

MATERIALURI
FOLKLORISTICE

CULESE ȘI PUBLICATE SUB AUSPICILE

MINISTERULUI CULTELOR ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI PUBLIC

PRIN ÎNGRIJIREA LUI

GR. G. JOCILESCU

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMANE, PROFESOR LA UNIVERSITATE, DIRECTOR
AL MUSEULUI NAȚIONAL DE ANTICHITĂȚI

VOLUMUL I
POESIA POPORANĂ. PARTEA I

BUCURESCI

TIPOGRAFIA „CORPULUI DIDACTIC” C. ISPASESCU & G. RBATANESCU

30, Strada Academiei, 30.

1900

MATERIALURI
FOLKLORISTICE

CULESE ȘI PUBLICATE SUB AUSPICHE

MINISTERULUI CULTELOR ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI PUBLIC

PRIN ÎNGRIJIREA LUI

GR. G. JOCILESCU

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMANE, PROFESOR LA UNIVERSITATE, DIRECTOR
AL MUSEULUI NATIONAL DE ANTICHITATI

 VOLUMUL I
POESIA POPORANA. PARTEA I

BUCURESCI

TIPOGRAFIA „CORPULUI DIDACTIC“ C. ISPASESCU & G. BRATANESCU

30, Strada Academiei, 30.

1900

PRECUVÎNTARE

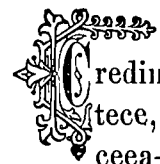
«Gura popórelor e cântecul răpitor al pritoighetóiei, care aduce la auşul nostru sunetele limpeşii ale naturei cees din freamătul orbitor al codrilor României şi plutesc peste poeni strălucitoare şi peste valurile aurite ale câmpilor şi lanurilor noastre. Din gura poporului tragi învătătură mare şi trăinică, ca din stniurile neseccate ale tăniceii Sfinx. Gura poporului e isvoicul cel limpede care eese din stana sănătoasă, spre a răcorii necurmat sufletele setóse. Gura poporului e înşelepc unea nesfârşitii. Iar cântecul poporului este cea mai înaltă poezie, căci el dă vieşă şi viaţa-i suferinşii. Cântecul poporului este poezia cea mai sublimă, căci nimeni nu scie cine l'a făcut. Fie-care l'a cântat pentru întâiaşii dată şi sute de ani în şir.

«Cântecul poporului este cea mai profundă poezie, căci fie-care l'a simşit pentru întâiaşii dată.

«El curge din veselie şi din st igitul de dureie, din nădejde şi din suferinşii ; şi numai acela se póte numi poet care a dat de aceste simşuri»

Carmen Sylva

din discursul rostit la inaugurarea Universităţii din Iaşi
in Octombrie 1897.

Credinşe, mythuri şi legende, năravuri, datine şi obiceiuri, cântece, jocuri, cimilituri şi proverbe ale poporului, ceea-ce cugetă, ceea-ce simte, ceea-ce scie, ceea-ce voesce şi crede poporul, cum trăesce el şi cum işi manifestéază credinşele şi sentimentele sale, în scurt tradişiunea populară în accepşiunea cea mai largă a cuvântului, coprinşcând tot ce se transmite în popor din generaşiune în generaşiune, constitue ceea-ce numim cu un singur cuvânt: *Sciinşa Folklorelui* sau *Folklore*. De aci o întreită împărşire a Folklorelui: a) partea privitoare la credinşele şi superstişionile poporului ; b) partea privitoare la datinele şi obiceiurile lui ; şi c) literatura şi arta populară.

Fie-care din aceste părşii înfăşişeză un interes fără sémán de mare ; ele ne légă şi mai strins de locul nascerei noastre, de draga noastră patrie. Făcându-ne a cunoşce poporul, învăşam a-l preşui şi a-l iubi ; ele ne introduc în viaşa intimă de acum şi de odiniórá a po-

porului, ne arată starea lui intelectuală și morală, chipul cum el conține trecutul și cum își amintesc de dînsul, ne pun în pozițiune să privim în adîncul sufletului său și să cunoșcem tot ce vorbește, tot ce face și tot ce gîndesc el, bucuriile, ca și suferințele și speranțele lui.

Ethnologia, anthropologia, mythologia, etnopsychologia, știința antichităților, istoria culturii, ba chiar și istoria literaturii găsesc în folklore, în producțiunile naive ale poporului, nesecate comori de informațiuni, moștenire a vécurilor trecute, cel mai temeinic, mai folositor și mai bun material al lor. Folkloarele are un rol însemnat și în creșterea și instrucțiunea tinerimeii; el alcătuesce un element de căpetenie și în literatură, ca un izvor pururea limpede și fecund de inspirațiuni poetice. E destul a ne aminti de Herder, care cel d'ântéiú a utilizat cîntecul poporan, *glasurile popórelor*, în domeniul poeziei, și a întrevăduț valórea creațiunilor populare, precum face și Shakespeare în *Macbeth* și *Hamlet* ale sale; Goethe în *Faust* și în multe din frumoșele lui balade, Bürger, Uhland, Heine și alții. Artele plastice de asemenea, gravura, pictura și musica s'au inspirat și se inspiră din tradițiunea poporană.

Dar pentru ca folklorul să pótă servi drept izvor de inspirațiune educatorului, poetului și artistului, drept material științific și drept arhivă ómenilor de știință, este nevoie mai ántéiú ca materialele séle să fie adunate, apoi să fie puse în ordine și sistematizate, și în fine să fie date la lumină într'o formă cât se póte mai lesnicóșă pentru utilizarea lor, și înainte de tóte cât se póte mai esactă. Căci ele nu sunt alt-ceva de cât niște documente istorice, cari prin urmare nici plásmuite pot să fie, nici alterate, nici greșit reproduse. Izvorul său proveniența lor trebuie tot-d'a-una arctat, spre a putea judeca gradul lor de credință și controla autenticitatea lor. În scurt, numai un asemenea arhiv real și cu totul obiectiv, alcătuit din documente autentice, trebuie a servi drept izvor de informațiune númeroșelor discipline mai sus enunciate.

În Germania a trebuit să vie un Jacob Grimm pentru a așterne bazele științifice ale studiilor folkloriste, punênd ca principiú fundamental că: *Totul cată să fie reprodus cu o fidelitate scrupuloșă, alt-fel orî-ce valóre științifică dispore.* Mișcarea provocată de discipulii săi Hoffmann von Fallersleben, Ad. Kuhn, W. Mannhardt, Max Müller, Th. Benfey, J. W. Wolf, K. Simrok, K. Müllenhoff etc., se răs-pândi în Franca, Anglia, Italia, Spania, Suedia, Danemarca și în

multe alte țări civilisate ale Europei; societăți de folklóre, reviste și buletinuri se fundară; tesăurele populare fură adunate sistematic, numeróse studii științifice apărură în domeniul folkloristic. Mai ales de vr'o câte-va decenii încóce acéstă nouă știință pasionéză pe învêțat, ca și pe literator și chîiar pe publicul cel mare.

Ocupându-ne aci de folklorul român, materialul cules de Anton Pann este fórte prețios, dacă ținem sémă de timpul când a fost adunat și de punctul de vedere care a condus pe autor când l'a dat la lumină. Intr'adevăr, în epoca lui Anton Pann știința folklorelui nefind bine întemeiată nici în Apus, primul nostru folklorist nu puté fi călăuzit în culegerea și publicarea materialului tradițional de considerațiuni științifice admise și recunoscute astă-zi; el a lucrat ca amator și a căutat mai mult să facă pe cititori să rîdă și să petrecă. De aci preponderanța elementului comic și anecdotic în materialele adunate de dênsul.

Vasile Alexandri urmăresce alt scop: scopul estetic, al frumuseții neasemuite, ce simțul scû de poet descoperea în tradițiunea populară. De acéstă tendință se resimte pretutindeni colecțiunea sa, compusă numai din poesii alese, pe ici și coela îndreptate și curățite de tot ce lovea gustul scû estetic.

Alții aũ căutat în materialul tradițional dovești despre latinitatea poporului nostru, și acest punct de vedere esclusiv i-aũ făcut să altereze pênă și textele culesse, introducênd în ele noțiuni și cuvinte streine poporului, în sprijinul scopului urmărit: de ex. cuvêntul *Săbinióre* în colindele d-lui Atanase Marian Marienescu.

Prima colecțiune de poesii populare adevărat științifică este aceea a mult regretatului nostru amic G. Dem. Teodorescu. Dacă s'ar fi dat notarea fonetică a pronunțării, acéstă colecțiune ar putea servi drept mustră orî-cărei lucrări în domeniul folkloristic.

În ce privesce prosa, două nume se impun atențiunei nóstre: Petre Ispirescu și Ion Créngă. În publicațiunile acestor meritoși scriitori trebuie însă deosebită partea folkloristică de partea literatorului; căci dacă din punctul de vedere literar, poveștile lui Creangă și basmele lui Ispirescu se bucură cu drept cuvênt de un renume neuitat, folkloristul are multe reserve de făcut asupra chipului de culegere, de combinare și de expunere, care este cu totul personal autorilor, iar nu al poporului. În aceste lucrări poveștile și basmele sunt reproduse colorate și împodobite în mod subiectiv, iar nu se

daŭ în forma lor autentică și originară. Tot asemenea, bună-óră, la Germani puține sunt colecțiunile culese direct din gura poporului. Multe, chiar colecțiunile făcute de frații Grimm, la începutul secolului al XIX, ne prezintă pe lângă un material cules d'a dreptul, alte materiale comunicate prin scrisori, reproduceri de cronice tipărite sau netipărite, chiar prelucrări și compunerii pe tema basmelor sau a poveștilor.

Se înțelege că pentru știința folklorelui este cu mult mai interesant de a avea o povestire simplă, lipsită de orice preocupare literară sau colorit, dar originară și autentică, reprodușă întocmai cum a fost aușită, de cât o povestire unde episoadele se succed unul după altul în mod logic și după tóte regulele artei.

Un alt inconvenient al publicațiunilor de texte populare la noi este acela de a fi împrăștiate într'o mulțime de reviste periodice, unele greu de procurat, și chiar în țiare politice, unde căutarea lor este foarte anevoioasă. Excelentele opere: a d-lui A. Zanne despre *Proverbele române* și a d-lui Artur Gorovei despre *Cimilituri*, arată o reală îmbunătățire în această privință ca în multe altele.

Dar mai întciu de tóte și chiar exclusiv, ceea-ce se recomandă astă-đi folkloriștilor români, este adunarea materialelor, a rămășițelor destul încă de bogate ale tradițiunei nóstre. Căci produsele literaturii poporane scad și se depreciază pe đi ce trece. O secetă fără seamăn bintue în spiritul poetic al poporului. De creat el nu mai creiază, par'că fantasia i s'a stins; și nici de păstrat așisderea nu păstréză ceea ce i-a rămas din strămoși. Se cântă la țară, dar cântece românesci mai rar; se povestesc la sate, dar figurile minunate ale mythologiei române, cu cari ne putem cu drept cuvânt mândri, nu mai surprind urechea ascultătorului. Vremurile frumoșe ale șeđătorilor au trecut; bătrini cu bărbile albe sunt mai puțin, babele harnice și gospodine, cari sciau a cânta și descânta, a face și desface, dispar, dacă nu au și dispărut cu totul. Cântecele bătrânesci nicăiri nu se mai cântă; lăutari ca Petrea Crețea Șolcan, arhivul viu și bogat folosit de regretatul G. Dem. Teodorescu, nu se mai întâlnesc; lăutarii tineri nu mai au prilej de a însoți vióra cu cântecele vechi, și când le spun i a-ți đice din gură sau din viórá cutare cântec, iți răspund: „Da bine, Domnișorule, așa cântec astă-đi nu se mai cântă“.

Romanța banală a mahalalelor din orașe și țirguri, oploșită în „Dorul Inimei“ și în „Amorul“ editurilor populare, ține locul duiósei

doine, în care se încheagă melancolia dulce a unui neam întreg; completurile în locul acelor pline de haz și de veselie hore naționale, unde cheful și voioșia se luaă la întrecere cu cuviința și cu pilda cea bună; jocurile, datinele, obiceiurile românesce dispar, și ogorul minței naționale e coprins de molimă străină.

Unde altă-dată cântăreții din vioră, din naiu sau cobză nu sciau de cât cântece românesce, când

*De când eram eopil mic
Doîna o sciū și doîna o dîc*

și

*Cinc a stărnit doînița
Arsă i-a fost inima,
Sfintă să-i fie gura,*

ađi bătătura din sate nu răsună de cât de

Cătuğărul din vechiul schit

sau de

Barca pe valuri saltă ușor

cu vorbele lor străine, neînțelese, sucite și strîmbate, cum es din gura lăutarului țigan; cu ritmul muziceii lor afectat, sălcii, gol și lipsit de orice simț de frumos, de orice simț înălțător.

Și fiind-că veni iarăși vorba de țigan, trebuie s'o spunem că și țiganul lăutar nu mai e același din trecut, s'a schimbat; poesia, ce altă-dată însoțea acest popor nomad, s'a prefăcut în cea mai searbădă prosă; dacă creerul lui odinióră servea ca un fonograf pentru poporul român, ađi nu e de cât un hârb spart, care altereză și amestecă ceea-ce strămoșii lui i-au transmis limpede, curat și frumos.

Causele acestui fenomen sunt multe și diferite. Obârșia acestei evoluțiunii trebuie s'o căutăm mai ales în felul de traiu agitat și neastâmpărat al Românului de ađi. Cântecul poporan ca să prospere are nevoie de viață tihnită. Contactul fatal cu civilizația modernă a Apusului, dezvoltarea căilor de comunicație pe o scară așa de mare, cătănia — și mai ales cazarma — au făcut — vorba poetului —

*Și cum vin cu drum de fier
Tote cântecele pier
Zboră păsările tote
De négra străinătate
Iși desbracă țara simul
.....
Și izvórele-i sécă.*

Cântecele pîer și izvóarele sécă, musa se refugiază, se ascunde, devine stérpă și nu mai produce nimic. Și ce mai răsună ici colo un glas răgușit, e înecat de noróele orașelor.

Poesia poporană română producea și avea o valóre artistică, atáta timp cât ea se nășcea izolată la țară, în munți și pe podisuri, la stâni și prin ogóre, la hore și la ședători. În acea viață patriarcală totul era naiv; imaginațiunea da zbor liber aripelor sale; poesia nu cunoscea nici regule, nici teorii, ci căta numai să fie adevératul glas al sentimentelor, al ideilor tutulor.

Musa poporană română e timidă și neîncređetőre de alt-fel ca orîși-ce musă. Vorba ghicitórei cu privire la hârtie : *Dă pe piatră nu se strică, dá pe apă se strică*, se póte đice și despre dênsa. O ții retrasă în liniștea codrului, ea cântă; o ducî în fața lumei, ea se rușinează, se sfiesce și nu mai cântă, și chîiar dacă dênsa cântă, nu mai e ce e, ci cu totul alt-ceva.

Ast-fel poesia poporană trece prin o fază grea; viitorul nu-i se póte pređice; singurul lucru de care trebuie să fim convinși cu toții, e de a strânge cât mai în grabă mult puținul ce ne-a mai rămas din acește comori naționale. Molima se întinde, și nu e timp de pîerdut. Să scăpăm ce vom putea scăpa, cât mai e putință. Generațiunile viitorimei ne vor fi recunoscetőre.

De aceste considerațiuni condus, am rugat în vara anului 1897 pe d. Spiru Haret, Ministru Instrucțiunei publice și al Cultelor, de atunci, de a pune la dispozițiunea Direcțiunei Museului de Antichități o sumă cât de mică pentru a trimite tineri ca să adune prin sate, tîrguri și orașe materialuri folkloristice în versuri și în prosă: cântece bătrânesci și cătânesci, balade, hore, cimilituri, deceuri, descântece, farmece, vrăji, rugăciuni, colinde, basme, legende, snóve, proverbe, ocări, porecle, etc.; date pentru mythologia poporană, credințe, năravuri și obiceiuri, port, și orî-ce alt material ethnografic și dialectal.

D. Ministru Haret a bine-voit să acorde suma de 3000 lei, iar Direcțiunea Museului a alcătuit o comisiune compusă din d-nii: Hodoș Al., Canianu M. și Notara C. publiciști; Țapu Christea și Ion Odor, absolvenți ai Facultății de litere; Popescu Ciocanel, licențiat în litere, și Ionescu Ion, absolvent seminarist.

Ministerul a dat ordine autorităților administrative, școlare și

eclesiastice din țară, ca să înlesnescă membrilor acestei comisiuni îndeplinirea sarcinei.

Pe lângă persoanele trimise ad-hoc, am crezut a putea utiliza și corpul învățătoresc. În vederea acesta am întocmit un chestionar folkloristic, după cel publicat în „Mélusine“ de d. Roland și reprodus în *Șeșdălorea*, revistă de folklore de sub direcțiunea d-lui A. Gorovei din Fălticeni. Chestionarul, elaborat avându-se în vedere și lucrările similare ale d-lor Hasdeu și Nic. Densușeanu, au fost trimis în număr suficient de exemplare pe la învățătorii sătesci și reparatorii școlari, cu invitațiune ca materialele adunate să le trimită treptat pînă la 1 Noembrie 1898.

Dăm aci acest chestionar, care credem că nu va fi fără folos pentru cei ce se vor îndeletnici în viitor cu strîngerea literaturii poporane :

CHESTIONAR FOLKLORISTIC

RESUMATUL MATERIALELOR CARĂ TREBUESC ADUNATE

a) *Versuri* :

<i>Doine</i>	<i>Strigături</i>	<i>De-ceuri</i>
<i>Cîntece Bătrânești</i>	<i>Chiuitură</i>	<i>Descantece</i>
» <i>Cătănești</i>	<i>Colinde</i>	<i>Farmece</i>
» <i>Hațducești</i>	<i>Cîntece de stea</i>	<i>Vrăji</i>
<i>Balade</i>	<i>Bocete</i>	<i>Rugăciuni</i>
<i>Hore</i>	<i>Cîmîlituri</i>	

b) *Prosă* :

<i>Basme</i>	<i>Cuvinte curioase</i>	<i>Meteorologie poporană</i>
<i>Legende</i>	<i>Nume de persoane și de animale</i>	<i>Calendar poporan</i>
<i>Tradiții</i>		<i>Cosmografie poporană</i>
<i>Snove</i>	<i>Datine</i>	<i>Cosmogonic</i> »
<i>Anecdote</i>	<i>Obiceiuri</i>	<i>Medicină</i> »
<i>Glume</i>	<i>Prejuliți</i>	<i>Veterinărie</i> »
<i>Proverbe</i>	<i>Superstiții</i>	<i>Hygienă</i> »
<i>Sentințe</i>	<i>Credințe</i>	<i>Farmacie</i> »
<i>Maxime</i>	<i>Apucături</i>	<i>Ornitologie</i> »
<i>Locuțiuni</i>	<i>Obiceiuri juridice</i>	<i>Cromatică</i> »
<i>Idiotisme</i>	<i>Semne de scris: Răboj, încrestăturile plutașilor, etc.</i>	<i>Agricultură</i> »
<i>Țicale</i>		<i>Coreografie</i> »
<i>Fărâmaturi de limbă</i>		<i>Musică</i> »
<i>Jocuri de copii</i>	<i>Mythologie poporană</i>	<i>Archeologie</i> »
<i>Blesteme</i>	<i>Zoologie</i> »	<i>Istorie</i> »
<i>Injurături, sudălmă</i>	<i>Botanică</i> »	<i>Lucrul casnic (fășături, etc.)</i>
<i>Ocări, — Porecle</i>	<i>Mineralogie</i> »	
<i>Țipete, — Interjecții</i>	<i>Geologie</i> »	<i>Arta culinară</i>
<i>Vorbe pișcătoare</i>	<i>Psihologie</i> »	<i>Grădinărie</i>

c) *Diverse**Instrucțiunile pentru culegerea datelor*

a) *A se indica numele satului, plășei și județului, unde se va fi audiat cele ce se povestesc. Se poate întâmpla să audă cineva o poveste, bună oră de la un moșneag dintr'un sat 6re-care, care o știe de a6urea, de aceea s6 se cerceteze cu deam6nuntul in ce localitate este cutare credință sau povestire și in ce mod o istorisesc s6tenii d'acolo.*

b) *A se ar6ata numele și starea, precum și v6rsta (dac6 este b6tr6n, t6n6r) de la care a cules datele.*

c) *Dac66 a6 aflat ceva de la un singur om, b6tr6n sau t6n6r, s6 mai cerceteze și de la alți dou6-trei spre a se in6credința c6 lucrul se povestesc in adev6r așa cum s'a spus.*

d) *S6 aduc66 or6 ce dic6t6re, doin6 sau alt-ceva din gura poporului, ce s'ar afla in leg6tur6 cu obiceiul povestit.*

e) *Or6-c6t de multe am6nunte nu stric6; dar e de preferit a se l6sa f6r6 r6spuns acele intreb6ri in privința c6rora nu se cap6t6 o sciință sigur6.*

f) *A se feri de a imp6rt6și ca obiceiuri și povești ale poporului, creațiunii moderne aduse in sat.*

g) *Ar fi de preferat a se culege de la oamenii— mai cu s6m6 b6tr6nii— cari nu știu carte.*

h) *E de recomandat culeg6torilor a nu se servi in intreb6rile și transcrierile lor de cuvinte neintrebuintate și neințelese de pers6na pe care o ascult6. Idealul in materie de folklore ar fi transcrierea exact6, vorb6 cu vorb6, a celor audite. A nu se introduce absolut nici o modificare, a nu se drege, a nu se ad6oga, a nu se schimba nimic, ci a se transcrie intocmai cum se spune sau se povestește.*

i) *A intreb6 pe s6tenii asupra evenimentelor istorice recente ca și cele din trecut. Ce credințe și obiceiuri avea6 mai inainte, și dac6 ele a6i sunt schimbate.*

j) *A transcrie vorbele, propozițiunile și frazele c6t se poate mai fonetic și a se explica mai am6nunțit t6te cuvintele neintrebuintate la orașe.*

A.—I. *Lumea Fizic6**P6m6ntul.*

Creațiunea și distrucțiunea. Ide6a de Dumne6e6. Dumne6e6 ca creator in relațiunile sale cu 6menii, cu lumea. Facerea lum6i. Antihirsu (Antichrist). Ide6a de suflet. Credinți in privința cugetului, a minței, g6ndirei. Legende, cari explic6 creațiunea. Forma p6m6ntului. Pe ce se reaz6m6. Animalele cosmice. Interiorul globului. Turbur6rile p6m6ntului. Cine produce cutremurile de p6m6nt. Sf6rșitul lum6i. Semnele cari il vor prevesti. Pentru ce se va sf6rși lumea. Vremea de apoi. Despre cea-l'alt6 lume. Legende relative la inecarea, arderea, etc. globului. Universul va renaște mai frumos și mai bun? Evenimente mari: Holer6, Zaver6, Volintiri, Turci, Ruși, etc. Revoluții, focuri, inundații, r6sboae, r6smerițe, cataclisme, eclipse, minuni, etc.

Cultul P6m6ntului. Cum privesc ț6ranii p6m6ntul (ca o mam6, ca o divinitate)? Obiceiurile c6nd se sap6 șanțuri pentru ziduri, temelii, c6nd se incepe ar6tura, sem6natul, culesul porumbului, viilor, c6nd se s6desc pomi, c6nd se fac semne de hotar, c6nd se imparte p6m6ntul de p6rinți la copii.

Imprejur6ri fizice. Sc6rța p6m6nt6sc6. Originea p6m6ntului, a cul6rei, a nisipului, a pietrelor, etc.

Munți. Originea lor și a v6ilor, a str6mtorilor, etc. Urieșii și munții.

Pentru ce in unele locuri e z6pad6 tot-d'a-una. Duhurile necurate cari se ad6postesc prin munți. Locuitorii peșterilor. Ecoul: originea, credinți și superstiții des-

pre el. Locuri pustii, părăsite, izolate și blestamate. Fântâni părăsite și secate. Suterane, pivnițe și beciuri părăsite. Morii, case părăsite. Ruine. Cimitire, Cetății, șanțuri, brazde. Ce se știe despre brazda lui Novac. Legende și cântece. Valuri de pământ. Ce se știe de valul lui Traian. Cine a fost Traian. Sunt pe acolo întărituri. S'au găsit (și unde sunt) arme, instrumente, monezi, idoli de lut, vase, etc. (ori-ce se atinge de arheologie). Inscripții.

Movile, gorgane, hotare, drumuri vechi, etc. Legende. Comori : ce se știe, ce se crede despre ele. Se ved limbii de foc eșind din pământ ; când, cum și de cine se poate găsi o comoră ? Cum a fost găsită o comoră ? Câți lucrători trebuie să sape la o comoră ? Cum se poate scote cazanul cu bani ? Există localități cu numele : Piatra-arsă, vânăță, Apa-neagră, Iazul-dracului, (de unde 'și-au, numele ?). Sunt stânci cu chip de om, de animale, ce se crede despre ele ? Ce se crede despre uneltele preistorice : topore, vârfuri de săgeți, idoli, etc. Ce se știe despre coloni ? Sunt localități cu numele de *Slobozia*. Ce se știe despre *Jidovi*. Sunt localități cu numele de *Jidova*, *Jidoviș*, *Jidovița*, etc. Pentru ce se numesc așa ? Sunt vechi ? Ce cred bătrânii ?

Vulcanii. Dacă se cunosc în popor și cum li se explică originea ; cine-i locuiește ; spirite volcanice ; sunt ele răsuflătoarele pământului ? Causele erupțiilor ? Ce e Căfelul pământului ?

Apa. Legende cari explică originea apei în general, a riurilor, a lacurilor, a fântanelor, a izvoarelor. De unde izvorăsc riurile, izvoarele, etc. Ce divinități sunt la ape și cine le-a dat naștere. Ce se știe despre cerbul, care se lasă în apă la 6 August ? Se pomenește despre tânguri ori sate inecate ? Se pomenește ceva despre locuințe lacustre ? Demonii și vedenii. Fintini și izvoare, genii cari locuiesc în ele ; cultul, fintini tămăduitoare. Fintini calde, petrificătoare și aruncătoare. Explicarea legendară a acestor fenomene. Tradițiunile despre un potop parțial sau total.

Se găsesc—au s'au aflat vr'o dată—pusnici p'acolo, asceți, ómenii sfinți, ómenii cari nu mănâncă de cât vegetale ? Sunt ómenii cari postesc 3 zile consecutive ? Cu ce scop ? Sunt ómenii cari nu mănâncă carne, nu bea vin ? Oamenii centenari se află p'acolo ? De ce sunt evlaviși ? Făcut'au ceva păcate mari de nu mor ?

Sunt ómenii nebuni p'acolo ? Din ce cauză ? Sunt ómenii, cari se cred făcători de minuni, profeți ? Sunt vrăjitori și vrăjitoare și cam ce vrăjesc ?

II. Lumea Subterană

Originea Metalelor. Metale cari se reînoiesc, se ascund, dispar. Descoperirea metalelor, (a ocnelor bună-óră). Sunt ele păzite de stafii, genii ? Primejdia pentru cei cari descoperă minele. Mijlocele d'a se conserva. Ofrande aduse, rugăciuni făcute divinităților supt-pământene.

Metale prețioase. Aurul ; ce se crede despre dânsul ? Cine'l produce ? Cine'l păzesc și cum se extrage. Aceleași cercetări trebuie făcute despre argint și cele-l'alte metale.

Pietre scumpe (nestimate). Cine le face ? darul ce au d'a tămădui unele bóle sau a scăpa de otrăviri.

Pietre de rind. Originea, pentru ce au cutare sau cutare colóre ? De ce unele sunt găurite ? Numele ce li se dă din cauza formei lor. Sunt ele bune de leac ?

Fosile. Ce sunt și ce cred ómenii despre resturile fosile de animale antideluviene ? Sunt unele fosile păstrate ca amulete ? Chihlibarul. Superstiții relative la formațiunea și puterea lui.

III. Flora

Pentru copaci, arborii și plante, sunt de făcut cercetări asupra legendelor sau credințelor, a speciilor mai comune ; cele cari aduc servicii și cari prin forma și colórea lor au trebuit să ațâțe imaginația ómenilor și să le sugereze încercări de explicații. Trebuie însemnate : numele copacilor, buruienelor, ciupercelor cu toate proverbele,

legende, obiceiurile și superstițiile relative la ele. Multe buruene se întrebuințează ca doftorie, a se arăta la ce anume boli și cum se întrebuințează. Pe lângă speciile care există, sunt altele care intră cu totul în domeniul fantastic : așa este iarba fiarelor și altele. Ce se crede despre iarba fiarelor? Există credință că boalele oamenilor se pot transmite copacilor. și cum. Ce duhuri trăesc prin păduri? Fac ele pe oameni să ră-tăcască, să-i adormă? Fiare fantastice care locuiesc în păduri (balauri, etc.). Alți locuitori ai pădurilor: Mama pădurii, Fata-pădurii, Sfărîmă-pietre, Strâmbă-lemne, Tarta-cot, barba d'un cot, etc.

IV. Zoologie

Legende relative la originea animalelor (Mamifere, pasări, reptile, pesci, insecte etc.). A se cerceta numele, dicționarele, proverbele, credințele, superstițiile și legende, pe care poporul le lăgă de animalele de ori-ce soi. Sunt unele legende care explică colórea și forma unor animale prin intervenția unor împrejurări mai presus de fire, bună-órá pentru ce este corbul negru, de ce ursul n'are códă? de ce măgarul are cruce în spinare și urechile mari? de ce Ovreii au pistruie pe obraz? etc. Sunt unele animale adorate? Se știe ceva despre animalele fantastice, bună-órá despre zgriporóice, pasări cu ciocul de foc, cu ciocul de aramă, despre balauri, etc.

V. Meteorologie

Cerul în general. Din ce se compune, cum e așeșat, de unde-í vine colórea, cine'l locuesce. Persóne sau obiecte căzute din cer sau cari din potrivă s'au tuășat la cer.

Nouri. Puterea lor. Cum se produc. Pređiceri scóse din aspectul lor.

Stelele. Originea lor. Prognosticuri, stele călăuze, căzătoare, comete. Numele poporane ale unor stele sau grupuri. Drumul robilor sau calea lui Traian. Legende, credinți și superstiții.

Sórele. Originea și constituția lui. Inturirea. Locuința și fixitatea. E vr'un cult pentru sóre? Eclipse. Causese eclipselor.

Luna. Sfărcolaci (svărcolaci). Originea și constituția lunei. Influența ce o exercită asupra timpului, asupra animalelor, a agriculturii, asupra omului chiar. Petele din lună, întunecimele, de cine sunt pricinuite. Ce se face în timpul întunecimelor. Cine locuesce în lună?

Curcubeul. Originea, superstiții, prognosticuri. *Tunctul și furtuna*; fulgerul și origina sa. Ce póte să apere de trăsnet? Pietre căzute în timpul furtunei.

Plóia. Credinți. Cum se produce. Plóia și sórele. Ploile potopului. Ploile de sânge, plóe de cirnați, plóe de bróște, etc. Mijlóce de a produce și de a opri ploile. Solomonari. Paparude, păpuși îmbrăcate. Caloianu sau Scaloianu.

Icóne furate aruncate în fântână. *Roua, cęta.* Originea, credinți, legende. Zăpada, gheața. Causese producțiunef, credinți.

Bruma, neguri, píce. Originea. Causese lor. Virtejurí și Vinturi. Numiri de vinturi, originea. Mijlóce de a le stírni sau opri. Sunt formate de spirite, de necuratul?

B. — Lumea Supra-naturală

1) *Duhuri*: curate și necurate. Originea și menirea lor. Unde locuesc. Cum te poți apăra de dínsele. Formele sub cari se arată. Ce se știe despre încrucișări de drumuri (răspintii).

2) *Zine*. Zine cari fac bine și cari fac rău. Se mai crede în existența lor? De când au dispărut și pentru ce? Se vor mai întórcce vre-o dată? Sub ce nume se cunosc (ur-sitóre, íele, vântóse, șofmane), unde locuia și unde locuesc? Ce fac ele cu copíii, le schimbă sexul, îi răpesc? Daruri ce fac zinele. Danțul și portul lor. Care este rolul lor?

3) *Dracul*. Formele sub cari se arată. Câte nume are? După ce semne se póte

cunósce; este primejdios să'l strigî pe nume? Cum se face tovărăşia cu dracul şi cum s'ar putea desface? Cumpără copii? Ii gătue? Răpescce ómenî de pe la jocuri, pe la fîntâni, cruci, etc.? Locurî unde el nu poate intra şi de ce se feresce?

4) *Arătări, vedenii de nópte şi în somn.* Carî sunt, şi unde se arată de obicei? A veni călare pe un băţ sau vătraî, etc.

5) *Stafii şi strigoî.* Locurile unde petrec: ruine, răspântii, biserici, morminte. Formele lor. Césurile la carî apar şi dispar. Pentru ce se arată ele? Ca să plătescă vr'o datorie sau să îndeplinescă vr'o dorinţă? Pentru a se pocăi de un păcat? Nopţile când vin mai des. Inspăimântă pe ómenî? Mamele sperie pe copii cu stafiele şi strigoî? Cum se imblindesc? Balauri, satana, ingeri, ursite. Norocul. Ce se crede despre el? Basme. Căsătoria cu ingeri.

6) *Vrăjitorî, fermecătorî.* Credinţa în farmece. Cum se fac? Cine póte să le facă, şi cine póte să le distrugă? Cum ne putem apăra de farmece? Cum se face cine-va vrăjitor? Cum e privit de popor? Locurile unde se adună vrăjitorii. Cărţi de farmece. Locul unde se póte învăţa fermecatoria. Are vr'o legătură cu duhurile curate şi necurate?

Animalele carî insoţesc pe vrăjitorî şi li se supun. Burueni şi instrumente de carî se servesc fermecătorii. Despre descântece. Cine póte descânta şi cine nu? De la cine învaţă descântecele? De ce se ţin în secret descântecele? Se plătesce pentru descântece, farmece şi vrăji? Ce anume?

Zei. Eroî. Fiinţe supranaturale. Călătoriile lui D-zeu şi ale sfinţilor pe pământ. Legende în carî pedepsesc pe cei ce i-au primit rău. Legendele sfinţilor, urieşilor, căpcăunilor, piticilor, sburătorilor. Credinţi despre ei. Fiinţe mitologice: Făt-frumos, Iliana Cosinzéna, etc. Impăraţi din basme: Ler împărat, Por, Roşu împărat, etc. Animalele fantastice. Legende despre Maica-Domnului. Sfinţi: sf. Ilie, sf. Petru, sf. Mercuri, sf. Vineri, etc.

C. — Omul şi viaţa omenescă

Creaţiunea omului. Legende şi explicaţii. Originea diferitelor némuri. Credinţi şi superstiţii asupra fie-cărei părţicele din corpul omului (cap, ochi, nas, gură, mâini, degete, picioare, stomac, inimă, unghii, etc). Despre slăbire şi îngrăşare. Umbra omului. Destinul omului. etc.

1) *Vicaţa:* naşterea. Ingreunarea femeii. Proverbe, ăicătorî. Pređiceri de îngreunarea femeii. Descântece. Facerea. Norocul şi predestinaţia. Ursitorile. Sufletul celui născut. După naştere: Botezul, ceremonii, obiceiuri despre leuzie.

2) *Pruncia.* Alăptarea, légănul. Mijlóce de a avea lapte. Superstrii relativ la légăn. Căntece de légăn. Cei întâi paşi. Sfinţi şi divinităţi invocaţi pentru copii. Superstiţii şi medicină poporană. Ce spun mamele copiilor, dacă copilul nu este născut cu toţi membrii? Hygienă. Prejudiţii. Înărcarea. Ţicale despre copii, cum îi înduplecă să se culce.

3) *Copilăria şi tinereţea.* Cum 'şi petrec copiii timpul de când încep a umbla singuri? Şcoala. Obiceiurile când se duc şi vin de la şcolă. Jocurile copiilor. Jocuri cu plantele. Musica lor. Jocurile fetelor şi băeţilor. Şeđătorile. Paza turmelor. Ciobanii, obiceiurile lor, numărutul oilor, diverse nume proprii de oi şi de instrumente, tehnologia pastorală. Sorţi şi armaţa. Mijlóce d'a scăpa de la sorţi. Ideile poporului despre armaţa, căntece.

4) *Căsătoria.* Endogamia şi exogamia. Rudenia. Concubinagiul şi eausele lui. Cum este privit. Peţitorî şi fete de măritat. Frumuseţea, fetele urâte, bătrâne. Pređiceri despre căsătorie. Mijlócele a se face iubit; vrăji de dragoste, ursită şi urât. Stărostóele. Impeţirea, logodna. Nunta. Ţile şi timpuri nefaste. Vêduvi şi vêduve. Căsătoria lor. Răpirea fetelor; mai este acest obicei? Cununie: la Biserică, acasă. Obiceiuri la nuntă. Nóptea de nuntă şi Ţilele urmétóre. Patul miresei, etc.

5) *Gospodăria şi familia.* Bărbatul şi femeia ca soţ şi soţie.

Raporturile între ei. Certuri. Copii şi părinţi. Băeţi mai iubiţi ca fetele. Res-

pectul de părinți. Sócrele, ginerii și nurorile. Raporturile de proprietate între copii. Fărtat, surată, frăție de cruce. Obiceiurile când se ia de suflet un copil. Obiceiurile despre copiii gemeni.

6) *Mórtea*. Semnele premergătoare. Bolii, lécuri. Pređicerile făcute de păsări și insecte, etc. *Mórtea*. Agonia. Ce se face după mórte. Cum se îmbracă mortul. Priveghii. Ingroparea. Cum este dus mortul. In ce poziție este înmormântat. Ceremoniile superstițioase. Doliul și cultul morților. Culori și forme de doliu. Cult, amintiri, cimitir, morminte. Strigoii. Ce sunt și ce se face în privirea lor?

D. — *Obiceiuri*

1) *Anul și Calendarul*. Lunile, zilele. Numele lor poporan. Ce credinți și superstiții pentru fie care zi a anului anume? Ce sărbători nereligioase sunt și de ce le ține poporul? Superstiții. Țile nefaste; pentru ce? Sfinții din fie-care Ți. Ce sunt Filipii, Ropotinele, Joimărițele și Joimarii, Sămbetele? Baterea alviței. Drăgaica. Blăjiniți, etc. Obiceiurile de la Sf. Vasile, Crăciun, Boboteđa, Anul Nou, Paști, etc. Ce este și cum se face vergelul, capra, irozii? Paparadele, Țurca, Brezaia. Stéua, etc. Pentru ce la Paști se dau ómenii în serănciob, (dulap) și ce însemnă pască și oule roșii? Cum se fac oule roșii și ce obiceiuri deosebite se observă la Paști? Ce însemnă turtele de la Crăciun și cum se prepară? Bobii. (Partea acesta din Calendarul Poporan este foarte importantă și trebuie a i se da multă atențiune).

2) Ce distracții și procură țeranii în cursul anului. Ce jocuri au copiii: băeți și fetele? Cum se jócă flăcăii și fetele mari? Ce regulă se observă la joc (danți)? Cum, de cine și unde se fac? Și aleg flăcăii un șef dintre dănșii? Călușarii.

3) *Construcțiunea*. Ce obiceiuri sunt când se începe a lucra o casă și când se isprăvesce? Se fură umbra cui-va? Se sfințesc locul? Ce însemnate are crénga verde pusă în virful acoperământului? De ce în virful unor case stă înșiptă o rótă de car? De ce în mijlocul unor semănături, bostane de pepeni, vie, se pune o matahală? De ce se pune în vêrf de par o pasere mórta? De ce se pun ólele cu gura în jos în par de gard? Măsurii de loc și timp (o asvărlitură de băț; cât ai clipi din ochi, etc.) Locuțiuni geografice: (Azi aici, mâine în Focșani. A umplea pe cine-va de Filipesci. A și găsi Bacăul; bate toba la Moldova și a murit mătușa Dobra, sau și s'aude la Craiova; a auzi câinii în Giurgiu, Minciuni Buzuionéseă, etc.). Pe care case și fac berzele cuibul? La care case trag rândunelele? Șerpi de casă. Mușcătură de șarpe, lécuri, descăntece. Cum e împărțită casa de țeran (odae, cămară, tindă, etc.)? Interiorul unei case; mobile. Cum se numesc și cum sunt făcute? Curtea, coșarul, hambarul, poata, etc. Numirile tuturor. Lucrurile de gospodărie (străchini, óle, etc.). Imbrăcămintea (bărbătescă și femeiască), numirile hainelor. Cine le face? Portul. Podóbe: ștergare, altițe, cercei, inele, mărgelile, bete, etc. Numele tuturor acestor lucruri. Cum se procură și cum se întrebuintează? Ce lucruri se lucră în casă și cu ce instrumente anume se face fie-care lucru? A se descrie exact și a se reproduce pe cât posibil în desen, fie care părticică (și a se numi) din instrumentele și uneltele agricole, casnice, etc. (La cas de puțință a se procura însă și obiectele, sau a se fotografia).

4) *Politeța și buna cuviință*. Civilitatea la sate. Formele de scuze. Cum se bea în sănătatea cui-va. A bea frăție. Ce se spune când cine-va strănută, cade, când se întâlnesc doi ómenii? Când se întâlnesc un popă? Certuri, blesteme, ocări, înjurături, pișcătură, calificative, porecle, etc. Există óre blesteme? Bată-te Dunărea, bată'l tóca; bată'l focul.

5) *Măncarea*. Ce mănăncă țeranii de obicei și la diferite ocazii? Cum se numesc fie-care fel de bucate și cum se gătesc? Obiceiuri înainte de a se pune la masă și la sculatul de la masă. Credința despre numerile 3, 9, 7, 12 și 13.

E. — *Meșteșugurile*

Poporul crede că sunt meșteșuguri disprețuite sau în cinste. Care și anume sunt? Ce glume, snóve se fac pe socoteala fie-cărui meșteșugar?

Care pământ e bun de lucrat și care nu. Și anume, pentru ce fel de semănături? Tovărășie între muncitori.

Femeile muncind la câmp. Despre proprietate, tovărășie între sătenii și sate, tocmeli agricole, plata în natură sau în bani. Răzeșii, situațiunea lor. Dacă au hrisóve, zapise vechi, urice, documente, etc.? A se copia. Așezăminte din trecut, dacă și mai aduc aminte. Instrumente de muncă, cântice și strigăte în timpul lucrului, țile când nu se lucrăză. Semănatul. Sfințirea semințelor. Câmpul stropit cu aghiasmă. Zile bune de semănat. Ceremonii, superstiții. Idoli, amulete sau lucruri puse în lan sau la grădină, pentru a speria paserile să nu mănânce sēmânța.

Culesul fânului; timp bun de cosit. Secerișul. Culesul viilor. al livezilor, etc. Stâna și ciobanii. Prisaca și albinele. Credinți și superstițiuni. Zile de târg. Plutași. Obiceșuri, datine. Când pleacă la drum, când se întorc, au vre'o rugăciune specială a lor? Legende, tradițiuni despre anumite locuri pe unde trec. Ce știu să spuie despre frică? Socotelile lor. Ce semne au? A se aduna și meșteșugurile de la oraș, mai-fiecare bréslă și are obiceșurile și superstițiile ei. Ar fi interesant a se cerceta viața ocnașilor. Legendele ocnelor și superstițiile legate de viața ocnașului. Poveștile și anecdotele despre diferitele popóre cu cari Români au stat în atingere. Țigani, Bulgarii, Sêrbii, Evreii, Leșii, Nemții, Ungurii, etc.

Ar fi foarte interesant a se cerceta și viața ostășescă din vechime după tradiții și a se compara cu obiceșurile de azi. Glumele din casarmă, porecele date de țêrانی-soldați ofițerului, armei, etc.

Resboiul. Preziceri de resboi. Ce se spune despre vechii soldați? Ce urme au lăsat în amintirea sătenilor administrația veche înainte de Guza-Vodă?

Organe administrative și financiare. Birurile, justiția, Biserica și Protopopii. Ce știu despre revoluția din 1821? Domnul Tudor. Haiducii, Jianul și Tunsul. Despre Ruși și Chiselef, Guza-Vodă. Resboiul pentru independență. Un resboi viitor. Sunt țêrانی mulțumiți cu traul lor de azi? Ce dic despre traul din trecut? Pășurile, dorințele și speranțele lor.

Timp de trei luni aprópe, de la 10 Iulie și până la începutul lui Octombrie ale anului 1897, membrii comisiunei au vizitat localitățile din 14 județe. Colecțiunea cea mai însemnată a fost făcută de d. Christea Țapu. D-sa a cutrierat județele Vâlcea, Gorj, Olt și Teleorman, adunând aprópe 3000 bucăți compuse ast-fel: A. Versuri: a) *Cântece bătrânesci* (balade, legende și cântece haiducesci); b) *Doine* (dragoste, urât, dor și jale, blestem, cucu, murgulețu, călătorie-străinătate, cătânesci, cântece voinicesci și haiducesci, cântece bachice, cântece și orații de nuntă; c) *Strigături* sau ciuituri; d) *Diverse* (ghicitori, întrebări și răspunsuri, versuri glumețe, cântece și jocuri de copii și colinde); e) *Descântece* (de deochi, sóre-sec, apucate, muma pădurii, junghiú, cuțit, gâlcă, vrăji, dragoste, scrisă, urât, etc.) B. *Prosă*: Snóve, anecdote, basme, etc.

Materialul cules de d. Ion Odor, din județele Prahova și Buzcú, este ceva mai restrâns. El se clasifică ast-fel: a) *Strigături* și chiui-

turii, orații de nuntă; b) Ghicitori; c) Frînturi de limbă; d) Maxime, proverbiu, expresiuni, dicale, blesteme, superstiții și cuvinte curioase populare; e) Povești, basme și anecdote, și f) Colinde.

Tînerul Ion Ionescu a isbutit a face o colecțiune interesantă de legende, basme, credințe poporane, meșteșuguri etc., pe cari le-a adunat din județele Mehedinți, Dîmbovița și Muscel.

D. M. Canianu a lucrat în județele Putna și Neamț, formând următoarea colecțiune compusă din peste una mie bucăți: a) Meteorologie poporană (credinți și superstiții); b) Calendar poporan (idem); c) Ghicitori și cimilituri; d) Cuvinte particulare sau neîntrebuințate peste tot; e) Locuțiuni și idiotisme în număr de vr'o 1200; f) Legende; și g) Hore și strigături. În fine d-nii Hodoș și Notara au cules un număr de poezii poporane, primul din județul Argeș, iar cel d'al doilea din județele Suceava și Roman. Cât pentru d. Popescu-Ciocanel, d-sa a fost împedecat spre a-și îndeplini sarcina.

Membrii comisiunii au avut de întâmpinat dificultăți diferite întru ajungerea scopului lor. În adevăr, spre a putea culege mai cu înlesnire produsele poporane, ar trebui o conviețuire pe un timp mai îndelungat cu țărani; țeranul român de felul lui, față de un orășan, e mai rezervat și neîncrezător, și nu prea își deschide inima la fiecine; trebuie un contact dilnic, o asimilare perfectă, o contopire cu el, pentru ca să stea de vorbă cu un orășan. Pe urmă, culegerea nu trebuie să se facă la comandă, ci numai după dispoziția spontană a cântărețului și a povestitorului; trebuie să surprinzi pe țeran, fără să te scie el, că notezi și scrii după dînsul; atunci țâsnesc adevărata musă, neoprită de nimeni; alt-fel, dacă îl distragi din ocupațiunile sale dilnice și-l pui să-ți cânte sau să-ți povestească, cântecul și povestirile sunt lipsite de acel farmec al spontaneității, când omul crezîndu-se cu totul singur, își dă drumul dorului, jalei sau veseliei lui.

Deci, le-a venit greu membrilor comisiunii a descelea gura multora de la țară și a trebuit să se folosescă de prilejuri anumite pentru a putea culege materialul din acest volum.

Cât pentru graba pusă de învățători întru a răspunde și a trimite materialul adunat, n'avem mai de loc a ne felicita. Afară de rare excepții,—cei mai mulți învățători n'au răspuns de fel, iar alții s'au mulțumit cu răspunsul comod că în satul lor n'au putut afla nimic așa ceva. Intre județele ai căror învățători, — afară de vre-o 6+7, — n'au dat nici un răspuns, excelază Ilfovul și Vlașca. Ju-

dețul, însă, din care s'a trimis răspunsuri de la aproape toți învățătorii, este Neamțu, și acesta grație domnului revizor școlar Titu Mărdărescu. Un învățător care și-a dat bine seama de importanța adunării materialului folkloristic, precum și de felul de a'l culege, este cu deosebire d. I. Florescu, din comuna Bragadiru, jud. Teleorman. D-sa a trimis un foarte interesant și bogat material, din care versurile figurează mai toate în acest volum; șicem mai toate, căci și de la acest învățător, ca și de la cei-lalți culegători, nu s'aun mai reprodus din nou părțile cari erau absolut identice cu altele ce figura deja în colecțiune. Un prețios material ne-aun mai fost procurat de către d. Rădulescu-Codin, din jud. Muscel, pe lângă cel oferit de persoane în afară de comisiune și de corpul învățătoresc.

Colecțiunea de față, care ocupă un volum mare de 1700 pagini, cuprinde toate producțiunile versificate poporane ce s'aun putut culege, împreună cu un număr întins de variante, atât în afară cât și în lăuntru bucăților, omițându-se bucățile aiurea publicate. Dacă s'a procedat ast-fel în facerea acestei colecțiuni, este pentru că s'a avut în vedere principiul următor: Limba evoluând, producțiunile poporane, — un compus pe cât se poate de nestatornic, — evoluază și ele, fie în sens progresiv, fie în sens regresiv. Și evoluția nu se petrece numai din punctul de vedere lingvistic, ci și din punctul de vedere al ideilor predominătoare, — lăsând la o parte faptul dacă o schimbare aduce și pe cea-l'altă. Ast-fel, ceea-ce caracterisă această colecțiune este tocmai tendința ei modernisătoare atât în termenii cât și în ideii: dovadă că amintirile trecutului aun început deja să se ștergă în spiritul poporului, vorbele și-aun perdut forma și chiar însemnarea lor primordială sau tradițională, ba unele sunt chiar înlocuite cu cuvinte noi. De aceea producțiunile poporane neavând un caracter de fixitate, ele trebuiesc culese nu o dată pentru tot-d'a-una, ci din timp în timp, spre a se putea urmări șirul schimbărilor încercate, precum nu mai puțin și al amestecurilor diferitelor producțiuni. Căci, după cum șice d. Hasdeu*) „producțiunile poporane nescrise, sburînd fără control din gură „în gură, se întălnesc, se încrucișează, se confundă. Dacă două sau mai „multe bucăți separate sunt omogene sau analóge, dacă ele presintă „unele puncturi de contact, dacă una ar putea să figureze ca început sau „continuațiune ori epizod la o alta, une-ori chiar prin antifesa, ele se

*) Cuvinte din bătrâni, I, p. XX.

„combină împreună, formând o singură bucată“. Și exemple de acest fel sunt destule în colecțiunea de față; doine, sau părți din doine se văd amestecate în cântece bătrânesci și haïducesci; strigături amestecate cu doine; începutul sau sfârșitul unui cântec trecut la un altul, etc.

Materialul s'a cules în 27 județe; nu se află reprezentate județele: Bacău, Dorohoiu, Constanța și Rîmnicul-Sărat. Sunt multe produse poporane și din Transilvania.

Bucățile s'aū reprodus și publicat așa cum aū fost găsite în gura cântăreților, fără nici-o schimbare, fără adaos, restricțiune sau întocmire, singura silință a culegătorilor fiind de a transcrie cu fidelitate cele auzite din viul graiū al cântărețului său povestitorului.

O bună parte din colecțiune aū fost culésă nu din gura țeranilor români, ci, precum se indică la fie-care bucată în parte, cei mai mulți cântăreți fură lăutari țigani. Bună-ōră: *cobzarul Ștanciu Ion, Anghel Cambrea, Gh. Ilie Stîngă, Ion Stan Băluică, Marin Băban, Cosma Tuță, Ion Neblea, Radu Dîrdîilă, Ghiță Schiopu, Radu Burcea, Stan Pețigă, Ion Concilă, Precup Urlan*, sunt țigani și mulți alți cântăreți de aceeași rasă.

Acest izvor — lăutarii țigani — observă cu drept cuvânt d. Al. D. Xenopol, într'o recenziune făcută volumului de culegeri al regretatului Gh. Dem. Theodorescu ¹⁾ „acest izvor pōte sluji în destul de bine pentru unele din clasele poeziilor adunate, precum *steaua, colindele și cântecele de lume*. Nu știm însă dacă pentru *balade sau cântecele bătrânesci* o asemenea metodă de adunare este cea mai potrivită. Acestea însă alcătuesc partea cea mai frumoasă și mai importantă a comōrei poetice a unui popor.

„In ele poporul 'și depune ca într'un mormînt iubit tōte figurile însemnate ale trecutului său, împodobindu-le cu tot farmecul poeziei, cu tōte închipuirile fantasiei sale. In acestea se cristalizăză adese-orī și se împietresc niște expresiuni vechi cari, deși uitate astă-đi, sunt păstrate acolo ca musca cea prinsă în galbena transparentă a chihlimbarului.

„Baladele trebuie decī adunate cu cea mai mare băgare de sémă, auzite de la aceeași persōnă de mai multe orī, căci același cântăreț dă adese orī variante din cari unele pot să conțină tocmai cât o piatră nestimată pe care nu ne-a păstrat-o nici un izvor scris. Trebuie

¹⁾ Vezi foia ziarului «Voința Națională», anul III, No. 451, din 30 Ianuarie 1886.

apoi comparate variantele culese din locurile cele mai deosebite și anume nu din isvóre de a doua mână, nu de prin noroiul orașelor, ci din` via undă a pâriului de munte, pe unde s`aũ adăpostit mai ales cântecele bătrânesci. *A se culege asemenea nestimate din gura lăutarilor țigani, fie acela chiar și Petrea Crețul, este o metodă cu totul greșită. Orî cât ar fi țiganul de romanizat el tot păstrează în țesătura gândurilor sale o formă străină care adese-orî modifică cugetarea saũ expresiunea românească. Apoi mai gravă este împrejurarea că țiganii sunt și ei o natură poetică și artistică, dovadă că elementul musical este represintat în poporul nostru aprópe exclusiv prin acéstă rasă. Conform cu caracterul poeziei poporane, care se schimbă adese-orî după poetul ce o cântă, țiganii adese-orî înlocuiesc versurile, expresiile, ideile prin altele eșite din propria lor minte. Nu avem deci nici o garanție că o culegere de balade luată din gura unor lăutari să represinte adevératul coprint al cântecului din bătrîni.*“

Publicarea s`a urmat treptat-treptat, așa cum materialele s`aũ primit la Direcțiunea Museului de la membrii comisiunei și de la învêțătorî.

Ast-fel se explică numêrul de *adende* ce compun partea a doua a volumului I, fiind-că materialurile sosind la mari intervale de timp, iar tipărirea trebuind să începă mai înainte, potrivit dorinței Onor. Minister, — ea nu se pútea opri până la sosirea întregului material.

După aceste observațiuni, să trecem la analiza volumului de față și să arătăm ce coprinte fie-care soiũ de produs poporan, ce elemente nouă sunt și ce caracteristice păstrează fie-care fel din acéstă culegere.

Volumul, compus din două părți, se împarte după felul produselor poporane în :

I. <i>Cântece bătrânesci</i> (balade și legende, cîntece hăiducesci, bătrânesci)	175
II. <i>Doine</i> (dragoste, dor, jale, urît, blestem, cuculețul, murgulețul, călătorie, străinătate, cătănești, voinicęști, balice)	950
III. <i>Cântece de nuntă</i>	25
IV. <i>Strigături</i>	1061

V. <i>Cântece, rugăciuni și jocuri de copii</i>	27
VI. <i>Colinde și Plugușorul</i>	80
VII. <i>Ghicitori</i>	vre-o 300
VIII. <i>Descântece</i>	380
IX. <i>Vrăji</i>	60
X. <i>Cântece de mort, bocete</i>	10
XI. <i>Anectode și povești</i>	13
XII. <i>Locuțiuni și idiotisme</i>	1250

Varia :

Calendar Poporan,
Frânturi de limbă și ȱicături,
Intrebări și răspunsuri,
Cuvinte particulare.

Să ne ocupăm de fie-care din aceste categorii în particular.

I. *Cântecele bătrânești*, sunt în cea mai mare parte cunoscute din colecțiile anterior publicate, dar ele ne oferă multe și prețioase variante în lăuntru, ca și în afară, la bucățile deja cunoscute.

Sunt și câte-va tipuri și nume nouă, bună-ora *Niculca* (pag. 36); *Cântecul lui Oncea chirigiul* (45); *Stoian Bulibașa* (58); *Aga Bălăcenu* (63.65.1265); *Cântecul Banului* (77); *Rădița* (89); *Cântecul lui Priscoveniu* (97); *Cântecul lui Călin* (108); *Mizil Crai* (126); *Gheorghiuța Poianu* (137); *Voichița* (139); etc. etc.

Să ne oprim puțin la cântecul lui *Aga Bălăcenu*, pentru că el ne oglindește unele momente istorice interesante.

Aga Constandin Bălăcenu, „om plin de viteji și de păreri ne-bune“, cum il numește cronicarul, era ginerile lui Șerban Vodă Cantacuzin și partisan al politiceii austriace în Principate, pe când Constandin Brâncoveniu ținea cu Turcii. Bălăcenu la a. 1689 intră în țară cu generalul Haüsler și ocupă Bucurecii. Brâncoveniu chăamă în ajutor pe Tătari. Nemții părăsesc Capitala și se retrag la munți. Se dă bătălia de la Zernesci (Sept. 1690), între Turci și Austriaci, în care bătălie Aga Bălăcenu este ucis; capul i se aduce la Brâncoveniu, care 'l pune în prepeléc pe mormanul de cărămiđi ale case-lor lui Constandin Bălăcenu (palatul cel nou al Poștelor) spre a fi vęđut de tótă lumea timp de un an și jumătate.

Dar să ascultăm mai bine pe Cronicarul Neculcea : „Deci de aice din Moldova aũ mers *Hatmanul Bogdan*, cu o sémă de Moldo-

veni, și uu Sultan cu Tătarii. și Brâncovénul Vodă, cu capul sėu cu Munteni; și ajungėnd la marginea țerei Muntenesci, unde se chiamă Cămpina, eșitu-le-aũ Heizer generalul înainte și cu Aga Bălăcėnul, și cu câte-va mi de Nemți, și și-aũ dat rėsboiũ főrte tare, de ambe părțile, și groznic, câte-va cėsuri; și pe urmă aũ spart pe Nemți, și aũ purces Nemții în risipă. Și atunci aũ prins pe Heizer generalul la mânia lui Tiukel grof; și Aga Bălăcėnul aũ perit în rėsboiũ... *Ȓic că la acel rėsboiũ să fie fost mai mult isbănda despre partea Cazacilor Brâncovanului, căroro le era cap un Moldovan, anume Costin Căpitanul de Focșani, feciorul Nenului.*

„După ce aũ aflat Brâncovénul Vodă pe Aga Bălăcėnul mort în rėsboiũ, trimisu-i-aũ capul la Bucuresci de 'l-aũ pus într'un prepeléc în mijlocul ogrăđiĩ lui, de i-aũ ședut vr'un an capul în prepeléc, și-aũ învėțat de i-aũ risipit și curțile și ograda, de aũ rėmas numai jăriște“.

Pėnă aci chronica.

Iată acum ce a făcut fantasia poporului :

Avem în colecțiunea nőrtră trei variante ale Căntecului lui Aga Bălăcėnu : una provine de la lăutarul Gheorghe Bălțatu din Șerbănesci, jud. Olt (pag. 63); a doua de la Iovan Băzăvan din Giubega, județul Dolj (pag. 1265); a treia (pag. 65) de la moșul Burcea, în etate de 85 ani, din comuna Adamesci, jud. Teleorman.

Reproducem aci pe cea de a patra, spusă tot de moșul Burcea așa cum a publicat-o Ȓilele acestea eminentul folklorist d. Chr. N. Ȓapu *), și în fine pe a cincea culėsă de d. M. Pasculescu de la Sima I. Jimblaru, Comuna Catanele-Dolj.

Iată mai întėiũ varianta a patra :

« Inceputul căntecului, nesciindu-l acest bėtrân să-l rostescă în versuri, mi l'a spus din gură sub formă de poveste. Il reprodue deci, cu vorbele bėtrănuului Burcea ».

Acum 400 de ani Constandin Brâncoveanu, acela care a fost mai mare peste Divan, a clădit un oraș și i-a pus numele *Bucureștii*, după Clobanu Bucur, Mocanu. Bucur Clobanu, avut-a p'acele vremuri :

Oi multe,
Mulle și cornute,
Cu lâna mițosă,
Ca firu de mătăsă,

și trecea cu multă vază printre semenii sėi după acele locuri.

Trecut-aũ ani 50 la mijloc și orașul lui Bucur Mocanu mereũ a crescut și s'a făcut de 2500 de case.

*) *Revista liceului «Unirea» din Focșani*, n. 1 (Septembre 1900), pag. 23—30.

«S'a sculat în urmă și Aga Bălăceanu, boieru *lu* Costandin Brâncovénu, și, în cîuda Voievodului Costandin, s'a apucat și el să zidescă un oraș cu 300 de clădiri, pe locu de la Bălăciu de așt.

Vroia Aga Bălăcénu ca crașu lui să întrcă p'al *lu* Costandin Brâncovénu, să ajungă chiar Căpitala țerii Rumânești.

Și, ca să isbutescă. s'a sculat el cu un *Ferman* și cu óste Nemțescă, cu Nemți de cei cu códă, să bată pe Costandin Brâncovénu.

Brâncovénu glasuit-a atunci către Bălăcénu :

— Ce vrei, să te cerți cu mine? Eă, care am făcut un oraș mare cu 2500 de case, sunt mai tare ca tine și sunt Domn.

Tu ai clădit un mic orașel cu 300 de ziduri, și alea sînt pustii! Dacă vrei de la mine bani, îți dau destui; póte oi fi sărăcit cu atâtea ziduri ce ai ridicat.

— Nu cer bani, zisu i-a Bălăcénu, că am mulți făr' de sémă, și nici o Domnie și Impărăție nu știe de bănetul cel mult al meu!

Atunci dar ce vrei? — «Vreaă ca Bucureștii să fie aici la Bălăci. Dacă m'oi birui, atunci să rămăie *Burureștii* acolo, unde sînt astă-đi; dacă nu, atunci să se mute Căpitala aci la Bălăci.

Vězënd că nu isbutește ast-fel, Aga Bălăcénu porni cu răsboiă împotriva Domnului său Brâncovénu.

Bălăcénu venea cu fină-su Drăgan, călări pe cai viniciori :

Venea cu óste Nemțescă,
Venea ca să prăpădescă
Pe Costandin Brâncovénu
Care stăpânca Divanu!

Brâncovénu a ridicat împotriva *lu* Bălăcénu cinci mi de ostași. Ei au început lupta și Aga Bălăcénu cu fină-su Drăgan au bătut de au stins pe Brâncovénu și óstea lui.

Ce ostași mai rămănea
La Brâncovénu striga :
— Trimite, Dómne, óstile,
Că ni s'a *scurtit* ăilele!
Bălăcénu ne snopește,
Ne bate, ne prăpădesce!
Brâncovénu ce 'mi făcea?
Pe Drăgan, măre, 'mi chiema,
Pe finu *lu* Bălăcénu,
Care a părăsit Divanu.
La Divan că-l aducea

Și din gură că-i striga :
— Drăgane, Drăgane,
Viteze Drăgane,
Cu aur mult te-oi dărui,
Dacă mie mi-oi sluji;
Cu scaun de 'mpărăție
Și cu mare boierie.
Pe Bălăcénu să 'mi apuci,
Capu-aicea să-i aduci.
Să mi-l tai, să mi-l omori,
Să-l pizezi de nouă ori!

La ăia sorocită, să fi gata, MăriaTa, îi răspunse vitezul Drăgan finu *lu* Bălăcénu. Inhamă-te din nou la luptă, c'am să-ți aduc eu pe tipsisie capu *lu* nașu, ca p'al sfintului Ión Botezătoru!

Brâncovénu ce 'mî făcea?
 La Bălăcénu trimetea
 Soli Domnesci, ca să-î vestescă
 De răsboiū să se gătescă.
 Dar Bălăcén ce 'mî făcea?
 Pe finu Drăgan chiema
 Și din gură că-î grăia:
 — Ce o fi asta, măi Drăgane,
 Drăgane, fine Drăgane?
 Brâncovénu mî-a trimes
 Din Divan de la Domnie,
 Trimiși vornici în solie:
 Nu cum-va pentru bătaie,
 Sau este răscólă 'n țară?
 Drăgan, măre, ce 'mî făcea?
 Lu Bălăcén el grăia:
 — Nășicule Dumnea-ta,
 Pin Bucuresci c'am trecut,
 Multe lifte c'am văduț:
 Turci și Nemți, Ruși și Tătari
 Poloni, Unguri, mustăți mari
 La răsboiū noi d'om mergea,
 Multe lifte om tăia;
 Tu să tai în două părți
 Că-s prea multe, multe legi.
 Și eū să tai într'o parte,
 Ca să am mai bună parte!
 Duminică diminéță,
 Cam pe rouē, cam pe cétă.
 In răsăritu de sóre,
 Amēdoī plécă călare.
 Cruce, măre, că-și făcea,
 La Dumneđeū se ruga
 Și din gură cuvinta:
 — Dómne, Dómne, fiī cu noi
 Cu putere l'amēdoī;
 Să ne ducem sánctoși,
 Să ne 'ntórcem bucuroși,
 Ca doi trandafirī frumoși!
 Bălăcénu ce 'mî făcea?
 Când el așa se ruga,
 Drăgan în gând că dīcea:
 — Dar-ar Domnu Dumneđeū,
 Să fie pe gându meū:
 Să-ți vcz capu tēū pe jos
 Și pīlea 'ntórsă pe dos!
 El la răsboiū că pornea,
 La Bucuresci c'ajungea,
 In câmp la Colintina.
 Eī, măre, se 'nspăimânta,
 Când așa sodom vedea:
 Multă óste că 'mî vedea
 Știī ca frunđa, ca iérba!
 Bălăcénu ce 'mî făcea,
 Când așa sodom vedea?

Ochénu la ochi punea,
 Peste oștire se uita
 Și din gură că striga:
 — Alelei, Drăgane fine,
 De noi acum nu e bine,
 Să ne luptăm peste fire
 Cu ăst sodom de oștire!
 Tu să tai în două părți,
 Că 's prea multe, multe legi;
 Și eū să tai într'o parte,
 Ca să am mai bună parte!
 Bălăcénu ce 'mî făcea?
 La piept mânăle punea,
 La Dumneđeū se ruga:
 — Dómne, fie voia ta!
 Dómne, părinte prea sfinte,
 Ascultă-mi ruga fierbinte:
 M'ai scăpat întâia órá,
 Scapă-mé și-a doua órá!
 Drăgan, măre, ce 'mî făcea
 El în gând că se ruga:
 — Verde fóie tei frunđos,
 Capu să ți-l vcd eū jos!
 Bălăcénu ce 'mî făcea?
 El, măre, se pregătea,
 Paloșu 'n mână că lua
 In oștire că intra,
 Multă mórte că făcea,
 Prăpădu Domnului erea!
 Drăgan, măre, ce 'mî făcea!
 De la margine privea,
 Nu-ī venea a s lupta;
 Calu, măre, că-și oprea
 De tăiat nimic tăia!
 Bălăcénu se lupta,
 Mórte prin Turci el făcea:
 Pe Turci grămadă-ī tăia,
 Cu pământu-ī așternea,
 Și el, măre, ostenea.
 Calu-ī din nări foc vărsa,
 Mânăle i se 'ncorda,
 Sângile șiroiū curgea,
 Și pe paloș se 'nchega!
 Dară Aga Bălăcénu,
 Care a părăsit Divanu,
 Dacă, măre, că vedea
 Că vedea că ostenea,
 Finului Drăgan grăia:
 — La margine, fine, și-acasă,
 Că p'aici mórtea ne lasă!
 Calu că mi-a ostenit
 Și eū, măre, c'am stătut!
 Amēdoī că se pornea
 Și fugea, măre, fugea,
 Ți de vară

Până 'n sără!
 Oștirea că mi-î gonea,
 După ei se 'nșiruă
 Și de loc nu-î ajungea!
 Drăgan, măre, ce 'mi făcea?
 El hodinit cum erea,
 Drunu jderului dedea,
 Copitele-î scăpăra,
 Nori în urmă-î rămânea.
 Pe Bălăcenu 'mpingea,
 De-a călare cum erea,
 În Dâmbovița 'l băga
 Și din gură că-î striga:
 — Fugi, nașule, nu mai sta,
 Că ne-a ajuns potera!
 Bălăcenu ce 'mi făcea?
 Pe sinu că-l asculta,
 Cu calu 'n nămol intra
 Și mai rău se 'noroia
 Și din gură că-î striga:
 — Săi, Drăgane, finule,
 Că mi-a scurțit dîilele;
 Calu mi s'a 'nămolit,
 Oștirea că m'a sosit!
 Drăgan, măre, ce 'mi dîcea?
 Svîrle, nașule, pușca
 Și pușca și sabia,
 Nu mai faci trébă cu ea!
 Sabia ți s'a știrbit,
 Pușca ți s'a ruginit,
 Oțelile c'aũ plesnit!
 Svîrle-ți, nașule, zaua,
 Să sbore calu fuga,
 Că zăile sint mult grele
 Nu pătrund glonțele 'n cle!
 Drăgan, frate, ce 'mi făcea?
 Cum pe nașă-su vedea
 Fără arme că erea,
 La el, măre, năvălia:
 Sulița 'n el o băga
 Mațele jos îi vërșă!
 Până oștirea sosia,
 Bălăcenu mort erea!

Capu 'n suliță-l punea,
 La Brâncoven l-aducea
 Și de Divan că-l trântea
 Și din gură-î cuvînta:
 — Ia-ți, Dómne, datoria
 Și dă-mi făgăduie!
 Brâncovenú când vedea,
 Mult, frate, se 'nveselia
 Și lu Drăgan că-î grăia:
 — Drăgane, tu să trăiești,
 Domnia s'o stăpânești!
 La scaun că mi-l ducea,
 Pe Divan îl așeđa.
 Bărbierii că-î chema,
 Pe el bine că-l spăla,
 Mi-l rădea și-l potrivea
 Și cu țole 'l îmbrăca
 Cu țole cu ibrișim,
 Ibrișim tot cafeniú:
 Ibrișim de Taligrad
 Cotu șapte galbeni luat!
 Brâncovenú ce 'mi făcea?
 Bine de loc nu-î părea,
 La Drăgan el că mergea
 Și din gură-î cuvînta:
 — Drăgane, Drăgane,
 Viteze Drăgane,
 Cum în locu-mi să domnesci
 Și lumea s'o stăpânesci?
 Ți-ai tăiat tu nășia,
 Dar mi-te Domnia?
 La Gialapî semu el făcea
 Și din gură le dîcea:
 — Lui Drăgan capu să-î luați
 Și 'n Domnie nu 'l lăsați;
 De cât lumea s'o domnescă
 Mai bin'el să putredescă!
 Gialapii că-l asculta
 Capu lu Drăgan tăia;
 Iar pe el îl îngropa
 La Mănăstirea domnescă,
 'N lume să se pomenescă! »

Varianta a cincea, din Catanele-Dolj, sună ast-fel :

Verde a Crinului,
 În lunca Ciambriului
 La otaru Turnului
 La Poiana Mărului,
 Ciartă-mi-se veremî cértă
 Tot doi Domni cu două oști
 Dar oștile cum erea?

Una'mi e verde nemțescă,
 Ș'alta roșie turcescă,
 Dar domni cum îi chema?
 Unu-î Aga Bălăcenu,
 Și Constantin Brâncovenú,
 Finu-î Costin Căpitanu.
 Dîce Aga Bălăcenu,

Spre Constantin Brâncovénu
 Ca să mute Bucureștii
 Și să 'i mute la Bălaci;
 Dar Constantin Brâncovénu,
 Crede 'n Dumneđeu sârmanu,—
 Ii răspunde chiar așa:
 Ca să lase Bucureștii,
 Chiar unde se află acuma.
 In Dâmbovița c'o cura.
 Lui Constantin s'o 'nchina,
 Multă lume s'o adăpa.
 Din vorbe nu s'ajungea,
 De răsboi că să vorbea.
 Când ai țice usturoiū,
 Puseră sorocu Joi,
 Să s'apuce de răsboiū.
 Până Joi că n'așteptară,
 Miercuri sara să lueară.
 Să loviră, să ciocniră,
 Foarte rău să mântuiră.
 Să veđi Aga Bălăcenu
 Ncălica pe calu al mare,
 Cu măzdrancu la spinare;
 Să 'mplimba prin óstea mare
 Și mi'și striga 'n gura mare:
 — Cari s'o afla, s'o adăvára
 Ca să 'și tate nașica
 'Ii dau și cu Domnia;
 Să liu Domn cu numele,
 Să 'și primească pungile
 Și toate mituirile.
 Cin s'afla, s'adăvára?
 Numai Costin Căpitanu,
 Naș Constantin Brâncovénu.
 La Bălăcenu mergea
 Și iscălitura 'i da
 Că 'și tate el nașica
 Numai să-'i dea Domnica.
 Apoi de aciea pleca,
 La nașu-său să ducea,
 Și nașu-său 'l 'ntreba:
 — D'aleo-leo fine Costine
 Ori că tu ești turburat,
 Ori calu 'n colți te a luat?»
 — Nașule, nașica mea,
 La mic că m'ai botezat,
 Ca mare m'ai cununat,
 Trei copii mi-ai creștinat,
 Două fete ș'un băiat,
 Și ajutor nu țam dat.
 Acuș la vreme de zor
 Să 'ți dau și eu ajutor.
 Să te scot de la strimtori.»
 — «D'aleo-leo, fine Costine
 Ia departă-te de mine,

Mi-e frică de 'nșelăciune,
 C'ășa sint Domniile
 De vorbesc cu gurile,
 Mituesc cu pungile
 Până 'și fac plăcerile.»
 — Nașule-nașica mea,
 De ce te sfiștii așa?
 Numai atâta vorbea
 Și 'n oștire il primea.
 — Nașule-nașica mea
 Bate tu marginile,
 Să bat cu mijloacele
 Că le știu soroacele.
 De la mine-o mai scăpa,
 De la tine să nu scape
 Nici în cer, nici în pământ,
 Nici în gaură de vint,
 Că tu mic nu 'mi mai scapi.
 Numa atâta că vorbea,
 Calu 'n friu bine 'și stringea,
 P'ingă nașu său să da
 Și cu paloșu trăgea.
 Trase hoțu năcăjit,
 'I scăpă paloșu 'n pământ,
 Scoase brasdă ca de plug.
 Al doilea mai trăgea,
 Măna din dreapta 'i tăia.
 'I tăia mâna și c'o spată,
 Bată-l Dumneđeu să'l bată,
 Că'l blestemă țara toată.
 Da nașu-său ce făcea?
 'N Dumbăviță s'ascundea.
 Costin pe urmă 'l lua;
 Tot pe dira sângelui,
 Pe potcoava roibului,
 Pe sunetu friului.
 'N Dumbăviță il găsea,
 De aci nașu-său striga:
 — D'aleo-leo fine Costine,
 Lasă-mă fine așa,
 La București m'oiū ducea,
 La mână m'oiū vindeca,
 Și la spată mi o trecea;
 Pe uliță'mi oiū cerea
 De oiū ține pe naș-ta.
 — Nașule-nașica mea,
 Când eț săcurea pe mână
 Și mi te duci la pădure,
 Când tai copacu de sus,
 Tot mai frumos odirslește,
 Când il tai din rădăcină,
 Mi'l usuci de la tulpină.»
 — D'aleo-leo fine Costine,
 Cean'că m'oi lăsa așa:
 La București mă duceam,

La mână mă vindecam.
 'N urmă vedeaî ce 'Ńi lucram :
 La temniță te aședam.
 Pe viață te lăsam.
 Costin așa de audea
 Foarte rău să năcăjea,
 Frumos capu îi tăia,
 'N Dumbăviță 'l arunca.
 Și de aciia îl lua,
 De mustață 'l apuca,
 La Domnie 'l ducea
 Tot la Sarafim pașa.
 Dar Domnica de'l vedea
 Sarafim Pașa grăia :
 — Tu ț'ai tăiat nășiea,
 Măini ne faci și nouă așa,
 Ș'apoi mare porănca :
 — Faceți-î ceva 'nplimbare
 Lui Costin ăsta al mare.
 Pe Costin că mi'l lua
 Foarte bine de 'l plimba.
 Colea la Tirgu d'afară,
 Două furci și-o cumpioară
 O sfintă de frânghioară.
 Foarte bine 'l spînzurără,
 Să minună ș'altă țară.
 Puținel că 'l mai lăsa

Până nașă-sa venca ;
 Ea ast-fel că mi'și vorbca :
 «D'aleo-leo fine Costine,
 Da nu 'ți păru rău de mine?
 Las'că 'ți tăiași nășiea.
 Ce nu primiși Domnia
 De primiși frânghioara ?
 Dar-ar Dumneșeu, să dea,
 Și cu maica Precesta
 Să 'mî audă vorba mea :
 Fieru să mai ruginască,
 Oțelu să muceșească,
 Trupul tău nu putreșească,
 Nici muscă nu să lipască...
 Numa atât îl blestema,
 Poftir., nașă-sa pleca.
 La nouă ani să 'ntorcea,
 Tot în ștreang că mi'l găsea,
 Și pornea de mi'l erta.
 Și mi-l erta tot cu milă :
 — Să cadă din ștreang țarină
 De blestemu de la naș
 Nu m'ai în lume lăcaș.
 Blestemu de la tată
 'I ca, când calci-o pătră 'n apă,
 Iar blestemu de la mumă
 'I ca lovitura de ciună.

Din comparațiunea celor patru prime variante ale cântecului lui Aga Bălăcenu vedem, că ideia principală este lupta dintre óstea turcască a lui Brâncovenu cu cea nemțescă a lui Bălăcenu și sfirșitul tragic al acestui din urmă prin trădarea unui fin al său. Brâncovenu l anume promisese acestui fin al Bălăcenuului că-î va da domnia, decă va omorî pe nașul său; finul execută crima, dar este pedepsit de domn cu mórtea pentru neomenósa faptă, omorírea nașului de către fin fiind socotită în credința Românuului întocmai ca un paricid.

Varianta a cincea face pe omorítor *fin* al Brâncovenuului, iar persóna ucisă nu mai este Aga Bălăcenu, ci togmai Constantin Brâncovenu.

Dar să vedem mai întâiú cine a fost omorítorul lui Bălăcenu?

După variantele nr. 1 și 2 el se chema : *Căpitan Costin*.

Varianta nr. 1 (pag. 63):

«Unde Costandin Brâncovenu vedea
 Cum óstea lui se 'npuțina,
 Mâna la gură punea,
 Cu pumnii 'n piept se bătea :
 — Sărăcuț de maica mea,
 Că mi-a prăpădit óstea,

Bată-î crucea mâne-sa !
 Pristav, nene, că punea,
 Trei țile, trei nopți striga :
 — Care, frate, s'o afla,
 Și, nene, s'o adevăra,
 Ca să taie p'acesta,

Îi dăruesc Domnia,
 Domnia și moșia,
 Ca să taie p'acesta,
 Că mi-a prăpădit ôstea !

Nimenca nu se afla,
 Fără cât că se găsia
 Săvai, *Căpitan Costin*
 Al *Bălăcénului fin* ;

Îar varianta nr 2 prescurtată (p. 1265):

«Fóie verde ș'ó lalca,
 Unde, frate, s'auđia,
 Ca să-și tae nășia,
 Să-și capete Domnia ?
 Nicăeri nu s'auđia,
 Frate și s'adeveria,
 Ca să-și tae nășia,
 Să-și capete Domnia,
 Numa *Căpitan Costin*
 Luț Aga *Bălăcén fin*.

Dovadă că acest *Căpitan Costin* a existat în realitate și a jucat un rol însemnat în bătălia de la Zerneșci sunt cuvintele mai sus reproduse ale cronicarului Neculcea, care ne spune : „Đic că la acest răsboiū să fie fost mai mult isbînda despre partea Cazacilor Brâncovénului, *căroră le era cap un Moldovan, anume Costin Căpitanul de Focșeni, feciorul Nenului.*“

Iată decî cine a fost acela care :

«La Costandin Brâncovénu mergea
 Și din gură î cuvînta :
 — Constandine Brâncovene,
 Îmi dăruești moșia,
 Moșia și Domnia,
 Ca să-mi tai eū nășia ?
 Că mi-e părinte mai mare,
 Mi-a ars focu la spinare,
 Frică mi-e de luminare !»

Cât despre relațiunile căpitanului Costin cu Aga Bălăcénu, decă acesta îl botezase saū nu, nu putem sci cu siguranță. De și numele *Costin*, ca o prescurtare presupusă din *Costandin*, ar putea vorbi pentru prima ipotesă,—nașul dând obicînuît finului propriul saū nume de botez,—dar nici părerea de a vedea aci pur și simplu o influență a rimeî :

Săvai, *Căpitan Costin*
 Al *Bălăcénului fin*

saū

Numa *Căpitan Costin*
 Luț Aga *Bălăcén fin*,

nu póte fi în mod absolut exclusă. Cu atâta mai mult, că în varianta nr. 5, togmai versul al 12-lea :

Și Constantin Brancovenu

a cerut, din cauza rimei, versul următor :

Finu-î Costin Căpitanu.

În acest cas avem prilejul să constatăm cum une-orî o simplă potrivélă de rimă determină fondul întregului cântec, și mai departe cum acest fond trece într'o variantă a cântecului, unde necesitatea, care provocase rima, nu mai există: așa ar fi în cazul de față variantele nr. 3 și 4, care de și înlocuiesc pre Căpitan Costin prin *Drăgan*, *vitézul Drăgan*, dar mențin afirmarea că acesta fusese un fin al Bălăcénului :

Bălăcén pe Drăgan chema
Și din gură-l întreba :
— Ce-o fi asta, *fine* Drăgane ?

· · · · ·
Dară Drăgan răspundea :
— *Nașule* dumneata etc.

Cine va fi fost însă *Drăgan*? Intervenirea lui aci să fie óre o confusiune în loc de *Hatmanul Bogdan*, comandantul armatei moldovene în bătălia de la Zărnesci? Atare confusiune s'ar părea cu atât mai posibilă, cu cât *Drăgănescii* era o familie care lăcuia chiar în mahalația Bălăcénilor *), iar la satul *Drăgănescii* fugise tocmai atunci sócra lui Bălăcénu, Dómna Maria a lui Șerban-Vodă Cantacuzin. Acésta nu e de admis.—Mai puțin probabilă ar fi părerea de a vedé în *Drăgan* un nume obicínuit în poesia poporană, cum avem două exemple chiar în colecțiunea de față :

Pag. 516 :

— Cum făcú, mă Nușule ?
— Chițai,
Chițai
Banița,
Dă-î cu stremuralița,
De la valé
Pên'la deal
Pên'la pomîl lui Drăgan ;

*) G. I. Ionescu-Gion, *Istoria Bucureștilor*, 327.

saŭ pag. 1271 :

Frundă verde odolén,
Ici în vale, colo'n dél,
La rateşu de sub mal,
Bea Iorgovan
Şi cu *Drăgan*,
Şi Iorguţă Roşcovan.

Ne rămâne a treia ipotesă: că faptul se latoreşte pur şi simplu
contaminaţiuneii a două cântece, în cari ideia principală: *omorârea
naşului de către finul sĕu*, alcătuesce fondul comun: Anume cântecul
lui Aga Bălăcenu, în care figurăză personagiul istoric *Căpitan Costin*,
a fost influenţat de următorul cântec *Radu Vodă şi Drăgan*, cules din
comuna Bragadiru, jud. Teleorman, şi publicat în presenta colecţiune
(pagina 1234) :

Pribegeşti'mi vere,
Pribegeşti'mi dragă,
Pribegeşti'mi Radu-Vodă !
Dar dé cine'mi puibegia ?
Tot dé fină-so Drăgan,
Tot Drăgan din Bărăgan.
Că el, uite, s'a jurat,
Să nu'l lase netăiat.
Că, când Radu 'l-a cununat,
Când a fost la masa mare,
Toţi boerii 'i-a dat,
Care vii,
Care moşii,
Care galbeni pĕ tipsii.
Numai Radu nu 'i-a dat,
Nici-o vie,
Nici moşie,
Şi nici galbeni pĕ tipsie.
Şi cum Radu că fugea,
Ochi 'ndărăt ş'arunca,
Mare pulbere vedea,
Şi din gură că grăia :
Cătă hată-i mumă sa,
D'o fi pulbere de vĕnt,
Să revarsă pĕ pământ !
D'o fi pulbere de om,
Tot drumul şi l'o goni,
Pĕn la mine o veni.
Bine vorba n'o sfârşa,
Şi fină-so Drăgan îl sosea.
Iar Radu dacă'l vedea,
El din gură îi grăia :
— D'ale fine Drăgane,
Or calu îi ispitesţi,
Or pĕ mine mă petreci ?
Dar Drăgan că îi grăia :
— D'ale naşule Radule,

Eŭ calu nn'mi ispitesc,
Nici pĕ tine te petrec,
Dar pĕ tine te gonesc ;
Că eŭ naşule m'am jurat,
Ca să nu'mi scapi netăiat.
Că ştii naşule, când m'ai cununat,
Când fuse la masa mare,
Toţi boerii că mi-a dat,
Care vii,
Care moşii,
Care galbeni pĕ tipsii.
Numai tu naşule nu mi'ai dat,
Nici-o vie,
Nici moşie,
Şi nici galbeni pĕ tipsie.
Atunci eŭ că m'am jurat,
Să nu te las netăiat.
Iar Radu că îi grăia :
— Bine, fine Drăgane !
N'o fi fine, dĕu, păcat,
Că la mic te-am botezat,
La mare te-am cununat,
Şi-alţi coconi Ńi-am creştinat ?
Drăgan din gură dicea :
— Ba o fi naşule păcat,
Că la mic m'ai botezat,
La mare m'ai cununat,
Şi-alţi copii mi'ai creştinat ;
Dar am apucat ş-am jurat,
Ca să nu scapi netăiat.
Bine vorba nu sfârşa,
Şi capu îi reteza ;
Trupu că 'i-l spinteca :
Cu Ńărână 'l presăra,
Intr'un prepelég 'l 'nşiea,
'L 'nşiea în drumul mare,
Ca să aibă pomenélă.

Am puté chîar stabili unde anume a avut loc contaminațiunea, căci variantele No. 1, 2 și 5 ale cântecului lui Bălăcénu cu *finul Căpitan Costin* sunt culese din județele Dolj și Olt, pe când cele cu No. 3 și 4 ale aceluiaș cântec cu *finul Drăgan* provin din județul Teleorman, adică de acolo unde s'a cules și cântecul lui *Radu Vodă și Drăgan*. Aci dar, în Teleorman, s'a întîlnit un cântec cu altul; personagiul Drăgan din cântecul teleormănen a usurpat locul căpitanului Costin din cântecul oltén, și alt nimic.

Cestiunea decă Drăgan din cântecul lui Radu Vodă, ca și Sarafin-pașa din cântecul Costin, aũ fost persoane reale sau nu, rămâne deschisă.

În orî-ce caz, acest exemplu ne arată însemnătatea geografică în formarea unei colecțiuni folklorice, diferitele influențe ce un cântec pôte să exercite asupra altui cântec, precum nu mai puțin și interesul de a vedea păstrată în cântecul poporan amintirea istorică a vitezului Căpitan Costin, care, decă n'ar fi fost menționat de cronicarul Neculcea, noua critică așa pretinsă istorică l'ar fi pus de sigur cu totul în domeniul fabulei. Folkloarele constitue decî un element de mare preț pentru istorie, el ne dă istoria viuă a poporului, *lebendige Volksgeschichte*, cum se exprimă genialul Herder.

Limba în aceste producțiuni nu e de cât ici-colo coruptă și influențată de mahalalele orașelor. Bucățile culese de la Români sunt mai pure de cât cele adunate din gura lăutarilor țigani. În viitor tótă atențiunea culegătorilor va trebui să fie îndreptată asupra cântecelor bătrânesci și să fie preferați în tot-de-una cântăreții români, mai ales acei cari nu sunt de meserie lăutari; căci se mai găsesc ici-colo moșnegi români cari ar putea fi ascultați cu folos; numai în lipsa lor cată a se da ascultare lăutarului țigan. Pe urmă, chîar între Români trebuie ales cel mai vorbăreț, mai voios și mai glumeț, mai frumos-povestitor, iar nu orî-ce sporovăitor, zăpăcit și fără memorie.

Cântecele bătrânesci ar trebui culese cât mai repede tóte, căci ele ne aduc sciri istorice din trecut asupra vieței intime, a moravurilor, a stărei sociale și a întâmplărilor mai însemnate din vremurile de odinióră. Un studiu comparativ amănunțit între cele publicate deja și o întregire a celor necomplete cu variantele respective se impun, și ar fi de mare folos, atât din punctul de vedere estetic-literar, cât și din acel istorico-filologic.

Tot aci trebuie să pomenim și de grupa *cântecelor haȳducesci*, cari în culegerea de față sunt destul de bine reprezentate. După câte

cunoscem, aceste cântece în colecția noastră sunt cele mai lungi și mai complete, și cu cele mai multe variante. Rând pe rând trec pe dinaintea chipurile cunoscute ale haïducilor *Burilenu*, *Corbea* (cu 4 variante), *Miul* (cu 8 variante, din cari una de 450 de versuri și alta de 535 versuri); *Jianu* (cu 4 variante); *Ghiță Cătănuță*, *Radu Anghel*, *Codrénu*.

Se mai adaugă și câte-va chipuri nouă, cari nu figurază în colecțiile anterioare, ca: *Păun Haïducul* (p. 175), *Săcală* (p. 186), *Ioniță Haïducul* (p. 189), etc. etc.

II. *Doinele*, genul cel mai numeros și îndestul reprezentat în volumul nostru. Sub toate raporturile ele se presintă bine. Monotonia e aprópe cu desăvêrsire exclusă. Fie-care doină ne înfățișează o nouă clipă din eterna melancolie ușoră, de care e frământat sufletul Românului.

Ici, tânguirea dulce a îndrăgostitului, care vorbește inimioarei sale :

— Inimioră, inimioră,
 Inimioră surioră
 Ce mi stai tristă și amară ?
 Inimioră ce te bați
 De cóste și de ficați ?
 Inimioră stai pe loc
 Că'ți puî lacăt la mijloc !
 — Să-mi puî lacăte și o mie
 Inima face ce știe !

Colo, urechă neîndușoșată de întréga gamă a dragostei poporului: a iubirei, a întâlnirei, a nehotărârei, a înșelăciunei, a dragostei fără de noroc, a trădărei, a despărțirei; gura lunei și toate sentimentele ce frământă o inimă de bărbat și de femeie când sunt cuprinși în mrejele „pârdalnicei de dragoste, bat'o focul s'o bată“.

Frunța verde, pădurea și dumbrava, tufișul, bătătura și munții cu flori; podișca și fântina din preajma satului — locurile unde Românul își așteptă pe iubita —; cerul, sórele, luna, stelele; privighetórea, cuculețul și alte păsări, martorii iubirei lui înfocate, — toate, toate sunt cântate și caracterisate cu câte-o vorbă în doinele acestea.

Dorul și jalea, urátul—și mai ales urátul, căcî

De cât cu urát în casă
 Mai bine mórtea 'n ósă —

mistue cu flacăra lor dogoritoare sufletul flăcăului și al fecioarei, cari își revarsă simțirile lor în doine minunate și îndușoșitoare.

Dacă urâtul nu dă pace Românului, el se duce la cârciumă, bea și-'și încoă plânsul și amarul în rachiū și 'n vin. Și aci cântă, cântă de ți se rupe inima,

Cântă doina cea de foc
Că n'are 'n lume noroc

și produce acele cântece bachice, din cari unele pot fi comparate cu cele mai perfecte anacreontice.

Dacă nici cârciuma nu-l potolesce, plécă în streinătate, în „négra strinătate“ — adică tot în țară, căci pentru el „streinătate“ însemnă tot ce nu e satul său lunca lui. Și cântă iarăși doina cea de jale, cântece simple, pline de naivitate, dar de o dușoșie atingătoare și comunicativă. (Veđi de ex. p. 344).

Se bagă la cătănie — „mânca-o-ar pustia!“ —, și în cazarmă, „cu ranița căpătăiū“, cântă de se uimesc orășeniī, iar „maiorul de la Chiatra“ rămâne dus pe gândurī.

Și așa Românul se naște cu doina, își petrece viața cu doina și cu doinița lui, și móre nedespărțit de dēnsa.

Numai păcat că aceste mărgăritare ale liriceī poporane române se corrup îndată ce vin în atingere cu așa ȓisa cultură a orășenilor, iar țiganul — depositarul lor în cele mai multe cazurī — le strică, le stlcesce, și din frumoșe și naive, simple și curate ca isvorul cel de munte, le prefăce în nisce producțiuni lipsite de orī-ce farmec poetic. De aci acele stărpiturī de „hamor, hamur, hamoraș“. și alte năzbătī ce mișună de un timp încóce în doinele nóstre.

Volumul de față ar putea folosi poetilor noștri lirici; ei s'ar inspira din producțiunile naturale ale spiritului popular, unele adevărate capete-de-operă ca fond și ca formă; ei ar îmbogăți vocabularul poesiei culte cu multe expresiuni plastice, concise și gingașe, cu întorsături de vers de o simplitate fericită, frumuseți ce ne întimpină în populara doină cea de jale și de dragoste, care curge lin cu un ușor murmur, ca și piriășul pe patul său de nisip și petricele.

III. *Cântecele de Nuntă* forméză a treia subîmpărțire din volum. Multe nu sunt, dar sunt interesante, câte-va chiar inedite, cum bună-órá: *Versul Colacului* (408); *Orația pintenului* (410) etc.

Ar trebui să se dea în viitorile culegeri o atențiune deosebită acestor producțiuni populare, căci ele cuprind o mulțime de amănunte, obiceiuri și date asupra stărei sociale și familiare. S'ar putea constata, între altele, modul căsătoriei la Români, cuantumul zestre și anume ce obiecte, precum și o mulțime de lucruri cu totul interesante pentru etno-psicologie.

Căntecele de Nuntă sunt cele mai ușore de cules; culegătorul n'are de cât să asiste la câte-va nunți, și se va întorce cu o recoltă îmbelșugată.

IV. *Strigături*. Acastă parte a poeziei poporane e cea mai numeroasă în colecțiunea de față. Și în adevăr, doinele și strigăturile sunt cele mai multe în literatura noastră. E vorba de nota melancolică și de cea veselă a poporului român. Dacă Românul e melancolic în orele-î de supărare și de durere sufletescă, apoi el știe a fi și vesel. Dacă notele de jos es din inima lui în belșug, apoi cele de sus, zglobii, săltărețe, ușore și vesele, țîșnesc fără popas. Numai cine a luat parte o singură dată la o ședătoare saă la o horă, pôte să știe ce izvor nesecat de spirit și de glumă are firea Românului.

Spiritul lui este sênătos și traîníc, sarcasmul lui mușcător, caracterisarea lui justă și nimerită—arare-orî dă greș—gluma lui picantă, cu multă sare, ba chiar și cu piper, scurtă, concisă și spontanee.

Cine nu e zeflemisit și luat peste picior în aceste catrenuri—căci cele mai reușite sunt cele mai scurte—? Și flăcăul și fata amorezați, și bărbatul bețiv și femeia leneșă, și săracul și bogatul, și risipitorul și sgîrcitul, și popa și *premarul*, toți la o laltă sunt bicîuiți, dacă aū parte să cadă în gura unui zeflemist țêran cu talent. E o adevărată plăcere să ascuți pe un ast-fel de „hătru bun de glume“, care face cele mai reușite calambururi, și nu mai tace din gura lui prea limbută! E ca un fel de spiriduș, unde nu-l cauți, acolo e și el; îl veđi ba în cărciumă, trăgênd un șfichiū cărciumarului pentru vinu-î prost și prefăcut; de odată rêsare între femeile și babele bătrâne din sat cari staū într'un colț retras și clevetesc pe toți și tôte; apoi se prinde și el în horă, și după tactul danțului „arde“ când pe unul când pe alta, în răsul zgomotos al celor de față.

Se miră tot neamul meū,
Ce flăcău m'am făcut eu:
Cu turu nădragilor

Fac p rtie vacilor
  i c nd merg pe cositură
 Imi da  p i ile în gură !

Sa  :

 i ti, popo, la biseric ,
 Nu la fete p dic  ;
 Pune m na pe psaltire,
 Nu te uita la copile !
 Inchin -te la ic ne,
 Nu te uita la cucóne ;
 R g -te, blagoslove te,
 Nu cu ochii la neveste !

Sa  :

Popa tare m'a jurat
 Să nu  i  mândruța 'n sat ;
 Dar  i popa-  mare c ne,
 Că  i el mândruțe  ine
  i mai multe de c t mine !

 i spiritul  i s g ta-  sarcastică nu sunt venino e  i r ut cio e.
 Nu r nesc de m rte pe nimeni, ci mai mult amuză. E o  mpu c -
 tur  de alice mici. Chiar  i cei z flemisi i r d  i petrec:

Fata popii de la noi
 Are zestre  ese boi :
 D'înainte nu s nt doi ;
 La mijloc
 Nu s nt de loc
  i la proțap
 Acuma-  fac !

Sa  :

Fetele dintre v lcele
 Spală iile 'n ulcele
  i le 'ntinde pe zăbrele
  i latr  c nii la ele.
 Le ridică mai în sus,
 Latr  c nii ca la urs !

Sa  :

Hei s racu sulimanu,
 Cum mărită gugumanu !
 Seracile  ecile,
 Cum mărită secile ;
 Seracile sutile,
 Cum mărită slutile !
 Seracile miile
 Cum mărit urgile !

Sa  :

Premaru nost e om bun,
 C nd il cinstesti cu vin bun ;
 C nd vede ocaua plină,
 Face judecata bună ;
 C nd vede ocaua rasă,
 Face judecat' al s  !

Strigăturile sunt genul epigramatic al poporului și în cele mai multe cazuri alcătuiesc un fel de cronică a faptelor sociale din sat.

V. *Cântece, rugăciuni și jocuri de copii*. E un gen poporan interesant, dar recolta culésă în volumul nostru e minimă.

Cu prilejul altor culegeri viitoare, ar trebui dată o mai mare atențiune acestor produse, pentru că ele cuprind lucruri de interes din viața, desvoltarea și creșterea copiilor noștri.

VI. *Colindele și plugușorul* în volumul nostru sunt puține, vr'o 80 numai, dar sunt interesante, dacă nu prin faptul de a fi inedite, cel puțin prin variantele ce presintă, completând în multe locuri pe cele existente.

Colindele mai cu sémă sunt documentele cele mai prețioase în care se citesc lămurit, în tótă originalitatea lor, fel de fel de obiceiuri și credinți din epoca introducerii creștinismului. Este póte singurul gen poporan care se găsește mai mult în descrescere, producerile nouë fiind nule; de aceia ar trebui să se grăbescă culegerea colindelor, căci cele mai multe s'aũ perdut, iar puținele ce aũ mai rămas din ele se strică đilnic sub influența mahalalelor orășenesci. Asupra colindelor și a plugușorului s'ar putea întreprinde un studiu comparativ cu multe și interesante rezultate.

Culegerea colindelor și a plugușorului, și în general a tuturor celor-l-alte produse poporane, ar trebui făcută nu în mijlocul anului și în orĩ-ce timp, ci la însě-și ocasiunile periodice când se presintă. Colindele trebuiesc adunate între sãrbãtorile de Crãciun și Sf. Vasile; cântecele de nuntă la nunți; cântecele bătrãnesci la ospete; baladele și legendele la stãni de la cĩobani, în noptile cele frumoșe de vară; doinele la lucrul câmpului, căci acolo surprinđi în chip izolat sufletul tãnguitor; strigãturile, povestile și ghicitorile la hore și la șeđãtori; bocetele la înmormintãri; descãntecele și vrãjile la anumite ocațiuni; într'un cuvãnt, trebuie lãsat poporul a se manifesta la prilejurile potrivite naturei și vieței lui, și a nu-l scóte în chip artificial și de poruncială din îndeletnicirile sale. Alt-fel, produsele inteligenței sale nu vor avea acel caracter sincer și de spontaneitate,—conđițiunĩ absolut esențiale unei bune culegeri de folklore.

„Spiritul popular, observă Max Müller, sémãnã cu sensitiva; el ca

și dânsa, la primul contact puțin cam aspru, se strânge în sine și-și închide foile“. De aceia trebuie mai întâi să capeți încrederea poporului, să ai un traiu mai îndelungat cu el, o asimilare perfectă, dacă se poate, cu viața lui de toate zilele. Numai în acest chip putem alcătui colecțiunii autentice despre viața așa de simplă la exterior și atât de complexă psihicesce a poporului român.

VII. *Ghicatorile* sunt iarăși bine reprezentate în colecțiunea noastră. Pe lângă multe cunoscute deja, avem câte-va variante și chiar inedite.

Ghicatorile și deceurile formeză un gen foarte caracteristic și întins în literatura românească. Chiar după publicațiunea așa de completă și interesantă a d-lui A. Gorovei, meritosul editor al revistei folclorice *Ședătoarea*, mai rămâne încă mult de făcut pe acest teren.

VIII și IX. *Descânțece și vrăji*. Culegerea acestui gen de literatură poporană e cea mai anevoioasă, din cauza numărului restrâns al celor ce sunt depositarii descânțecelor și vrăjilor. De obicei puține femei bătrâne mai știu a descânta și a vrăji; apoi ele au superstiția de a nu comunica cui-va vr'un descântec, de teamă ca nu cum-va descântecul, o dată comunicat, să nu mai aibă tărie, și ast-fel meșterițele descântătoare sau doftorocele satelor să-și pierdă meseria lucrativă. De aci nevoia, ca să alergă la fel de fel de stratageme pentru a le descleșta gura, prefăcându-te a fi bolnav, ba une-oră a fi chiar vrăjitor și d'o meserie cu ele. Cu toate aceste dificultăți însă, volumul nostru presintă un material foarte bogat de descânțece de tot soiul. Peste 380 de descânțece și 60 de vrăji, e un material vrednic de laudă. Sub toate raporturile acest material e bine strâns; fiecare soi de descânțece are variante numeroase, e bogat în expresiuni, e complet și însoțit de descrierea mai mult sau mai puțin amănunțită a procedeelelor ce se urmăză la fie-ce descântec.

X. *Cânțecele de mort și bocetele* sunt puține în volumul nostru. Intr'o excursie de 3 luni numai, nu s'a putut da o atențiune deosebită și acestui gen destul de important al literaturii poporane.

XI. De asemenea și *Anecdotele și povestile* în versuri sunt pu-

ține. Un al doilea volum conținând prosă poporană e în preparație și conține multe povestiri de un interes capital.

XII. *Locuțiunile și idiotismele* merită o deosebită atențiune, căci au o importanță lexicografică foarte mare.

XIII. Volumul nostru se încheie cu *Varia*, care coprinde: a) mici fragmente din *Calendarul poporan*; b) *Frinturi de limbă și dăcători*; c) puține *Intrebări și răspunsuri* și d) *cuvinte particulare* ce nu se aud pretutindeni.

Pentru a face interesantă colecțiunea și din punctul de vedere lingvistic și a servi ast-fel știința în chip îndoit, s'a alcătuit de d. profesor N. I. Apostolescu, eminentul nostru elev, un index coprindeând particularitățile fonetice, morfologice, lexicale și semantice. S'a adăugat și un index al localităților, de unde s'a adunat materialul.

În primul index s'a însemnat cuvintele întrebuințate numai în unele părți românești, și cari nu se găsesc în limba vorbită în Țara-Românească; de ex. *făgădău* [în Transilvania], *crivat* [în Moldova], *tămățoră* [(micșunea) în Oltenia], *machea* [interjecție, în Oltenia], *burcă* [(haînă mocănească de bărbat) în Moldova], *sucnă* [(haînă mocănească de femeie), în Moldova], *birău* [în Transilvania], etc. S'a mai însemnat, apoi, și cuvinte, cari de și întrebuințate dincóce de Milcov, se aud numai în anumite părți, cum e, de pildă, cuvântul *mischiu* [„oțel“, în unele părți „magnet“].

Ca particularități semantice trecute în index am putea aduce de pildă cuvântul *a năzări*, care în Oltenia însemnează „a zări“, iar în România dincóce de Olt „a se supăra“ sau mai bine „a'i sări țandăra“; în primul cas verbul are obiectul în acuzativ, iar în al doilea cas în dativ. În privința trecerii de la un sens la altul, lucrul se poate ușor urmări aci, avându-se în vedere că dincóce de Olt se țice foarte des „i-a năzărit din senin“, de unde s'a întins sensul la „a se supăra din senin fiind-că un lucru 'i se pare, etc“. Mai apoi a rămas numai sensul de „a'i se părea“: *I se pare un lucru abia zărindu'l*. La acestea negreșit că s'a adăugat asemnarea cu verbul „a zări“, care la început a fost numai o asemnare de formă, nu și de sens, iar mai apoi în Oltenia a devenit și de sens, verbul „a năzări“ contopindu-se de tot cu verbul „a zări“.

În privința particularităților morfologice putem da ca exemplu formele *nost*=nostru, *věst* și *vězt*=vêțut, *ginovaț*=*vinovați*, etc. Am însemnat formele în care, — cum e în cazul din urmă, — nu se vede mai de loc sensul pluralului [aci trecerea lui *t* în *ț* prin influența lui *î* care a dispărut, însă, e o urmă foarte slabă de plural al lui *ginovaț*=*vinovaț*], dar n'am notat formele verbale ca *vedeț*, de exemplu, unde pierderea aceluși *î* din *vedeți*, nu are aceiași însemnătate ca lipsa semnului pluralului din *ginovaț*.

Relativ la formele plurale, puse în acest index, e de observat că s'aũ trecut numai acelea unde se presupunea a fi numai plural, unde singularul era nesigur și unde era trebuință numai de forma plurală, singularul neavând nici o însemnătate din punctul de vedere al indexului. Așa ar fi, de pildă, o însemnare relativă la o particularitate fonetică ca guturalizarea labialelor [*lupchi*=*lupi*, unde singularul *lup* nu ne interesează]. Tot așa une-oră s'a pus numai forma feminină, cea masculină nefiind sigură sau neexistând.

Particularitățile cele mai înseminate, însă, sunt cele fonetice. S'aũ însemnat în index de la casurile cele mai generale și cunoscute — relativ generale — ca labialele guturalizate [*lupchi*=*lupi*; *cochil*=copil, *hîer*, *çer*=-țier, etc.]; ca *ă* înlocuit cu *â*, din județele Némțu, Botoșani și chiar Iași; ca *mî* trecut în *n* [*n̄era* (a s̄e) miera, (a s̄e) mira (a se); *n̄i*=mî; *N̄ercuri*=Miercuri; etc.], — până la cele mai rari, ca trecerea lui *n* în *l* [probabil prin intermediul lui *r*; exemplu: „*a amelinta*“=„*a amerinta*“, probabil trecând prin forma „*a amerinta*“], a lui *r* în *l* [*amelicã*=*americã*], și a lui *m* în *v*, ca în cuvîntul *alimănit*, care se constată în Oltenia, pe când în județul Teleorman are forma *alivănit*, alături cu verbul *a alivăni*, tot cu sensul obicînit al acestuși cuvînt de „*a afurisi*, *a drăcui*“. După câte scim în Teleorman există și forma *alimănit*, *a alimăni*, însă, cu sensul de „*pripășit*, *a pripăși*“.

Indicele conține și vorbele streine cu diferitele lor metamorfose ce aũ luat în gura poporului. Mai ales cele turcesci aũ încercat schimbări radicale: „*ienicerii*“ aũ devenit *niceri* și *iangineri*; „*spahii*“ s'a făcut *spafi*, *pasfi*, *pasfiri*, *safti*; „*agarlik*“, la cronicari *argalic* figurează în colecțiunea noastră sub forma *alardik*; în loc de „*bogaz*“ din baladele dobrogene, aci se țice *buhaz*; *cafas* (la cronicari) devine *cafat*; „*gialap*“ e un compromis din *gelat* și *gelep* etc.

D-l Lazăr Șăinenu, care a studiat cu necontestată competență elementele turcesci în limba română, observă ca o particularitate ca-

racteristică a colecțiunei oltenesci din prezentul volum, că multe din vorbele turcesci proprii acestei colecțiuni poartă o pecete sârbescă destul de pronunțată (Cf. *bascea*, *beg*, *dugélík* etc.), ceea-ce indică un contact mai intim cu Sârbii din vecinătate. Afară de acesta. cântecele istorice din Oltenia sunt bogate în vorbe turcesci și forme verbale ce nu le mai întâlnim aiurea (cf. *alardík*, *bulhaz*, *cafat*, *ciorbagiū*, *colgiū*, *derea*, *bulucesc*, *bulibășesc*, *căfenesc*, *mărtăcesc*, etc.

În fine s'aŭ însemnat în index și cuvintele în care variază, de exemplu, o vocală, ca în *plăpămele*, *plăpomele*, *plăpumele*, și altele în care se ved deosebite particularități fonetice.

De asemenea sunt notate și cuvintele așa ȕicând *orășenesci*, cari se găsesc întâmplător în popor, ca de pildă *regal*, precum și cele împrumutate tot din oraș, dar pe alocurea rău pronunțate, ca *parfonat*=parfumat, *procest*=proces, *peceptorî*=perceptor, *paligorie*=parigorie, *antilerie*=artilerie, *mamemvră*=manevră, *Chisolom*=Kiseleff, etc.

În afară de aceste particularități s'aŭ puș în index și numele proprii — de persoane și de localități — întâlnite în textul diferitelor cântece, ghicitori, descântece, etc., precum și adjectivele derivate de la nume proprii.

În privința pronunțării, s'a căutat a se păstra acesta întocmai cum a fost auȕită. S'a întrebuiȕat γ pentru g provenit din κ fiindcă acest semn ne dă pronunțarea mai exactă; de asemenea χ e pentru un fel de h care nu admite ca e , când îl urmază, să fie pronunțat *ie*, fie *î* cât de scurt. Așa de exemplu, în strigătura următoare de la pag. 1058 — culésă din Șona, comitatul Târnava-Mare, Transilvania, — avem pe acest χ , care are un sunet cu totul deosebit h , aprópe alături de un cuvânt unde apare h cel obicînuit:

Lelea 'naltă și voinică,
Dórne lângă mămăligă.
Mămăliga corcăe,
Ea dórne de *horcăe*;
Mămăliga χ erbe 'n ólă,
Ea dórne de se omóră!

Aruncând o privire asupra întregii colecțiuni, observăm un lucru de care s'a mai vorbit: Țiganiî — aprópe singuri păstrători actualmente ai poeziei poporane, — fac să dispară partea lirică a cântecelor, și păstrează numai partea narativă, numai scheletul așa ȕicând al lucrării, plus versificația, care în genere e fórte schiópă. Adesea-orî în unele părți rima lasă loc asonanței orî aliterației.

Rare-orî, și mai ales când un cântec nu e cules de la Țigani, se întâlnește versuri mai de seamă, cum sunt de pildă, o parte din cele de la p. 861, demne de observat mai ales pentru rima lor bogată, unde cei luați în armată se tânguesc, că îi duc de acasă :

Să ne rupă pletele,
Să ne plângă fetele.
Fetele,
Sărmanele !

Accentul secundar face aceste versuri și mai plăcute.

Ca valoare literară, negreșit că ne interesează numai cântecele bătrânesce, doinele, și une-orî și strigăturile. Ghicitorile și descântecurile prezintă interes lingvistic și chiar istoric, ele păstrând, de multe orî, vre-o formă veche, cristalizată, orî vre un nume propriu interesant. În plus, este evident că descântecurile sunt prețioase și pentru credințele coprinse în ele. E interesant de exemplu, a observa în descântecuri, cam câte nenumărate cunoscute poporul, după enumerarea felurilor vre-unei bôle, cum se vede într'un descântec de gălbenare de la p. 1140, în care se vorbește de gălbenare *turcescă, grecesă, nemțesă, franțuzesă, muscălesă, românesă, țigănesă, letinesă*. Tot dintr'o astfel de enumerare se poate vedea cam până la ce număr se ridică colorile distinse de popor.

Mai avem de observat în privința unor cuvinte găsite în diferite părți ale colecțiunii, că nu le-am însemnat sensul, având în vedere următoarele observații ale lui Sayce*). „Le langage, comme les roches est parsemé des debris fossilisés des sociétés antérieures. Des mots qui étaient pleins de sens non développés peuvent avoir une signification nouvelle en conséquence des changements sociaux ; un long usage et une longue habitude peuvent les avoir privés de leur sens, si bien que la seule signification qu'ils possèdent est leur simple son ; on a pu encore oublier leur force originelle et ils peuvent ne survivre que comme des noms propres ou en rapports avec des cérémonies tombées en désuétude ; enfin, on peut les avoir confondus avec d'autres mots mieux connus, d'où sera résultée une confusion d'idées.“

Filologul și istoricul vor mai găsi încă multe părți interesante în această culegere. Așa în trecut atragem atențiunea asupra menționării

*) *Principes de Philologie comparée*, tr. franc. par E. Jovy p. 216—217.

localităţii *Ciobârcie* (evident *Ciobârciu* din Basarabia), şi asupra cântecului intitulat *Calofirescu*. În primul caz ȳicându-se

Cel voinic din *Ciobârcie*
Cu paloşul de mischie,

pe lângă importanţa localităţii care ajunsese, după cum se vede, fă-mósă în cât e pomenită şi în cântece, vedem şi forma *Ciobârcie*, care ne arată : saũ că lăutarul nu'şi mai dă séma de însemnarea cuvântului şi socotindu'l un nume comun a ȳis „cel voinic din Ciobârcie“, precum s'ar ȳice : „lupul din lupărie“, „omul din prăvălie“, etc.,—saũ că de la început s'a ȳis în felul acesta, socotindu-se, pôte prin vre-o etimologie poporană, că am avea a-face cu un substantiv colectiv de felul lui „lupărie, stufărie, gheţărie“, saũ de felul lui „ciobănie“, şi acésta din cauza renumelui de care se bucura localitatea. Şi e lămurit că forma acésta, nu se obicĩnuesce, căci nici o dată nu se ȳice de pildă „omul din Alexandria, din Vale-Largă, din Gură-Văii, din Prahovă, din Herţă, din Sulină, din Brăilă, din Zimnice, etc.“ ci „omul din Alexandria, Valea-Largă, Prahova, etc.“ Tot ast-fel e cu tóte numirile de localităţi cari par feminine, lucrul aprópe invers de cît la cele cu înfăţişare masculină. Aşa se ȳice : „lăcuior din Buzěũ, din Rucăr, din Bucuresci, din Ploesci, din Predeal, etc.“, iar nu „lăcuior din Buzěul, din Rucărul, din Bucuresciĩ, din Ploesciĩ, etc.“; însă „lăcuior din Văleni-de-Munte, din Délul-Mare, etc.“, nu „lăcuior din Văleni-de-Munte, din Dél-Mare,“ etc. Excepţiunea e aparentă în „lăcuiori din Turnu (articulat, în loc de Turnul), căci aci avem a face cu o prescurtare din compusele Turnu-Severin, Turnu-Măgurele, etc., care compuse vėđurăm că în partea lor primă sunt tot-d'una articulate. În ce privesce pe „Tărgovişte“, acésta ar părea că face excepţie faţă de cele cu înfăţişarea feminină, dar aci lucrul este explicabil prin faptul, că numele acesta, care în slavonesce are însemnarea de *tărg* „forum“, şi-a păstrat însemnarea etimologică mult timp, iar mai târđiũ graiul poporului nu 'i-a mai schimbat înfăţişarea, lăsând a se ȳice „lăcuior din Tărgovişte“, cum se ȳicea la început, când lucrul însemna „lăcuior din tărg“.

Se găsesc une-orĩ, e adevėrat, forme analóge cu „ciobârcie“, ca de exemplu (pag. 855):

«Cine naiba mi şopti mie
Să mă duc la Lixândrie,
Să mă 'nsor, să'mi iaũ soţie»

dar în caşul acesta avem de a-face tocmai cu fenomenul de care vorbirăm, anume închipuirea în minţea poporului că e vorba de ceva colectiv,—lucru foarte vag în minţea lui şi pôte nici-o-dată precisat.

Dovadă că aici nu pôte fi vorba de necesitatea de a avea rima căutată, este că *mischie*, cu care riméză *ciobârcie*, nu e singura formă a aceluşi cuvânt, căci găsim *mischiu* la pp. 11.64.106.1223. Acest cuvânt ar fi mers perfect ca asonanţă lui *Ciobârciă*, pe când *mischie* ne întâmpină numai aci (p. 7), ceea ce arată în mod invederat că *mischie* e din cauza lui *Ciobârcie*, iar nu cazul invers.

Acesta este conţinutul primului volum din *Materialuri folkloristice*, consacrat în întregime literaturii populare în versuri. Cu mijloce mici şi puşine de care am dispus, cu tôte dificultăşile de tot soiul ce întâmpină o ast-fel de lucrare, grea mai cu sémă la începutul ei, cu tótă lipsa de experienţă a culegătorilor,—s'a putut strânge o recoltă destul de bogată într'un interval numai de 3 luni de vacanşe. Vor fi multe lipsuri în colecşia de faşă, se vor fi strecurat multe erori chîiar, mult ar mai fi fost de făcut; dar îi dăm drumul publicităşei şi luminei cu speranşa că în viitor, pătrunşi de experienşa trecutului, vom face ceva mai bun şi mai complet.

Destul că s'a pus începutul şi că materialele preşioase s'aş adunat şi sunt garantate de peire. Dar câte încă nu mai rămân de cules, câte de publicat, mai înainte de ce viaşa de oraşe şi şcola să nu le altereze, să nu le facă să dispară cu desăvârşire?!

Să cugetăm numai la partea folklorelui care a fost cea mai puşin luată în sémă: la *arta populară*: ariile naşionale, desemnul şi ornamentica caselor ţărănesci, cusăturile, chîiar cadrele şi icónele desinate exclusiv pentru trebuinşa poporului.

Dar *capra*, *brezaia*, *şurca*, acea materializare simbolică, artificială în forma unui idol cu capul saş cu botul de capră, de urs, ba şi cu doue capete unul peste altul, cântecele şi glumele, cum şi multe alte obiceiuri bătrâne, cari se mai practică pe la ţară?

Se impune de la sine formarea de albumuri în care să se re-presinte diferitele forme ale acestor representaşuni, ca şi diversele desemnuri şi ornamentaşuni de pe pereşii caselor, şi de pe cămăşile (altişele) şi vesmintele ţeranilor, să se reproducă icónele şi cadrele ţărănesci, când acestea nu sunt făcute în oraşe saş nu sunt importate, etc. De asemenea, albumuri musicale cari să cuprinđă partişunea tutu-

lor cântecelor de dor și a jocurilor populare: și acesta cât mai îute, până ce să nu fie înlocuite de romanțele și valsurile pe care lăutarii mai tineri încep a le răspândi prin târguri și prin sate.

Volumul al II-lea al publicațiunei, care apare odată cu cel de față, conține materialuri folkloristice de la frații noștri Aromâni. Volumul al III-lea, care este în preparațiune, va fi consacrat folkloreului în prosă: basmelor și povestelor, datinelor și credințelor poporului român din nordul Dunărei.

Negreșit, culegerea materialelor noastre folkloristice se poate dice că este încă la început. Silințele sunt în mare parte pierdute, căci rămân izolate, în loc ca forțele să se întrunescă și să lucreze la o laltă. Apoi culegătorii cei buni, cei cu o cunoștință fonetică perfectă și cu urechie fină, sunt rari, și se simte nevoie de ómenii anume pregătiți pentru asemenea lucrare. Ei trebuie mai întâiu să scie ceea-ce aũ să adune și cum să adune; să aibă în vedere colecțiunile deja publicate, pentru a le completa, a le verifica și îndrepta; să mǎrgă singurii din sat în sat, din colibă în colibă, ispitind copil, tânăr și bătrân, orbi și cerșetorii, babe meștere în doctorii, în fermece și vrăjitorii, bocitóre etc., mai ales pe muncitorul cu ȃiua, pe cioban, pe vĕnĕtor, pe luntraș, pe micul meseriaș și pe micul plugar, identificându-se cu dânsii, trăind multă vreme între ei, luând parte la bucuriile și întristările lor, la sĕrbători, colindări, nunți și înmormântări; să laude ce ei laudă și să găsescă rĕu ce ei defaĩmă; să nu lase pe cel ispitit, până nu a aflat totul de la dânsul; să nu părăsescă un loc, până n' a sleit întrĕga comóră acolo ascunsă; să caute, pe cât e putința, a culege un cântec sau o poveste de la mai multe persoane de odată, căci ceea-ce unul nu scie sau a nĩtat, poate să-și aducă aminte cel-lalt; să observe a nu culege o producție literară artificială drept un cântec poporan; cântecile de dor, de nuntă și de joc să le culĕgă mai ales de la flăcăi și fete, cele pentru mângâierea copiilor, ca și cele de jale, de la mame, de la doici și de la babe bătrâne; ghicitorii, jocuri și frânturi de limbă, de la băeți și fete; cântecele bătrânesci, povești, basme, cimilituri, de la bărbați și femei mai în vârstă, căutând a se folosi de povestitorii cu renume și de tóte împrejurările, spre a putea culege materiale cât mai bogate, mai autentice, mai originale.

Materialele apoi ast-fel adunate, să fie scóse la lumină în mari *corpora* întocmite în ordinea geografică și cu tot aparatul de erudiție

necesar, dând texte coordonate cu însemnarea variantelor interne și externe, și cu adnotațiuni din punctul de vedere etnografic, lingvistic, istoric, bibliografic, etc.

Aceste desideria o dată exprimate, nu-mi rămâne acum, ca să închei precuvântarea, ce a devenit puțin cam lungă, de cât să mulțumesc mai întâi d-lor Spîru Haret și Take Ionescu, foștii miniștrii ai Invățămîntului Public, pentru sprijinul moral și material ce au bine-voit a da întru adunarea și publicarea materialurilor folkloristice din acest volum și cele următoare; de asemenea, tuturilor autorităților școlare, administrative și eclesiastice cari au sprijinit pe membrii Comisiunei folkloristice, cum nu mai puțin puținilor, dar plini de merite învățetori, cari au răspuns cu sîrguință și cu pricepere la ces-tionarul folkloristic ce li s'a fost trimes.

O specială mențiune în fine merită d. Chr. N. Țapu, pentru zelul și aptitudinea desfășurată în culegerea și rinduirea materialelor, d. N. I. Apostolescu pentru facerea indexurilor și ajutorul ce, împreună cu d. M. Canianu, mi-au dat la această publicare.

Maî țin încă să declar, pentru cei obicînuți a vedea în orî-ce întreprinderi folóse materiale, că însărcinarea dată de vrednicul Ministru al Instrucțiunei Publice, d. Haret, am îndeplinit-o fără altă rêsplată, de cât bucuria sufletéscă că am putut îndruma o operă, care, să sperăm, va deveni din ți în ți mai bună și mai prețioasă pentru toți aceia cari voesc a sôrbe din nesecatul și pururea prospêt și sănêtos isvor al limbei și literaturéi poporului român.

Până atunci acei ce iubesc din inimă némul românesc, traiful, credințele și cântecele lui, să-și aducă aminte de căldurósa și entu-siasta invocațiune a nemuritorului poet polonez Adam Mickiewicz, invocațiune ce o dăm aci în limba minunată a neuitatului Al. Odobescu :

„Cântece poporane, voi sicriú sfînt al credinței, ce legați timpurile cele vechi de cele noue, în voi își depune o națiune trofee eroilor sêi, speranța cugetărilor și flórea simțirilor sale. Sicriú plin de sfîntenie! Pe tine nici te atinge, nici te sfăramă vre-o lovire, pre cât poporul tău chiar nu te-a profanat. O cântec poporan! tu stai și păzești templul amintirilor naționale; tu ai aripă și glas ca de arhangeli, adese ai și arme ca dênșii. Flacăra mistuesce lucrările pensulei, tâlharii jefuesc comorile, dar cântecul scapă în veci cu

viață și se strecoară printre ómeni. Dacă sufletele înjosite nu știu să-l hrănescă cu dor și cu speranță, el fuge la munți, se acață de ruine, și de acolo spune din vremile trecute. Tot ast-fel și privighetórea zboră afară dintr'o casă ce a ars și se opresce un minut pe învelitóre; dar dacă și învelitórea se cufundă, atunci pasărea fuge în păduri și, din mijlocul ruinelor, din mijlocul mormintelor, ea cântă călătorilor, cu glas resonător, doína cea de jale!"

1 Octombre 1900

Gr. G. Tocilescu

CÂNTECE BĂTRÂNESCI

BALADE ȘI LEGENDE

M I O R I Ț A

Culésă de Chr. N. Țapu din gura cobzarului Stancu Ión din Cucuеf (Teleorman)
Acésta baladá este o variantă modificată a «Oieí Násdrávane» din colecția d-lui G.
Dem. Teodorescu pag. 435 sqq. și a «Mioriții» din colecția lui V. Alexandri pag. 1—3.

P'un pic'or de munte
Scobórá oí multe,
Multe și cornute
Și maí multe sute.
5 Și cin'le trăgea
Și cin'le mâna ?
Vătafu Ion,
Ca el nicí un om,
Fec'or de mocan
10 Și de mocârțan,
Adus din Ardeal.
Da Ion mî-avea,
Mî-avea o mielușică,
Mândrá frumușică,
15 Cu lâna plăviță,
Cu patru cornițe,
Cu câte-o piatră nestimată,
De'mí lumină nóptea tótă.
Când simț'a de vreme rea,
20 Trăgea oile la perdea.
Și simț'a de vreme bună,
Trăgea oile la pășune,
Unde iarba e maí bună.
Vin noué c'obaní
25 De la Poienarí,
Tot prima-primarí,
Cu căciulí de urs,
Că nu sunt supușí,
Nalte și moțate,

Pornite pe spate,
30 Cată strinătate.
La Ion mergea,
La oí că-í băga,
Cu oile 'l pornea.
Măre se vorb'a
35 Ca eí să'l omóre
Pe vătafu Ion,
Ca el nicí un om.
Mîaua mî-auđ'a
Și mi-se 'ntrista
40 La Ion mergea.
Ion mi-o vedea
Și el mi-o 'ntreba :
— Dragă mioriță,
Cu lâna plăviță,
45 Ce mi-ești tristișórá,
Drăguță miórá ?
— Ióne, Ióne,
Vătafe Ióne,
50 Aí noué c'obaní
De la Poienarí,
Tot prima-primarí.
Măre s'au vorbit
Și s'au sfătuit
55 Și-au făcut prinsóre,
Ca să te omóre !
Ion că-í spunea :
— Dragă mioriță,

- Cu lâna plăviță,
 60 Eî de m'or urî
 Și m'or omorî,
 Eî tot să mă ingrópe
 La stână aprópe,
 In strunga de oî,
 65 Să fiú tot cu voi,
 Cam in dosul stâniî,
 Să mi aud câniî!
 Fóie verde micșunea
 Ciobaniî sosîa
 70 Și mi-l omora.
 Und'mîl ingropa?
 Cam în dosul stâniî,
 Ca s'auză câniî.
 Stâlp ce mi-î punea?
 75 Căvălașul lui,
 Crivăț că'mî bătea
 Cavalul urla,
 Pe Ion jelea.
 Dar eî ce'mî făcea?
 80 Eî mi se uîta
 Și eî că'mî vedea
 D'o cucie verde
 Sburând prin livede,
 Cu doi călușei
 85 Vineî, porumbei,
 Luciî ca șerpiî
 Și iuî ca șoîmiî.
 Dar cine-î mâna,
 Cine-î bicîuia?
 90 D'un mic mocânaș
 Cu glugă 'ntre spete,
 Cu baieru de bete;
 Fuge nu se vede,
 Bicîu cu zorzóne,
 95 Fug caiî să móră.
 Cucia 'mî venîa,
 Măre mi-aducea,
 D'o călugăriță
 Albă la peliță,
 100 Neagră la hăiniță.
 La târlă'mî trăgea,
 Pe Ion striga:
 — Ióne, Ióne,
 Vătafe Ióne.
 105 El nu răspundea.
 La mormânt mergea
 Și ea mi-l jelea
 Și mi l deștepta.
 In brațe că'l lua,
 110 In cucie mi-l punea
 Și acasă că mi-l ducea.

MIERLIȚA ȘI STURȚUL

Audît de Christea Țapu de la Stancu Ión lautarul din Cucueți (Teleorman).
 Acest cântec este o variantă prescurtată a celui din colecția D-lui G. Dem. Theodor-
 rescu, pag. 453 sqq.
 In colecția lui V. Alexandri, acest cântec se aseamănă cu balada următoare:
 Cuculețul.

- Sus la munte ninge plouă,
 Jos la baltă cade rouă.
 Sus la munte cu ițari,
 Jos la baltă cu șalvari.
 5 Uiu, Yu și Ya, Ya, Ya
 Mî-a veduvit mierlița,
 Și—umblă sturđu să mi-o ia.
 —Mierliță, mierliță,
 Pasăre pestriță,
 10 Naîba să te 'nghiță,—
 Ia-mă tu pe mine,
 Că mult ți-o fi bine.
 —Ba, sturđule, ba,
 De uritu tēū
 15 Și d'al taîcă-tēū
 Ce oî să mă fac eū?
 Dar eū de m'aș face
 D'o hódă de grēū,
 Și eū m'oî usca,
 20 De tine-oî scăpa.
 —Fă-te, mierlă, fă-te,
 Fă-te sănătósă,
 Că mie nu 'mî pasă,
 Că și eū m'oî face
 25 Mic secerător,
 Cu secerea 'n mână
 Cu luleaua 'n gură
 Și'n tine-oî intra
 Și te-oî secera,
 30 Și znop te-oî făcea,
 In brațe te-oî lua
 Și te-oî săruta
 Și-oî fi tot a mea
 Plesniți-ar fierea!
 35 —Sturđulețule,
 Mititelule,
 Gingășelule,
 Frumusețule,

De urātu tēū
 40 Și d'al frati-tēū
 Ce-oī să mē fac eū ?
 Dar eū de m'aș face
 D'o turtă de pâine
 Și 'n foc c'oī intra,
 45 De tine oī scăpa
 — Fă-te, mierlă, fă-te
 Fă-te sănătósă,
 Că mie nu 'mī pasă !

Că și eū m'oī face
 50 D'un mic vătrăiaș
 Cu cōda de fier,
 Cu pana d'oțel
 Și 'n foc c'oī intra
 Peste tine oī da
 55 Și m'oī apleca
 Și te-oī sēruta
 Și-oī fi tot a mea
 Plesniți-ar fierea !

CUCULEȚUL

Cules din gura lautarului Stancu Ión din Cucueți (Teleorman) de Chr. Tapu
 Acéstă baladă se asemăna întru cât-va cu balada «Cucul și Turturica» din colecția lui V. Alexandri pag. 7 sq.

Flóre ismă creță,
 Joī de diminéță,
 Pe rouē pe cēță,
 Cu roua în picere,
 5 Cu ceața'n sprincene,
 Treī fete surorī
 Mi-aū plecat la florī,
 Cerul s'a 'norat,
 Dumneđeū mi-a dat
 10 D'o plóie și-un vēnt,
 Ceață pe pāmēnt.
 Ele-a rătăcit
 Și n'a auđit
 Nicī căine lătrând,
 15 Nicī cocoș cântând,
 Nicī popă tocând,
 Nicī cloban hăind,
 Oile pornind,
 Dór cucul cântând.
 20 Fata cea maī mare,
 Mi-apucă la vale,
 Pîn sloiurī de munte,
 Pîn tufe mărunte.
 Din gură striga,
 25 Pe cucu chema :
 — Cuculețule,
 Mititelule,
 Eștī mic la făcut,
 Mare la cuvint,
 30 Limba roșióră,
 Ia-mē 'n haripióre,
 Scóte-mē la țară.
 Cucul mi-auđă,
 Maī sus se sálta,

35 Maī frumos cânta,
 Din gură'ī grăia :
 — Ba, suroro, ba !
 Cât sunt vara florī,
 Tóte mi sunt soī !
 40 Fata mijlocie
 Mi-apucă la vie,
 Tot să nu maī vie.
 Din gură 'mī striga,
 Pe cucu chema :
 45 -- Cuculețule,
 Mititelule,
 Gingășelule,
 Limbă roșióră,
 Ia-mē 'n haripióre,
 50 Scóte-mē la țară
 Să-ți fiū verișóră.
 Cucul mi-auđă,
 Maī sus se sálta,
 Maī frumos cânta,
 55 Din gură'ī gră a :
 -- Ba, vărulcă, ba !
 Cât sunt vara pere
 Tóte mi sunt vere.
 Fata cea maī mică.
 60 Mi-apucă la luncă,
 Tot ca o haīducă,
 Unde cucu cântă.
 Din gură 'mī striga,
 Pe cucu chema :
 65 — Cuculețule,
 Mititelule,
 Frumușelule,
 Gingășelule,

- Limbă roșioră,
 70 Ia-mă 'n haripióre,
 Scóte-mě la țară,
 Să-ți fiú soțioră.
 Cucul mi-audța,
 Maí jos se lása,
 75 Maí frumos cânta
 Și'n hăripí mi-o lua,
 La țară-o scotea,
 La măsa-o ducea.
 Măsa mi-l vedea
 80 Și mi-l uşuía,
- Și'l sburătura.
 Fata că-í striga :
 — Mamă, mama mea,
 Nu mi-l ubi,
 85 Nu mi-l sburături,
 Și mi-l bagă'n casă
 Și'l pune la masă
 Și dá-í să mănânce
 Și dá-í mieđ de nucă,
 90 Să nu se maí ducă,
 Flóre usturoí,
 Să șaðă la noi!

CANTECUL ȘÉRPelui

Cules de Chr. Țapu din gura lăutarului Dumitru Văleanu din Roșiorii de Vede.
 A se vedea varianta modificată din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu pag. 444
 sqq și «Balaurul» din colecția lui V. Alexandri pag. 11 sqq.

- Țipă'mí vere, țipă'mí dragă,
 Țipă inima de'mí sécă,
 Țipă fiú din maíca lui,
 Și mă-sa că-í dăruía,
 5 Și averi și moșií,
 Í dăruía și hoțií.
 Măsa din gură-í striga,
 Cu cuvěntu-l blestema :
 — Culcă-mi-te, lulă-mi-te,
 10 Puí de șérpe sugă-mi-te,
 De supt talpa casii nóstre.
 Atuncí copilul năștia ;
 Când copilul că năștia,
 Și șérpele că năștia
 15 Se făcea copil d'un an ;
 Se făcea și șérpe d'un an,
 Creștea copilu de trei aní,
 Se făcea și șérpe de trei aní;
 Când impovirnea pe dece,
 20 Șérpele de supt cas'íșia;
 Câmpuluí se dëlungia,
 La câmp vere, la câmpie
 Unde fir de iarbă nu e,
 Numai d'albă colilie
 25 Coptă'nre sântă Mărie.
 Șérpele pe copil l'aștepta,
 Dar băiatu ce'mí făcea ?
 La maícă-sa se ducea
 Și din gură că-í grăia :
 30 — Maícă, măiculiță mea,
 D'ai cal bun de călărie,
 Să mă duc în călětorie.
 Să'mí daí sabia și pușca
 Și buzduganu de la taíca,
- 35 Că eú o să mă duc
 Unde tu m'ai rěnduit.
 Iar maícă-sa audța,
 Níam că lui nu-í spunea,
 Pěne el se necăjía
 40 Și din gură că-í dicea :
 — Maícă, măiculița mea,
 Eú aséră mi-am visat
 Ca să-ți sug țíțica'ta,
 C'atuncia n'oi maí pleca,
 45 Pe supt talpa casii s'o sug,
 C'atuncí, mamă, nu mă maí duc.
 Mamă-sa când audța
 La talpa casii mergea.
 Dar voinicu ce'mí făcea ?
 50 El talpa mi-o ridica,
 Cu mâna talpa ținea,
 Țíța supt talpă-o băga,
 Talpa pe țíță-o lása.
 Mă-sa începea d'a răcniă.
 55 Și din gură-í cuvinta :
 — Eú, maícă, când te-am făcut
 Averí mari și-am dăruit.
 Treí đile tu că mí-ai plâns
 Tu din gură n'ai tăcut.
 60 Maícă, eú te-am blestemat
 De șérpe să fií mănecat :
 — Culcă-mi-te, lulă-mi-te,
 Puí de șérpe sugă-mi-te,
 De supt talpa casii nóstre.
 65 Când tu maícă, ai tăcut
 Atuncí eú te-am și născut.
 Dară măsa ce'mí făcea ?
 Țíța de supt talpă-o scotea

- Și'n pod, märe se urca,
70 Armele lui tatä-sëu lua
Și lui că i le dăruia.
Pușca și sabia
La brëu le încrucia,
Și pe cal încäleca,
75 Drumului se dëlungia,
In mijlocul câmpului ieșia,
Șérpele că'l aștepta.
Când el ochii'și arunca,
Vedea ochii șérpelui,
80 Știi ca para focului,
Din gură văpăi lăsând
Și din cödă tot plesnind.
Voïnicelul că'l vedea,
Bătea calul și silea,
85 Șérpele că'l ajungea.
Ochii 'ndărät 'și-arunca
Vedea capul șérpelui
La chisița calului.
Voïnicu dacă vedea,
90 Calul in loc că'și oprea
Și șérpelui că grăia :
— Măi, proclate dumneata,
Ce m'alergă in fuga mare,
Nu'mă dai drumu la cărare.
95 — Măi, voïnice, voïnicel,
Tu ești rënduit al meu,
De când erai mititel;
Maică-ta te-a blestemat,
De când ereai nefätat.
100 Descrucește-ți armele,
Să'ți imbuc ciotónele
Armele nu descrucișă,
Proclatu că'l imbuca,
Pën'la brëu că'l înghiția;
105 De la brëu nu mai putea.
Sta armele 'ncruciate
Și la șale și la spate,
Voïnicelul se vărta,
Calul lui că rincheza,
110 Din picióre tropăia,
Nimenia nu'laudăia.
Când ochii' că'și arunca,
Tare venia și sosia
Cel voïnic din Ciobârcie
115 Cu paloșiu de mischie,
P'un cal galben conteșat.
Cóma 'i bate genunchile,
Iar cöda călcăiele,
Și mai trage-un pojar verde,
120 De veđi, urma i se pierde.
Când in dreptu lor venia
Pe băiat că mi-l lua,
Și la mă-sa că-l ducea.
- Proclatu așa'mă striga :
125 — Cel vitéz din Ciobîrcie,
Cu paloșu de mischie,
Ia armele l'cest voïnicel,
Ca să'l îngiț frumușel,
Și ți-o'i fi vr'un norocel,
130 Că e rënduitul meu
De când era mititel,
Maică-sa l'a blestemat
De când era nefätat.
Voïnicul din Ciobîrcie,
135 Cu paloșu de mischie,
Sta in loc și se gândea
Ce noroc lui o să-i dea ?
Că dacă armele i le-o lua,
L'o înghiți și pe el tot așa
140 Voïnicu din șérpe striga :
— Măi voïnic din Ciobîrcie
Cu paloșu de mischie,
Omórá tu pe ästa,
Delungește-mă viața,
145 Că ți-o'i fi frate pën'la mórte,
De tine nu m'o'i desparte.
Unde voïnicu audia,
Sta in loc, se mai gândea.
— Cată, f...i' mumă-sa,
150 Asta o să fie așa.
Proclatu când audia,
Așa din gură striga :
— Măi voïnic din Ciobîrcie,
Cu paloșu de mischie,
155 Bate-ți murgu,
Ține-ți drumu,
Că p'acesta l'o'i lăsa,
După tine m'o'i lua,
Găba de viața ta.
160 Al voïnicel se gândia,
Și din gură că đicea :
Măi, proclate d-ta,
Ia cască-ți tu gurița,
Ca să tai eu a curea
165 Să nu'ți stric vre-o măsea.
Când proclatu gura căsca,
Paloșu că'l așeđa,
Pënë'n cödă 'l sfășia.
Pe voïnicel că'l lua,
170 La țirla lui că'l ducea,
Lapte dulce că mulgea,
Pe voïnic că'l îmbăia,
Frați de cruce se prindea,
De proclat că mi-l scăpa.
185 Al voïnic din Ciobîrcie
Cu paloșu de mischie
Și alt copil mi-o'i făcea,
Tot așa l'o'i rënduia,

El mă-siș că mi-ș dăcea :
 — Aba maică, maica mea,
 Pe mine m'aș dăruit
 180 La proclētu veninat,
 Ȃst voinicel m'a scăpat.
 De tine este păcat,
 Ca să te mai las în plac.
 Tu ești maică tinerea,

De-o păși mai greș, nu așa.
 Dar mai bine maică-mea
 Să-ș scurtez eș viașă l
 190 Paloșu frati-săș lua,
 Și unde odată că mi-ș da,
 În două că mi-o făcea,
 Cu frate-săș că pleca.

CÂNTECUL ȘERPÓICEI

(VARIANTA)

Cules din gura lăutarului Anghel Cambrea din Sacelu—Gorj de Chr. Țapu.

Fóie verde a maculuș,
 La inima câmpuluș,
 La vêntra pămêntuluș,
 Nu știú rașă sóreluș,
 5 Orí e ochiu șarpeluș,
 Șarpeluș păgânuluș,
 Mai mare proclétuluș?
 Fóie verde siminic,
 Că mi-a'nghișit d'un voinic,
 10 De treiș dîle l'a'nghișit,
 Trușșoru i-a putreșit,
 Sufletu nu i-a ieșit ;
 Și murgu 'ș stă priponit,
 Și pămêntu l'a pírlit.
 15 Șáracu bietu voinic,
 Nu mai póte-acum nimic !
 El bine sș rêsucia,
 Și peste câmp se uita,
 Și-un voinic că mi-ș vedea,
 20 Tot călare că 'mș venșă,
 Un voinic ortomănos
 C'un cojoc mare lășos,
 Cu cisme de caprá stérpă
 De sépte anș nefățată.
 25 Dar el măre că 'mș venșă,
 Și nimic nu mi-ș vedea,
 Murgul i se speria
 Cu cât în cap că nu'l da.
 Dar voinicu ce dăcea ?
 30 El caluluș că-ș vorbșă :
 — O d'aleș murgușu meș,
 Ce mi-eșș dat de Dumneșeș,
 Eș pe tin' de când te-am luat,
 Așă nu te-aș speriat.
 35 Dar murgu atuncș 'ș vorbșă,
 Și din gurăș că-ș grășă :

— Stăpêne, stăpêne—al meș
 Cum să nu mș speríș eș ?
 Uită-te 'n naintea ta
 40 La inima câmpuluș,
 La vêntra pămêntuluș,
 Vedí că-ș rașă sóreluș,
 Orí e ochiu șarpeluș
 Șarpeluș,
 45 Proclétuluș ?
 Fóie verde siminic,
 Și mi-a'nghișit d'un voinic,
 Numai póte acum nimic,
 Și murgu 'ș stă priponit.
 50 Jumățate l'a'nghișit,
 Dar jumățate nu'l póte
 De curele 'ncrucíșate,
 De cușite simcelate,
 55 De un mánunchí de săbióre,
 La stânga la suptíorăș.
 Dar voinicu se uita
 Și 'ntr'un adevêr vedea,
 Jos dupê murgu se da
 Și bine 'nchingăș 'l strângea,
 60 Și din gurăș 'l întreba:
 — Poșș tu murgule să șíș
 Dî de varăș
 Pêně 'n searăș,
 Cu vorba să te mângăș
 65 Nebêut și nemâncat,
 Numa pe câmp alergat ?
 — Nu e voșă murguluș,
 Ci voia stăpêntuluș.
 Strânge-mê 'n chingăș mai bine
 70 Și aruncă-te, tu, pe mine.
 El pe murgu 'ncáleca
 Târcol câmpuluș că-ș da,

- Pêně murgu 'nfierbēnta.
El d'a dreptu că mergea
75 Și la șarpe năvălea.
Șăbióra mī-o trăgea
Și pe șarpe că'l lovīa ;
De douē dește 'l crunta.
Șarpele se necăjīa
80 Și din gur' atuncī grăia :
O d'aleī tinēr de lele
Scurtate 's ȕilele tele !
Bate-țī murgu,
Ține-țī drumu,
85 C'ăst voīnic mi-e rānduit,
De când era copil mic.
Eū puișor mic eream,
Supt talpa casi ședeam.
El la ȕita mă-siī erea
90 Și de ȕiță c'o mușca,
Și maīca-sa'l blestema :
— Suge-țī maicā ȕițele,
Sugă-țī șerpiī sāngele.
Maīca-sa l'a rēnduit
95 Și el singur a venit ;
Lasă-mē ca să'l mānānc,
Că de oī sta
M'oī mānia,
P'āl din gur' oī strānuta,
100 Și dupē tin' m'oī lua,
Nici în pāmēnt n'āī scāpa,
Pēn' te-oī trece Dunārea !
Dar voīnicu 'ce 'mī facea ?
Vorba 'n seamā 'n'o băga,
105 Murgu bine 'nfierbēnta
Și iar la șarpe mergea,
Și cu sabia 'l lovīa,
Și d'o șchiópā mi-l crunta.
Șarpele sē necăjīa,
P'āl din gurā'l strānuta,
Pe poīanā 'l lepāda,
Dup'āl calare se lua.
Și mī-l gonīa ce'l gonīa,
Pēnē murgu-ī ostenīa.
115 Darā murgu ce'mī facea ?
Dacă vedea și vedea
Că el frate ostenīa,
Luī stāpānā seū grăia :
— O d'aleī stāpāne—al meū,
120 Ce mi-ești dat de Dumneȕeū,
Bagā māna 'n pozinar,
Scóte iascā și aminar,
Și āī să dām foc cāmpuluī
La vēntra pāmēntuluī ;
125 De treī părți
Cu rame verȕi,
De o parte
Cu uscate,
Ca să-ī sarā ochiī 'ndatā ;
130 Ne prinde bālāóna,
Și ne scurtēzā viața.
Māna 'n pozinar băga,
Iascā și aminar scotea,
Și foc cāmpuluī că-ī da ;
135 De treī părți
Cu lemne verȕi,
Și d'o parte
Cu uscate,
Și aci 'ī sārīa ochiī 'ndatā.
140 Și de șarpe că 'mī scāpa,
Pe cāmp īnapoī o lua,
Și la voīnicu 'mī mergea,
Pe cāmp trāntit il gāsīa,
Jos dupē murgu sē da,
145 Și pe brațe că 'l lua,
Și la o baltā 'l ducea,
Bine de bale 'l spāla,
Și lângā el jos ședeā
Pēnē se desmeticeā.
150 Frați de cruce sē făcea ;
Și pe cai īncāleca,
Și către casā pleca ;
Și mergea la el acasā
Și 'mī striga frumos la pórtā :
155 — Maicā māculiță,
Ea ieși pēnā afarā,
C'am venit eū iarā,
C'am plecat singur d'aicī
Și acum venim doi voīnici.
160 Maīcā-sa afarā ișfa,
Și pórtā le-o descuīa ;
Nici bună ȕiina nu'ī da
Pēnē când o judeca :
— Maīcā, māculița mea,
165 Te vēd că ești tinerea ;
Și mi-e c'āī pēcātui,
Și maī faci vr'unul ca mine,
Și o petrece ca și mine,
Și atuncī maicā nu e bine,
170 Că pe min' m'āī orīndit
De când am fost copil mic ;
Cum, maicā, m'āī orīndit,
Așa, maicā, am petrecut !
Mē plātiī cu cāntecu
175 Ca lupu cu trepetu,
Vēnātoru-l intālneste,
Dā pielea și să plātește.

CÂNTECUL ȘÉRPelui

(VARIANTA)

Auđit de Chr. Țapu din gura lui Gheorghe Porumbescu din comuna Novaci (Gorju).

- La inima câmpuluț,
La vêntra pământuluț,
Unde fir de ȳarbă nu e
Numai d'albă colilie,
5 Nu știu ochiș șérpeluț,
Orî e rađa sóreluț?
Nu e rađa sóreluț,
Ci sunt ochiș șérpeluț,
Frunzuliță siminic,
10 Că mi-a înghițit d'un voinic,
Jumătate l'a înghițit,
Jumătate nu m'îl póte,
Tot de arme ferecate,
De cuțite ascuțite,
15 De pistóle ghintuite.
De 3 ڃile l'a înghițit,
Trupul nu l-a putređit.
Al din gura șérpeluț
Puțintel că se 'ntorcea,
20 Ochiș la vale arunca,
D'un voinicel că vedea ;
El din gură că'mî ڃicea :
—D'un voinicel ortoman,
P'ăl cal bun și dobrogean,
25 Cu cisme de capră stérpă
De 7 anș nefátată.
Cel din gura șérpeluț ڃicea :
— Măi voínice ortoman,
P'ăl cal bun și dobrogean,
30 Invăluie mânia 'n basma,
Bagă mânia sub manta,
Și ia săbióra mea,
Și 'mî taie balaóna,
De 'mî mai lungește viața.
35 Démnă tu pe murgul téu,
Démnă-l, démnă-l, nu te teme,
Că m'a 'nghițit ea pe mine,
Nu te mánâncă ea pe tine ;
Să 'mî fîi frate pân la mórte.
40 Da ál voinicel ortoman
Din gurița lui ڃicea :
— Săbiórá ca a ta
Par'că e mai bună a mea ;
- Dar ál voinicel ortoman,
45 P'ăl cal bun și dobrogean.
Murguluț că mi-î ڃicea,
Balaóna că o ochea,
Odată se poticnea,
Cu cât în cap că nu'l da ;
50 Dar ál voinicel ortoman,
P'ăl cal bun și dobrogean
Cu murgul lui că vorbia :
—D'aoleleș murguț al meș,
Frunzuliță de spanac,
55 Pe tine de când te-am luat
Asta nu mis'a 'ntâmplat.
Că, când eș te-am cumpérat,
Ce-a cerut pe tine-am dat.
Dar ál voinicel ortoman
60 Cu murgul lui că vorbea :
—D'aoleo murguț al meș,
Putea-veș tú ca să fugi
Treș ڃile și treș nopș,
Numai pe câmp alergat,
65 Nebéut și nemâncat ?
Dară murgu-așa 'mî ڃicea :
— Nu e voía murguluț,
Ci voia stăpênuluț ;
Ia strânge-mé în treș chingș bine
70 Și tu încalecă pe mine,
Și tu să te țîi mai bine,
Să nu rămâi fără de tine.
Dară murgu c'alerga
Tot treș ڃile și treș nopș,
75 Și la șérpe că 'mî veniá
Puțintel că mi-l tăia,
Numai d'o palmă 'l tăia ;
Dar șérpele așa 'mî ڃicea :
— Măi voínice Dumnea-ta,
80 Bateș murgu, ține-șî drumu,
Că de-oș sta
M'oș mânia,
P'ásta l'oș stránuta
Cât dá voinic cu stânga,
85 Și dupe tine m'oș lua,
Nici în pământ n'oș scăpa ;

- Până-oî trece Dunărea !
 C'ăsta mî-a fost rînduit
 De cînd a fost copil mic ;
 90 Mumă-sa l'a blestemat,
 Din picior l'a legănat,
 Din gură l'a blestemat :
 — Suge-ți maică țitele,
 Sugă-ți șerpil sîngele.
- 95 Dar ăl voinic ortoman
 Măre, și de al doilea
 Cu murgu lui că 'mî vorbîa :
 — Putea-vei tu ca să 'mî fugi
 Trei zile și trei nopți,
- 100 Numai pe cîmp alergat,
 Nebăut și nemâncat ?
 Dară murgu așa 'mî dicea :
 — Nu e voia murgului,
 Ci voia stăpînului ;
- 105 Ia strînge-mă'n trei chingî bine,
 Și tu încalecă pe mine,
 Și tu să te țîi mai bine,
 Să nu remăi fără tine.
 El măre, că 'ncăleca,
- 110 Și pe cîmp că 'mî alerga
 Nebăut și nemâncat,
 Numai pe cîmp alergat.
 Măre, și de al doilea
 Voinic la șérpe mergea,
- 115 Odată murgu repeđia,
 Măna la spate punea,
 Frumos paloș că scotea,
 Pă mischiu că mi-l trăgea,
 Frumos ca laptele 'l făcea,
- 120 Capul șérpelui că 'l lua.
 Dar ăl voinic ortoman,
 P'ăl cal bun și ortoman,
 Indărăt că se 'ntorcea,
 Și la fugă că mi-o lua,
- 125 Cu murgul lui că 'mî vorbîa,
 Indărăt cînd se uita.
 —La chișița murgului,
 Este capul șérpelui.
 Dar voinicul așa 'mî dicea :
- 130 —D'alelei murguțu meu,
 Oî mai fi știind tu ceva ;
 Mî-a sosit balaóna
 Și mî-a scurtat și viața.
 Dară murgu ce'mî dicea :
- 135 —Măi voínice Dumnea-ta,
 Bagă mîna 'n pozînar,
 Scóte ȳască și amînar
 Și dá foc cîmpului,
 Pă trei părți
- 140 Cu lemne verđi,
 P'altă parte
 Cu uscate,
 Ca să-ȳ sară ochii 'ndată.
 Dar voínicel 'mî dicea :
- 145 —Heȳ murgule,
 Indémná la pas
 La trestia uscată,
 Unde m'ăi scápat odată.
 Indărăt cînd se uita
- 150 Foc cîmpului că da,
 Și ochii îndată că-ȳ sárea.
 Dar ăl voínic ce 'mî făcea ?
 Indărăt că se 'ntorcea,
 Și-acolo că 'mî-ș mergea
- 155 La ăl din gura șérpelui.
 El frumos că mi-l lua,
 La o tîntîná 'mî mergea,
 Și de bale că 'l spála ;
 Săbiile le punea,
- 160 Chip de cruce le făcea.
 Frați de cruce se prindea,
 Și pe cal încáleca,
 Drumul la maică-sa 'l lua,
 La maică-sa că 'mî mergea,
- 165 El din gură n'o trezîa :
 —Frunđuliță siminic
 Avut'ăi d'un copil mic ?
 —Am avut și l'am pierdut,
 De cînd era copil mic.
- 170 Dar voínicul ce 'mî dicea ?
 —Maică, măiculița mea,
 Eú te vėd cam tinerea ;
 Maică ai mai păcătui
 Și-oȳ mai face unu ca mine,
- 175 De o pătimi tot ca mine.
 Voínicelul ce 'mî făcea ?
 Măna la spate punea,
 Paloșul că mi-l scotea,
 Capul maică-si că'l lua ;
- 180 Mergea trupul șovăind
 Și capul bolborisînd,
 Nu știú ce dracu đicēnd !

CÂNTECUL ȘERPELUI

(VARIANTA)

Auzit dela I. Ciocârlă Novaci, (Gorj) de Christea N. Țapu.

- La mijlocul câmpului,
La vêntra pământului,
Nu știu ochii șarpelui,
Saŭ e mura câmpului?
- 5 —'I un șerpe mare înflorit,
Ce un voinic a înghițit ;
Jumătate l'a înghițit,
Jumătate nu-l mai pôte,
Că-î de arme ferecate.
- 10 Sufletul nu-î a eșit
Și trupu 'î a putrețit.
El pe câmp că s'e uita,
Un voinic că mi'șî vedea,
Și din gură așa-î Țicea :
- 15 —Mai voinice Dunneata,
Bagă mâna sub manta,
Și scôte sabia mea,
Și taie balaóna,
Și mi' mai lungește viața.
- 20 Cel voinic îî răspundea :
—Că sabie ca a ta
Pôte este și a mea,
Pôte mai bună ceva.
Dar șerpele ce-mî Țicea :
- 25 —Mai voinice İortomane,
Bate murgu,
Ține drumu,
Că de oiŭ sta, m'oiŭ rânăia,
Pe asta l-oî străfiga,
- 30 După tin' că m'oi' lua
Zi de vară
Până 'n séră,
Nebăut
Și nemâncat.
- 35 Că asta l-a dăniit
De când a fost copil mic,
Cu-un picior l'a legănat,
- Cu gura l'a blestemat :
—Suge maică țitele,
40 Sugă-țî șerpiŭ sângele.
Voinic nu s'astâmpăra,
Cu șabia în șarpe da,
Șarpele să-nfură,
P'âl din gură străfiga,
- 45 Care slobod, cum era,
După voinic că se lua,
Care murguluŭ zicea :
—Murgule, de când te-am luat,
De cal bun și laudat,
- 50 Ce-a cerut pe tine-am dat,
La fugă nu te-am cercat.
—Strânge-mă în chingă bine.
Și-ncalecă tu pe mine,
Să te port puțin și bine.
- 55 El pe cal încáleca
Și pe câmp că se chitea,
Și'n dărăt că se uita,
Și din gură-așa zicea :
—Mai știŭ, murgule, ce-va
- 60 Ne-ajunge balaóna.
Iară murgu răspundea :
—Bagă mâna'n pozinar,
Scôte iască și amnar,
Și dă foc câmpuluŭ,
- 65 De trei părți cu lemne verzî,
Și de-o parte cu uscate,
Să ardă cele verzî tôte,
Să-î sară ochii îndată.
Voinicu îl asculta,
- 70 De-o trestie vedea,
La cea trestie mergea,
Foc în trestie punea,
Ochii șarpelui săria.

SOARELE ŞI LUNA

Cules de Christea N. Țapu din gura lăutarului Gheorghe Ilie Stângă din Alexandria.

A se vedea G. Dem. Theodorescu legenda *Sórele și Luna* pag. 410 sq și colecția de poezii pop. a lui V. Alexandri pag. 27 sq Idem varianta modificată din colecț. d lui Miron Pompiliu : *Ion Bradu și soru-sa* pag. 32-43.

Fôe verde salbă móle, P'âl buhaz de mare, Spre sóre rêsare, P'în ceale resmicele, 5 P'în ceale argele, Mi-este-o argeluță, Mică de nimică, Cu uși de sipică, Cu ferestî de sticlă, 10 Cu rêsboiú de fer, Cu spate de oțel, Țese lana'n el Pânză de mătase, Luî Sóre cămașă ; 15 Fir și ibrișim Luî Sóre zăbun, Postav de cel bun. Iana că țesea, Sóre că umbla 20 Tot ca să se'nsóre ; Umbla mândrul sóre, Să vedî nouë aî, Tot pe nouë caî ; Cincî a ciumpăvit, 25 Patru î a spetit, Și el n'a găsit Potrimnică 'n lume, Samene cu el. La lana mergea, 30 Aște-đeű că-î da, Iana'î mulțumea, Sóre că-î striga : Țese, lano, țese, Te cam chîndisește, 35 Și te cam gătește, Să ne logodim, Că ne potrivim ; Că eú mi am umblat Lumea'n lung și 'n lat, 40 Să vedî, nouë aî,	Tot pe nouë caî. Cincî î-am ciumpăvit, Patru î-am spetit, Și eú n'am găsit 45 Potrimnică'n lume, Samene cu tine. — Sóre luminate, Trup făr'de păcate, Unde s'a vëđut 50 Și s'a auđit, Să ia sor' pe frate, In lume n'aibă parte, Și frate pe sor', In lume n'aibă dor! 55 Aleî! sóre luminate, Trușorel făr' de păcate, Đecă ești vr'un vítéz Și nu ți-e đeű necaz, Să'mî faci scară de fier 60 Cu tălpicî de oțel, Pên'la 'naltul cer, La bun Dumneđeű. Noî să ne'ntrebăm Și să ne 'ndrumăm 65 Și la Moș Crăciun, Că e mai bętrân, Și la Moș Adam. Đravila o citi, De s'o'nemeri, 70 Și de s'o cădea, Noî că ne-om lua. Sórele cum mi-auđia, Voia lani că'mplinia, Bicîu că'l lua, 75 Odată'mî plesnîa, Scară că'mî făcea, Scară, vedî, de fier, Tălpicî de oțel, Pên' la 'naltu cer. 80 Iana c'o vedea,

- De mână'l lua,
Pe scară'mî sufa,
La cer ajungea.
Dumneđeu cum îi vedea,
85 Spatele 'lor întorcea,
Și din ochi lacrămi vërsa.
Iana atunci striga:
— Dómne, milostive,
Unde s'a vëđut
90 Și s'a pomenit
Să ia sor' pe frate,
Să facă pëcate,
In lume n'aibă parte,
Și frate pe sor',
95 N'atbe 'n lume dor ?!
D-đeu đicea :
— Iano,
Simziano,
'Nainte plecați,
100 Acolo să dați
De moșu Crăciun,
Că e mai bătrân,
Știe de demult,
Unde s'a vëđut
105 Și s'a pomenit.
De mână 'l lua,
'Nainte mergea,
Moș-Crăciun, cum îi vedea,
Spatele lor întorcea,
110 Și din ochi lacrămi vërsa.
La el când ajungea
Iana că-î striga :
— A bre ! moș Crăciun,
Că ești mai bătrân,
115 Unde s'a vëđut
Și s'a pomenit
Să ia sor' pe frate,
Să facă pëcate,
In lume n'aibă parte ?!
120 Moș Crăciun că le grăia :
— Iano,
Simziano,
'Nainte plecați,
Pe drum întrebați
125 De moșul Adam,
Că e mai bătrân,
Știe de demult,
Și la el că sunt
Cheile Raiului
130 Și ale Iadului.
Pe el înainte 'l da
Acolo, frate, ajungea,
Adam mi-î vedea,
De mână-î lua
135 Și 'n Iad că-î băga.
- In Iad ei ce vedea ?
Niște pomi părliți,
Și 'n cei pomi părliți
140 Niște păsărele
Stați la cuiburele;
Unde-mi ciripesc,
Par'că-te jelesc :
— Vai de noi, de noi,
145 De părinți noștri,
N'ați la ce muri,
N'ați la ce trăi,
Când ei or muri,
N'ați unde veni !
150 Sórele 'ntreba
Și se minuna.
Adam tălmăcea :
— Copiit a murit
Toți negrijiți
155 Și nespovediți,
Asta o să 'mî fie!
Sórele ce 'mî făcea ?
El nu se pocăia,
Tot đicea s'o ia,
160 El, pe soru-sa.
Adam ce făcea ?
Inainte-î ducea.
Și ce mai vedea ?
Niște mese strănse,
165 Și făclii tot stinse,
Și pahare seci,
Și ómenii negri.
Moș Adam đicea :
— Sóre luminate,
170 Trup făr'de pëcate,
Pomană-aî făcut
Și rău ți-a părut.
Inainte-î ducea,
Dar ce mai vedea ?
175 O văcuță slabă,
Uscată și slabă,
Păștea liveđi verđi,
Și bea ape reci,
Și cădea de slabă.
180 Sóre că 'ntreba,
Adam răspundea :
— Sóre luminate,
Trup făr' de pëcate,
O vacă aî avut
185 Și-o-aî dăruit
Și rău ți-a părut.
Din Iad îi scotea
Și 'n Raiu că-î băga :
Da 'n Raiu ce vedea ?
190 Niște pomi înfloriți;
Și 'n cei pomi înfloriți,

Niște păsărele
 Ingână 'n versurile.
 Din gură 'mî striga :
 195 — Ferice de noi,
 De părinții noștri,
 Aă la ce trăi,
 Aă la ce muri !
 Eî, când or muri,
 200 Aă unde veni.
 Sóre că 'ntreba,
 Adam răspundea :
 — Sóre luminate,
 Trup făr' de păcate,
 205 Copiii a murit
 Grijiți, spovediți,
 Și toți prohodți.
 Dar sóre ce făcea ?
 Frate, nu se pocăia,
 210 Tot ȕicea să ia
 El pe soru-sa.
 Adam ce făcea?
 Din raî că-î scotea,
 Drumu că le da,
 215 P'un pod că mergea;
 Iana tot striga :
 — Sóre luminate,
 Trup făr'de păcate,
 Unde s'a vȕdut

220 Și s'a pomenit,
 Mireasa 'nainte,
 Mirele pe urmă ?
 Sórele auȕia,
 Inainte-î mergea.
 225 Iana ce'mî făcea ?
 In urmă rămănea
 Și'n gârlă sărea,
 Da și se'neca,
 Sórele după ea.
 230 Dumneȕeu î vedea,
 Pe eî nu'î răbda,
 Pe eî că-î făcea
 Doî lucefereî,
 De te uîți la eî.
 235 Dar Iana ce'mî făcea ?
 Ea 'n sus că sbura,
 Pe sóre blstema :
 —Dar'ar Dumneȕeu, frate sóre,
 Frate sóre, mândre sóre,
 Când tu oî fi la răsărit,
 240 Eă să fiă in spre apus ;
 Când oî fi la răsărit,
 Tu să fiî in spre sfințit ;
 Noi când ne-om întălni,
 Atuncî ne-om pupa
 245 Și ne-om sȕruta ;

SÓRELE ȘI LUNA

(VARIANTA)

Cules de Christea N. Țapu din gura lăutarului Gheorghe Ilie Stângă din Alexandria.

Șoîmanu de sóre
 Ȕ puternic mare,
 Umblă să se 'nsóre ;
 Vremea î-a venit
 5 De căsătorit.
 Și el că mi-și umblă
 Creȕ de nouȕ anî,
 Creȕ pe nouȕ caî.
 Patru a obosit,
 10 Cincî a ciumpăvit,
 Și el n'a găsit
 Potrivnică 'n lume,
 Să se potrivȕcă
 Să se nemerȕcă,
 15 Papuc din picior,
 Inelu din deșt.

Și el s'a lăsat
 La nouȕ arȕele.
 Este o argelușă,
 20 Arȕea de marmură,
 Cu ușa la vale,
 Cu ferestre 'n sóre,
 Cu țsulurî d'argint,
 Scripeți de argint.
 25 Pânza-î de mătase
 Luș sóre cămașe.
 Țese, 'nchindisește
 Iléna Zimziana
 Dómna florilor,
 30 Și a garófelor.
 Țese, 'nchindisește
 Și găitănește.

- Iacă, că 'mî venîa
 Șoimanu de sóre,
 35 Pe ea mî-o 'ntreba :
 Iléno Zimziano,
 Ia scól, te gătește,
 Te 'nsulemenește,
 Că eũ să te iaũ,
 40 Că vreme mi-a venit
 De căsătorit.
 — Aĩ Șoĩman de sóre,
 Mult drag frățioře,
 Ești puternic mare,
 45 Unde s'a vėđut
 Și s'a pomenit
 Să ia sor' pe frate,
 Și frate pe sor,
 Că e 'n lume dor ?
 50 De treĩ orĩ cuvėnt đicea,
 El, frate, nu 'nțelegea.
 Din gură 'mĩ grăia :
 — Aĩ Șoiman de sóre,
 Mult drag frățioře,
 55 De ești vr'un viteaz,
 Tu mie să 'mĩ faci
 D'o scară de fier,
 Cuțe de oțel,
 Pėn' la 'naltu cer,
 60 Pėn' la maica Iova
 Și la moș Adam,
 Tu ca să-ĩ întrebĩ,
 Tamje ca să spuĩ
 Și ți-o arėta,
 65 Dacă s'o cădea,
 Și eũ te-oĩ lua.
 Ea ce 'ĩ poruncġa,
 Aĩa și făcea :
 D'o scară de fier,
 70 Cuie de oțel,
 Pėn' la 'naltu cer.
 Acolo mergea,
 Tamja că spune a ;
 Moș Adam auđia,
 75 Barba 'n gură 'și lua
 Și-alt cuvint nu đicea ;
 Cheile 'n mână lua
 Și la raiũ cu eĩ mergea,
 Raiu il descuġa,
 80 In el că intra.
 Dar eĩ ce'mĩ vedea ?
 Făclióre aprinse,
 Mesióre 'ntinse,
 Păhărele pline ;
 85 In jur 'prejur de masă,
- Niște pomișori
 Sunt verđĩ infloriți ;
 Dar pėn'crăngurele,
 Niște păserele.
 90 Da nu 's păserele,
 Ci sunt copilași,
 Mândri ingerași,
 Căntă, fericește,
 Părinții și-odihnește :
 95 — Ferice de noi,
 De părinții noștri,
 Când eĩ ne-aũ făcut,
 Bine ne-aũ grijit ;
 Dacă or muri
 100 Aũ cu ce trăi,
 Cu ce ne pomeni !
 Iară Moș Adam
 Din raiũ că ieșġa,
 La iad că mergea,
 105 Iadu descuġa,
 Cu ochiĩ că vedea :
 Făclióre stinse,
 Mesióre strânse,
 Păhărele secĩ ;
 110 Imprejur de masă
 Niște pomișori,
 Nu sunt infloriți,
 Negri și pirlitiĩ ;
 Iar prin crăngurele
 115 Niste păserele ;
 Da' nu 's păserele,
 Ci sunt copilași,
 Sint necreștinați.
 Căntă, 'mĩ ciripește,
 120 Părinții pedepsește :
 — Vaĩ de noi, de noi,
 De părinții nostri,
 Când eĩ ne-aũ făcut
 Numaĩ ne-a grijit,
 125 Dacă or muri
 N'aũ la ce veni ;
 Dacă or trăi
 N'aũ cu ce trăi.
 Din Iad că ieșġa
 130 Șoĩmanu de sóre,
 Mult drag frățioře ;
 Moș Adam că'l întreba :
 — Șoĩmane de sóre,
 Mult drag frățioře,
 135 Ce ți-e că-ți place,
 Raiul saũ Iadul ?
 Șoĩmanu de sóre,
 Mult drag frățioře,

- Nimic nu ȃicea,
 140 Căci și el știa,
 Că nu se cădea;
 Alt cuvint că nu ȃicea,
 Indărăt el se'ntorcea
 La soru-sa Ileana,
 145 Ileana Zimzłana,
 Pe ea mł-o'nșela.
 Ca să mł-o ȃa.
 Ileana Zimzłana,
 Dómna florilor
 150 Și-a garófelor,
 ȃa, frate, cum auȃla,
 Luł Sóre că-ȃ rėspundea :
 — Șołmane de sóre,
 Mult drag frățioře,
 155 Tu mie să'mł faci,
 Dacă ești vitez,
 D'un pod peste mare,
 Iute și mał tare;
 La capu de pod
 160 O d'albă mânăstire,
 Fie pomenire,
 Acolo să ne cunune
 Amândoř de mână.
 Ea ce poruncȃa,
 165 El, frate, făcea,
 La argea venȃa.
 Dar ea ce-mł făcea ?
 Din argea ieșȃa,
 Dar nu se gâtea,
 170 Mał rėu se cernȃa.
 De mân'o lua.
 Pe pod că mergea ;
 Luł de dragă ce-ȃ ȃerea
 Inainte-ȃ mł-o da,
 175 El în urmă-ȃ rėmânea.
 Ea se socotea :
 — De cât soție frateluł,
- Mał bine cina raculuł
 Și potmolu peșteluł.
 180 — Aȃ Șołman de sóre,
 Unde s'a vėȃut
 Mireasa 'nainte,
 Mirele pe urmă ?
 C'un cuvint il înșela,
 185 Ea în urmă rėmânea
 Și în mare s'arunca ;
 Dar ea nu se îneca,
 D-ȃeũ nu o răbda ;
 Mrėnă pe ea mł-o făcea
 190 Și pın mare că 'nota.
 Șołmanu de sóre,
 Mult drag frățioře,
 Indărăt când se uȃta,
 El pe ea nu mł-o vedea ;
 195 Iute la sat alerga,
 Năvódele le-aducea,
 Și 'n mare că le băga,
 Pe ea, frate, mł-o prindea
 Și pe pod că mł-o scotea.
 200 Șołmanu de sóre,
 Mult drag frățioře,
 El, frate, n'o cunoștea.
 Năvódele descurca,
 Ea pe pod că rėmânea.
 205 Dumneȃeũ aripȃ ȃi făcea
 Și 'n cer că sbura,
 Din gură 'mł grăȃa,
 Atuncȃ el c'o cunoștea :
 — Aȃ Șołman de sóre,
 210 Mult drag frățioře,
 Că noi ne om întâlni,
 Când lumea o pșeri,
 Tu la rėsărit
 Și eũ la apus,
 215 Tu la apus
 Și eũ la rėsărit !

CANTECUL LUI MANOLE

Cules de Christea Țapu din gura lăutarului Ion Stan Baluică din Mânăstireni (Vâlcea).

A se vedea colecția d-lui G. Dem. Theodorescu pag. 460 precum și V. Alexandri pag. 186 192.

Acastă legendă este varianta din sus citatele colecții.

	Pe Argeș in sus, Cam prin cărpiniș Și prin aluniș, Plimbă-mi-se, plimbă	Oilor la câmp, Și eă vi'l arăt, Dacă mi-oți plăti Și m'oți omeni.	
5	Ceț nouă zidarī, De la Poțenarī, Cu Manole țece, Care-ī și intrece. Eī cā se plimba	45	El cā mi-ș mergea, Zidul l'arāta. Negru Vodā ce'mī făcea ? D'un căpuț scotea, D'un căpuț de os,
10	Pe Argeș in sus Și eī cāuta Loc de mânăstire Și de case bune, Facă-și pomenire.	50	Rēsuna frumos. Și el cānd cānta, Lunca rēsuna, Zidariī auđia Și la el venīa
15	Eī cā nu gāsīa, De geaba umbla. Negru Vodā vine Cu dalvariī 'n vine, Pe-un cāl vinecior,	55	Și Vodā le poruncīa : —Voī nouē zidarī, De la Poțenarī, Cu Manole țece, Care vē și 'ntrece,
20	lute la picior. Și el cānd venīa, Māre, se 'ntālīnīa Cu un cloban Intorcēnd la oī,	60	Vātafi de zidarī, De la Poțenarī, Peste meșteri marī, Voī aici lucrați Și eă voiū plăti,
25	Din fluer cāntānd Oilor la câmp, Din caval ȃicēnd, Oile chemānd. El il intrebā :	65	Bine-voiū cinsti ; Dar sāl terminați Din luna lui Martī. Eī cā s'apuca Și 'mi-l plānuīa
30	—Mic de clobānaș, Frumos drāgālaș, Intorcēnd la oī, Cāntānd din fluer, Orī tu n'āl vēđut,	70	Și eī cā zidea ; ȃiua ce zidea, Nóptea se surpa. Dar eī se gāndirā Și sāl talmācirā,
35	Tot umblānd p'aici, D'un zid părăsit Și neisprāvit ? —Ba eă l'am vēđut, Pe el m'am suit,	75	Din lucru stāturā, Și eī cā se da La umbriță bunā, Cu garafa 'n mână, Și eī se cinstīa.
40	Din fluer cāntānd	80	Manole ȃicea :

- Voï nouë zidarî,
De la Poïenarî,
Peste meşterî marî,
Să vë spuî ceva,
85 Că n'avem ce face:
Prinsóre să dăm,
De mână ne luăm,
Joî de diminéţă,
Pe rêuë, pe cęţă,
90 Cam pe neguręţă,
Cin 's'o mâneca,
Saũ din zidărese,
Saũ din tâmplărese,
Cređ cu demăncare,
95 Voï să mî-o pândiţî,
Să dormiţî pe rënd,
Ca să strejuiţî.
Să nu vë gândiţî
Orî a cuî va fi,
100 Chîar să fie a mea,
De mână s'o luaţî,
Pe zid s'o urcaţî
Şi 'n zid s'o zidiţî,
Să nu vë gândiţî!
105 Cucóna Manoli,
Ea că se scula,
Joî de diminéţă,
Cam pe neguręţă,
Pe rêuë, pe cęţă,
110 Bucătar găsîa
Şi mi-l trimetea,
Cređ după Rujan,
Că-î perdut d'un an.
Acas' l'aducea
115 Şi jos că'l punea,
Din el că tăia,
Bucate găţia;
Şi ea că le lua
Şi se mâneca,
120 Joî de diminéţă,
Cam pe neguręţă,
Cu cęţă'n sprincene,
Cu roua în picere,
Calea 'n jumătate.
125 Când ea mi-ş venîa,
Manea ce făcea?
Ocheanu 'şî lua,
La vale 'l punea
Şi el se uîta
130 Şi mî-o cunoştea,
Şi el se ruga:
— Dómne ca un sfînt,
Dă plóie cu vënt,
Ce n'a fost de mult!
135 Ea s'o 'nfricoşa,
- Fuga că mî-o da,
Mî-o aluneca,
Bucate o vërşă,
Şi mî-o întărđia;
140 Alta mî-o sosi,
De cum aş gânda!!
Ea ce mi-ş făcea?
'Napoî se 'ntorcea,
Alte bucate 'ncărca
145 Şi iarăşî pleca.
Manea ce'mî făcea?
Iarî se uita,
Iară mî-o vedea
Şi mî-o cunoştea
150 Şi iar se ruga:
— Dómne ca un sfînt,
Cređut la cuvînt,
Prea mē rog de mult,
Că eũ sunt pferdut,
155 Că eũ m'am greşit,
Prinsóre-am făcut.
Mic bălăurel
'Nainte să-î scoţî,
Intins peste drum,
160 Cređ în calea ei;
Ea că l'o vedea
Şi s'o 'nfricoşa,
Pe fugă s'o lua
Şi s'o 'mpředica,
165 Bucate-o vërşă,
Acas' s'o 'nturna,
Cređ mî-o zăbovi,
De mî-o 'ntărđia!
Ea ce mi ş făcea?
170 Aşa c'o trăgea,
Acas' se ducea,
Bucate 'ncărca,
'Napoî se 'nturna.
Atuncî il înşela,
175 C'a greşit poteca
Şi a venit prin crâng
Şi el n'a vęđut,
De geaba a păđit.
Când ea că sosîa,
180 Zidariî o vedea
'Nainte î ieşîa,
Baniţa î-o lua
Şi jos c'o punea.
Alţiî mî-o trăgea,
185 Din nouë zidarî
De la Poïenarî
Pe zid c'o urca
Şi ei că striga:
— Var şî cărămidă
190 Şi pîatră măruntă,

- C'avem să zidim,
 Să nu ne gândim!
 Și ei c'o zidea,
 Ea că se rîdea,
 195 Gîndea că glumea.
 Zidul că creștea,
 Ei că mî-o zidia,
 Pên' la brățișore,
 Pên' la țîțișore.
 200 Dar ea ce făcea?
 Rupea d'a plîngea
 Și mi seruga
 Cu un glăscîor de foc
 Pentru busuioc,
 205 Și ea că striga:
 — Manoleo, Manoleo,
 Soțîora mea,
 Nu țî-o fi pecat,
 Că n'oi fi legat,
 210 La ce mai m'ai luat?
 Zidul rău mă strînge,
 Țîțișora 'mî curge,
 Ivănel imî plînge!
 Că eū am plecat
 215 Și mi l'am lăsat,
 Micul nescăldat
 Și nedేశfășat,
 Nicî țîțica nu î-am dat!
 Manolea ce făcea?
 220 Lacrămile că-î curgea
 Și la zidarî poruncîa:
 Pripîț d'oi zidiț
 Și mî-o cutrupiț,
 De la brățișore
 225 Pên' la țîțișore.
 Țîțișorele ei
 Să mi-le măruriț,
 Să mi-le 'nchipuiț,
 Cređ afar' din zid,
 230 Că e prevēđut.
 Și voi ca să faceți
 Leagăn de matase,
 Și de sêrmă 'ntorsă,
 Să trimeț acasă,
 235 Pruncu să mi-l faū
 Și aci să'l aduc,
 În leagăn să'l culc.
 Vēntu mî o bătea
 Dă l'oi legăna;
 240 Ninsórea mî-o ninge,
 Pē el că l'oi unge;
 Ploile or ploua,
 Pē el l'oi scālda!
 Dară Manea ce 'mî făcea?
 245 La zidarî că poruncîa:
 — Ia zidiț, băețî,
 Lucru isprăviț,
 Unde n'oi putea,
 Parte mî-oi lăsa.
 250 Ei că mi-ș zidea
 Lucru isprăvia.
 Sus, la turlă sus,
 Parte că lăsa,
 Parte lui Manea.
 255 Dar Manole ce făcea?
 La zid scara c'oi punea
 Și sus că mi se urca.
 Zidarî ședea,
 La el că privia,
 260 Ca' să isprăvească,
 Leafa s'oi primescă.
 Ei dacă cređură
 Că s'a isprăvit,
 Ei scara î-oi lua
 265 Și sus că 'l lăsară.
 Dar, veđî, Manea ce 'mî făcea?
 De ei, frate, se ruga:
 — Voi nouē zidarî,
 De la Poșenarî,
 270 Peste meșterî inarî,
 Și cu mine dece,
 Care vē și 'ntrece,
 De ce scara 'mî luați?
 Orî nu v'am plătî,
 275 Orî nu v'am cinstî? "
 — Bine ne-aî cinstî,
 Dar nu ne-aî plătî. !
 Noi așa să 'țî dicem,
 Ca vātaf cel mare,
 280 Vātaf de zidarî,
 Peste meșterî marî,
 De la Poșenarî,
 Fă ce-țî dă prin gānd,
 Aripî de șindrilă,
 285 Dupē mănăstire
 Vîno 'ncoa la mine.
 Dacă-î fi dirept,
 Nu te prapădeșî,
 De-î fi vinovat,
 290 Noi n'avem ce-țî face;
 De cāt Dumneđeū
 Țî-o purta de grijă,
 Dupē cum oi fi
 Cu gāndul la noi,
 295 C'am muncit de mult
 Și nu ne-aî plătî!
 Manole cum auđîa,
 El, frate, se pregătîa,
 Aripî că-șî făcea,
 300 D'acolo sbura.

- Și unde cădea,
 Pătră se făcea,
 Pătră curătore,
 Cu nouă isvóre
 305 Și apă ușoră.
 Zidaril 'l vedea
 Și se tâlmăcea:
 — Ce-o fi de făcut,
 Asta n'am vădută!
 310 Eil că s'apuca,
 Ceșmea că lucra
 Și eil c'o făcea,
 O ceșmea frumósă,
 Cum nu s'a vădută,
 315 Nu s'a pomenit,
 Cređ și mai de mult;
 Dar acum se face,
 Precum s'a făcut.
 La cea mânăstire,
 320 Facă-ș pomenire
 Pentru case bune,
 Negru vodă vine
 Și el urmărește
 Și aci plănuește,
 325 Cu zidaril vorbește
 Și el le plătește.
 Și el ce'mil făcea?
 Masă le punea,
 Bine că-ı cinstia
 330 Și eil se ruga
 Cređ pentru Manea;
 Că el a rămas
 Cu soția lui,
 Flórea câmpuluil,
 335 La cea mânăstire,
 Facă-ș pomenire,
 Fie pomenit
 In veci de demult,
 Și va fi și cu născut.
 340 Apă d'ar mai bea,
 Și cine ar veni,
 Eil că s'or ruga:
 — Fie pomenire
 A cui a făcut
 345 Acea mânăstirel

CANTECUL LUI MANOLEA

(VARIANTA)

Cules de Christu N. Țapu din gura lăutarului Gheorghe Porumbescu, din Novaci-Gorj.

- Pe Argeș in sus,
 Pe Argeș in jos,
 Plimbă-mi-se 'mplimbă
 Saū de Negru-Vodă,
 5 Cu nouă zidaril,
 Cu Manole dece,
 Care mi-ı întrece.
 Dar eil ce mi-ș cată?
 Loc de mânăstire
 10 Și de case bune,
 Fie pomenire,
 Cât sóre pe lume,
 Să se pomenescă
 In țara rumânescă
 15 Și la dumnea-vóstră!
 Eil că'mi-ș căta,
 Loc că nu găsia,
 Eil că mi-ș pleca
 Prin hățiș,
 20 Prin cărpiniș,
 Tot p'o potecea,
 P'o potecea părăsită,
 Prin hățiș,
 Prin cărpiniș,
 25 De-a drum curmeziș.
 Fóte verde și-o lelea,
 Eil pe potecă 'mil mergea
 Eil, märe, că se 'ntâlnea
 C'un Iaș
 30 Purcäraș,
 Pielea ca hărtia,
 Cămașa ca tina.
 Negru Vodă așa 'mil đicea:
 — Măil Iaș, Purcäraș,
 35 Cu cămașa neagră
 Și cu pielea albă,
 Știū că n'al vădută,
 Tot porcil mânănd,
 Luncile spărgënd,
 40 Loc de mânăstire

- Și de case bune ?
 Fôite verde și-o lalea,
 Purcar din gură 'mî Țicea
 — Dade Negru Vodă,
 45 Sau mă ispitești,
 Nu știu să-ți vorbesc ;
 Chiar drept să 'ți spuș,
 La a mea cocență,
 La purceaua grasă,
 50 Sint trei zidurele,
 De trei Domni zidite
 Și nu's isprăvite,
 Că's afurisite.
 Negru Vodă c'auȚa,
 55 Măna 'n pozunar băga,
 Multe parale că-Ț da,
 Fôrte bine că-Ț părea.
 Acolo mergea,
 Ocol că le da,
 60 Din gură 'mî striga,
 Lumea 'mî sorocea:
 — Var și cărămidă,
 Marmură și sticlă,
 Inima 'mî despică!
 65 Lumea că 'mî venș
 Cu var și cărămidă ;
 De zid s'apuca,
 Lunș de dimință,
 Pe rouă, pe ceta.
 Țiua ce 'mî zidea
 70 Nôptea că 'mî cădea.
 Fôite verde și-o lalea,
 De zid s'apuca
 Și de-a doilea,
 Martș dimința.
 75 Eș că ce zidea,
 De geaba trudea,
 Că nu isprăvea ;
 Țiua ce 'mî zidea
 Nôptea că 'mî cădea.
 80 Verde fôite și-o lalea,
 Și Mșercuș dimința
 Iar de zid s'apuca.
 Dar Manolea ce 'mî făcea ?
 Pe scară se da,
 85 In cunie mergea,
 Țubuc aprindea,
 Intr'o rână se da,
 Somnu că mi-l lua ;
 Luș ingeru 'Ț venș,
 90 Prin vis că-Ț spunea:
 — Manoleo, Manoleo,
 Vătafu Manoleo,
 Vătaf de zidarș,
 Și de meșterș marș,
 95 Și de navodarș,
 Geaba vē căsniș
 Și vē măș trudiș,
 Că nu isprăviș,
 100 Pene n'ăș zidi
 D'un cap de fomeș,
 Măș bine să 'mî pșeș,
 De cât voi voșnicș,
 105 Căt zidiș aici ;
 Pene n'ăș zidi
 Sau d'o surioară,
 Sau d'o verișoară,
 Sau d'o soșioară !
 110 Manole din somn sășia,
 Țubuc lepăda,
 La zidarș mergea,
 Din gură striga:
 — Voi zidariș meiș,
 115 Frunșă de spanac,
 Pe scară m'am dat,
 In cunie merșeș,
 Țubuc aprinșeș ;
 Frunșă de spanac,
 120 Intr'o rână m'am dat,
 Somnul că m'a luat.
 Frunșă verde mărgărit,
 Ingerul a venit
 Și prin vis m'a spus :
 125 — Manoleo, Manoleo,
 Vătafu Manoleo,
 Vătaf de zidarș
 Și de meșterș marș
 Și de navodarș.
 130 Geaba vē căsniș
 Și vē măș trudiș,
 Voi nu isprăviș,
 Pene n'ăș zidi
 D'un cap de fomeș,
 135 Măș bine să 'mî pșeș,
 De cât voi voșnicș
 Căt zidiș aici ;
 Verde frunșă și-o lelea
 Manolea așă 'mî grăia,
 140 Cu zidariș luș vorbșia :
 — Voi zidariș meiș,
 Fiș afurisiș,
 Și alimăniș,
 Voi acasă oș merge,
 145 Voi ca să nu spuneș
 Voi gazdelor vosteș.
 Eș acas 'mergea,
 Eș că nu ținea,
 Gazdelor spunea,
 150 Dar Manolea ce 'mî facea ?
 Acasă 'mî mergea,

- La poartă 'mî striga :
 — Vilafe, Vilafe,
 D'albă vătăşoie,
 155 Tu să te duci
 Şi tu să'mî aduci
 Tot pe bălan,
 Al pierdut d'un an,
 Pe bălan să-l taî
 160 — Şi tu să te duci,
 Iară să'mî aduci
 Tot grău d'ăl alb,
 Din spic d'ăl de an.
 Ea că mi-ş pleca
 165 Tot după bălan ;
 Pe bălan găşia,
 Pe bălan tăia ;
 Ea că 'mî-ş pleca
 Şi de-a doilea,
 170 După grău d'ăl alb,
 Din spic d'ăl de an,
 Lunî de diminéţă,
 Pe rouă, pe cétă.
 Ea că 'mî-ş gătia
 Pâine că'mî zolfa,
 175 Bucate 'mî gătia ;
 Ea că mi-ş pleca
 Tot Lunî diminéţă,
 Cu bucate 'n braţe.
 Manolea o vedea,
 180 Pe zid leşina,
 Chip de cruce că-ş făcea,
 La Dumnedeş se ruga :
 — D'aleî, Dómne sfinte,
 Scóte-î înainte
 185 D-o cétă cu vêt,
 Pune-o pe pămînt ;
 Ea să rătăcească,
 Bucate să verse,
 Indărăt să se 'ntórcă,
 190 Altele-mî gătéscă ;
 Dór de-o maî uîdi,
 Alta c'o veni.
 Dar D-deş il asculta,
 Inainte că-î scotea
 195 D'o cétă cu vêt,
 O pune pe pămînt.
 Ea că 'mî rătăcea,
 Bucate 'mî vërşă,
 Indărăt se 'ntorcea,
 200 Altele 'mî gătia,
 Cu ele 'mî pleca
 Tot Lunî diminéţă,
 Cu bucate 'n braţe.
 Pe drum tăinuşa :
 205 — Manoleo, Manoleo,
- Tóte or fi venit,
 Toţ or fi prândit,
 Amiađu-a venit !
 Manolea o ochia,
 210 Pe zid leşina,
 Chip de cruce că-ş făcea,
 La D-deş se ruga :
 — D'aleî Dómne sfinte,
 Scóte-î înainte
 215 D'un şarpe balaur,
 Cu solziî de aur,
 Ea să spăimânteze,
 Bucate să'mî verse,
 Indărăt să se întórcă,
 220 Altele 'mî gătéscă,
 Dor de-o maî uîdi,
 Alta c'o veni !
 Fóie verde şî-o lelea,
 Dumnedeş că'l asculta,
 225 Inainte că-î scotea
 D'un şarpe balaur,
 Cu solziî de aur.
 Ea se spăimânta,
 Bucate 'mî vërşă,
 230 Indărăt se 'ntorcea,
 Altele 'mî gătia.
 Ea că mi-ş pleca
 Lunî de diminéţă,
 Cu bucate 'n braţe.
 235 El că 'mî-o vedea,
 Pe zid leşina,
 La zidariî striga :
 — Voi zidariî mei,
 Fiţi afurisiţi
 240 Şi alimăniţi,
 Voi să n'o priviţi,
 Nicî să nu vorbiţi,
 Şi voi să 'mî-o luaţi,
 Şi să mî-o zidiţi
 245 Să mî-o covîrşiţi.
 Fóie verde şî-o lalea,
 Ea că mi-ş venia,
 Masă că 'ntindea,
 Pe el că'l chema :
 250 — Manoleo, Manoleo,
 Tóte or fi venit,
 Toţ or fi prândit !
 El din gură aşa 'mî striga .
 Voi zidariî mei,
 255 Fiţi afurisiţi
 Şi alimăniţi,
 Ce mî-o maî priviţi,
 De nu mî-o zidiţi,
 Să mî-o covîrşiţi ?
 260 Ei că mî-o lua

- Și 'n zid c'o puneă,
 Eî că 'mî-o zidea,
 Și eî că 'mî zorîa.
 Fôie verde de alună,
 265 Ea gânda că-î glumă,
 Fôie verde și-o lalea,
 Ea că mi-ș dîcea :
 — Manoleo, Manoleo,
 Vătafu Manoleo,
 270 Orî nu-ți măi ajungă,
 Atâta glumă lungă ?
 Zidișor mă strânge,
 Țițișora 'mî curge,
 Ivănică 'mî plânge !
 275 Manolea 'mî dîcea :
 — Vilaie, Vilaie,
 D'albă vătăș ôie,
 Ivănic' al tēū,
 Copilaș al meū,
 280 Crēscă-l D-đeū !
 Zăpada c'o ninge
 Pē el mi l'o unge ;
 Plôia c'o ploua,
 Pē el l'o scâlta ;
 285 Vēntul mî-o bătea
 De l'o legăna ;
 Pasări c'or veni,
 De l'or ciricăi,
 Pē el l'o adormi ;
 290 Douē turturele,
 Surorile mele,
 Cumnatele tele !
 Manole 'mî dîcea :
 — Voî zidariî meî,
 295 Fiți afurisiți
 Și alimăniți,
 Ce mî-o măi priviți,
 De nu mî-o zidiți,
 Să mî-o covîrșiți,
 300 Să nu măi vorbēscă.
 Inima 'mî rănēscă !
 Și voî să'mî lăsați,
 Douē găurele
 Cu țîta pē ele. —
 305 Manole ce mi-ș făcea ?
 Pe scară 'mî suia,
 Din gură 'mî striga :
 — Var și cărămidă,
 Marmură și sticlă !
 310 Negru Vodă c'auđia,
 Acolo 'mî venia,
 El că'l întreba :
 — Vătafu Manoleo,
 Dar n'aî măi isprăvit,
 315 Orî n'aî măi săvârșit ?
 Că eū mî-am vindut
 Și mî-am zalogit
 Și n'aî isprăvit ;
 Pēnē 'mî-am vindut
 320 Și papucii Dōmnei
 Și acul din coade !
 Negru Vodă ce 'mî făcea ?
 Sēcuri că mi-ș lua,
 Scărilor 'mî tăia
 325 Sus pe mănăstire 'î lăsa.
 Manole 'mî dîcea :
 — Voî Zidariî meî,
 Fiți afurisiți
 Și alimăniți,
 330 Voî să vē faceți
 Aripî de frăștilă
 Și voî să sburați,
 Jos ca să 'mî picați !
 Eî că 'mî-ș făcea
 Aripî de frăștilă
 335 Și unde sbura,
 Pîetre se făcea,
 Direpți nu țera.
 Manole, unde sbura,
 Ceșmea se făcea,
 340 Bea lumea din ea !
 Măi dați cu stropitura,
 Să 'și ude țiganu gura,
 Și să 'mî dați câte o para,
 S'o duc la țiganca mea !

CANTECUL LUI MANOLEA

VARIANTA

⁴ Cules de Christu N. Țapu de la Dumitru Valeanu, lautar din Roșiorii-de-Vede (Teleorman).

Pe Argeș în sus, Pin cel aluniș, Pin cel cărpiniș, Plimbă-mi-se pörtă 5 Domnul Negru Vodă, Cu nouă zidarî, Nouă meșteri marî, Cu Manole țece, Care mi-î și 'ntrece. 10 El că mi-ș căta Loc de case bune Și d'o mânăstire, Fac'o pomenire. El că se 'ntâlnea 15 C'un noiaș, Purcăraș, Din fluer cântând, Porciî întorcênd. El că mi-l striga : 20 — Noiaș, Purcăraș, Cu porciî te ai dus, Tu nu mi-ai vêđut Un zid părăsit ? 25 Dar el că 'mî striga : — Domnul Negru Vodă, Ba eă c'am vêđut, Pe unde-am trecut, După cocinêță, 30 La cea moghindêță, D'un zid părăsit Și neisprăvit, Căiniî, când il vêđ, La el se reped, 35 Latră a mușii Și urlă-a pustiü. Negru Vodă c'auđia, Acolo el mergea, Locul că'î plăcea, 40 Din gură striga :	— Voi nouă zidarî, Nouă meșteri marî, Cu Manolea țece, Care vê și 'ntrece, 45 Iată eă ai găsit Loc de case bune Și de mânăstire, Fac o pomenire. Sforile să 'ntindeți, 50 Locul să 'mî cuprindeți, Locul măsurați, De zid v'apucați ; Să siliți să zidiți, Cu cap să ieșiți ! 55 Manolea'mî striga : — Dómne Negru Vodă, Var și cărămidă, Marmură și sticlă ! Domnul Negru Vodă auđia, 60 El numai că porunca, Tóte se făcea. Dară Manea ce'mî făcea ? Dê zid s'apuca Cu nouă zidarî, 65 Nouă meșteri marî, Cu Manolea țece, Care mi-î și 'ntrece. Țiua ce zidea, Nóptea se surpa. 70 Țiua când venia, Negru Vodă că 'mî sosia, Din gură le cuvînta : — Ce póte fi asta, De voi nu zidiți, 75 La cap să ieșiți ? Manolea 'mî striga : — Dómne Negru Vodă, Țiua ce-am lucrat, Nóptea s'a surpat ! 80 Vodă Negru că pleca,

- Meșterii că s'apuca,
La zid ȳarășȳ că lucra ;
ȳiua ce zidia,
Nóptea se surpa.
- 85 Negru Vodă ȳar venia,
Pe ei că se necăȳia
Și din gură le ȳicea :
— Voȳ nouă zidarȳ,
Nouă meșteri mari,
- 90 Cu Manolea ȳece,
Care vė și 'ntrece,
Siliȳȳ de zidiȳȳ,
Cu cap să ȳeșiiȳ;
Că de unde nu,
- 95 Pe voȳ vė voii pune
Chiar de viȳ
Printre temelii !
Iar de mȳ-oȳȳ isprăvi,
Vė voȳ da averi,
- 100 Vė voii face boșeriȳ.
Manolea, când auȳȳa,
El se turbura,
Jos de pe scară se da,
ȳapul jos că 'l punea,
- 105 Puȳinel că aromia,
O șóptă în vis că-ȳ venia,
Un jurămėnt că făcea :
—Cine 'n zoriȳ, mâine, o veni
Cu demăncare,
- 110 Orȳ vre-o surióraȳ,
Orȳ vre-o soșióráȳ,
Măna pe ea ca să 'mȳ pușe,
In zid s'o zidėscă,
Capu să-ȳ isprăvėscă.
- 115 Negru Vodă că 'mȳ pleca,
Manolea se deștepta,
Și din gură că striga :
— Voȳ nouă zidarȳ,
Nouă meșteri mari,
- 120 Eũ, când m'am culcat,
Un vis am visat :
O șóptă în vis mȳ-a venit,
Că málne cine-o veni,
Orȳ din surióre,
- 125 Orȳ din soșióre,
Măna pe ea să puneȳȳ,
In zid s'o aruncaȳȳ,
Să siliȳȳ s'o zidiȳȳ,
Cu cap să ȳeșiiȳ !
- 130 Voȳ, acasă când oȳȳ merge,
Să nu spuneȳȳ la soșióre,
Nici măcar la surióre.
Eȳ jurămėntu nu'l țineaũ,
Toȳȳ acasă că spuneaũ.
- 135 Singur Manea nu spunea,
- El jurămăntul ținea,
La zid se ducea,
De zid s'apuca,
Eȳ că mi-ș zidea.
- 140 Dar Manole ce'mȳ făcea ?
Pe schilă sus se suȳa,
In drumul Vilai se uȳta.
Când ochii că'șȳ arunca
Pe Vilaȳa c'o vedea ;
- 145 Cruce'n piept ișȳ ridica,
La D-ȳeũ se ruga :
Aolică, Dómne sfinte,
Primește a mea rugăminte,
Dă o plóe cu vėnt
- 150 Să curgă jirafe,
Apele să crėscă,
Plăntele să'móȳe ;
Vilaȳa o aluneca,
Bucatele o vėrsa,
- 155 Indărăt s'o întorcea,
Altele mȳ-o gătiȳ,
D'o mai zăboviȳ,
Alta mȳ-o veni.
D-ȳeũ ca un sfint
- 160 Il asculta la cuvint ;
El plóȳe că'mȳ da,
Vilaȳa aluneca,
Bucatele vėrsa,
Indărăt se'ntorcea,
- 165 Altele găȳȳa,
Indėrėt veniaȳ,
Alta nu sosȳa.
In cap le punea,
La Manolea'mȳ pleca,
- 170 Pe drum șovăind
Și din gură ȳicėnd :
— Manoleo, Manoleo,
Te-am întărȳiat
Cu demăncare,
- 175 Cu vin de prăndaȳe !
El pe schilă se suȳa,
Pe ea mȳ-o vedea
Și tot așȳ se ruga :
Aolică, Dómne sfinte,
- 180 Scóte-ȳ de nainte
Un lup turbat,
Cu limba p'o falcă,
Ea că l'o vedea
Și s'o spăimėnta,
- 185 Bucate-o vėrsa,
Indărăt s'o întorcea,
Altele-o făcea,
Dór d'o întărȳȳa,
Alta mȳ-o pica.
- 190 Și ea ca să 'mȳ cate,

- Pe juncu bălan,
Că-î pierdut d'un an,
Pe el l'o găsi,
Și mî-o zăbovi ;
195 Pe el l'o tăia,
Bucate-o făcea
Și atunci o pleca.
Ea acasă se ducea
Pin obor că da,
200 După casă 'mî ieșia,
Juncu că 'l găsia ;
Pe el că 'l tăia,
Bucate făcea,
Indărăt că venia.
205 Dar Manole ce 'mî făcea ?
El pe schilă se suia,
Pe ea când o vedea,
Maî rău se turbura.
Jos că mi se da,
210 Sub schilă dormia.
Vilaia 'mî venia,
Și din gură că-î dicea :
— Manoleo, Manoleo,
Tu te-ai supărat,
215 Că te-am 'ntârziat,
Cu demăncare,
Cu vin de prândare.
Manolea'mî striga :
— Ah, mândruța mea,
220 Nu te speria,
Eū nu m'am supărat
Pentru demăncare
Și vin de prândare !
El ce mi-ș făcea ?
225 De mân'o lua,
Pe schil'o suia,
Pe zid mî-o punea.
— Staî, mândruța mea,
Nu te speria,
230 C'am visat ceva,
In zid să te zidesc,
Ca să'mî isprăvesc.
Semn la zidarî că'mî făcea,
Și'n zid mî-o arunca,
235 La zidarî striga :
— Silițî de zidițî,
Cu capu să ieșițî !
Eî că mî-o zidea
Pên 'la tălpișore,
240 Pên'la glesnișore.
Vilaia 'mî striga :
— Manoleo, Manoleo,
Meștere Manoleo,
Ajungă-țî de glumă,
245 Că nu este bună !
- Dară Manea ce 'mî făcea ?
La zidarî că poruncia ?
— Silițî de zidițî
Cu cap să ieșițî !
250 Eî că mi-ș silia
Și eî că mî-o zidia
Pên'la glesnișore,
Pên'la pulpișore,
Pên'la genuche,
255 Și sus de genuche.
Ea că mi'ș striga :
— Manoleo, Manoleo,
Țî-ajungă de glumă,
Că nu-î, dragă, bună.
260 Zidul rău mă strânge,
Țițîșora'mî curge,
Iorgulețu'mî plânge !
El că mî-aușia,
El se turbura,
265 Din gură striga :
— Staî, mândruța mea,
Nu te speria,
Că Iorgulețul tău
Știe-l D-șeu !
270 Și el că striga :
— Silițî d'o zidițî,
Cu cap să ieșițî !
Și eî că-mî zidea
Pêně la genuche,
275 Și sus de genuche,
Pêně pe la brēu,
Și de sus de brēu ;
Pên'la pîeptișor,
Pên'la sinișor,
280 Pên'la țîțișore,
Pên'la supțișore.
Ea atunci striga :
— Manoleo, Manoleo,
Meștere Manoleo,
285 Țî-ajunge de glumă,
Că nu-î, dragă, bună !
Țî-ajungă de șagă,
Că nu-î bună, dragă ;
Zidul rău mă strânge,
290 Pîeptișoru-mî frânge,
Țițîșora 'mî curge,
Iorgulețu'mî plânge !
Manolea 'mî striga :
— Tacî, mândruța mea,
295 Nu te speria,
Căci Iorgulețu tēu,
Il crește Dumneșeu !
Dar Manolea ce 'mî făcea ?
La zidarî striga :
300 — Silițî d'o zidițî

- Cu cap să ieșiți !
 Zidarii silea,
 Silea d'o zidia,
 De la țîțșóre,
 305 Pên'la supțióre,
 Pên 'la umër,
 Pên 'la gâtișor.
 Ea atuncî mai striga :
 — Manoleo, Manoleo,
 310 Nu 'ți-ajunge de glumă,
 Că nu este bună ?
 Rêu zidul mă strânge,
 Iorgulețu'mî plânge !
 Că eü, când am plecat,
 315 L'am lăsat neînfășfat
 Și nescăldat,
 Nicî țîțică nu'î-am dat !
 El că mi-î dîcea :
 — Ah, mândruța mea,
 320 Nu te speria,
 Iorgulețul têu.
 Crêscă-l Dumnedeü !
 Că eü lui î-oî face
 Légăn de mătase,
 325 Și de sirmă 'ntórsă.
 Plófa c'o ploa,
 Pe el l'o scálda ;
 Zăpada d'o ninge,
 Pe el că l'o unge ;
 330 Vêntul o adia
 De l'o legăna.
 Zidarii 'mî zidia
 Pên'o coperea,
 De'nvăliș s'apuca.
 335 Pên cel alunîș,
 Pên cel cãrpiniș,
 Negru vodă vine,
 Ca să 'mi se'ncchine,
 La cea mănăstire,
 340 Facă-și pomenire.
 Când el că 'mî venîa,
 Pe eî că-î gășia
 Sus pe cel grindîș,
 Pe cel acoperîș.
 345 El că 'mi-ș striga :
 — Manoleo, Manoleo,
 Meștere Manoleo,
 Aî putea face alta mai bună ?
- Manolea 'mî striga :
 350 -- Dómne Negru Vodă,
 Asta e de 'nvêțatură,
 Fac alta și mai bună,
 Fac alta mai luminósă,
 Și mult mai frumósă !
 355 Negru Vodă c'auđia,
 El, frate, că 'mî poruncîa,
 Scărilor de le lua,
 Și eî că 'mî rămănea
 Sus pe grindîș
 360 Și pe acoperîș.
 Eî că se gândia
 Jos cum să se dea ?
 Manolea 'mî striga :
 — Nouë meșteri marî,
 365 Și nouë zidari,
 Voi că veți face
 Aripî de șindrîlă,
 D'aicî ați sbura,
 Jos că v'oți mai da.
 370 Eî așa auđia,
 Aripî își făcea,
 Eî d'acolo sbura,
 Și unde cădea
 Stîni de piatră se făcea.
 375 Manea 'n urmă rămănea,
 Greü de la inimă ofta,
 Când el, frate, mî-auđia
 Din zid un glas nădușit,
 Sămănă a tânguit :
 380 — Manoleo, Manoleo,
 'Ți-ajunge de șagă,
 Că nu-î bună, dragă ;
 Zidu rêu mă strânge,
 Iorgulețu 'mî plânge !
 385 El când mî-auđia,
 De tot se turbura,
 Ochiî 'n cap se 'mpoijinea.
 D'acolo sbura,
 Cu fața la rêsărit cădea ;
 390 Fântână se făcea,
 Cu apă sêrată,
 De lacrămi vêrsată.
 Dar ea ce mi se făcea ?
 O lină ceșmea,
 395 Care bea lumea din ea !

CANTECUL LUI MIRCEA

Cules de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ghița Stoica din Govora (Vilcea).
 Vezi varianta în colecția D-lui G. Dem Theodorescu pag 682 sqq; și Miron Pompei-
 liu pag 41-46. Idem a se confrunta variantele: Manda bună, pag 8-10 și Vers din Mol-
 dova pag 10-12 din colecț. D-lui Bibicescu.

- Fóie verde de trei nucă,
 Strigă Mircea dintre luncă,
 Dintre luncă,
 Din văi adânci.
- 5 —Ce ț-e, Mirceo, de tot strigă,
 Orî porciî mi-i-ai pierdut,
 Saû merindea mi-ai sfișit?
 — Eû porciî nu 'î-am pierdut,
 Nicî merindea n'am sfișit,
- 10 D'am greșit d'am adormit
 Supt un pom mare 'nflorit.
 Vênt de vară mi a bătut,
 Florile s'a scuturat,
 D'un șarpe 'n sîn mi-a intrat.
- 15 De trei orî s'a 'ncovrigat;
 D'un șarpe bălaurel,
 Cu capu de aurel,
 Cu códa de argințel.
 Când sê 'ntinde
- 20 Mě cuprinde,
 Să sġrcește,
 Mě sfârșește,
 Inimîóra 'mî-o prăpădește!
 Fóie verde și-o lalea
- 25 Dară Mircea ce 'mî făcea?
 La mumă-sa că mergea:
 — Maică, măiculița mea,
 Invăluțe mâna 'n basma,
 Bag'o 'n sîn,
- 30 Pe supt zăbun,
 Și 'mî scóte șarpe din sîn!
 Fóie verde și-o lalea,
 Dar mumă-sa ce 'î dîcea?
 — Fóie verde trei domnești,
- 35 Mirceo, Mirceo, copil mî-ești
 De cât eû fără de mână,
 Maî bine eû făr' de tine!
- Flóre verde și-o lalea,
 Dară Mircea ce 'mî făcea?
 40 La tat' seû că se ducea.
 — Fóie verde trei domnești,
 Tată, tată, tată-'mî ești,
 Invăluie mâna 'n basma,
 Bag'o 'n sîn
- 45 Pě supt zăbun,
 Și 'mî scóte șarpe din sîn!
 — Fóie verde și-o lalea,
 Dară tat-sěu ce-î dîcea?
 Fóie verde trei domnești,
- 50 Mirceo, Mirceo, copil 'mî-ești,
 De cât eû fără de mână,
 Maî bine eû făr' de tine!
 Fóie verde și-o lalea,
 Dar Mircea ce 'mî făcea?
- 55 La ibomnică mergea:
 — Soră, suriora mea,
 Invăluie mâna 'n basma,
 Bag'o 'n sîn
 Pě supt zăbun,
- 60 Și 'mî scóte șarpe din sîn!
 Fóie verde și-o lalea,
 Ibomnica ce 'mî făcea?
 Invăluia mâna 'n basma,
 O бага 'n sîn
- 65 Pe supt zăbun,
 Î scotea șarpe din sîn.
 Ea așa că 'mi-l scotea
 Tronc pe masă 'l arunca,
 Numai aur că 'mî vërșă.
- 70 Fóie verde și-o alună,
 De cât tată, de cât mumă,
 Maî bine o amantă bună,
 Că amanta te rêsġăie,
 Și cu vorba te mângăie!

CANTECUL LUI MILEA.

VARIANTA

Cules de Chr. N. Țapu din gura lautarului Dumitru Văleanu de la Roșiorii-de-Vede.

- Fóie verde trei lăptuci,
Strigă Milea dintre lunci,
Dintre lunci, din văi adânci;
Țipa Milea și răcnea,
5 Nimenia nu'l auđia,
De cât singurea măsa,
Și la el că se ducea
Și pe Milea 'l întreba :
—Ce țiți, Mileo, și răcnești,
10 Te răcnești, te vâlcărești ?
Orî din chelciug mî-ai fârșit,
Orî haïne ți-a ponosit,
Orî murgu ți-a 'mbetrânit,
Orî vremea că ți-a venit
15 Inșă de căsătorit ?
Atunci Milea că-î grăia :
— Maică, măiculița mea,
Stătuși, maică, mă 'ntrebași,
Eú să puí mâinile în piept,
20 Ca să-ți spuí vorba cu drept.
Maică, nici din chelciug n'am
[sfirșit,
Nici haïne n'am ponosit,
Nici murgu n'a 'mbetrânit.
Mie un somn când mî-a venit
25 Și eú, maică, m'am culcat
Supt cel pěr mare rotat
Și de florî mî-erea 'ncărcat,
Vântul, maică, mî-a adiat,
Florile le-a scuturat,
30 Tóte 'n sîn că mî-aú intrat;
Și din ele s'aú iscat
Puí de șarpe bălaur,
Cu trei códe de aur.
Fóie verde ca nalba,
35 Na tu, maică, basmaua
Și 'nfășură mâna'n ea,
Bagă inâna'n sîn de'l ía,
Că mî-aú coprins inima !
Bălaurul, când se 'ntinde,
40 Inimíora mî-o coprinde,
Maică, iar când se sgărcește,
Inimíora mî-o topește !
Unde măsa c-auđia,
Ea din gură că'mî striga :
- 45 —A ba maică, Mileo, maică,
De cât maíca fără-o mână,
Maí bine eú făr'de tine,
Maíca o face mulți ca tine !
Și maică-sa că pleca,
50 Milea 'n urmă rămânea.
Atunci țipa și răcnea,
Nimenia nu'l auđia,
De cât tată-séú il auđia,
Și din gură'l întreba :
55 —Ce țiți, Mileo, și răcnești,
Te răcneșt, te vâlcărești ?
Orî din chelciug 'mî-ai fârșit,
Orî haïne 'ți-aí ponosit,
Orî murgu 'ți-a 'mbetrânit ?
60 Tată, orî vremea că 'ți-a venit
Vremea de căsătorit ?
Atunci Milea că-î grăia :
— Tată, tătișorul meú,
Stătuși, tată, mă 'ntrebași,
65 Eú să puí mânele 'n piept,
Ca să-ți spuí vorba cu drept.
Taică nici din chelciug n'am
[sfirșit,
Nici haïne n'am ponosit,
Nici murgu n'a 'mbetrânit;
70 Mie un somn că mî-a venit,
Și eú, taică, m'am culcat
Supt ál pěr mare rotat
Și de florî mî-erea 'ncărcat
Vântul, taică, mî-a adiat,
75 Florile le-a scuturat,
Tóte 'n sîn că mî-aú intrat,
Și din ele s'aú iscat
Puí de șarpe bălaur,
Cu trei códe de aur.
80 Fóe verde ca nalba,
Na tu, taică, basmaua
Și 'nfășură mâna 'n ea,
Bagă mâna'n sîn de'l ía,
Că mî-a cuprins inima !
85 Bălaurul, când se 'ntinde.
Inimíora mî-o coprinde !
Taică, iar când se sgărcește,
Inimíora mî-o topește !

- Unde tat'-sëu c'auđia,
 90 El din gură că-mi đicea :
 — A ba taică, Mileo, taică,
 De cât taica fär'o mână,
 Maĩ bine eũ fär'de tine,
 Mă-ta o face mulđi ca tine.
 95 Și tată-sëu că pleca
 Milea 'n urmă rëmănea,
 Atuncĩ țipa și răcnea,
 Nimenia nu'l auđia
 De cât singur' amanta.
 100 Și la el că mi-ș venia
 Și singură 'l întreba :
 D'aba, Mileo, draga mea,
 Ce 'ț-e, Mileo, de răcnești ?
 Orĩ cămașa mi-ai negrit,
 105 Orĩ galbeni mi-ai isprăvit,
 Orĩ murgu ț-a 'mbétrănit ?
 Atuncĩ Milea că-ı spunea :
 — Fă mândruțo, mândra mea,
 Nicĩ cămașă n'am negrit,
 110 Nicĩ galbeni n'am isprăvit,
 Nicĩ murgu n'a 'mbétrănit ;
 Mie-un somn că mi-a venit
 Și eũ, mândro, m'am culcat
 La cel pěr mare rotat
 115 Și de florĩ mi-era 'ncărcat,
 Ventu, mândră, mi-a adiat,
 Florile le-a scuturat,
 Tôte 'n sîn că mi-au intrat,
 Și din ele s'au iscat
 120 Puĩ de șarpe bălaur
 Cu trei cõde de aur,
 Cu capul ca de taur !
 Fõie verde ca nalba,
 Na tu, mândro, basmaua,
 125 Și nfășură mână'n ea,
 Bagă mână 'n sîn de' l ia
 Că mi-a coprins inima !
 Unde mândra c'auđia,
 La el că se ducea,
 130 După gĩt că mi-l lua,
 In guriță'l sëruta,
 Măna'n sîn că ı-o băga,
 De cătărămĩ că mi-ș da,
 Curelile le trăgea,
 135 Zămbõcile le scotea,
 Chimirașul că'l trăgea
 Și pe ıarbă că'mi ședea,
 Chimirașul că'l vërșea,
 La gălbiori numëra,
 140 Inima'n ea că creștea.
 Atuncĩ Milea că'mi cânta :
 — Multă lume s'a căsnit
 Și tõtă m'a oropsit,
 Mãica, taica mi-a venit,
 145 La mine că n'a'ndrăsnit,
 De mine că s'au lipsit !
 Mândra mea că mi-a venit,
 Numai mândra m'a scăpat
 De mõrte grabnică ce-am dat !
 150 Fõie verde ca nalba,
 Staĩ, mândruțo, tu acilea,
 Să mẽ duc pênă colea
 Când îndărăpt m'oi întorcea,
 Veĩ vedea ce-oĩ aducea.
 155 Mândra pe loc că mi-ș sta,
 Pênă, el că mi-ș sosfa.
 C'un sipet de galbeni venia,
 Ține, mândro, tu acilea
 S'avem ce bea, ce mânca,
 160 C'o să dea vre-o ıarnă grea.
 Fõie verde și-o alună,
 De cât cu tată și mumă,
 Maĩ bine cu-o mândră bună,
 Că taica m'a oropsit,
 165 Și mândra m'a 'ndrăgostit,
 Mi-a îndrăsnit și mi-a venit
 Și mõrtea că mi-a gonit !

CANTECUL CRIȘULUI

Cules de Christea N. Țapu de la lăutarul Dumitrache Pârladi, din Vădeni (Gorj).
A se confrunta cu doina No. CCC din colecția D-lor Iarnic și Bârsan.

— Crișule, Crișuțule, Crișule, drăguțule! Apă limpejloră, De supt lespejloră, 5 Tu mî-estî curătore, Să'mî fil vorbitore. Eû te-aș întreba, De-o mândruț'a mea. Apa așa 'mî grăia: 10 — Și să fi vedut Eû n'am cunoscut! Voînicu 'mî grăia: — Lesne 'Y a cunoste : Fețișóra eî 15 Ca flórea de teî, Cólă de hârtie, Vara 'n prăvălie, Logofeți mî-o scrie, Ochișoriî eî 20 Doî lucefereî, Douë mure negre Intr'un povrag verde, Puse la pămînt, Neatinse de vînt, 25 Puse la recóre Neatinse de sóre. Cosicóra eî Doî bălăureî, In gură 'nceștaî, 30 In códă 'nodaî.	Dar acea mândră frumósă, Mult mândră și dragăstósă Diminéta cam pe cétă, Pe cétă pe negurétă, 35 De pe vale că 'mî venîa Vacî din urmă că mâna, Cu mândruțu se 'ntilnea Și incepea de-a'l sêruta ; Îl sêruta, il îmbrățișa. 40 Ea din gură că'mî dicea : — Fă surată Dumneata, Mâi vacile tele, Mâi și p'ale mele, Dă și 'ntr'ale mele; 45 Să spuî maîciî mele Că m'am depărtat Departe de sat, C'un băiețel înalt, Înalt și sprîncenat 50 Cu semne invêrsat ; Mustăc óra lui Spicul grâului, Sprîncenele lui Pana Corbuluî; 55 Ochișoriî lui Mura câmpuluî ! M'am dus în țerî pustiî, In cele nadoliî, Zidurî părăsite, 60 De mine 's gătite !

CÂNTECUL LUI IORGU IORGOVAN

Cules de Christea N. Țapu de la Dumitru Valeanu, lăutar din Roșiori-Teleorman.
Acest cântec este o variantă prescurtată a cântecului *Iovan Iorgovan* din colecț.
d-lui G. Dem. Theodorescu pag. 415 sqq.; veđi și *Erculean* pag. 14, 15 din colecț.
lui V. Alexandri.

- Sus pe Cerna'n sus,
Mulți voinicî s'a dus,
Și mulți s'a răpus ;
Numai c'a rămas
5 Iorgu Iorgovan,
Fecior de mocan,
Călare p'un cal,
Ca un ducîupal.
El că 'mî-a plecat,
10 Sus pe Cerna 'n sus
Și el să 'mi șî cată
Fată sërbatîcă,
Mare năprasnică
Cu vidra 'nainte,
15 Tot luând aminte,
Cu șoimiș pe mână,
Cu ogariș
Provariș.
El că 'mî-ajungea,
20 De Cerna că 'mî da,
Din gură 'mî striga :
— Cerneleo, Cerneleo !
Móșe-șî talazu,
Ceartă-șî urletu,
25 Arată-mî vadu,
Să trec cu murgu ;
Că eū că 'mî cat
O fată sërbatîcă,
Mare năprasnică.
30 Cerna 'l auđă,
Talazu 'mușa
Urletu 'nceta,
Vad că-șî arăta,
Dincolo trecea,
35 Cu vidra 'nainte,
Tot luând aminte.
Intr'o stîncă da,
Calu că 'mî sârșa
Vidra 'nainte 'mî da,
40 Fata 'mî-o ochîa,
- La ea se repedă,
Țîța 'î-o 'mbuca.
Iar ogariș,
Provariș,
45 De vênă-o apuca,
Șoimî de mîșnî-o ținea,
Pêně fata 'mî striga :
— Iorgule, Iorgovan,
Fecior de mocan,
50 Călare p'un cal,
Ca un ducîupal,
Ceartă-șî pe Vișa :
'Mî a 'mbucat țîța,
Imî seacă inima !
55 Ceartă-șî ogariș,
Ogariș,
Provariș,
'Mî a smuls cosicîóre,
'Mî-a rupt vinișóre !
60 Iorgu că 'mî striga :
— Ba, fetică, ba
Eū nu cert pe Vișa,
Că 'șî-a 'mbucat țîța !
Lângă ea se da,
65 Frumos 'mî-o lega,
Pe cal c'o punea,
Acas' că 'mî pleca,
De Cerna că 'mî da,
Iorgu că 'mî striga :
70 — Cerneleo, cerneleo,
'Móșeșî talazu,
Ceartă șî urletu,
Arată-mî vadu,
Să trec cu murgu ,
75 Că eū ce am cătat
Eū 'mî-am căștigat !
Cernelea auđă,
Talaz nu 'mușa,
Vad nu-șî arăta.
80 Iorgu ce 'mî făcea ?

In Cerna 'mî sărîa,
 Cu murgu 'nota,
 Pên' la mal că 'mî da,
 Pe fată-o lega,
 85 Pe mal 'mî-o asvirlea.
 Ea 'n stâncă intra,
 El afar' Țeșîa,
 El n'o mai vedea.

Drumu vidri-î da,
 90 Vidra o căuta,
 In stâncă intra,
 N'o putea scotea.
 Cu murgu 'mî sărîa,
 Cu buzduganu da,
 In cap 'mî-o lovîa!

 IVAN IORGOVAN

VARIANTA

Cules de Chr. N. Țapu de la lăutarul Marîn I. Baban, Com. Piatra-Teleorman.

Pe séră, pe séră,
 Pe lună, pe lună-
 El că 'mî-a plecat,
 Ivan Iorgovan,
 5 Fecîor de mocan
 Și de mocăncuță,
 Toți lume drăguță!
 El ca să 'mî vêneze
 Fată sêlbatică,
 10 Mare năprasnîcă.
 El că 'mî-a plecat
 Sus pe Cerna 'n sus,
 Călare pe cal
 Cu Vijla 'nainte,
 15 Tot luând aminte.
 La Cern 'ajungea
 La Cerna striga:
 — Cerneleo, Cerneleo!
 Mîre-ți talazu,
 20 Ceartă-ți urletu,
 Să trec cu murgu;
 Că eă că mă duc
 Sus pe Cerna 'n sus!
 Cerna 'mî-audîa,
 25 Urletu certa,

Vadu 'Ț-arăta,
 Cu murgu trecea.
 Supt stană de pîatră
 Fuse aciôtă,
 30 Vijla laba c'o punea,
 Pîatra o ridica,
 Peste-a fată da,
 Țîța 'Ț îmbuga,
 Fata că đicea:
 35 — Ivane, Ivane,
 Ceartă-ți pe Vijla,
 Că mî-a 'mbucat țîța!
 Că aici d'oî sta,
 De te-oî blestema
 40 Și te-o ajungea,
 In mijlocu apeî
 Te-oî face d'o pîatră!
 Ea că 'l blestema,
 In mijloc de apă
 45 'Mi-l făcu d'o pîatră,
 Pîatră nestemată.
 Ea că remânea
 Și 'mî pribegîa
 Prin tótă lumea!

ILINCA ȘANDRULUI

Copiat de Chr. N. Țapu după un manuscris al răposatului învățator Trotea din Com. Runcurelu-Mehedinți.

A se confrunta cu cântecul, «Ilincuța Sandului» din colecția D-lui G. D. Teodorescu pag. 635 sqq și cu «Fata Sandului», din colecția Parintelui Sim. Fl. Marian pag. 86-93.

Idem a se confrunta cu variantele „Fata, Ileana Petri, Irina Pinteii” pag. 261-275 din colecț. D-lui Bibicescu, precum și «Chiruța» pag. 491-496 din colecția D-lor Iarnic și Birsan.

Foie verde a bobului,
 Pe ulița Giurgului,
 La casili Șandrului,
 Are Șandru-o iată mare,
 5 Când o vede Turcii móre;
 Iară mândra Șândruleasă,
 Cinstită cârciumăreasă
 Și cu sprâncenile trase,
 Turcilor se 'nfățișa,
 10 Pe Ilinca să nu dea.
 — Pe Ilinca nu v'o daŭ!
 Dar Ilinca ce'mi făcea?
 Vadra 'n mână c'o lua,
 La Dunăre că pleca
 15 Și pe Dunăre 'mi vedea
 Un caic înpoleit
 Cu postav verde 'nvălit,
 Pentru Ilinca gătit.
 Dar Ilinca ce 'mi făcea?
 20 Vadra din mân' o trântea,
 La măică-sa alerga:
 — Măică, măiculița mea,
 Ascunde-mă unde-va,
 Că vin Turcii să mă ia!
 25 Iară mă-sa ce 'mi făcea?
 Intr'o ladă o băga,
 Cu nouă lacăte-o 'ncuța
 Și cheile le-ascundea;
 Șapa 'n mână o lua,
 30 La feréstră se ducea
 Și săpa, săpa, săpa;
 Iar acolo ce 'mi punea?
 Numai pietre și butuci,

S'aibă creșemînt ăi Turci.
 35 Turcilor se 'nfățișa,
 Pe Ilinca să n'o dea.
 — Pe Ilinca nu v'o daŭ,
 Căci Ilinca a murit!
 Și dacă nu mă credeți,
 40 Aid' mormintu de 'l vedeți!
 — Noi pe tine te om tăia,
 Țițili 'ți le-om săra!
 Iar Ilinca 'm-auđia,
 Ea din ladă că ieșa,
 45 Turcilor se 'nfățișa
 Și din gură așa Țicea:
 — Turcilor;
 Păgânilor,
 De cât pe mamă s'o tăiați,
 50 Mai bine pe mine mă luați!
 Turcii 'mi se 'nveselă,
 Pe Ilinca o lua
 Și 'n caic c'o arunca
 Și pe Dunăre pleca,
 55 Dar Ilinca ce 'mi Țicea?
 — Mai slăbiți 'mi măinele,
 Să 'mi mai dreg cosițele!
 Turcii măinele 'i slăbă,
 Ea cosițele 'și dregea
 6 Și la ușă se ducea,
 În Dunăre s'arunca
 Și amar așa Țicea:
 — De cât róbă Turcilor,
 Mai bin' masă bróștilor
 65 Și mâncare peștilor!

N I C U L C A

Cules de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Stancu Ion din Cucueți (Teleorman)

- Fóie verde a bobuluí,
 Jos la lunca Gîrgîuluí,
 La odaia Turculuí,
 Turculuí luí Mustafa,
 5 Care 'mî ține Palanga,
 Și din Oreava ce-va
 C'a poftit la Niculca.
 Fóie verde porumb verde,
 Și-are Sêrba douê fete,
 10 De frumóse 'ncondefete.
 Dar pe nume cum le chîamă ?
 P'a maí mare Rădița,
 P'a maí mică Niculca,
 C'a poftit Turcu la ea,
 15 Să se iúbescă cu ea.
 Că veđi, Turcul Mustafa
 Tot de foc de Niculca,
 Baní pe sapă slobodîa .—
 Câte fete 'n Cârtojaní
 20 Tóte primiră la baní ;
 Dar Niculca nu primíta,
 Că Niculca baní avea .—
 Dar Niculca ce'mî făcea ?
 Sapa 'n mână c'o lua,
 25 Lua sapa și códa
 Și da dosul în Năprisca,
 Pên'la unchiu-séu Oprea
 Și sapa că 'i-o ascuțîa
 Și códa că 'i-o punea
 30 Și la clacă se ducea .—
 Claca tótă cât mî-era
 Se punea p'o lătúrea ;
 Dar Niculca singúrea,
 Se punea p'o lătúrea,
 35 'Naintea clăcií erea ;
 Mergea cu sâpătúra
 Cât daí cu sburătúra.
 Dar, veđi, Turcul Mustafa,
 Tot de foc de Niculca,
 40 La paharnic trimetea,
 De tot omul un pahar îí da,
 Dar Niculki douê 'i da :
- Ține, fa Niculco fa,
 Că 'mî-aí secat inima,
 45 Tot de dor de dumneata !
 Fa Niculco, dumneata,
 Ia năstrapa de colea
 Și dá dosul la ceșmea .—
 Dar Niculca ce-mî făcea ?
 50 Năstrapa 'n mână lua,
 Dosul la ceșmea că'mí da
 Și de apă c'o umplea,
 Pě căpcel că 'mî-o punea,
 Pě picere se spála .
 55 Iară Turcu ce-mî făcea ?
 El pe cal că 'ncáleca
 După Niculca 'mí pleca,
 La ceșmea că 'mî-o ajungea,
 Năstrapa că mî-o cerea .—
 60 Niculca 'n mână 'i-o da
 Și bea Turcul nu prea bea,
 Maí mult în gură-o oprea,
 Pe Niculca c'o stropîa ;
 Și Niculca se rídea,
 65 Voía Turculuí făcea.
 Dară Turcu ce'mî făcea ?
 Mâna 'n bréu că 'i-o 'nfigea
 Și pe cal că 'mî-o punea,
 La Dunăre că 'mî-o ducea
 70 Și 'n caic că mî-o punea,
 Cu opt curele o lega.
 Dar Niculca ce'mî făcea ?
 Fața albă 'și sgâria,
 Pěr galben derăpâna,
 75 Pêné Turcu 'mî-o vedea
 Și din gură că-í dîcea :
 — Ce țî-e, fa Niculco, fa ?
 — Măí Turcule dumneata,
 Sărutați-aș mustața,
 80 Maí slăbește-mí curéua,
 Să 'mí revenesc țîțica !
 Iar Niculca se gândîa
 Și din gură cuvînta :
 —De cât slugă Turcîlor

- 85 Și vătraî cadânilor,
Maî bine, frate, să fiû
Tot bătaie peștilor
Și răcélă pîetřilor
Și cîupéla racilor
- 90 Și masă cosacilor!
Iară Turcu ce 'mî făcea?
Curelile 'i le lua.
Dar Niculca ce 'mî făcea?
Drept în Dunăre sărea.
- 95 Dar veđi, Turcu Mustafa,
Tot de foc de Niculca
D'un burghias că 'mî căta,
Gaură 'n caic că da,
Apa 'n dēnsu că intra
- 100 Toț Turciî că-î ineca.
Dară Sērba ce 'mî făcea?
Ea 'n sus, frate, se scula,
Năstrapa 'n mână-o lua,
P'o potecuță o apuca
- 105 Din guriță ce 'mî đicea?
— Asta e potecuța,
Pe care-a mers Niculca.
Drept la Dunăre 'mî trăgea
Și năstrapa o arunca,
- 110 Pîn Dunăre 'mî-o trăgea
Și afar' că 'mî-o scotea
Și acas' că 'mî-ș venîa,
Pe laviță c'o punea.
Niculca jos că 'mî sărea,
- 115 Frumósă, nu prea frumósă.
Dar de ce nu prea frumósă?
De bătaia peștilor,
De răcélă pîetřilor,
De c.upéla racilor.
- 120 Dară ele ce 'mî făcea?
Niculca 'n sus se scula,
Pe bordeî sus se suîa,
Spre rēsărit se uîta.
Niculca nu 'și ce vedea,
125 De ea, frate, se 'ngrozîa?
Dosu la măsă 'ncas' da.
— Mamă, măiculița mea,
Incotro sóre rēsare,
Nu știû sóre rēsărit,
130 Nu știû bojor înflorit,
Nu știû capete de Turci?
Dară măsă c'auđia,
Pěn' afară că ieșia,
Spre rēsărit se uîta
- 135 Și din gură că đicea:
— A ba, fa Niculco fa,
Nu e sóre rēsărit,
Nici bujor nu e'nflorit,
Ci sint capete de Turci!
140 — Mamă, măiculița mea,
Ia sapa și lopata
Și mé 'ngropă la feréstră,
Să v'ascult vorba din casă!
Flóre verde micșunea,
- 145 Iată Turciî că 'mî sosîa,
De Niculca că 'ntreba.
Dară mă-sa ce 'mî đicea?
Fóie verde matostat,
Niculca mî-a răposat.
- 150 Flóre verde și o lalea,
Toț Turciî că se 'ncredea.
Când fu unu mititel,
Cu căciula de cincî piei,
Cu cojocu de opt piei,
- 155 De pe cal descăleca,
La feréstră că 'mî trăgea,
Pe Niculca mî-o scotea
Și pe cal că mî-o punea
Pe Dunăre că 'mî pleca.

TOMA ALIMOȘ

Comunicată de Invățatorul Leabu de la lăutarul Gh. Balțatu din Șerbăneștii-de-Jos-Olt.

A se vedea varianta în colecț. d-lui G. Dem. Theodorescu pag. 581 sqq și în colecț. lui V. Alex. pag. 72—74; idem Calendarul Istoric și popular din an. 1860, editura librăriei G. Ioanid pag. 149—152. «Sever Toma și Sever Manea» comunicat de d-l I. C. Fundescu.

Departe, vere, departe, Nu prea, frate, cam departe, La câmp, vere, la câmpie, Unde fir de țarbă nu e 5 Numai d'alba colilie, La gropana cu cincî ulmî, Cu cincî ulmî dintr'o tulpină, Ca șapte frați dintr'o mumă, Ca cincî dește la o mână ; — 10 La umbra că se umbră Săvai Toma d'Alimoș, Săvai din țara de jos. Călușelu 'l priponea Iarba cu palma că-î da, 15 Să nu' l prindă cine-va. Mâna în disagî că băga, Mândră masă că punea, O ploschiță în mână lua Ploschița de șapte oca 20 C'ășa era măsura De la maica Precista, Ocaua 'mpăratului, Vadra Țaligradului. Plosca 'n mână c'o lua, 25 N'avea el cui închina, Nici o slujbă nu'și lua. Inchina-voiū armelor ? Armele sunt fiare reci Băgate prin lemne seci ; 30 Inchina-voiū murgului ? Murgu este vită mută Gură n'are să'mî răspundă, Numai cu urechia aude. Inchina-voui ulmîlor, 35 Ulmîlor ca fraților. Ploschița 'n mân' o lua, La rădăcină-î uda, Ei de vîrf că s'apleca	Și Tomi se ploconîa, 40 Și 'mi-ți bea Și 'mi-ți mânca. Când de-o parte că'și căta, Tare 'mî venîa și 'mî sosîa Săvai Mane' al câmpiilor, 45 Stăpănu moșiilor, Drăgăstosul fetilor, Iubitul nevesîilor, Înșelătorul Domniilor. Ei, frate, că mi-ș venîa, 50 Nici bună ziua nu da, Făr' d'apuca d'a dicea : — D'alei, Toma d'Alimoș, Venit din țara de jos F . . . 'ți crucea mâni-ta, 55 Ce cați pe moșia mea, De 'mî-ai încurcat țarba Și 'mî-ai turburat apa ? — Tacî, Maneo, nu dice-așa Poftim, frate, vin de bea 60 Din astă ploscă mititea, D'o vadră și cincî oca, Orî oi bea, orî n'oi mai bea, Să bei de la mână mea ! Unde Manea c'auđia, 65 Ploschița 'n mână lua, Numai buzele uda, De necăjit ce era, Și la Toma că î-o da Și la guriță-o punea, 70 Trei ceasuri c'o vâjîia, Și Manea se necăjîa. Paloș din teacă trăgea, Peste burtă că'l isbîa, Mațele că-î rēversa 75 Și la cal că 'mî alerga, Picior în scară punea.

- Fuge, vere, nu glumește,
De Toma nu mai gândește !
Iar Toma ce 'mî-ș făcea ?
- 80 După mațe se lăsa,
Cu totul că le strângea,
Cam cu paie
Cu gunoife,
La coș, nene, le-arunca,
- 86 Cu brâu verde se 'ncingea
Și mai punea d'o curea,
Să nu cadă unde-va,
Pênă-o prinde pe Manea.
Și la cal că se ducea,
- 90 Din guriță-l judeca :
— Calule, când te-am luat
De cal bun și lăudat,
Cinci sute de lei c'am dat,
De ce-oî fugi ca să scap
- 95 Și ce-oî goni ca să prinđ.
Unde calu c'auđia,
Odată că răspundea :
— D'alei stăpâne, stăpâne,
Incalecă tu pe mine
- 100 Și te ține, frate, bine !
Picioru 'n scară punea,
El, frate, nu 'mî-ș putea
Să încalice pe șea,
Iar calul dacă vedea,
- 105 De genuchî că 'ngenuchîa,
Și pe el că 'ncăleca.
Mâna 'n pozînar băga,
Mic gârbăcel că scotea,
Gârbăcel
- 110 De bumbăcel,
Și 'n cap este plumbuit
Cu cinci litre de argint.
Unde-odată 'n cal că da,
Șapte hotare săria,
- 110 Și 'ntr'un loc că mai ședea,
Pênă Manea că sosia
- Și 'n drum că 'mi-l sprijinîa.
Paloșul că 'ncrucîșa
Și din gură 'l judeca :
120 — D'alei, frate, frate Maneo,
Ce rău, nene, ți-am stricat,
Dă pe mine m'ai tăiat ?
Nu m'ai tăiat voîniceste,
Ci m'ai tăiat femește !
- 125 Din guriță 'l judeca,
Cu paloșul 'l cîocârtea
Bucată de șapt' oca,
Nici dulăii n'o mânca.
Toma 'ndărăt se 'ntorcea
- 130 La gropana cu cinci ulmî,
Cu cinci ulmî dintr'o tulpină,
Cu șapte frați dintr'o mumă.
Venîa calu 'mbuieștrând,
Alde Toma tot gemând,
- 135 Și din gură tot ăicînd :
Of-leo, leo, căluțul meü,
Dac'oî vedea c'o să piei
Cu piciorul ca să 'mî bați,
Mare taîniță să 'mî faci
- 150 Ș'acolo tu să mă bagî !
Unde la ulmî c'ajungea,
Șăulița că-î lua,
Ibâncile c'așternea,
Șaua căpătai punea.
- 145 Unde calul că vedea
Suflețelu că-î ieșîa,
Calu cu picior bătea,
Mare taîniță 'î făcea ;
Și de creștet că'l lua
- 150 Și 'n taîniță că'l băga,
Un vînt rece că venîa,
Ulmî de frunđă scutura
Și pe Toma 'l învelîa,
De se ducea pomina.
- 155 Și așa s'a întâmplat,
Precum eü v'am cuvîntat !

TOMA ALIMOȘ

(VARIANTA)

Cules de Christu N. Țapu, din gura lăutarului Ion Băluică din Mănaștirea-Vâlcea.

- Câmpie, vere, câmpie
 Unde 'Ń d'alba colilie,
 Unde fir de ȃrbă nu e,
 La mijlocu câmpuluŃ,
 5 Unde-Ń drag voŃniculuŃ
 Și este păs murguluŃ,—
 Nemerit'a
 Tabărit-a
 D'alde Toma d'Alimoș,
 10 Sava din țara de jos.
 El măre, că 'mŃ tăbăra
 La mijlocul câmpuluŃ,
 La marginea crânguluŃ,
 La puțu porumbuluŃ,
 15 La trupina ulmuluŃ;
 La trupina cu cincŃ ulmŃ,
 Cu cincŃ ulmŃ dintr'o trupină,
 Ca cincŃ frațŃ dintr'o mumă.
 El acolo tăbăra,
 20 Călușelu 'l priponŃa
 Unde ȃrba ce 'Ń plăcea
 Și la umbriță se da.
 Punea masa și mânca.
 Mică ploschiță ș'avea
 25 D'o vadră și 5 oca,
 Care bea Toma cu ea.
 Două pahare scotea
 Și amŃdouă le umplea
 Și n'avea cu-Ń închina.
 30 — Închina-voŃu murguluŃ?
 Murgu 'mŃ-este vită mută,
 Nu vorbește, dar ascultă.
 Închina-voŃu armelor?
 Armele sint fiare reci.
 35 Bătute prin lemne secŃ;
 Închina-voŃu ulmiilor,
 UlmiŃ sint dintr'o trupină,
 Ca cincŃ frățiorŃ din mumă.
 Așa Toma ce 'mŃ făcea,
- 40 Că n'avea cuŃ închina?
 Măna pe ploscă punea
 Și la gură 'mŃ-o sălta.
 UlmiŃ de vĕrf s'apleca
 La Toma se ploconeă;
 45 Dară Toma, când vedea,
 De mirare că se lua
 Și din gură că 'mŃ dicea:
 — Cată f..tu-Ń mumă-sa
 EŃ de când am haŃducit.
 50 De multe ori am bĕut
 Și la umbră m'am umbrit,
 Astă faptă n'am vĕđut,
 Cădru verde ploconit...!
 Dară Toma ce 'mŃ făcea?
 55 Măna 'n pozănar băga,
 Mititel ochean scotea
 Și la vale că 'l punea
 Și pe ochean se uita;
 D'un voŃnicel năzărŃa,
 60 Tare fuga că venŃa,
 P'un călușel cam murg,
 In bușestru în fuga mare,
 Strălucind din câte-o nare,
 Par'că era sfŃntu sŃre;
 65 Cu nărice jugrăvite,
 Cu unghiile poleite.
 Dar ăla cine 'mŃ era?
 Tot Manea al câmpiiilor,
 Stăpănu moșiilor,
 70 Drăgăstosu fetelor,
 Iubitu nevestelor.
 Și el măre, că 'mŃ venŃa,
 Toma, dacă 'l vedea,
 Paharele le umplea,
 75 Drept la Toma că trăgea,
 Jos dupĕ murgu se da
 Și pe murgu 'l priponŃa
 Tot aci alătura,

- Unde iarba ce-î plăcea,
 80 Și bună ziua că-î da :
 — Bună ziua, frate Tomo,
 — Mulțămescu-ț, frate Maneo,
 Bine-aî venit sănătos!
 Ședî la masă să mâncăm
 85 Și să bem să veselim,
 Din pistole să trosnim,
 De nimenîa nu grijim.
 Tu viteaz și eî viteaz
 Să nu facem vr'un meraz,
 90 Ca să pătimim necaz
 Iar, veđî, Toma ce făcea?
 Mâna pe ploscă punea
 Și 'n mîna Mani c'o da
 Și paharnic că-l făcea.
 95 Dară Manea ce 'mî făcea?
 Cât al dracului era,
 Paharele le umplea
 Și tot la Toma le da,
 Tot pe Toma 'l siluîa,
 100 Pêně Toma se 'mběta.
 Dacă Toma se 'mběta,
 Bine Maiea 'l pricepea,
 Mâna 'n pozînar băga,
 Mititel briceag scotea,
 105 Peste masă se 'ntindea
 Și în burta Tomi 'l băga,
 Maștile 'l le vĕrsa.
 Dară Manea ce 'mî făcea?
 De la masă se scula
 110 Și la murgu se ducea,
 Și pe murgu încăleca,
 Drumu la vale și 'l lua
 Și pe Toma că 'l lăsa.
 Dar, veđî, Toma se căîa,
 115 Că dacă bine știa,
 La masă nu'l mai poftîa
 Și din vreme se păđîa,
 Armele le pregătîa
 Și pe Manea 'l inpușca.
 120 Dar, veđî, Toma ce 'mî făcea?
 El de murgu se ruga :
 — Murgule, murguțu-meî,
 Măî trăite-ar Dumneđeî
 Iarbă verde 'mî-aî păscut,
 125 Apă rece 'mî-aî bĕut
 Și de mine n'aî știut
 Că colgiî m'a rănit!
 Ia să faci atăta bine,
 Să viî pêně icî la mine,
 130 Să vorbesc ce-va cu tine ;
 Că eî nu te stăpănesc
 Și de ađî nu mai trăîesc!
 Așa murgu ce făcea ?
- Pe 'mbuĕstru că se lua
 135 Pêně priponu scurta,
 Dupĕ țĕruș că 'l punea.
 Când odată că smincea
 Și țĕrușu 'mi-l smulgea
 Și la Toma se ducea
 140 Lângă Toma se culca.
 Dar veđî, Toma ce făcea?
 Toma pe brângî se trăgea,
 Maște cu mîna aduna,
 Cam cu paĕe,
 145 Cu gunoĕe
 Și la disăgeî căta,
 Nouĕ brĕne că scotea,
 Tot brĕne de Tarigrad,
 Cotu șapte galbenî luat.
 150 Căte nouĕ le 'ncingea
 Și pe murgu încăleca
 Și cu murgu că 'mî vorbîa
 — Murgule, murguțu meî,
 Eî pe tine că te 'am luat
 155 De la bălciî de la Bănat,
 Ce mî-a cerut aîa am dat,
 Ca să fiî de fălălat
 Cine m'o goni să scap.
 160 Dară Toma ce 'mî făcea?
 Când frĕu-l slobođîa,
 Cu sgărbacu l'ameliņa
 Și lu murgu iî spunea :
 — Tu pe mine să mă duci,
 165 Unde-or fi plugurî de cucî
 Și pe Manea să-l ajungî.
 Dar ca vĕntu să nu mergî,
 Vĕntu bate și 'ncetĕză,
 Și Manea se departeză.
 170 Tu ca gāndu să te duci
 Și pe Manea să 'l ajungî !
 Și de iute ce mergea,
 Pe lângă Manea trecea
 Și Toma că nu 'l vedea.
 175 Gonea murgu ce gonîa,
 Spumă albă se făcea,
 Toma de gāndurî se lua
 Și pe murgu că 'l oprîa
 Și pe murgu 'l întreba :
 180 — Murgule, murguțu-meî
 Vai, trăi-te-ar Dumneđeî !
 De multe ori te-am gonit,
 Ca acum nu te-am vĕđut
 Așa tare nădușit.
 185 Dară Toma ce 'mî făcea?
 Iar occeanul că 'l scotea
 Și 'ndărăt că se uita
 Și pe Manea că 'l vedea
 Șede a 'n drum și hodinea.

- 190 Până Manea, că 'mî venîa
 Și bună ziua că-î da:
 —Bună, ziua, frate Maneo,
 —Mulțămescu-ți, frate Tomo.
 Toma din gură ținea :
- 195 —Ce-am fost, Maneo, vinovat,
 Tu mațele 'mî-ai vîrsat ?
 Tu m'ai tăiat formește,
 Eû să te tai voiniceste
 Cui taie pescarii pește !
- 200 Când odată—aducea,
 Capul c'o spată-î stergea,
 Ca pe varză mi-l toca
 Și 'ndărăt se 'napoia
 La trupina cu cincî ulmî,
- 205 Cu cincî ulmî dintr'o trupină,
 Ca cincî frățiori din mumă.
 Acolo jos că se da
 Și pe iarbă se lungea
 Și lu murgu că-î spunea :
- 210 —Murgule, murguțu meû,
 Vai, trăi-te-ar Dumneđeu !
 Lângă mine ca să stai,
 Veđi la nópte c'oi să mor
 Și nu te mai stăpînesc,
- 215 Nicî nu te mai priponesc !
 Să pașți iarbă cât oi-vrea
 Și apă cât 'ți-o plăcea.
 Eû la nópte c'oi muri,
 Tu cu picîoru să 'mî bați,
- 220 Mică taîniță să 'mî faci
 Și cu dinții să mă tragî
 Și 'n taîniță să mă bagî.
 Dar căpătăiû ce să 'mî puî ?
 Disăgeî,
- 225 Cu gălbînei,
 Care am muncit noi pe ei !
 Și tu, măre, să te duci
- Sus în plaîu muntelui,
 Să bei apă de isvor,
 230 Să fii iute de picîor ;
 Și să 'mî pașți iarbă de jos,
 Să te faci mîndru frumos !
 Și pe tine te-or goni
 Hoțomanî d'ai muntelui,
 235 Căimăcanîi plaîului.
 La nicî unul să nu stai ;
 Nu mai unul 'mî-e cam 'nalt
 Și cu semne de vîrsat
 Și cu pîru rețezat.
- 240 Să 'l lași pen 'o 'ncăleca,
 Să-l aducî la mine 'ncoa,
 Mică oglindă el c'o avea
 Amêndoî ne-om înfățișa.
 Dacă bine-om semêna,
 245 Tot la mână 'î mai sta
 Și galbenî 'î arăta ;
 Dacă noi n'om semêna
 Galbenî nu-î arăta,
 Să 'l lași pînă o'ncăleca
- 250 Cu norîi te-oi mesteca ;
 Să te faci a poticni
 Și 'n potcove l' oi lovi.
 Și tu, măre, să te ducî
 În câmpul lui Calafat,
 255 Unde sunt cai de sfat ;
 Să nu stai la Călăraș
 Că nu 'î bine f... l'aș !
 Să te lași la Roșior,
 Că te duce 'n Bucureșt,
 260 Să veđi ce bine trăiești ;
 Că-ți dă orzu vînturat,
 Și vin roșu strecurat
 Și-ți pune câte-un argint,
 Să fii frumos și spălat
 La mersură fălălat !

TOMA ALIMOȘ

(VARIANTA)

Cules de Chr. N Țapu din gura lăutarului Cosma Tuță, din com. Barbătesci-Vâlcea

- Departe, vere, departe,
 Departe, dar nu prea fôrte,
 La inîma câmpului,
 Unde-î preț voinicului
 5 Și-e drag murgului,
 La trupina cu cincî ulmî
 Cu cincî ulmî dintr'o trupină,
 Ca toți frații dintr'o mumă ;
 Nemerit'a,
 10 Tăbărit'a
 Toma d'Alimoș.
 Sava din țara de jos.
 El astă noapte 'mî a venit,
 Calul, și la priponit,
 15 Colea 'n margine de crâng,
 Cu țerușu de argint,
 Ce n'am vădut, de când sint ;
 Cu priponu de aramă,
 Ca să nu se bage 'n seamă . —
 20 Așa Toma ce'mî făcea ?
 Calul că și-l priponea,
 Mâna 'n desagi că'mî băga,
 Mică ploscă că'mî scotea
 D'o vadră și cincî oca,
 25 Care bea Toma cu ea, —
 Mesura 'mpăratului,
 Vadra Țaligradului,
 Și Toma ce 'mî făcea ?
 Ochiî la vale-arunca,
 30 Tare 'mî venia d'un voinic,
 Mânând un călușel murg,
 Strălucind de câte-o nare
 Și'n-buestru 'n fuga mare
 Dar ăla cine 'mî-erea ?
 35 Toma Mane'al câmpiilor
 Stăpânul Jiilor
 Stăpânul moșiilor,
 Drăgăstosul fetilor,
 Iubitul nevestilor.
- 40—Bună ziua, frate Tomo,
 — Bine-ai venit, frate Maneo !
 Dară Manea ce'mî grăia :
 — Frate, frate, frate Tomo,
 Ție cin'ț-a porâncit
 45 Tu aici d'ai tăbărit,
 Livești marî d'ai prăpădit,
 Iarba c'ai tăvălit ?
 Dară Manea ce 'mî dicea ?
 — Frate, frate Toma,
 50 Ședî la masă să prândim,
 Să prândim,
 Să 'nveselim,
 Din pistoale să trosnim.
 Dară Toma ce'mî făcea ?
 55 Mâna 'n pozânar băga,
 Mica cheiță 'mî scotea,
 Disagiî 'i descuia,
 Mica ploscuță scotea
 Și 'n mâna lui Manea-o da :
 60 — Ține Maneo, vin dă bea,
 Vin de la mâna mea,
 Că d'ast 'noapte 'mî-am venit,
 Calul l'am priponit,
 La margine de crâng,
 65 Cu țerușul de argint,
 Ce n'am vădut, de când sint !
 Dară Manea ce'mî făcea ?
 Mâna 'n pozânar băga, —
 Mic cuțitaș că scotea
 70 In burta Tomi-l băga,
 Mașile 'i-le vërșă. —
 Dară Toma ce'mî făcea ?
 Cu cincî brêne se 'ncingea,
 Cu brêu alb de Țaligrad,
 75 Cotu nouă galbenî luat,
 Și la murgu se ducea
 Și din gură cuvînta :
 — Murgule, murguțu meu,

- Pe tine de când te-am luat
 80 De la bălcu de la Bănat,
 Ce 'mî-ai cerut aia am dat,
 Cin' m'o goni să mă scapi.
 Dară murgul ce'mî făcea?
 Trei lacrimi din ochi vërsa,
 85 De mijloc se cocoşa,
 Pênè Toma 'ncăleca,
 In câmpu lui sê slobodîa.
 Mergea Toma 'nbuestrând
 Şi din frunziţă cântând,
 90 'Naintea Măni Yeşind.
 — Ce-am fost Maneo vinovat,
 De maşile mî-ai vërsat?
 Tu m'ai junghiat fomeşeşte,
 Eu se te tai voîniceşte!
 95 Aşa Toma ce'mî făcea?
 Măna 'n pozănar băga,
 Scotea paloş ascuţit,
 De noue palme de lung;
 Când ajungea ca să dea,
 100 Capu c'o spată-i tăia. —
 Frunzuliţă şi-o lalea,
 El pe cal 'ncăleca,
 Cu murguţu că 'mî vorbîa:
 — Murgule, murguţu meü,
 105 La trupină să mă duci
 La trupina cu cincî ulmî,
 Cu cincî ulmî dintr'o trupină,
 Ca toţi fraţii dintr'o mumă.
 Murgule, murguţu meü,
 110 Veđi la nóapte c'oi să mor,
 Cu picioru ca să'mî başi,
 Mare tainiţă să'mî faci
 Şi cu dinţii să mă tragî,
 Dar căpătai ce să'mî puî?
 115 Disăgei
- De gălbineî,
 Care am muncit pentru ei!
 Şi tu, murgule, să te duci
 Tot pe munţii cei cărunţi,
 120 Ca să pasci iarbă de baltă,
 Ca să-ţi faci coama călcată;
 Să paşti iarbă de isvor,
 Să'mî fi iute la picior!
 Tu, murguţule, să'mî veđi,
 125 Când scoboră oştile
 La nici unu să nu te laşi,
 Numai un voînichel 'nalt,
 'Nalt şi sprincenat,
 Cu semne de vërsat,
 130 Chîar la ala să te laşi,
 Că eü sint fratele lui.
 Iar că murgul se ducea,
 Oştile, că scobora,
 Voînicul că s'alegea,
 135 Calul că 'mi-l cunoştea.
 Fuga la cal că mi-ş da,
 Măna pe cal că punea,
 La trupină il ducea,
 La trupina cu cincî ulmî
 140 Cu cincî ulmî dintr'o trupină,
 Ca toţi fraţii dintr'o mumă.
 Iar jos după el se da,
 Tainiţa 'mî-o desfăcea
 Pe Toma că mi-l găşia,
 145 Afar 'cu dinţi'l trăgea
 Şi de gât s'alătura.
 Frăţişoru căşi găşia
 Cin-deci de popi aducea,
 Pênè pe Toma slujia
 150 Şi'n carătă mî-l punea,
 La ţară că mi-l ducea!

CÂNTECUL LUI ÓNCEA (CHIRIGIU)

Cules de Christu N. Țapu de la lăutarul Ión Neblea, din Roșiorii-de-Vede (Teleorman)

- Fóye verde foř de nalbă,
Ce gâlceavă 'n cea dumbravă?
Ce răsboiů
In sat la noi ?
- 5 Dar resboiul cine'l face ?
Veđi Óncea cu Vlařcu,
Vlařcu pârçălabu,
Cela înalt și suptirel,
Pórtă căciulă de jdrel,
- 10 Ochiř in cap ca de șořmel,
Parcă 'mř-e tras prin inel,
Móre Neaga după el.
Dară Neaga ce 'mř făcea ?
Ea luř Óncea că-ř cânta :
- 15 Fóye verde d'asunie
Plécă Óncea cu chirie
Cu trei flori la pâlărie,
Una verde și lămâie
Si alta 'mř-este prázulie,
- 20 Una mie și una ție
Bate vântu 'mř le-adie,
'Mř-aduce miróse mie,
Bine-ř fi să nu mai vie.
Că'mř plécă la București,
- 25 Cu niște buř marř domnești,
Cu peceřile 'mpărătești,
Să-mř aducă buř de vin
Si de vin și de pelin,
Cu doř-spre-ce cai la car,
- 30 Tot juganř și armăsarř
Și cãrlanř de câte-un an,
Carř se řin după car.
Dară Óncea ce'mř făcea ?
In seamă cântec nu băga
- 30 Și el, frate, când pleca
Điua bună că 'șř lua :
Remâř, Neago, sănătósă,
Ca o garófă frumoasă.
Dară Neaga ce'mř đicea :
- 40 Dute Ónceo, sănătos
Ca un trandafir frumos,
Drumul fie-řř de folos !
- Dar Óncea când imř pľeca,
Vlařcu 'n urmă că pica ;
- 45 Unde curva că'l vedea
Două rațe că-ř tăia,
Frumósă masă 'ntindea
Și la masă că 'mř ședea
Și mi-ș bea și 'mi-ș mânca
- 50 Și din gură că'mř đicea :
Măř Vlařcule, dumnea-ta,
O să omor pe Óncea
Să te iaů pe dumnea-ta,
Dar Vlařcu că 'mi-ř đicea :
- 55 —Nu te fă Neago, nebună
Să-řř omorř tu sořia,
Să rdă tótă lumea ;
Că Óncea este 'n chirie,
Ș-iaduce băneturř ție,
- 60 Dar eů sunt un pârçălab
Cu cãrniř 'n gónă luat.
Vlařcu mânca nu mânca,
Tořegelul 'șř'l lua
Și prin sat că'mř pleca,
- 65 Baniř de bir să și ř ia.
Dar Neguța ce'mř făcea ?
Dosu la móșă-sa 'mř da
Si din gură-o întreba :
— Fa, moșică, dumnea-ta,
- 79 Nu șřř tu, soro, ce-va ?
Să dař luř Óncea să bea ?
Fóye verde și-un spanac
Că 'mř-a căđut Vlařcu drag
Fóye verde bob năut,
- 75 Pe Óncea că l'am urit,
Pe Vlařcu l'am îndrăgit,
Of, móșă, m'am prăpădit !
Dar móșă-sa că-ř đicea :
Fă Neguțo dumnea-ta,
- 80 Dė ce-řř omorř sořia,
Să-řř veduveřř cãscřóra ?
Casa și bătătura,
Prin prejur ce-oř mai avea ?
Să veđř case ca la tine

- 85 Nu se află la Domnie,
Câtă mîiere şi de unt
La tine s'a 'ngrămădit,
Şi bun băiat l'a avut,
Ce-ai cătat de l'ai urit ?
- 90 Astă-đi eşti împărătésă,
Măine te ved' făr' de casă,
Dar Neguţa ce 'mî ăicea ?
Fă moşică, dumnea-ta,
Nu'mî mai răni inima !
- 95 Nu ştii tu, soro, ce-va,
Să'mî omorî pe Óncea ?
Dar móşă sa că-î ăicea :
— Nepótă, nepóta mea,
Dacă 'ŷi-a venit aşa,
- 100 Ca să-ŷi omorî pe Óncea,
Moşă-ta nu ştie nimica ;
Dar dacă 'ŷi-e ŷie aşa,
Du-mi-te pêně colea,
Colea în valea cea rea,
- 101 La Gherghina ŷiganca,
Ceia fermecătórea,
Care fermecă lumea,
Aŷa de n'o ŷti ceva
Să dea lui Óncea să bea.
- 110 Dar Neguţa ce'mî făcea ?
Tot acasă se ducea,
Lua douě-treŷ parale,
Pleca după vrăjitoare.
- 115 La Gherghina se ducea,
Şi bună ăiua că-ŷ da :
— Bună ăiua, Gherghiniŷo.
— Mulţumescu-ŷi, fa Neguŷo !
Dar Gherghina ce-ŷ ăicea ?
- 120 — Fa neguŷo, dumnea-ta,
Fóie verde bob năut,
Ce vânt mare c'a bătut,
De la mine c'ai venit ?
Că nu te-am vedut de mult
- 125 Par'că eu 'ŷi-am poruncit.
Şeđi la masă să mănăm,
Să mănăm să ospătăm,
Bine seamă să ne dăm.
Dar Neguţa ce'mî ăicea ?
- 130 — Fa Gerghino, dumnea-ta,
N'am venit ca să mănăm ;
Fóie verde ca nalba,
Nu ştii tu, soro, ceva
Să faci lui Óncea să bea,
- 135 Ca să'mî omorî pe Óncea ?
Fóie verde bob năut
Eŷ pe Óncea l'am urit,
Pe Vlaŷcu l'am îndrăgit,
La inimă m'a topit !
- 140 Dar Gherghina ce'mî ăicea
- Fa Neguŷo dumnea-ta,
La ce-ŷi omorî pe Óncea ?
Că-ŷi văduveŷti căscíora,
Casa şi bătătura,
- 145 Imprejur ce-oŷi mai avea.
Veđi case ca la tine
Nu se află la Domnie ;
Astă-đi eşti împărătésă,
Măine te ved' făr' de casă !
- 150 Dar Neguţa ce'mî făcea ?
Vorba nu i-o asculta
Şi din gură că-ŷ ăicea :
— Nu ştii tu, soro, ce-va,
Să faci lui Óncea să bea,
- 155 Ca să 'mî omor pe Óncea ?
Fóie verde ŷi-un spanac,
Că 'mî-a căđut Vlaŷcu drag !
Dar Gherghina ce 'mî ăicea ?
Fa, Neguŷo dumnea-ta,
- 160 Du-mi-te Neguŷă acasă,
Să puŷ să-ŷi faci demăncare.
Fiŷ cu ochi după sóre,
D'o da sórele 'n chindie,
Tu s'alergŷ la prăvălie,
- 165 Tocmai la juŷân Ilie ;
la 'nŷi săricică d'o para,
Argint viu de cât oŷi vrea
Şi otrava de alta,
Vino 'ncóce la gaŷca,
- 170 Să fac lui Óncea să bea.
Dar Neguţa ce 'mŷi făcea ?
Fóie verde d'asunie,
Suŷa 'n deal la băcănie,
La logofétul Ilie,
- 175 Şi lua saricică d'o para
Şi otravă de alta.
Ó para că 'i rēmănea
Şi p'aŷa pe vin c'o da
Şi 'n pahar că mŷ-l punea,
- 180 La Gherghina se ducea
Şi 'n mănă că 'ŷ le da.
Dar Gherghina ce'mŷi făcea ?
Paharu 'n mănă 'l lua
Nu ştiŷ ce naŷba ăicea,
- 185 Făcea lui Óncea să bea,
Ca să 'mŷi omóre pe Óncea.
Ieŷia afar' în bătătură
Şi descănta 'n gura mare,
Să vie Óncea măŷi tare.
- 190 Păhărelul că'l lua
Şi 'n mănă Neguŷŷi 'l da.
Dar Neguţa ce'mŷi făcea ?
Tot acasă se ducea
Deŷtiu cheŷe că'l făcea
- 195 Şi lada c'o descuŷa

- Paharu-acolo punea,
 Și afară că ieșea.
 Pe umbrar că se urca,
 În drum mare se ulța
 200 Și pe Ȑncea 'l nazărġa.
 Venea Ȑncea cât venġa
 La o margine că 'mġ da
 Căișorii 'ġ deshăma,
 ġ deshăma 'ġ împġedica,
 205 Șeulița că mġ-o lua
 ġbăncele-le așternea,
 Chimirașul 'mġ-l vġrsa,
 Priboiașul 'mi-l lua
 Gălbinașġ că 'mġ găuria,
 210 Salba Neagġi mġ-o mărġa,
 De dragă lui ce'ġ era!
 Dar Neguța ce'mġ făcea?
 Incepea de mġ-ș cânta:
 — Făie verde d'asunie
 215 Vine Ȑncea din chirie,
 Cu trei flori la pălărie,
 Una galbenă lămăie
 Și alta albă colielie
 Și alta verde prăzulie,
 220 Bate vġntul și le-adie
 'Mġ-aduce mirăse mie,
 Bine-ar fi să nu mai vie!
 Cui va departe'l vedea,
 La părtă că alerga
 225 Și la părtă că ședea,
 Pġnġ Ȑncea că sosia
 Ea din guriță striga:
 — Măre Ȑncea dumnea-ta,
 De când Ȑnceo, c'ai plecat
 230 N'am bġut, nicġ n'am mâncat,
 În drumu-șġ că m'am uitat
 De dorul teu m'am uscat!
 Curva de găt il lua
 Și în guriță 'l săruta.
 235 Dar Ȑncea ce 'mġ-ș făcea?
 Dupe cal descăleca,
 Toșġ caiġ ġ deshăma,
 Dăr șelariġ rġmănea,
 O bură de plăie 'mġ da.
 240 Streangurile le uda
 Măna 'n pozġnar băga
 Un bricegel că scotea,
 Ștriangurele le tăia
 Deștġul mic că și-l scrġntea,
 245 Lui semn că ġ se făcea.
 Dar Neguța ce'mġ făcea?
 Pe Ȑncea 'n casă 'l poștġa
 Și la masă 'l așeđa,
 240 Ea 'n pivniță că intra,
 Scotea vin, scotea rachiġ,
- Scotea rachiġ, bașa rachiu
 Și lui Ȑncea că 'mi-ġ da,
 Pġnġ Ȑncea s'ameț a.
 255 Dacă friptura mănca,
 Cu vadra la vin mergea
 Cu vadra la vin scotea,
 Deștġul cheie că 'l făcea,
 Lădița mġ-o descuġa,
 260 Pahărelu 'l lua,
 Care pentru Ȑncea gătit erea
 Cu vin că mġ-l umplea,
 Lui Ȑncea că ġ-l dedea
 Și din gură că-ġ đicea:
 265 Poștim Ȑnceo, vin de bea,
 Vin roșu din mâna mea,
 Orġ oġ bea, orġ n'oġ mai bea
 De la mânușġta mea!
 Dar Ȑncea ce mi-ș făcea?
 270 Măna pe pahar punea
 Și din gură că'mġ đicea?
 — Fa Neguțo, dumnea-ta,
 Făie verde, bob năut,
 Eġ anġ plecat c'am de mult
 275 N'ai pus gând de omorġ?
 Eġ viġ, frate, călġtoț,
 Orġ ai vr'un gând să mġ omorġ?
 Unde curva c'auđġa
 ġcăna 'n brațe c'o lua
 280 De trei ori că se jura,
 D'o avea ea 'n gând ce-va
 Și din gură că-ġ đicea:
 — Dragă, Ȑnceo, dumnea-ta,
 Eu đic, đeġ, pre legea mea,
 285 D'oġ știa de vorba asta!
 Dară Ȑncea ce'nġ făcea?
 Pe Neguța se 'ncredea,
 Cruce la pġept ġș făcea,
 La D-đeġ se ruga,
 290 Pahar la gură punea
 Tocma 'n fund că-ġ resufla,
 Ochiġ peste cap că-ġ da,
 De la masă că 'mġ cădea
 Versa Ȑncea ce vġrsa,
 295 Vġrsa la sânge 'nchegat
 Cu boșogġ amestecat
 El din gură că 'mġ ofta:
 — Ah mândruțo, m'ai mâncat;
 Ast vin roșu mohorġt
 300 La inimă m'a topit!
 Dar Ȑncea ce mai striga
 Fă Neguțo dumnea-ta,
 Ia dă'mġ tu d'un pic de-apă.
 C'am la inimă cu grġță!
 305 Dar Neguța ce'mġ đicea:
 — Nu e, Ȑnceo, pic de apă

- De când Ónceo, 'mî-ai plecat
Fântânele 'mî-a secat;
N'a remas, Ónceo, de leac !
310 Vêrsa Óncea și vêrsa,
Vêrsa la sânge 'nchegat
Cu boșogî amestecat.
Ah, mândruțo, m'ai mâncat,
Ia dă-mî tu d'un par de vin
315 Sê mă curêț de venin!
Și Neguța că-î spunea:
Nu e, Ónceo, pic de vin
De când Ónceo, 'mî te ai dus
Buțile că mi s'au scurs,
320 De când Ónceo 'mî-ai plecat
Cercurile s'au uscat,
Dógile s'au rêvârsat
N'a remas, Ónceo, de leac
Vêrsa Óncea și vêrsa,
325 Vêrsa la sânge 'nchegat,
Cu boșogî amestecat.
— Ah, Neguțo, m'ai mâncat!
Dar Neguța ce'mî făcea
Ceia curva și óța ?
230 Nicî acilea nu'l lăsa,
Ștreangu 'n gât că i-l punea
Pe ferêstră mî-l trăgea,
In pimniță că'l tira
Intre buți că'l arunca
335 Sapa 'n mână c'o lua
O gropiță că-î făcea,
Jumêtare 'l îngropa
Óncea se păstrăvălea,
Intr'o rână că se da
340 Și din gură că ofta
Și de Neaga se ruga
— Neago, nu țî-î fi pécac
Că tu pe mine m'ai mâncat ?
Zace Óncea in cea tină,
345 In cea tină 'n cea mocirlă.
Zace Óncea 'ntr'o rână
Și-î curge otravă pe gură.
Dar Neguța ce'mî făcea ?
La Óncea nu se uita,
350 In pimniță 'mi-l lăsa
Curva lacātu-î punea
Și afară că ieșta
Două rațe că'mî tăia
Și de masă se gălta.
355 Stia Vlaïcu când venia.
Dar Neguța ce'mî făcea ?
In chilie că intra,
Lua iie
Dintr'o mie
360 Și rochiță de cutie
Și brêu lat din Țaligrad,
- Cotul șépte galbenî luat,
Tot de Óncea cumpêrat ;
Cu papucî luați de la Turcî,
365 Potcoviți cu coji de nucî.
Ea la Vlaïcu că intra,
In gură că'l sêruta,
La masă cu el ședea.
Dară Neaga ce'mî făcea ?
370 Din guriță că'mî striga :
— Măi Vlaïcule, dumnea-ta,
Mî-am omorit soția,
Să te iaū pe duinea !
Unde Vlaïcu c'auđia,
375 Drept in picere'mî sârta,
Douê palmie că 'mi-î da
Și in urmă-o judeca :
— Ai sictir, curvă cătea,
Țî-ai omorit pe Óncea
380 Țî-ai vêduvit cășcîora,
De ride tótă lumea !
Dar știî, tu, curvă cătea,
Óncea 'țî-a fost din chirie,
Țî-aducea băneturî ție ;
385 Aducea ca o albină,
De mă ținea și pe mine.
Țî-ai omorit soția,
Țî-ai vêduvit cășcîora,
Care măine și poî-măine,
390 O să mă omorî și pe mine!»
Bastonu'n mână că 'l lua,
Pe Neguța il rupea
Și'n casă că mî-o'nchidea.
Dar Vlaïcu ce 'mi-șî făcea ?
395 Afarăcă 'mî-ș ieșta,
Pe ea 'ncasă c'o lăsa,
Veriga că 'i-o punea ;
In bătătură ieșta,
Stéjăr acolo bătea,
400 Treî rogojinî c'aducea,
Și, frate, le cătrănîa
In cas'la Neaga intra
Și de mână mî-o lua
Și'n bătătură-o scotea,
405 Dar Neaga ce mî-ș făcea ?
Cu pumni'n pîept se bătea.
Pêr negru că jumulta,
Fața albă-o sgârta
Și din gură că'mî đicea :
410 — Bine đicea moșica,
Să nu'mî omor soția
Și nu 'î-am ascultat vorba !
Dar Vlaïcu ce 'mî ș făcea ?
In rogojinî 'mî-o 'nfășura,
415 La stéjăr mî-o aducea,
Cu lanț de fier 'mî-o lega,

Foc de dece părți că-î da.
 Când rogojinile plesnă,
 Și pe Neaga focu ajungea,
 420 Neaga din gură țipa :
 — Măi Vlaicule dumneata,
 Ajungă-ți d'atâta glumă,
 Nu mă arde'n rogojină !»
 Dară Vlaicu că'mi striga :
 425 — Aî sictir, curvă cățea,
 C'aî omorît pe Óncea

De țî-aducea ca albina
 Și cu mine-oî face așa !»
 Arde Neaga și plesnește,
 430 Vlaicu bea se'nveselește ;
 El la Óncea se ducea,
 Din pimniță că'l scotea
 Cu lacrimi că mi 'l scâlda,
 Tron de ceară că-î făcea,
 435 Pe Óncea că'l îngropa !

ANTOFIȚĂ AL LUI VIÓRA.

Cules de Chr. N. Țapu, de la lăutarii Ión Neblea și Dumitru Valénu, din Roșiorii-de-Vede (Teleorman).

A se vedea varianta acestui cântec în Colecț. D-lui Ulpian pag. 18 sqq.

Fóye verde sălcioră,
 In oraș in Slătioră,
 La casele lui Viórá,
 Lui Viórá vătaf mare,
 5 Frumósă masă mî-e 'ntinsă,
 De mari boierî mî-e cuprinsă.
 Dar la masă cine-mî șede ?
 Ceî cincî-decî de năvodari,
 Patru-decî de lopătarî,
 10 Tot feciorî de boierî mari.
 Dar la masă ce-mî mânca ?
 Numai cegă și postrungă,
 Și galbenă caracudă,
 C'am auđit pîn' bētrānî,
 15 C'ala'î peștele mai bun ;
 Și cosăcel din saramură,
 Face-un chef de bētură.
 Toți mi-ș bea, se'nveselă,
 De nimenea nu gândă.
 20 Cu pahar cin'le lumă ?
 Antofiță al lui Viórá,
 El nicî nu bea, nicî nu mânca,
 Numai cu ochiî se uita ;
 Și el, frate, că'mî șede
 25 Cu cote d'albe pe masă,
 Cu palmele pe obraze.
 Cine séma că'î lua ?
 Numai Viórá cel bētrān,
 Cu bărbuța pēn'la brēu,
 30 Barba'î bate brațele,

Genele sprîncenele,
 Și chica călcăfele.
 El in picere-mî săria.
 Ochi'î'n rôtă că-șî făcea,
 35 Peste masă-î arunca
 Pe Antofiță că'l vedea,
 Și din gură că-î ȓicea :
 — Antofiță, fiul taichîi,
 Ce stai tu trist și mahnit ?
 40 Nicî nu beî, nicî nu mănāncî,
 Numai cu ochiî te uîți ?
 Orî din chilcug aî sfârșit,
 Orî stăpān te-a oropsit,
 Orî murgu țî-a'mbētrānit ;
 45 Orî vremea că țî-a venit,
 Vremea de căsătorit
 Și de'nsurătore
 Și de căsătorélă ?»
 Antofiță ce-mî ȓicea ?
 50 —Bine, taică dumnea-ta,
 De stātușî de mēntrebașî,
 Cu cuvinte spune-ți-aș.
 Să'mî puî mâinele in pîept,
 Să-ți daú cuvintul cel drept.
 55 Nicî de chelcug n'am sfîrșit
 Nicî haîne n'am ponosit,
 Nicî murgu n'a 'mbētrānit ;
 Mie vremea mî-a venit,
 Frate, de căsătorit
 60 Și de'nsurătore

- Și de căsătoréla.
 Nu asérá, al-alt-erí-sérá.
 Logodna că mî-ai béut'o
 Cu fata lui domn Știrbey.
 65 Fata, taică a auđit
 Că sunt fecior de boier mare,
 Tot vătaf de năvodari.
 Și ea taică, mî a trimes
 Carte albă, slovă négră,
 70 Ca să-î aduc
 Ștucile
 Ca vacile ;
 Moruniș
 Ca bioliș,
 75 Să-î aduc ca oile.
 Cu carnea nunta s'o nuntesc,
 Cu óse casa s'o zidesc,
 Cu coastele s'o 'nlănțuiesc,
 Cu solziș s'o șindrilesc,
 80 Cu sânge s'o zugrăvesc,
 Tăică, să te pomenesc !
 Tată-séu când auđia,
 Lui din gură că'î striga :
 — Antofiță, fiul taichii
 85 Eú taică am îmbétrânit,
 Tóte apele-am vênat,
 Și le-am turburat,
 Așa pește n'am aflat.
 De cât, taică, am auđit
 90 Dar de věđut n'am věđut,
 În Vidros, apă spurcată
 Și de pește lăudată,
 Cine intră nu mai scapă.
 Vidrosu e ap'adâncă,
 95 Pě cine'l prinde'l mănîncă.
 Că Vidrosu e de-adînc,
 Cât în cer pêně'n pămênt !
 Antofiță dacă auđia,
 Drept în picere săria,
 100 El mai vítéz se făcea,
 Mâna pe pahar puneá,
 Tóte paharele umpleá,
 La toșî năvodariș da ;
 Rênd paharu tat-séu il lua,
 105 Cu vin că'l jumătătîa,
 Cu spirt că'l împlinîa.
 Da lui taică séu de bea.
 Cum mî-ș bea, cum se'mbêta.
 Covor verde așternea,
 110 Cu băsmăluța 'l învălîa.
 La năvodariș se ducea,
 Câte un pahar de vin le da
 Și din gură le striga :
 Ce stașî, mare, de privișî,
 115 Descurcașî, năvódele,
- Așeđașî matișele,
 Si'ngreuțașî plutile !
 Antofiță ce-mî făcea ?
 Pe năvodariș că-î lua,
 120 Tóte apele'mî vêna:
 Gârlele cu găștele,
 Bălșile cu rașele.
 Ce fel de pește'mî prindea ?
 Să veđi, pește de'l mărunt,
 125 Nisipul de pe pămînt,
 De care boieriiș nu mânc.
 Dar Antofiță ce'mî făcea ?
 Dacă pește nu'mî prindea,
 Cum îi cerea inima,
 130 Năvodariș că'î lua,
 La cărciumă că'î aduceá ;
 Vin cu vadra le scotea
 Năvodariș de'î îmbêta.
 Și pe toșî că mi-î lua
 135 La Vidrosu se ducea,
 La Vidrosu c'ajungea.
 D'un stějăr, mare'mî bătea
 Năvódele 'mîașeđa,
 Năvódele, vasele
 140 Și tóte matișele.
 Trase-o tónă, trase douě,
 Trase, boieriiș pêně'n nouě.
 Ce fel de pește'mî prindea ?
 El nimica nu'mî prindea,
 145 De cât pușul vidriiș,
 În fundul matișii.
 Afar' frate, că'l scotea
 Un foculeș că'mî clăđia,
 Pe pușu vidriiș il lega
 150 Cu ochiiș la foc il pripșa,
 Mi-l bătea, mi-l canuniș,
 Incepea d'a chiriiș.
 Vidra bétrână auđia,
 Fața api fluștura,
 155 În tóte părșile se uita,
 Pe nimenea nu vedea ;
 P'Antofiță că'l vedea
 Cu pușu'n mână mî-erea,
 Din gurișă că striga :
 160 Antofiță, dumnea-ta,
 Ce'mî bașî pușu și'l căsneșșî,
 Tot de pește'l suduieșșî ?
 Dă mî tu drumu pușuluiș,
 Pușuluș, pușculuș,
 165 Că mî-e pușu mititel,
 Mititel și cruditel,
 Nu știe sêma peșteluș,
 Moruncêla morunișlor,
 Tăvălitura ștucilor,
 170 Că eú, frate, șî-o'î aduce ;

- Ștucile
 Ca vacile,
 Moruni
 Ca bioli,
 175 Să-î aduc ca oile.
 S'aduc pește cât oi vrea,
 Ți-oi îndestula inima
 Ți-oi face totă treba !
 Antofiță c'auđia
 180 Prost de minte că'mi erea,
 Drumul pufului că-î da ;
 Că dacă drumu pufului nu-î da,
 Vidra tot peștele lui că-î scotea.
 Ea dacă puflu îl vedea
 185 In fundu apeî îl ducea.
 Atunci vidra ce'mi făcea ?
 La moruni fuga că da,
 Tot de códă că-î mușca,
 La năvóde că-î ducea.
 190 Pe la ștucî, că se vira,
 De spinare le mușca
 Și'n năvóde le-arunca.
 Éa, frate se maî gândia,
 Aminte d'un morun și-adecea
 195 Și la el că se ducea.
 Jumate spinarea'î mânca,
 El nu se maî deștepta.
 Dacă vedea și vedea,
 De gușă că'l apuca,
 200 Iar morunu că pleca
 In spre năvod îl 'ndrepta.
 In năvod el că intra
 Năvodu la pământ băga.
 Dară vidra ce'mi făcea ?
 205 In fața apeî că ieșta,
 P'Antofiță că'l vestfa.
 Antofiță ce'mi făcea ?
 La năvodari se răștia,
 Câte-o palmă le trăgea,
 210 Năvodarii se necăjia,
 La cărne se așeđa.
 Trăgeaú o tónă, trăgeaú doué,
 Trăgeaú boferî până'n noué,
 Nicî de pământ nu'l urmia,
 215 Așa de greu ce era.
 Iar vidra se necăjia
 Pin năvóde că intra,
 Peștele că'l răscolea,
 Peștiî din códă bătea
 220 Mare talaz că'mi scotea :
 Venea Vidrosu îngălbărat
 Cu nisip amestecat,
 Toți năvodari î-a 'necat,
 Numai Antofiță-a scăpat.
 225 Dar cum hoțu că scăpa ?
 Rață de baltă 'mi era,
 Știa oțu d'a 'nota.
 El in not că se lăsa,
 Ochiî pe Vidros arunca,
 230 D'o salcie că năzărfa,
 O salcie cu mustăți pe apă,
 Pe Vidrosu mi-e cocoșată.
 Când de salcie s'apropia
 Vidra'nainte'î ieșta,
 235 Códă bicî că și-o făcea,
 Peste ochi că mi-l isbfa,
 Ochiî din cap că-î sărfa ;
 De salcie s'apuca,
 Și'n salcie se sufa.
 240 Țipa điuă rumânește,
 Să veđi, nóptea tot turcește,
 Despre điuă letinește.
 Nimenea nu'l auđia.
 Să veđi, mic de porcăraș,
 245 Porciî, frate, întorcénd
 Din flueraș doina doinând,
 Glăsulețu 'l înțelegea,
 Purcaru lu tată-séu erea
 Și la el că se ducea.
 250 Când purcarul că'l vedea,
 Din guriță că'î striga :
 — Stăpâne dumneața,
 Ce-ai căutat p'aicfa ?
 Unde Antofiță auđia
 255 Inima'n el că creștia,
 Din guriță că- striga :
 — Măi purcăraș dumnea-ta,
 Ia-mé tu d'aicea
 Și mă du la casa mea,
 260 Că mare pomană-î avea !
 Purcaru că mi l lua,
 Bețișoru că-î întindea
 Și la tată-séu îl ducea.
 Unde Vióră'l vedea,
 265 Din guriță că-î striga
 — Antofiță, fiul taichii,
 Nu mi-ai ascultat vorba
 Lasă-ți fie réu nu așa !
 Taică nu mi-e pentru tine,
 270 Mi-e pentru cin-đeci năvodari,
 Tot feciori de boferî mari !
 Cocónele le-ai veduvit,
 Copilașii Țai sărăcit.
 Dar-ar Dumneđeú să dea
 275 Și Mărculița Precista,
 Tată să te'nsoří
 De noué ori,
 Să faci noué feciori !
 Când o fi la'l đecilea,
 280 Să-ți faci și d'o cuconiță,

Să-ți dea apă la temniță!
Atunci, taică, nici atunci
Să'mi mai vânezî tu Vidrosu.
Atât tată-său îl blestema,

285 Otravă'n cîubuc punea,
Ochiî peste cap că da;
Făcea mórte peste mórte,
Care'n lume nu se pôte!

ANTOFIȚĂ AL LUI VIOARĂ

(VARIANTA)

Cules de la Marin I. Baban, Piatra-Teleorman de Christu N. Țapu.

Fóie verde de cicórá, Tot din sat din Filişórá, La casele lui Viórá, Frumósă masă mí-e 'ntinsă ; 5 Dar la masă cine 'mî şade ? Vr-o cin-đeci de năvodari, Vr o şapte-opt lopătarî, Cu trei patru ghicitorî, Să dea cu ghicitorile, 10 Să nu bată vânturile, Ca să prindá peştele. Iar la capul meseî de la deal, Şade Antofiţá cel bătrân ; Iar la capul meseî de la vale, 15 Şade Antofiţá cel tînér, Nici nu bea, nici nu mânca, Numai cu ochî se uita. Strigă Antofiţá cel bătrân : — Antofiţá, fiul taichî, 20 De ce nu beî, nu mănâncî, Numai cu ochî te uîţi ? — De stătuşî de măntrebaşî, Mai cu dreptu spune-ţi-aş ? Să-mî dai, taică, vasele, 25 Vasele, năvódele, Ca să'mî vânez peştele ; Cu peştele nunta să mí-o [nuntesc, Cu sângele casa s'ó văruesc. — Bine, să ți dai, taică, vasele, 30 Vasele, năvódele, Dar tóte apele să le vânezî, Bălțile cu raşile, Numai 'n Vidros să nute ducî, Că 'i o apă cam spurcată,	35 Şi de peşte lăudată ; Cá Vidrosu-î cam adânc, Cât din cer pêne 'n pămînt. Îi dete vasele, năvódele, El nici o apă nu vênă, 40 Ci drept la Vidros plecá. Dete o tónă, dete două, Nu prinse nici un rac De perpeleac, Nici baboî de saramură. 45 In matiţa nevodului Prinse puîu vidriî, Afară că mí-l scotea, Mí-l scotea de mí-l lega, Îl bătea şi-l chinuía 50 De peşte că'l ispitea, Când Vidrosu ţipētu auđía, Cu apa 'n cap că 'mî venía Cu talazu cât casa, Luî Antofiţá striga : 55 — Măî Antofiţá al lui Viórá, De ce'mî baţi puîu Îl căsneşti, Şi-l ispiteşti ? Dă'mî drumul puîului Să'ţi dau drumul peşteluî, 60 Moruniî ca bivoliî, Ştucile ca vacile. Antofiţá dac'auđía Drumu puîului că da, Dar Vidrosu ce făcea ? 66 Cât peşte 'n Vidros că erea Tot în năvod că'l băga, Şi pe toţi că'î ineca !

AGUȘIȚĂ AL LUI TOPALĂ

Cules de Invățatorul I. Leabu de la Iautarul G. Bălțatu—Șerbnești-Olt.
Să se compare „Aguș. al lui Topal” din colecț. D-lui G. Dem. Teodorescu pag. 611 și „Aga Topală” pag. 116-118 din colecția D-lui Athanase Marienescu broș II.

Agușiță al lui Topală, Care 'i mândru făr' de sémă Și de revestit prin țară, Bate Turciî de 'Y omorâ 5 Și mi 'Y bagă prin harare Și mi 'Y dă pe Olt la vale, Și 'Y opresce la Carale, Și se 'ntorce de 'Y întrébă : —Cine te-a ucis Ioldașim ? 10 —Vala birbam cardașim ! Iar Topală cel bėtrân, Ce se plimba p'un cal bun, Calcă rar și năstrăpat, Cum e lui Topală drag. 15 Iar Topală ce ȃicea ? — Frunȃuliță treî măslina Logofete Costandine, Ia 'ngenuche lângă mine Și 'mî scrie d'o cãrticică, 20 S'ò trimeț lui Agușiță, Frunȃuliță florî domneștî, Pěn' aci la Stoîeneștî. Frunȃuliță ș'ò lălea, In ceas d'ò vedea cartea asta 25 Tot la vale s'ò lăsa, La vale la Carale, Ca să 'l puî la 'nsurătore, Să-î dea taîca fată mare, Fata mare a lui Carale, 30 Ce are blagă ș'are stare, De cincî chile de parale, E fată de Agă mare. P' un Românaș trimetea, Știîa lui Aguș séma ; 35 Când cartea el mî-o vedea, Număî din buze mișca Cãrticica mî-o cetîa, Afără că mi-ș eșîa, Mâna in cismă că băga 40 Treî pistóle că scotea,	C'ò mână le slobodîa, Beșliî că sė strângîa, Ca căîniî la zahana, Ca patru-ȃeci de Beșliî 45 Parcă-ar fi Pașa din Diî. Oltul pe unde 'l trecea ? Pe la Celeiu că da, Și aștina moriî lua, Tot calabalîcu trecea, 50 La mirésă c'ajungea. Pենē nunta isprăvîa, Șepte pungî de galbenî cheltuîa Și cu nunta că pleca, Iar pela Celeiu da, 55 Cu nunt'acasă venîa. Treî ȃile că nu 'î ședea Și 'Y sosîa d'ò cãrticea, De la Bucureștî venîa. Da mirésa cum o chema ? 60 Mî-o chema Aișa, De móre Aguș de ea. El din gură că striga : —Frunȃuliță florî domneștî, Mî-a venit niște poveștî, 65 Să mē duc la Bucureștî, Ca să îaî Ghîuleria Ghîuleria, Beșlegia, Ca să fiî Ghîuler maî mare Peste Beșliî îin țară, 70 Dela Nistru pենē la Diî, Să daî lėfă la Beșliî. Agușiță că pleca, Treî ȃile pe drum mergea. Masu unde 'l ajungea ? 75 Frunȃuliță de brânduș L-ajunse masu in Rușî. In gasdă unde trăgea ? In casă la Pãtrulésa Aprópe de Abdulah. 80 Pe Aguș că 'l cunoștea

- Și la masă mi 'l poftă.
 Trei berbeci că mi-'l tăia,
 Tôtă nôptea bea, mânca,
 Lăutarii le cânta
 Și mi 'ți bea
 85 Și mi 'ți mânca
 Și mândru se 'nveselă.
 Și Aguşită pleca,
 Trei țile că mi 'ți mergea
 Și 'n București ajungea,
 90 Frunzuliță de arnici,
 Pe podulde la Calici:
 — Ia 'n mai stați, băeți, aici
 Să numărăm la voinicî,
 Vêdui din patru-șeci și cincî
 95 Sintem cizeci fără cincî;
 Ia 'n să începeți d'a cânta
 Tare, să se ducă pomina!
 Să vaiț Turcii tot turcește,
 Arnăuții arnăuțește,
 100 Să vaiț ca dómne păzește!
 Scava cu tambura
 Că știe dicitura:
 — Tot de dor de Aișa,
 C'a lăsat-o bolnăvîoră,
 105 Tot de dor ca să nu móră,
 C'a plecat Aguş în țară,
 Unde începea d'a cânta,
 Bucureștii că urla,
 Domnia nu putea sta!
 110 — Sêrăcuț de maica mea!
 Nu știu e rêsvan în țeră,
 Ori Turcii că ne 'mpresóră?
 Iar Costandin Brâncovénul!
 C'ala stăpânia divanul,
 115 Din palat afar' eșta
 Incepea d'a tremura,
 Și din gură-așa grăia:
 — Sêrăcuț de maica mea,
 Ne-a 'mpresurat potera!
 120 — Dómnele, Măria Sa!
 Nu te rêu te spăimênta,
 Că nu e rêsvan în țeră,
 Nicî Turcii nu ne 'mpresóră,
 Cică'i Aguş al lui Topală
 125 Vine la Măria Sa,
 Ca să 'i dai Ghîuleria,
 Ghîuleria, Beșlegia,
 Să 'l puî Ghîuler mai mare
 Peste Beșlii din țară.
 130 A pus trei hăți la coșare
 Tocmai din Vinerea mare.
 Unu este murg rotat,
 Póte Pașa i-l'a dat;
 Unu e murg rotocóle,
 135 E trimes de la Agale;
 Unul este murg închis,
 De la Visiru trimis.
 Că . or că isprăvi
 Iacă și Aguş sosia,
 140 Hăți la scară că 'i lega;
 Cât argint mi-este în țeră,
 Tot pe hății lui Topală!
 Aguş că 'mî venia,
 Perdelile ridica,
 145 In casă că mi's intra,
 Salamanicu că-ș da.
 Domnia nu-'i mulțumia,
 Târ d'apuca d'a-'i dîcea:
 — Aguşită dumnea-ta,
 150 Ești fecior de Agă mare,
 Bine și-ar ședea la fiare
 Și trimes la Ocna mare,
 Ca să ne tai ce-va sare!
 Unde Aguş că auđia,
 55 Mâna la paloș punea,
 Jumătate că 'l trăgea.
 Domnia dacă vedea,
 Incepea de mi-ț vorbă:
 — Mă Aguşită dumnea-ta!
 Am auđit, bre Aguş,
 160 Ce Român e mai deliü,
 La tine 'i hergheligi;
 Ce Româncă 'i mai frumósă,
 La tine e odălasă.
 Și-am auđit, bre Aguş,
 165 Nu aseră, al-altă séră,
 Mi-ai prins zapciî din plasă
 Și i-ai închis într'o casă,
 Le-ai dat băt úe domnescă.
 — Dómnele, Măria Sa!
 170 Adă zapciî din plasă,
 Să stea cu mine de față!
 Unde zapciî auđia,
 Cărți pe furiș trimetea:
 — Dómnele, Măria Sa!
 175 Nu ne pune cu Aguş față,
 Ađi suntem la București
 Măne 'n sat la bani domnești;
 Aguş de ne-o apuca,
 Ne va pierde viața!
 180 Când vorba că isprăvia
 Hăți la scară se mânca,
 Case mari că tremura,
 Șindrile că mi 'ș cura,
 Domnia se spăimânta,
 185 Drept în picere sâria.
 Când la hăți că se u.ta
 Cu pumniî în pfept se bătea:
 — Sêrăcuț de maica mea!

- Geaba că domnesc lumea!
 190 Cât argint mi-este în țară,
 Tot pe hății lui Topală!
 Iar Agus că mi-ți dicea:
 — Dómnene, Mária Sa,
 De când maica m'a făcut
 195 Câte un cal bun am ținut,
 Maí mândru l'am 'mpodobit,
 La Domnií l'am dăruit,
 Prin lume m'am fáluit,
 Și ce-am vrut, așa am făcut!
 200 Unde Domnia auđia,
 În Căláraș că intra
 Și lua d'o floricea,
 Și 'i atârna de celmea
 Și 'i dicea: — Ghíuler Aga!
 205 A avut Agus chisea gólă,
 Și 'a umplut-o de parale,
 Ca să aibă pên' la țară.
 — Dómnene, Mária Sa,
 Am un frățior maí mic,
 210 Iă și aluía mertic!
 Și aluía 'i dăruía,
 Crafova și Slatina.
 Când la hății că se uita
 Mândru alaí 'i făcea,
 215 Și 'n oraș că mi'l s'otea,
 Lăutarí și temnicerí,
 Ca roua din buruení.
 Masu unde 'l ajungea?
 Iar la Ruși că 'l ajungea,
 220 În casă la Pătrulésa,
 Aprópe de Abdulah,
 Unde-a béut ș'a mâncat.
 Când în casă că intra,
 El se descătărăma,
 225 Pistóle prin cufe punea
 Și mi'l poftea Abdulah,
 Să bea cu dênsul cafea.
 Ș' acolo că se ducea,
 Salamanicu că-ș da,
 230 Maí mândru că 'i mulțumea:
 — Agusíță dumnea-ta,
 Tu vii de la București,
 Să ne-aduci ce va povești!
 — Eú viú dela București
 235 Să v'aduc ceva povești,
 Ce Bešliú e pe pămînt.
 Măine să 'l véd pribegit!
 — Agusíță, dumnea-ta,
 Nu ți-o fi ca astă vară,
 240 De m'ai dat din têrg afară,
 De m'ai făcut de ocară!
 Și eú 's boer de pe baltă,
 Cu căciula sprincenată,
 De-am speriat țara tótă!
 245 Unde Agus că auđia,
 Punea mâna la pistóle,
 Gă-ia tocurile góle.
 Bešliií lui Abdulah,
 Ca cânií la zahana,
 250 Cu măciuci că 'l cărdășia.
 Dosul pe scară că da,
 Și acasă că fugia,
 Maí nimic că nu 'i era.
 Se-alese un Turculeț mititel
 255 Cu cojocul scurticel,
 Par'că fu cu dracu în el,
 Cătă creștetul fesului.
 Unde cu paloșul da,
 Rêú pe Agus il smintea,
 260 Car de olac 'i făcea,
 Ș' acasă că 'l trimetea.
 Când fuse pe la Saele,
 Suflețel se bate în piele;
 Când fuse pe la Boibicí,
 265 I'ugia Românií pe brâncí.
 Nu gândea că e tăyat
 Și gândea că 'i Agus bét,
 Cere caií de olac.
 D'al dracului ce erea,
 270 Umbla vara cu sania,
 Și iérna cu trăsura,
 Să nu'l simțá cine-va.
 Mâna 'n trépădul maí mare,
 Ca să ajungem noi maí tare;
 275 Mâna 'n trépădul mărunt,
 Ca să-ajungem maí curând.
 Acasă că 'mí-ajungea,
 — Aișico, Dumneata,
 Am venit la vorba ta!
 280 Dacă 'i vedea c'o să pieí,
 Am un frățior maí mic,
 Vedí pe cela ca să'l íeí!
 — Să'í piș p... mâni-sa,
 Cine p'ala 'l va lua!
 285 N'am avut parte de tine,
 De m'ai fost un șoím pe lume!
 Ala e o brumă rea
 Măine, poímăine face-alta,
 Mănâncă tótă blaga.
 290 Eú în sărăcia mea,
 Oí face, cum oí putea
 De m'i-oí stăpâni blaga!
 Buruení tarí că mi 'i da
 Suflețelul că 'i íeșia!
 295 Și s'a dus nu se maí vede
 Numele nu 'i se pîerde,
 Că plătiți la lăutarí
 De 'l spune la díle marí.

Ma' d'iceți boșeri, amin !
 300 Că v'am spus cântec din plin;
 Boșeri să trăiască

Acest cîntec să 'l cetască.
 Un bacșiș să dăruiască
 Lu' Gheorghe Bălțatu !

AGUȘIȚĂ AL LUI TOPALĂ.

VARIANTA.

Cules de Christu N. Țapu de la lăutarul Ionița Valeanu din Roșiori (Teleorman)

Frunză verde de secară,
 Ast' Aguș al lui Topală,
 Care e mândru fără sémă
 Și de rău vestit la țară,
 5 Bate Turcii de 'l omoră
 Și mi-î bagă prin arare
 Se oprește la Carale,
 Drept Islaz,
 De mor Turcii de necaz
 10 Și se 'ntorce de-î intrébă :
 — Cine te-a ucis Soldașim ?
 — Valavir m' am Cardașim !
 Nu știe, cin' l'a bătut. —
 Dar Topală cel bătrân,
 15 Ce se plimbă p'un cal bun
 Calcă rar și năstrăpat,
 Cum e lui Topală drag ;
 Mândră carte că scria
 L'Agușiță trimetea ;
 20 — Agușiță, fiul ta'chiil,
 Gătește-ți tu oștirea
 Și la vale să te lași,
 La vale la 'nsurătore,
 Să-ți dea taica fată mare,
 25 Fata mare a lui Carale
 Că-î dă blagă multă 'n țară,
 E fata de Agă mare.
 Agușiță ce 'm' făcea ?
 Mâna sub brâu că 'm' băga
 30 Trei pistole 'm' scotea
 Cu-o mână le slobodîa
 Așa de vesel era !
 Cum cartea că m' o citea
 Vestea la Beșlii că 'm' da,
 35 Toți pe cai gata erea.
 Tot la vale se lăsa,
 La vale la 'nsurătore .

Când fuse 'n luncă la Turnu
 Din guriță că'm' striga :
 40 — Fôie verde de sporiș,
 Ia să stați, băeți, aici,
 Să numărăm la voinicî,
 D'ăi din patru-șeci și cincî,
 Ia să 'ncepem d'a cânta.
 45 Să vați Turcii tot turcește,
 Arnăuți arnăuțește,
 Să vați ca dômne ferește !
 Sacaua cu tambura
 Că știa dîcătura :
 50 — Tot de dor d'Aișița,
 C'a lăsat'o bolnăvîoră
 Ea cu dor ca să mi-ș móră,
 Unde Aguș că se 'nsoră !
 El mare că m' ajungea,
 55 Iar Turneniil ce dîcea ?
 — Dômne, orî-e rêsvală 'n țară,
 Orî Tătari că ne 'mpresoră ?
 Iar Topală cel bătrân
 El din gură că dîcea :
 60 — Măre, să nu v'e 'nspăimântați
 Că nu e rêsvală 'n țară,
 Nicî Nemțiil nu v'e 'mpresoră,
 Ci e Aguș al lui Topală,
 Că se lasă el la vale
 65 Să-î dea tat-sêu fată mare.
 Aguș la cafenea 'm' trăgea,
 O ceașcă de cafea că-î da,
 Mâna 'n pozinar băga,
 Cincî galbenil de aur scotea
 70 Cafegiului dăruia. —
 Dar Turneniil ce dîcea ?
 — Cată f... tu-î mumă-sa,
 Că m' a scumpit cafeaua !
 Agușiță că'm' pleca,

- 75 Tótă oștirea o lua,
Și la vale s'e lăsa,
Și de nuntă s'apuca. —
Intr'o lună, în săptămână
Pênă 'ș' luă cadână,
- 80 Lăutarî și trîmbicerî,
Ca roua din burușeni. —
Și-acasă că mî-o aducea
Mare stare că'ș' luă,
Cincî chile de bani lua,
- 85 Pe ea el că mî-o chema,
Aișița mî-o chema. —
— Aișițo,—dumnea-ta,
Mî-a venit niște povești,
Să mă duc la București
- 90 Ca să iaŭ Ghîleria
Și Beșlegia
Să mă puî Ghîuler mai mare
Peste Beșlegiî din țară ;
De la Islaz pên' la Diî
- 95 Să dau léfa la Beșliî.
Dar Aișița ce đicea ?
— Agușiță dumnea-ta,
Seđî, măre, la casa ta
C'avem ce bea, ce mânca ;
- 100 Blaga mea și cu a ta
S'o mîncăm cu lingura,
Pênă đile om avea,
Te ducî să'ți répuî viața !
Agușiță n'o asculta,
- 105 Veste la Beșliî că'mî da
Și ei, măre, că'mî pleca,
La București c'ajungea.
Când fu pe pod la Calicî :
— Ia mai stați, băeți, aici !
- 110 Ia să 'ncepem d'a cânta ;
S'e vaiț Turciî tot turcește,
Arnăuțiî arnăuțește,
S'e vaiț ca dómne ferește !
Dacă ei, măre, 'ncepea
- 115 Bucureștiî c'auđia
Și ei că se 'nspăimânta !
Dar Domnia c'auđia
Nici în cas' nu putea sta,
Lacrămile 'l podidea
- 120 Și din gură că đicea :
— Cată f...tu-î mumă-sa !
Nu știū e rêsvală 'n țară,
Orî stolî de la 'mpărăție
Să mă scoață din Domnie ?
- 125 Sărăcuț de maica mea !
Veđî, ce să fie asta ?
Asta 'mî répune viața !
Ianginerî că-mî auđia
— Dómne, tu Măria ta,
- 130 Nu te răū inspăimânta,
Că e Aguș al lui Topală,
Vine la Măria Sa
Ca să-î dai Ghîleria,
Ghîleria,
- 135 Beșlegia,
Să mi-l puî Ghîuler mai mare,
Peste toți beșliî din țară. —
Cată f...tu-î mumă-sa,
Domnia ce mî-ș đicea ?
- 140 — Dacă-î Aguș al lui Topală
Bine ȕ-ar șede la fiare
Și trimes la Ocna mare,
Să ne taie ce-va sare....
Agușiță că'mî sosia
- 145 La Domnie să ploconîa.
Dar Domnia ce'mî đicea ?
— Tu ești Agușiță al lui Topală ?
Bine ȕ-ar șede la fiare,
Să te trimet la Ocna mare
- 150 Ca să tai ce-va la sare !
— Domnule, Măria Sa
Decesă mă trimeți la Ocna mare
Și tu să mă bagî în fiare ?
Mă mir ce răū ȕ-am stricat ?
- 155 Cocóna nu ȕ-am luat,
Visteria nu ȕ-am spart.
Ei bine, paloșul uíte-l,
Paloșul eū l'oî scotea
Și capul ȕ l'oî tăia !
- 160 Domnia 'n picere sărîa,
La cutie se ducea
Și lua d'o floricea
Și mî-o atărna la celmea
Și 'î đicea — Ghîuler Aga !
De la Islaz pên 'la Diî
- 165 Să dea léfă la Beșliî, —
Domnia mare halai îi făcea ?
Dar Agușiță ce'mî făcea ?
El, măre, că se ducea,
La Abdulah că'mî trăgea,
- 170 Un pahar de cafea 'î făcea
Și din gură că-î đicea :
— Agușiță dumneta,
Tu vii de la București
Ce-o să ne mai povestești ?
- 175 — Ghîuler Aga mî-am venit
De la Islaz pên 'la Diî
Să dau léfa la Beșliî.
Dar Abdulah ce'mî đicea :
— Agușiță dumneata,
- 180 Nu ȕ-o fi ca astă vară
De m'ai dat din têng afară,
De m'ai făcut de ocară ?
Mâna pe dînsu punea.

Dar Aguşiță ce'mî făcea ?
 185 Odată, märe 'y tăya,
 Măfnile amândouë 'y tăya
 Și Abdulah că'mî zbîera.
 Turciî la scară 'mî sosîa,
 Când pe scară jos se da,
 190 Toți Turciî că'l cârdoşia,
 Unu capu 'n douë 'y da
 Și 'n trăsură că'l punea

Și-acasă că'l aducea.
 Aisița că'l vedea
 85 Și din gură că'î dîcea :
 — Aguşiță Dumnea-ta
 Las' să'î fie reû nu așa,
 Nu mî-ai ascultat vorba !
 Sufletul că-î ieşia,
 190 Aisița că'l jelea,
 Aguşiță se pierdea !

STOIAN BULIBAȘA

Cules de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ion Stancu, din comuna Cucuieți-Teleorman

Fóie verde micşunea,
 Incepu primă-var' a da,
 Ierbulița a se sălta,
 Căluşeiîa se'ncura,
 5 Oîşile a'mî sbîera ;
 Dar Stoian Bulibaşa,
 Căpitanu! de Craîna,
 De când s'a bulibăşit
 Haznale n'a mai venit.
 10 Bugeacul 'mî-a pustiit,
 Bugeacul pe jumătate
 Și Crimul a treîa parte.
 Pod pe Nistru mî-a făcut,
 Nicî cu lemne, nicî cu crîng,
 15 Numai cu carne de Turc.
 Ce Turc îera mai bogat,
 La Stoian băgat argat ;
 Ce Turc era mai beşliû,
 La Stoian arhelegiû,
 20 Ce cadână mai frumósă,
 La Stoian bucătărăsă,
 De-î pune bucate 'n masă,
 Trăieşte cu drag în casă.
 Cadânila ce'mî făcea ?
 25 Copiî 'n braţei lua
 Și'n Clad.va că'mî trecea
 La Baî-Hanul cel bêtrân,
 — Aleî Dómne, Han bêtrân,
 Cu hanger bogat la sîn,
 30 Veđî, Stoian Bulibaşa,
 De când s'a bulibăşit,
 Turchia mî-a sôrăcit,
 Haznale n'a mai venit ?
 Dară Hanu c'auđîa,
 35 D'un firmănaş că'mî scria
 Cu slova ca furnica,

Să i se créđă vorba.
 Doî panţurî că mî-alegea,
 La Stoian că-î trimetea ;
 40 Când Stoian că mi-î vedea,
 Mâna pe flint'o punea
 Și de rugină-o scutura
 Și 'ndărăt mi-î întorcea.
 Dar Chiran Hanul ce'mî făcea ?
 45 Alți panţurî că mî-alegea,
 La Stoian că-î trimetea ;
 Când Stoian că mi-î vedea,
 Caiî din mână le lua,
 În grajd de piatră că-î băga,
 50 Și la masă mi-î poftîa.
 Când la masă mi-î poftîa,
 Firmanul i'l arăta ;
 Când Stoian că mi-l citîa,
 Lăcrămile'l podidîa
 55 Și din gură că dîcea :
 — Scól, nevastă, mă găteşte,
 Că năşicu mă poşteşte,
 Că naşu m'a cununat,
 Doî copiî mî-a creştinat,
 60 Nicî pe la el n'am mai dat.
 D'o sta de m'o blestema
 Douë 'n teî n'oi mai lega !
 Dar nevasta că-î strîga :
 — Măî Stoîene dumnea-ta,
 65 Eû aseră m'am culcat
 Și ast-fel vis că mî-am visat:
 Visai pistóllile tele
 Puse'n cuî făr'de oşele:
 Scurtate's dîlele tele !
 70 Visai puşculița ta
 Pusă'n cuî făr'de vergea:
 Scurtată e vîața ta !

- Și ast-fel vis că mî-am visat,
 Șapte corbî într'un cîolpan,
 Fôie verde micșunea,
 75 P'un șarpe mic se'ntindea ;
 Așa este splina ta !
 Dar Stoian ce mi-î Țicea ?
 — Scól, nevastă, mă gătește
 Că nășicu mă poștește !
 80 Se scula de mi l gătea,
 Za de argint î da,
 Șapte pistole 'y umplea,
 Băga Țarbă cu mânia,
 Glônțele cu strachina ;
 85 Le ungea cu unt-de-lemn,
 Ca să lovescă la semn.
 Cal din grajd că mi-ș scotea
 Și la nașă-sëu pleca.
 Din guriță ce Țicea ?
 90 — Fôie verde avrămésă,
 Rēmâi, casă, sănătôsă,
 Fôie verde mărăcine,
 Că plécă Stoian din tine,
 Și-oi să'mi urle căni'n tine!
 95 Dar Stoian ce mi-ș făcea ?
 C'un harap că se 'ntâlnea
 Cu dinți ca teslele,
 Cu ochi ca sitile.
 Țiua bună că mi-î da
 100 Și harapu'î mulțumîa,
 La nașu-sëu că'mi pleca.
 Nașu-sëu că mi-l vedea,
 Cal din mânia că-î lua
 In grajd de pîatră că'l băga,
 105 Și la masă mi-l poftia,
 Î da vin de' l îmbëta.
 Șede Stoian rēsturnat,
 Ca un mare blestemat.
 Dar nașu-sëu ce'mi făcea ?
 110 Pistólide i-le lua,
 De Țarbă le desumplea
 Și cu vin i-le umplea,
 Cu pâine le astupa.
 Voie la Turci că'mi da,
 115 Toi Turci că mi-î stringea,
 Luî Stoian capu să y ia.
 Turci nu s'apropia
 Așa frică de l'erea !
 Dar nașu sëu ce'mi făcea ?
 120 Așa frică că-î erea,
 La temniță trimetea,
 Doi arestanți că 'mî scotea,
 Dar pe cine că scotea ?
 Pe Popa din Cladova,
 125 C'a urit biserica
 Și a 'ndrăgit săbioara
 Și la Stoian l'aducea.
 Da Popa ce mi-ș făcea ?
 Sama bine că-î lua
 130 Și din gură că Țicea :
 — Asta e Stoian Bulibașa ?
 Iartă'mi, Dómne, păcatu ;
 Pâinea, sarea y-am mîncat!
 Palma bicî că mi-o făcea,
 135 Peste ochi că mi-l plesna,
 Stoian drept in sus sârîa.
 Când in Turci mi se vedea
 El pistole nu avea,
 Cisma din picior scotea
 140 Și prin Turci se repeȚa,
 Câte cincî pe loc trîntia,
 Pêně cisma c'o rupea.
 La un gard se repeȚa
 D'o proptea că s'apuca,
 145 Din pămēt că mi-o scotea,
 Din cuie nu se rupea,
 Și-atunci Turci că'l prindea.
 Vorba lor ce mi o vorbia ?
 Alți, frate, trimetea
 150 Tocmaî la tēgu d'afară,
 Și ei, frate, că 'mî bătea
 Doue furci și-o cumpeioră,
 Să'l puie 'n spînzurătore,
 Pe Stoian să mi-l omóre,
 155 Unde trec mocani cu sare ;
 Să mi-l bată vēt de vară,
 Să se usuce ca o pómă,
 Fie Stoian de mirare !
 Dar Stoian ce mi-ș Țicea ?
 160 — Turcilor,
 Agalilor,
 Și mai mari boierilor,
 Nu mă duceți nóptea la spîn-
 [zurătore]
 Să mă duceți Țiua 'n spînzură
 [tóre],
 165 Ca să fiu ca de mirare !
 Stoian vorba n'o sfișia,
 Drept in sus că mi-ș sârîa
 Și într'o grópă că cădea,
 Peste-un Turculeț cădea
 170 Și-un topor in mânia-avea,
 Toporu din mânia-î lua
 Si pe Turc că mi-l tăia.
 Afară la Turci yeșia
 Și pe toi că mi-î toca
 175 Și ce bruma rēmânea,
 Pin bordefe mi-î toca,
 Drumu la nașu-sëu lua
 Și din gură că Țicea :
 — Măi nașule, dumnea-ta,

- 180 Credeaî să'mî scurtezî vîața ?
 O să'î scurtez eû p'a ta,
 F...tu-î crucea și legea
 Și d'alba-î luminarea !
 — Aba, fine dumnea-ta
- 185 Cum s'ar putea vorba așa
 Să se taie nășia,
 Să rămâte finia ?
 Dar Stoian ce mî-ș făcea ?
 Nu'l tăia, nu'l omora,
- 190 Numai, frate, 'l canuîa,
 De piele mî-l jupuîa,
 Așa necaz că-î era !
 Pielea cu paie-o umplea,
- Pin noroî c'o tăvălîa,
 195 D'un paltin o atirna
 Și din gură că grăia :
 — Măî, nașule, dumnea-ta,
 Cască ochiî a-te uîta,
 De-î cunoștî tu pîlea ta ?
- 200 Fôie verde avrămésă,
 A plecat Stoian acasă
 La copiî și la nevastă,
 Fôie verde și-un bujor,
 De nevastă nu mî-e dor,
 Dar de copiî mă omor,
 M'ajunge niște fioriî
- 207 Din tălpî pên'n suptioriî !

STOIAN BULIBAȘA.

VARIANTA

Cules de Christu N. Țapu de la Dumitru Radu lăutar, Comuna Băneasa-Teleorman.

- Frunđuîță și-o lalea,
 Incepu primă-var'a da,
 Cuculețu d'a cânta,
 Raîta f...tu-î mumă-sa,
 5 P'aiciî n'a mai dat frunđa !
 Pe la noi peste Olt
 Lăstărașu e d'un cot.
 Raîta f...tu-î mumă-sal
 Că Stoian Bulibașa,
 10 Căpitanu de Craîna,
 De când s'a bulibășit,
 Șapte raie c'a făcut,
 Cu Craîov'a potrivit,
 Turc în ele n'a vędut !
- 15 Că era mărturisit,
 Că dacă vedea vr'un Turc,
 Cu măciuca'l băstorea,
 Cu sângeru il junghia,
 Păstrămîoră mî-l făcea,
- 20 Cu nisip mî-l presăra,
 Pe mărăcinî il arunca,
 Să nu să strice carnea.
 De când să bulibășia
 Curțî d'albe pustia,
- 25 Coconăș că vęduîa,
 Coconăș că sērăcia !
 Cocónile că vedea,
 Coconî 'n brațe lua,
 La Cladova se ducea,
- 30 La Begu că se ducea
 Și din gură că đicea :
 — Begule Domnia-ta
 Și cu Pasmangîa ta,
 Să ne faci judecata,
 35 Luî Stoian Bulibașa,
 Căpitanu de Craîna,
 De când s'a bulibășit,
 Șapte raiele c'a făcut
 Cu Craîov'a potrivit,
- 40 Turc pe ele n'a vędut !
 Că era mărturisit,
 Că dacă vedea vr'un Turc,
 Cu măciuca 'l băstorea,
 Cu sângeru il junghia,
- 45 De când s'a bulibășit
 Curțî d'albe a pustiit,
 Pe noi că ne-a vędovit,
 Coconăș a sērăcit !
 Begu că mi-le vedea
- 50 Și din gură poruncîa.
 Șapte Niferî trimetea
 Și Stoîenică că-î vedea,
 Vizionu slobozîa.
 Eî ca curvele fugîa
- 55 Și fugîa ca curvele,
 Și sbîera ca vacile
 Și umplea pirlógîle
 Și 'n napoî că se 'ntorcea,

- Și din gură că-î dicea :
- 60 — Begule Domnia-ta
Și cu Pasmangia ta,
Ștofenică ne-a vădūt
Vizionu a slobozit!
Nașu lui Stoian venia,
65 Și din gură că-î dicea :
— Begule Domnia ta,
Și cu Pasmangia ta,
Ce, frate, că'mî dăruești,
S'aduc pe Stoian legat,
70 Cum e bun de spînzurat?
Că de mic l'am botezat,
Al doilea moț ȳ am tăiat,
Al treilea l-am cununat,
Două fete și-un băiat
75 Să, veđi, că ȳ-am botezat,
Pe la mine n'a mai dat ;
Să, veđi, că sunt naș mai mare,
I-am ținut foc la spinare ;
Când oi sta, l'oī blestema,
80 Douē 'n teie n'oī mai lega !
D'un Nifer că mi-ș lua
Care-ȳ știa, veđi, sama ;
D'un răvaș că mi-ȳ scria,
Cu slova mărunția,
85 Cu amar și cu mânia,
Finu Stoian ca să vie.
Niferu că'l trimetea,
La masă că mĭ l gășia
Ferman în brațe-ȳ arunca
90 Și începea d'a mi-l citea.
Dar Stoian ce mĭ-ș făcea ?
El, frate, când il citia,
Lăcrămile 'l podidea
Și din gură că dicea :
- 95 — Scól, nevastă, nu ședeă,
Scoală, frate, de mē gâtește,
Să veđi, nașu mē poștește;
Că de mic când m'a botezat
Al doilea moț că mĭ-a tăiat,
100 Al treilea m'a cununat
Și pe la el că n'am mai dat.
Audi, că mĭ-e naș mai mare,
Mĭ-a ținut foc la spinare ;
Când o sta m'o blestema
105 Douē 'n teie n'oī mai lega !
In grajd de pĭatră că intra,
Pē negru că 'l țeșĭla
Și-afară că mi-l scotea,
Picioru în scară-arunca,
110 Nevasta că mi-l ținea
Și din gură că-ȳ dicea :
— Ștofenică, lumea mea,
Nu te du la Cladova
- Să-ȳ răpuȳ tu viața !
115 C'aséră de la o vreme
Visai niște vise rele :
Visai pușculița ta
Sta 'n cui fără' de curea :
Scurtată-ȳ viața ta !
120 Al doilea am visat
Visai pistólile tele !
Sta în cui fără oșele !
Scurtate-s đilele tele
Al treilea am mai visat
125 Șapte utvane 'ntr'un cĭolpan ;
Nu sunt șapte utvane 'ntr'un
[cĭolpan
Și sunt șapte boierȳ de divan.
Al patruea mĭ-am visat
Șarpe mare cu broasca'n gură,
130 Nu-ȳ șarpe cu bróscă 'n gură
Ci-ȳ gĭdea cu stréngu 'n mână !
Dar Ștoian ce mi-ș făcea ?
Seama vorbiȳ nu o lua
Și pe cal că încălea,
135 Trăgea Ștoian se ducea,
Nevasta rămânea, plângea,
Dar nevasta că dicea :
— Negotine, Negotine,
Pleacă Ștoian de la tine,
140 O să urle căniȳ 'n tine !
Dar Ștoian ce făcea ?
La Cladova se ducea,
La nașu-sēu că trăgea,
In pimnița că-l băga,
145 Vin din șapte buȳi că-ȳ da
Pe Ștoian că-l imbēta ;
Macŭchița ȳ-o lua,
Dupē buȳi ȳ-o arunca ;
Pistólile i-le lua,
Vin în ȳele că turna ;
150 La Begu că se ducea
Și din gură că-ȳ dicea :
— Begule Domnia-ta,
Am adus pe finu Ștoian,
Legat și beregat,
155 Cum e bun de spînzurat.
Dară Begu ce făcea ?
Potera c'o trimetea,
Pe crăpătura ușii se uita
Si 'n dărăt că se întorcea,
160 Ca de dracu se feria.
Dar Begu ce mi-ș făcea ?
Treȳ hoȳi in pușcărie c'avea
Unu e Mărinică din Sașele,
Avu niște đile rele ;
165 Altu e Marin a lui Pandilică,
De tremură puiȳ în pisică,

- Mi-a băgat boșerii 'n frică,
 Și unu e Ion Țiganu,
 De mi-ș bate cu tufanu.
 170 La Stoian că-î trimetea,
 Dar Ion ce mi-ș făcea?
 — Iartă-mi, Dómne, greșala,
 Să dau lui Stoian palma,
 Dór de mi-o lungi viața!
 175 Palma bicí că mi-o făcea,
 Peste ochi că mi-l isbîa
 Stoian în picere sărîa,
 Și din gură că đicea:
 — F...tu-î crucea și legea,
 180 Care mi a dat palma,
 Să î scurtez eú viața!
 Eî afară că pleca,
 Potera că năvălîa,
 Cu bumbaralele că mi-ș da.
 185 Stoienică ce-mi făcea?
 Punea mâna la pistóle,
 Găsea tocurile góle.
 Dacă vedea și vedea,
 Cisma din picior scotea,
 190 Câte glónțe că venîa
 Tot în cismă sprijinîa.
 Odată se nēcăjîa,
 Cisma de carimb lua,
 Când odată că mi-ș da,
 195 Sapte-spre-ce dohora,
 Cisma din carimb sărîa.
 Dosu la un gard că da,
 Să mi-ș scótă d'o proptîa,
 Să-șî lungîască viața.
 200 Din pămênt că mi-o scotea,
 Din cui că nu o putea.
 Stoian din gură đicea :
- Să móră mărturisit,
 De popă nespovedit,
 205 Care a 'nfipt proptea 'n pămînt;
 Că de scoteam propteaua,
 Imî lungîam eú viața!
 Mâna pe el că punea
 La Begu că-l aducea
 210 Și la Pasmangiu Aga.
 Dar Begu ce făcea?
 Lui Stoian că-đicea :
 — Bă Stoian, n'ai fost așa mare,
 Ama numele ț-a fost mare:
 215 N'ai fost așa vóinic,
 Ama, đeú, de zurbalic!
 Dar Stoian că mi-î đicea :
 — Begule, Domnia-ta,
 Frate, nu mă judeca,
 220 Că să fiî tu la mâna mea
 Oî vedea ce ț-i-oî lucra!
 Și mă rog de Domnia-ta,
 Să nu me spînzurî nóptea,
 Să mă spînzurî, veđî, điuă,
 225 Să-mi privească raîaua!
 Frunđuliță d'un měr dulce;
 Cântă cucu sus pe cruce,
 Pe Stoian la ștreang il duce,
 Frunđuliță și-o lalea,
 230 Pe Stoian că-l spînzura
 Și nevasta că-î pica.
 Pe picere leșina
 Și din gură că striga
 — Stoienică, lumea mea,
 235 Lasă-ți fie reú, nu așa;
 N'ascultași la vorba mea
 Să nu te duci la Cladova !
-

AGA BĂLĂCEANU

Comunicat de Invățătorul Ion Leabu din Șerbănești de jos—Oltu — de la lautarul Gheorghe Balțatu din Șerbănești.

- Supt seninul cerului,
La poșana mărului,
Intălnitu s'a intălnit
Doi Domni cu două oști :
- 5 O ôste mî-este nemțescă.
Vine să ne prăpădescă ;
Vine Aga Bălăceanu,
Care-a părăsit divanu,
Divanul l'a părăsit,
- 10 La vitejie a ieșit.
O ôste mî-este turcescă,
Este a lui Costandin Brân-
[coveanu
C'ala stăpâna divanu,
Dar de ce el se certa ?
- 15 Că Aga Bălăceanu dicea
Să facă Bucureștii la Bălaci,
Că sunt ziduri incepute,
Frate, și neisprăvite ;
Biserica din Bălaci
- 20 Făcută cu o sută de ani,
Inaintea Bucureștilor.
Și Costantin Brâncoveanu,
Și cu Bucurel ciobanu,
Dicea să facă Bucureștii
- 25 Pe Dâmboviță,
Că e apă de spălat,
Și câmp mare d'alergat.
Ei, frate, nu se 'nvoia,
La bătăie se lua ,
- 30 Oastea lui Costantin Brân-
[coveanu
Se pune pe oastea lui Aga
[Bălăceanu,
D'o tăia, d'o potopă.
Unde Aga Bălăceanu se uita,
Din pridvor că mî-ți sârfa
- 35 Și la cal că mî-alerga,
În șapte chingă că mî-'l chinga,
Șapte chingă, șapte tature,
Care face paș-spre-dece,
Și-'l sta inimăora rece ;
- 40 Și mă pune d'o curea,
Să nu cadă unde-va.
- Unde 'n ôste că intra,
Nu mî-o taie cum se taie,
Și mî-o taie tot grânește
- 45 Și o grămădește clăiește.
Unde Costandin Brâncoveanu
[vedea
Cum ôstea lui se 'mputina,
Măna la gură punea,
Cu pumnii 'n piept se bătea:
- 50 — Sărăcuț de maica mea,
Că mî-a prăpădit ôstea,
F...tu-î crucea mâne-sa !
Pristav, nene, că punea,
Treț ăile, treț nopti striga :
- 55 — Care, frate, s'o afla,
Și, nene, s'o adevăra,
Ca să taie p'acesta,
Îl dăruesc Domnia,
Domnia și moșia,
- 60 Ca să taie p'acesta,
Că mî-a prăpădit ôstea !
Nimenea nu se afla,
Fără cât că se gășia
Săvai, Căpitan Costin,
- 65 Al Bălăceanului fin.
La Costandin Brâncoveanu
[mergea
Și din gură-'l cuvânta :
— Costandine Brâncovene,
Imi dăruiești moșia,
- 70 Moșia și Domnia,
Ca să 'mî tai eă nășia ?
Că mî-e părinte măi mare,
Mî-a ars focu la spinare,
Frică mî-e de luminare !
- 75 Unde Costandin Brâncoveanu
[c'aușia
În brațe că 'l îmbrățișa
Și 'n gură că 'l sêruta,
Și la masă că 'l trăgea,
Mândru înscris, măre, făcea,
- 80 Ca să 'l dea el Domnia,
Domnia și moșia.
El la cal că mî-alerga,

- Și bine 'n chingî că 'l stringea,
 Și 'n ôste că mî-ș intra.
 85 Unde nașu-sëu că 'l vedea,
 El din ôste s'alegea,
 Și la câmp, nene, fugia.
 Și'n gura mare striga :
 — Așteptă-mă, nașule, și pe
 [mine
 90 Pune'mî scară,
 Lângă scară
 Și oblânc,
 Lângă oblânc,
 Unul pe altul să ne păzim,
 95 Să tăfem, să potopim !
 Dar nașu-sëu că'mî grăia :
 — D'aleleî, fine Costine,
 Te-aș adăsta eû pe tine,
 Mî-e frică de'nșelăciune.
 100 Că sunt mari Domniile,
 Mituesc cu pungile
 Și dau cu moșiile,
 Să'și tafe nășiile !
 — Nu te teme, nașule, de mine,
 105 Că-mî ești părinte mai mare,
 Mî-ai ars focul la spinare,
 Frică mî-e de luminare !
 De micșor m'ai botezat,
 De mare m'ai cununat,
 110 Trei copii mî-ai creștinat,
 Două fete și-un băiat,
 Și acu vorbești cu păcat !
 Cu cuventu-'l înșela
 Și pe el că'l adăsta,
 115 Amêndoî s'alătura.
 — Nașule, tafe dumneata mij-
 [lôcele,
 Că să taî eû mărginele.
 Dară Costin ce'mî făcea ?
 Mai în urmă rêmânea,
 120 Paloș pe mischiu trăgea,
 Pe lângă el că se da,
 La nașu-sëu că trăgea,
 Unde cu paloșu da
 Lua mâna cu spata
 125 Și picîoru cu șoldu
 Și țesta șeleî
 Și trei fețe de ibâncă
 Și trei coste de la cal.
 Resmă paloșu în pînênt
 130 Că intră pênă'n mănuchi
 Așa da de necăjit.
 Se simți că l'a tăfat,
 Parc'ă fu de lupî mâncat.
 Și da dosul și fugia,
 135 Picîorele în scări rêmânea,
 În cirlă, mocirlă intra ;
 Ș'acolo că se văita.
 — D'aleleî, fine Costine,
 Cum mă tăfaș tu pe mine ?
 140 Vino de mă scôte pe mine,
 Din acea cirlă mocirlă,
 Să te ȳert, fine, pe tine,
 Să te arănești în lume !
 Unde la el că mergea
 145 Și cu paloșu că da,
 Tot în nașu-sëu lovîa
 Și cu paloșu că da,
 Frumos capu i-l tăfa.
 În sulîță îl sprijinîa,
 150 La disagî îl aședa
 Și pe cal că 'ncăleca,
 La Costandin Brâncoveanu
 [mergea,
 Și din gură-î cuvênta :
 — Brâncovene Costandine,
 155 Dă'mî tu mie Domnia,
 Domnia și moșia,
 Că mî-am tăfat nășia.
 Mî-a fost părinte mai mare,
 Mî-a ars focul la spinare,
 165 Frică mî-e de luminare !
 Costandin Brâncoveanu
 [striga :
 — Mă porc de căine, liftă rea,
 Cine ție ȳi-a poruncit
 Și ție ȳi a volnicit,
 170 Să ȳi tu calea Domnilor,
 Al doilea 'mpêrașilor,
 Al treilea vitejilor ?
 Măine, poimăine înainte'mî-oî
 [ȳeși,
 Și pe mine m'oi întâlni,
 175 Și pe mine m'oi tăfa,
 Cum ai tăfat nășia ;
 Da nu e mai bine așa,
 Pênă ești la mâna mea,
 Să-ȳi rêupei eû viața ?
 180 Chip gălăpuluî făcea
 Ș'i-ȳi dete capu alătura.
 Făcu môrte peste môrte,
 Două capete, împreunate.
 Tron de cêră le făcea,
 185 La 'mpêrăție 'ȳi mâna,
 De se ducea pomina
 Și aicea și'n Viena,
 D'auđia Măria Sa
 Și tare se jelufa,
 190 Și cu tótă Nemșia,
 De-a rêmas pomina.
 Pe tótă Valahia !

AGA BALACEANU.

VARIANTĂ PRESCURTATA.

Cules de Chr. N. Țapu de la bătrânul Burcea din com. Adamești-Teleorman.
Partea întâia a acestui cântec lipsește, și toți lăutarii din comuna Adamești,
încep acest cântec cu versetul «Brâncoveanu ce făcea?»

- Brâncoveanu ce făcea ?
Stolî la Bălăceanu trimetea ;
Bălăcean pe Drăgan chema
Și din gură-l întreba :
- 5 — Ce-o fi asta, fine Drăgane ?
Stolî mî-a trimes Brâncoveanu,
Nu cum-va pentru bătaie,
Sau este resvală'n țară ?
Dară Drăgan răspundea :
- 10 — Nașule, dumneata,
Prin București am trecut,
Multe lifte am vădut,
Turci și Nemți și Tătari
Poloni, Unguri, mustăți mari ;
- 15 La resbel dac-om mergea,
Multe lifte-om tăia.
Tu să tai în două părți,
Că's prea multe, multe legi,
Și eă să tai într'o parte,
- 20 Ca să am mai buuă parte
Duminecă dimineță,
Cam pe rouă cam pe cătă,
In răsăritul de sôre,
Amândoi porniră călare ;
- 25 La Dumneđeu se rugară,
Și din gură cuvintară :
— Dómne, Dómne, ajută-ne,
Ca să venim sănătoși,
Ca doi trandafii frumoși !
- 30 Drăgan, finu, se ruga :
— Dar'ar Domnu Dumneđeu
Să fie pe gândul mieu :
Fóte verde tei frunđos,
Capul nașului să-l vėd jos !
- 35 Eă la resbel că pleca,
La București ajungea.
In margine la Colintina
Multă oștire mî-era,
Știș ca frunđa, ca iarba.
- 40 Aga Bălăceanu ce făcea ?
Când așa sodom vedea,
Ochianu la ochi punea,
Peste óste se uita
Și din gură că striga :
- 45 — Alelei, Drăgane, fine,
De noi acum nu e bine,
Să ne luptăm peste fire,
Cu ășt sodom de oștire!
Bălăceanu ce'mi făcea ?
- 50 Sus la pșept măinile punea
Și lui Dumneđeu se ruga :
Dómne, Dómne sfinte,
Ascultă ruga'mi ferbinte,
Cum m'ai scăpat întâia óră,
- 55 Scapă-mė și a doua óră !
Drăgan atunci ce făcea ?
El din gură se ruga :
— Fóte verde tei frunđos,
Capu nașului să'l vėd jos !
- 60 Bălăceanu in oștire intra,
Cu paloșu in ea năvală da
Dară Drăgan ce făcea ?
Sta la margine, se uita,
Nu'î venea a-se lupta,
- 65 Calu oprit îi erea,
De tăiat nimic tăia.
Bălăcean la Turci tăia,
Pên 'măinele i se 'ncorda
Și sângele se incheга,
- 70 Pênă calu-î ostenia,
Bălăceanu ce făcea ?
Dacă vedea că ostenia,
Finului Drăgan grăia :
— La margine și acasă ;
- 75 Calu mî-a ostenit
Și eă am stătut.
Când amândoi că fugia
Oștirea la gónă-î lua,

- După ei se 'nșiruia,
 80 Atunci Drăgan ce făcea ?
 El odinit cum era,
 Cu calul înainte fugia,
 Pe nașu-său în urmă 'l lăsa,
 Și 'n Dâmbovița că 'l băga,
 85 Și din gură că-i striga :
 — Fugî, nășicule, nu așa,
 Că ne-a ajuns potera !
 Bălăceanu ce 'mî făcea ?
 Cu calu 'n nămol intra,
 90 Și mai rău se'noroia.
 El din gură că striga :
 — Sai, fine Drăgane,
 Calu mi s'a potmolit,
 Oștirea m'a cutropit !
 95 Dară Drăgan ce dicea ?
 — Dăsfă-ți, nașule, cămășile,
 Că cămășile-ți sînt grele,
 Nu pătrund glonțele pîn ele.
 100 De cămășî se desfăcea,
 Drăgan la el se năpustia,
 Suliță'n el c'o băga,
 Mașile 'le vërșă ;
 Pêne oștirea sosia,
 105 Bălăceanu mort era.
- Brâncoveanu ce dicea ?
 — Drăgane să trăiești,
 Domnia s'o stăpânești !
 Pe Drăgan în scaun îl punea,
 110 Bărbierii că chema,
 Bine că mi-l mai spăla,
 Mi-l rădea, mi-l potrivîa
 Pe brațe, atunci mi-l lua,
 Și'n Domnie-l așeđa.
 115 Brâncoveanu lui grăia :
 — Drăgane, Drăgane,
 Mare hoțamane,
 Cum tu să domnești
 Lumea s'o stăpânești ?
 120 Ți-ai tăiat tu nășia,
 Dar mî-te acum Domnia ?
 La gealăpi el poruncia
 Capul lui Drăgan să-l ia.
 — Lui Drăgan capul să 'i luați,
 125 De cât lumea s'o domnescă,
 Trupul lui să 'i putredescă !
 Capu lui Drăgan tăia
 Și pe el îl îngropa,
 La Mănăstirea Domnescă,
 130 În lume să se pomenescă !

CÂNTECUL LUI MOCAN-OLEAC

Comunicat de Invetătorul Leabu de la lautarul Gh. Bălțatu, din Șerbănești (Olt).
 A se vedea variantele prescurtate «Toderel» în colecția d-lui Bibicescu pag. 276
 sqq. No. 335, pag. 279 No. 336 și pag. 283 No. 283 No. 337 și colecția Ulpian «Fata
 popi Opri» pag. 52, 53.

- Sus la Inidióră,
 Voinicel se 'nsóră,
 Voinicel Oleac,
 De tată sêrac,
 5 De mamă prădat,
 De blagă bogat ;
 Dumneđeũ 'a dat
 Ca unui sêrac.
 Blagă ce-'a dat ?
 10 Trei turme de oi,
 Trei ciređi de boi,
 Hergheliđ de cai,
 Noue mori în vint,
 Noue supt pămînt,
 15 Macină argint ;
 Miere și cu unt,
- Curge pe pămînt ;
 Ce nu s'a vėđut,
 Nu s'a pomenit !
 20 Fata de unde-o ia ?
 Fata popii Opri,
 Din țara Moldovii.
 Mândră ca a lui,
 Nu-e a nimănuĩ,
 25 Mândră și frumósă,
 Intre ochi mângăiósă ;
 Intre gene, între sprincene,
 Pică diamant din ele.
 Nunta că o isprăvîa,
 30 Șapte pungî de galbeni chel-
 tuța ;]
 Lăutari și temniceri,

- Ca roua din burușeni.
 Acasă mî-o aducea,
 35 Și la horă o scotea,
 Cum e datina,
 Și rindușala.
 Turciî mî-o vedea,
 Turciî Malagenî,
 40 Căiniî Giurgiuvenî,
 Hoșii Brăilenî,
 Și Nicopolenî.
 Din gură striga :
 — F.tu'î mîni-sa,
 45 Mândră ca a lui
 Nu e-a nimenuî,
 Mândră și frumósă,
 Intre ochi mîngăiosă,
 Intre gene, între sprîncene,
 50 Pică diamant din ele!
 In vorbă 'l punea,
 La bir il sufa,
 La dajdie domnescă,
 Să mil sērăcescă.
 55 Pe an ce 'l punea ?
 Pe an,
 Un car de banî,
 Și de luuă,
 O pungă plină,
 60 Șapte banițe de făină
 Și-un pușor de găină.
 Mocanu ce făcea ?
 Anu că-î venîa,
 Vindea ce 'și avea,
 65 Biru nu 'l plătia,
 Nicî, nu 'l curăța.
 Dator rēmănea,
 Șapte pungî de banî ;
 Șapte și cu șapte
 70 Face patru-spre dece,
 Stă inimîora rece,
 Tot nu se plătește !
 Lui î rēmănea,
 D'un cal, d'un cîrlan,
 75 De urechi ciulit,
 De vine stărcit,
 Făcut pe fugit.
 Mocan se gândîa,
 — F.tu'î mumă-sa,
 80 Să 'mî vinđ pe maica ?
 O fi cam păcat,
 Că ea m'a făcut,
 Și ea m'a crescut,
 De foc m'a păzit.
 85 Să'mî vinđ pe taica ?
 Taica e bētrân,
 Dă la preț pușin ;
- Să'mî vinđ eū calu
 Ce-o să iaū pe el ?
 90 O mie de lei,
 Ce să fac cu ei ?
 Să-mî vinđ pe mândra ?
 Plătesc birușca
 Și cheltuî și datoria.
 95 Mândro, mândra mea,
 Scól de te gătește
 Și te premenește ;
 Bagă fața la 'nălbélă,
 Buzes moî de rumenélă
 100 Și sprîncene din cernélă,
 Fața albă 'n condeșală
 Și-ți ia îte dintr'o mie
 Și rochiță de cuhnie
 Și brēū lat din Ţaligrad,—
 Cotu cincî galbenî luat —
 105 Și cu papuci de la Turci,
 Potcoviți cu coji de nucî.
 Mândra se gătia
 Și se premeniă,
 La tērg mergea ;
 110 La tērgu de flori,
 Că vin negustori.
 Pristav că puneă,
 Pristavu-mî striga :
 — Mândră de vinđare,
 115 Că e biru mare !
 El că se plimba,
 Nimenî nu grăia,
 Nicî că o întreba.
 Dar un Turculeț mititel,
 120 Mititel și frumușel,
 Șede 'n dughinel ;
 Mult mî-e frumușel
 Și mî-e ghindeșel,
 Sēmănă mândra cu el.
 125 — Măi, mocane fărtate,
 Ce mî-ai mînecat,
 Dis de diminéță,
 Pe roue pe cēță,
 Vreme turburósă
 130 Și lăcrămiciosă,
 Cu mândra de mână ?
 Sau ți-este de dare ?
 — Mândra mî-e de dare
 Că e biru mare !
 135 — Dă-te mai încóce,
 Că mândruța'mî place.
 Acolo mergea,
 Î lua sēma d'a mărunt,
 Din creștet pēnē'n pămînt,
 140 Sprîncenile-î plătesc mult,
 Fața te bagă'n pămînt !

- Măi, mocane fârtate,
Asta bună, rea,
Ce să'mi ceri pe ea ?
- 145 — Șapte pungi de bai,
Șapte și cu șapte
Face paispre-zece,
Stă inimioara rece,
Tot nu se plătește !
- 150 Turcu c'auđia,
Cheia'n mână lua,
La ladă căta,
Bani că-ı lua,
Pe mândr'o plățfa.
- 155 Mocan ce făcea ?
Bani că-ı lua
In traistă-ı băga,
La cal se ducea,
Trei vorbe ȃicea :
- 160 — Vinduı ce avuı,
Eü nu sărăciı;
Vinduı pe mândra,
Sărac cât lumea
De tată, de mumă,
- 165 De frați, de surori,
Lume fără de dor !
In cărciumă intra,
O oca de vin scotea,
Cu pahare că'mpărțfa,
- 170 Să fie pentru mândra,
Că m'a plărit birușca
Și totă cheltuțala.
Turcu ce făcea ?
Pe mândra o lua,
- 175 In celăraș intra,
De țife o apuca
Și inı o săruta.
Mândra ce ȃicea ?
— Turculețule,
- 180 Imbrihorule,
Frumușelule,
Las m'oı săruta,
Că eü sint a ta,
Că m'ai cumpărat,
- 185 Că mulți bani ai dat ;
Stai să ne'trebăm
Din ce neam sintem,
Prea ne semănăm ?
Om fi verișori ?
- 190 Niscaı frățiori ?
Lume fără de dor !
Turcu că'mi grăfa :
— Mândro, mândra mea,
Că eü mi-ți sint
- 195 Fečoru popiı Opri,
Din țara Moldoviı;
- Turciı m'a robit,
De mic m'a robit,
Și'n ei c'am intrat,
200 Legea le-am luat,
De nu m'aü tăfat.
Ce m'aü dăruit,
Dughénă-am făcut,
De m'am pricopsit.
- 205 Mândra c'auđia
Din ochi lăcrăma
Și din gură ȃicea :
— Turculețule,
Frumușelule,
- 210 Frățiorule,
Că și eü că sint
Fata popiı Opri,
Din țara Moldoviı
Taica că m'a dat
- 215 După ăl mocan fârtat,
Prea era bogat ;
Și acum a sărăcit,
Veđi de m'a vindut.
Turcu c'auđfa,
- 220 La ea se uita,
Hristóve căta,
Bunı frați se găsfa
De tată, de mumă,
De frați, de surori,
- 225 Lume fără 'de dor !
Turcu se scula,
După mocan se lua,
In cărciumă'l găsfa
Și din gură ı cuvinta :
- 230 — Măi, mocane, fârtate,
Baniı ce ți-am dat,
Te-am împrumutat.
Ca p'un bun cumnat ;
Nu m'ai fost fârtat,
- 235 Ci mi-ai fost cumnat,
Și eü să-ți maı daü,
'Ți port cheltuțala,
Să mergi la taica
Și să'ı spuı de asta !
- 240 Mocanu c'auđfa,
In picere săria,
In gură'l sėruta,
Și bine'ı părea.
Acasă mergea
- 245 Și bea și mânca
Și se'veselfa.
Turcu ce făcea ?
De genunchi că'ngenuchfa,
Mândra scrisóre scria,
- 250 La tat-sėü il mânia.
Cartea că-ı vedea,

Slova c'o cunoștea,
Pe ea leșina
Și el că muria.
255 Mocan il îngropa,

Blagă-î remânea ;
Mocan o stăpâna,
Iar se'nbogăția !

CÂNTECUL LUI MOCAN VOINICEL OLEAC.

VARIANTA.

Cules de Chr. N. Țapu, din gura lautarului Dumitru Valeanu-Roșiorii-de-Vede-Teleorman.

Fôțe verde sălcioră, Sus la Inidioră, Voinicel se 'nsoră, Voinicel Oleac, 5 De părinți sêrac, De blagă bogat. Dumnezeu l-a dat, Ca unui sêrac. Blagă ce 'și avea ? 10 Trei turme de oi, Trei ciredi de boi, Ergheli de cai, Nouă mori în vînt, Nouă supt pămînt, 15 Macină argint ; Miere și cu unt, Curge pe pămînt. Și el mi se 'nsoră Și ia fata popii Opri, 20 Din țara Moldovii. Fata mî-o lua, Nuntă ca nuntia, Acas' mî-o aducea, La horă o-scotea, 25 Cum e datina, Și rânduiala. Pe ia mî-o vedea, Turcii Malageni, Căniî Giurgiuveni, 30 Oțiî Nicopoleni. Ei sê necăjia, Ei unde mergea ? La neagră cafea, Dê se căfenia; 35 Ciubuce-aprindea, La bir ridica, La birta domnescă, Să mi-l sêrăcescă. Că mândră c'a lui,	40 Nu e a nimêruî, Mândră și frumôsă, Intre ochi mângăiosă; Intre gene, Intre sprîncene, 45 Pică diamant din ele. Mocan ce 'mî făcea ? Vite ce 'și avea, Tôte le vindea, Vindea și mōra, 50 Birul nu 'l plăția. Că pe an ce da ? Pê an car de bani, Și dê lună, Pungă plină, 55 Șepte băniți de făină, Și-un pușor de găină. Și, el că sêrăcea, Dar lui îi rêmânea, D'un cal, 60 D'un cârlan, Fătat de trei ani, De vine stircit, De urechi cîulit, Făcut pe fugit. 65 El că se gîndia, — F...tuîmumă-sa, Să vinđ eū calul, Ce-o să iaū pe el ? O mie de lei. 70 Ce-o să fac cu ei ? Să vinđ pe maica ? O fi cam păcat, Că ea m'a scăldat, Și că m'a 'nfășiat, 75 Și m'a legănat, De foc m'a păzit, Mare m'a făcut ! Dar să vinđ pe mândra ?

- Plătesc biru, datoria,
 80 Dar sînt sêrac cît lumea,
 Când oi vinde pe mândra l
 — Mândro, mândruléna mea,
 Scólă-te tu, nu ședea,
 Și tu mi-te gătește,
 85 Și mi-te premeneste.
 Bagă fața albă de'nălbială,
 Buze moi de rummenelă,
 Sprîncene de 'ncondeială.
 Și ia îfe
 90 Dintr'o mie
 Și rochiță de cutie,
 Brêu lat din Țaligrad, —
 Cotu cincî galbenî luat, —
 Tot de mine cumpêrat
 95 Și cu papucî de la Turcî,
 Potcovișî cu cojî de nucî;
 Că am să te duc,
 La têrgu de florî,
 Că vin negustorî.
 100 Pê ea c'o lua,
 P'al cal c'o punea,
 La têrg c'o ducea.
 Acolo ajungea,
 Un zlot că mi și da,
 110 Un pristav punea.
 Pristavul striga :
 — Mândră de vinđare,
 Că mî-e birul mare !
 Nimenîa nu se găsîa.
 115 Un mic de Turculeț,
 Șede 'n dughenel,
 Vinde bumbăcel,
 Samemănă mândra cu el.
 El că mi-ș venîa,
 120 La ea se uîta,
 Îl lua seama d'amărunt,
 Sprîncenile-î plătesc mult,
 Fața mi l băga 'n pămînt !
 El din gură striga :
 125 — Mocane, fîrtate,
 Dă-te mai încóce,
 Asta bună, rea,
 Ce-o să 'mî cei pe ea ?
 — Nouê pungî de banî.
 130 Nouê și cu nouê,
 Facem opt-spre-đece,
 Imî stă inimîóra rece !
 Turcu c'auđîa,
 Chiar c'o lua,
 135 La lădiță alerga,
 Cât cerea, atîta 'î da.
 Mocan ce făcea ?
 Banî că-î lua,
- La chimir că-î băga,
 140 In dughén intra ;
 O oca de vin scotea,
 Cu paharu că'mpărîa:
 — Să fie pentru mândra,
 Că mî-a plătit birușca,
 145 Și tótă datoria.
 Dară Turcu ce'mî făcea ?
 Pe mândra c'o lua,
 Acas'mî-o aducea,
 In celărel o băga,
 150 De țite o cîpuia,
 In față-o sêruta
 Și mândra că'mî striga :
 — Turculețule,
 Mititelule,
 155 Frumușelule,
 Gingășelule,
 Tu las'm'oi sêruta,
 Că eū sînt a ta,
 N'a trecut vremea ;
 160 Că multî banî ai dat,
 De m'ai cumpărat.
 Dar stăî să ne'ntrebăm,
 Din ce neam sîntem
 Că prea ne semănăm ?
 165 Om fi nițî-caî verișorî,
 Saū nițî-caî frățiorî ?
 Turcu c'auđîa
 Din gură striga :
 — Mândro, mândra mea,
 170 Ascultă-mî vorba,
 Că eū că mi-ș sînt
 Feciorul popîi Opri,
 Din țara Moldoviî.
 Turciî m'a robî,
 175 De mic m'a robî.
 In eî am intrat,
 M'a desbotezat.
 Eî mî-a dăruit,
 Eū că mî-am făcut,
 180 De m'am pricopsit ;
 Legea le-am luat
 De nu m'a tăyat !
 Mândra c'auđîa
 Papuc din picior scotea,
 185 Peste obraz se bătea,
 Pêr galben îșî jumulîa,
 Fața albă 'șî sgăriîa,
 Și din gură că-î đicea :
 — Turculețule,
 190 Frățiorule,
 Și eū că mi-ș sînt,
 Fata popîi Opri,
 Din țara Moldoviî.

- 195 Taica că m'a dat,
Dup'ăst mocan fârtat,
Prea erea bogat!
Turcu hristóga 'mî căta,
Bunî fraţî se găsia,
De tată, de mun.ă,
200 Din fraţî, din surorî,
Lume fără dor!
Turcu ce 'mî făcea,
Dupě mocan se lua,
Şi 'n dughean că mi-l găsia,
205 Şi din gură că-î striga:
— Mocane, fârtate,
Nu mî aî fost fârtat,
Ci mî-aî fost cumnat;
Baniî ce ţi-am dat,
210 Eū te-am inzestrat,
Ca p'un bun cumnat.
Şi am să-ţî mai daū,
Să-ţî port cheltuŕala eū,
Să te ducî la taic'al meū.
- 215 Mocan îl auđŕa,
În braţe 'l lua,
Şi mi-l sěruta.
Turcu îl lua,
Acasă-l ducea,
220 Mare masă 'ntindea,
Şi bea şi mânca,
Cu el se cinstŕa,
Pe mândra î-o da.
O cărticică 'mî scria,
225 Cu slova cam mărunţŕa,
Mărunţică,
Ca furnica,
La tat-sěū o trimetea.
Tat-sěū c'o vedea,
230 Slova-î cunoştea,
Din buze şloptŕa,
El că 'mî leşina,
Sufletu-î ieşŕa.
Mocan rēmânea,
235 Iar se 'mbogăţŕa!

CÂNTECUL LUI BADU CARCIUMARUL

(Cules din gura lăutarului Ión Stan-Băluică—Mănăstireni-Vâlcea)

Să se compare ca variante «*Badiul*» din colecţ. d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 538 sqq şi cu balada «*Badiul*» pag. 124—127, din colecţ. d-lui V. Alexandri—cu «*Badiul Cărciumarul*», din broşura d-lui N. A. Caranfil, pag. 76—87, şi «*Badiul*» din colecţia pâr. S. Fl. Marian pag. 128—141. Idem Colecţia D-lui Vulpian, pag. 21 sqq.

- Vine Turciî tot-d'aiurea,
În plaŕurea,
Tot umblând şi ispitind
Şi cu caiî nechezând
5 Şi de Badu'sî întrebând:
— Care'î Badu cărciumaru,
De điuă cărciumăreşte
Şi nóptea măcelăreşte?
Plimbă-mi-se Turciî, plimbă
10 Pe marginea Dunărei;
Aşa Turciî se plimba,
Cu trei fete se întâlŕia,
Care la pânză 'nălbŕa
Şi bună điuă le da:
15 — Bună điuă fetelor,
— Mulţumescu-vě, Domnilor,
Şi mai marî Pafirilor!
Aşa Turciî ce'mî grăŕa?
Cu fetele că vorbŕa:
20 — Fetelor, ca dumnea-vóstră
- De mŕ-aî spune în dreptate,
Pânzele să se 'nălběscă,
Ştiŕca cōla de hârtie,
Care o ieî din prăvălie
25 Şi logofeţŕi mŕ-o scrie.
De n'aî spune în dreptate,
Pânzele să se cerněscă,
Ca rasa călugărească.
Care e Badu cărciumaru
30 De điuă cărciumăreşte
Şi nóptea măcelăreşte?
Dar fetele ce'mî făcea?
Ele că mi-se 'ntrista,
Pânzele şi-le strângea,
35 Potecuţa casi'sî lua.
Dară Turciî ce'mî făcea?
Din urmă nu le slăbŕa,
Când în sat s'apropia,
Iar înainte le ieşŕa,
40 În potecă le întâlŕia

- Și-al doilea le 'ntreba :
 Care'î Badu cârciumaru,
 De ziua cârciumărește
 Și noaptea măcelărește,
 45 Măcelari de Turci d'eî mari,
 Le taie capetele
 Și le ia haznalele ?
 Dar fetele ce'mî făcea ?
 Tot de frică și de gróză,
 50 Pe Turci îi îndrepta
 Și casele le arăta :
 — Turcilor, Pafiiilor,
 Vedeți-a casă mititică,
 La cea margine de luncă,
 55 Cu ferestrele de sticlă,
 Cu porțile zugrăvite,
 Pin'năuntru poleite,
 Cela Badu cârciumaru,
 Acilea, mare, că'mî șade.
 60 Așa Turcii ce'mî făcea ?
 Iatagane că scotea,
 Pe călușei tăbăra
 Și la Badu că'mî mergea.
 Porți încuțate gășia,
 65 De trei ori că mi-l striga,
 Nimenea că n'aușia,
 Porțile nu descuia.
 Dară Turcii ce'mî făcea ?
 Buzdugane că'mî scotea,
 70 Creș în pörtă le repeșia,
 Porți la părete că'mî da ;
 Turcii în curte că'mî intra,
 Drept la grajd că'mî trăgea,
 Caii la iesle punea,
 75 Fin cu plóie că le da,
 Sus pe sală se suia.
 Când la Badu că mergea,
 Puținel ușa'mî crăpa
 Și pe Badu nu'mî vedea.
 80 Dară Turcii ce'mî făcea ?
 Peste Bădulésa da,
 La oglindă se gășia,
 Zulușii și'î rêsucia,
 Bună-ziua că mi-î da:
 85 — Bună ziua, Bădulésă,
 Fată de cârciumărésă,
 Cu ochii din curvă alésă ;
 Pe Badu ce l'ai făcut,
 Pentru Badu c'am venit ?
 90 De ț-e Badu, creș, la vie,
 Trimete curênd să vie ;
 De ț-e Badu, creș, la cramă,
 Trimite, ca să mi-l chiamă ;
 De ț e 'n secerat,
 95 Trimite cai de olac,
- Să mi-l aducă legat !
 Bădulésa ce'mî đicea ?
 — Turcilor, Pafriilor,
 Nu m'e Badu în secerat
 100 Și m'e Badu mort de beat,
 C'a bêuț și s'a 'nbătat.
 El, mare, când s'a culcat,
 Către mine s'a jurat, —
 Eú de când l'am luat
 105 Așa spaimă nu m'a dat :
 Că cine l'o deștepta
 Frumosu capu i-o tăia !
 Și el, mare s'a culcat
 Cu paloșu pus pe pșept
 110 Și m'e frică să-l deștept !
 Așa Turcii c'aușia
 Năvală ca porcii da,
 Peste Badu că intra.
 De adormit că mi-l lua,
 115 Cu fața'n jos că'l punea,
 Frumușel că mi-l lega
 Șfirc cu mânele 'ndărăt ;
 Cu frânghie de mătase,
 Care e 'npletită 'n șase,
 120 Taie carne, razmă'n óse.
 Cu virsta 'n douê-spre-đece,
 Taie carne, pîn os trece.
 Și bine mi-l prionia,
 Tot de stâlpul coșului,
 125 În bătaia fumului,
 În dogórea focului,
 Unde-î pás voinicului.
 Mi-l bătea, mi-l chinuia,
 Care nu se dovedia,
 130 Cu latul șatanului,
 Tot în lungu trupului,
 Cu șfircul șgârbaciului,
 Pe fața obrazului,
 Unde-î pás voinicului !
 135 Dară Badu ce'mî făcea ?
 De nevastă se ruga :
 — Alei tu soția mea,
 Nu șede, nu te uita,
 Cată f...tu'î mumă-sa,
 140 Că m'i-a scurtat viața !
 Ia mai ia-ți cheițele,
 Descuie lădițele,
 Și'ți ia iie
 Dintr'o mie,
 145 Rochiță de citarie
 Și ochii negri din colivie,
 Șprincene de condeșelă,
 Buze moi de rumenélă ;
 Și brêu lat
 150 De Țaligrad, —

- Cotu șapte galbeni luat.
 La cămară să'mi descui,
 Oala de galbeni să'mi umpli
 Și in casă ca să'mi intri.
 155 Când in casă că-î intra,
 Te faci a irpiedica,
 Galbeni pe jos a vërsa.
 Turcii, când or vedea,
 Galbeni de jos or aduna
 160 Și pe mine m'or lăsa.
 Cătă f...tu'î mumă-sa,
 Vedea veî ce li-oi lucra !
 Dară Turcii ce'mi făcea ?
 La galbeni nu se uita,
 165 Tot pe Badu 'l canunța,
 Doi la bătaie 'î trăgea,
 Doi la Badu se răstfa.
 Badu nevesti dîcea :
 — Alei tu soția mea,
 170 Nu ședeă nu te uita,
 Cătă f...tu'î mumă-sa,
 Că mi-a scurtat viața !
 El așa mi-o învăța :
 — Dragă nevastica mea,
 175 Sumete'ți rochița'n brină
 Și mi-'ți ia vedrița 'n mână
 Și-'ți fă calea la fântână,
 Și vedrița să mi o lași
 Pe uliță să'mi apuci,
 180 Pe ulița Driuluî,
 Driuluî,
 Codriuluî.
 In capul de uliță
 Este o mică pimniță.
 185 Bine sēma ca să-ți ieî,
 La pimniță ca să mergi,
 La ferēstră ca să strigi.
 Este o mică pimniță ;
 Are patru-deci de uși
 190 Și cu șapte-deci de buți ;
 Și pe Niculcea să'l strigi.
 C'acilea Niculcea 'mi șade,
 Cu trei fete de'mpōrat,
 Luatē de la Ţaligrad,
 195 Tot cu sabie le-a luat.
 Și lui Niculcea să-î spuî,
 Să veî Niculcea ce dîce ?
 Când aude, incepe a plānge.
 Așa Niculcea auîfa,
 200 Uși la părete că'mi da,
 Pe Bădulēsa 'ntreba :
 — Cumnată-mea Bădulēsa,
 De ce-oi fi mai dat p'acasă ?
 De când frati-meu te-a luat,
 205 Pe la mine n'ai mai dat,
 Pe la mine n'ai mai dat,
 Dar acuma ce ai cătat ?
 Dar ea, măre, ce'mi dîcea ? :
 — Ei, cumnatu meu Niculcea,
 210 Nicî acuma nu venîam ;
 Creî, aî-nōpte, la o vreme,
 Creî, Turcii că mi a sosit,
 Pe Badu mi l'a robit.
 Șade Badu spānzurat
 215 Tot de stâlpu coșuluî,
 In bătaia fumuluî,
 In dogōrea foculuî,
 Unde-î pās voîniculuî !
 Mi-l bate, mi-l chinuește,
 220 De nu se dovedește,
 Cu latul İatanuluî,
 Tot in lungul trupuluî,
 Cu sfircu sgārbaifuluî,
 Pe fața obrazuluî,
 225 Unde-î pās voîniculuî !
 Și tu beî și chiotești
 Și de Badu nu'ngrijești
 Și cîn pistōle trosnești,
 Cu trei fete de'mpārat,
 230 Luatē de la Ţaligrad,
 Tot cu sabia le-ai luat !
 Dar Niculcea ce'mi făcea,
 Când așa că mi-auîfa ?
 Acasă mi-o trimetea :
 235 — Cumnată-mea Băduleasa,
 Ia-ți drumu, te du acasă,
 Că mișelu s'a 'mbātāt,
 D'āa Turcii l'a legat ;
 Că el de nu se'mbāta,
 240 Pe el Turcii nu'l lega.
 Ea, așa când mi-auîfa,
 Din piclōre că'mi cădea
 Și pe jos se tăvălfa,
 Māna 'n cap că mi-ș punea,
 245 Cāt apuca, atāt rupea.
 Niculcea dacā vedea,
 Cu inima se 'ntorcea
 Și la ea că se ducea,
 De māneacă mi o lua
 250 Și acasă 'mi-o trimetea,
 Cū gurița mi-o învăța :
 — Cumnată-mea Bădulēsa,
 Ia-ți drumu, te du acasă,
 Dă mai İute din piclōr
 255 C'am un puișor de șoim,
 L'oi deștepta din șoim,
 Te-oi ajunge, te omor !
 Tu acasă să te duci,
 Eū pe urmă c'oi veni,
 260 Tot cāntānd și chioțānd

- Și cu murgu nechezând,
 Din buzdugan asvârlind,
 Gardurile pologind.
 Turcii, măre, or auți
 265 Pe tine te-or ispiti.
 Și tu, măre, să le spuți
 Că sunt negustor de boi
 Și viu în gazdă la voi,
 Că și voi aveți doi boi;
 270 C'am vîndut cireșile
 Și-am bătut cășturile:
 A bătut de s'a'nbetat,
 D'aia face larmă'n sat.
 Ea așa că le spunea,
 275 Dacă Turcii mî-o întreba.
 Uite Niculcea sosîa,
 Turcii 'n casă că intra,
 Tot de Badu s'apuca.
 Iar Niculce, când venîa,
 280 Calu afară că'l lega;
 Când în casă că intra,
 Spate 'n ușă că punea
 Și bună ziua le da:
 — Bună ziua, Turcilor,
 285 Și mai mari Pafirilor.
 De vî e robul de vîndare,
 Dați-mi-l mie 'n parale,
 Ori să facem d'o schimbare?
 — Așa Turcii c'auđia,
 290 Fôrte rău se supêra
 Și ca mai tare spunea:
 — Nu nî e robu de vîndare,
 Nicî că'î robu de schimbare,
 Ci nî e robu de pîrđare!
 295 Niculcea, când auđia,
 Fôrte rău se supêra,
 Ca mai tare poruncîa:
 — Cumnată-mea Bădulésa,
 Nu șede-a, nu te uita,
 300 Și mai ia-ți cheițele
 Descuțe-ți pimnițele
 Scóte-mî o cupă de vin,
 Să'nchinăm pe la aî creștini!
 O cupă de vin scotea,
 305 In mîeđu casi-o punea.
 Luaș Turcii și mi-l gusta,
 Fôrte bun li se părea.
 Iară Turcii ce'mî đicea?
 — De Turci și cu pace real
 310 Dar Niculcea 'mî răspundea:
 — De Turc și cupa voi da;
 Cine cupa nu mî-o bea
 Frumos capu i-oî tăia!
 Bea Turcii și se'mbăta
 315 Și pe Niculcea 'ntreba;
 — Ce măsură cupa să aibă,
 Care noi n-om putea bea,
 De Turc și cupa?
 Dar Niculcea le spunea:
 320 — O vadră și cincî oca,
 Care bea Badu cu ea,
 Vadra Țaligradului
 Ocaua 'mpêratului.
 Turcii vinu că'mî bea,
 325 De Turc cupa 'și primîa,
 Bea Turcii și se'mbăta
 Și de Badu că'și uita.
 Dar Niculcea ce'mî făcea?
 Bine el că'î cunoștea?
 330 Și de loc că se ruga:
 — Turcilor,
 Boșerilor,
 Am bătut,
 Ne-am veselit,
 335 Rându Badului a venit;
 Sloboziți î mîna drêptă,
 Facă'și crucea creștinescă,
 Să-î dăm un pahar de vin,
 Să încerce vinu de bun,
 340 Că și el o fi creștin!
 Dară Turcii ce făcea?
 Eî că dacă se'mbêta,
 Pe Niculcea 'l asculta,
 Iataganele scotea,
 345 Frânghiile le tăia,
 Drumu Badului că-î da;
 D'un pahar de vin că'î da,
 Badu în mînă 'l primîa,
 Numa buzele uda,
 350 Ca mai tare poruncîa,
 De frate sêu se ruga:
 — Alei, frate Niculcea,
 Mari țî-a fost puterile,
 De mî-aî lungit đilele;
 355 Bate-mî tu marginele
 Și să'mî țîi sorócele,
 Să'mî bat eú mijlócele.
 Ce de la mine o scăpa,
 De la tine să nu scape,
 360 Nicî pe gaură de șarpe!
 Badu, măre ce'mî făcea?
 De necăjit ce era
 Mîna'n pozînar băga,
 Mititel paloș scótea
 365 Și pîn Turci că'mi-l isbîa;
 De necăjit ce era
 N'avea Badu ce tăia,
 Ca pe varză mi-î toca.
 Că fu Badu necăjit,
 370 Răzmă paloșu pin zid,

- Scóse brazde ca de plug.
El de Niculcea se ruga :
— Alei frate Niculcea,
Maí bine să te păzești,
375 Că sunt tare nęcăjit,
Ochií s'au 'mpoíejenit
Și mî-e frică că te stric !
Dar Niculcea ce'mî făcea ?
La Badu că se ducea,
380 De mână că mi-l lua
Și-afară că mi-l scotea,
Apă rece că cerea,
Pe ochi negrii că'l spála,
Badu că se deștepta,
385 Drept la graj că se ducea ;
Șaua pe negru așeđa
Și la cămară mergea.
Dăsăgeii îi lua
Și de galbeni îi umplea
390 Și pe negru îi așeđa
Și la plimbare pleca,
- Pe ulița Driuluí,
Driuluí,
Codriuluí.
395 Amândoi că se plimba
Și Niculcea mi-ș cânta :
— Vaí, tratule,
Badule,
Cum îți arde casile
400 Și mi-ți put slăninele !
Dară Badu ce țecea ?
— Las, fratule, să ardă
Că maí am paralele
Și mi-oí face altele ;
405 Marí ți-a fost puterile,
De mi-ai lungit țeile !
- Mě plătií cu cântecu
Ca lupu cu urletu,
Când potera mi-l gonește,
410 Dă ptelea și se plătește.

CÂNTECUL BADULUI.

(VARIANTA).

Cules de D-l Ión Odor de la Ion Pescaru, din Comuna Gura Belii—Prahova.

- Umblă Turcii tot d'afurea,
D'afurea prin păduri,
Tot dinumuri,
Pě drumuri.
5 Dě cătat pe cine cată ?
Tot pě Badu
Cârciumaru,
Diua este cârciumar,
Nóptea este măcelar,
10 Măcelaru Turcilor,
Chisagiu ovreilor.
Iar Turci, că nu'l afla,
Peste casili lui că da,
Și la pórtă se oprea,
15 Și din gură întreba,
Pe nevasta
Bădulésa :
— De e Badu'n casă,
Di-í să iésă !
20 De e 'n tērg,
La carne grasă,
Trimete'l să vie acasă ;
De-í în vie,
- Di-í să vie !
25 Bădulésa ce țecea ?
Ea așa le răspundea :
— Nu e 'n vie ;
Ca să vie,
Nici în tērg,
30 La carne grasă,
Trimes, să vie acasă ;
Ci e beat,
Culcat în pat,
Cu paloșu gol pe ptept,
35 Și mî-e frică să'l deștept,
Că-í un om cam neînțelept.
Turcii dacă auđia,
După cai descáleca,
Năvală'n casă că da,
40 Și pe Badu il lega,
Tot de stălpu hornuluí,
In dogórea foculuí,
Unde-í pás voíniculuí.
Da Badu ce mi'și țecea ?
45 — Dragă Bădulésă,
Tu nevastă-mea,

Ce'mî stai şi'mî priveşti?
 Turciî mă isprăvesc!
 Ia'ŝi o ite,
 50 Dintr'o mie,
 Rochiŝă portocalie,
 Brēu roşu din Ţarigrad,—
 Cinci galbinî cotu luat,—
 Şi te fă d'a surcela,
 55 Turciî sémă a nu'ŝi băga,
 Pēnă mi te-ŝi depărta,
 La frati-meŝ Niculcea,
 C'ăla capu mî-o scăpa!
 Bădulésa se ducea,
 60 Vorba bine-ŝi asculta,
 La Niculcea se ducea.
 Niculcea când o vedea,
 Sē'ntrista, sē bucura:
 — Ce e dragă cumnată?
 65 — Nu este răŝ pentru mine,
 Şi nu e nici pentru tine;
 Da, imî este de tot răŝ,
 Pentru Badu, frati-tēŝ;
 Că Turciî mi l'aŝ legat,—
 70 L'aŝ găsit culcat in pat,—
 Tot de stâlpu hornuluŝ,
 In dogórea foculuŝ,
 Unde-ŝi pás voŝniculuŝ.
 Niculcea când auđŝa,
 75 Aşa din gură'mî grăŝa:
 — Ţin' cumnată in de bea,
 Şi mergŝ inaintea mea;
 Că eŝ când oiŝ veni,
 Din pistóle pârâind
 80 Şi din gură hărăpind
 Şi chiuind,
 Turciî când o auđŝa,
 Pe tine te-o întreba:
 — Cine este acela,
 85 De vine aşa?
 Tu să le spuŝ lor Joŝ:
 Ala-ŝi negustor de boŝ,

Şi trage 'n gazdă la noi;
 Şi-a vindut ciređili,
 90 Şi şi-a strâns dobēndili,
 Şi-acum bea din căştiguri!
 Niculcea când sosŝa,
 După cal descăleca,
 Şi in casă că mergea;
 95 O mână 'n prag că punea,
 Cu alta fruntea ştergea.
 Aşa cu ochiŝ privŝa,
 Şi «Salamonichi» đicea,
 Da Turciî nimic nu-ŝi răspundea.
 100 Când mâna pe paloş punea,
 Nici un Turc nu rămănea,
 Pe toŝi grămadă-ŝi făcea,
 Pe frati sēŝ 'l deslega,
 Afară că mi-l scotea,
 105 Şi din gură-aşa đicea:
 — Bădulésă, cumnată,
 Scóte ce-aŝ mai bun din casă.
 Scóte ce-aŝ mai scump in casă,
 Apóŝ foc caselor punea,
 110 Care pe drum că trecea,
 Tot pe Badu'l văŝcărea:
 Vaŝ sērace Badule,
 Cum iŝi arde casele!
 — Las' să arđă casele:
 115 Să topesc slăninile,
 Să curgă unturile!
 Ne'nchinăm cu cântecu,
 Ca calu bun cu umbletu,
 Ca şi lupu cu crângu:
 120 Cât trăieşte,
 [Liboveşte,
 Câte un coteŝ, că isbeşte,
 Câte-o găscă jumuleşte,
 Câte-un purcel guiceşte,
 125 Vēnătoru'l dobindeşte,
 Dă chelea şi sē plăteşte.

CÂNTECUL BANULUI

Cules de Christea N. Țapu, din gura lăutarului Costea Gheorghe, din Sacent-Teleorman

- Fôie verde murile,
Scos'a Ban plugurile
Pe câmpu Craiovei,
Să'mî are miriștile,
5 Să'ntórcă ogórele,
Să'mî samene meile,
C'a 'nflămândit róbele.
Cerșesc sêracele
Pe tóte ulișele,
10 Cu trăiștile doldora;
Că umblă prin mahala
Ne-a făcut de mascara,
Rid boerii în cafenea.
Dară Banu ce'mî făcea ?
15 Și plugul că, și'l pornîa,
Mergea rótele turuind
Și bicele tot plesnind
Și mândile rinchezând.
Dar la plug cine 'mî trăgea ?
20 Trage d'albiș,
Cu cod'albiș;
Inaintea cod'albilor
Trage pegiș câte-și patru.
Dar inaintea pegilor,
25 Trage suriș d'amândoi,
Se 'ngăduesc ca doi boi.
Dar caiș cine î mânia ?
Copilaș d'al Pârvuluș,
Inișoru Banuluș,
30 Banuluș bogatuluș.
Că s'a lăsat de Bănie,
S'a apucat de plugărie ;
Că Bănia 'î sêrăcie
Și plugăria bogăție.
35 Să veđi plugariș Banuluș,
Ca sfetniciș 'mpêratuluș,
Că le staū cojócele,
Ca vara ciupercile;
Tot cojóce de Samur,
40 Cusute cu barbă fir,
Pe plept numaș trandafir.
Când cătase cam d'o parte,
Cam din-spre sóre rêsare
Tare 'mî vine și'mî sosește
- 45 Băneasa pe-o vâlcea,
Demâncare la plug aducea.
Dar ce demâncare aducea ?
Găinușă
In ulcelușă,
50 Cocoșel
Pe tățerel,
Rachiaș
La clondiraș.
Dacă la plug că venîa
55 «Aște-đeū» la plug că'mî da,
Dar Banul că 'î mulțumîa:
— Mulțumesc, Băneasa mea!
Ea din gură că'î đicea :
— Bine, Bane dumnea-ta,
60 Ce te lașî tu de Bănie
Te-apucaș de plugărie ?
Rid boerii 'n cafenea,
Rid boerii de dumnea-ta,
Că te ai lăsat de Bănie,
65 Te ai apucat de plugărie !
Dar Banul ce'mî făcea ?
El din gură cuvnița :
— Aoleo, mândruța mea
Fórte cinstită fuseșî,
70 Grele cuvinte avuseșî ;
Dar Bănia e sêrăcie,
Plugăria e bogăție.
N'ai vėđut Băneasa mea,
C'a înflămândit róbele,
75 Cerșuesc sêracele
Pe tóte ulișele,
Cu trăiștile doldora;
Și'mî umblă prin mahala,
Ne ai făcut de mascara,
80 Rid boerii 'n cafenea !
Dar Băneasa ce'mî făcea ?
— Frumósă masă 'î întindea,
La un pleop că mî-o'ntindea,
Plugariș la masă ședea.
85 'u pahar cin'le lumîa ?
Să veđi Banul cel bêtrân,
Cu bărbuța pên'la brêu,
Cu firea ca de copil,

- Cu mintea de om bătrân.
 90 Dar Băneasa ce'mi făcea ?
 Acasă că mi-ș pleca
 Și c'un Turc că se'ndrăgia
 Și cu el că se cinstia,
 Lăutarîi că-î cânta :
 95 Lăutarîi cu dibele,
 Toboșari cu tobele
 Și gorniștii cu gornele.
 Ea cu Turcu că pleca
 Și pe Ban il părăsia.
 100 Fôie verde și-o leala,
 Iată pe Ban că'l vestia,
 Nevestica Pârului,
 Finișoru Banului,
 Banului bogatului.
 105 Drept la Banu că mergea
 Și din gură că-î dicea :
 —Naș Banule, dumnea-ta,
 Beî și te 'nveselești,
 De nășica nu 'ngrijești ;
 110 Pe dumnea-ta te-a lăsat,
 Și cu Medin Pașa a plecat.
 Fôie verde și-o leala,
 El așa când mî'auđia,
 Fôrte tare se 'ntrista,
 115 Pahar din mână'î cădea,
 De necăjit ce era.
 Dar către Ban imi grăia
 Pârnu, finu Banului,
 Banului bogatului,
 120 El din gură cuvînta :
 — Naș Banule, dumnea-ta,
 Nu purta inimă rea,
 Ți-aduc eu pe nășica !
 Să'mi dai tu pe suru,
 125 Pe suru nebunu,
 Care fuge cu anu
 Și răsufliă cu ceasu.
 Banu din gură-î grăia,
 Când auđia pe Pârnu-așa :
 130 — Măi, fine Pârnule,
 Cum să-ți dau eu pe suru ?
 Că suru e c'am nebun,
 Te duce noptea făr'de drum,
 Făr'de drum, făr'de cărare,
 135 Noptea pe la haîmanale,
 Și te-aruncă în ceia țară.
 Dar Pârnu nu înțelegea,
 El Banului răspundea :
 — Naș Banule, dumnea-ta,
 140 Dă'mi mie pe suru,
 Pe suru nebunu,
 Care fuge cu anu
 Și răsufliă cu ceasu,
 Măcar de mî-o repune capu !
 145 Dară Banu ce făcea ?
 Dacă vedea și vedea,
 El pe suru că i-l da,
 Pârnu mult se 'nveselia ;
 Frumos șeava că'mi punea.
 150 Il înșela moldovenește.
 Și mi-l călărea turcește.
 Dară Pârnu ce făcea ?
 Cruce la pîept ridica
 Și pe suru încăleca ;
 155 Cu scara că sdrăncănia,
 Cu capu de cer ca'l da,
 Incepu Pârnu a striga :
 — Naș, Banule dumnea-ta,
 Ceartă-ți pe suru,
 160 Pe suru nebunu,
 Că'mi repune capu !
 Dară Banu că-î striga :
 —Nu ți am spus eu, dragă fine,
 N'aș avea parte de tine,
 165 Că e suru c'am nebun
 Și te duce făr'de drum,
 Făr de drum, făr de cărare,
 Noptea pe la haîmanale ?
 Incepu Banu a striga :
 170 — Dura, dura, surule,
 Surule, nebunule,
 Lasă-ți nebuniile
 Și toate drăciile
 Și-apucă-ți drumurile.
 175 Pune buza la pămînt
 Și cода fuor în vînt
 Și te pune la pămînt
 Și scôte brazde de plug.
 Așa el că'l asculta :
 180 Pune buza la pămînt
 Și cода fuor în vînt
 Și s'așeđa la pămînt.
 Pârnu pe sur încălica,
 După Turc că se lua
 185 Și pe Turc că'l ajungea.
 Când fuse pe la periș,
 Puse loc d'a curmeziș.
 El din gură că-î striga :
 — Nașă, nășicuța mea,
 190 Ea'ntinde-mi d'a mâna a ta,
 Ca să-ți mai sărut mâna,
 Ca să-ți mai erți tu greșala.
 Dară Nașa ce'mi făcea ?
 Mâna lui că i-o întindea
 195 Și'n brâu lui că i-o arunca,
 Pe cal Pârnu că o punea,
 Pe Turc că l'ajungea
 Și capul că i-l tăia.

- Când Turcu ȕicea «aman»,
 200 Il povirtea dupe cal.
 Dară Pârveu ce făcea ?
 Țolele Turculuî le lua
 Și el că mi-le'mbrăca.
 Celmeaua că î-o lua,
 205 Pârveu în cap c'o punea,
 Și'n dărăt se'napoia,
 La Banu la plug mergea.
 Dacă Banu mi-l vedea
 Din gură gróznic striga :
 210 — Băețî, luați oticele
 Și'nfundati colnicela,
 Că vine Turc Medin Pașa,
 A tăiat pe finu Pârveu,
 Acum vine să mă taie și pe mine,
 215 F.tu-l în lege de câine!
 Iar Banu, când il vedea,
 Pe suru ăl mic încălica,
 Pin bascele se'nfunda
 Și'n casă că mi-ș intra
 220 Și Pârveu că î striga :
 — Naș Banule, dumnea-ta,
 Staî, frate, pêne colea,
 Că țî-am adus nășica,
 Să-ți dreg inimióra!
 225 Banu din gură striga :
 — Sictir, păgân d'acilea,
 Că tu ești Turc Medin Pașa,
 Aî tăiat pe finu Pârveu
 Și acum vrei să mă taî și pe
 [mine,
 230 F...te în lege de câine!
 Dară Pârveu ce'mî făcea ?
- El așa, dacă vedea,
 De tóte se desbrăca
 Și celmeaua o lepăda,
 235 Cu țolele luî se'mbrăca,
 Pe feréstră se uita
 Și pe Pârveu il cunoștea
 Și afară că ieșea.
 Banu'n față 'l săruta
 240 Și din gură că-î ȕicea :
 — Fine Pârvule, dumnea-ta,
 Fiind-că mî-aî făcut ăst bine,
 Ce bine să'ți fac și eu,
 Din mila luî D-ȕeû ?
 245 Să-ți dau viț,
 Să-ți dau moșîi,
 Saû erghelia de la baltă ?
 Nu pe tótă, jumătate,
 Pe cum nu e cu dreptate !
 250 Dară Pârveu că-î ȕicea :
 — Naș Banule, dumnea-ta
 Să nu'mî dai viț
 Să nu'mî dai moșîi,
 Să'mî dai pe suru nebunu,
 255 Care fuge cu anu
 Și răsufă cu ceasu ;
 Când este pe la periș,
 Se pune'n loc d'a curmeziș.
 Când Banu că'l auȕta :
 260 Puținel că se'ntrista
 Și din gurăcă-î ȕicea :
 — Aî, fine fie-ți dăruiț,
 După cum tu aî dorit,
 C'a purtat trupșoru meû,
 265 Să maî porțe și p'al tēû !

S T A N I S L A V

Spusă de G. Bălțatul lăutar. Auzită de el de la Radu Dârdăială lăutar bătrân și
cenuș de postă.

Cules de I. Leabu învățator al com. Șerbănești-Olt și comunicat lui Christea
N. Țapu.

- Sus pe luciul Dunării,
Vine un caic zugrăvit,
Cu postav verde învelit,
Tot de maluri e isbit
- 5 Și de tină e stropit.
Dar în caic cine este ?
Sînt cinci-șapte Turci bătrâni,
Cu bărbile pîn la brâu,
Cu firea ca de copil.
- 10 Mai marele care este ?
— Săvai-Aga al Diului,
Mustafa de la Baba,
Care le împarte lefeaua.
Imbrihor de la Târgșor,
- 15 Că mi'l pîrtă binișor.
Și ei, frate, că mi-îi umbla,
Tot din vad în vad,
Și din sat în sat,
Tot întrebând și ispitând
- 20 De Stanislav copilu,
Incinge barba cu brâu,
Casapul Ovreilor,
Măcelarul Turcilor.
Caic la margine 'mî da,
- 25 Fete mari frate gășia.
Fete mari pânze 'nălbînd,
Cămășî la sôre cosînd,
Fete mari Beligrădence,
Neveste Țeligrădence.
- 30 — Bună ziua fetilor,
Fetilor, nevestilor !
De mi-ați spune cu dreptate,
Pânzele să se 'nălbescă,
Știți ca cîla de hîrtie,
- 35 Când o ței din prăvălie,
Și logofeții mi-o scrie,
Mai mîndru că mi-o mîngăie.
De mi-o-ți spune cu strîmbătate,
Pânzele să se cernescă,
- 40 Știți ca poșul de la gât.
Unde fetile aușia,
Nevestile înmărmurea.
La cea fată smedișoră,
Cu cosița gălbioră
- 45 Și cu semne de vîrsat,
Ibovnica lui Stanislav.
O iubise ș'o lăsase,
Pismă pe dînsul prinsese :
— Turcilor, Spafiilor,
- 50 Pe Stanislav nu l'am vîdut,
Dar am vîdut pe mama lui
[Stanislav,
La cea cămară de pîtră,
Spălîndu-î zăbunile,
- 55 Tôte hantiriile,
Veți, de sînge, veți, de Turc,
Și d'o chică de voinic
Și de mustață de Frîng.
Unde, nene, că mi-ți spală,
- 60 Și de pîtră mi-î trîntește
Și de sînge că se scură,
Dunărea în două mi-o curmă.
Unde Turcii c'aușia,
Năvală la cai da,
- 65 Ca cîiniș la zahana,
Și din gură țicea :
— Măi, băeți,
Ia măriți voi cîrmile,
Trageți cu lopețile.
- 70 — Hop, odată la lopată,
Să trecem Dunărea îndată !
La muma lui Stanislav că
[mergea :
— Bună țuia, mama mama lui
- 75 [Stanislav.
De ești mama lui Stanislav
Să ne fiți mamă și nouă,
Nu'l cătăm cu rîutate,

- 80 Ci'l cătăm cu bunătate,
Că'î al nostru, el, bun frate.
Cu el am negustorit,
Cu el am îmbătrănit
Capetile le-am împărțit,
85 Câștigul ne-a mai rămas,
Ca să-l împărțim pe frați.
Nu știu de ce foc s'a mâniat
Și caicul, 'și l-a luat,
Pe Dunăre a plecat,
90 Ochii cu dânsul n'am mai dat.
— Turcilor, Spahiilor,
Mai marii lenicerilor,
Stanislav, mare, că este
P'a cea gărlă,
95 Ciorogârlă, —
Unde Dunărea se cotește,
Malurile s'asvârlesce,
Pădurea că se rărește, —
Cu caicul priponit,
100 Cu lăntușul de argint,
Că de tei n'a mai găsit.
De trei dîle 'mî este băt
Și'n caic 'mî este culcat.
Unde Turcii c'auđia,
105 Năvală la caic da
Și'n caic că se punea
Și la Stanislav mergea
Și la el că se uita;
Ei dintre ei că vorbîa,
110 Nu gândîa, că este băt,
Ci credea că ie culcat.
Iar Stanislav se mișca,
Vintul perișorului că'î bătea;
Unde Turcii se uita,
115 Fugîa ca muerile,
Și țipa ca curvile,
Și'mî fugîa țepuresce
Și'mî săria ogăresce;
Și'si rupea giubelile
120 Și'si perdea pistolile.
Dar Stanislav mai avea
O slugă dréptă și inteléptă,
Și de Dumneđu lăsată,
Pe Neculae Neculcea,
125 Ce ședea într'un colnic,
Cu pistolul ruginit,
De trei luni ne-slobodit.
— Mă Turcilor, Pășfilor,
Ce fugiți ca mușterile
130 Și țipați ca curvele;
Și'mî fugiți țepuresca
Și vă aruncați lupésca
Și rupeți giubelile
Și pierdeți pistolile ?
- 135 Ce voi mie 'mî dăruii
Să vă daū pe Stanislav legat,
Să vi'l predaū ferecat
Cum e bun de spânzurat ?
Unde Turcii c'auđia,
140 Fesuri din cap că lua
Și cu bani că le umplea,
Luī Neculcea 'î dăruia.
Iar Neculcea ce făcea ?
La Stanislav că mergea
145 Trei pumni în cap că'î trântîa,
Cu șapte ștrénguri că'l lega, —
Șapte ștrénguri de Brașov
Și cinci funii de mătase,
Ce l-a răsbît pân la oșe.
150 Pân' la oșe că'l răsbîa
Și el nu se deștepta.
Tărăș Turcii că'l lua,
Și la Pașa că'l ducea.
Judecata ce'î făcea ?
155 El tot băt, frate, era !
Judecata ce'î făcea ?
— Dunărea l'a crescut,
Dunărea l'a hărănit,
Dunărea decî să'l mănânce !
160 Și tot'î mai dăruia
Petricica morei,
Din țara Moldovei.
Intre spete ț-o lega,
Brânci în Dunăre că'î da.
165 Trei dîle și trei nopți
Dunărea că mi-și urla,
Până la fund că cădea;
Și cu fața în jos cădea
Și cu pétra morei d'asupra.
170 Raciî 'l pișca, racii'l mișca,
Moruniî de el se freca
Și el nu se mai deștepta !
Dar un rac grozav venia
Și de nas că 'l apuca
175 Și de tare ce'l strângea,
Tocmai atunci se deștepta,
Și din gură așa dîcea :
— Cată! f... mâni-sa ! ?
Unde sint eū aicea ? !
180 . . . . .
A! asta-î din Neculcea !
Că Neculcea m'a legat,
Și'n mâna Turcilor m'a dat !
El nișel că se smucîa,
185 Puterile 'și aduna,
Din fundul apei pleca
Și trei dîle cât făcea,
Numai dintre spete clătina
Și în fața apei eșîa

- 190 Cu pétra morii d'asupra.
 Și 'n fața apei dacă eșta
 Și începea de a-'mî înota,
 Cam șerpesce,
 Cam broșesce ;
- 195 Și o lua în lungul Dunărei
 Până la vadul Brăilei.
 Când ochii căși ridica,
 Ibovnica lui 'ș'o vedea.
 Când la apă mi'ți venia
- 200 Și'n gura mare striga,
 De'mî urla Dunărea :
 -- Sai, Stăncuțo, soru-mea,
 Scóte-mă tu d'aicea
 Și mă scapă din belea ;
- 205 Multă pomană veî avea !
 Unde Stăncuța audia
 Gălețile lepăda,
 Dosul la tat-séu că da :
 — Scól tu, taică, nu ședea,
- 210 Un negustor s'a înecat ;
 Și sieptu cu galbeni
 De gât rău îi atârna.
 Unde tat-séu c'audia,
 Caic și cuțitul lua ;
- 215 Și lua și lopata,
 La Dunăre c'alerga.
 Când în margine ajungea,
 Numai capul că'i vedea
 Ochii în cap că'i cunoscea :
- 220 — Hai tu, taică, dragu taichi,
 Că'i ibovnicul tēu,
 Să mănânce capul meu !
 Ad'la mine caicu și cuțitu,
 Că sunt mai iute de mână.
- 225 Caic și cuțitul lua
 Și la Stanislav mergea,
 Stréngurile că'i tăia
 Ș'apoî puțin zăbovia.
 Unde pétra că'i cădea,
- 230 Trei zile și trei nopți
 Dunărea tare urla,
 Pétra la fund că cădea,
 Dunărea se liniscea,
 După ce borbocii făcea.
- 235 Stanislav că'mî rămânea
 Și'n caic că se punea,
 Lopata în mână lua ;
 Si necăjit cum era
 Numai trei lopeți trăgea ;
- 240 De șapte pași pe mal
 Caicul 'l arunca ;
 Așa da de necăjit
 Scărția caicul de pămînt.
 Stanislav, frate, se gășia,
- 245 Despuiat în pelea gólă erá.
 Și, rușine, frate'i era,
 El în oraș nu intra.
 La margine o biserică era :
 In ea, un călugăre cetea.
- 250 Stanislav dacă'l vedea,
 Numai cu pumnul 'l bătea
 Până frate 'l omora.
 Țólile i-le lua
 După ce în sémă le lua ;
- 255 Stanislav cu ele se'nbrăca,
 Pe uliță se plimba
 Și da pe la cafenea.
 Unde Turcii că'l vedea :
 — Baca, Baca, Ghiaura !
- 260 Cată f... mâni-sa ! ?
 Orî-o fi vr'un frățior,
 Orî-o fi vr'un verișor,
 Că prea'si sémână cu el !
 Uniî din ei 'șî dicea :
- 265 Baca, Baca, Ghiaura,
 Că ni-a înviat mortu,
 Să ne mănânce capu.
 Un călugăr ce trecea
 Și pe uliță se plimba
- 270 Cu Stanislav se întâlnea
 Și cu barbă mi-l vedea
 Si tare se speria ;
 Și-un paloș că'si cumpăra
 Cinci sute de lei că da,
- 275 Că tare frumos era.
 Pe Stanislav dacă'l vedea
 Cu glas dulce'i grăia :
 — Părinte, sfinția ta !
 Că ești, taică, om bătrân,
- 280 Că cunoști la fer mai bun.
 Vino incoa, te-apropiază,
 Privește'l și'l cercetéză.
 Ast paloș l'am cumpărat,
 Cinci sute de lei c'am dat.
- 285 Stanislav paloșul'n mână că lua
 Și la el bine privea
 Căcî el tare 'l cunoscea.
 Paloșul al lui era,
 Și vîndut de Neculcea.
- 290 Stanislav se supăra
 Și răstit popii dicea :
 — Călugăre, plază rea,
 F...ți crucea mâni-ta !
 Sau te-ai lăsat de popie,
- 295 Să te-apucî de vitejie ?
 Să nu'ți fie de cinci sute de
 [lei c'ai dat,]
 Dar să veđi într'acui mână a
 [intrat ?]

- 300 Călugăre pómă rea,
'Ngenunche înaintea mea,
Să te spovedesc ceva!
Călugărul ce făcea?
Înaintea lui ingenunchia
- 305 Gândia că'î spunea ceva!
Stanislav cu paloşul da,
Frumos capul că'î tăia.
Merge cap ghisdănăsând,
Trupul mătăniî făcënd.
- 310 Paloşul că mi'l lua
Şi de sânge îl ştergea
Şi în cârpă 'l înfăşura;
Şi mi'l băga în sîn la pîele,
Tot ca mai 'nainte vreme.
- 315 D'aci lua tîrgul d'alungul,
Pimniţele d'arëndul;
Unde vr'un Turc că găşia,
Acolo că mi'l toca.
El pe supt pat că intra
- 320 Şi de urechi că 'î scotea
Că pîr f... nu'mî avea.
Tot tîrgu că mi'şî umbla
Pe Neculcea nu'l găşia.
Dar într'un cap de tîrguleţ
- 325 Mai este o pimniţă mică,
Ia mai mult nimica,
Cu cincî-şeci de uşî,
Cu o sută de buşî,
Tot buşî buslagele,
- 330 De-o sută de vedre.
Acolo Niculcea că'mî era
Cu trei fete de împêrat,
Din oraş din Ţarigrad,—
Cu sabia le a luat.
- 335 Una 'l pişcă,
Alta 'l mişcă
Una cu vin 'l stropesce,
Feţişora 'î rumenesce;
Niculcea bea şi chefueşte,
- 340 De Stanislav nu gîndesce.
Stanislav în gîrliciu că mi-ţî
[şedeu,]
Şi pe Neculce că'l vedea,
Sângele 'n el s'aprindea.
- 345 O vadră de vin cerea,
De tîrte că mî-o apuca,
La guriţă mî-o punea
Şi pe gât gâl-gâl făcea,
Tocmai în fund că rîsufla,
- 350 Şi de pîmint c'o trîntia
Şi pusderiî o făcea,
De se minuna lumea.
Cîrciumăreşa-î dicea:
- 355 — Călugăre, pîază-rea,
Ce'mî spărse şî, tu, gălêta?
Iar Stanislav mîraia,
Casa de se detuna
Şi toţi se cutremura
- 360 Şi fiori 'î coprindea
Şi tare se spăimînta.
Iar Neculcea de 'l vedea,
Pahar din mîna 'î cădea,
Hi! Sărăcuţ de maica mea,
- 365 Mi s'a scurtat vieţa!
Şi Neculcea se'ngrozia.
Stanislav la el intra
Nici o palmă că mi-î da,
Numai d'o mîna 'l lua,
- 370 Pe uliţă 'n lung mergea,
La Dunăre că'l trăgea,
Ca îute morţiî să'l dea.
La Dunăre c'ajungea
Şi curînd că poruncia,
- 375 Lui Neculcea 'î aducea
Petricica rîşniţei,
Tot din ţara Brăilei.
Între spete 'o lega
Şi începea d'al judeca:
- 380 — Hai, Niculcea, sluga mea,
Ce rău, nene, ţi am stricat,
De pe mine mai legat,
Şi'n mîna Turcilor m'ai dat?
Totă simbria ţi-am dat,
- 385 Nici o para n'am mîncat!
Poştim, dacă'ai fi voinic ca
[mine],
Ai mai eşi p'astă lume,
Să vorbescî şi tu cu mine,
- 395 Cum vorbesc şi eu cu tine.
Şi 'î dă 'n spate un picior
Şi'l aruncă sus în sbor;
Şi'l dă durda la pîmint,
Şi'l aruncă sus 'n vînt.
- 400 Şi gâlc, gâlc, valdo-gâlc,
În Dunăre a intrat adînc.
Şi el nu'î ca Stanislav,
Că să mai éşă la mal.
Si Stanislav a plecat,
- 405 Iar în pimniţă a intrat,
Şi s'a pus pe chefuit,
Cum nici nu s'a pomenit.
Toţi s'aû dus, nu se mai vede,
Numele nu li se pîerde.
- 410 Mai diceţi, boierî, amin!
Că vî făcuî cântec din plin,
Bacşiş daţi la lăutarî,

- Să'l cântăm la boerī marī ;
 Bacșiș dați și la cobzarī,
 315 Să'l cânte la țile marī.
 C'ășa a fost istoria
- Stanislav și Neculcea,
 De se duse pomina
 La tótă Valahia !

CANTECUL LUI TANISLAU.

(VARIANTA)

Culésă de Christu N. Țapu din gura lăutarului Dumitru Văleanu, din Roșioride-Vede—Teleorman.

Pe luciul Dunării Vine un caic zugrăvit, Cu postav verde 'nvălit, Pin năuntru șicuit. 5 Tot de Turcī mī-e ingrămădit, Tot de Turcī d'eī bētrānī, Cu bărbile pēn' la brēu. Și de tină mī-e stropit Și de malurī mī-e isbit. 10 Dar eī, frat' unde'l mână ? Tot la vale 'n Brăila. Cam la Vadu Brăiliī, Cam de din josul schiliī, Turciī, frate, se opreaū, 15 Că eī, măre, mi-șī vedeau Fete marī pânze 'nălbīnd, Neveste de câte-un prunc Cămășī la sóre trăgēnd, Drept la ele se oprīa 20 Și «salamanicu» le da : — Bună țīua, fetilor, Fetilor, nevestilor, Voi d'ați spune cu dreptate, Pânzele să se 'nălbească 25 Știī ca cōla de hârtie, Când logofețiī mī-o scrie ; De n'ați spune cu dreptate, Pânzele să se 'negrēcă Ca rasa călugărēcă 30 Și ca poșu de la gât ! Voi, frate, nu mī-ați văđut Pe Tanislaū copilu, Incinge barba cu brēu ? Cea fetiță bălățoră 35 Cu codița gălbiōră	Și la față smedișōră, Iboinnica lui Tanislaū, — O iūbise și o lāsase, Pismă pe dēnsul prinsase, 40 Ea din gură că'mī striga : — Turoilor, Pasfiilor, Și mai marī Nicenilor ! Pe Tanislaū nu l'am văđut, Dar noi, frate, c'am văđut 45 Pe muma lui Tanislaū, La cea Caleră de piatră, Pe Dunăre cocoșată, Că'i spală zăbunile, Tōte anteriile, 50 Tot de sânge de voīnic Și de mustață de Frānc. Unde Turciī c'auđia : — Baca, baca, Ghīaura, Că i-am aflat, đēū, urma, 55 Ca să'i scurtăm viața ! Hop odată, Hop la lopată, Să trecem Dunărea 'ndată ! Când acolo că trecea, 60 Eī, frate, că mī-o găsia Și bună țīua că'i da : — Bună țīua, muma lui Ta- [nislău, De ești mumă lui Tanislaū, 65 Să ne fiī și nouē mumă. Noi cu Tanislaū am copilărit Cu el am negustorit, Nu știū ce foc s'a mâniaț Caicu și l'a luat, 70 Pe Dunăre s'a lāsāt,

- Ochii cu densu n'a mai dat.
 Capetile le-am împărțit,
 Câștigul că ne-a rămas,
 Ca să-l împărțim pe frați.
 Iar femeia ca femeia, —
- 75 Poale lungi și minte scurtă,
 Femeie nepricepută, —
 Turcilor se 'nfățișa
 Și lor frate le spunea:
 — Turcilor, Pasfiilor,
- 80 Și mai mari Nicenilor!
 Unde Dunărea cotește
 Și malul se asvirlește
 Și pădurea se rărește,
 E caicu lui Tanislaū
- 85 Priponit,
 Inlântuit,
 Cu lântușuri de argint,
 Că de tei n'a mai găsit;
 Și el e 'n caic răsturnat
- 90 De trei zile s'a 'mbetat!
 Unde Turcii c'auđia,
 Ei din gură cuvânta:
 — Hop odată
 La lopată,
- 95 Să trecem Dunărea 'ndată.
 Baca, baca, Ghăura,
 I-am aflat noi de urma,
 Ca să'i scurtăm viața!
 Când acolo c'ajungea,
- 100 De departe se uita,
 El cu fața 'n sus dormia;
 Vântul că mi-l adia,
 Perișoru 'i cletina.
 Unde Turcii că vedea,
- 105 Fugia ca mulerile,
 Rupea anteriile
 Și perdea pistolele.
 Iar Neculai Neculcea,
 Sluga lui Tanislaū din dreptate,
- 110 In gura mare striga:
 — Turcilor, Pasfirilor,
 Și mai mari Nicenilor,
 Ce fugiți ca curvile;
 De pierdeți pistolele
- 115 Și rupeți anteriile?
 Ce voi mie 'mi dăruiți,
 Să vă dau pe Tanislaū
 Legat,
 Veregat,
- 120 Cum e bun de spânzurat?
 Unde Turcii c'auđia
 Fesul din cap il lua
 Și de rile că 'l umplea,
 Lui Neculcea 'l dăruia.
- 125 Dar Neculcea ce'mi făcea?
 Mâna 'n pozinar băga,
 Șapte sfori că mi-ș scotea,
 Șapte sfori de mătase,
 Impletite 'n cincii și 'n șase.
- 130 Mi-l lega, mi-l verega,
 In mâna Turcilor că'l da.
 Dar Turcii, când mi-l vedea,
 La Paș'al lor că mi-l ducea.
 Pașa ce judecată-i făcea?
- 135 O pietricică-i aducea,
 Pietrica morii
 Din țara Moldovii;
 Intre spete 'o lega,
 La Dunăre că'l ducea,
- 140 Și din gură'l blestema:
 — Dunărea că l'a crescut,
 Dunărea l'a hărănit,
 Dunărea ca să'l mănânce!
 Brânci in Dunăre că'y da,
- 145 Trei zile, trei nopți urla,
 Până la fund că cădea,
 Cu fața 'n jos că'mi cădea.
 Racii 'l mișcă,
 Racii 'l pișcă,
- 150 Morunii de el se frecă,
 Tanislaū nu se deșteptă.
 Venia un rac,
 Mare răscăcarat
 Și de nas că'l apuca,
- 155 Cu bucata că'mi pleca,
 Tocmai atunci se deștepta!
 Dar Tanislaū ce'mi făcea?
 — Cată,, f..tu'y mumă-sa,
 Asta mi-e din Neculcea;
- 160 Neculcea că m'a legat,
 In mâna Turcilor m'a dat!
 Intre spete cletina,
 In fața apii că se da
 Și el, frate, se trăgea,
- 165 Cam șerpește,
 Cam broștește,
 Pên' la Vadul Brăilii,
 Cam de din josul schilii.
 Dacă la Vadul Brăilii da,
- 170 Voichița la apă 'mi venia,
 Cu vedrile la spinare,
 La apșoră ca să'si ia.
 Tanislaū, când se uita,
 Pe Voichița mi-o vedea,
- 175 Și 'n gura mare 'i striga:
 — Ah, Voichițo, lumea mea,
 Scóte-mă, neică, d'aicea;
 Mare pomană'i avea!
 Când Voica că'l auđia

- 180 Și la el că se uita,
Ochiî 'n cap îi cunoștea;
Dosu la tat' s'eu că da
Și din gură că'i dăcea :
— Tăicuțule, taic'al meu,
- 185 Un negustor s'a 'necat
C'un sipet mare 'ncărcat,
Tot de galbenî mî-e 'nșesat.
Ai, taică, cu caicu și cuțitu,
Să'î tăem noi, lui, sipetu !
- 190 Iar tată-s'eu că'mî pleca ;
Când la Dunăre-ajungea,
Și când ochiî 'și-arunca,
Ochiî 'n cap îi cunoștea,
Dar el, frate, ce'mî dăcea ?
- 195 — Ah, Voichițo, fata mea,
Taică, negustorașul t'eu
Oî să'mî mănca capul meu !
Unde Voica c'auđa,
Ea lui tată-s'eu dăcea :
- 200 — Ado, taică, caicu și cuțitu,
Să'î tăem noi, lui, sipetu !
Caicu și cuțitu 'l lua
Și la Tanislav pleca ;
Șforile i-le tăia,
- 205 P'atră 'n Dunăre cădea.
Tanislaū ce mi-ș făcea ?
Mâna pe caic punea ;
Ca o pasere sbura,
Și 'n caic el s'arunca ;
- 210 Mâna pe lopeți punea,
De trei orî că mi-și trăgea,
De șapte pași, pe mal l'asvârliă
Așa de necăjit erea !
La tatăl Voichiî se ducea,
- 215 Numai cu pumnu 'l bătea,
Pân ce sufletul 'î ieșea.
Acolo mort că'l lăsa,
Pe Voica în brațe-o lua,
In guriță o s'eruta,
- 220 Diua bună că-și lua.
Pe uliță c'apuca,
C'un popă că se 'ntâlnea,
Cu cisma că mi-l bătea,
Până sufletu'î ieșea
- 125 Și de haîne 'l desbrăca,
Călugăr că se făcea ;
Lua t'ergul d'alungul
Pimnițile d'ar'ëndul,
Intr'o pimniță mică,
- 230 Mică de nimică,
Cu-o sută opt-decî de uși,
Cu-o sută opt-decî de buți,
Tóte buți, nene, buzdugene,
D'o sută cincî-decî de vedre.
- 235 Pe Neculcea că'l gasia
Cu trei fete de 'mp'erat,
Luata din Țaligrad,—
C'am cu hapa le-a luat, —
Bea cu ele după cap ;
- 240 Alta 'l mișcă,
Alta 'l pișcă,
Alta cu vin mi-l stropește
Fețișóra 'î rumenește.
Când Neculcea că'l vedea,
- 245 Acolo că'ncremenfa.
Tanislaū că'l judeca :
— A ba, Neculceo, sluga mea,
Ce rău, fate, ț-am stricat,
De pe mine m'ai legat,
- 250 In mâna Turcilor m'ai dat,
In Dunăre m'a aruncat ? !
Sâmbrióra că ți-am dat,
Nici un ban nu ți-am m'ncat !
- 255 Pe fete că le lua
Pe la casele lor le trimitea,
Mâna pe Neculcea punea,
La Dunăre că 'l ducea,
Și lui, frate, 'î d'aruța :
- 260 Pietricica rășnițiî,
Din țara Moldoviî.
Intre spete i-o lega,
Brâncî în Dunăre că-î da
Și-așa din gură-î dăcea :
- 165 — Dacă-î fi și tu vr'un vitez,
Să mai eși și tu să vorbești
[cu mine]
Cum vorbesc și eu cu tine,
Bine-oî ieși ;
Dacă nu aici te-oî handosi !
- 270 Și d'acolo când pleca,
C'un popă că se int'âlnea,
Un paloș că cump'era
Și lui Tanislaū îi dăcea :
— P'arinte sfinția ta,
- 275 Tu ești călugăr b'etrân,
Cunoști fierul care-î bun ;
Eu frate, c'am cump'erat
Paloș bun și lăudat
Cinci-sute de lei c'am dat.
- 280 Când paloșul că'l vedea,
Paloșul și'l cunoștea,
Mustăcioara că-î rîdea,
Și din gură că-î dăcea :
— P'arinte sfinția ta,
- 285 Ia 'ngenuche 'naintea mea,
Să te spovedesc ce-va.
Când înainte-î ingenuch'ia,
Paloș din teacă trăgea,
Îi d'edea capul cât colea.

- 290 Paloșu de sânge 'l ștergea
 Și 'n cârpă 'l înfășura
 Și 'l băga în sin la pfele,
 Tot ca mai nainte vreme.
 Pe o uliță c'o lua,
 295 Lua tângul d'a lungul,
 Pimnițile d'arëndul.
 Când Turciș că mi-l vedea,
 Toți din gură că răcnea :
- Baca, baca, Ghăura,
 300 Ori o fi vr'un frățior,
 Saū, măre, vr'un verișor,
 Că prea sémână cu el ?
 Tanislaū că'mi pleca,
 La maică-sa se ducea,
 305 Caicu că și 'l lua,
 Pe Dunăre că 'mi pleca
 Și la Turci că 'mi ciopirța !

C H I R A

Cules de Christea N. Țapu de la lautariș Ghița Schiopu, din R.-Vâlciș și C. Cobzaru din T.-Jiu. Acest cântec este o variantă a celui din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 643 sqq. și a celui din colecția lui V. Alexandri pag. 116—119. Veđi și colecția d-lui Th. Burada pag. 107—112.

- Fóie verde salbă móle,
 La vale, la vale,
 La vale, la schilă,
 Din jos de Brăilă,
 5 Incarcă mi se 'ncarcă
 Marfă mi se 'ncarcă :
 Nouă galaóne,
 Două trei zandale,
 Fir și ibrișim,
 10 Sculurī de mătase,
 Parte femeiască,
 Că e mai bănósă.
 Dar cine 'mi incarcă,
 Și cine 'mi descarcă ?
 15 Arapu buzat,
 Negru și ciudat,
 Cu solziș pe cap,
 Cu mustăți de rac,
 Cu solziș pe burtă
 20 Parcă sunt de știucă.
 Unde că'mi tușaste,
 Casa 'mi trebușaste
 Unde că 'mi strănută,
 Rēi cāini 'ntărită.
 25 Dar mai jos, în vale,
 Mi-este-o cărciumióră
 Și 'n ea o cărciumăresă,
 Mult e mândră și frumósă.
 Chira, Chiralina
 30 Frumósă copilă,
- Flóre din grădină.
 Când Arapu mi-o vedea,
 El mórte că'și făcea,
 Din gură 'i grăia :
 35 — Fóie verde și o zambilă
 Chiro, Chiralino,
 Frumósă copilă,
 Flóre din grădină,
 Ia-mē tu pe mine,
 40 Că mult ți-o fi bine.
 Eū ție ți-oī face
 Zestre cum îți place,
 Așternutul tēu
 Parale mărunte,
 45 Pe sērmă țeșute ;
 Căpătiul tēu,
 Tot para grunjeū,
 Galbinī vineticī
 Tot de câte cincī,
 50 Nu umblă p'aicī,
 Să schimbī, să mănāncī.
 Și eū ți-oī mai face,
 Cum ție îți place,
 Pe mare, la vale,
 55 Tot d'o vie mare,
 Cu araciș noi,
 Cu strugurīș moi !
 Dară Chira ce'mi đicea ?
 — Avuția ta
 60 Nu o pociū lua,

- Nu'mî stric legea mea.
 Și de te-aș lua
 Pe mine m'oi ducea
 Peste Nadolie,
- 65 Vedea-o-aș pustie!
 Pe mine m'ar vedea
 Frățiorii tîi,
 Șerpii Dunărei;
 Surorile tele,
- 70 Bróște Dunărele.
 Pe min' m'or vedea,
 Pe min' m'or mîncea!
 Că unde s'a vîdut
 Și s'a pomenit,
- 75 În țara arăpescă,
 Fată creștinăscă?
 Arapu, când auđia,
 Mult, frate, se necăjia,
 Șese oca de vin cerea,
- 80 Într'o ólă le punea,
 Dintr'o dată le sorbia.
 Arapu că se 'mbêta,
 Altele, el, că'mî cerea.
 Până Chira că 'mî venia
- 85 Mîna pe ea că punea,
 La caic că mî-o ducea
 În caic el mî-o suia;
 Drumu Caicului îi da,
 Frumos, frate, mî-o lega,
- 90 Cu pleata din cap
 De stâlp de catarg.
 Unde mî-o săruta,
 Fălcile strămuta.
 Și-unde mî-o strîngea,
- 95 Cosița că-î frîngea.
 Iată, mare că'mî venia
 Frații Chiraliniî,
 Hoții Brăiliî
 Șerpii Dunării.
- 100 Marfă multă aducea,
 Marfă femeiască:
 Sculurî de mătase
 Și ei că'mî striga:
 — Chiro, Chiralino,
- 105 Deschide-ți pórta,
 Bagă-ți averea.
 Chira nu răspunde
 Că n'are de unde.
 Mă-sa 'nainte le iese
- 110 Și din gură le ăcea:
 — Dine, Constandine,
 Chira nu răspunde,
 Că n'are de unde;
 Pe Chira v'a furat
- 115 Arapu buzat.
 — Aoleo, maî:a mea
 Incetează-ți gura
 Și arată cu mîna,
 Pe unde s'a dus Chira?
- 120 Cu mîna le-arăta,
 Pe Dunăre în jos,
 Se duce cu folos.
 Ei ce mi-și făcea?
 În caic se punea,
- 125 După ea se lua.
 Unu cîrma că ținea,
 Altu tare că vislea.
 Pe la mieđ de nópte,
 Cu sudorî de mórte,
- 130 Pe Chira mî-o auđia.
 Din gură 'mî striga:
 Chiro, Chiralino,
 Frumosă copilo,
 Scóte-ți tu cuțitu,
- 135 Și să tai erchenu,
 Ca să-ajung Arapu,
 Să-î tăiem lui capu.
 — Nu pociu, neiculiță,
 Soro, drăguliță,
- 140 Că el m'a legat
 De stâlp de catarg.
 Ei, când mî-auđia,
 Buzdugan scotea,
 De genuchî il da,
- 145 Trei pene scotea,
 De'l maî ușura.
 Arap când vedea,
 El se spăimînta,
 În Dunăre sărîa.
- 150 Cine 'mî remînea?
 Un Turc ciupăcel,
 Al dracului mititel,
 Se teme Giurgîu de el.
 Kira il invêța,
- 155 Cotoi în ap'arunca
 Și caicu se opea.
 Frații Chiriî că 'mî venia,
 Pe ea, frate, o deslega,
 Acasă mî-o aducea,
- 160 Și pe ea mî-o logodea,
 Frumósă nuntă-î făcea,
 De nu se maî pomenea;
 Blagă multă că-î maî da,
 Tótă lumea se mira!

R A D I T A

Comunicat de Invătătorul I, Leabu, de la lautarul Gh. Balțatu, din Șerbănești-Olt.

- Frunđuliță de secară,
Cât era Beșlii în țără,
Purta Rada cosicîore,
Taxidite cu parale,
5 Cu parale turaliș
Luete de la Beșliș.
Tot de Nemțî că s'auđuia,
Cosicîóra lepăda.
Frunđuliță trei dovlecî,
10 Eșiră Nemțîi din Beciũ,
Se lăsară Nemțîi 'n țără,
Of! oleo, muchiță, Dòmne!
Frunđuliță de năut,
Se-opriră 'n Câmpu-lung.
15 Frunđuliță de doi pești,
Trecură pe la Pitești;
Pe la Pitești că trecea
Pe la Popești s'abătea.
Frunđuliță fin cu roué
20 Trecură prin Rêca-noué;
Pe la Cîupag că mi-ți da,
Pe la Bălósa trăgea,
De le mai spunea ce-va,
De le dregea inima;
25 Pin Căldăraru că da,
Drept la Bălaci că trăgea,
In Dumbravă tábăra,
Unde locu le plăcea;
Șapte vaci că mi-și tăia,
30 Cu ocaua că 'mpărția;
Cu ocaua, cu litra,
Cum era casa de grea,
Așa 'i da și ocaua.
Trei țile că mi-ți ședea,
35 Steagurile ridica,
Tobile că le bătea,
Ordia că mi-o pornă.
Deteră pe la Bălaci
Și mâncară șapte vaci;
40 Trecură pe la Tecuci,
Și furară șapte curci,
Prin Stoborăști că trăgea,
- In deal la Văleni suia,
Șapte viței că tăia,
45 In guriță mai lua,
Ca să 'și ție inima!
Frunđuliță de brânduși,
Se vorbîa niște mătuși
C'o să vină Nemțîi 'n Ruși;
50 Iar frunđuliță de brânduși
Ghinărarîu trase 'n Ruși.
Frunđuliță de pelin,
Și pe piața 'n Mavrodin.
Frunđuliță de șaret
55 Și Ursariș la Peret,
La Beliton sunt Dragoni
Prin case că se 'mpărția.
Frunđuliță de ardeiu,
Tot de casă câte trei,
60 Și de bordeiũ câte doi.
Toți prin casă se 'mpărția
Numai unul rămănea.
Frunđuliță de fasule
Rămase căprar Vasile,
65 Umblă ici, umblă colea,
Intră 'n cas la Târcolea
Ii plăcea, nu-i plăcea casa,
Dar mai bine Rădița.
Unde Rada că 'l vedea
70 Și de spate că 'l ciupea,
Șă pue gasda acilea,
Șă nu mERGă unde-va.
Numai din ochi se uita,
Dragoste pe cât făcea.
75 Unde vedeai pe Rada
Par'că este d'o nuia,,
Móre Vasile de ea.
Vasile mult mi-e 'nalt și subțirel
Par'că-i tras printr'un inel,
80 Móre Rădița de el.
Dar Rădița ce făcea?
La surată-sa mergea:
— Surățică, fată fa,
Frunđuliță de fasule,

- 85 Iubesc pe căprar Vasile!
Surată-sa că-î ȕicea :
— Nu te fă, Radă, nebună ;
C'ala este om de óste,
Măine, poimăine că plécă,
90 Remăi cu inima sécă!
Rada acasă că venĭa,
Tótă ĭarna că 'l căta,
Cu bucate de măncare,
Guriĭă de sĕrutare,
95 Până 'l dete 'n primă-vară.
O lună și jumĕtate
Se ĭubi cu Rada 'n dreptate.
De la o lună jumĕtate,
Incepură-a face pĕcate.
100 In primă-vară ieșĭa,
ĭi sosia d'o cărticea :
De la Maĭoru venĭa,
Să ridice ordia,
S'o ducă ĭn deal la Uda,
105 Să bată Nicopolea,
Mănca-o-ar pustia
Sĭnt cu gândul tot la ea!
Când 'ordinul că pica,
Țesală 'n mână lua,
110 La Negru 'n grajd că intra
Și pe negru 'l țesĕla,
Și ĭncepea d'a mi-șĭ cănta :
— Of! Rădiĭă, lumea mea,
Eū plec, Radă tu remăi,
115 Cu cin' să te măi mănĕăi?!
Cu doru star'ar pustiū!
Frunĕuliĭă d'o răsura,
Rada cóse 'n bătătura,
Unde căntând ĭl auĕĭa
120 Cusătura lepăda,
Pĭn noroiū nu se șĭtia,
Dosu la Vasile da.
Ce-ĭ asta, căprar Vasile,
Eū căntând nu te-am vĕĕut,
125 Nicĭ din buze fluerând?
— Of Rădiĭă, lumea mea —
Măcar de mi-ĭ blestema —
Mĭ-a sosit d'o cărticea,
Ca să ridic ordia,
130 S'o duc ĭn deal la Uda,
Să bată Nicopolea,
Mănca-o-ar pustia
Sĭnt cu gândul tot la ea,
Mănca-o-ar pustia!
135 Unde Rădiĭa auĕĭa
La ĭimă c'o seca,
Și umbla Rada nebună,
Tot cu mână la ĭimă.
Jale ĭcĭ, jale colea,
- 140 Jale la ĭlie 'l mare,
Că 'șĭ ține copila 'n fiare ;
Jale la moș Gruia
Că ĭ s'a dus copila.
Avu ĭn casă vr'o ȕece leĭ,
145 S'a dus copila cu eĭ,
Plănĕea mătușă de eĭ.
Le era frică de rușine,
Că pleca și ale bĕtrâne.
ĭar un Neamț, care pleca
150 Un fir de pĕr din cosița
Uneĭ fete măi cerea.
Ea pe măică-sa o ĭntreba,
ĭar măsa din sită că-ĭ da
Și la Neamț că mi-l ducea ;
155 De trei orĭ că 'l ĭnoda
Trei nodulețe făcea.
Când ordia că pleca,
Sita din cui că sărĭa
Dupĕ ordie să lua,
160 De se minuna lumea.
Dar Vasile ce ȕicea,
Vasile cu Rădiĭa ?
— Hotărăște-mĕ, Rada!
— Ce-o să fac, te-am hotărit,
165 Puișorule, vai de mine,
Pe Lunĭ, pe Marțĭ sĭnt la tine!
Și ordia că pleca,
Rădiĭa că remănea.
Frunĕuliĭă de arnicĭ,
170 Că ședea 'ntinsă 'n gărlicĭ.
Mă-sa la plug că pleca,
Rădiĭa acas' remănea,
Cu picioru 'n ușă da,
Din balamale sărea ;
175 Unde 'n casă că intra,
Cu picioru 'n ladă da,
Fundurile că-ĭ sārĭa.
Rada 'n ladă că căta.
Scotea șĕpte ĭi netăluite,
180 Nicĭ ĭn apă nenălbite.
Lua ĭa cu nesăpiĭ,
Steteaū șĕrpiĭ 'ncolociĭ,
Staū pe mână 'ngrămădiĭ,
Se ĭa ómenĭĭ din mințĭ !
185 Sticluța că mĭ-o lua,
Și sub brĕū că mĭ-o băĕa
Și Rădiĭa că pleca,
Dupĕ ordie se lua.
Frunĕuliĭă foĭ de bob,
190 Cum fuge Rada pe glod,
De se miră d'un norod.
Când fu glodu jumĕtate,
Cu vĕr-sĕū Chiriĭă se ĭntălnea
Și bună-ȕiua că ĭi da ;

- 195 — Bună ziua neică Chiriță.
— Mulțumim, fată Rădiță.
D'alelei, fată Rădiță,
Orî te ducî după ordie ?
— Nu mă duc după ordie,
- 200 Vede-a-o-aș, neică, pustie —
Cum, frate o să rămîi ?
Mă ducla móră la Zorzolinca,
Că mî-a bolnăvit muica.
Dacă nu'mî credeți vorba,
- 205 Iată vedeți și sticla.
Pe la Copaciū cu icóna da
In deal la Plosca Ieșta,
Cu o maiorésă se'ntâlnea.
— Bună ziua, maiorésă,
- 210 Mulțumescu-ți, căprărăsă.
Na de la gaica o leință
Și mă pune în a căruță.
Maioresa c'auđia,
In căruță c'o punea.
- 215 Dar Rada ce mi-ș făcea ?
Incepa Rada d'a cânta.
Dar ce cânticel cânta ?
— Fă-mă dómne ce m'oi face,
Fă-mă un puisor de lut
- 220 La Vasile 'n așternut !
Tótă nóptea să'l glodesc,
Trupul să nu-î hodinesc ;
Fă-mă un puî de pitulice
La vale pe pușculiță ;
- 225 Să vedă pușca strălucind
Pe Vasile tot zîmbind,
E fala după pămînt !
Frunđuliță de lămâie,
Când fu sórele 'n chindie,
- 230 Rad'ajunse la ordie.
Umbă ici, umblă colea,
Pe Vasile nu'l găsia,
Vasile unde era ?
La Giurgiu pe la Saiele,
- 235 Suflețel se bate'n pfele.
Frigurile că'l prindea,
Invêluit în ipingea,
Tot de dor de Rădița.
Unde la el că mergea
- 240 Și la ochi că'l desvêlta
Intre sprâncene'l săruta:
— Of, Rădiță, lumea mea,
Bine-ai făcut de-ai venit,
Parcă eu ți-am poruncit.
- 245 Și de mână c'o lua,
La maforu că mergea
Și din gură'y cuvînta :
— Maforule, dumneata,
Cunună-mă cu Rada,
- 250 Că'ți năpustesc ordia.
Și iné duc la Mavrodin,
De daū cu Rumănu bir!
Unde Maforul auđia
Frică mare îi era,
- 255 C'o face Vasile așa.
De nuntă că s'apuca.
Bradu cine'l tăia ?
Unchiaș Cârstea din Saiele,
Care a murit la Vâlcele.
- 260 Dar popa care era ?
Popa Guic din Uda,
Care a murit în Buta.
Lăutarî care era ?
Să veđi Gheorghe Duca-da
- 265 Și cu Barba Halinga,
Care le cânta nunta,
Cincî sute de lei lua.
Treî zile că mi-ș ședea
După ce se cucuna,
- 270 Steagurile ridica,
Tobele că le bătea,
De bătaie s'apuca.
Dar Turciî ce mi-ș făcea ?
Cetatea deschisă-o lăsa ;
- 275 Lăsa vin, lăsa rachiū,
Lăsa vin d'âl Marmaziū
Și rachiū bașa-rachiū.
Nemțiî peste rachiū că da,
Și ei măre să'mbăta
- 280 Și Turciî că năpădiău,
Ca pe ciuperci-î tăiaū.
Numa Vasile scăpa,
Vasile și cu Rada.
S'alese un Turculeț mititel ;
- 285 Cu cojocul, scurticel,
Cu căciulița de jder,
Parcă fu cu dracu 'n el.
Unde cu paloșu da
Pe Vasile că'l tăia.
- 290 Unde Rădița 'l vedea,
Il săruta în tăfetură,
Parcă l'ar sêruta 'n gură.
Turciî pe Radatótă ziua o gonîa
Și pe Rada n'o prindea.
- 295 Rada acasă că pleca
In spre casă că fugîa,
Pe la potropopu da
Și potropopu o vedea :
— Părinte, sfinția sa,
- 300 Asta este Rădița
De mî-a prăpădit lumea ?
Mândră falangă-î gătîa,
Dară Rada ce făcea ?
Ea falanga cum vedea,

- 305 La potropop se ruga :
 Părinte, sfinția sa,
 — Mâna, póla'î săruta, —
 Să mă bagî într'un bordei,
 Să nu mă bați în bătătură ;
- 310 Că sunt streină pe lume
 Si rid curvile de mine.
 Unde potropopu auđă
 Lu' milă 'î se făcea
 Și din gură cuvinta :
- 315 — Măi diacone Andrei,
 Bagă pe Rada in fiare,
 Să măi ședă pîn'diséră.
 Popa fiarele 'n mână lua,
 La Rădița că mergea,
- 320 Pólile că'î ridica ;
 Unde popa că vedea
 Piciorușul albișor
 Și pantoful gălbior,
 Îl lua niște fiorî,
- 325 Din tălpî până'n suptiori ;
 Și la cap d'o șovăială,
 La mână d'o tremurélă.
 Frunđuliță d'o rėsura,
 Îl căđu fiarele din mână ;
- 330 Uite-le pe bătătură.
 — Părinte, sfinția sa,
 Nu pocî băga pe Rada ;
 Unde la Rada m'am dus,
 Pólele d'ali ridicat,
- 335 Unde eú că am vedut
 Piciorușul albișor
 Și pantoful gălbior,
- Mă luă niște fiorî,
 Din tălpî pînă'n suptiori,
 340 Și la cap d'o șovăială,
 La mână d'o tremurélă.
 Frunđuliță d'o răsura,
 Căđu fiarele din mână,
 Uite-le pe bătătură.
- 345 -- Părinte, sfinția sa,
 Asta este Rădița,
 De mor și popii de ea.
 — Hai, diacone Andrei,
 Bagă pe Rada 'n bordeiú,
- 350 Nu mă vedî tu c'o să piei ?
 In bordeiú că-o băga,
 Tótă nóptea bea mânca,
 Lăutarî că le cânta
 Și chefurî bune făcea,
- 355 Iar Rădița ce dicea ?
 — Duculiță, Bărbuliță
 Măi trageți din cea cordiță
 Trageți din córdă subțire,
 Mult mi-ardefe inima 'n mine,
- 360 Tot de căpraru Vasile !
 Dacă diuă se făcea,
 Potropopu se scula,
 Turna apă se spála,
 Mâna 'n pozinar băga,
- 365 Un spre-dece polî că'mî da
 Și Rădița acas'pleca.
 Vasile se prăpădă
 Și se duse pomina
 Pa tótă Valachia !

RĂDIȚA

(VARIANTA)

Auzit de Chr. N. Țapu de la lăutaru Ión Băluț din Monastireni—Vâlcea.

- Frunțuliță trei dovlecî,
 Ieșiră Nemții din Beciu,
 Nisce Nemți ca nisce smeî,
 Pörtă căcîuliți de mei
 5 Și alérgă după femeî.
 Nemții din Beciu că ieșta,
 Pi la case-î împărțta:
 Tot de casă câte șase
 Și de bordei
 10 Câte trei.
 Numai la Rădița doi,
 Cu căprar Vasile trei.
 — Frunțuliță trei smochine,
 Să trăiești căprar Vasile,
 15 Rupseși inima din mine!
 Astă iarnă te-am ținut,
 Cu bucate de mâncare,
 Cu trupșor de desmîrdare,
 Cu gură de sêrutare.
 20 Cum îți-ai cale de plecare
 Și mă lași de jale mare?
 C'oî să dau în ofticare,
 Din pricina dumitale!
 Dragă, pușoru meu,
 25 Unde te duci, merg și eu!
 Las bărbat de cununie
 Din mica copilărie,
 Vreaș să-ți fiu soție ție!!!
 — Măi Rădiță, dumnea ta
 30 Veți-ți de căscióra ta,
 Nu te pociu lua cu mine,
 Că mă veți că sint soldat,
 Nu mă pot numi bărbat,
 Să rămăi de ris în sat,
 35 Că eu nevastă n'am luat;
 Nicî nu vreaș ca să mă 'nsor,
 Că am arma într'ajutor
 Și eu nu m'am terminat,
 Să fiu gata de 'nsurat.
 40 La ce să mă fac păcat,
 Să te las fără bărbat,
 Dar Rădița ce'mî dicea:
 — Să trăiești, căprar Vasile!
 Fie rău și pentru mine
 45 Eă nu măi rămân de tine!
 Dar maioru ce'mî făcea?
 Pe trei rënduri că î punea
 Și odată le comanda;
 Arma pe umăr punea
 50 Și pe ei că mi-î pornea.
 Dar Rădița ce'mî făcea?
 După ordie se lua
 Și 'n ordie se băga.
 Căprar Vasile ce'mî făcea?
 55 El cu inima se întorcea,
 De manta se desbrăca
 Pe Rădița mî-o îmbrăca,
 Arma pe umăr îi da,
 Ca un soldat mî o făcea.
 60 Unde sta și tăbăra,
 Corturile le aședa.
 Căprar Vasile ce'mî făcea?
 La maior că se ducea.
 — Ai, maiore, dumnea-ta,
 65 Măi mărește-mî lefșióra
 Că mî-e brutu cincî parale,
 Móre Rădița de fόμε!
 Dar maioru ce'mî dicea?
 — Să trăiești căprar Vasile,
 70 Mi-ai vorbit pe rumânie;
 Și eu veđ că țiu la tine
 Și te iubesc cu dorință,
 Să'mî spuî adevêrit,
 De pe cum și te-am dorit,
 75 Acum ești căsătorit;
 Dacă vrei să te angajezi
 Și eu bine să-ți plătesc,
 Tu 'ți-ia casă cu chirie

- Sus în deal la Piscopie,
 80 Că plățile 'mî rêmân mie.
 Cheltuiala este a ta,
 Iubește pe cum oî vrea
 Și trăiește cum oî putea.
 Dacă nu'ți măi place așa,
 85 Eū nu ți 'n frâng voia ta,
 Ca să te desnoroceșc,
 Măi bine să mă lipsesc.
 Și alta 'n loc să găseșci
 Și de n'oî fi tocmai bine,
 90 Ca să semene cu tine,
 Oî măi trage și necaz.
 Și d'aceia n'am ce'ți face,
 Te-î duce și te-î întorce.
 Dacă ți-eî lua sēma bine,
 95 Nicî eū nu mă îndur de tine.
 — Sēma bine că mî-am luat'o,
 Pe Rădița mî-am lăsat'o,
 Că nu era pentru mine,
 Să fiū pedepsit pe lume ;
- 100 Rădița a fost învățată,
 Cređ că de cînd a fost și fată,
 Dar acușă măritată,
 Ea nu s'a mai stăpînit,
 Mulți băeți a păcălit.
 105 Mē păcăli și pe mine,
 N'a voit într'o dreptate,
 Și eū n'am ce-î face frate !
 Să trăiesc cum oî putea,
 Că eū am fost învățat,
 110 Să trăiesc nesupērat.
 La ce să fiū supērat
 Cu fomeie cu bărbat ?
- Mē plătiū cu cîntecu
 Ca lupu cu urletu,
 115 Cînd vênătoru il gonește,
 Dă pîlea și se plătește.
 Măi dați cu picătura,
 Să ude cobzaru gura !

 M O Ș N É G U L

Cules de la Anton Cojocaru din Vlădaia—Mehedinți, de *Ión Ionescu*, *abs. Seminar.* Acest cîntec este o variantă a *Moșnegului* din colecția D-lui G. Dem. Teodorescu pag. 616.

- Frunđă verde florî de fin,
 Cel moșneag, moșneag bētrân,
 El din friptă tinerēță
 Până 'n dalbă bătrânēță,
 5 Fiū din trup nu s'a născut.
 Dar la d'albe bētrânețe
 Cu rugăciunî s'a rugat,
 La posturî s'a inchinat,
 Dumneđeū l'a ascultat
 10 Ș'un fecior a căștigat.
 Vinerî și l'a căștigat,
 Tot Vinerî l'a botezat ;
 Sâmbătă l'a logodit,
 Duminică l'a nunțit.
 15 Și Lunî carte i-a venit
 Ferman de la 'mpărăție,
 Ca să'l ia la miliție,
 Să slujască Impăratuluî,
 În pórta Țarigraduluî.
 20 Cînd ordinu a picat,
 El pe cal a încălecat,
 Cu părinți s'a ertat,
 Cu mândra s'a 'ncredințat,
- Să'l adăste nouē aî,
 25 Nouē aî și nouē đile
 Și d'o vedea că nu vine
 Să se mărite prea bine.
 — Mândră, mândra mea,
 Tot de'aî vedea că nu viū
 30 Tu să sameni busuioc,
 Pē nouē vetre de foc,
 Si d'o eși verde frumos,
 Să știi că sunt sănătos ;
 D'o eși negru pălit
 35 Să știi că m'am prăpădit !
 Ia veđi curva ce'a făcut
 Nouē aî că l'a ținut,
 Nouē đile n'a mai vrut ;
 S'a plecat s'a măritat,
 40 Că 'l-a plăcut alt băiat,
 Dup'este șepte hotare,
 Unde 'și făcea curva cale,
 La đile de sērbătore.
 Iar moșnegul ce făcea ?
 45 Intr'o Sfântă Duminecă
 Pe cînd preoțiū cetia

- Săpoi 'n mână că lua,
Săpoi și lopata
Și la vie să ducea,
50 Să sape păragina,
In sfânta Duminecă.
Nu 'mî săpa cum se sapă
Și o săpa din vână în vână,
D'o scotea din rădăcină,
55 S'o asvârlea peste grădină.
Și strugurașii mî-atârna.
Șapă cât'î ȕioa mare,
Pân'numai pôte de șale ;
Să uită pē drum la vale,
60 La către sôre răsare
Și vede'un voinicel călare.
Voinicul negru de gândurî,
Iar calul alb de drumurî.
Venea voinic fluerând,
65 Calu pe nări sforăind
Și din cômă vînt trăgênd.
La cel moșneag ajungea,
Ne-bună ȕioa că'î da,
Că era Dumineca :
70 — Ne bună ȕioa, moșule,
— Mulțumesc voinicule !
— Taică, nu'ți este păcat
In Sfânta Dumineca,
Ca să sapi păragina ?
75 — Cum stătuși de mēntrebași
Așa și eū spune'ți-ași.
Nu'mî este taică păcat,
Că din friptă tineretă,
Până 'n dalbă bătrănetă,
80 Fiū din trup nu mi'am născut ;
Dar la d'albe bătrănețe
Un fecior am căștigat,
Vinerî mi l'am căștigat,
Tot Vinerî l'am botezat ;
85 Sâmbătă l'am logodit,
Duminecă l'am nunțit ;
Lunî ordin î'a venit
Ordin de la Impărăție,
Ca să'l ia la miliție.
90 Cum ordinu a picat,
El pē cal a încălecat,
Cu părinți s'a ertat,
Nevesti î-a 'ncredințat :
Să'l adăste nouē aī,
95 Nouē aī și nouē ȕile
Și d'o vedea că nu vine
Să se mărite prea bine.
Să samene busuțoc
Pe nouē vetre de foc,
100 D'o eși verde frumos,
Să știe că e sănătos ;
- D'o eși negru pălit
Să știe că s'a prăpădit.
Ia, veđi, curva ce a făcut ?
105 Nouē aī că i-a ținut,
Nouē ȕile n'a mai vrut ;
S'a plecat s'a măritat,
Că'î i-a plăcut alt băfat,
De peste șepte hotare,
110 Unde 'și făcea curva cale,
La ȕile de sărbătore.
Și astă-ȕi 'î este nunta.
Eū de aīa făcuī așa,
Să'mî răcoresc inima !
115 — Ia să faci moșule, bine
Să mergi D-ta cu mine,
Ca să-î ved și eū nunta,
Să mē dăruī cu ceva.
Ei la nuntă se ceva,
120 Sta la masă nerugat,
Bea paharu ne 'nchinat.
Bea bine se sătura
Și la nuntași porunceă,
Ș'aducă mirésa'ncoa,
125 S'o dăruē el cu ceva.
Iar, mirésa când venea,
Mâna 'n pozunar puneă,
Bagă mâna 'n pozunarî
Scôse șepte galbeni marî.
130 Iar pe urmă ce făcea ?
Inelu din deșt scoteă
Inelu de la logodnă,
Făcea la inimă rană !
In pahar că'l arunca
135 Și mireși 'î da să bea
Eă inelu 'l cunoștea,
Odată tare ofta
Și din gură poruceă :
Beți copii vē 'nveseliți
140 Și la mine nu gândiți,
Că eū pe cine am dorit,
Iacă'l, frate, c'a venit,
Nu s'a fost mai prăpădit !
Ei de mână că ș'o lua
145 Și cu ea acas' plecă,
D'un pom verde m'io lega
Și o 'ncepeă d'o judecă ;
— A ba mândră, mândra mea
F..... cruceă și legeă,
150 De ce mi-aī făcut așa ?
N'ascultaī de mumă-mea,
Că nu e femeie ra,
Să nu poți trăi cu ea ;
Mândră, orî de tată-meū
155 Că nu'ți mai gândeă el rēū ;
Pedesite'ar Dumnezeū !

După ce mi'o judeca,
 Foc de la picîore că'î da,
 Ardea pîn s'astâmpăra.
 160 El lopata că m'î o lua,
 Cenușa î'o vântura,
 Ce n'o mai primi vîntu,
 Mănânce și pămîntu.
 Nicî așa nu se sfârșea

165 Din ea rugî verđi că eșea,
 Care împedică lumea,
 D'a draculuî ce era,
 Ce nu s'o fi pomenit,
 De când lumea pē pămînt
 170 Și nicî nu s'o pomeni
 Cât sóre pe cer va fi !

CANTECUL LUI RADU

Auđit de la Ghița Schiopu din R.-Vâlcea, cules de Ch. N. Țapu

Fóie verde salbă móle,
 De la Bucureștî la vale,
 La Focșanî pe valea mare,
 Câte care cu povară
 5 Tóte 'mî suie și 'mî pogórá ;
 Numaî carul Raduluî
 Nicî nu sufe nicî cobórá,
 Bate boîf de-î omórá.
 Fóie verde și o lalea,
 10 Rădulésa ce 'mî đicea ?
 — Radule, sođia mea,
 Nu'mî bate bou de cea,
 Că e zestrísóra mea,
 Care mi-a dat'o maica,
 15 Să m'arînesc eú cu ea,
 Din copilăria mea !»
 Iară Radu ce'mî đicea ?

— Fóie verde trei granate,
 Câte drumurî lungî și late
 20 Tot de Radu sînt călcate
 Și de care forecate ;
 Numaî drumul Giurgîuluî
 Și cu al Calafatuluî
 Detei boîf draculuî !
 25 Fóie verde de năut,
 Haî, puică, la Cămpu-Lung,
 Să vėđ caiî cum se vînd
 Și păgubașu plângênd
 Și hođîî bēnd și mîncând ;
 30 Iar când fu la adălmaș,
 N'aveaî loc de păgubaș
 Și hođîî bea și mîncă,
 Păgubașîî tođî plîngea
 Și Radu se înveselea.

CANTECUL LUI PRISCOVEANU.

Cules de Christea N. Țapu din gura lautarului Radu Burcea din Putinei (Teleorman).

- Flóre verde pěr uscat,
La Priscopénu la sfat
Mulți boierii s'a adunat;
Toți boierii têrgului,
5 Sfetnicii Impératului,
Stálpii Țarigradului.
Dar pe nume cum îi chîamă ?
Aga Bălácénu,
Cu Costantin Brâncovénu,
10 C'aia stăpâniã Divanul.
Unde așa, veđi, că ședeau
Intre ei se pogodîu
Și din gură toți grăiau :
— De când odăi turcești s'a făcut
15 Zarafii s'a pribegit,
Numai ne vine dijmărit,
Dijmărit și oierit,
Pe lume l'am pomenit,
De când eram copil mic.
20 Dar de ce nu ne mai vine ?
Că'l rumânaș mai bogat
La Turci imi este argat;
Ce rumânaș mai deliú
La Turci mi-este herghelgiú ;
25 Ce rumânaș căimacan
La Turci mi-este stupar.
Ciuda mare, rău ne pare,
Că n'ar fi vr'un lucru mare,
Că nevasta mai frumósã
30 La Turci mi-este odăiașã;
Copila cu mărgele
A supus'o la cheiele ;
Scóte vin din pimniță,
Pênã'n d'alba primăvarã,
35 Fără nici o cheltuială !
Priscopoveanu cel bogat,
Boier mare și aședat
Calcă rar și năstrăpat.
Dar el, nene, ce striga ?
40 — Sépte boierii de țară,
Să mergem la jăluiã,
Să dãm jalbã Impératului,
- In pórtã Țarigradului;
Și Impératu la Domnie
45 Și Domnia la 'mpărăție.
Unde-așa, veđi, că'mi auđia
Ceii șépte boierii se gătia,
La Țarigrad că pornia,
In postu Crăciunului pleca.
50 El la Dunăre mergea
Și'n caic că se urca;
Caicul că mi-l pornia,
Pe Dunăre în jos,
Că merge cu folos.
55 Când la jumătatea postului era,
Sf. Nicolaepe Dunăre-îprindea.
Priscopoveanu ce'mi făcea ?
Caicelu că'l oprea
Și pe el că'l priponia
60 Cu frânghiã de mătase,
Impletite tóte 'n șase.
Pe Dunăre c'ăl oprea,
Șépte crapii că'mi prindea,
Cu ceafa ca de malac;
65 Și el frate că'i gătea.
Pe sf. Niculae-l slujia,
C'asa este datina,
De la Maica Precista.
Unde-așa, veđi, că'mi vedea,
70 Caicelu că-l pornia
Pîn Idirna că mi-și da,
La Țarigrad ajungea.
Caicelu că'l oprea
Și pe el că'l priponia
75 Cu frânghiã de mătase,
Impletite tóte'n șése.
Ceii șépte boerii ce'mi făcea ?
Ei din caic jos se da,
Cu ipingele se'mbrăca,
80 Bicele pe mâini că lua,
Chirigii că se făcea
Pîn Țarigrad se'mplimba,
Șapte rogojinii că'mi lua,
Cu bicele le'noda,

- 85 La spinare le lua,
In mâna lui Prîscovénu le da.
Prîscovénu ce făcea ?
Rogojinele le lua,
Cu catran le cătrănea,
90 Cu bumbac le bumbăcîa
Și cu spirt că le stropîa ;
In trei prăjinî le ridica,
Luminarea c'aprindea,
Foc la rogojinî că'mî da.
95 Rogojinele 'mî-ardea,
Focu mare se făcea,
Țarigradu înspăimânta.
Dar Impăratu ce făcea ?
El prin curte se 'mplimba,
100 Vedea foc se spăimânta,
Cu mare glas el striga :
— Trei copii de la Măria-Sa,
Ce stați voi acum așa ?
Voi nu băgați sama
105 Că n'am măturat coșurile ?
S'a aprins Țarigradu
Și-o să ardem cu totu !
Dar ei, nene, ce făcea ?
Din iuțelă se scula
110 Și Țarigradul ocolea
Peste cine, veți, că 'mî da ?
Peste Prîscoveanu 'mî da,
Unde rogojinile ardea.
D'indărăt pe boierî lua,
115 Ca pe oi
Și ca pe boi,
La Impărăție-i ducea.
Când acolo îi ducea,
Impăratu le striga :
120 — Șapte boierî de țară,
Ce păț mare c'ați vădut,
De la mine c'ați venit ?
Bine v'ar ședea la fiară,
Să vă trimet la Ocna Mare,
125 Să 'mî tăiați ce-va la sare.
Până 'n d'alba-i primă vară,
Făr'de nici o cheltuială !
Prîscoveanu ce striga ?
— Să trăiești, Impărate lumi-
nate,
130 N'am venit să ne bagî la fiare,
Să ne ducî la Ocna Mare ;
Ci am venit la jeluială
Inaintea Măriei Sale,
Cum judecî lumea totă
135 Să ne faci nouă dreptate !
Dar Impăratu ce striga :
— Ce păț mare c'ați vădut
De la mine c'ați venit ?
- Brâncovénu cel bogat —
140 Prea mî-e un boer aședat —
El nene ce a strigat ?
—Trăiești, Impărate luminate,
De când odăi turcești că s'a
[fapt,
Zarafî c'a pribegit,
145 Creștinii 'mî-a sărăcit,
Nu mai ne vine dijmărit,
Dijmărit și oșerit
Pe lume l'am pomenit.
Dar Impăratu mai striga :
150 — Măi trei copii ai mei, de
[la Măria Sa,
Acum din iuțelă vă sculați,
Șeile pe cai aruncați.
Car' cu securi,
Car' cu topore,
155 Să 'mî dați foc la foișore,
De la baltă pînă la Olt,
Județele peste tot !
Câte odăi turcești 'mî era
Pe tôte le doboră
160 Cu securi le dărîma.
Unde așa, veți, că'mî vedea
Și foc nene le punea,
Odăile că 'mî ardea.
Dară Turcii ce 'mî făcea ?
165 Șele pe cai că'mî punea,
Numai o odaie că'mî remănea,
Acilea la Țuțurca,
In gura Ologilor mî-era
Și aia, veți, remănea.
170 Dar Turcu atuncî ce făcea ?
Pola cu galben umplea
Dinaintea lor ieșea.
Dară Turcu ce dicea ?
— Trei copii de la Măria-Sa,
175 Luați galbeni cât oți vrea,
Să nu'mî fărîmați odaia.
Dar ei, nene, ce făcea ?
Din gură Turcului dicea :
— Turcule, dumniata,
180 Nu'mî trebuie vîaga ta ;
Ci fărîmăți odaia
Și plécă în Merchiza.
Unde Turcul că vedea,
Odaia și-o fărîma,
185 Disagiî de galbeni umplea
Și pe cai că mi-i punea
Și de acolo că pleca.
Flóre verde florî de nuc,
Suî, Mario, în vîrf de nuc,
190 Să veți Turcii cum se duc.
A venit călări pe măgarî,

Acum se duc pe armăsari.
Nu pot se cârmi de bani,
Că'n sat nu mai e de trai
195 Că ne dă Turciî stupai,
Să ieşim cu toţi la plai!

Mă plătiî cu cântecu,
Ca lupu cu urletu ;
Carnea o lasă în crâng,
200 Pielea o duce în tîrg.
Mai îndemnaţi, cu ólele,
N'ascultaţi, mincunile.

CÂNTEC VÊNĂTORESC.

Auđit de la Ión Baluî din Monastireni - Vâlcea, de Chr. N. Ţapu.

Ascultaţi, boierî, la mine,
Să vă spun d'o istorie,
Istoria luî Zarpala,
Care a scos lupchiî din ţară;
5 Lupchiî urlă de geaba,
Vulpea vîna tot când vrea;
Şi venea şi da cu plasa
Colea prin cocenişte
Să găsiască niţi-caî găşte.
10 La coteţu părăsit,
Şapte găiniî mî-a găsit ;
Pe colea la cotirleaţa,
Să'mî găsiască niţi-caî raţe.
La cireşu dărîmat
15 Mî-este un cocoşel roşcat,
Tótă nóptea mî-a cântat ;
Vulpea'n sus că s'a uítat,
Cocoşu jos c'a picat,
Vulpea de grab că l'a luat.
20 Dar stăpinul cocoşuluî
Făcu gură la ai căiniî
Şi luă vulpea la hebet (gónă)
Şi apoi pîn pirlitură
Şi cu toţi îi dete gură.
25 Şi mergând vulpea pe luncă
Se 'ntâlnî cu trei Olteniî,
Să puî vulpiî hădărău (jijău),
Că prea umblă nóptea rău
Vine la coteţul meu.
30 Dară unu dintre ei
Se gândi se talmăci :

— Hădărău l'a pierdut
Şi ea tot rău a făcuf.
Rupse unu o tirsină,
35 Legă vulpea la o vénă
Şi-i dă drumu prin grădină.
O goni întră prin tîrg,
Şi-apucă prin băcănie,
Luă o litră şi o scumpie
40 Şi un cosac de peşte 'n gură,
Şi apucă pîn prălitură,
Tótă lumea 'î dete gură.
Ea fu iute de picior
Sări valea şi-un pripor (cóstă
[de deal])
45 Şi-a intrat într'o pădure,
Se întâlni cu un vênător :
— Staî vulpe că te omor!
Şi ea muîe din picior.
Vênătorul ce'mî făcea !
50 Arma la ochi că mi-ş lua,
Când odată slobođia,
Şi de loc mî-o prăpădea.
Îi lua pfelea şi-o vindea.
Şi o duse la primărie
55 Şi-î făcu socoteala
Pe câţi ómeni a stricat,
Câte óre a mâncat ?
Luară pfelea la vîndare
Şi'mpărţiră din parale.
60 Unu a rămas păgubaş,
N'am ce-î face f...

POPA FARCAȘ.

Comunicat lui Christea N. Țapu de învățătorul Leabu, de la lăutarul Gheorghe-Bălțatu din Șerbănești-Oltu

A se vedea o variantă în scrierile Dl. Odobescu Vol. II Antiquități din Romani, pag. 427.sqq.

- D'asupra Coralelor,
 În josul măgurilor,
 Multe cortulețe sînt,
 Multe sînt,
 5 Mărunte sînt.
 Mai multe de ipingele,
 De bușii negre tătărășii,
 Unde veți mi-te 'ngrozești!
 La mijloc de cortulețe
 10 Este un cort mare rotat,
 Cu creștetu nărîmzat,
 Cu sforile de bumbac,
 Cu țeruşii de alamă,
 Care nu se bagă în sémă.
 15 În mijlocu cortului
 Şade Domnu Negru-Vodă.
 Dar cu el cin' mai şedeă ?
 Roşii după Dâmbovița,
 Albaștrii după Gheorghiața,
 20 Popa Stoica din Farcaș,
 Care sare șapte pași,
 Șapte pași, șapte văgași,
 Și cu Nedea Făcăleț,
 Care sta la răsboi bûț ;
 25 Cu Buzeștii câte-și trei,
 Cu Căprești d'amêndoî.
 Unde bea și mi-ți mânca
 Și chefu bun că'l făcea,
 Lăutari că le cânta.
 30 Când o parte că'și căta,
 Grea pulbere s'ardica,
 Toți în picere sârîa,
 La pulbere se uita.
 Negru Vodă ce făcea ?
 35 În picere se scula,
 La pulbere se uita
 Și din gură cuvînta .
 —Măi băeți! D'o fi pulbere de vînt
 Veți pe câmp s'o risipi ;
- 40 D'o fi pulbere de om,
 Drept la noi c'o 'nemerî ;
 Și cu noi frate o vorbi.
 Nici un ceas că nu trecea,
 Cine, nene că sosea ?
 45 Sî veți Radu Calomfirescu
 P'un cal negru, alb de spume,
 Din suliiță vînt făcênd,
 Din guriță tot strigând :
 — Mă Buzeștilor, fraților,
 50 Căpreștilor, verilor,
 Voi beți, beți, vè 'nveseliți
 Și de Tătari nu gîndiți!
 Frunzuliță usturoi,
 Sînt Tătari 'n sat la noi,
 55 A robî pe maică-mea,
 De mî-a secat inima !
 Să veți albi coconăși
 Mî 'a pus pe măgărași
 Și i-a tăcut țigănași ;
 60 Când a fost ai mititei
 I-a luat pîn dăsăgei,
 S'a dus Tătari cu ei !
 Veți mînastirea din deal,
 O făcură grajd de cai ;
 65 Să veți sfinte icónele,
 Că le făcea scăunele,
 Şedeă cu c... pe ele !
 Să veți pe Domnu Christos,
 Că 'a pus cu fața'n jos ;
 70 Iar pe Maica Precista
 Și tócă tutun pe gros.
 Ó făcură d'o reșghîa,
 De toca tutun pe ea,
 De plînge tótă lumea !
 75 Și mă rog de Dumneata
 Să'mî dai ajutor ce-va
 Dar Negru-Vodă ce dicea ?
 Să veți, Radule,

- Calomfirescule,
80 Că eă ajutor ți-aș da,
Roșił după Dâmbovița,
Albaștrii după Gheorghia,
Verđii după Ialomița ;
Popa Stoica din Fărcaș.
- 85 Care sare șapte pași,
Șapte pași, șapte văgași ;
Și cu Nedea Făcăleț,
Care stă la resboi bēț ;
Cu Buzeștił câte-și trei
- 90 Și cu Căpreștił d'amendoł.
Pe mine nu m'or vedea
Și mai rău s'o spăimânta,
Geaba de bătaia mea.
Radu Calomfirescu ȓicea :
- 95 — Mē rog, frate, de Dumneata,
Să'mi dai ajutor ceva.
El frate că porunca,
Dărjelile că le lua ;
Lua dărjelile,
Și isbea pârlogile ;
Să pitea Tătarı ca curvile.
Și pe urmă că-l lua
Bună spaımă că le da,
- 105 Toți in tôte părțile fugia,
Numai cine rēmânea ?
Numai Nedea Făcăleț,
Care stă la resboi bēț. —
Patru ulițe 'și făcea
- 110 Și 'n patru părți că tăia,
Ochił de Calomfirescu da,
Calomfirescu striga :
— Nedeo, Nedeo, sluga mea,
Apropie-te lângă mine,
- 115 Pune scară
Lângă scară,
Și dărlog
Lângă dărlog,
Și oblâng
- 120 Lângă oblâng ;
Unul pe altul să ne păzim
Să tăiem, să potopim !
Iar Nedea ce mi-ți striga ?
— Păzește-te, stăpân, de mine;
- 125 Daú cu calu peste tine;
Calul mi s'a 'nfierbântat,
Ochił s'a 'mpătejinat,
Paloșu 'n sânge s'a spurcat,
Să nu te tai și pe tine. —
- 130 Când pe tine te-oı tăia
In grele pēcate oı intra !
Cu căciulele schimba,
Frate de se cunoștea.
Când fu sórele 'n chindie
- 135 Tăia Nedea șapte mił
Și Calomfirescu opt mił,
Făcură cinsprece mił,
Când fu sórele colea,
De Tătarı se curăța
- 140 Și cu Nedea că pleca,
Acasă că se ducea.
Iar Radu Calomfirescu ce făcea?
Sus in case se suia,
Și Nedea jos rēmânea,
- 145 La masă că nu'l poftia,
Și el bea și mi-ți mănca,
Popa Stoica că 'l lua
Și 'n chilie că 'l băga,
Foc in cisme că-l băga
- 150 Și 'l punea de mi-ți juca
Și de el frate rıdea
Și jurămint că mi l da :
Când o fi la zurbalic
Să nu mai saie pentru Ca-
[lomfirescu nimic.
- 155 Șapte inși că se inhăita,
Sus in case se suia,
De la masă că-l lua
Pe Radu Calomfirescu.—
Cisma din picior scotea
- 160 Și cu cisma că'l bătea
Pēnă 'n carimb rēmânea
Și ochił că-și arunca
Pe Nedea că mi-l vedea
Și din gură că-l striga :
- 165 — Nedeo, Nedeo, sluga mea !
Ia scóte tu măciuca
Și dă-mi și mie tórta
Că'mi rēpune vieța,
F... curva mâni-sa !
- 170 — Ha! stăpâne, Dumnéta,
Nu se caută sluga
Numai la zurbalic,
Se caută și la cinste ; —
Pune sluga lângă tine,
- 175 Să vadă de tine bine.
Eú, frate, te-am ascultat
De grea óste te-am scăpat,—
Tu la masă c'ai mánca
Pe mine nu m'ai chemat !
- 180 Unde Radu Calomfirescu auđia
La un gard se repeđia
Mâna pe proptea punea,
De trei palme din pămēnt o
[scotea,
Iar din cui că n'o putea.
- 185 In gura mare striga :
— Ia, veđi omul cu....
Ca grădina cu proptele

- Să fie d'afurisit,
De popă nespovedit,
190 Care o mai pune proptea,
Să mî-o puie din nuța
Scóte om de la belea,
Să nu-î răpuî vieța.
Și Nedei se repeđia
195 Și cu paloșu că da,
Frumos capu că-î tăia
- Și 'n suliță 'l sprijința,
Pe tipsie că'l punea,
La Popa Stoica 'l ducea.
200 Unde capuî că'l vedea,
Tipsia în mână lua
Și de galbeni c'o umplea
Și Nedei că 'i dăruia,
De-a rămas pomina
205 In tótă Valahia.

 D O B R I Ș A N

Comunicat de învățătorul I. Leabu din com. Șerbănești-Olt, — cules de la lăutarul Gh. Bălțatu din acea comună.

Să se compare cântecul de față *Dobrișan* din colecția d-lui G. Dem. Theodorescu, pag. 473 sqq. cu *Oprișan* din colecția d-lui V. Alexandri, pag. 201 — 205. O variantă a acestuia este și în colecția d-lui Th. T. Burada, pag. 184 — 187. Veđi încă o variantă în colecția d-lui Vulpian, pag. 43--44.

- Din oraș din București,
La ale case mari domnești,
Din curte la Milea al Vodă,
Mândră masă mî-este intinsă,
5 De mulți boierî mî-e coprinsă.
Iar la masă ce mănâncă ?
Numai știucă și postrungă,
Galbenă de caracudă. —
Unde bea, unde mânca
10 Și lăutari le cânta.
Dar în colțu mesei
Șede un tîner moldovén,
Pâraciul lui Dobrișan
— Dómnele, Măria sa,
15 Domnia ta ești Domn în Bu-
[curești, —
Dobrișan la Stoîlenești,
Ridică case domnești,
De se ved în București;
Nu's case ca casele,
20 Ci sunt case din vîrteje
Tot le suie și le lasă.
Oile lui Dobrișan,
Nu sunt oi ca oile
Junicî ca junicile ;
25 Berbecîi lui Dobrișan
Nu sunt berbecî ca berbecîi,
Ci sunt berbecî de-ăș beciî;
- Cu córnela zugrăvite,
Sînt cu lâna cănită.
30 Din vîrfu cornițelor
Câte-o piatră nestimată,
De lumină țera tótă.
Cîobaniî lui Dobrișan
Nu se pórta cîobănește
35 Se pórta povolnicește.
Dulăii lui Dobrișan
Nu sunt dulăi ca dulăii,
Ci sunt zăvozi boierești,
Unde 'i veđi mi te 'ngrozești !
40 Iar Domnul Milea-Vodă grăia :
— Măi, Săvêr tîner moldovén,
Pâraciul lui Dobrișan,
Tu'l părășiî, tu să 'l aduci.
Mândru firman că scria,
45 Moldoveanu că pleca,
Pe la mieđul noptîi,
Cu sudorile morțiî
Și la Dobrișan mergea.
Firman în mână că-î da. —
50 Când firmanul el citea
De la inimă ofta.
La ciobaniî că poruncia,
Oițele le pornia
Cam cu căiniî,
55 Cam cu cîobaniî

- Cam cu ardalicu tot.
Oî puține ce 'șî avea,
Fruntea ajunge în Bucureștî
Și cîoda-î la Stoieneștî.
- 60 Pe la mieđul noptîi,
Cu sudorii morțîi,
Acolo cã ajungea,
Porțile cã deschidea,
Mergea fruntea oilor
- 65 Pe lumina pietrilor.
Oile 'n curte băga
Iar cîobanii ce'șî făcea ?
Cârlige de aur c'avea,
La feréstră le răsma,
- 70 Iar cîobanul ca cîobanul,
Nu știe ce e șofranul:
Cârlige l'a feréstră răsma,
Điuă în casă se făcea,
Cã sórele strălucea. —
- 75 Domnia se deștepta
Și din gură așa đicea :
— Nu știu điuă s'a făcut
Saű Dobrișan mî-a sosit ?
Sórele 'n prânđ se ridica,
- 80 Pě Dobrișan, cã'l chema
Și din gură 'l judeca :
— Unde aî făcut blaga asta ?
- Paloș din tēcă scotea,
Veđî capul ca să i-l ȧa.
85 Cînd o parte cã'șî cãta
O cucie cã venȧa
In cucie cine 'mȧ era ?
D'o babă bătrăná
Cu rochia de lăná,
90 Cu brėu de cãmilă. --
Ea'n curte cã mi-ș intra,
La Milea-Vodă trãgea,
Douě palme cã mi-ȧ da :
— Asta e fratele tėu.
- 95 Tu eștȧ în Bucureștȧ
Și el e la Stoieneștȧ.
Hrisóve, nene, cãuta
Și bunȧ frațȧ cã se găsia.
In brațe se sėruta
- 100 Și amėndoȧ se imbrăția
Și tare se 'nveselea.
Măndră masă cã punea
Și mi-ȧ bea și mi-ȧ mănca
Și boierȧ le ura.
- 105 Lăutarȧ le cãnta
Și apoȧ se despărția,
Dobrișan la Stoieneștȧ,
Milea-Vodă 'n Bucureștȧ. —

D O B R I Ș A N

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Ȧapu din gura lăutarului Dumitru Radu din Comuna Băneasa—
Teleorman.

- Frunđuliță florȧ domneștȧ,
Din oraș din Bucureștȧ,
La ale case marȧ domneștȧ,
Frunđuliță florȧ de tisă,
- 5 Mare masă mi-este 'ntinsă.
Dar la masă cine 'mȧ șede ?
Să veđȧ, Domnul Minea Vodă,
Cu toțȧ boierȧ d'a 'mpreună.
Lăngă Domnul Minea Vodă
- 10 Șede-un tinăr moldovean,
Mult mi-e cãine și dușman,
La inimă om iclean,
Pirăște pe Dobrișan.
— Dómne Mineo Vodă,
- 15 Unde s'a veđut
Și s'a dovedit
Ceriul cu doȧ sorȧ,
Ȧară cu doȧ Domnȧ ?
Domnȧ-ta 'n Bucureștȧ,
- 20 Dobrișan în Stoieneștȧ,
Cu cap n'aȧ să măȧ traiești.
Oȧle luȧ Dobrișan,
Nu sunt oȧ ca oile,
Ci sunt oȧ stogoșate,
- 25 Cu burtele lăsate.
Berbecȧ luȧ Dobrișan
Nu sunt berbecȧ ca berbecȧ,
Ci sunt berbecȧ, bercȧ

- Cu córnelé 'ntre melci,
 30 Cu córnelé 'mbelcugate,
 Cam pe spate tot lăsate ;
 Din vârful cornițelor
 Câte-o piatră nestimată,
 Una plăția lumea totă.
 35 Pe lumina pietroilor
 Daș porneală oilor,
 De simțea de vreme rea
 Trage oile la perdea ;
 De simția de vreme bună
 40 Trage oile la pășune.
 Cïobaniș lui Dobrișan
 Nu sînt cïobaniș ca cïobaniș,
 Ci sunt boierș de Divan,
 Nu se pôrtă cïobănește,
 45 Ci se pôrtă chip domnește,
 Cu cârlige de argint,
 Face dără pe pămînt,
 Unde nu s'a pomenit,
 La Dobrișan s'a găsit.
 50 Al cîne de moldovean,
 Părăște pe Dobrișan,
 Nu'l părăște pe dreptate,
 Il părăște 'n strîmbătate,
 Care 'n lume nu se pôte.
 55 Domnul Minea ce făcea ?
 D'un ferman că mi-șî scria,
 Pe Gheorghită-l trimitea.
 Dobrișan ce mi-șî făcea ?
 El din somn că tresărîa,
 60 Lui, frate, semn se făcea,
 Șî din gură că grăia :
 — Scól', cocónă, nu ședeă !
 Când lamba mî-o aprindea
 Cu Gheorghe se pomenîa
 65 Fermanu 'n braț 'î-aranca
 Șî 'ncepea d'a mi-l citea.
 Lacrămile 'l podidîa,
 Semn la cïobaniș că făcea,
 Cïobaniș, veșî, la oi
 70 Șî oile la dulăi.
 Cïobaniș toșî se gătea
 Șî-oițele le pornea.
 Fruntea'î bate 'n Bucureștî,
 Coda este 'n Stofeneștî,
 75 Cu cap n'ăi să măî trăiești !
 Cïobaniș că mi-șî sosia,
 In curtea lui Minea intra.
 Dar cïobanu, ca cïobanu,
 Nu știe ce e șofranu
 80 Șî ca țiganu divanu.
 Cărligele le rezima
 Rađe 'n casă că intra.
 Minea Vodă se scula
 Șî din gură că đicea :
 85 — Cată f... mumă-sa
 Nu știu sóre a răsărit,
 Orî Dobrișan c'a venit ?
 D'o slugă că trimetea
 Șî sluga că mi-șî venîa
 90 Șî din gură cuvînta :
 — Dómne, Minea Vodă,
 Sórele n'a răsărit,
 Nicî diuă nu s'a făcut,
 Dar Dobrișan c'a sosit
 95 Cam cu oi,
 Cam cu mieș,
 Cam cu cïobaniș
 Cam cu ardalîp cu tot.
 Dar Dobrișan ce făcea ?
 100 Caiș la birjă punea,
 La mă-sa că se ducea
 Șî mă-si că mi-î spunea
 Șî mă-sa ce mi-șî făcea ?
 Caî la cucie punea,
 105 La Minea Vodă pornîa.
 Frunđuliță bob năut,
 P'ăl drum mare părăsit,
 Cu negară acoperit,
 Cu troscot verde 'nvălit,
 110 Tare vine și sosește
 D'o cucie verde smolită,
 Ce de malurî e trântită
 Șî de praf e prăfuită.
 Dar cucia cine-o trage ?
 115 Patru telegariș,
 Ce sunt armăsarî,
 Negriș ca corbiș,
 Lucîș ca șerpîș
 Șî iuș ca șoimiș.
 120 De mânat cine-î mână ?
 Mic de cïobanaș,
 Săruta-mi l'aș,
 Cu hățurî de bete,
 Cu gluga 'ntre spete,
 125 Mână nu se vede.
 Când in curte ajungîa
 Șî-un cal mic î crăpa.
 Șî mă-sa ce mi-șî făcea ?
 Nicî la el nu se uîta,
 130 Sus in Cafat se suîta,
 Pe Dobrișan il judeca,
 Cu cât capu nu i-l lua.
 Dar maică-sa ce 'mî făcea ?
 Papuc din picior scotea
 135 La Domnul Minea venîa,
 Cu papucul că'l isbîa
 Șî din gură că-î grăia :
 — Dómne Mineo Vodă,

Unde s'a pomenit
 140 Și s'a dovedit,
 Să taie frafe pe frate,
 În lume n'aibă parte ?
 Eă vėdovă c'am rămas,
 Mult necaz cu voi am tras !
 145 Pe voi eă că v'am crescut,
 Până mară că v'am făcut;
 Pe tine că te-am luat
 Și la școlă că te-am dat,
 Bună carte-ai învățat.
 150 Pe Dobrișan că l'am luat
 Și după oi că l'am dat,
 Mare turmă c'a făcut
 Și frate că s'a procopsit
 Domnul Minea ce făcea ?
 155 Rostóvele le căta,
 Frați bună că se gășta,

Și de mumă și de tată,
 Crescuți în streinătate.
 El din gură că dicea :
 160 — Alei, frate Dobrișan,
 Cât oi fi eă în domnie,
 Tu să fii în clobănie.
 Dobrișan ce mi-și făcea ?
 Oițele le pornea,
 165 Fruntea 'i bate Stoțenești.
 Codița e 'n București.
 Minea Vodă ce făcea ?
 Pe mă-sa că mi-o lua,
 În drépta lui c'o punea.
 170 Mai diceți, boieră, amin !
 Mai dați cu ale plosci de vin,
 Oă găsi altu mai bun.

DOBRIȘAN

VARIANTA

Cules de la Iautarul Stan Pițigoi din Piatra Teleorman de Ch. N. Țapu.

Din oraș din București,
 L'ale case mari domnesci,
 În curte la Domn Ștefan Vodă
 Frumósă masă 'mi e 'ntinsă,
 5 De mulți boeri 'mi-e coprinsă.
 Toți boerii tērgului,
 Cărmaciș divanului,
 Dar la masă, ce mănâncă ?
 Numaș cegă și postrugă,
 10 Galbenă de caracudă,
 Șalâias, pește d'il gras,
 Ștuculiță lunguliță,
 Bună este ciorbuliță.
 Dar la capu mesei,
 15 Șade-un tēner moldovean,
 Părăște pe Dobrișan.
 — Dómne, Măria ta, Ștefan Vodă,
 Unde s'a vėdut și s'audit,
 Țara noastră cu două Domni,
 20 Ceru nostru cu două soră ?
 Domnia ta domnescă în Bucu-
 [rescă,
 Dobrișan în Stoenescă ; [mele,
 Domnia ta domnescă cu nu-

Dobrișan cu pungile.
 25 Oile lui Dobrișan,
 Nu sint oi ca oile,
 Sint tot oi d'ale bălăi
 Și sunt cu lâna cănită,
 Cu unghiile zugrăvite.
 30 Berbeciș lui Dobrișan
 Este în cap cu patru córne ;
 În vėrfu cornițelor,
 Câte-o pătră nestemată,
 De plătesce lumea tótă.
 35 Cand Ștefan Vodă audă,
 Mâna pe condei puneă
 Și pe hărtie scriă,
 În mâna părului c'o da :
 — Să 'mi-l aducă, poruncă,
 40 Cam cu oi, cam cu clobaniș,
 Cam cu ardalic cu tot.
 Când la el, că se ducea,
 Taman la masă 'l gășta,
 Și hărtia că 'i-o da.
 45 Când pe hărtie-cită,
 Din ochi negri lăcrăma,
 De la masă se scula,

- Oile că le pornea.
Era fruntea 'n Bucurescî,
50 Coda 'n urmă 'n Stoenescî,
Stoenescî după Călnescî.
Pe la mîedă noptiei,
Călcând tina Vlăsciei,
In curte oile intra.
- 55 Cîobanu ca cîobanu
Nu știe ce e șofranu,
Cărligele le rezema,
La zăbrele de ferestră,
De lumina tot prin casă,
60 Lumina tot ca ziua.
Cocóna se deștepta,
La Ștefan Vodă striga :
— Scól, Ștefan Vodă,
Fiș dormit,
- 65 Nu sciú sóre a răsărit,
Orî Dobrișan c'a sosit.
Ștefan Vodă se scula,
Pe Dobrișan că'l vedea,
La gealapi că poruncia
- 70 Să'î taie căpățina.
Iar Dobrișan că'mî dicea :
— Dați paloșurile bine pemischiú,
Când m'oți tăia să nu știú !
El la măsă trimetea,
- 75 Când măsă dacá venia,
La Ștefan Vodă năvălea ;
Palma bicî că 'mî-o făcea
Peste ochi negri 'l pica,
Iar Ștefan Vodă 'i dicea :
80 — Ce curvă fuseși,
De cu palma 'mî dedeși ?
— Oî fi curvă,
C'am curvit cu tatăl tēú,
Te am făcut pe tine,
85 Și pe Dobrișan.
La scólă că v'am dat,
Și carte c'ați invēțat.
Ție ț'a fost dragă domnia,
Luî Dobrișan cîobănia,
90 Să nu'ți mai taî frăția !
- Mă 'nchinaî cu cîntecu
Ca și lupu cu crîngu.
Dacă umblă isbăvește,
Dă pfelea și se plătește.
- 95 O duce la tábăcarî,
O pórtă boerî d'ăi marî.
La boerî dacá se 'nvechea,
Pe la țiganî o mai da ;
Țiganî in cărcîumă intra,
100 Incepea cu chîtot de 'î da !

CANTECUL LUI BABA NOVAC

Cules de Christa N. Țapu de la Iăutarul Ion Concilă, Urdariî de-jos-(Gorj)
(A se compara acest cîntec cu varianta «Novac și Cerbul» din colecția lui Vasile Alexandri pag. 144. Veđi o mică asemănare și in *Gruia Novac* din colecția d-lui Bibicescu pag. 284 sqq).

- Foie verde mărăcine,
Ascultați ómenî la mine,
Să vă spun d'o istorie,
Să vă cînt d'un cînticel
- 5 Mititel și frumușel,
Să trecem dealul cu el.
Pe luciul Dunărei,
Pe scursura apeî,
Tare'mî vine și'mî sosește
- 10 Un caic mândru gătit,
Cu postav verde înflorit.
Incă in el cine era ?
- Chiar ficiorul luî Novac,
Luî Novac baba Novac.
- 15 Din Munții de Ardeal
La Dunăre că mergea,
Turciî, mare, că'l vedea,
Și'l vedea și'l cunoștea
Și sarea de se'neca,
- 20 Toți ca frunđa și iarba.
Iară sluga luî Gruia,—
Bat'o pâinea și sarea
Și tótă cheltuțala—
Ea la Turci că se ducea

- 25 Și din gură așa ȃicea :
— Turcilor,
Boșerilor,
De ce, m\u0103re, v\u0119 'neca\u021bi ?
C\u0103 Gruia este b\u0119t,
- 30 Cum este bun de legat,
Tot legat \u0219i fericat,
Tot cu fr\u0103nghii de m\u0103tase
Și cu cinc\u0111 de s\u0103rm\u0103 \u0219nt\u0113rs\u0103,
Taie carnea p\u0119n'la \u0159se.
- 35 Iar\u0103 Turcii ce'm\u0111 ȃicea ?
— De trei-or\u0111 s\u0103'l c\u0103nt\u0103rim
De trei or\u0111 cu g\u0103lbiori\u0111,
De cinc\u0111 or\u0111 cu sf\u0103n\u021bișori\u0111.
Iar\u0103 sluga lui Gruia, —
- 40 Bat'o p\u0103inea \u0219i sarea, —
Ea la Gruia c\u0103 mergea
Și m\u0103na pe el punea
Și'l lega \u0219i'l fereca,
Tot cu fr\u0103ngh\u0111 de m\u0103tase
- 45 Și cu cinc\u0111 de s\u0103rm\u0103 'nt\u0113rs\u0103
Taie carnea p\u0119n'la \u0159se ;
Și'l punea \u0219i'l c\u0103nt\u0103ria,
De trei or\u0111 cu g\u0103lbiori\u0111
De cinc\u0111 or\u0111 cu sf\u0103n\u021bișori\u0111.
- 50 Foie verde bob lalea,
La \u0219apa Corbi\u0111 il ducea.
Do\u0111 de m\u0103n\u0103 il sudu\u0119esc,
Patru cinc\u0111 \u0219n sap\u0103 'l c\u0113oplesc,
M\u0103ini \u0219n \u0219iua mi-l topecsc.
- 55 Foie verde bob lalea,
C\u0103nd Gruia se de\u0219tepta
Și pe sus c\u0103 se uita,
Nici o putere n'avea.
D'un Corbișor c\u0103 vedea
- 60 Și din gur\u0103 \u0103șa ȃicea :
— Corbeo, Corbeo, frate Corbeo,
Ia f\u0103-te de aluneca,
Inelușul de mi-l ia
Și cu el s\u0103 mi-te duc\u0111.
- 65 \u0219n mun\u021bi de Cearideal ;
Și acolo s\u0103 concl\u0103nești
La t\u0113te pr\u0103\u0219urile,
La t\u0113te am\u0103\u0219urile.
Dar\u0103 Novac ce'm\u0111 f\u0103cea ?
- 70 Masa afar\u0103 c\u0103'm\u0111 scotea,
Corbișoru \u0219mi clonc\u0103nea.
Dar\u0103 Novac ce f\u0103cea ?
De la mas\u0103 se scula,
In cas\u0103 c\u0103 intra,
- 75 Pușca din cu\u0211 c\u0103 s'o ia,
Corbișorul d'a \u0219pușca.
C\u0103nd Novac \u0219n cas'intra,
Corbișorul se l\u0103sa,
Inelușul c\u0103'l punea,
- 80 Pe mas\u0103 'n pahar cu vin.
Novac afar\u0103 ieș\u0119a,
Corbișorul se s\u0103lta,
N'avea Novac \u0219n cine da
Și la mas\u0103 c\u0103 ședea ;
- 85 M\u0103na pe pahar punea
Și la gur\u0103 mi'l ducea
Și vinul din el c\u0103'l bea.
Inelușul c\u0103'l vedea
Și'l vedea \u0219i'l cunoștea
- 90 Și din gur\u0103 \u0103șa ȃicea :
Gruio, Gruio, puiul taichi\u0111
Pe tine Turcii te-a t\u0103iat,
Corbișorii te-a m\u0103ncat !
De la mas\u0103 se scula,
- 95 \u0219n chilie c\u0103 intra,
Disag\u0111 cu galbin\u0111 \u0219nc\u0103rca.
Lep\u0103d\u0103 t\u0113te domnești,
Lua rase c\u0103lug\u0103rești
Și-apuca pe o potoce\u0103,
- 100 Potece\u0103ua cam cotit\u0103,
Cam cotit\u0103 p\u0103r\u0103sit\u0103
Și cu troscot \u0219nv\u0103lit\u0103,
Numa\u0111 de Novac sciut\u0103.
La Dun\u0103re c\u0103 mergea,
- 105 Fete mari p\u0103nz\u0103 \u0219n\u0103lb\u0119a
El din gur\u0103 \u0103șa ȃicea :
— Bun\u0103 \u0219iua, fetelor,
De mi-a\u0219\u0111 pune \u0219n dreptate,
P\u0103nzele s\u0103 v\u0119 alb\u0119sc\u0103,
- 110 Ca o c\u0113l\u0103 de h\u0103rtie,
Cum sta m\u0103ndr\u0103 \u0219n pr\u0103v\u0103lie,
Ști\u0111 c\u0103nd logofe\u0219ii o scrie ;
Iar de'\u0219i supune \u0219n str\u0103mb\u0103tate,
P\u0103nzele s\u0103 v\u0119 'negr\u0119sc\u0103,
- 115 Cum s\u0119nt rasele pe mine,
Cum \u0219i inimio\u0103ra 'n mine.
Foie verde pelini\u0219\u0103,
Fat\u0103 mare din cosi\u0219\u0103,
Ibomnica lui Gruia,
- 120 N'a\u0111 v\u0103\u0219ut tu pe Gruia ?
Dar\u0103 fata ce'm\u0111 ȃicea ?
— C\u0103lug\u0103re, piaz\u0103 rea,
A luat Turcii pe Gruia,
La \u0219apa Corbi\u0111 il ducea.
- 125 Do\u0111 de m\u0103n\u0103 il sudu\u0119esc,
Patru cinc\u0111 \u0219n sap\u0103 il c\u0113oplesc.
M\u0103ine \u0219n \u0219iua mi-l topecsc.
Dar\u0103 Novac ce f\u0103cea ?
Pe potecu\u0219\u0103 apuca.
- 130 Și la Turci c\u0103 se ducea
Și din gur\u0103 \u0103șa ȃicea :
— Turcilor vizilor,
Ce v\u0119 robu vinovat,
De \u0103șa tare l'a\u0219\u0111 legat ?

- 135 De v e este de v ndare,
V e da  galbeni  i parale,
De v e este de schimbare,
Să v e da  doi pentru unul.
Iară Turcii ce'mi  icea ?
- 140 — Nu ne este de v ndare,
Nici ne este de schimbare,
 i ne este de p edare ;
Că-i ficioru lui Novac,
Lui Novac, baba Novac,
- 145 Din Mun i de Cerdeal.
Iară Novac ce'mi  icea ?
C nd el a a au ea
Ind r t că se intorcea,
Tot mai rău se necăjia.
- 150 Se  icea d'aluneca,
Disagii cu galbeni v rsa,
Turcii năvală că da.
Iară Novac ce  icea ?
Fuga la Gruia da,
- 155  i palo ul mi'l trăgea,
Fr nghiile le tăia
 i drumul lui Gruia ii da,
 i din gură a a  icea :
— Gruio, Gruio, puiu taichii,
- 160 Bate tu m rginele,
- Să bat eu mijlocele,
Că le știu sorocel.
M re, vr'unul de o scăpa
Capul t u că  i-l'oi lua !
- 165 Vine sorele in chindie,
Taia Novac  apte mie,
 i Gruia nu se știe ;
C nd sorele sc p ta,
N'avea Novac ce tăia.
- 170 La Imp ratu că mergea
 i din gură a a  icea :
— D'aoleo, frate Imp rate,
Să fi lăsat D- eu,
Să se taie Imp ratu,
- 175 Acu ia  i a  lua capul.
Imp ratul ce'mi  icea :
— D'aoleo, frate Novace,
St p ne te- i  ara inpace,
C t oi fi eu imp r tie
- 180 Să fi  i tu in haiducie.
- Eu m e lupt cu c ntecu,
Ca lupu cu chiotu
Mai dați-  cu băutura
Să-  unde cobzaru gura !

CANTECUL LUI CALIN

Cules de Chr. N. Țapu de la lautarul Ion Concil  Urdartii de Jos (Gorj).

- Foie verde de pelin,
 i s'asculta i la Călin.
Iară Călin ce  icea ?
Tre  mo i că cump ra :
- 5 Poiană  i Pleni a,
Risipit, a treilea,
Poiana cu fînurile,
Risipi ii cu gr nele,
Pleni a cu vinurile.
- 10 Foie verde bob leala
Iară Călin ce  icea ?
Caii la butc  punea
Prin Pleni a el pleca,
Tote vinurile cerca
- 15 Care vin că nu-  plăcea,
Bu ile afar'le scotea
-  i tăia cercurile,
 i v rsa vinurile,
Se sc lda p serile,
20 Pe toate potecile.
Iară Călin ce'mi  icea ?
Logof tul il intreba :
Logofete dumneata,
— A mai rămas cine-va,
25 — Să nu plătească claca ?
A mai rămas trei calici,
De doi ani n'a dat p'acic  ;
Unul este B s lan,
N'a plătit claca nici an ;
30 Unul e Ghi a Chiri ,
De doi ani n'a dat p'acic .
Ion al Marii din Poiana

- N'a plătit'o de trei anī.
 35 Iară Călin ce'mi ȃicea ?
 — Logofete dumneata,
 Du-te de ia pe Ion 'ncoa,
 Ca să-șī plătēscă claca
 Și totă socotēla;
 40 Crucea și legea,
 Ce 'mī-a urit curtea,
 Logăfătul că pleca,
 La Ion al Marii mergea
 Și la masă că'l gășia,
 45 De o bună ȃiua că-ī da :
 — Bună ȃiua, nene Ióne,
 Haī că te cheamă Călin
 Să-țī dea un pahar de vin
 F... de păgān.
 50 Ion al Marii ce făcea ?
 Imī lua furca din bordei
 Și'ī trāgea vre-o douē trei
 Și intra iar in bordei.
 Logofătul ce făcea ?
 55 La Călin Săidac mergea
 Și din gură așa ȃicea :
 — D'aoleo, Saidac Căline,
 Săī in apă și mē inec
 La Ion al Marii nu merg;
 60 Că ia furca din bordei,
 Și-țī trage vre-o douē trei
 Și intră iar in bordei,
 Car cu logofētul merg.
 Dar cu care logofēt ?
 65 Cu logofētul Matei,
 Că cutēză la bordei;
 Și lucrēză cu temei.
 Logofetiī că'mī mergea
 Ion al Marii mi-ī vedea,
 70 Cu nevasta se vorbīa :
 — Ascultī, nevastă, 'ncoa :
 Adă tu punga incoa,
 Că eū fac belezile
 Și punga păciuirile.
 75 Ion al Marii că mergea,
 La Călin Săidac mergea :
 — Bună ȃiua, mē Călin.
 — Nu-țī mulțumesc porc de
 [cāine.
 — Dar n'auđī, tu, mē Căline,
 80 Nu mē face porc de căne
 Că-s tot creștin ca și tine.
 Dară Călin ce făcea ?
 Catestiful mi-l căta,
 Vr'o cincī galbeni mi-l gășia.
 85 Ion al Marii ce făcea ?
 Māna in pungă că băga,
 Baniī pe masă 'ī punea
- Și din gură așa ȃicea :
 — Ține Călin, baniī bine,
 90 Peste-un ceas mi-ī veđī la mine
 Ion al Marii ce făcea ?
 Cu nepoțiī se vorbīa :
 — Ascultați nepoți incoa:
 Să omorim căinele,
 95 Ne-a māncat cu clăcile ;
 De când e aici la noi
 Nu mai veđī la car doi boi,
 Nicī cīoban cu ȃece oi.
 Iar nepoțiī ce'mī ȃicea ?
 100 — Nene Ióne, dumneata,
 Noi am cam imbētrānit,
 Dar avem pe Tānase āl mic,
 Intră pe coș tāvālind,
 Face potera colnic,
 105 Fără bēț fără nimic,
 Ion al Marii ce'mī ȃicea ?
 — Ascultați nepoți incoa;
 Ține-țī calea la nisip,
 Că trece Călin pe pisc
 110 Pān' la Ióna Vēduva,
 C'acolo știe vorba
 Și totă socotēla.
 Acolo când ajungea
 Ion al Marii așa 'mī ȃicea ?
 115 — Deschide ușa, Căline,
 — Nu vreaū, nu vreaū porc
 [de căne !
 Ion al Marii ce făcea ?
 Dete cu piciorul āl stāng
 Doborī ușa și un stālp.
 120 Iară Călin ce'mī ȃicea ?
 — Nene Ióne. dumneata,
 Șeđī la masă să cinām.
 Ion al Marii ce'mī ȃicea ?
 — Ardeți focul cina ta,
 125 Mie 'mī crapă inima,
 Numaī pēn 'te-a judeca :
 Mi-aī prins fata la urđicī
 I-aī luat trei franci de la gāt,
 Firă-aī mort afurisit,
 130 Cu măta, care te-a făcut !
 Nu țī-a fost milă și păcat,
 Că tot de la mine i-a luat
 Și i-a luat pe secerat ?
 Iar Ióna Vēduva
 135 I-aī prins fata la măcriș,
 I-aī luat vaca din gārlicī ;
 Plāng copiiī in bordei,
 Că n'au lapte 'n putineī
 Ce o să facă vai de ei !
 140 Fóie verde bob lalea
 Și nimic nu-ī mai ȃicea

Lancea 'n gură 'i punea
 Și din gură așa-î dicea :
 — D'aoleo Saidac Căline,

Din botcă din telegarî
 145 Cum te duce pe doi parî.

CANTECUL LUI MINEA

(CANTECUL NUNULUI)

Cules de Ch. N. Tapu de la Iăutarul 'oniță Valeanu din Roșiori-de-Vede.

A se confrunta acéastă variantă cu «Nunul mare» pag. 653 din colecție.

Idem cu «Bogdan» din colecțiunea D-lui V. Alexandri, pag. 175—178.

- Din oraș din București,
 L'ale case mari domnești,
 In curte la Stefan Vodă,
 Sînt căruțe stoborite
 5 Cu postav verde 'nvălite.
 Cocónele 'mpodobite,
 Tot de nuntă sînt gătite.
 De irsurat cine se 'nsórá ?
 Se însórá Minea Vodă
 10 Și 'l cunună Iancu Vodă,
 Mireasa de unde-o ia ?
 Din oraș din Dobrogea,
 De la Letinu bogat,
 Ovreiu nebotezat,
 15 Și de lege lepădat.
 Iaca nunta se gătea
 Iaca nunta că 'mî pleca,
 Imî pleca de la Săm-Pîetru,
 Abia ajungea la Săm-Mîedru.
 20 Foiță de spanac,
 C'a fost nuntă cu conac.
 Dacă-acolo c'ajungea,
 La pórtă că 'mî tábăra,
 Pórtă 'ncuiată era.
 25 Dar Letinul cel bogat,
 Ovreiu nebotezat
 Și de lege lepădat,
 Dacă porțile 'nzávora,
 Sus in pritvor se urca
 30 Și din gură că 'mî striga :
 — Care e ginerili,
 Să 'mî descuie porțile,
 Să 'și bage caritili,
 Cealea cu cocónili ?
- 35 Ginerile, Mirili,
 Nața cu umeri,
 Lacrămile 'l podidea,
 Dicea c'a dat de belea,
 Dar nașu-séu c'auđia,
 40 Din guriță că striga :
 — Tacî fine, nu te speria,
 Nașu-téu o purta grija.
 Calul că 'l închinga,
 Bine 'n chingî că'l stringea.
 45 Odată că mi-ș răcnea,
 Pe sus porțile sárea,
 Și 'și băga caritili,
 Celea cu cocónili
 Iar Letinul ál bogat,
 50 Ovreiu nebotezat
 Și de lege lepădat,
 Nicî p'asta nu se lása
 Și din nou întreba :
 — Care este ginerili,
 55 Ginerili, Mirili ?
 Să s'alégă din nuntași.
 Din nuntași,
 Din sichirași,
 Și din negrii țigánași !
 60 Letinul postavurî că lua
 Și grămadă le făcea :
 — Ginerile să alégă postavurili,
 Pe cum o fi nuntașu
 Așa să 'i dea postavu ;
 65 D'o fi nuntașul cu calu piag,
 Să-î dea postav de-l tocat ;
 D'o fi nuntașu cu calu sur,
 Să-î dea postav de cel bun.

- Dară nașu-său ce făcea ?
 70 Pe gineri-său 'ncuraja :
 — Iacă, fine, nu te speria,
 Nașu tău ȕ-o purta grija,
 Rógă-te la D-șeu,
 Să trăiască nașu-tău !
 75 Și pe cal că 'ncăleca,
 Odată că mi-șî sbîera,
 Pe sus postavurî sârfa
 Și mare că le toca.
 Pe la nuntașî le 'mpărțîa.
 80 Pe cum era nuntașu,
 Așa 'ȕ da și postavu.
 Dar Letinul cel bogat,
 P'aceia nu s'a lăsat,
 Alt meșteșug mî-a aflat.
 85 Trei fete de Letin mî-aducea,
 Tot un stat și tot un chip.
 — Care e ginetili,
 Ginerili, mirili ?
 Să-șî cunóscă mireasa,
 90 S'o cunóscă și s'o ia,
 Bage o în ochiî mîne-sa !
 Inșă nașu se scula
 Și lua cununia,
 Și p'o tavă mî o punea,
 95 La câte și trei fete mergea,
 Și din gură le đicea :
 — Vie să 'șî ia cununia
 Care este mireasa,
 Cununa s'ar cu dînsa !
 100 Care era mireasa,
 Lacrămile o podidea,
 Coconile că 'mî pripea,
 Imî pripîa d'o 'ntohonîa,
 Și 'n carîta o punea :
 105 Éaca nunta că'mî pleca.
 Imî pleca de la Sân Mîedru,
 Abîa ajungea la bobotéză,
 Taman când popiî botéză.
 Dar Letinul cel bogat,
 110 P'aceia nu s'a lăsat.
 Cochineri că 'mî trimetea,
 La nuntă că 'mî trimetea,
 Și cu toțîi că juca.
 Lăutarî și trîmbicerî,
 115 Ca roua din burușenî.
 Nașu cochineriî că lua,
 Și 'ntr'o casă că-ȕ băga,
 Câte-un ochî că le scotea,
 Câte-o mână le tăia.
 120 Și la cai că se ducea,
 Câte-un picior le tăia,
 Și cu trei că 'ȕ lăsa,
 Pe toțî mare că-ȕ slutea
 Și drumu mare le da.
 125 Dar Letinu știa conchinzeriî
 [când venîa,
 Sus în Cafal se suia,
 Cu ochîanu se uita,
 Pe nuntașî că mi-ȕ vedea.
 — Vaȕ de măiculița mea !
 130 I-am trimes ca fluturîi,
 Și vin ca cerșetoriî !
 Éu le-am dat merticu ras și
 [afinat,
 Eȕ mî-a trântit merticu cu virf
 [și îndesat !
 Dar Letinul ce făcea ?
 135 Otravă 'n cîubuc băga,
 El veȕi că se otrăvia,
 Și el frate că murîa ;
 Mai mult de necaz murîa
 În lume se pomenîa.

CANTECUL LUI MIREA.

(VARIANTA)

Auđit de Chr. N. Țapu de la lăutarul Gheorghe Porumbescu din Novaci (Gorj).

- In oraș în București,
 La cele căși, mari domnești,
 Multă mărime se strânge,
 Frumósă masă se 'ntinde.
- 5 Chihațaua tîrgului,
 Caimacaniț tîrgului,
 Stâlpiț Țaligradului.
 Frunđuliț și-o lalea,
 Câte căruțe 'mî venia
- 10 Pe d'o parte imî jugrăvia,
 Pe de alta 'mî poleia,
 Tot de nuntă se gătia.
 De 'nsurat cin' se 'nsura ?
 Se 'nsórá Mirea Vodă.
- 15 Și 'l cunună Radu Vodă
 Mireasa de unde o lua ?
 Tot din țara Letinéscă,
 De la un Letin bogat,
 Savalat, căine spurcat ;
- 20 Că de blagă mi-e bogat,
 Și de lege lepădat,
 Și de aur și d'argint
 Și de miere și de unt,
 Dulcēța de pe pămînt.
- 25 Frunđuliță și-o lelea,
 Dar nunta când mi-și pleca ?
 Mi-și pleca la Sân-Mîedru
 Și 'mi-ajungea la Sân-Pîetru.
 Dar Letinul ăl bogat,
- 30 Savalat, căine spurcat,
 El ochianul că'l punea
 Și nunta că mi-o vedea,
 Porțile că le 'ncuia
 Lacătile le punea,
- 35 Lacătile 's de argint,
 Cum n'am vėđut de când sînt !
 Dar Letinul ce 'mî făcea ?
 Din gurița lui striga,
 De-o-dată 'mî striga turcește
- 40 D'a doilea letinește,
 D'a treilea românește.
- Dar letinul ce 'mî ȓicea ?
 — Care 'mî este ginerile,
 Ginerile, mirele ?
- 45 Să s'alégă din nuntași,
 Din nuntași din călărași
 Și din negrii țigănași ;
 Ca să 'mî sațe porțile,
 Să 'mî tațe lacătile
- 50 Ca să-ı vėđ puterile !
 Dar ginerile ce'mî făcea ?
 El de grabă c'auđia,
 Fața de pămēnt punea
 Și de lăturı că se da.
- 55 Dar nașu seű că striga :
 — Tacı, fine, nu te 'ntrista,
 Că-ț pörtă nașu grija
 Și de tótă cheltuála.
 Dar fină-seű c'auđia
- 60 De grabă se 'nveselía,
 — Pe negru 'n chingă 'l strân-
 [gea,
- O-dată că resuna
 Cu scara stângă 'l tăia
 Și-o dată că'l repeđia,
 65 Porțile că le sária,
 Și lacătile că le tăia.
 Dar Letinul ăl bogat,
 Savalat, căine spurcat,
 Nicı p'aia nu s'a lăsat.
- 70 Ci frunđulița și-o lelea
 Frunđuliță mărăgărit,
 Eű pe câte le-cm făcut,
 Pe tóte le-am potrivit ;
 Frunđuliță de atlas,
- 75 Nu-mai asta mı-a rēmas.
 Dar Letinul ce'mî făcea ?
 Nicı pe asta nu s'a lăsat,
 Nouē buți c'alățurat ;
 Buticele mititele
- 80 Și mai era pıntre ele
 De câte cincı-zecı de vedre.

- Dar Letinul ce'mî făcea ?
 Din guriță că 'mî striga ;
 D'odată striga turcește,
 85 D'a doilea letinește,
 De-a trei oră românește :
 — Care este ginerile,
 Ginerile, mirele ?
 Din nuntași să mi se-alégă,
 90 Din nuntași,
 Din călărași,
 Ca să'mî sară bușile,
 Să 'mî taie cercurile,
 Să 'mî verse vinurile,
 95 Să 'mbete oștirile,
 Ca să-î vedă puterile ?
 Dar ginerele ce'mî făcea ?
 De o parte că se da,
 Fața de pămînt punea
 100 Și de lături că se da.
 Dară nașu ce 'mî dicea ?
 — Tacî, fine, nu te 'ntrista,
 Că-ți pörtă nașu grija
 Și tötă cheltuiala.
 105 Dar ginerile ce făcea ?
 De grab' el se veselîa
 Și de lături că se da.
 Pe negru 'n chingă 'l strîngea,
 Odată că 'l repeđia,
 110 Bușile că le săria,
 Cercurile reteza,
 Vinurile le vërșă,
 Mare risipă făcea.
 Dar Letinul ăl bogat
 115 Sta și se gândîa :
 — Cată f.... mumă-sa,
 Dară ce-o mai fi și asta ?
 Frunđă verde mărgărit,
 Eū pe câte le-am făcut
 120 Töte le-am potrivit.
 Frunđă verde de aclas,
 Numaî asta a rēmas !
 Vedî Let ,nul ăl bogat,
 Nicî p'aia nu s'a lāsāt.
 125 Trei fete că'mî scotea,
 D'a lătura le punea.
 Cum îi una și alta ;
 Cine, dıacî, le cunoștea ?
 Din gurița lui striga :
- 130 — Care este ginerile,
 Ginerile, mirele ?
 Din nuntași să mi s'alégă,
 Din nuntași din călărași,
 C'a s'alégă mireasa ?
 135 Iar ginerile c'auđia
 Fața de pămînt punea,
 Dar nașu-sēū că striga :
 — Tacî, fine, nu te 'ntrista,
 Că-ți pörtă nașu grija.
 140 Dar ginerele c'auđia,
 De grabă se 'nveselîa,
 Pe negru 'n chingă strîngea
 Și-odată că'l repeđia
 La portiță că 'l mergea ;
 145 Odată că'l repeđia
 Și prin curte că'l plimba,
 La ele că se uita,
 Se uita ce se uita ;
 Cine, drac, le cunoștea ;
 150 Cum îi una și alta.
 El de grabă se 'ntrista,
 Fața de pămînt punea
 Și nașu-sēū că striga ;
 — Tacî, fine, nu te 'ntrista,
 155 Că-ți pörtă nașu grija.
 Rögă-te la D-đeū
 Să trăiască nașul tēū !
 Dar nașu-sēū ce 'mî făcea ?
 Mâna 'n pozînar băga,
 160 Tipsiî de galbenî umplea
 Și prin curte risipea,
 Din gurița lui striga :
 — Care este mireasa
 Să-și adune risipa,
 165 Care nu, dracu s'o ıa !
 Dar mireasa ce'mî făcea ?
 Din trei fete s'alegea
 Și risipa și-o aduna
 Și 'ncăruță se punea,
 170 Drumul la vale că'l lua !
- * * *
- Mai dați mesenî cu stropitura
 Să-și ude țiganu gura ;
 Și 'mî mai dați câte o para,
 S'o duc la țiganca mea,
 175 Să i-o leg de chiotóre,
 Să mă lase 'ntre pic....

CANTECUL LUI IENCEA SABIENŢEA.

Cules de Chr. N. Țapu, din gura lăutarului Dumitru Valeanu-Roșiorii-de-Vede.
A se confrunta cu *Jencea Sabincea* din G. Dem Theodorescu pag. 630 sq. și
cu *Sêrb sârac* cu care se asemănă puțin din pag. 105-108, colecț. lui Vasile Alexandri.
Idem *Jencea Sabienca* din colecția D-lui Burada 179 — 183, idem *Encea Sabienca*,
din colecția d-lui Vulpian, pag. 48-49.

	Fôie verde a bobului, Pin tîrgul Odriului Plimbă-mi-se, Pórtă-mi-se,		Tu pe Stanca s'o sêruți, Inelul să ni-l aduci, Cinci pungî de galbenî țî-om da Dar dacă n'oî sêruta,
5	Săaî Iencea Sabiencia, Cu-o saia sumésă'n brêu, Cu murgulețu de frêu. Se'mplimba ce se'mplimba,		45 Inelul nu ni-l veî da, Frumos capu-ți l'om lua. Unde Iencea c'auđia, Luî ochiî negri-î lăcrăma, Afar' din cafenea șeșă,
10	De pe cal descăleca, La o cafenea'mî trăgea. Cafeneaua Turcilor, Turcilor păgânilor. Și pe scaun că'mî ședea,		50 Și la murgu se ducea, Picîoru în scară'l punea. Mergea murgu 'mbuestrând, Și alde Iancea tot oftând. Când maică-sa 'l vedea
15	Și-o cafea 'mî poruncia. Unde Turciî că'l vedea Ca căini că se strîngea Și din gură că'l întreba :		55 Ia din gură-î đicea : — Aleî Iencio Dumneata Eü te-aștept maică riđind Și tu'mî viî maică plângênd!
20	Băi, Ienceo dumneata Ce-aî căutat tu p'aicea ? Dar Iencea că mi-ș striga : — Turcilor, Păgânilor, Câte fete'n Țaligrad,		60 Eü aseră m'am plimbat, Acî'n tîrg'n Țarigrad, Pe la cafenea am dat, Și maî mult m'am lăudat : Câte fete'n Țaligrad
25	Țaligrad și Beligrad, Și neveste cu bărbat, Luî Iencea nu i-a scăpat,— Pe tóte le-am sêrutat. Câte un bogasin le-am dat,		65 Și neveste cu bărbat, Nici una nu mî-a scăpat, De cât Stanca mî-a scăpat, Stăncuța din Beligrad Nepoțica de'mpêrat
30	Pe papuceî le-am călcat; Numaî una mî-a scăpat: Stăncuța din Beligrad, Nepoțica de'mpêrat, Fată de Sêrb bogat.		70 Fată de creștin bogat, Prinsóre cu Turci-am făcut: Că pe Stanca-oî sêruta Și inel i-l'oî lua, Cinci pungî de galbenî mî-or da
35	Unde Turciî c'auđia : Daba, Iencia Dumneata, Noî de nouê anî ne căsnim Pe Stanca s'o sârutăm. Inelul să'î-l luăm.		75 Dacă pe Stanca n'oî sêruta, Și inelul nu l'oî lua Frumos capul mi l'or lua. Unde măsa c'auđia, Luî din gură că-î đicea :
40	Dar tu dacă ești vitéz,		80 —Aleî, Iencio, Dumneata

- Rogă-te la Dumne-de-ŭ,
Să-ŭ trăiască murgul tēŭ ;
Şi la Maica Precista,
Să trăiască maică-ta,
85 Să te scape de belea
Din mâna păgânilor,
Din cuţitul Turcilor.
Şi de mână că-l lua
Şi'n casă că mi-l băga,
90 Frumuşel că mi-l tundeă,
Mustăţile i-le rădea,
De haîne mi-l desbrăca ;
Femeleşte'l îmbrăca,
In ace,
95 In spilce îl prindea,
O cârpă'n cap îl puneă,
Femele că mi-l făcea.
Şi din gură că-ŭ dicea :
— Tu maică să mi te ducŭ
100 La porţiţa cu trei bēşicŭ
Şi aşa din gură să dŭicŭ :
— Stanco, surăţica mea,
Deschide, soro, uşa,
Că eŭ sunt surata ta !
105 Dar Stăncuţa ce'mŭ dicea ?
Nu'ŭ deschid, soro, uşa,
Căci nu eşti surata mea ;
Că ŭ-e glasu fomeleşc
Şi vorbele haŭduceşti.
110 Dacă eşti surata mea,
Bagă capul pe feréstră
Şi dă-mŭ spilce şi dă-mŭ ace !
Unde Iencea c'auđŭa,
Capul pe feréstră băga,
115 De spilce, de ace da.
Atunci Stanca se scula,
Uşuliţa ŭ de scuŭa
Şi'n casă că mi-l băga,
Şi pe vatră-ŭ aşternea.
120 Iar Iencea ce mi-şŭ dicea ?
— Stanco, surăţica mea,
Nu'mŭ mai aşternea colea,
- Că mi-e focşoru de plop,
Şi mi-o sări, veđŭ, vr'un foc
125 Şi mi-o arde trup şi tot !
Unde Stanca c'auđŭa
Eŭ milă ŭ-se făcea,
La picere'n casă ŭ aşternea,
Iencea acolo se culca.
130 Când fu pe la mieđ de nópte,
Stanca e'n sudorŭ de mórte,
Când fu vērşatul de dorŭ
Stanca 'mŭ vērşă la sudorŭ.
Dar Iencea ce mi-şŭ făcea ?
135 Mâna dreaptă ŭ-o arunca,
Inelul din deşť trăgeă,
Adio că mi-şŭ lua,
Stanca oftând remănea.
El afară că mi-şŭ ieşŭa,
140 Piciorul în scară 'mŭ puneă.
Fugea murgul îmbuestrând,
Alde Iencea fluierând.
Din ploşcă tot vin bēnd,
Din pistóle slobođŭind.
145 Când Turciŭ că mi-auđŭa
Ca căiniŭ că se strângeă.
El în cafenea intra,
Mâna'n pozînar băga,
Inelul că mi-l scoteă
150 Şi pe masă că'l trântea.
Când Turciŭ inel vedea,
Nici un ban nu vrea să-ŭ dea.
Şi Iencea se necăjŭa,
Paloş din teacă 'mŭ trăgeă
155 Şeŭ-deci de Turci mi'ŭ tăŭa.
Nu mi-ŭ tae cum se tae,
Ci mi-ŭ tae tot fēneşte,
ŭ grămădeşte clăeşte.
Foc din dece părţi le da,
160 Pe murgu că 'ncăleca,
La Stăncuţa că'mŭ pleca.
Pe Stăncuţa mi-o lua,
Nuntă ţērănéscă 'mŭ făcea
Şi de Turci că mi-o scăpa.

CANTECUL LUI COSTEA CIOBANU

Cules de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Dumitru Valeanu din Roșiori-de-Vede.
 (A se confrunța acest cântec cu *Fulga* din Colecția d-lui G. Dem. Theodorescu pag. 509 sqq., și cu *Gealiș Costea* pag. 513 din aceeași colecție și cu varianta *Dolca* din colecția lui V. Alexandri, pag. 54-56.)

Pe câmpul Tighiniș, Și p'al Tighinușii, Pe valea Bărăii, La colțul dumbrăvi, 5 La târla Costieș, Că mi-a 'ntins perdelele, Pe toate vălcelele, Ca să'î fete oile. Așa 'î fată oile, 10 Cum sunt vara ciupercile. Și are Costea oi mărunte Câte pietricele 'n munte; Are Costea mielușei, Cât sunt vara brebeneș; 15 Are Costea mielușele, Cât sunt vara viorele. Și mai are Costea, are D'o miorea, Nu'mi este 'n lume ca ea. 20 In trup mi-e de șapte palme Și 'n cap mi'e cu patru córne; In vârful cornițelor, Câte o piatră nestimată Dă lumină nóptea totă;— 25 Pe lumina pșetrilor Ducea seama oilor;— Cu lănița zugrăvită, Cu unghiile poleite. Când simte de vreme bună, 30 Trage oile în păștiune; Când simte de vreme rea Trage oile 'n perdea. Tot mai are Costea, are Vre-o cincî-đeci de caini bę- [trân), 35 Care 'mi păzesc pe la stâni; Vre-o cincî-đeci de cățelandri Care păzesc pe la mandre, Vre-o cincî-đeci de pușlățeș Care păzesc pe la odăș.	40 Mai are, Costea, are Pe doalfa, cătea bătrână;— De bătrână ce era, Dinșii 'n gură nu mai avea; Ședea 'nvăluită 'ntr'o lână 45 Și lătra nóptea la lună. Mai are Costea, are Pe Togan, Căine d'un an, Cu capul ca de cârlan, 50 Că ședea el nóptea 'n c... Și păzea nouę stâni. Ađi mi-e Lunș, Măine mi-e Marș, Pleacă Costea la Galaș, 55 Cu măgarii însămăraș, Să ia tărițe La oițe Și bolovanș Pe la cârlanș, 60 Opinci pe la cïobanș, Imineș La vătășei. Cu Fulga 'n cale se'ntâlnea, Bună điuă lor că 'șđ da : 65 — Bună điuă, nene Costeo! —Mulțumescu-ș, nene Fulgo! Aleș, nene Fulg bătrân, F... bărbuța in c..., Tu rěu, frate, oi inflămēđi, 70 Tu la mine ca să viș, Și ca frate că șđ-ođ da Un berbec de frigare, O mioră d'o căldare, Branză dulce din sădilă, 75 Cașcaval din comanic, Cum stă bine la voňnic. Pe mine să nu mă stricș. Aleș, nene Fulg bătrân, Lasă-te de haiducie,

- 80 Vin' cu mine 'n ciobănie
Căci mai bine-o să ne vie!
— Alei, nene Costeo, nene,
Lasă-te de ciobănie,
Vin' cu mine în hațducie,
85 Că mai bine o să ne vie.
Iar Costeo că mi-și pleca,
Țiua bună că-și lua,
Fulga 'n urmă rămănea,
În vale că'mi cobora,
90 Cinci-șecî de haducî avea.
Hațducî că mi-l vedea :
— Alei, nene Fulg bătrân,
F.....-mi-ți bărbuța 'n c...
De când frate tu te-ai dus,
95 Vinul în ploscă s'a acrit
Și pâinea s'a muceșit.
Când mai rău ne-am mânia
Și pîn cîngî că te-am lua,
Giaba de viața ta !
100 Iar Fulga că le striga :
— Voi voinicilor,
Luați-vă după mine,
La mătura cea surpată,
Unde-am mai urlat odată.
105 Alți ca căinii să lătrați,
Alți ca lupii să urlați,
Alți chiote să'mi dați.
Căinii Costi mi-o auți
După voi s'o 'nșirui ;
110 Eū în târlă mi-oî intra,
N'oî lua una, n'oî lua două,
Voiū rupe turma drept în două;
Tot fruntea berbecilor,
Fala negustorilor,
115 Nădejdea stăpânilor.
Căinii Costi c'aușia,
După ei se'nșiruia ;
Fulga 'n urmă rămănea,
La târlă că se ducea,
120 Iar dólfa că mi-l ochia :
— Vino, vino, Fulg bătrân,
F.....-mi-ți bărbuța în c...
Că mai am două dinți 'n gură,
Așa am să-î rup în tine !
125 Pe dólfa somnu o fura,
Fulga 'n târlă că intra,
Turma 'n două mi-o rupea,
Din dărăt că le lua
Și'n vale le cobora.
130 Când voiniciî le vedea,
Unî, frate, că'mi tăia,
Alți frate'mî jupuia,
Alți focuri că'mî făcea,
Alți, neică, că'mî frigea,
- 135 Alți pîn gură lua,
De-și mai ținea inima,
Ia veți Fulga cel bătrân,
Că ședea p'un buștén,
Și rodea d'un ciodălan.
140 Ați mi-e Lunî,
Măine mi-e Marți,
Vine Costea din Galați
Cu măgariî însă mărăți,
Cu bolovanî
145 Pe la cărlanî,
Cu opinci pe la ciobanî,
Cu țărițe
La oițe.
Când Costea acas' că venia
150 Oile la strungă le da,
Nu venia lăpșile la măsură,
Nici branza la 'nchegătură.
Zerul frate că'l lua
Și pîn cofe că'l punea,
155 Toți dulăii că'î striga ;
Nici dulăii nu se sătura.
Dar Costea ce mi-ș făcea ?
Brațul de sburăturî umplea,
Toți căinii sburătura,
160 Numai dólfa rămănea ;
De trei ori țarla o ocolea,
La gura țarlii venia
Ea din gură că șicea :
—Nu mă bate, măi stăpâne,
165 C'am slujit la moș d'al tău,
Am stujit la țarcă tău.
Vine vremea și la tine,
Nu mă bate măi stăpâne,
Ia-te tu după mine !
170 La isvoru rece de mult,
Numai de dólfa știut.
Unde Costea c'aușia,
Cărligu 'n mână că lua,
Dólfa 'nainte mergea.
175 De picior amelinta,
P'o nare că șufera,
Când în vale se uita,
Costea oile vedea,
Ca căinii la zahana ;
180 Fulga pe buștean ședea
Și rodea d'un ciodălan.
Dólfa când îl vedea,
Din deal se repedea
Și de vîne l'a apuca.
185 Costea că mi-ș striga :
— Ține, Dólfo, acilea,
Mare bacșis ți-oî da.
Pînă Costea că'mî sosia
Cinci-șecî de voinici pleca,

- 190 Pin păduri se împrăștia,
Numai Fulga rămănea.
Costea mâna pe Fulga punea,
La respântie îl ducea,
Din guriță 'l judeca:
- 195 — Bine Fulgo, dumneata
Ce rău frate ți-am stricat,
De pe mine m'ai furat?
Nu mai furat cum se fură,
N'ai luat una, n'ai luat două,
- 200 Mî-a luat turma drept pin'două,
Tot fruntea berbecilor,
Nădejdea stăpânilor.
Tu mi-ai furat hațducește,
O să-ți car eu ciobănește.
- 205 Câte o bucată tăia,
La răspântie arunca;
Toți dulăii că'i striga,
Nici dulăii nu'l mânca,
D'al dracului ce era,

MOGOȘ VORNICUL

Cules de Christea N. Țapu, din gura lăutarului Dumitru Valeanu din Roșiorii-de Vede.

A se confrunta acest cântec cu varianta prescurtată Mogoș Vornicul din colecțiunea lui V. Alexandri pag. 153 sq.

- La umbră la șapte brați,
Unde se cinstesc șapte frați
Albi ca niște 'mpărați,
Și cu Mogoș sunt cumnați.
- 5 Ei în vorbă ce'și avea,
Pe Stăncuța o logodîa.
După cine vrea s'o dea?
După Mogoș vornicul,
Călare pă galbenul,
- 10 Conteș îmbăierat.
Dar pe Stanca că i-o da
Și-a casă că mi-o ducea;
Dar cu Mogoș prinsore avea:
— Măi Mogoș dumneata,
- 15 Noi pe Stanca că ți-o dăm;
Dar noi prinsore s'avem:
Să vie vara de dece ori,
Cam în luna lui Cuptor,
Că's mai multe sărbători,
- 20 Mai puține lucrători;
Și iarna vii de cincî ori, —
Că s'o 'ntâmpla d'o fi ger
Nu e bine călător.
Mogoș tot așa dicea,
- 25 Până pe Stanca o lua.
Când acasă mî-o ducea,
Nouă ani că mi-ș trecea,
Pe la cumnați nu mai da.
Când împovârnița pe dece,
- 30 Eacă Mogoș se gătește,
- P'un cal galben Dobrogén,
Coda'i trage pojar verde,
Ia veți urma 'i se pierde.
Când la ei că mî ajungea
- 35 La umbră la șapte brați,
El din gură că'mî striga:
— Bună ziua șapte frați,
Șapte frați, șapte cumnați,
Albi ca niște 'mpărați,
- 40 Cu Mogoș sinteți cumnați,
Cu Stăncuța sinteți frați.
Ce'i șapte frați se scula,
— Bine Mogoș mî-ai venit,
Pe Stanca ce ni-ai făcut?
- 45 — Măi șapte, frați șapte cumnați
Vine și Stanca pe urmă,
Invălită'n rogojină,
Ca să nu vă fie rușine,
Intr'un car mare moldovenesc;
- 50 De spițat, mi-este spițat,
Numai nu mî-e obădat,
Cu doi boi moldovenestî,
Când te uîți pîn c....
Le nimeri măselele.
- 55 Ce'i șapte frați când auđia
Inima că le-o rănîa.
Al mai mare ce-mî făcea?
Paloș din teacă'mî trăgea,
Lui Mogoș capu să'i ia.
- 60 Iar Mogoș fu mai voinic,

- Cu paloșul lui prijiinea,
 Pe cumnată-său îndărăt îl da.
 Iar la masă că'mi ședea,
 Iar frate că mi-l ispitea,
 65 Mogoș tot așa spunea.
 Cumnată-său cel mai mic
 Fu slugă la un ispravnic,
 El fuse mai priceput.
 Fratele mai mare ce'mi făcea ?
 70 Pe Mogoș de vorbă ținea,
 Al mic după Mogoș se da,
 Paloșul din teacă scotea,
 Capul lui Mogoș tăia
 Și cât colo el sărea.
 75 De ingropat unde'l ingropa ?
 Tot la umbra braților,
 Cu frunza mi-l învălăa,
 Călușelul 'i-l lua,
 In grajd de pătră 'l băga,
 80 Și mai mult că nu trecea,
 O cucie că'mi venia.
 Ce fel de cucie era ?
 Poleită,
 Cu aur zugrăvită,
 85 Cu postav verde 'nvălită,
 Cu doi-spre-șapte telegari
 Negri, nene, ca corbiș,
 Suțiri, frate, ca serpiș
 Și iuș, frate, ca focu.
 90 De mânat cine-î mâna ?
 Mic de mocănaș,
 Cu gluga 'ntre spete,
 Cu băieri de bete,
 Mâna nu se vede.
 95 Dar în cocie cine era ?
 Vești Stăncuța cea frumoasă,
 Surioră la șapte frați;
 Albi ca niște 'mpărați.
 Și că nene, unde trăgea ?
 100 La umbră la șapte brați
 — Bună ziua șapte frați,
 Cu Mogoș sînteți cumnați,
 Și cu mine sînteți frați.
 — Bine Stanco mi-ai venit
 105 Pe Mogoș ce l'ai făcut ?
 — Măi șapte frați,
 Albi ca niște 'mpărați,
 Mogoș mi-a plecat nainte,
 P'un cal galben dobrogean,
 110 Coda'i trage pojar verde,
 Ia vești urma i-se pierde,
 Și Mogoș era cam beat,
 Ori că calu l'a trântit,
 Ori că voi l'ai omorit ?
 115 Unde ei că mi-aușia,
 Unul la altul se uita,
 Semn la altu că'și făcea,
 Câte trei c'o ispitea,
 Stanca tot așa spunea.
 120 Dar Stăncuța ce făcea ?
 La cucie se ducea,
 O boldeicuță 'și-avea,
 Jos din cucie mi-o da,
 La șapte frați mi-o ducea.
 125 Dăra sângelui afla,
 Pe sânge că se lua
 Pên'la grópă d'o ducea.
 Boldeicuța că scărma,
 Peste Mogoș că mi-ș da,
 130 Și Stăncuța că'l lua,
 Mi'l sêruta în tățetură,
 Par'că'l sâruta'n gură.
 Tron de cêră că'î făcea
 Și pe cucie că'l punea,
 135 La Domnie că'mi pleca.
 Iar Stăncuța că striga :
 Dar da Stanca pên'an iie,
 Să resbescă la Domnie,
 Să vă ved pe trei legați,
 140 Și pe patru spânzurați.
 La Domnie se ducea
 Și din gură că'mi striga :
 — Dómne,—Măria-ta
 Turci'n țară mi-a venit
 145 Pe mine m'a veduvit.
 Domnu când mi-aușia,
 Un firman că'mi scria,
 Șapte ceauși că'mi venia,
 Toți Turci că mi-î strângea,
 150 La bătaie că-î punea.
 Iar Turci că mi-ș striga :
 —Baca, Baca Ghiaura
 Cum bate pe drepti,
 Să spuie vinovați.
 155 Unde Domnia aușia
 Pe Turci il ispitea,
 Turci drept că spunea :
 Dómne,—Măria ta
 N'am tăiat noi pe Mogoșu
 160 Mogoșu Vornicu,
 Ci pe Mogoș l'a tăiat
 Ai șapte frați,
 Albi ca niște 'mpărați,
 Cu Stăncuța ei sunt frați
 165 Și cu Mogoș sint cumnați !
 Unde Domnia aușia,
 Un ceauș mi'aducea,
 La șapte frați că trimetea
 Și din gură'i porunceă :
 170 —De-î veș găsi la masă,

- Lasă-î să cinéscă ;
De-î veî găsi culcaî,
Frumușel să mi-î legaî.
Unde ceaușu pleca
175 Ș'acolo că se ducea,
El la masă că-î gășia,
Firman pe masă le trântia.
Unde eî că mi-l vedea
Ș'ncepea de-al citea
180 Lacrămile'î podidea.
Al mai mare se scula,
Treî catirî că mî-aducea,
De gălbiorî îî încărca,
Un plocon la Domnie trimitea,
185 Domnia când catirî vedea
Pe Stanca mî-o sictirea ;
Iar Stăncuța când auđia,
In cucie se punea
Și din gură că đicea :
190 — Dómne, Măria ta,
Dar da Stanca pêně'n iie
Să resbescă la 'mpărăție,
Să te scóđă din Domnie!
Dar Domnia auđia,
195 De ea, frate, se spăimânta.
De mână că mî-o lua,
Și pe scaun mî-o poftia:
— Staî Stăncuțo tu acilea.
Stanca pe scaun stetea,
200 Domnia ce mi-î făcea ?
Treî ceaușî că'mî chema
Și la eî că'î trimetea
Și din gură le poruncea :
— De i-aî găsi culcaî
205 Să mi-î aduceî legai,
Pe câte șepte legai.
Și c'aușu când pleca,
El acolo c'ajungea,
Firman pe masă trântia.
210 Când al mare că'l citea,
Treî catarî că mai aducea
De gălbiorî îî încărca,
La c'aușî că'î dăruia,
Să nu-î mai ducă legai,
215 Să đică că's vinovaî.
Când eî că s'apropia,
Stanca in gura mare striga
— Dar da Stanca pêně'n iie
Să vestesc la 'mpărăție,
220 Să vė vėđ pe treî legai,
Și pe patru spinzuraî.
Unde Domnia auđia
Pe câte treî mi-î lega
Și pe patru-î spândura,
225 Chefel Stanciî că-î făcea,
Și pe Mogoș il îngropa,
La umbra cu șepte brađi,
Unde beaŭ cei șepte frađi,
Albî ca niște 'mpărăi,
230 Și cu Mogoș sint cumnaî.
Ei cu vadra se cinstea,
Vadra Țaligradului
Měsura Impěratului.
Mě plătîr cu cāntecul
235 Ca lupul cu urletu,
Când vėnătoru'l gonește,
Dă ptelea și se plătește.
Și mai daî cu picătura,
Să-șî ude țiganu gura

MOGOȘ VORNICUL

(VARIANTA)

Aușit de Chr. N. Țapu, de la Iăutarul Ioniță Nicolae din Roșiori (Teleorman)

- La umbră la șapte brađi,
Unde se cinstesc șapte frați,
Albi ca niște împărați,
Cu Stăncuța că sint frați
5 Și cu Mogoș sint cumnați ;
Dar în vorbă ce-și avea ?
Tot pe Stanca o logodîa. —
După cine că mi-o da ?
După Mogoș vornicul
10 Vestitu, vitėzu,
C'ala e fecior de domn,
N'are frică de om.
Dară ei ce mi-și făcea ?
Cu Mogoș ei că vorbîa :
15 — Alei, Mogoș dumneata,
Noi pe Stanca să ți-o dăm,
De bogată, de avută
Îi stă pieptul clăbușit
De aur și de argint,
20 De n'am văduț de când sint !
Noi pe Stanca să ți-o dăm ;
Dar noi prinsore să-avem
Să vii vara de cincî orî
Că-s mai multe sėrbătoři ;
25 Și iarna de trei orî,
Că's mai multe lucrători,
Și s'o întēpla d'o fi ger,
Nu e bine călător.
Așa prinsore făcea.
30 Dară Mogoș ce făcea ?
El pe Stanca c'o lua
Și acasă că mi-și pleca.
Nouē anî că mi-ș trecea,
Pe la cumnați nu măi da ;
35 Când povērna pe dece,
Iaca Mogoș se gătește
P'un cal galben dobrogėan,
Coda-î trage pojar verde,
Urmele 'î se pierde.
40 Și Mogoș că mi-și pleca
Și el frate se trăgea
- La umbră la șapte brađi,
Unde se cinstea, șapte frați.
— Bună ziua șapte frați,
45 Albi ca niște împărați,
Cu Stăncuța sinteți frați
Și cu mine sunteți cumnați.
— Mulțumescu-ți dumitale,
Ca la un cumnat mai mare !
50 Să sculă fratele al mai mare :
— Bine Mogoș ai venit,
Pe Stăncuța nu ni-o aduci ?
— Vine și Stanca pe urmă,
Invēluită 'n rogojină,
55 Să nu vė fie rușine ;
Intr'un car mare mocănesc,
Nalt în drig, mărunț în rôte
Cu doi boi moldovenești,
Lungî de corne,
60 Ciungî de code,
Unde te uiți prin cu...le
Le numerî măselile.
De trei orî că'l ispitea,
Mogoș tot așa spunea,
65 De-al draculuț ce era !
Fratele mai mare ce făcea ?
Paloș din teacă scotea
Și pe Mogoș l'amelița.
Mogoș fuse mai voinic,
70 Pe sub paloș s'a pitit
Și cu-al lui l'a prișinit. —
Fratele cel mai mic se scula
Și 'n cărciumă că-l băga,
O oca de spirit că-î da
75 Și pe Mogoș il îmbēta,
Paloș din teacă scotea
Și pe Mogoș il tăia. —
Unde frate că'l ducea ?
La umbră la șapte brađi,
80 Unde se cinstesc șapte frați ;
Și acolo că'l îngropa
Și cu trunđă il invălta.

- Nici mai mult că nu trecea,
Iaca Stanca și sosia.
- 85 Nu venia cum îi spunea,
Și Stanca că mi-ș venia
Intr'o cucie zugrăvită,
Mult mî-e poleită,
Cu potintele de aur,
- 90 Cu cruciulițe de argint,
Care n'am vădut de când sînt !
Și bună ziua le da :
— Bună ziua șapte frați,
Că cu mine sînteți frați,
- 95 Și cu Mogoș sunteți cumnați.
— Mulțumescu-ți dumitale,
Ca la o soră mai mare !
Bine Stanco, c'aî venit,
Pe Mogoș nu mi-l aduci ?
- 100 — Mogoș mî-a plecat înainte
P'un cal galben neinvățat,
Cu conțesu îmbăierat,
Și Mogoș era cam beat,
Orî că calul l'a trântit,
- 105 Orî că voi l'ați omorit ?
Dar Stăncuța ce făcea ?
O boldeicuță și-avea,
De știa, de mi-ș vorbia.
Boldeicuța c'o lua,
- 110 Jos din trăsura c'o da.
Boldeicuța ce făcea ?
Urma singelui că lua,
Peste Mogoș că mi-ș da.
Și Stanca ce mi-s făcea ?
- 115 La Mogoș că se ducea
Și de mână că mi-l lua,
Capul la spate-i cădea ;
Il săruta în tăietură,
Par'că 'l săruta 'n gură ! —
- 120 — Dar da Stanca pînă'n iie,
Să vă ved eu la Domnie,
Să vă ved pe trei legați
Și pe patru spinzurați.
Dar Stăncuța ce mî făcea ?
- 125 In cucie se punea,
La Domnie se ducea
Și din gură că dicea :
— Domnule, Măria-ta,
Turcii 'n țară că mî-a dat
- 130 De m'a ars și m'a prădat,
Pe Mogoș mi l'a tăiat,
Pe mine m'a veduvit,
Copilași mi-a sērăcit !
Și Domnia și-auđua
- 135 La ceauș că porunca :
— Măi, ceauș tu mî-ești rău,
De când tu mi-ai ceaușit,
- Nici o slujbă n'ai făcut,
Dar pe asta ca s'o faci !
- 140 Firmanul în mână că-i da
Și din gură-i spunea :
— Dacă la masă-i afla,
Să-i lași pănă orî cina,
Că și ei orî fi ceva !
- 145 Dar ceaușu ce făcea ?
Firman în mână le da,
Dar ei, frate, ce făcea ?
Firmanul că'l citia
Lacrimile-i podidfa,
- 150 Că le-a scurtat viața ! —
Ei de frică ce făcea ?
Un catir că mi-ș lua
Și de bani il împovăra,
La Domnie că pleca,
- 155 Domniei ca să-i dea.
Dacă la Domnie venia,
Ei banii că-i aducea.
Domnia banii că lua
Și pe Stanca-o sictirea,
- 160 Jos din case o sictirea.
Dar Stanca ce mi-ș făcea ?
— D'o da Stanca pînă'n iie
Să răsbescă la 'mpărăție,
Să te scotă din Domnie.
- 165 Dar domnia ce făcea ?
Sta nițel și se gândia,
Și pe Stanca c'o chema,
Îndărăt c'o aducea,
Și pe Stanca c'o întreba.
- 170 Stanca tot așa spunea :
— Turcii în țară c'a intrat
Și m'a ars și m'a prădat
Și pe Mogoș l'a tăiat.
Domnia așa auđua,
- 175 Toți Turcii-i aducea,
La falangă că-i punea.
Doi turci bētrāni s'alegea ;
Și la Domnie vorbea :
— Baca, baca, Gheurea,
- 180 Domnule, Măria-ta
Că bați pe dreptii,
Să spuie vinovații,
Că pe Mogoș l'a tăiat
Șapte frați d'ai Stanchii.
- 185 Domnia așa auđua,
Drumul Turcilor le da,
Pe frații Stanchi îi lua,
Pe cei patru îi spinzura
Și pe trei că mi-i lega,
- 190 Chefu Stanchi că făcea.
Și-a murit, nu se mai vede
Lumile nu li se perde

Și a plătit la lăutarî
De l'a scris la sārindarî,
195 Să'l spuie la ȕile marî.

Mē 'nchinaî cu cāntecul,

Ca lupul cu urletul:
Cāt trăiește lipovenește,
Dacă pușca 'l dobēndește,
200 Dă pielea și se plătește!

MOGOȘ VORNICUL

(VARIANTA)

Cules de Ch. N. Țapu din gura lăutarului Ionița Valeanu, Roșiori-de-Vede.

- Departe, vere, departe,
Departe dar nu prea fōrte,
La umbra de șapte brađi,
Und' se cinstesc șapte frađi,
5 Albî ca niște 'mpērađi,
Și cu Mogoș sint cumnađi,
Mare masă mî-este 'ntinsă,
De șapte frađi mî-e coprinsă.
Eî pe Mogoș adăsta,
10 Iacă Mogoș că sosîa,
Cam cu chef că mi-șî venîa,
La eî că se ploconîa.
Eî, märe, nu-î mulțumîa,
Și din gură că-î striga :
15 — Aleî Mogoș Vornice,
Tu, märe, că nî-ai venit,
Pe Stāncuța nu ni-o aducî,
C'āșa prinsōre ni-ai dat,
Cānd pe Stanca noî țî-am dat.
20 S'ō aducî vara de cincî orî,
Că's mai multe serbātorî;
Și iarna de trei orî,
Că's mai multe lucrātorî.
Dar Mogoș ce mi-șî făcea ?
25 El nicî habar că n'avea.
Grāi fratele-āl mai mare :
— Orî la puștî să'l impușcām,
Orî cu sabia să'l tăiem ?
Grāi fratele-āl mai mic,
30 Că-î mai mic și mai voînic
Și la minte priceput.
Paloș din teacă scotea,
Capu lui Mogoș tăia
Și, märe, că'l îngropa.
35 Dacă, märe, il îngropa,
Iacă Stāncuța sosîa,
Bună ȕiua că le da :
- Bună ȕiua șapte frađi,
Cu mine sînteți, voi, frađi,
40 Și cu Mogoș sînteți cumnađi.
Pe Mogoș ce l'ați făcut ?
Ea, märe, că mi-șî umbla,
Pe dāra sāngelui mergea,
Și, märe, că'l desgropa.
45 Il sēruta 'n tăieturā,
Parcă 'l sēruta în gurā :
— Cum pe Mogoș l'ați tăiat,
Că era, frate, cam beat ?
Ea mi se jelea,
50 Cu palmele se bătea,
Și din gură le spunea :
— D'ō da Stanca pēne 'n ițe,
Ca să mē duc la Domnie,
Să vē vēđ pe trei legađi,
55 Și pe patru spānzurađi
Stanca, märe, că'mî pleca,
Pe Mogoș că mi-l lua,
Și la tron că'l așeđa,
În trāsura că'l punea,
60 La Domnie că mergea.
La Domnie 'l arāta,
Și pe frađi învinuța.
Domnia ce mi-șî făcea ?
La eî frate trimetea,
65 Pe cāte șapte-î aducea,
Și pe trei că mi-î lega,
În pușcārie că-î băga.
Pe patru că-î spānzura.
Stāncuța că'mî remānea,
70 La un dughian se ducea,
Și acolo că mi-șî plāngea,
Tōtă nōptea se jelea,
Și vēduvā remānea,
Acasă că se ducea,

STAN DIN BARAGAN

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu din gura lautarului Stancu Ion din Cucuiești (Teleorman).
Acest cântec este o variantă prescurtată a celui intitulat «Jugani» din Colecția
d-lui G. Dem. Theodorescu pag. 688 sq.

- Departe, vere, departe,
 Nicî departe, nicî aprópe,
 Tocmaî calea jumătate,
 La mijlocu câmpuluî,
 5 La puțu porumbuluî,
 Unde fir de ȳarbă nu e,
 Numaî d'albă colelie,
 Cine, neică, că 'mî mergea ?
 Să veđi, Stan din Bărăgan.
 10 Dar el, neică, ce'mî făcea ?
 Peste câmp că se uita,
 Trei cărlăiorî năzărĳa,
 Trei cărlăiorî gălbiorî,
 Pe spinare negrișorî;
 15 Și de nare,
 Ó strănare,
 Și 'mbuestru 'n fuga mare.
 El neică ce mi-șĳ făcea ?
 Indărăt că se 'ntorcea
 20 Și lua cósă și gresia
 Și 'ndărăt mi se ducea
 Și de cósă s'apuca.
 Dar el, neică, ce'mî cosĳa ?
 Tot secară,
 25 Cu negară.
 Tocmaî o vară cosĳa
 Și de arcan s'apuca.
 Împletitura dintr'o vară
 Îî murĳă copĳ de fóme!
 30 Când arcanul că'l sfărșĳa,
 La spinare că-l lua
 Și-unde, neică, mi-l trăgea ?
 La puțu luĳ Ciorăpĳel,
 Ciorăpĳel ăĳ voĳnicel,
 35 La stupina cea betrănă,
 Care e aprópe de fântăná.
 Sghiabu de apă-l umplea
 Și arcane mĳ-ășeđa,
 De furcă mi-le lega,
 40 In dosu furci se da
 Și puțin mi-l scărțĳa,
 Pĳen cărlăiorĳ venĳa.
 Apă, neică, că mi-șĳ bea,
 Pe lângă sghiab se juca,
 45 Pină 'n arcane că da.
 Când ei prinșĳ că se vedea,
 Odată că se uzmiă,
 Furcă din pămĳnt scotea,
 Unde furca se trântĳa,
 50 Grópă de bordeĳ făcea ;
 Și unde cĳutura cădea,
 Grópl de grăũ mi se săpa.
 Dar Stoĳan ce mi-șĳ făcea ?
 De necaz, frate, ce avea
 55 Barba albă 'șĳ jumulĳa,
 Mustățĳ roșĳ că-șĳ rupea.
 Un cărlan 'ĳ se opria,
 La salcia cocoșată,
 Unde s'a maĳ umbrĳt odată.
 60 Dară Stan că mi-ĳ afla
 Și pin tĳerg că se plimba ;
 Lua trei traistĳ și trei căpestre,
 Tot căpestre de bumbac
 Cum șade la juganĳ drag.
 65 El la ei că se trăgea,
 Căpestre 'n cap le-ășeđa.
 Paloș de la brĳũ scotea,
 Arcanele le tăia,
 P'ăĳ maĳ mare încăleca
 70 Și unde, neică, mi-șĳ mergea ?
 Colea 'n tĳerg la Năĳlovețĳ,
 Und'se vind cărlanĳ cu preț.
 Când cărlanĳ sforăia,
 Din picere svăpăia,
 75 Cocóne se spăĳmănta,
 Ape că se turbura,
 Liveđĳ verđĳ că să 'ncurca
 Munțĳ se cutremura.

- Până Turcii că 'mî sosîa,
 80 Cât cerea atîta 'î da,
 Opt sute de lei că-î da
 Şi 'ndărăt mi se 'ntorcea.
 Şi cu cin' că se 'ntîlnîa?
 Veđi cu Stan din Pîersica,
 85 Omul cel de nimica,
 Călare pe galbina.
 Din guriţă că'mî striga :
 — Măi, unchiule Stane,
 Tu frate nu mi-ai vĕđut
 90 Trei cărlăiori gălbiori,
 Pe spinare negrişori?
 Dar el frate ce đicea ?
 — Măi, nepóte Stane,
 Aseară pe la o vreme
 95 Colea 'n tĕrg la Năjloveŭi,
 Und' se vind cărlanî cu preŭ,
 Trei cărlanî a rinchezat,
 Cocóne s'a spăimântat.
 Dacă este vorba aşa,
 100 Adu pe galbina 'ncoa.
 După ea descăleca
 Şi Stan frate 'ncăleca.
 Şi unde neică mi o trăgea ?
 Tocmai 'n tĕrg la Cladova,
 105 Und'se vinde galbina.
 Când galbina mi-ajungea,
 Odată că'mî sforăia,
 Cura Turcii ca bura.
 Cât cerea, atîta 'î da,
 110 Cinci sute de lei că'mî lua,
 Stan în pungă le băga
 Şi 'ndărăt mi se 'ntorcea.
 Când de Stan s'apropia
 Şi căciula o lepăda.
 115 Din guriţă că striga :
- Măi, nepóte Stane,
 N'a fost galbena a ta,
 Cî ŭi-a fost, veđi de furat
 Şi 'n tĕrg frate m'a apucat,
 120 Cinci galbenî din pung'am dat,
 Şi căciuliţa din cap,
 Ce-am păŭit până-am scăpat.
 Dacă vedea Stan aşa,
 Măna 'n pungă c'o băga,
 125 Cinci galbenî că scotea
 Şi 'ndărăt că 'î înturna.
 Điuva bună că'şî lua
 Acasă că se ducea.
 Dar nevasta-l întreba :
 130 — Pe galbena n'ai găsit,
 Pe galbena ce ai făcut ?
 — Eŭ, nevastă, m'am întălnit
 Cu unchiu Stan,
 Şi pe galbena 'î-am dat
 135 Şi el, frate, că s'a dus,
 Icea 'ntĕrg la Năjloveŭi,
 Und'se vind cărlanî cu preŭ;
 Şi 'n tĕrg că l'a apucat,
 Cinci galbenî din pung'a dat
 140 Şi căciuliţa din cap.
 Îndărăt 'î-am întornat,
 Dar nevasta ce-î đicea :
 — Asta nu e mincîuna,
 Că eşŭ Stan din Piersica,
 145 Omu cel de nimica !
 Dar nevasta ce'mî făcea ?
 Tótă nópteă bombăniă,
 Pin' cărlanu-î aducea.
 Cam aşa pe supt nimĕz,
 150 Imî sosia şî galbina,
 Cu toŭî mănjiŭ după ea.

MIZIL CRAI

Auđit de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ionița Valeanu din Roșiorii-de-Vede.

- Frunză verde de susaș,
In casă la Mizil Crai,
Mare masă mi-este 'ntinsă,
De mulți boierii mi-e cuprinsă.
- 5 Fôie verde bob năut,
De când mă-sa l'a făcut,
Fiū din trup nu l-a născut,
Făr' de trei pîetre de fete,
Frumușel încondețete.
- 10 Dar pe nume cum le chiamă ?
Una o chiamă Stăncuța,
P'a mijlocie Rada,
Și a maș mică Mizilca.
Din oraș din Taligrad,
- 15 De la cinstitu 'mpérat,
Mândră carte că'î venia,
Să dea fiū din trupul lui,
Să slujască 'mpératului,
In pórta Țaligradului.
- 20 El cartea că m'ô citia,
Lacrămile 'l podidă,
Și prin sală se plimba.
Fata mare că 'l vedea,
Și din gură 'l întreba :
- 25 — D'alei taică, dragă taică,
De ce plângi, te tânguiești ?
Foițică de năut,
Unde pe noi ne-ai crescut,
D'aia tu te-ai necăjit ?
- 30 Dar tat-sēū că mi-î grăia :
— D'alei taică, fata taichii,
Stătuș, taică, mă 'ntrebaș,
Maș cu dreptul spuneți-aș,
Să'mi puș mâinele în pîept,
- 35 Să-ți spuș cuvîntul cu drept.
Mie taică m'a sosit,
Firman de la 'mpératie, —
Carte albă, slovă neagră ! —
Să dau fiū din trupul meu,
- 40 Să slujască 'mpératului,
In pórta Țaligradului.
— Taică, taică, dragă taică,
Dă'mi cal bun de călărie
- Și haïne de premenélă
45 Și banii albi de cheltuială,
Ca eū taică să mă duc,
Să slujesc la Impératul,
In pórta Țaligradului.
Ea măre că se gătia,
50 Voiniceste se 'mbrăca,
Și la cap că se tundeă,
Și pe cal că 'ncăleca,
Și la impératu mergea.
Impératu c'ô vedea,
55 El, veđi, nu m'ô cunoștia.
Dacă, măre, n'ô cunoștea,
Dar Domnița că-î đicea :
— Ceasta o să fie fămeie.
Impératul nu credea,
60 Dar Domnița ce'mi făcea ?
Un bâlci, mare, că făcea,
Și pe ea că m'ô 'ncerca ;
Toți soldații că-î strîngea,
Și, măre, le poruncia,
- 65 Furci, măre, că m'aducea,
Și de puști tot așa.
Ea cu soldații se plimba,
Impératu cu domnița privea ;
Ea, măre, că se plimba,
70 Cei alți cu puștile umbla,
Ea la furci c'alerga.
Dar Domnița că rîdea,
Și din gură că đicea :
— Nu ți-am spus că este așa ?
- 75 Și pe ea că m'ô afla,
Și la pîept că mi-ô căta,
Țițele că mi-î vedea,
Și acasă c'ô trimitea.
Dar Mizilcuța se scula,
80 Și la tat-sēū se ducea,
Și din gură că-î grăia :
— D'alei taică, dragul taichi,
Calul tēū de la tinerețe,
Care-a ajuns la bătrânețe,
85 Să mi-l dai, tu taică, mie.
Hainele de la tinerețe,

- Care aŭ ajuns la bătrânețe,
Să mi le dai tu mie.
Dacă ea că se gățfa,
90 Se gătea și mi-și pleca.
Veđi, la un cap de pod
Lupul in cale 'i eșia,
Ea mâna pe armă punea,
Și pe lup că mi-l plesnă,
95 Și de drum că-și căuta ;
La Impăratu că-și mergea.
Când împăratu o vedea,
Domnița nu se 'ncredea ;
Ea o boldeică 'și avea,
100 De știa de mi-și vorbea,
Boldeica tóte-î spunea.
Dar Domnița ce țecea :
— S'o culcăm cu patru inși,
Dacă-o fi, märe, femețe,
105 Șoldurile le are mari.
Boldeica mi-auđfa,
La Mizilca se ducea,
Și ei, märe, că-î spunea.
Ea, märe, unde se culca,
110 Grópă, mare, că-și făcea
Și șoldul că'l ingropa,
Tocmaî cu ăfa venă.
Domnitorul măsură le lua,
Tot una că mi-și venă.
115 Dar Impăratu ce țecea ?
— Ai la bälci să-î plimbăm,
Dac'o fi femețe,
Ea alérgă la furci ;
Dacă o fi voinic,
120 Alérgă la puscă.
Toți soldații se plimba,
Ea la puscă că mi-alerga,
Mâna pe pușcă punea,
Le soldați muștra făcea.
125 Domnița se minuna,
Șapte anî că mi-și slujă,
Nimenea n'o cunoștea,
Ghinărar că mi-o punea.
Dacă slujba isprăvă,
130 Impăratu o încerca,
La ișitóre o trimitea.
- Dac'o fi femețe,
Se p... în jos ;
Dac'o fi voinic,
135 Se p... cu ea în sus.
Boldeicuța auđfa,
La Mizilca că mergea,
Și din gură'î spunea,
Ea o țevă că căta,
140 Bine în gură o punea,
Maî departe mi-ărunca,
Pe toți că'î întrecea,
Termenul că mi-și făcea.
Impăratul ce'mî făcea ?
145 Révaș de drum că-î da ;
Și când acasă'mî mergea
Impăratul mare halaî îi făcea,
El, veđi, dá mi-o petrecea,
Dacă, märe, o petrecea,
150 Ea'n vapor că se punea,
Soldații pe mal seșea
Ea, märe se desbrăca
Și țitele le scotea
Și toți märe c'o vedea,
155 Și toți că se necăjfa.
Cată, f... mumă-sa
Un cap de femețe pe noi să
[ne stăpânească !
Ei, märe, că'mî poruncă
Vaporul de mi-l opră,
160 Până Impăratu venă,
Și la ea că mi-și intra.
Țitele că mi-î vedea
Și de mână c'o lua
Și din gură că'î țecea :
165 — Aidi, fată, să trăiești !
Când vaporul că'mî pleca,
Toți drumu la puști că da.
Acasă că se ducea ;
Mizil Crai că mi-o vedea,
170 In guriță c'o săruta
Și din gură că-î țecea :
— D'alei taică, draga taichiî,
Tu ai făcut tótă slujba,
Tu să mănânci starea mea !

MIZIL CRAI

VARIANTA.

Auđit de Chr. N. Țapu de la lăutarul Costea Gheorghe din Săcent— Teleorman

- Fóre verde de Susař,
 In curte la Mizil Crař,
 Mare masă mi-este intinsă,
 De mulți boșeri mř-e coprinsă.
 5 Dar la masă cine-mř șade ?
 Șade Domnul Mizil Crař Dom-
 [nul
 Cu d'alb palme 'n obraz
 Și cu cótele pe masă.
 El din masă că 'nchina.
 10 Mare firman că-ř pica,
 Firman de la Impărăție,
 Carte albă, slovă neagră,
 Să dea fiű din trupul lui,
 El frate ca să slujască
 15 Porților,
 Cetăților,
 Inaintea Impăratului,
 In pórtă Țaligradului.
 El de la tinerețe,
 20 Pân'la d'alba-ř bătrânețe
 Fiű din trup că n'a făcut.
 Făr' că ce mř-a făcut?
 Treř pietre de fete,
 Frumușele 'ncondiete.
 25 Dar pe nume cum le chiamă?
 A mare Delidarda,
 A mijlocie Rada,
 Și-a mai mică Mizilca, —
 Numele tătină-sěű.
 30 Dar Mizil Crař ce 'mř făcea ?
 Intra 'n casă tot riđend,
 Cheful mesii tot făcend,
 Și afară lăcrămând,
 Fața albă sgăriind,
 35 Barba neagră jumulind
 Și la pămínt grămădind.
 Lui seama cine-ř băga ?
 Fata mare că'l vedea,
 Anume Delidarda,
 40 Și din gură că-ř đicea :
- A-ba, taică dumneata,
 De ce intri în casă tot riđend,
 Cheful mesii tot făcend ?
 Ești afară lăcrămând,
 45 Fața albă sgáriind,
 Barba neagră jumulind ?
 Și la păměnt grămădind ?
 Dar el din gură đicea :
 — D'alei, taică, fata mea,
 50 Ce făcuși de mě 'ntrebași ?
 Mař cu dreptu spune-ř-aș ;
 Să 'mř puř mâinele 'n piept,
 Ca să-ř dau cuvintu drept !
 De când maica m'a făcut,
 55 Trup din trup că n'am facut,
 Mie, taică, mř-a picat,
 Firman de la 'mpărăție,
 Carte albă, slovă neagră,
 Să dau fiű din trupu meű,
 60 El taică ca să slujească
 Porților,
 Cetăților,
 Inaintea 'mpăratului,
 In pórtă Țaligradului.
 65 Eű de la tinerețe,
 Pěn'la d'alba'mř bătrânețe,
 Fiű din trup că n'am făcut.
 Fără cât ce mř-am făcut ?
 Pe voi trei pțetre de fete,
 70 Frumușele 'ncondețete,
 Și pe anume cum vě chiamă ?
 Pe tine Delidarda,
 Pe-a mijlocie Rada
 Și p'a mică Mizilca.
 75 Ea din gură că đicea :
 — Măi, taică, nu purta grija,
 Că de mine e purtată ;
 Să mě ducř la bărbier,
 Să mă tunđř cerchezește,
 80 Să'mř lașř chica dehiește,
 Să'mř dai cal de călărie,

- Și haîne de vineție
 Și bani albi de cheltuială
 Și cămăși de premenelă ;
 85 Să slujesc porților,
     Porților,
     Cetăților,
 Înaintea Impăratului,
 În porța Țarigradului.
 90 Dar Mizil Crai ce'mi făcea ?
 Pe ea la bărbier c'o ducea
 Și frumos mi-o tundeă,
 Și-o tundeă cerchezește
 Și'i lăsa chică deliește:
 95 Ii da cal de călărie
 Și haîne de voinicie;
 Ii da bani de cheltuială,
 Și cămăși de premenială.
 Ea pe cal că'ncăleca.
 100 Țiua bună căși lua :
 — Rămăi, taică, sănătos
 Ca un busuioc verde frunzos !
 — Du-te, taică sănătoasă
 Ca-o garoafă frumoasă !
 105 Delidarda că'mi pleca,
 Tat-său dupe ea se lua
 Și înaintea ei că ieșea,
 La capul podului că sta;
 Acolo el se făcea
 110 Un urs mare
 Cu gura căscată,
 Cu limba p'o falcă.
 Delidarda când vedea,
 115 Indată se spăimânta
 Și acasă că se'nturna.
 Dar Mizil Crai ce'mi făcea ?
 Cu pumnii 'n piept se bătea
 Și din gură că ținea :
 120 — Ce pôte fi asta ?
 Inți sluiți copilița,
 Copilița mi-o sluiți,
 Nicî slujba nu mi-o făcuți.
 Mizil Crai ce mi-ș făcea ?
 125 Acasă că mi-ș venea,
 Intra 'n casă tot ridënd,
 Cheful mesii tot făcënd,
 Ieșea afară plângënd.
 Lui seama cine-i băga ?
 130 Fata mijlocie 'l vedea
 Anume Rădița,
 Și din gură că-ș ținea :
 — A-ba, taică dumnea-ta,
 De ce intri în casă ridënd,
 135 Cheful meu tot făcënd ?
 Eși afară lăcrămând,
 Fața albă sgârțind,
 Barba neagră jumulind
 Și la pămînt grămădind ?
 140 Dar el din gură ținea ;
 — D'alei fată, fată mea,
 Ce făcuși de mō 'ntrebași ?
 Cuvîntu spune-ți-aș ;
 Să'mi puî mărnila la piept,
 145 Ca să-ți dau cuvîntu drept !
 De când maica m'a făcut,
 Fiū din trup n'am făcut,
 Mie, taică, mi-a picat
 Firman de la Impărăție, —
 150 Carte albă, slovă neagră, —
 Să dau fiū din trupul meu,
 El taică ca să slujească
 Porților,
 Cetăților,
 155 Înaintea Impăratului,
 În porța Țarigradului.
 Eū de la tinerețe,
 Pēn'la d'alba bêtrânețe,
 Fiū din trup că n'am făcut,
 160 Fără cât ce mi-am făcut ?
 Pe voi trei pietre de fete,
 Frumusele încondetete.
 Dar Rădița ce'mi ținea,
 — Măi, taică, nu purta grija,
 165 Că de mine e purtată ;
 Să mă duci la bărbier,
 Să mă tunđi cerchezește,
 Să'mi lași chica deliește,
 Să'mi dai cal de călărie,
 170 Și haîne de vineție
 Și bani albi de cheltuială,
 Și cămăși de premenelă,
 Să slujesc Porților,
 Porților,
 175 Cetăților,
 Înaintea Impăratului,
 În porța Țarigradului.
 Mizil Crai ce mi-ș făcea,
 La bărbier c'o ducea
 180 Și pe ea c'o tundeă,
 O tundeă cerchezește,
 Cu chica deliește.
 Ea pe cal că 'ncăleca,
 La Imperăție pleca.
 185 Dara tat-său ce 'mi făcea ?
 Cap de urs că se făcea,
 La pod că se ducea,
 Înaintea Radi Ieșea.
 Ea veđi frate se 'spăimânta,
 190 Indărăt că se 'ntorcea,
 Și acasă că 'mi venea.
 Mizil Crai ce mi-ș făcea ?

- Cu pumnii 'n ptept se bătea
 Și din gură că Ținea :
 195 — Ce pôte fi asta ?
 Imi slușii copilul, —
 Pe Rada și Delidarda, —
 P'amendoué le slușii,
 Nicî slujba nu mî-o făcuî !
 200 Mizil Crai ce mi-șî făcea,
 El în casă că intra,
 Intra 'n casă tot ridînd,
 Cheful mesii tot făcînd ;
 Ieșia afară plîngînd,
 205 Fața d'albă sgăria,
 Barbă neagră jumulă
 La pămînt c'o grămădă.
 Dar Mizilca ce'mî făcea,
 Fata lui a mică ?
 210 Lui seama că-î băga
 Și din gură întreba :
 — Măi, taică Dumnea-ta,
 De ce intri în casă ridînd,
 Cheful mesii tot făcînd ;
 215 Și eșî afară plîngînd,
 Fața albă sgăriind.
 — Fata taichi, Mizilca,
 Bine făcușî mă 'ntrebașî
 Cu cuvîntu spune-șî-aș !
 220 Mie, taică, mî-a picat,
 Firman de la 'mpărăție,
 Carte albă, slovă neagră,
 Ca să dau fiu din trupul meu,
 Să pădiască Porțile,
 225 Porțile,
 Cetățile,
 Inaintea Impăratului
 In pórta Țaligradului.
 Eú de când maica m'a făcut
 230 Fiú din trup eú n'am făcut ;
 Făr'de cât ce mî-am făcut ?
 Pe voi trei pîetre de fete,
 Frumusele 'ncondeșete.
 Dar Mizilca ce'mî făcea ?
 235 Ea din gură ce-î spunea :
 — D'ala, taică, dumnea-ta,
 Eú o să slujesc,
 Porților,
 Cetăților,
 240 Inaintea Impăratului,
 In pórta Țaligradului.
 Dar mie, taică, să'mî daș
 Calul tăú din tinerețe,
 Armele din tinerețe,
 245 Pușca și cu sabia ;
 Și mă du la bărbier
 Și tunde-mă cerchezește
- Și cu chică deliește
 Și dá'mî bani de cheltuială
 250 Și haîne de premenelă
 Să slujesc Porților,
 Porților,
 Cetăților,
 Inaintea Impăratului,
 255 In pórta Țaligradului.
 Ea în pod că se urca,
 Și frêul că'l gășia
 Și la erghelie se ducea
 Și din gură că striga :
 260 Ptruia..., calul tati din tinerețe
 Să vii la bêtănete.
 Dacă calul că'mî venă
 Fôrte slab tare era.
 Căpăstru în cap 'l da,
 265 Acas' cu el mergea,
 Și la grajd că'l băga,
 Pe grăunțe că'l punea,
 Cu țesala 'l țesăla,
 Cu peria că'l ștergea,
 270 Cu unt-de-lemn il ungea
 Și afar din grajd că'l scotea,
 Frumos că mi-l înșelă ;
 Cruce la piept ridica
 Și pe cal că 'ncăleca
 275 Și din gură că Ținea :
 — Remăi, taică, sănătos
 Ca un trandafir frumos !
 Și tat-sêú din gură-î Ținea :
 — Du-te, taică, sănătósă
 280 Ca o garoafă frumoasă.
 Dacă fata că pleca,
 Mizil Crai ce'mî făcea ?
 El p'altă parte că'mî da ;
 Când fata mi-ajungea,
 280 La podu d'aur c'ajungea,
 El p'altă parte că da,
 Dincolo de pod trecea,
 Doi șerpî că se făcea,
 Unul p'altu se mânca.
 285 Și fata că mi-î vedea,
 Paloș din teacă scotea,
 Când odată c'aducea
 Și capul ca să i-l ia.
 Dar Mizil Crai ce făcea ?
 290 Drept în picere 'mî sărea :
 — O taică, tu, fata mea,
 Staî tu, nu mă tăia,
 Că tu o să slujeșî,
 Porților,
 295 Cetăților,
 Inaintea Impăratului,
 In pórta Țaligradului !

- Ea trăgea de se ducea.
 Dar tată-său ce făcea ?
 Din ochi negri lăcrăma
 300 Și el frate leșina.
 Fata așa că mi-și vedea
 Inapoi că se 'ntorcea
 Și pe tat-său că mi-l lua
 Și-acas' cu el se ducea,
 305 Frumósă masă 'ntindea
 Și cu el bea și mânca,
 Fórte tare se cinstea
 Și așa din gură-î dicea :
 — Taică, taiculiță al meu,
 310 Ia să 'mî dai boldeicuța
 Ca să 'mî țiú vorba cu ea,
 Că eú o să slujesc
 Porților,
 Cetăților,
 315 Inaintea Impăratului,
 In pórtă Țaligradului.
 Și boldeica că 'î-o da,
 Cruce la piept ridica
 Și pe cal că 'ncăleca
 320 Și din gură că dicea :
 — Rēmăi, taică, sănătósă
 Ca un trandafir frumos!
 Și Mizil Crai că 'î dicea :
 — Du-te, taică, sēnătósă,
 325 Ca o garófă frumósă,
 Că tu o să slujești
 Porților,
 Cetăților,
 Inaintea Impăratului,
 330 In pórtă Țaligradului!
 Și trăgea de se ducea
 Și-acolo că 'mî ajungea,
 La pórtă că 'mî ședea,
 Trei zile și trei nopti ședea,
 335 Nimeni în seamă n'ó băga.
 Impăratu ce făcea ?
 Impărăteasa afar' ieșia
 Și pe sală se 'mplimba
 Și pe Mizil c'ó vedea
 340 Și din gură că dicea :
 — Alei, Impărăteasa mea,
 Feciorul lui Mizil Crai,
 A venit să slujască,
 Nouē anî și jumătate,
 345 Să 'mî slujască în dreptate.
 Impărăteasa ce 'mî făcea ?
 Ea din gură că dicea :
 — Impărate luminate,
 De ce nu judeci cu dreptate?
 350 Feciorul lui Mizil Crai
 Portul 'î este voñnicesc,
 E femeie, nu se póte.
 El așa când mi-auđia,
 Fórte rēu se întrista.
 355 La masă că 'mî ședea,
 Ei, fórte se sfātuia,
 De fecioru lui Mizil Crai vorbia
 Dar boldeica ce făcea ?
 Pe sub masă că umbla,
 360 Face-óse d'a rodea,
 Să nu-î bage seama,
 Când ei frate că 'mî vorbía.
 Tótă vorba c'ó asculta,
 Ce vorbire că vorbía.
 365 Dar vorbirea lor ce era ?
 Ei frate că se vorbía,
 Să facă un tēg de măciuci,
 Și altul de furci,
 Că dacá o fi femeie,
 370 Să tragă la furci;
 Dacá-o fi voñnic,
 O să tragă la măciuci.
 Așa boldeica auđia,
 La Mizilca că mergea
 375 Și din gură că dicea :
 — Dragă, Mizilcuța mea,
 Imperatu s'a vorbit
 Și din gură-a poruncit,
 Să facă un tēg de furci
 380 Și altu de măciuci.
 A đis, dac-o'i fi femeie,
 Ai să tragí la furci;
 Și dacá-o'i fi voñnic,
 Ai să tragí la măciuci.
 385 Ea din gură că dicea :
 — Dragă boldeicuța mea,
 Fă de mai ascultí ce-va,
 De mai imi drege inima!
 Iar sub masă că intra,
 390 Tótă vorba c'ó asculta,
 Ei vorbirea ce 'mî vorbía.
 Impărăteasa iar striga :
 — Ai, împărate luminate,
 De ce nu judeci cu dreptate ?
 395 Feciorul lui Mizil Crai
 Portul este bărbătesc,
 Cu ochii 'ncap ca de șerpóică,
 E femeie, nu se póte.
 Dacá așa că mi-și vedea
 400 La móșa satului trimetea
 Și móșa că ini-șí venea
 Și din gură că-î dicea :
 — Alei móșă, móșa mea,
 Feciorul lui Mizil Crai
 405 A venit să slujescă nouă'anî,

- Dar ochii 'n cap ca de șerpóică,
[și jumătate
Impărătesa mea ȃice că e fe-
[meie, nu se pôte,
Cu ochii ca de șerpóică !
Când ea așa auȃia,
410 Când in ochii ei se uita
Și ea din gură ȃicea :
— Impérate luminate,
Cum judeci cu dreptate,
Cu adevărat portul este bār-
[bătesc,
415 Are ochii de șerpóică,
E femeie, nu se pôte.
Ea din gură așa ȃicea :
— Impérate luminate,
Incercare ca să-ȃi dăm,
420 La umblătore s'o ducem,
Că dac'oi fi femeie, trebuie s'o
cunoștem.
Boldeica că mi-auȃia
Dosul la Mizilca da
Și din gură că ȃicea :
425 — Dragă Mizilcuȃa mea,
Impăratu s'a vorbit,
Că să vă facă o încercătore,
Să te ducă la umblătore ;
Că dac'oi fi femeie,
430 Trebuie să te cunoșcă.
Dacă Mizilca așa auȃia
Și din gură că ȃicea :
— Dragă, boldeicuȃa mea,
Fă de mai ascultă ce-va,
435 De mai imi drege inima,
C'oi ști eu ce-oi făcea !
Dar Mizilca ce făcea ?
O cucută că gășia
Dinainte c'o punea,
340 La umblătore mergea ;
Ea incerca și s'apuca
Și mai inainte arunca.
Atunci Impăratu, dacă așa
[vedea,
Sictir, moșă, d'acolea,
445 El din gură că ȃicea.
Că e adevărat ficiorul lui Mi-
[zil Crai,
C'a știut să ne slujască,
- Din porunca 'mpărătească,
Nouă ani și jumătate,
450 Să slujască 'n dreptate.
— Impérate luminate,
Feciorul lui Mizil Crai,
Portul este bărbătesc,
Ochii 'n cap ca de șerpóică,
455 E femeie, nu se pôte !
Și altă incercare să vedem,
La culcare să-ȃi punem,
Și atunci o să-ȃi cunoștem.
Așa boldeica auȃia
460 La Mizilca că mi venia
Și din gură că-ȃi ȃicea :
— Dragă Mizilcuȃa mea,
Impăratu s'a vorbit,
Incercare să vă dea,
465 La culcare v'o punea.
Dacă tu femeie-oi fi,
Ei frate te-or cunoșca.
Ea așa că auȃia,
Puținel că se'ntrista
470 Și de la frunt c'o lua.
La incercare c'o ducea
Și la culcare c'o punea,
Și ea că se tăvălia,
Numai in labe că sta ;
475 Iarba după ea se ridica,
Că să nu-ȃi bage seama.
Așa împăratu vedea,
Și pe ea că mi-o lua
Și 'n casă că mi-o băga,
480 Ciubuc cafea cu ea că bea.
Dacă slujba termina
Și ea că se libera,
Impăratu ce făcea ?
Toți gorniștii că-ȃi stringea
485 Și pe ea c'o petrecea,
Pên'la mare că mergea.
Dacă apa, c'o trecea,
Ea dincolo că trecea,
Jos după cal se da ;
490 Până 'n brâu se desbrăca
Și apă că mi lua,
Țițele le recorfa.
Așa împăratu vedea,
494 De trei ori că mi leșina !

CANTECUL LUI TUDOREL

Cules de Christea N. Țapu de la Nicolae Cobzaru din T.-Jiu (Gorj).

A se vedea cântecul *Tudorel* complet din colecția D-lui G. Dem. Theodorescu.
pag. 669 sqq.

- Pe din sus de Dunăre
L'acel sat mare sêrbesc,
Jumătate rumânesc,
N'avea naiba ce lucra,
5 Tudor tinêr se'nsura,
Frumósă mândră lua.
De frumósă ce era,
Cârciumăriță mî-o punea.
Unde Turciî mî o vedea,
10 Cătă avere toți avea
Tot la dênsa o toca,
Tudorel se'mbogățya.
N'avea naiba ce lucra,
Morî pe subt pâmînt făcea ;
15 Nouê morî ferecate,
De macină nôptea tótă, —
De macină la argint,
La argint mărunțel
De mor boierî după el.
20 Turciî frate'mî sărăcia,
Număi cu chisele rămânea ;
Turciî mi se necăjya,
Veđi, luî Tudor ce î făcea ?
La greú haraciú il punea :
25 Tot pe lună
Pungă plină
Și pe an
Hazna de banî.
Avutu-le-a,
30 Datu-le-a,
Să se vadă cortorosit,
Cu-a luî Voică după gât.
Tudorel că sărăcia,
D'atâta avere ce da
35 Și el din gură 'mî grăya :
—Aleî, Voică, mândra mea,
Scutură hambarele,
Să'mî faci d'o azimîoră,
Frământată'n lăcrămîore
- 40 Și mî-o pune'n trăștióră ;
Că eú mândro o să plec
Tot din sat, in sat, in sat,
Și din vad, in vad, in vad,
La cinstitu de 'mpêrat.
45 Mě duc să mă jeluesc,
Că nu pociú să maî trăesc !
Că Turciî silniciî,
Căiniî mahalagiî,
Averea mî-a jefuit,
50 Pe noi că ne-a sêrăcit !
Când la 'mpêratu mergea,
Treî đile in pótă sta,
Nimenya nu'l cerceta.
Impêratu in foișor ieșya
55 Și pe Tudor il vedea
Și pe el că mi-l chema :
— Tudore ai sărăc t,
Orî mi-te-ai îmbogățit,
Pe la mine c'ai venit ?
60 — Impêrate luminate,
Să mă judeci cu dreptate.
Nici n'am sărăcit,
Nici n'am bogățit !
Am venit să mă jeluesc,
95 Că nu maî pot să trăesc !
Că Turciî silniciî,
Căiniî mahalagiî
La greú haraciú m'a pus :
Tot pe lună,
70 Pungă plină
Și pe an
Hazna de banî.
Avutu-le-am,
Datu-le am,
75 Să mă vedă cortorosit
Cu-a mea Voică după gât,
Pênă când m'am sêrăcit !
Dar Impêratu ce făcea ?

- Mai tare îl îmbogățea,
 80 Precum înainte era.
 De gășia turme turcești,
 Le făcea împărătești.
 De găsea ciređi turcești,
 Le făcea împărătești;
 85 De gășia hergheliț turcești,
 Le făcea imperătești,
 Lui Tudor le dăruia.
 Când acasă că mergea,
 Tudorel le aduna,
 90 Cu ciobani cu tot le lua.
 Mergea calea jumătate,
 Ciobani în urmă'i lăsa,
 Conac acas 'le făcea.
 Pe la mieđ de nópte ajungea,
 95 El seama porților știa,
 Nevasta n'o deștepta.
 El în pimniță intra,
 Mare sete l'ajungea;
 Șese cupe de vin că bea
 100 Până el că se'mbăta,
 În pimniță adormea.
 Când fu nópte jumătate,
 Muma lui Tudor se deștepta
 Și din gură că-mi striga:
 105 — Alei, Voică, noru-mea!
 Voica din somn se deștepta,
 În pimniță că se ducea,
 O cupă de vin că lua,
 Când afară că ieșea,
 110 De Tudorel se'mpiedica
 Și ea se'nspăimânta
 Și cupa că mi-o spărgea
 Când auđia că țipa,
 Sócră-sa mi-se scula,
 115 Pe dânsa că mi-o certa:
 — Ai tu curvă țolină,
 De când s'a dus Tudorel,
 Tu ț-ai prins ibomnicel?
 A bėut și s'a 'mbėtat,
 120 În pimniță s'a culcat.
 Sócră-sa ce mi-șf făcea?
 Sfóră de mătase lua,
 Gătul lui Tudor rėpunea,
 125 Incepe d'a-l sugruma.
 Trage Voica nu prea trage,
 Dar sócră-sa mórte-șf face.
 Diminėta se scula,
 Cıobănașii că striga:
 130 — Tudorel, descule porțile,
 Să băgăm dobitocele,
 Voica'n pimniță intra,
 Pe Tudorel îl cunoștea,
 Incepea se văicărea,
 135 Mă-sa mórte că-șf făcea,
 P'amendoi îi mormėnta!
 Dară Voica ce'nii făcea?
 Ea vitele că le vindea,
 Banii la cıobani că da
 140 Și pe toți îi socotea.
 Numaı unu rėmănea,
 Socotėla că nu-i da,
 C'are un semnișor,
 Semăna cu Tudorel.
 145 De soție că'l lua,
 Incepea Voica d'a cãnta:
 — Eı Tudore, Tudorel,
 Saigean Tudorel,
 Dobrogén Tudorel,
 150 C'o să-ți mor de dor,
 Vara pe rãzor,
 Cãmpu plin de florı,
 În luna lui Coptor!
 Din cıobănașii tei
 155 Unu c'am găsit,
 Frate el s'a 'nemerit,
 Cu un semnișor
 Ca'n obrazu tėu,
 Și eũ l'am luat,
 160 De focșoru tėu!

TERANUL ȘI CIOCOIUL.

Cules de Christea N. Țapu de la Gheorghe Porumbescu lăutar în com. Novaci (Gorj).

Veđi varianta prescurtată din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 296. Idem *Bogatul și sêracul și ciocoiul* din colecția d-lui V. Alexandri pag. 41, 42, 250.

Fóie verde ustoriú, Pe deal pe la Canaboí Trecea un car cu șase boí, Incărcat de păpușoi. 5 Din dărăptu carului Arindașul satului, Tale tutun dracului. Inaintea cărului Primărașu satului; 10 La leucele carului Vătășelu satului. Trage Oașu, nu prea trage, Dar Gâscanu mórte 'și face. Arindașu satului, 15 Să răstea țéranului: — Mână boií, măí țérane! — Nu maí pocíú, măí cucóne, De trei đile neíncetat Boií nu í-am dejugat, 20 Nicí la apă nu í-am dat; Cincí pogóne țí-am arat, De trei đile n'am mâncat Și tu'mí đicí mie cá's beat! Dar ciocoiu ce'mí făcea? 25 Trase biciú calului Și trase țéranului. Íí trase o sută și cincí! De dete țéranu 'n brâncí! Dar țéranu sêracu, — 30 Să nu'și lase nêravu, — Să dete pe din cea,	Și băgă mâna 'ntr'o lésă Și tăiă d'o nuła grósă Și la cap căpățínosă 35 Și-í trase o sută șase. — — Staí, țérane, nu mă bate, Că mă ustură la spate. Măí, țérane, tu estí beat, — Sictir, ciocoí, gulerat; 40 Treí pogóne țí-am arat, Boií nu í-am dejugat, Nicí la apă nu í-am dat, De trei đile n'am mâncat Și tu'mí đicí mie cá's beat. 45 Dar ciocoiu ce'mí făcea? La fugă cá mí o lua, Sus acasă se ducea, De la pórtă cá'mí striga: — Ióne, Ióne, 50 Ióne, barlabóne, Deschide-mí pórtă maí tare, Și du-te la han în vale Și ia spirt de cincí parale Și mă udă pe spinare, 55 M'a bêtut țéranu 'n șale. Vaí de mine, răú mă dóre! — Bine țí-a făcut, cucóne! Că țéranu í supêrat, Cincí pogóne țí-a arat, 60 Nebêut și nemâncat, Nicí boií n'a dejugat, Iar tu đicí lui cá e beat!

TERANUL ȘI CIOCOIUL

(VARIANTA)

Comunicat lui Chr. N. Țapu de D. Brezulescu. — Novaci (Gorj).

- Fóie verde foí trifoí,
 Pe deal pe la Barlaboí
 Trece-un car cu șése boí;
 Caru-í plin de păpușoí,
 5 Iar pe urma caruluí
 Aríndașul satuluí. —
 — Bună, ȓiua măí țérane!
 — Mulțumim ție, cócóne!
 — Mě, țérane, tu eștí beat.
 10 — Sictir, ciocoí gulerat
 Tu mě faci pe mine beat!
 Treí pogóne ȓ-am arat,
 Boíí nu í-am dejugat,
 De mâncare nu le-am dat!
 15 Iar ciocoíu-al draculuí
 Nu'șí lăsa năravu luí,
 Trage bicíu caluluí
 Șí-í trage țéranuluí
 Șí-í trage o sută și cincí,
 20 De căđu țéranu 'n brâncí. —
- Iar țéran serac de el,
 Țáie o tufă cam tufóșă
 Șí la cap căpěținóșă
 Șí-í trage o sută și șapte,
 25 De cade ciocoíu pe spate.
 Iar ciocoíu ce'mí făcea?
 El pe cal încăleca
 Șí la Barlabon mergea:
 — Ióne, Ióne,
 30 Barlabóne,
 Deschíde pórtá maí tare
 Ș'aprinde d'o lumínare
 Șí te uítă la spinare
 De veđí că e o vargă mare.
 35 Aolică réú mě dóre!
 Ia-te du la han ín vale
 Șí ía spirt de cincí parale
 Șí mě udă pe spinare,
 M'a bătut țéranu ín șale.
 40 — Bine ȓi-a făcut cucóne!

GHEORGHITA POIANU.

Auđit de Chr. N. Țapu de la Precup Urlan, din Salcia-Teleorman.

- Fóye verde salbă móle,
Când fu Vineri în diseră,
Treí bešlii se ridicară,
Treí bešlii și treí zapcií,
5 Acuși sosiți de la Dií,
Cu căpute nărímzii.
Dar ei unde se trăgea ?
La Gheorghita Poianu,
C'ala le e căpitanu,
10 C'un tiner de Moldoven,
P'un cal galben dobrogean ;
Ala le e căpitanu,
De la pórtá tainu.
In puterea noptii ajungia,
15 Gheorghita Poianu in picere
[sărta
Cu totu, frate-í primia ;
Călușeií îi lua,
In grajd de piatră-í îi băga,
Fên cu florí le revêrsa.
20 Dar el, frate, ce 'mí făcea ?
Le tăia câte o mióră,
Și un berbece de frigare,
Să le fie de gustare,
Pân' o veni prânđu mare.
25 Masa 'n foișor puneá,
Moldovenú ce făcea ?
Hoțu, căinele dușman,
Vêduse cucóna lui Gheorghita,
Mult e mândrá drăguliță,
30 Din creștet pêne 'n pămînt,
Numai aur și argînt,
De la ptept pên' la guriță,
Părea că e o porumbiță.
Il secase la inimíoră,
35 Așa mândrá frumuș órá.
El apă de spălat cerea,
Cine focu vrea să-í dea ?
Cucóna lui Gheorghita se scula,
40 Lua peșchiru pe stânga,
Și nástrapa in drépta.
Afară ea că 'mí ieșta,
Și apă 'n mâini cá-í turna.
Dar Moldoven ce făcea ?
Apă 'n guriță lua,
45 Pe cucóna c'o stropia
Și 'ncepea d'o sêruta.
Gheorghita ce mi-și făcea ?
Dor cu ochii se uita,
La inimă cá'l seca.
50 Gheorghita că mi-l vedea,
Și din gură că striga :
— Istudore, sluga mea,
Țesală pe roșu meú,
Pune șaua pe suru,
55 Pe suru pe nebunu,
C'oí să 'mpușc p'al Moldoven,
La inimă fu viclean,
Că sãrută cucóna mea,
Mí-a secat inimíora !
60 Lui Moldoven cá-í spunea :
— Moldovene dumneata,
Mí-ai sêrutat cocóna,
Mí-ai secat inimíora !
N'o duseși in grădină la bascea,
65 S'o sêruți tu cum oí vrea ;
Ș'o sêrutași la ivelă,
Mě secași la inimíoră !
La Moldovenú alerga,
Cu pistolu il împușca.
70 Pe deal pe la Ialomița
Fuge căpitan Gheorghita,
Cu a lui d'o sluguliță.
De gonit cine-l gonește ?
Treí bešlii și treí zapcií,
75 Cu căpute nărímzii,
Acuș sosiți de la Dií.

BOGATUL ȘI SARACUL

Veđi și colecția d-lui G. Dem. Teodorescu pag. 296 sq. și *Bogatul și săracul* din colecția lui V. Alexandri pag. 41, 42.

- Fôțe verde bob areă,
 Colea 'n vale 'n Făgădăă,
 In cârciuma lui Dămândăă,
 Unde bea și bun și rău,
 5 Bea săracu cu bogatu,
 De se minună și dracu ;
 Bea săracu cu vadra
 Și bogatu cu litra,
 De se minună lumea.
 10 Dar bogatul că-î striga :
 — Băi, sărace, vreme rea,
 Ce béi în potriva mea,
 Că n'aî care fericite,
 Cu cercuri de fier legate
 15 Și ciređi de boi la baltă
 Și pătule cu bucate
 Și magazii încărcate.
 Dar săracu ce-î striga ?
 — Băi, bogate dumneata,
 20 Eă béu astă-đi, beău și măne
 Și le plătesc când imi vine
- Și mă chîamă ca pe tine.
 Dar bogatu ce'mi đicea ?
 — Măi, sărace dumneata,
 25 Eă am care fericite,
 Cu cercuri de fier legate
 Și pătule cu bucate,
 Și magazii încărcate
 Și ciređi de boi la baltă.
 30 Dar săracu că-î striga :
 — Măi, bogate dumneata,
 Dar'ar Dumnezeu să dea,
 Ca să-ți arză carili
 Se rămăi cu fiareli,
 35 Ca mine cu palmili,
 Să-ți móră ciređili.
 Să mă duc la cuțitarî,
 Să mi-ascut cuțitele,
 Să-ți belesc ciređile,
 40 Să'mi daî d'un bou câte-un leu,
 Ca să plătesc ce béu eă !

VOICHIȚA

Cules de Chistea N. Țapu din gura lautarului Dumitru Radu, din Băneasa.—
Teleorman.

Fóye verde sălcioră,
P'a gură de vale,
Sórele rësare,
Este o casă mare,
5 Inaltă 'n foişóre,
Cu nouë celare,
Cu nouë uşiore,
Cu nouë umbrare.
La nouë umbrare,
10 Nouë legălóre,
Cu al Voichiți—dece,
Inimióra-î rece.
Maî marele lor,
Din și Constantin,
15 Legălor d'intâi,
Fără căpătâi;
Cel cu barba neagră,
Cu chip de ispravă,
Și cu mintea 'ntrégă.
20 Frunđă verde și-o lalea
Voichiî că-î venîa,
Nește negustorî,
Chip de pețitorî,
Din sus după mări,
25 Tot din Nadolie,
Vedea-o-aș pustie,
Pě cum să rămâie!
La Din că trăgea,
Plosca că mi-î da.
30 Din ce mi-și făcea ?
La masă pleca,
Și din gură dicea :
— Mamă, maîca mea,
Voichiî î-a venit,
35 Nește negustorî,
Chip de pețitorî,
De sus după mări.
Haî s'o mărităm,
S'o căsătorim,
40 Până când trăim.
Mă-sa că nu vrea :
— Nu daü pe Voica.

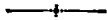
Fata, ca fata
Tórce cu furca,
45 Dă mă-si turta ;
Și tórce pin sat
Luî tat-sëu colac.
Din ce mi-și făcea ?
Acas'că vinea,
50 Cu el se 'nvoîa,
Pe Voica s'aducă,
Iarna de cincî orî,
Că sint sərbătorî,
Vara de trei orî,
55 Că sint lucrătorî.
Și mî-o mărita
Și-o căsătorîa ;
Mult că nu trecea,
Toî frațiî murîa,
60 Mă-sa rămânea,
De mi-î tãmâfa
Și mi-î comânda,
Pe Din blestema :
— Dine, maică Dine,
65 Fîerul și oțelul
El să putređească
Și să mucezască,
Trușorelul tēü
Nici să mucezască,
70 Nici să putrezască.
Cum tu te-ai sculat
Pe Voica c'ai dat
Și mî-o ai mărîtat
Tot în Nadolie,
75 Peste țēr, pustie ?
Nouë anî trecea,
Nici nu mucedîa,
Nici nu putređîa,
Sta cum mi-l băga.
80 Din ce mi-și făcea ?
De D deü se ruga :
— Dómne, sfinte Dómne,
Tu de ce nu'mî faci,
Tronișorul meü,

- 85 Mic de călușel;
Pânzișora mea,
D'albele ibinci ;
Brêulețul meu
Mică chinguliță,
90 Pîdicuța mea
Mic de friuleț ?
D-șeu îi făcea,
El pe cal încăleca,
In Nadolie că pleca,
95 La Voica trăgea,
La ea că striga :
— Voichiță, Voichiță,
Vin tu la neica.
Ea că n'aușia,
100 Pe ea c'o gășia,
Intr'o bascia,
Sta de cununa
Și mi și boteza,
Fină că dobândia.
105 Ea că mi-și striga :
— Neică Constantine,
Te înțeleg prea bine,
Nu te ved pe tine.
Pe potecă apuca,
110 La Din se ducea,
Din pe cal c'o punea,
Drum că-și lua,
Pe țărîmu ăl-alt intră.
Calu încontină,
115 Voica că vedea,
Nește păsărele,
Cânta vîersurele,
Pe râmuri verzele.
Din gură șicea :
120 — Ferice de noi,
De părinții noștri,
Aș la ce trăi,
Aș la ce muri,
Aici c'or veni.
125 Voica că-î vedea
Și se spăimânta.
Din că mi-î șicea :
— Voichiță, Voichiță,
Nu te spăimânta,
130 Că ești cu neica.
Nu sînt păsărele
Și sînt copilași
Șă vedî, botezați
Și vedî, creștinați
135 Și din mână dați.
'Nainte mergea,
Voica că vedea
Nește păsărele,
Cântă întunecose,
- 140 Pe rêmuri uscate,
Din gură șicea :
— Văi de noi,
De părinții noștri,
N'au la ce trăi,
145 Aici c'or veni.
Neică Constantine,
Ce sînt astea ?
Sunt bieți copilași,
Vedî nebotezați,
150 Din mână nu dați.
Inainte mergea
Voica că vedea :
Două cătelușe,
In gură s'alătra,
155 Gard le despărția,
— Gardu este sócră-sa.
'Nainte mergea
Voica că vedea
D'un mormint vedea,
160 In pară de foc ardea.
O oiță ce făcea ?
La riș se ducea,
In riș se mușă,
La mormint venia,
165 Păș el se scutura,
Para d'o stingea.
Voica că-l vedea
Și din gură 'ntreba :
— Neică Constantine
170 Ce este asta ?
— El ciobaș c'a fost,
Rêș că mi-a făcut ;
O oiță a dăruit,
Bine 'i a părut.
175 Inainte mergea,
Voica că vedea
D'o vacă, vedî, grasă,
Fără fir de iarba,
Fără strop de apă.
180 Voica întreba :
— Neică Constantine
Ce este asta ?
— Neică când a botezat
Și mi-a cunulat,
185 Din gură-a dăruit
Bine i a părut.
'Nainte mergea,
Voica că vedea
De, vedî, vacă slabă,
190 Slabă și mârșavă,
'Tot p'în livești verđi
Și pîn ape reci.
Voica că vedea
Din gură șicea :

- 195 — Neică Constantine,
Ge este asta ?
— Când a botezat
Și mî-a cununat,
Din gură o a dăruit,
200 Rău că 'i-a părut !
După tărîm că ieșîa,
Casele mă-si se vedea,
După cal descăleca,
Pe Voica c'o lua,
205 In cap că-î căta,
Somnu c'o lua.
El se 'nfurișă,
El că mi-șî pleca,
La casa de veci.
210 Acolo mergea,
Țărână se făcea.
Voica se scula
Pe Din că 'l striga :
— Neică Constantine,
215 Dine, Constantine !
Costandin nu răspunde,
Că n'are de unde.
Voica ce făcea ?
La măsă pleca,
220 La ușă-î bătea
Și din gură striga :
- Mamă, maica mea,
Descue-mî ușa
C'a venit Voica !
225 Măsă că-î dîcea :
— Fugî, mörte grăbită,
Nouă fiî că am avut
Și pe câte nouă i-aî luat,
Și-aî venit veđî, și la mine,
230 Să mă ieî, veđî, vaî de mine !
Voica mereü că striga,
Mă-sa ei că-î răspundea :
— Dacă ești Voichița
Vino colea la măicuța.
235 La fereastră că venîa,
Cosița că mî-o băga
Și mă-sa c'o cunoștea.
Atuncî ușa descuîa,
In brațe că mî-o lua
240 Și pe pat că mi-șî cădea
Și mă-sa că mi șî murea !
La biserică c'o îngropa,
Voica rămânea,
De mi-o tămăia.
245 Torcea cu furca,
Da mă-si turta,
Torcea prin sat
Luî tat-sëü colac.
-

CÂNTECE HAIDUCESCI

CANTECE HAIDUCEȘTI

BURILEANU

Cules de Christu N. Țapu din gura lautarului Dumitru Radu, din comuna Băneasa-Teleorman.

A se compara cu *Burileanu* din colecția d lui G. Dem. Theodorescu pag. 600 sqq. Idem «Burileanu» din colecția lui Vulpian pag. 17-18.

- Frunză verde ismă crêță,
Când fu joî de diminêță,
Luî Burilean cade grêță.
De grêță ce mi-î cădea,
5 Nicî cafeaua n'o mai bea,
Nicî dulcêța n'o mânca.
La slugă că poruncia,
Și din gură că-î dîcea :
—Istudore catana,
10 F...tu-țî crucea și legea,
Ia vedrița din drépta
Și te du la valea rea,
La fântâna cea de piatră,
De moșu meû e săpată,
15 De taîca mî-e ridicată,
Prea e-o apă lăudată !
Istudor ce mi-șî făcea ?
Vedrița 'n mân'o lua,
La fântână se ducea,
20 Mâna pe ciutură punea
Și 'n fântână c'o băga,
Apă rece că scotea,
In vadră că mî-o punea,
Ochiî negriî 'șî arunca
25 Tot pe vale în valea rea,
Aci'n gură de colnic
Ședea un tinêr de voinic
- Cu ghintu vedî, pe butuc,
De cincî șinî e șinuit,
30 De cincî lunî neslobođit.
Istudor, când îl vedea,
Vadra 'n pămînt că trântea,
Dosu la Burilean da
Și din gură că-î spunea ;
35 —Burilene dumniata,
Colea'n vale'n valea rea
Crescut-a trestichîa'n ea
Și mî-o 'ngână cinteza,
Impuiat'a haiduciî în ea !
40 Burileanu c'auđia,
Inima 'n el că sălta,
Frumușel că se gătîa,
La biserică pleca
Cu pîrcalab se 'ntâlnîa
45 Și din gură că-î dîcea :
—Pîrcălabe, pîază rea,
Cin'te-a scos în calea mea ?
Tu mie ca să'mî găseștî,
Dacă vreî să mai trăieștî
50 Vre-o cincî-đeci de cositorî,
Să'mî coséscă fên de florî !
Pîrcălabu ce făcea ?
Pe Burileanu asculta,
Și voîa luî că 'mplinea.

- 55 Arvuna că-o primă,
Cinci-zeci cositori tocmă.
Colea 'n vale 'n vale rea,
Acolo că mi-î băga
Și mult fână că zotonă
- 60 Dar Burilean ce făcea?
La biserică pleca,
La ce popă că mergea?
La popa, veđi, Măcăcin,
Că dă la păcat puțin.
- 65 Nicî slujba n'o isprăvia,
Burileanu că dăcea;
— Părinte, sfinția ta,
Aî maî tare cu slujba.
Colea 'n vale 'n valea rea,
- 70 Impuiat'a haîducî în ea,
Mă duc să câștig ceva,
Că dăc, dăc, pe legea mea,
Că n'am ciubuc la lulea!
Frunđuliță și-o lalea
- 75 Popa din gură dăcea:
— Burilene dumneata,
Veđi-ți tu de tréba ta,
N'aî nimic cu slujba mea.
Dar Burilean ce făcea?
- 80 Mâna 'n pozinar băga,
Șapte rubiele scotea,
În mână popiî că le da,
Singur că se miruia
Și acasă că se ducea.
- 85 Frumușel că se gătia,
Sfînta din cui că lua,
La valea rea că pleca.
Dar nevasta că-î dăcea;
— Burilene dumneata,
- 90 Nu te du la valea rea,
Să-ți răpuî tu viața!
Averea ta și cu a mea
- S'o mănâncî cu lingura
Și de zat că nu 'î-oî da.
- 95 Ala nu e tinér voinic,
Ci e Bîca Catana
D'a speriat granița;
De șapte orî m'am măritat,
El veduvă că m'a lăsat!
- 100 Burileanu ce făcea?
Séma vorbiî n'o lua,
La valea rea că pleca,
Pe Bîca că mi-l vedea,
Sfînta la ochî că punea
- 105 Și 'n el, frate, că trăgea.
Sfînta foc nu lua,
Numa'n tîgațe pirlă.
Și Bîca că mi-î dăcea;
— Burilene dumneata,
- 110 Intórce-te, frate, acasă
Și veđi-ți de jupânésă,
Că de tine nicî nu'mî pasă;
Și țî-e iarba cam udată
Și cremenea țî-e cam spartă.
- 115 Burilean nu se lăsa,
Ci maî rău se 'nfuria,
Înc'o dată-o slobođia
Pustia foc nu lua!
Bîca atunci se necăjia,
- 120 Ghintu la ochî că'l punea
Și 'n Burilean mi-l slobođia,
Patru caravele-l făcea.
Nevasta că 'mî-auđia
În fuga mare că venia,
- 125 Și pe Burilean jălăia!
Pe Burilean ea 'l lua
Și acasă că'l aducea,
La mănăstire 'l îngropa,
La mănăstirea domnescă
- 130 Aîbă să se pomenescă!

CÂNTECUL LUI CORBEA.

(VARIANTA)

Cules de Ión Odor de la Moș Ión Guiu, Valeni-Prahova.

- Frunză verde de măcriș,
La temnița lu Opriș,
Unde șade Corbea 'nchis,
Nicî prea de mult că nu'mî șade,
5 Dă nouă anî și jumătate,
Și nouă zile de vară
Și alte trei de primăvară.
Muma Corbiî se scula,
Savaî, muma Corbieî,
10 Din țara Moldoviei
Cu trei ouă roșioare,
Cu trei luminări de ceară,
Trei colaci de grâu de vară,
La temniță se ducea.
15 Unu da portarului,
Și altu temnicerului,
Și altu păstra Corbieî.
Muma Corbiî-acolo mergea,
La temniță se ducea,
20 Și-așa din gură 'mî striga :
— Corbeo, Corbea, dragu
De ești viu, [maîchii
Ca să te știu,
De ești mort,
25 Să te jelesc,
La preuș să te slujesc,
Sărindare să'ți plătesc!
Așa Corbea c'aușia,
— Aleu, măicuța mea,
30 Că'ți înțeleg eu gura,
Că ești maică dumneata !
Nu pocîu maică,
Nu pocîu dragă,
Nu pocîu maică-a maî trăi.
35 Dă rangătu broștilor,
Dă zgóna năpârcilor,
Dă șueru șerpilor !
Nistru mare mî-a venit,
Temnița mî-a nămolit ;
40 Șed în apă,
Pêne 'n sapă,
- Și 'n noroi,
Pênă 'n țurloî.
Barba 'mî bate brațele,
45 Mustățile cotele,
Și përu calcăile !
O drăcóiică dă șerpóică,
Iacă, că s'a încuibat,
In póla caftanului,
50 In gura pozinarului,
Și puiî că și-a scos.
De crescut, cu ce mi-î crește ?
Carne din mine cîupește !
Aleo, măicuța mea,
55 Fă'ți pomană pentru mine,
La Ștefan Vodă să mergi,
De departe să te rogi,
De-aprópe ca să'mî genunchi,
Póla, mâna să-î sãruți,
60 Și-așa din gură să ȕici :
— Ai, Dómne, Măria Ta,
Iartă'mî, Dómne, pë Corbea,
Că și-a făcut vedéua,
Nouă anî și jumătate
65 Și nouă zile de vară,
Și-alte trei dă primă-vară !
Ștefan Vodă ce ȕicea ?
— Babo, slabo și dă trébo,
La cuvinte dă ispravo,
70 Las', Corbea, că-î logodit,
Logodnica î-a venit,
Jupânesa Carpina,
Adusă din Slatina.
Din bardă, nu-î bãrduită,
75 Numa din topor cîoplită,
Și la cap e ascuțită,
La rădăcină-î pãrlită ;
Tot dă Corbea e gătita.
Ștefan Vodă ce ȕicea ?
80 — Pë Corbea că l'o ȕerta,
Când el că mî-o dăruî,
Pe Roșu nãdsrãvanu,

- Care fuge cu anu,
Cu anu, cu lunile,
85 Dă lungeste ȕilele!
Muma Corbi-aşa auȕă,
Lăcrimile-o podidea,
Şi la Corbea se ducea:
— Corbeo, Corbeo, dragu maichii
90 Tu eşti, maică, logodit,
Logodnica ȕi-a venit.
Jupâneasa Carpina,
Adusă din Slatina,
Din bardă nebărduită,
95 Numa din topor cȕoplită,
Şi la cap e ascuȕită,
La rădăcină părlită,
Tot de tine e găttiă.
Dar pe tine te-o ȕerta,
100 Când tu-ȕi dăruï pe Roşu,
Pă Roşu năsdăranu,
Care fuge cu anu.
Dară Corbea ce ȕicea?
— Pôt' să fie dăruit,
105 Inimăora ȕ-a poftit!
Dă cât, maică, să te ducȕ,
Tot la Domnul Ştefan Vodă;
Salaoriȕ, ca să'mȕ ceȕ,
Tot cu sape, cu lopeȕi
110 Şi tu, maică, să te ducȕ,
In ce verde moviliȕă,
Şi tu, maică, ca să'mȕ sapȕ,
In răsăritu sôreluȕ
In băligaru cailor,
115 Daȕ de uşa grajduluȕ!
Muma Corbiȕ ce făcea?
La Ştefan Vodă mergea,
Şi salaoriȕ că'mȕ ceren,
La movilă se ducea,
120 Şi ȕacă, că'mȕ poruncă.
Şi ei când săpa,
In răsăritu sôreluȕ,
In băligaru cailor,
Da de uşa grajduluȕ.
125 Muma Corbiȕ, ce făcea?
In grajd pătră că intra
Şi pe Roşu că'mȕ scotea,
Ne'nşelat, dă'nfrănat,
Cu căpăstru dă bumbac
130 Şi-afară, că mi'l scotea,
Cu unt-de-lemn că'l ungea,
Cu basmaua că'l ştergea
Tot dangale că'l făcea
Şi pă uliȕă-ăpuca,
135 Negustoriȕ şir să ȕinea;
— Babo, slabo şi dă trébo,
De ȕi-ȕ Roşu de vȕndare,
- ȕȕi dăm galbinȕ şi parale,
In galbinȕ să'l cumpănim,
140 Prea bine să ȕi'l plătim;
Pentru unu să'ȕi dăm doȕ,
Să'ȕi dăm herghelia tótă,
Car' plăteşte lumea tótă!
Mama Corbiȕ, ce ȕicea?
145 — Nu mi-e Roşu de vȕndare,
Să'mȕ daȕ galbinȕ şi parale,
In galbenȕ să'l cumpăniȕ.
Şi mi-e Roşu dă dar mare,
Şcoȕ pe Corbea dă'nchisôre!
150 Muma Corbiȕ ce făcea?
De căpăstru că'l lua,
La Stefan Vodă 'l ducea,
Şi'n curte că mi'l băga,
De palimarȕ că'l lega.
155 Ştefan Vodă că'l vedea,
Mustăciôra că-ȕ ridea,
La portar că'mȕ poruncă,
Poȕile că le'nchidea.
La temnicerȕ poruncă,
160 Şi pe Corbea că'l scotea;
Pă la bărbierȕ că'l da,
Mi'l spăla şi mi'l rădea,
Maȕ trumos mi'l primenȕa,
Şi 'n curte că'l aducea.
165 Dară Corbea ce'mȕ făcea?
La Roşu, că se uȕta,
Lacrămile 'l podidȕa,
Dară Roşu necheza.
Ştefan Vodă ce făcea?
170 Pă tôte slugile striga;
Car'pă Roşu 'ncăleca,
Tot in pămȕnt că-ȕ trântea,
Fȕerea intr'ênşii că plesnȕa.
Aşa Corbea când striga:
175 — Haȕ, Dómne, Măria Ta,
Maȕ incet cu slugile,
Că rêmăȕ fără dênsele.
Ia să'mȕ daȕ haȕnele tăle,
Să se dedea Roş cu ele.
180 Ştefan Vodă aşa auȕă,
Tôte haȕne lăpăda
Şi Corbea că le 'mbrăca,
Şi dă sagiȕ cu galbinȕ că'mȕ
[cerea,
Ca Roşu să se dedea,
185 Că, când o eşi la țară,
Să nu'ȕi facă vr'o ocară.
Dară Corbea, ce'mȕ făcea?
Pă Roşu că 'ncăleca,
Puȕintel maȕdan făcea,
190 Pênă când bine 'nferbȕnta,
Lua spuma cu mâna,

- Clăbucul cât căciula,
Pě lângă mă-sa sě da,
Mâna scóbă că'mi făcea,
195 Dě brěu pě mă-sa apuca,
Și la spate o lipia ;
Pě sus zidurī că'mi săria,
Și din gură așa đicea :
— Rěmâi, Dómne, sánătos,
200 Că la mână că ț-am fost,
Și tu vrednic nu mi-ai fost !
Ștefan Vodă rěmânea,
Așa din gură 'mi striga :
— Veđeți hoțu infierat,
- 205 Mě lasă gol despuțat,
Numa cu fesu din cap,
Dě sfatu boerilor,
Dě rīsu cocónelor !
Ștefan Vodă ce'mi đicea ?
210 — Da nu'mi este dė cușman
Nici pėntru desagiї cu galbinī,
In póla caftanului,
In gura pozinarului
Era cărți marī dė Domnie,
215 Ori in ce țară-o merge,
Să domnescă țara 'n pace,
N'are nimeni ce-ı mai face !

CANTECUL LUI CORBEA HAIIDUCUL

VARIANTA

Cules de Chr. N. Țapu de la Gheorghe S. Stoica lăutar, din Comuna Costesci-Vâlcea.

- Flóre verde florī domnești,
Dómne, din oraș din București
La 'nalte case domnești,
De se vėd in București,
5 Flóre verde florī de tisă,
Mare masă mi-este 'ntinsă,
De mulți boeri mi-ae coprinsă.
Dar la masă cin' ședea ?
Ședea Domnul Ștefan Vodă,
10 Nicī nu bea, nici nu mânca
Numai cu ochiї privia,
Séma la băieți că'mi lua.
Flóre verde foї de brid,
Dómne, de điuva de sân Vásiї
15 Când fac cucónele piftiї,
Și să 'mpărțesc boeriї,
Toți boeriї lėfă 'mi lua,
Numai Corbea 'mi rěmânea !
Dar Domnia 'l întreba :
20 — Aleї, Corbea dumneata,
Ce boerie poștești
P'ăia să ț-o dăruiesc ?
Dară Corbea ce'mi grăia ?
— Aleї Dómne, Măria Sa !
25 Ce boerie poțesc
- P'ăia să mi-o dăruiești ?
Poțesc caftan de 'mpărăție
Și dugealic de Domnie,
Că cu ala'mi șade mie !
30 Domnia că'mi auđi !
Treї băieți că mi-ș mâna
La Gheorghiaș'ı trimetea
Și Gheorghiaș că'mi venia,
Iar din gură că'ı grăia :
35 — Gheorghiaș, Gheorghiaș
Vătaf de temniță
Și de temnicerī
Peste marī boeriї,
Tu pe Corbea să mi l ducī
40 Tot la temniță de piatră,
De șapte Domniї uıtată,
Cu muschilețu d'o schiópă !
Stetea Corbea la 'nchisóre
Nouė anī lipsit de sóre ;
45 Când impovėrni pe đece,
Muma Corbiї că'mi sosește
Cu treї óuė roșióre,
Ducea Corbi de mănecare
Dar ea, frate, când pleca ?
50 Din Joia, Joaımarilor,

- Din Vinerea ouărilor,
 Din Sâmbăta Paștilor
 Și-ajungea pe la Sân-Pietru.
 La porță că mi-ș trăgea,
 55 Ouă la portar că'i da,
 La Corbea de mî-o lăsa;
 La feréstră că mi trăgea,
 Din guriță că mi grăia :
 — Aleo, Corbeo,
 60 Dragă Corbeo,
 Orî ești viu,
 Ca să te știu ;
 Orî ești mort,
 Ca să te port !
 65 Că pe tine te-a tncis
 Nejudecat,
 Ne înfățișat,
 Nicî pe la Domnie dat !
 Dar Corbea, frate-î grăia :
 70 — Maică, măiculița mea,
 Nu sunt viu
 Ca să mă știî ;
 Nicî mort,
 Ca să mă porți !
 75 Și pe mine când m'a 'nchis
 Eram tinerel copil
 Ș'acum sunt boșneag bătrân ;
 Barba'mî bate brațele
 Și chica călcățele
 80 Mustața umerile.
 Și pe mine iar când m'a 'nchis
 Erau năpârcile
 Subțiri ca drugile
 Ș'acum sunt ca furcile ;
 85 Șerpiî ereaū ca așile
 Ș'acum sunt ca grinșile ;
 Brôștele ca nucile
 Ș'acum sunt ca ploștile.
 Pe tôte le-aș odihni,
 90 Dar o drăcôică
 De șerpôică,
 De smeôică
 Ea, frate, că mî-a 'mpuîat
 Cam din cîocul berbieî
 95 In gura pozunaruluî.
 Și ea, frate, când se 'ntinde,
 Inimîora mî-o coprînde,
 Și când, frate se sgârcește !
 Inimîora mî-o topește,
 100 Suflețelul mi l sfârșește !
 Corbea din gură'î grăia :
 — Aleî, maică, maica mea,
 Făcut'aî vre-o dată bine ;
 Fă și-acuma pentru mine :
 105 Tu maică, ca să te duci
- Tot la tîrgul ăl de florî,
 Că vin vara săpători,
 Săpători și lopătari ;
 Și tu, maică, să mî tocmești
 110 Patru-deci de săpători
 Și cu cincî-deci de lopătari,
 Și de dus unde să'î duci ?
 La bălegarul uitat,
 Care moș meū mi l'a dat.
 115 Iar tu maică să mai cercî,
 Din guriță să mî grăești,
 La palat ca să-mî vorbești :
 — Ce e Corbea vinovat
 De'n temniță l'aș băgat
 120 Nejudecat,
 Neînfațișat,
 Nicî pe la Domnie dat ?
 Drumu Corbiî ca să'î dați
 Că lui vremea î-a venit
 125 Vremea de căsătorit
 Și mirésa î-am găsit ! —
 Dar a babă
 Slabă,
 Cu bréul de lână
 130 De pîr de cămilă,
 La Domnie cî mergea,
 In genuchî ingenuchîa,
 De Domnie se ruga,
 Domnia că'î răspundea :
 135 — Hai, tu babo,
 Slabo,
 Cu brăul de lână
 De pîr de cămilă,
 Inima'mî fărîmă,
 140 Noi mirésă î-am găsit
 Pe jupănésa Carpina
 Din pădurea Cócăna
 Din bardă nebărduită,
 De secure săbuită
 145 Și la cap e ascuțită !
 Dar ea, frate, ce'mî făcea ?
 Dacă vedea că nu putea
 Să scôtă afar' pe Corbea,
 La tîrgu de florî se'nturna,
 150 Săpătoriî că'î tocmea
 Și la băligar mergea. —
 Săpa di de vară
 Pêně 'n séră,
 Făr'de pic de nădușelă ;
 155 Când da sórele 'n spre séră
 De ușa Roșului da.
 Dar la ușă cum era ?
 Lacătu cât banița
 Și cheia de cincî oca.
 160 Nimenîa nu'î îndrăsnîa,

- De cât singură baba,
Că 'î mai ştia ea séma.
Cu picioru că mi-î da,
Uşa din balemare săria,
165 Şi la Roşu că 'mî intra,
Odată 'l ghîoldorosfa.
Ş'unde Roşu că nu'mî sta,
De căpăstru că mi-l lua
Şi-afară că mi-l scotea,
170 Cu chebréua că 'l ştergea ;
Sórele că se 'nchidea,
Aşa de roşu 'mî-era ;
Şi de căpestru că'l lua,
La vale că 'mî apuca.
175 Cam pîn dreptul Domniei
Incepea Roşu a necheza ;
Domnia se spăimânta,
Coconiţa se stărpia,
Iar din gură că grăia :
180 — Cată, f...tu'î mumă sa,
Ce vitéz o fi ăla ?
Treî băfeî că 'mî mâna,
Inaintea babii ieşia,
Ş'aşa, frate, 'mî-o 'ntreba :
185 — Aî tu babo,
Slabo,
Cu brêul de lână
De pěr de cămilă,
Inima'mî fărîmă,
190 De ţi-e Roşu de vîndare,
Ca să'î dau ceva parale ?
Orî, frate, ca de schimbare,
Să'î dau unu, să'î dau doi,
Să'î dau patru-decî şi doi,
195 Numai să se pomenescă,
De herghelia domnescă !
Dară baba ce'mî grăia ?
— Nu 'mî-e Roşu de vîndare,
Orî frate, ca de schimbare,
200 Ca să'mî dai ce-va parale.
Mî-e Roşu de dăruială,
Il dăruiesc Măriei-Sale,
Lasă-mî Corbea de 'nchisóre !
Domnia, când auđia,
205 Un băiat că'mî trimetea,
Pe Corbea că mî-l scotea,
Afară mî-l aducea,
Pe la bărbier că'l da ;
Şi mi-l tunde sfranţuzeşte,
210 Şi mi-l rădea cerchezeşte,
Cu mustăî în vărvalic,
Şede a bine la voinic.
La Domnie că'mî mergea,
Sus pe scară se urca,
215 Din guriţă că 'î grăia :
- Aî, Dómne, Măria-Ta,
Ia să'mî dai dugealicu de
[Domnie,
Că cu ala 'mî şade bine
Şi să'mî dai haînele tele,
220 Să se dea Roşu cu ele !
Dar Domnia ce'mî făcea ?
Prost de mînte că'mî era,
Pe Corbea mi-l îmbrăca,
Şi la Roşu că'mî mergea,
225 Şi cu el, frate, 'mî vorbîa.
Domnia ce mi-şî făcea ?
D'un picior ingenuchia
Pêně Corbea 'ncăleca.
Implimba el ce'mplimba,
230 Lua el spuma cu mâna,
De pórtă că o trântea,
Sloi de ghîetă se făcea,
Din guriţă că'mî grăia :
— Aî, Dómne, Măria-Ta,
235 Zăvorăşte porţile,
Şi 'ntăreşte-ţi strejile,
Nu'î năpusti slugile !
Luî nu 'î erea d'alt ceva,
Ci'î erea de maică-sa,
240 Şi el, frate, că 'î grăia :
— Alei, maică, maica mea,
Intinde la cea nuia,
S'ating pe Roşu cu ea,
Să nu'mî facă, cređ, una !
245 Luî nu'î erea de nuia,
Ci 'î erea de maică-sa.
El de mână mî-o apuca,
Şi la spate mî-o asvirliă,
Pe sus porţile săria
250 Şi din guriţă 'mî grăia :
— Rêmăi, Dómne sănătos,
Ca un trandafir frumos,
Că la mână eú ţi-am fost,
Şi harnicu nu mî-ai fost !
255 — Du-te, Corbeo, sănătos,
Ca un trandafir frumos,
Că la mână tu mî-ai fost,
Şi vrednicu nu ţi-am fost !
Domnia că 'î mai grăia :
260 — Alei, Corbeo, dumneata,
Ce reü, frate, c'ai făcut,
Atât cât ai haiducit ?
— Aî, Dómne, Măria-Ta,
Adevêru da-ţi-l'aş,
265 Pe mine de mă 'ntrebaş :
Prindeam călëtoru 'n drum,
Mi-l făceam de rodca fên ;
Prindeam de-o băbuţă slabă !
Mî-o făceam de păştia ıarbă !

- 250 Dară Corbea ce'mî făcea ?
 Maî mergea ce maî mergea,
 Sta în loc și se gândia,
 Și din gură că'mî grăia :
 — Cată f...tu-î mumă-sa,
 255 Ce rău Domnieî să'î fac ?
 Să'î fur lui telegariî ?
 Cumpără alții maî bunî ;
 Să'î omor coconița ?
 Se 'nsoră și ia alta,
 260 Maî bună, nu ca asta.
 Maî bin' să 'î omor coconel,
 Care dörme 'n legănel,
 Ca să-î sec ăl suflețel !
 Pě puterî de nópte,
 165 Pě sudorî de mörte,
 El că se 'nturna,
 Pě supt doicî că se băga,
 Coconaș de picior il lua
 Și la pörtă că'î scotea,
 270 Numai cîosvîrți că'l făcea,
 Și la pörtă le-atârna ;
 Capu coconașului,
 Il puse 'n țépa dracului.
 Domnia de diminéță se scula,
 275 Pe ochî negriî se spēla,
 Ochîî pe feréstră 'și arunca,
- Și la pörtă se uita,
 Din guriță că'mî grăia :
 — Ia, veđî, căinele 'nferat,
 280 Mă lasă gol despuiat,
 Și de coconaș sêrac !
 Mergea Corbea ce mergea,
 Cu Ceauș Velcea se 'ntâlnea,
 Care 'n temniță 'l păzia,
 285 Din guriță că 'î grăia :
 — Iatagan din téca ta,
 Bine-ar ședea în a mea !
 — Fie-ți, Corbe-o, dărui,
 Numai să nu'mî faci nimic !
 290 Dară Corbea ce'mî făcea ?
 Sta în loc și se gândia,
 — Cată, f...tu-î mumă sa,
 Ast iatagan de l'am câștigat,
 În carne nu l'am cercat !
 295 Indărăt că se 'ntorcea,
 Pe Ceauș Velcea că'l gășia,
 Din picîore că'l toca,
 Și pe drum că mi-ș pleca.
- Mě plătiî cu cântecu,
 300 Ca lupu cu urletu ;
 Când vênătoru 'l întâlnește,
 Dă pîlea și se plătește.

CANTECUL CODRÉNULUI.

Cules de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Stancu Ion, Cucueți.—Teleorman.

Veđî Colect. d-lui V. Alexandri pag. 86 sq. Cântecul de față este o variantă.

- Flóre verde spic de grău,
 Cântă cucu pe pirău,
 Codrénu cu murgu de frău,
 El la têrg că mi-l trăgea,
 5 Călușelul mi-l vindea ;
 Vindea calul, armili,
 Rēmânea cu baldacu,
 Numai cu șéua 'n spinare
 Ce-o să mẽ fac, frățiore,
 10 Umblu cu șéua în spinare !
 El pîn têrg mi se 'mplimba
 Toți călușeiî 'î cerca
 Și pe spate mi-î bătea,
- Altu călușel să'și ia ;
 15 Nicî un cal că nu-î plăcea.
 Fôre verde a bobului,
 În scapătul sórelui
 La ușa oborului,
 Cam în drumul Gîurgîului,
 20 Vêđu cóma roîbului
 Și gluga mocanului.
 El lângă mocan se da
 Și din gură că-î đicea :
 — Bună điaua, măî mocane !
 25 — Mulțumescuț-î, căpitane !
 — Măî mocane mocârțane,

- De ți-e roibu de schimbare,
Să-ți dau unu să ți dau doi,
Să-ți dau, neică, până 'n trei,
30 Erghelia de la baltă,
Nu pe totă, jumătate,
Și ca roibu nu se pôte!
De ți-e roibu de vinđare,
Să-ți dau galbeni și parale,
35 Să-ți dau galbeni vinetici
De câte-o sută și cincî,
Să tot schimbî, să tot mănâncî
Și nu se cunôște aici.
Dar Codrénu ce'mî făcea ?
40 Mâna pe frêu c'o punea,
Picloru în scară 'l punea
Și pe roibu încăleca
Și prin tîrg că mi-l plimba,
Până spumă mi-l făcea ;
45 Se lua spuma cu mâna,
De pămînt că mî-o trântea
Sloj de ghéță se făcea.
Dór pe la mocan că'mî da,
Điua bună că-șî lua.
50 Fuge Codrénu și se duce,
Remâne mocanu și plînge!
— Măi Codrene, frățióre,
Intórce te, neică, din cale
Dă-'mî dă câte-va parale
55 Că mor copiii de fóme !
Nu mî-e roibu de schimbare
Și mî-e roibu de vinđare,
C'a fost taica percitor,
Și-a rămas la sat dator
60 O sută șey-đeci de polî.
Vîndu-î muma roibului,
Plătîi plasa Oltului
Și o să vînd și pe roibu,
Să 'mî plătesc Teleormanu.
65 -- F...tu-ți crucea-ta mocane,
Când m'oî întórce din cale
Și ți-oî da șai-spre-ce palme,
Să numerî că sint parale,
Și m'oî întórce din drum
70 Și ți-oî da vre-o căți-va pumnî,
Ți-oî da pumnî inghesuiți,
Să đici că sunt lei mărunți,
Pé muchie de cei bătuti !
N'ăi auđit d'un Codrén
75 Și d'un hoț de căpitan
Și d'un negru de țigan,
Că ia caî de la mocanî
- Și mîeș de la cîobanî,
Vînu de la cărciumarî,
80 Nu plătește nicî un ban ?
Că când aș sta să plătesc,
La ce dracu hađducesc ?
Iar Codrénu ce'mî făcea ?
El p'un drum că mî-apuca,
85 La un cîobănaș trăgea
Și din gură că-î đicea :
— Frunđuliță unt-de-lemn,
Ți sê 'ntâmplă un mîelușel,
Fóte verde salbă móle,
90 Să ți-l plătesc cu parale ?
Dar cîobanu se gânda
Cată f...tu-î mumă-sa,
O să dau un mîelușel
Și o să 'mî iaú un sfântișor.
95 Și cîobanu ce'mî făcea ?
El în târlă că intra
Și pe códă 'l alegea,
Patru ciosvîrți că'l făcea,
La desagî că'l așeđa.
100 Fugea Codrén se ducea,
Fuge Codrén și se duce,
Remâne cîoban și plînge !
Cîobanu ca cîobanu
Nu știe ce e șofranu,
105 Tot ca țiganu Divanu.
Dar Codrén ce mi-ș făcea ?
La un cărciumar trăgea
Și un burduf de vin umplea
Și pe murgu'l așeđa.
110 Fugea Codrén se ducea,
Dar cărciumaru 'mî striga :
— Măi Codrene frățióre,
Intorce-te, neică, din cale,
Dă-mî dă câte-va parale,
115 Că mî-e marfa stăpânescă !
Dar mocanu ca mocanu,
Veđi pentru-o glóbă de cal
Dete jalbă la Divan
Și o băgă la Tribunal.
120 Unde Codrean se trăgea ?
La movila cea crăpată,
Unde a mai scăpat odată,
Subt umbră de păducel,
Cu cărniceă de mîel
125 Și cu vin din burdușel
Și cu murgu lăngă el,
Cu costițe de purcel ;
Rêu trăiește, vaî de el !

CANTECUL HAIUCULUI CODRENU.

VARIANTA

Cules de Christ. N. Țapu de la Nicolae Mihăilescu, Roșiorii-de-Vede (Teleorman)

- Foie verde trei aglici,
 La Coțofenca la bălcă,
 Codrénu se trage pe brânci;
 Să trage din lésă 'n lésă
 5 Pên'la Coțofenca 'n casă.
 —Bună ziua, fa, cocónă!
 —Îți mulțumesc, căpitane!
 Acuma 'mă dicit, căpitane,
 Căci sint la brău cu pistole,
 10 Patru pline și trei góle,
 Să'i trag Coțofencii 'n șale!
 Iar când veniam la mălai,
 Mă luaș cu căiniș 'n alai;
 Și când veniam la opinci
 15 Puneai țiganii de'mi da brânci;
 Dar când veniam la parale,
 Puneai țiganii de'mi da palme!
 Bucură te, bătătură,
 Căci te umplu de untură
 20 Din Coțofenca bătrână!
 Foie verde ca nalba,
 Codrén la bălcă că'mi pleca,
 La un cârciumar trăgea
 Și din gură așa'i dicea:
 25 — Măi cârciumar dumneata,
 Ia dá'mi o felă de vin,
 Ca să'l vėd dacă e bun.
 Codrén vinu că și'l bea
 Cu piciorul sticlii da,
 30 Bucățele mi-o făcea
 Și o băga 'n buzunar,
 Ca să dicită c'are banii.
 Foie verde ca nalba,
- Codrén la obor pleca,
 35 La un mocan că trăgea,
 Că un cal galben avea
 Și din gură așa-i dicea:
 —Măi mocănaș dumneata,
 Dă ți-e galben de schimbare,
 40 Să te duc la Herța mare,
 Să ți dau unu, să-ți dau doi,
 Să-ți dau, frate, până 'n trei?
 —Nu mi-e galben de schimbare
 Și mie galben de vinđare,
 45 C'am o soră fată mare,
 S'o cântăresc în parale.
 Iar Codrénu ce făcea?
 Picior în scară punea
 Și pîn sus că se uita,
 50 Doi pintenii la cal că-i da
 Și ca fulgeru sbura.
 Calul spumă se făcea,
 Lua spuma cu mâna,
 De pământ că-o trântea
 55 Sloi de gheață se făcea.
 Inapoi că se uita
 Și din gură așa dicea:
 —Cată f...tu-ți mumă-sa
 Asta-i cal pe seama mea!
 60 Iar galbenu că sbura
 Și Codrénu 'i dicea:
 —Ha, galben, la Herța mea,
 Că mocanu nu-ți vrednic de
 [tine,
 Iar tu ești smeș bun de mine!

CÂNTECUL LUI GHEORGHELAȘIU

Cules de I. Odor de la Ion Gruî, din Valeni (Prahova).

A se vedea și colecția d-lui G. Dem. Theodorescu «Gheorghelaș» pag. 591 sqq. Cântecul de față e o variantă a celui din colecția D-lui Theodorescu.

- Frunză verde și-o crăiță,
Cine urcă la Istriță?
Savaî Căpitan Gheorghiață,
Și la brâu cu măciuchiță,
5 Din bardă nebărduită,
Numai din topor cîoplită,
Dă Macoveiū e gătită.
Și umblă din stână'n stână,
Să'ncerce brânza dă bună,
10 Și cașu de'nchegătură,
Și din cordună'n cordună,
Să'sî capete flintă bună,
Rea de lemn, bună de fier,
Să ducă glonțu la semn.
15 El la stână că mergea,
Așa din guă dicea:
— Moș Radule, barbă sură,
Mai ai pē cineva'n stână?
— Eū ițî dîc pē legea mea,
20 Că eū n'am pē nimenia,
Decât eū și baba mea
Și decât un bîet de mănător.
Dimineța sa sculat,
Oile'n strungă mî-a dat,
25 Jintiță multă a mîncat,
Și lui, mări, 'î s'a plecat,
Frigurile l'a luat,
Și sarica și-a luat
Și în stână mî-a intrat,
30 Între burdușe s'a băgat.
Așa Gheorghiață auđia,
In stână că mî'sî intra,
'Ntre burdușe căuta,
Peste Macovei că'mî da.
35 — O, frunđuliță de teiū,
F...tu-țî neamu, Macovei,
Cin'te scōse 'n ochiî mei?
Saū is đilele tale sfârșițe,
Pēcatele mele multe?!
40 Da Macovei ce đicea?
- Alei, neică Gheorghelaș,
Mult ești tînăr și gingaș,
La inimă om vrăjmaș.
Ia'mî calu și oile.
45 Mai lungește'mî đilele,
Să'mî mai vęd copilele,
Să mor lîngă dênsele!
Da Gheorghilaș ce đicea?
— D'aū știū, vere, d'aū nu'mî știū,
50 Cînd eram noi șapte frați,
Pē toți ne purtai legați?!
Dă tinerel m'am insurat,
Frumōsă mîndră-am luat,
Tu la bir m'ai așeđat.
55 Nu m'ai pus ca p'un copil,
Și m'ai pus ca p'un mazil!
Aveam eū o bétă oīe,
Mî-o puse satu la fōțe;
Aveam și-un bîet cocoș,
60 Mî'l dăruise un moș,
Și-acela-î pus pē răboj!
Aveam și-o bîétă gâscă,
Mî-o dăruise o bîétă mătușe,
Și-aceea mî-ai pus'o'n cislă.
65 Aveam o bîétă rață,
Umbla părălabu cu ea'n brațe,
Ca s'o tale diminéță,
Ca să nu-î mai fie gréță!
Eū de frica birului,
70 De grōza zapciului,
Și d'a părălabului,
Eū mē băjenăriam,
La Moldova că'mî treceam:
Tu la Buzeu te duceaî,
75 Și armași că carduiaî,
După mine că veniaî
Pe hotar că mē găsiaî;
Mē băteaî mē chinuiaî,
P'angă cal că mē legaî,
80 Mē aduceaî pênē'n Râmnic

- Nu puteam dice nimic ;
 M'aduceai până'n Buzeu,
 Ardea sufletelel meu !
 De mă plecam să beu apă,
 85 Tu'mi dedeai cu cisma'n cefă,
 Și beam apă sângerată,
 Cu măsele mestecată !
 Și așa am pus eu de gând,
 Căți băgenari mi-o fugi,
 90 De t'ne s'or hodini !
 Atunci Gheorghită ce'mi făcea?
 Mâna'n ptept că mi-î punea,
 Din stân'afar' că'l scotea,
 Tot bucăți că mi'l făcea,
 95 Și la câni că'l împărția,
 La moș Radu să ducea :
 — Moș Radule, barbă sură,
 Ia dă'mi cincî sute de lei,
- Să nu pați ca Macovei !
 100 Da moș Radu ce dicea ?
 Dău, îți dic pe legea mea,
 C'aici n'am nici o para.
 D'acas' dacă mă găsi ai,
 La altu m'emprunutam
 105 Și conacu că'ți făceam.
 Puținței bani, ce-am avut,
 Cununat'am, botezat'am,
 Făcut'am frați și fărtați,
 Și surate 'n toate sate !
- 110 Așa Gheorghită—auđia,
 Mâna 'n buzunar băga,
 Cincî-deci de ruble scotea,
 Luî moș Radu-î dăruia,
 Și-î cerea și-o potecea,
 120 Care merg haiduci pe ea !

CANTECUL LUI MIU HAIDUCUL

Cules de Chr. N. Țapu de la Ioan Șoteică lăutar, din Roșiorii-de-Vede (Teleorman).

- Foie verde florî domnești,
 In oraș in București,
 La ale case mari domnești,
 Cari să ved în București,
 5 In curte la Ștefan-Vodă,
 S'a strâns boierii la vorbă,
 Toți boierii tîrgului,
 Stâlpi Țaligradului,
 Caîmacanii tîrSuluî,
 10 Sfesnicii 'mpêratuluî,
 Inaintea Divanuluî.
 Și sfatul ce'l sfătuiește
 Și duma ce mi-o dumește ?
 Tot de Miu că'mi vorbește,
 15 Să'l f... 'n lege de Miu,
 Că de când s'a haiducit,
 Drumuri mari s'a părăsit,
 Agzale la Domnie n'a mai venit
 C'auđ pîn lume
 20 Că se spune,
 Că'i stă fagul dîrâmat
 Numai aur diamant,
 De scumpe arme încărcat,
- Toți mi-ș bea, se'nveselia
 25 De nimenia nu gîndia.
 Ștefan Vodă că'mi striga :
 —Beți, băteți, v'nveseliiți
 De nimenia nu gîndiți !
 Dacă vedeți că v' mbêtați,
 30 Pe la chiliî v' culcați.
 Măine 'n diuă v' aflați
 Șele pe cai s'aședați,
 Pe la șele
 Buzdugane,
 35 La brîu cu atagane ;
 C'o să facem d'o 'mplimbare,
 D'o 'mplimbare 'n vîntătoare
 După păseri gâlbiore,
 Că sunt bune de mîncare
 40 Și ușore la purtare.
 Dar cu paharu cine lumia ?
 Alei, Calea, fată mare,
 Surióra Miuluî,
 Ibomnica Domnuluî.
 45 Ștefan Vodă ce'mi dicea?
 —Alei, Cale, fată mare,

- Lumește cupaharu în dreptate
Să se imbete toți odată ;
Dacă n'oi lumi cu pahăru in
[dreptate
- 50 Să n'ai parte de fetie,
De alba-ți mărităție !
Ale! Calea mi-auđia,
Că de frate-său vorbă ;
Vinu 'n pahar că'l punea
- 55 Cu apă că mi-l umplea,
Cu rachiú l'amesteca ;
Care cu! il da și'l bea
Pe toți frate'! adormăa.
Cine din ei rămănea ?
- 60 Ștefan Vodă 'mi rămănea
Punea d'albe cote pe masă
Și mâini albe pe obraz
Și 'ncepea de mi-aromă,
Mi-aromă și mi-adormăa.
- 65 Ale! Calea ce'mi făcea ?
Ea'n chillie că'mi intra,
Lua iie dintr'o mie
Și rochița de cutie ;
Punea 'n cap d'o lergătore
- 70 Cam in chip de fată mare ;
Lua niște papuce!
Să intre 'n codru cu ei.
Măna 'n pozinar băga,
D'o basma că mi-ș scotea,
- 75 Pe Ștefan Vodă 'nvă!a,
Cu basma verde rotată
Ca să'mi dormă nóptea tótă,
Ca femeia să'și petrécă.
Săria ici, săria colea
- 80 Șapte dealuri și-o vâlcea
Și-o pustie de dorea,
Tamar ca o păsărea,
Până 'n codru mi-ajungea ;
Ea in loc că mi contenă
- 85 Și din gură că'mi đicea :
—Cum o să merg eu așa,
P'ăst mijloc de nópte
Cu sudor! de nópte
Când dorm tóte ape ?
- 90 Cine-va că m'o simț!a,
Frumos cap că mi-o tă!a !
Ea d'o foiță 'mi rupea,
In buzișore o punea
Și 'ncepea d'a șuiera,
- 95 Șuiera și fluiera.
Șapte cete 'mi deștepta,
Tot Nevrinđ! din sus
Cu căciul! de urs,
Să veđ! țogoșate,
- 100 Lăsate pe spate
De négra străinătate ;
- Groși la céfă,
Rași la falcă,
Cu mustăți in varvarich!,
105 Cum stă bine la voinic.
Cine din ei c'auđ!a ?
Numai Miu 'nțelegea
Și din gură le đicea :
—Ia să stați, băieți mei,
- 110 Că nu'! glasu hađducesc
Și e glasul femeiesc ;
Aia o fi surióra mea.
Ce zor mare o fi veđut,
De la mine c'a venit ?
- 115 Dară Miu ce'mi făcea ?
El la ea că se ducea
Și din gură mi-o 'ntreba :
— A bre, surióra mea,
Ce zor mare că'ai veđut
- 120 De la mine c'ai venit.
P'ăst mijloc de nópte,
Când dorm tóte ape
Cu sudor! de mórte ?
Or! stăpân te-a oropsit
- 125 Or! din chelc!ug c'ai sfârșit,
Or! ha!ne c'ai ponosit,
Or! vremea că ț-a venit,
Frate, de căsătorit ?
Iar soru-sa că'! đicea :
- 130 — Frate, Miule dumneata,
Nici din chelciug n'am sfirșit,
Nici ha!ne n'am ponosit
Nici stăpân m'a oropsit.
Aséră la noi s'a adunat
- 135 Și mi'au stat la sfat
Toți boier! țergului,
Stălp!i Țaligradului
Sfeșnic!i 'mpăratului,
Ca!macani! țergului.
- 140 La sfat că s'a adunat
Și sfatul ce'l sfătuiește
Și duma ce mi-o dumește ?
Tot de dumneata frate, 'mi vor-
[bește:
- Să te f..'n lege de Miú !
- 145 Că de când te-ai haiducit,
Drumuri mar! s'au părăsit,
Agzale la Domnje n'a mai venit
Să te f..'n lege de Miú !
Taman la țergu d'afară
- 150 Să'ți bată două furci și-o cum-
[pe!óră,
Te pu!e vameș mai inare
Unde trec mocani! cu sare,
Să te privescă d'o țară !
Dară Miu ce'mi đicea ?

- 155 — A bre, surióra mea,
Tu acasă să te duci ;
Ștefan-Vodă s'o scula,
Pe tine nu te-o vedea,
Frumos cap că ți-o tăia,
- 160 De s'o duce pomina !
Nu purta inimă rea ;
Eu sint peliță de drac
De daū la Domnie 'n cap.
Aleī, Calea ce'mī făcea ?
- 165 Acas' că se ducea,
Pe Ștefan Vodă'l gășia
Tot adormit că'l gășia.
Urciorul in mână lua
Și de apă că'l umplea.
- 170 Mâna pe mătură'mī punea,
Da pe ici, da pe colea,
Să nu se bage séma.
Ștefan Vodă se scula,
Apă de spălat cerea,
- 175 Apă cu urcioru'ī da.
Pe ochi negri se spăla,
Buciumu'n mână'l lua
Și'ncepea d'a buciuma,
Tótă óstea se strângea,
- 180 Ca frunđa și ca iarba.
Șăle pe cai că punea,
Pe la șale buzdugane,
La brêne cu iatagane
Și pe la spete
- 185 Câte-o pușculiță verde,
La Miu că mi-ș pleca.
Dar Miu ce mi-ș făcea ?
De diminéță se scula,
Pe ochi negri se spăla,
- 190 De la fag că mi-ș pleca,
Pe, măgură se urca.
D'un ciobănaș că'mī vedea
Și la el că se trăgea
Și din gură că'ī dīcea :
- 195 — Bună diua, măī ciobane !
Mulțumescu-ți, Căpitane !
—Măī ciobane ciobănaș,
Făcut'ai fr'un bine'n lume
Fă'ți pomană și cu mine !
- 200 Na de la mine de ce lei,
Să'mī dai mie de ce oi.
Dar ciobanu ca ciobanu
Nu știe ce e șofranu,
Ca și țiganu Divanu.
- 205 Luī de ce oi că-ī da
Și de ce lei că'mī lua
La chimir că-ī așeđa.
Iar Miu îi mai dīcea :
— Măī ciobane ciobănaș,
- 210 Făcurăm cu oile,
Facem și cu haīnele !
Na de la mine astă dulămiță
Verde ca fôia de viță,
Să'mī dai ăl cojoc mare lătos,
- 215 Care'l porți vara pe dos,
Cam pe dos pe pīlea gólă
Iți ține vara de rēcóre.
Dar ciobanu ce'mī făcea ?
Și cojocu că i-l da,
- 220 Dulămița c'o lua
Și pe dēnsu c'o 'mbrăca.
Iar Miu că'ī mai dīcea :
— Măī ciobane ciobănaș,
Făcurăm cu haīnele,
- 225 Facem cu căciulele !
Na de la mine ăst comānac,
Care'l porți vara cu drag
Și dă'mī tu mie a căciulă
Făcută hap
- 230 In cap,
Croită pe mușuroī
Cu ochiī stărpiți la oi.
Dar ciobanu ca ciobanu
Nu știe ce e șofranu,
- 235 Ca și țiganu Divanu.
Și căciula că i-o da
Comānacu că'l lua
Și Miu că-ī mai dīcea :
—Măī ciobane ciobănaș,
- 240 Făcurăm cu haīnele,
Și'n ă cu căciulele.
Na de la mine paloșu meū
Să'ți păstreze capu tēū
Și dă'mī mie flueru tēū !
- 245 Iar Miu că'ī mai dīcea :
— Măī ciobane ciobănaș,
Pīei, căine, din ochi mei !
Peste-un cēs cin 'te-o vedea
Frumos capu ți-o tăia
- 250 De s'o duce pomina !
Dar ciobanu c'auđia
Intr'un răzor să ducea.
Bróscă'n pāmīnt să făcea.
Dară Miu ce'mī făcea ?
- 255 Oīle că le lua,
In drumu mare le scotea,
Cam pe troscot le păștea,
Cu flueru că'mī cânta,
In tóte părți că se uīta,
- 260 Pe cine că mi-ș vedea ?
Pe Ștefan-Vodă'l vedea
Cu cetile,
Ca muștile,
Ca frunđa și ca iarba,

- 265 Asupra Miului veni! a!
 Și lui frică că'i țerea,
 Dar inima și-o ținea.
 Ștefan-Vodă că-mi veni a
 Calu'n loc că'mi ținea
- 270 Și din gură că'mi ținea :
 — Bună diua, măi cîobane !
 Multămescu-ți, Domn Ștefanel
 — Măi cîobane dumnea-ta,
 Ce curvă de lele fuseși,
- 275 De pe lume că-mi ținea ?
 Și lui Miu răspunde a :
 — Ștefan Vodă dumnea-ta,
 Nu este cu lopata,
 Este cu judecata !
- 280 Sta! să-ți spu!,
 Ca să știi :
 Noi avem tată bătrân
 Și calea bisericii o bate
 Tot la țile mari,
- 285 Când cânt popii 'n călindar.
 Și acasă că vine
 Și pe lume te spune,
 D'aia pe lume ț-am țis,
 Cum tata mie mi-a spus.
- 290 Ștefan-Vodă c'auția
 Și la cîoban răspunde a :
 — Bine, măi cîobane, că'i așa!
 De ce ești frumos și gras ?
 — De ce sînt frumos și gras ?
- 295 Că bea! apă din văgaș
 Și mănănc felii de caș ;
 D'aia sunt frumos și gras.
 — Măi cîobane cîobănaș,
 Din fluer doinaș,
- 300 Tot umblând cu oile
 Pin tôte crîngurile,
 N'o! fi auțit,
 N'o! fi dovedit
 De fagu lui Miu ?
- 305 C'auț pin lume,
 C'așa se spune,
 Că-! stă fagu dărâmat
 Numa! aur, diamant,
 De scumpe arme 'ncărcat !
- 310 F...tu! in lege de Miu !
 De când el s'a haiducit,
 Agzale la mine n'a venit,
 Drumuri mari mi-a părăsit !
 Nu știi tu să mă duci la el,
- 315 Să-ți dau două sute lei ?
 — Ștefan-Vodă dumnea-ta,
 Bine știi și bine te duc,
 Dar de mi-o! lăsa cetile
 Să'mi păziască oile ;
- 320 Că sunt oile stăpânești,
- M'apucă să le plătesc,
 Cu cap n'am să măi trețesc !
 Ștefan-Vodă e Domn, Domn,
 Dar n'avea minte de om.
- 325 Lăsa cetile
 Să păziască oile ;
 Dar după el că 'mi lua
 O mióră,
 Dragă mióră,
- 330 In cap cu patru córne
 Și 'n vârfu córnelor
 Câte-o piatră nestimată,
 De 'mi plătește țara tótă.
 Ștefan Vodă ce 'mi făcea ?
- 335 El cu Miu că'mi pleca,
 P'o potecuță strimță și boltită
 Cu alune pardosită,
 Numa! de Miu știută.
 Ei mergea ce 'mi mergea
- 340 Și 'n loc că'mi contenia
 Și Miu că'mi striga :
 — Ștefan Vodă dumnea-ta,
 Unde s'a vėđut
 Și s'a pomenit,
- 345 Să mērgă sluga 'nainte
 Și stăpănu pe urmă ?
 Ștefan-Vodă c'auția
 Inainte că trecea
 Și Miu că'! măi ținea :
- 350 — Ștefan Vodă dumnea-ta
 Intorce-ți mióra ta,
 Că 'n turma oițelor
 Am o mióră cu patru cornițe ;
 Și 'n vėrfu cornițelor
- 355 Câte-o piatră nestimată,
 De'mi plătește lumea tótă ;
 Când prinde de vreme rea,
 Trage turma la perdea ;
 Când simte de vreme bună,
- 360 Trage turma la pășune.
 Ștefan Vodă e Domn, Domn,
 Dar n'are minte de om.
 Miorița o trimetea,
 Amēndo! că rămănea
- 365 Și 'nainte că pleca,
 Miu 'n urmă rămănea.
 Dar Miu ce mi-ș făcea ?
 Când de fag s'apropia
 In pădure se ducea,
- 370 D'o dărjală că lua,
 D'o dărjală mare
 Sta să'l croiască 'n spinare.
 — Ștefan Vodă dumnea-ta,
 Ia ridică scările,
- 375 Te isbesc smicelile
 Și m'aude cetile ;

- Că nu mî-e de tine,
 Ci mî-e de mine
 Că eă sint, frate, schimbat
 380 Din haîne haïduceşti
 În haîne cïobăneşti.
 Aïcî nu eşti la hârţiş,
 La curpiniş,
 Orî la Bucureşti,
 385 Ca să te fuduleşti;
 Ci eşti la hârţiş,
 La curpeniş,
 Unde nu'î loc de cârmiş !
 Ştefan Vodă c'auđia
 390 Buza 'n patru că'î crăpa,
 Sânge pe caftan îî pica,
 Cu cât fierea nu'î plesniă.
 Dară Miu ce'mî făcea ?
 Cu binişoru 'l lua,
 395 Pên' la fag că mi-l ducea,
 Desbrăca haîne cïobăneşti,
 Imbrăca haîne haïduceşti.
 Pe Ştefan Vodă 'l lua
 Şi'n mâna băiteşilor il da
 400 Şi la haïducî poruncia :
 | De tăiat să nu'l tăiaşî,
 Numaî să mi-l judecaşî !
 Dară Miu ce'mî făcea ?
 D'o cafea că'mî poruncia
 405 Şi luî Ştefan că î-o da,
 Să'şî maîşie inima,
 Să nu'î plesniască fierea,
 Şi la urmă 'l judeca :
 — Ştefan Vodă dumnea-ta,
 410 Nu aseră, al-alt-erî seră,
 La tine că s'a adunat
 Toşî boşerîî tîrguluî
 Stâlpiî Ţaligraduluî
 Căimăcanîî tîrguluî.
- 415 Şi vorba ce mî-o vorbîaî
 Şi duma ce mî-o dumîaî ?
 Tot de mine că'mî vorbîaî
 Să mă f.. şî, în lege de Miu !
 Că de când m'am haïducît
 420 Agzale la tine n'a venit.
 Taman în tîrgu d'afară
 Să 'mî başî două furcî şi-o
 [cumpeiôră,
 Să mă puî vameş maî mare
 425 Unde trec mocanî cu sare,
 Să mă privescă d'o ţară !
 Când vorbîaî de mine,
 Eă nu şeram la uşă la tine ?
 Ştefan Vodă c'auđia
 430 Şi din gură că đicea :
 — Eî bine, frate Miule,
 Oî fi vorbit la beşie !
 — Dar acuma la trezie
 Ce-aî cătat, căne, după mine ?
 435 Când eî, frate, că'mî vorbîa,
 Sora Miuluî că venîa
 Şi din gură le đicea :
 — Frate Miu, dumnea-ta,
 Dă tăiat să nu'l tăiaşî,
 440 Numaî să mi-l judecaşî,
 Că slujesc de nouă anî jumate,
 Simbriôră nu mî-a dat,
 Am muncit şi-am alergat
 Şi e, frate, mare păcat !
 445 Cerul nostru cu doî sorî,
 Ţara nôstră cu doî domnî,
 E maî bine aşa să fie :
 Căt o fi el în Domnie,
 Să fîî şi tu 'n haïducie ;
 450 Şi când ţara e fără Domn
 E ca femeîa fără om !

CANTECUL LUI MIU HAIUCU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Anghel Cambrea, Săcelu-Gorj.

- Frunză verde florî domnești,
 În oraș în București,
 La casele domnești,
 Din apusul sórelui
 5 La palatul Domnului,
 O frumósă masă 'ntinsă
 De mulț boferi e cuprinsă
 Și toți bea și cheful.
 Ștefan Vodă că'mi vorbă,
 10 În capul mesei ședea,
 Cu cîcoiî tăinuța
 Și din gură as-fel dicea :
 — Beți, boferi, și vă gătiți
 După mine să veniți ;
 15 Și la voi să vă luați
 La brêu cu șapte pistóle
 Și la spate flintă mare,
 C'am să fac d'o vênătóre —
 După paseri gálbióre,
 20 Că sunt prea dulci la mîncare
 Și ușóre la purtare. —
 În munții codrinului,
 Tot la fagul Miului,
 Miului haiducului.
 25 Verde frunză și-o lalea,
 Vin la masă cin'le da ?
 Le-aducea vinu la masă
 Florinca fată frumósă,
 Din tótă lumea alésă,
 30 Surióra Miului,
 Amuréza Domnului.
 Da, ea, mare, mi-auđia
 De frate-séu tălnuța ;
 Pahar din mână 'i scăpa
 35 Numaí de părere rea ;
 Jos de scândurî cădea
 Și de grabă se spărgea.
 Dară Domnul ce dicea ?
 — Florincă, fată frumósă,
 40 Din tótă lumea alésă,
 Eú pe tin' de când te-am luat
- Vin la masă mi-ai tot dat
 D'astea nu ți s'a 'ntâmplat !
 Dar Florinca ce 'mi făcea ?
 45 Fuga 'n cameră că'mi da,
 Tristă, cu inima rea
 Și altu pahar că'mi lua,
 Mai mare de cât ala
 Și mereú la vin le da,
 50 Pêne cîcoiî îmbéta
 Și pin palat se culca.
 Dar Florinca ce'mi făcea ?
 Jos la cunie se da,
 Papuci 'n picior trágea,—
 55 Tot papuci d'un gálbior
 Și 'i lua pe picioru gol.
 Și la fugă că mi o lua,
 Sus la munte că'mi ieșta,
 D'a drept la fag mergea,
 60 Pe nimința nu'mi găsia.
 Și-o frunđuliță rupea
 Și 'n buze când o punea,
 Odată când șufera,
 Toți haiducii să strêngea
 65 Ca frunđa și ca țarba.
 Ea pîntre ei se uita
 Și pe Miu nu'l vedea ;
 Și-altă frunđa că rupea
 Și-al doilea șufera,
 70 Munții că se rêsuna.
 Iacă Miu o auđia
 De p'o vale și-o vâlcea
 Și cu tovarăși vorbía :
 — Machea, f...tu-í mamă-sa,
 75 Aceia e soru-mea !
 Haída să ieșim la ea,
 C'o cunosc pe șuferat
 Că nu e voinic curat.
 Și d'a dreptul imi ieșta
 80 La culare,
 În drumul mare,
 Cu pușca peste spinare.

- Dar Florinca mi-l vedea,
 Nicî bună ziua nu'î da,
 85 C'aprópe nu'l cunoştea,
 C'a plecat tînér copil
 Şi era cu barba 'n sín.
 Foşe verde bob năut,
 Dar Miu ş'a cunoscut
 90 Şi d'aprópe mî-o chema
 Şi din gură așa'î dicea :
 —Soră, surióra mea,
 Tu porcîi mi-'î-ai pîerdut,
 Orî boşerîi te-a bătut,
 95 De p'aicî c'ai nemerit ?
 Dar Florinca ce'mî făcea ?
 Atuncî şi ea 'l cunoştea
 Şi din gură ast-fel spunea :
 —Frate, frate Miule,
 100 Eú porcîi nu 'î-am pîerdut,
 Nicî boşerîi nu m'a bătut ;
 Dar pentru tine-am venit,
 Că n'am venit pentru mine,
 Că trăiesc destul de bine ;
 105 Dar am alergat pentru tine.
 Şi-mî ascultă vorba mea,
 Frate Miu dumnea-ta !
 In oraş in Bucureşti,
 La casele mari domneşti,
 110 E o frumósă masă 'ntinsă
 Şi de mulţi boşerîi coprinsă ;
 Şi 'n capul mesei şedea,
 Ştefan Vodă cuvinta
 Şi cu boşerîi vorbîa,
 115 Tot de tine tăinuía,
 C'aú să facă vênătóre
 In munţii Cadrinului,
 Pên' la fagul Miului.
 Dar Miu, când auđia,
 120 Aşa puţin că rîdea
 Şi din gură ast-fel dicea :
 —Soră, surióra mea,
 Veđi-ţi tu de grija ta
 Şi nu purta grija mea.
 125 Vie cum îi va plăcea,
 F...tu-î legea mâni-sa —
 Că'î-apuc eú p'aicea ;
 C'acuma nu sunt copil,
 M'am făcut haiduc bêtân !
 130 Sus la munte că ieşia
 Şi un cîoban că mi-ş găsia,
 Un cîoban cu oî mărunte,
 Dar n'avea el aşa multe :
 Peste-o mie şi cincî sute,
 135 Póte să fi fost mai multe,
 Că era vite mărunte.
 Şi din gură ce'î dicea ?
 —Fă-te, măi cîobane'ncoa,
 F..tu ţi legea mâni-ta !
 140 Dă'mî tu o mie de oî,
 Să-ţi dau două miî de polî,
 Că de aştia am prea mulţi,
 Nu'î mai pociú purta pe munţi
 Şi vroî să'mî pîerd capital
 145 Şi să mă fac Ungurén.
 Dă-mî şi un cojoc mocănesc
 Să ţi dau un balton turcesc ;
 Dă'mî căciula mocănescă
 Să-ţi dau chivără turcescă ;
 150 Dă-mî şi-o bătă unguréscă
 Să-ţi dau o armă turcescă ;
 Dă-mî şi un fluer mocănesc
 Să-ţi dau un pistol turcesc.
 Oile şi le-alegea,
 155 Cu cojocu se'mbrăca,
 Căciula 'n cap o punea,
 Băta'n suţiórá şi-o lua,
 'Naintea oîlor se da
 Şi cu fluerul cânta.
 160 Iacă oştirea venia,
 Toţi p'ângă el că trecea,
 Niminîa nu'l cunoştea.
 Ştefan Vodă când venia
 Nicî el nu'l mai cunoştea
 165 Şi bună ziua că'î da :
 —Bună ziua, măi cîobane !
 —Mulţumesc, Dómne Ştefane !
 Ia 'scultă, cîobane, 'ncócî,
 Nu vėđuşi oştirea mea ?
 170 Dară Miu ce'mî dicea ?
 —O Dómne, Măria Sa,
 O vėđuî trecënd colea,
 Aida să te duc la ea.
 Dumnea-ta nu ştiî séma,
 175 Foşe verde trei grăunţi,
 Şi-ai mai rătăci pe munţi.
 Calul de dârlogî il lua ;
 Şi pe vale mi'l băga
 P'o vale p'o potecea,
 180 P'o potecea mitutea,
 Mică, mică şi cotită,
 Cu alune pardosită,
 Numa de Miu ştiută.
 P'acolo dacă'l băgă
 185 La judecată mi-l luă :
 —O Dómne, Măria Sa,
 Mai ridică-ţi scările,
 Că te iaú smicelile.
 C'aicî nu'î la Bucureşti
 190 Ca să te mai fuduleşti ;
 Aicî îi la hăţiş, la cãrpiuş,
 Unde n'ai loc de cãrmiş ;

Aî venit la largul meu
 Și-aicea'î la strîmtul tîu !
 195 Eu 's Miu copilu,
 Care mî știaî și tu.
 Dar acuma nu's copil,
 M'am făcut haîduc bêtrîn !
 Ce-aveaî tu la Bucureșî
 200 De mine să tăînușî ?
 Jos de pe murgu'l trăgea
 Și'ntr'o poiană 'l scotea
 Și de țole 'l desbrăca,
 Și d'un ștejar îl lega
 205 Și cojocu'l desbrăca,
 Căciula o lepăda,
 Cu țolele se 'mbrăca,
 Chivăra'n cap o punea
 Și pe murgu 'ncăleca,
 210 Șus la munte că ieșă.
 Ștefan Vodă rîmănea
 Acolo legat ședea.
 Potera cînd îl vedea
 Toî la Miu c'alerga,
 215 Verde frunđă de bujor,
 Că gîndîa că-î Domnul lor.
 Iară Miu că tăcea,
 Pîne cînd s'apropia.
 Degetu 'n gură punea
 220 Și-odată că șuîera,
 Tovarășîi că'mî ieșîa
 Și Miu le tăînușî :

— Daî'mî durdulița mea,
 Să bag praf cu chivăra
 225 Și glîncele cu mîna,
 Să risipesc potera !
 Tovarășîi alerga
 Și î-o da plînă gata.
 De călare-o slobođîa,
 230 Făcea linie pin ea,
 Că pica ca perile,
 Cînd le bat vînturile.
 Și care maî rîmănea
 Toî la țară că fugîa
 235 Și la țară povestîa :
 — C'am auđît din bêtrînî
 Că pîinea nu'î bună'n streinî;
 Da am auđît, n'am cređut
 Acum am văđut și cređut.
 240 Dumneđeu să te păzîască
 De bătaîa haîducescă:
 Te bate te face lîsă,
 Te bagă'n bîlă cîrnescă !
 Numa un foc a slobođît,
 245 Jumătate ne-am topît,
 Că de maî slobođîa vr'unu
 N'am maî fi rîmas nicî unu !

 Maî điceî, boîerî, amin!
 Faceî voîa pe deplin
 250 Și beî cîte-odată vin !

CANTECUL LUI MIU HAIUCUL.

(VARIANTA)

Cules din gura lăutarului Sandu Stoica, din Costesci-Vâlcea de Chr. N. Țapu.

Acest cântec este o variantă a lui «Stefan Vodă și Fagul Miului din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu pag. 500 sqq. și «Ștefanița Vodă» din colecția lui V. Alexandri, pag. 20^a—209.

- Fôie verde florî domnești,
La 'nalte case domnești,
De se vëd în București,
Mare masă mî-este întinsă,
5 De mulți boferî mî-e cuprinsă,
Șed boferîi țerienî,
Căimăcanîi tîrgului,
Feșnicîi 'mpăratului,
Ca stâlpiî pămîntului.
10 In capu mesîi cin' șede a ?
Ștefan Vodă, Domn cel mare
Nîcî nu bere, nîcî mîncare.
Numaî cu ochîi privea,
Séma la băeți că'mî lua
15 Și din gură că'mî grăia :
— Aleî, voi băfeșilor,
Beați și vë chiotiți,
Măine în ȃiuă fiți gătiți
Să facem noi d'o plimbare,
20 D'o plimbare, d'o vîntătoare,
După paserî gălbiore
Că sunt dulci la demîncare,
Și ușore la purtare.
Dë s'o întâmpla vr'o tâmplare
25 Să prîndem pe Miu în vîntătoare.
Cu paharu cin' le da ?
Savaî Calea, fata mare,
Suriora Miului
Din munțiî Catrinului.—
30 Dar eî frate ce'mî mîncă ?
Numaî cegă și postrungă
Și galbenă caracudă
Și șoricel
De purcel,
35 Trece deștele prin el
Și bea vin de Ôrodel.
- Cu paharu cin'le da ?
Savaî Calea fata mare,
Suriora Miului
40 A din munțiî Catrinului,
Din guriță că'mî grăia :
— Ai, Dómne, Ștefan Vodă,
Aserà te lăudaî
C'o să plecî în vîntătoare
45 După paserî gălbiore,
Că sunt dulci la demîncare.
Așa Domnia auđia,
De la masă se scula,
Cruce 'n pșept că mi-ș făcea
50 Și el, frate. se culca.
Dar Savaî Calea ce'mî făcea ?
Pe supt pat că se vîra,
Scotea niște papuceî,
Cât erau de prosticeî,
55 Făceaî cincî-sute de lei.
Sărea icî, sărea coala,
Șapte dealuri și o vâlcea
Și-o pustie de derea,
Șus pe munțiî Crinului,
60 Tot la fagul Miului,
Miului haîducului.
Pe lângă fagu-î se da,
Treî dește 'n gură băga,
D'o frunđă că-mî o arunca
65 In buze 'mî arunca
Și începea d'a șușera.
Codriî mari se despica ;
Nimenia nu 'nțelegea,
Numaî Miu pricepea;
70 Pîn braji mărunți se lăsa,
Pîneî la ea că'mî venîa.
—Fôie verde și o lălea,

- Ai tu soră, soru-mea,
 Nouă ani și jumătate
 75 Pe la mine n'ai dat, frate,
 Dar acuma ce se poate?
 Ori de chelciug ai sfirșit,
 Ori haîne ai ponosit?
 Dară Miu ce'mi dicea?
 80 — Indărăt ca o cățea,
 Că s'o scula Domnia,
 Ți-o mânca simbriora!
 Și'ndărăt că se 'nturna.
 Pênă ea, frate, mergea,
 85 Domnia că se scula.
 Apă rece că'i turna,
 Pe ochi negri se spăla,
 Chică neagră 'și pteptăna.
 Dar Savaica ce'mi dicea?
 90 — Alei, Dómne, Ștefan Vodă,
 Aséră te lăuda
 C'o să faci d'o plimbare,
 D'o plimbare,
 In vênătóre.
 95 Ștefan Vodă ce'mi făcea?
 Cu buciumu buciuma,
 Oștile că le strângea
 Ca frunța
 Și ca iarba,
 100 După Miu că pleca;
 Dară Miu ce'mi făcea?
 El la vale se lăsa
 La vale, la vale,
 Unde fir de iarbă nu e,
 105 Numai d'albă colilie,
 Bate vântu și mi-o adie,
 Face pământu piftie.
 Dară Miu ce'mi făcea?
 Pe măgură se suța,
 110 Ochiî rôtă că-i făcea,
 Pe nimenia nu vedea,
 Numai un mic ciobănaș
 Ciobănașu de zăvoi,
 C'un număr de dece oi.
 115 Dară Miu ce'mi făcea?
 Acolo frate mergea,
 Din guriță că-i grăia:
 — Bună ziua, măi ciobane!
 Mulțumescu-ți căpitane!
 120 Dară Miu ce'mi dicea?
 Măi ciobane dumneata,
 Ia dă-mi tu dece oi,
 Să-ți dau cincî-sute de lei,
 Și dă-mi a căcîlul a ta,
 125 Dă e'făcută hap pe cap,
 Să-ți dau verde comănac
 Care'l purtam eă cu drag;
 Și dă-mi și ăl fluer al tēu,
 Să-ți dau arbiașul meă.
 130 Unde ciobanu nu vrea,
 Numai că Miu 'l plesnă;
 De grab' cioban se desbrăca.
 Dară Miu ce'mi dicea?
 — Când o fi la prânđu mare,
 135 Să vii la oi, frățiore.
 Iară Miu ce'mi făcea?
 Oile că 'i le lua
 Și el, frate, că'mi pleca
 Pe drumu troscotului,
 140 Cam in calea Domnului.
 Pênă Domnul că'mi venia,
 El din fluer nu tăcea;
 Și el, frate, că'mi cânta
 Pământul se legăna.
 145 Dară Domnul ce'mi dicea?
 — Bună ziua, măi ciobane!
 Mulțumescu-ți, Domn Ștefane,
 Măi ciobane dumnea-ta,
 Fecior de lele fuseși,
 150 Cum pe nume 'mi dîseși?
 Te vęd că ești priceput
 Pe mine tu să mă duci
 Tot la fagul Miului,
 Miului haiducului.
 155 Dar ciobanu ce'mi dicea?
 — Eă, Dómne Vodă Ștefane,
 Eă pe tine că te duc
 La fagul Miului haiduc;
 Dar lasă-ți oștile
 160 Să'mi păzescă oile,
 Că sunt oile stăpânești,
 M'apucă să le plătesc.
 Domnul prost de mint' era,
 Oștile că le lăsa
 165 Oile că le păzia;
 Cu Miu pe drum pleca
 Și mergea ce mai mergea
 De fagul Miului da.
 Dară fagul cum era?
 170 De crăci împologit
 Și de arme împodobit;
 La trupina fagului
 Zac armele Miului,
 Miului haiducului.
 175 Pe Domn acolo 'l ducea,
 P'un pat că mi-l punea,
 Trei dește 'n gură băga
 Și începea d'a șufera,
 Cetele că se strângea.
 180 Dară Miu ce'mi dicea:
 — Alei, voi băeți voinicî,
 Pă baltace să mi-l luați,

Da 'nsusele să mi-l dați,
 Pin săbiț să mi-l lăsați
 185 Și nimic să nu-i stricați.
 Pe Domn scăpat il făcea.

Mă plătiți cu cântecu
 Ca lupu cu urletul;
 Când vânătoru 'l găsește
 190 Dă pielea și se plătește.

CANTECUL LUI JIANU

Cules de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Săcelu-Gorj.

A se compara acest cântec, care e mai complet, cu cel din colecț. D-lui G. Dem. Theodorescu pag. 299 sq. Veți și varianta prescurtată din colecția D-lui V. Alexandri pag. 15 sqq.

Fóie verde leuștén, N'ați audit d'un Jian, D'un Jian și d'un Oltén Și d'un mare de Mislén ? 5 Și d'un hoț Bucureștén, Ce se plimbă prin pădurī, Cu șai-spre-ce pandurī, Toți voinicī, aleși pandurī, Cu chebe și cu poturī, 10 Cu pistóle înarmați, Cu pușci, flinte încărcați, Umblă ca niște turbați, Sécă lumea la ficați ! Că nici unde nu gândești, 15 Cu ei în drum te 'ntâlnești Și te'ntreabă binișor Cu cuvânt blând blândișor : —De unde ești flăcăiaș, Din ce sat din ce oraș ? 20 Ce negustorie ai, Birul la cine ți'l dai ? Spune, voinicice, drept, Te jur pe arma'miș din pștept, De ai bani mai multiceș, 25 Dă'mi jumătate din ei, Săți dau la mână răvaș, Să nu rămâi păgubaș; Căci cu vremea, d'oi trăi, Pên'nt'r'un ban ți-o plăti ; 30 Dar cum-va de-oī muri eū, Să-ți plătescă Dumneșeū ! Fóie verde matostat, Jianu om mic de stat, Făr'de rudă de păcat 35 Tot umblând din sat în sat	Multe case a călcat. Pe cine 'ntâlnea smulgea, Măduva la toți sugea, Lumea de densus fugia, 40 Da jalbă la Caragea. Domnia numai de cât Potere la el mânănd ; Dar Jianu înțelegând Se oprea la Olt fugind, 45 Călare pe armăsar, Strigând: — Măi frate podar, Trage podu mai drept, Nu mă face să te-aștept, Căți reped un glonț în pștept 50 Și te culc, sau te deștept ! Trage podul, măi podar, Să trec la ai boscodar Că e putred de bogat, Și să-ı iaū n'ar fi păcat, 55 Că e singur ca un cuc Și eū sînt tînăr haīduc ! Dar podarul ce făcea ? Să făcea că n'audia, Voind poterii să'l dea. 60 Dar Jianul și vędënd, Să mai aștepte nevrând, Dete drept prin Olt dīcënd : —De cât să mă rog de prost, Pên'a pune podu 'n rost, 65 Voīū fi voinic cum am fost Și-oī trece la adăpost ! Fóie verde măr creșesc, Când oī sta să mă smeresc, La toți să mă căcūlesc, 70 La ce drac mai haīducesc ?

- Și pe murgu 'ncăleca
 D'a dreptu pîn Olt trecea
 Și dincolo când ieșea
 Murgul 'i se scutura
 75 Și așa puțin că'mî sufla.
 Dar Jianul ce-mî dicea?
 — Haî murgule, nu sufla,
 Nu sufla, nu te umfla
 La gasdă vom resufla
 80 Și odihnă vom afla!
 Când la gazdă apropiind
 Așa auđi țipând,
 Potera gazda legând
 Și de Jianul întrebând.
 85 Dar Jianul întelegênd,
 Se'ntorcea la plaî fugînd
 Și el fugînd tot la plaî
 Și striga la murgul: Haî!
 — Haî, haî, haî, murgule, haî,
 90 Să ieșim în deal, la plaî,
 Să scăpăm de chiu și vaî!
 Și din gură că'mî cânta:
 — Fôie verde și-o lalea,
 Ține gazdă, nu mă da,
 95 Că'ți voi da o malotea
 Cu florile cât palma,
 Pe la pôle șebăcea,
 Numa firurî și betea,
 Să se minune lumea!
 100 Dar murgu când auđia,
 De sărit ce mi-șî săria
 Tocmaî ca căprióra,
 Poșta un sfert că părea;
 Dar de geaba că fugia!
 105 Când la plaî apropia,
 Potera mi-l ajungea,
 Mânele în el înfigea
 Și'l ducea la Caragea.
 Când fu sórele în apus
 110 El la curte c'a fost dus,
 Cu tovarășii'n rênd pus
 Și-așa'mî cânta c'un glas sus:
 — Fôie verde lemn domnesc,
 Staû în drum și mă gândesc,
 115 Ce-o s'apuc ce-o să muncesc,
 Pâine să-mî agonisesc,
 Copilașii să'mî hrănesc?!
 Verde frunđă de sipică,
 Taica mă mână la muncă,
 120 Eû puî códă la măciucă
 Și mă suî în deal în cucă.
 Mă ułtaî în vale'n luncă,
 Tóte plugurile umblă,
 Numaî plugulețul meu
 125 La 'nțelenit Dumneđu!
 Plugu'mî șéde la părete,
 Boii 'mî pasc la iarba verde,
 Pogonicii 's după fete.
 Și mă duseî la bogatî,
 130 Care avéu boî și argatî,
 Să'mî dea boii într'un ceas
 Să ar și eû loc d'un pas;
 Dar în zadar m'am rugat
 Că'n sémă nu m'aû băgat!
 135 Atuncî și eû m'entorseî
 Și întru sine'mî dîseî:
 — Dar'ar bunul Dumneđu,
 Să umble și plugul meu,
 Să'l puî să brăzdeze ales
 140 Unde-o fi crângul maî des;
 Să trag brazda draculuî
 Pe marginea satuluî,
 Drept ușa bogatuluî,
 Fir'ar mult al draculuî!
 145 Tótă vara l'am rugat —
 Și'n sémă nu m'a băgat —
 Să'mî dea douê treî parale,
 Să iaû copiilor sare;
 Copiîi m'aû leșinat,
 150 Tot mîncând la nesărat!
 Și de atuncea m'am jurat,
 Unde vêd omul bogat
 Să'l leg să'l arunc su'pat
 Și să-î cer de cheltuțală,
 155 C'acum 'î vreme de iarnă.
 Să maî ies odată'n vară
 Să puî șaua pe bălana,
 Să mă plimb din cramă'n cramă
 Cu disagiî cu pastramă
 160 Și cu ploschița cu vin,
 161 Să'nec chinu și suspinu!

CANTECUL LUI GHIȚA CATANUȚA.

Cules de Chr. N. Țapu din gura lautarului Ion Stan Băluică, Mânăstireni-Vâlcea.

Acest cântec este o variantă a celui din colecția D-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 626 sqq.

In colecția lui Alexandri, pag. 67—101, figurază sub numele de «Vidra».

Pe cel deal, pe cea culmiță, Plimbă-mi-se Cătănuță, Cu a lui frumósă mândruță, Cu doi-sprece călușei,	Să nu fie vina mea! Ghiță-atunci, când auđă, Fórte rău sě supěra Și de mândra se ruga :
5 Incărcați de disăgei, Disăgei cu gălbinei, Merge mândra pintre ei,— Și doi-spre-ce catărași, Incărcați de gălbinași.	45 —Cântă-ți, mândro, cântecelu, Că mi-e drag ca sufletelu ; Cântă-ți mândro, cântecu, Că mi-e drag ca sufletu ! Dar mândruța ce făcea ?
10 Iară Ghiță ce'mi făcea ? Pe culmiță se plimba, Cu-a lui d'albă frumușea Și la umbriță trăgea. Unde umbra îi plăcea,	50 Glas de foc că'mi lepăda; Când începea d'a cânta, Munții că se tremura, Ape mari se turbura Văi adânci că resuna,
15 Călușei își priponia Și de mândra se ruga : — Mândro, mândrulița mea, Sěruta-ți-aș gurița,— Eú, mândro, de când te-am luat,	55 Codru in póle se usca, Iarba verde se pârlița ! Harambașa mi-o auđă Și gura i-o cunoștea, Cu potera că'mi vorbía :
20 Nicí un cântec n'ai cântat, Dar acum o să'mi cânti. Dacă tu nu mi-oí cânta, Fórte rău m'oí supěra, Frumos capu ți-l'oí lua !	60 —Stați, băeți, și v'odihniți Și armele pregătiți, La mine să vé gândiți, De poteră fiți gătiți ! Harambașa că'mi pleca
25 Dar mândruța ce'mi đicea ? — Ghiță, soțióra mea, Bine, dragă, ți-aș cânta, O fi rău de dumnea-ta ; Că mi-e glasul fomeșesc	65 Și paloșu il ascuția ; Unde crângu că'l ținea, Scotea paloșu și da, Multă pădure strica, Potecă bună făcea,
30 Și cuvintu voinicesc. D'oí începe d'a cânta, Munții că s'or tremura, Ape mari s'or turbura, Văi adânci mi-or rėsuna,	70 Pěn ă la Ghiță ieseța Și bună điua că'i da : — Bună điua, frate Ghiță ! — Mulțamescu-ți Harambașol Harambașo de hađucă,
35 Harambașa mi-o asculta Și gura mi-o cunoștea ; Harambașa de hađuci, Peste patru-đeci și cincí. Și-o veni la dumneata	75 Peste patru-đeci și cincí, Știți baniți să mi-i mănânci ! — Ghiță nu te speria, C'am venit la dumnea-ta, C'am auđit mândra mea,
40 Și mi-e că ți-o face ceva,	80 I-am cunoscut gurița

- Și-o gădesc la dumneata,
 Nicî o para nu ți-aș lua,
 Numai mândra că e-a mea.
 N'oi vrea mândra să mi-o dai,
 85 Mare pricină-o să ai!
 Dară Ghiță ce'mî dicea ?
 — Eū pe mândra nu ți-oī da,
 Că mândruța este a mea,
 Că mi-a dat' o sócră-mea,
 90 Să'mî țiū viéța cu ea!
 Harambașa ce'mî dicea ?
 — Aleī, Ghiță, frate Ghiță,
 Dē ce să'mî vorbești așa ?
 Eū vēd că te 'mpotrivești,
 95 Orī-ce dracului gândești ?
 Vrei în puști să ne 'mpușcăm,
 Orī în săbiī ne tăiem ?
 Dară Ghiță ce'mî dicea :
 — Nicī în puști nu ne 'mpuș-
 [căm,
 100 In săbiī nu ne tăiem;
 Numai la luptă ne luăm,
 Că e bună și diréptă
 Și de Dumneđeū lăsată!
 Harambașa c'auđya,
 105 Fórte rēū se supēra,
 Armele jos că trântya,
 La Ghiță se repedya
 Și de luptă s'apuca ;
 Fără veste mi-l lua,
 106 Mijlocelu 'y cuprindea.
 Se lupta cât se lupta,
 Ȋ de vară până 'n séră,
 Fără pic de năđușelă.
 Din lupta ce se lupta
 115 Luī Ghiță 'y se 'ntēpla,
 Cureaua i se rupea.
 Dară Ghiță ce'mī făcea ?
 De mândruța se ruga :
 — Mândro, mândrulița mea,
 120 Nu ședea, nu te uita,
 Cată f...tu-ī mumă-sa,
 Că'mī pērde hoțu viéța ;
 Vin' de'mī nódă curéua.
 Dar mândruța ce 'mī dicea ?
 125 — Ghiță, soțióra mea,
 Luptă-te cum oi putea,
 Curéua nu ți-oī 'noda ;
 Care vē veți birui,
 Tot o soție mī-o fi !
 130 Atunci Ghiță 'mī auđya,
 Fórte rēū se supēra,
 C'o mână că se lupta,
 Cu alta curea 'noda ;
 Dupe ce curea 'noda,
 135 Amēndouē le punea ;
 Când odată 'l aducea,
 Pîn rădăcinī mi-l trântya,
 Pēnē 'n genunchī il îngropa.
 Harambașa se căsnya,
 140 Când pe Ghiță 'l aducea,
 De la pămīnt nu'l hurnya.
 Tot Ghiță se mai căsnya,
 Când al doilea l'aducea
 Și de pămīnt că mi-l da,
 145 Pēnē 'n brēū il îngropa.
 Harambașa ce dicea ?
 La rugăciune pica :
 — Aleī, frate Ghiță, frate,
 Mai lungește-mī viéța
 150 Și mândruța fie a ta,
 Că'ți dăruiesc potera
 Și-oī trăi cum oi putea ;
 M'oi duce la țara mea,
 N'am știut de dumneata !
 155 Dară Ghiță ce'mī făcea ?
 Nicī o vorbă nu vorbya,
 Numai d'o parte se da,
 Și paloșu mi-l scotea.
 Când odată aducea,
 160 Capu c'o spată-ī tăya,
 Ca pe varză mi-l toca,
 Și de mândra se ruga :
 — Mândro, mândrulița mea,
 Să 'mī aduci pe murgu 'ncoa.
 165 Dar mândruța ce'mī făcea ?
 Ea pe murgu 'l aducea
 Și de dălog il ținea,
 Pēnē Ghiță 'ncăleca.
 Dacă Ghiță 'ncăleca,
 170 De călare se'ntindea
 Și pe mândra că mī-o lua ;
 Mâna în brēne 'y punea ;
 La spate și-o arunca
 Și cu murgu că vorbya :
 175 — Murgule, murguțu-meū,
 Eū de când te-am cumpērat
 Nicī un sgārbaci nu ți-am dat,
 Dar acum o să te bat !
 Când frēul il slobođya
 180 Cu pinteniī il inghīoldya,
 Mitutel măīdan făcea.
 Trecea dealu Ardealuluī
 Și vaea Sabaruluī,
 Cāmpu Severinuluī.
 185 La mijlocu cāmpuluī
 Vēđu mică sălcioră
 Cu umbrița rotungyórá.
 Acolo descăleca,
 Pe murgu și'l priponya

- 190 Unde iarba 'i plăcea.
La disagei căuta,
Mică ploschiță scotea
D'o vadră și cincî oca,
Care bea Ghiță cu ea.
- 195 Două pahare umplea :
— Ține, mândro, vin de bea
De la mânușița mea,
C'oî mai bea,
Orî n'oî mai bea,
- 200 De la mânușița mea !
Dar mândruța ce'mî facea ?
Incepea d'a suspina
Și din pahar nu mai bea.
Dar Ghiță ce mî-ș făcea ?
- 205 Dacă vedea că nu bea,
Fôrte rău se supăra,
Mâna pe ploscă punea
Și din gură mî-o sălta,
În fundu-î o răsufia
- 210 Și pe iarbă mî-o trântia.
Mâna 'n pozînar băga,
Mitutel paloș scotea,
Să făcea d'amelînța;
Capu c'o spată-î tăia
- 215 Ca p'o varză mî-o toca.
Țițele 'i le alegea
Țițele,
Cosițele,
La disăgei le punea,
- 220 Pe murgu încăleca
Și la sócră-sa 'mî pornia.
Calu afară că'l lega
Și 'n casă când intra :
— Bună diua, maică-mea !
- 225 Mai ții, maică, varză acră,
Să băgăm cu carne grasă
Din fie-ta ta cea frumósă,
Dacă 'a fost mintea próstă !
Sócră-sa că nu credea,
- 230 Gândeia masa că cerea.
Frumósă masă-î punea,
Cu vin dulce mî-l cinstia,
Bea Ghiță, se ospăta :
- Maică, măiulița mea,
235 Vîno, maică, să-ți arăt,
Dacă nu'mî cređi cuvîntul,
Nici nu 'i-am făcut mormîntul.
Vîno să-ți dau odórele,
Ca să-mî cređi cuvintele !
- 240 În disăgei căuta,
Țițele i le scotea,
Țițele,
Cosițele.
Ea atunci, când le vedea,
- 245 Pe dată le cunoștea
Și tot hoțu mi-l făcea.
Mâna 'n cap își punea,
Cât apuca atât rupea,
De fie-sa se văicărea !
- 250 Dară Ghiță ce'mî făcea ?
Dacă vedea și vedea,
Paloșu el că'l scotea,
După ea se repeđia.
Sócră-sa ce mî-ș făcea ?
- 255 Ea de frică că fugia,
Pin bălării se băga ;
Dar el căutând de ea,
Două plaste că'mî vedea
Și d'un furceluș căta
- 260 Și'n cosițe'l înfigea.
Sus pe plaste o urca,
Vêrfu la plastă că făcea.
El pe murgu încăleca
Și pe culniță pleca.
- 265 Mergea Ghiță șuferând
Și cu murgu neghezând.
Cine la Ghiță asculta,
Fete mari se 'mbolnăvia
Nevestele se stârpia !
- 270 Mă plătiî cu cântecu,
Ca lupu cu urletu ;
Când vênătoru'l gonește
Dă pielea și să plătește.
Și mai dați cu picătura,
- 275 Să ude Policea gura !

CANTECU LUI GHITA CATANUTA

(VARIANTA)

Audita de Chr. N. Țapu de la lautarul Dumitru Baranca, din Peșteana-de-sus.-Gorj.

- Fóle verde peliniță
 Pe cel deal, pe cea culmiță,
 Trece Ghiță Cătănuță
 Cu doî-spre-ce catărăi
 5 Incărcați de gălbinei,
 Cu mândruța pîntre ei.
 Trec prin codrii
 Merg la socrii.
 Dară Ghiță ce'mî dicea ?
 10—Eû mândro de când te-am luat
 Nicî cântec nu mî-ai cântat,
 Să te ascult, mândro, cu drag.
 Dară mândra ce'mî dicea :
 —Eû, Ghiță, când ți-oi cânta
 15 Ape mar, s'or turbura,
 Copaci mari s'or despica,
 Văi cu văi s'or împreuna,
 Munții în capete s'or da ;
 Și am un glas cam femeiesc,
 20 Și cuvintele haîducești,
 Și Lotrénul mi-o auđi,
 Lotrénul Lotrenilor,
 Harambașa al hoților.
 Dară Ghiță ce'mî grăia ?
 25 —Cântă-ți, mândro, cântecu
 Că mî-e drag ca sufletul !
 Că cât m'oi vedea în picfóre
 De nimeni să n'ai fióre.
 Dară mândra ce'mî făcea ?
 30 Incepea d'a cânta ;
 Ape mari se turbura,
 Văi cu văi se împreuna,
 Munții în capete se da
 Și Lotrénul mî-o auđia,
 35 Lotrénul Lotrenilor
 Harambașa al hoților,
 Foițică și-o lelea
 Dar Lotrénul ce'mî făcea ?
 Gură la băieți că da :
 40 —Auđiți mândruța mea,
 Care mă iubiam cu ea
 Din copilăria mea !
 Impënați pădurile
 Și tóte colnicile.
 45 Ei pădurile impëna.
 Dar Lotrénul ce'mî făcea ?
 La vamă el alerga
 Și puținel că mi-ș sta,
 Iacă și Ghiță 'mî sosia
 50 Cu mândra d'a 'mpreuna.
 Când Ghiță mi-l vedea
 Un pas înapoi că da
 Și Lotrén la el striga :
 —Dă-ți, voinice, dă-ți de vamă
 55 Dă-ți pe murgul teú de vamă
 Să te las cu capu'n țară !
 Dară Ghiță ce'mî grăia ?
 Cât capul la trup mî-o sta,
 Nicî pe murgul nu l'oi da,
 60 Că mi l'a dat tatăl meú
 Să'mî porțe trupșorul meú !
 Dar Lotrénul iar striga :
 —Dă-ți, voinice, dăți de vamă,
 Dă-ți pe mândra ta de vamă,
 65 Să te las cu capu'n țară.
 Frunđuliță și-o lelea,
 Dară Ghiță ce'mî dicea ?
 —Cât capul la trup mî-o sta,
 Eú pe mândra nu mî-oi da,
 70 Că mî-a dat'o sócră mea,
 Din copilăria mea,
 Să'mî supțiu casa cu ea !
 Dar Lotrénul ce'mî dicea ?
 — La luptă să ne luăm,
 75 Ori în săbiî să ne tăiam ?
 Dară Ghiță ce'mî grăia ?
 —La luptă să ne luăm,
 Că lupta este diréptă,
 Nu-î ca sabia spurcată.
 80 Ei la luptă se luaú
 Di de vară pënă 'n séră.
 Veni sórele la prânđ

Luî Ghiță-î veni un ris ;
 Veni sórele la amiaq'
 85 Nu mai putea de necaz;
 Veni sórele în chindie,
 Veni luî Ghiță mânie. .
 Foie verde și-o lalea
 Dară Ghiță ce'mî făcea?
 90 Brêu'n jos că'l slobodîia
 Și pe mândruța 'ncerca:
 —Rădică'mî, mândro, brênețu,
 Că mă prăpădește Lotrețu !
 Dară mândra ce'mî grăia ?
 95 —Voî, carî v'așt pridudi,
 Tot d'un bărbățel mî-o fi !
 Dară Ghiță ce'mî făcea ?
 Binișor el să 'nvêrtia,
 Cu Lotrén în pămînt că da
 100 Și paloșul că'l trăgea,
 Capul luî Lotrén că lua.
 El la cal că mi-ș mergea,
 Picforul în scară punea
 Și pe cal încăleca;
 105 La cârciumă descăleca
 La cârciuma Lotrilor
 Din munții Carpaților.
 El la cal că mi-ș mergea
 Mâna 'n disagî c'o băga,
 110 O ploschiță că scotea,

O ploschiță mitutea
 De-o vadră și cincî oca
 Și la mândruța mergea :
 —Ține, mândro, vin de bea
 115 De la d'albă mâna mea;
 Orî oî bea, orî n'oî mai bea !
 Iară mândra ce'mî đicea ?
 —Iartă-mî, Ghiță, greșéla !
 —Iac-oî să-ți ȳert greșéla !
 120 El paloșul mi-l trăgea,
 Cașul mândruții că'l lua
 Și în disagî că mi-l băga
 Și pe cal încăleca,
 La sócră-sa că mergea.
 125 Sócră-sa, când il vedea,
 Masă afară că'î punea.
 Dară sócră-sa grăia :
 —Să fie și mândra ta,
 'Tot mai bine ț-ar șede a.
 130 —Dară Ghiță ce'mî grăia ?
 — Maică, măiculița mea,
 Mândra ț-a fost de furat,
 Păgubașu m'a apucat.
 Dar n'aș, maică, varză acră,
 135 Să băgăm cu carne grasă
 Din mândruța ce-a frumósă,
 Decă nu'mî cređi cuvîntul,
 138 Poftim și moțișorul !

BITA CATANUȚA.

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la lăutarii Dumitru Baranca, din Peșteana-de-sus, Gorj și Ch. Cobzaru, din Târgu-Jiu.

- Pe culnița dealului,
Dealului Ardealului,
Plimbă-mi-se Cătănuță
Cu-a lui d'albă de mândruță,
5 Cu doi bani în puzinar,
Cu doi trei catârași
Săcsănați de gălbinași
Și cu două călușei
Săcsănați de gălbinei,
10 Cu mândruța pintre ei.
Plimba Biță cât plimba,
La o cărciumă că da,
Bea cu mândra și mânca
Și puțin chef că făcea.
15 Biță mândrii că dicea :
— Alei, mândră, mândra mea,
De când, mândro, te-am luat
Un cântec nu mi-ai cântat,
Să te-ascult, mândro, cu drag.
20 Dara mândra ce'mi dicea ?
— Alei, Biță Cătănuță,
Am un glas cam femelesc
Cuvintele hațducești ;
Când oi începe d'a cânta
25 Livești verși s'or scutura,
Munții că s'or tremura
Apa'n puț s'o turbura,
Și pe mine m'o auți
Aldi Pana,
30 Rușiana.
Graul meu l'o înțelegea
Și la tine c'o veni
Și pe mine m'o lua,
Că i-am fost ibovnicea
35 Din mică copilăria;
Geaba de dragostea mea
Căci pe mine m'o lua !
Dară Biță ce'mi dicea ?
— Cântă-ți, mândro, cântecu,
40 Că mi-e drag ca sufletu !
Incepea mândra d'a cânta
Pana Rușiana o auția
Și la Biță că'mi venia;
Pe Biță că'l întreba :
45 — Ce ne calcă moșiile
Și ne paști ierburile ?
Ia să'mi dai pe murgu vamă,
Ca să scapi cu cap la țară.
— Eū pe murgu nu'l-oī da
50 Odată cu viața mea ;
Că mi l'a dat socru-meū,
Să-mi porțe trupșoru meū !
— Dă-mi pe mândra atunci,
[vamă,
Ca să scapi cu cap la țară.
55 — Nicī pe mēndra nu ți-oī da
Odată cu vīața mea,
Că mi a dat'o sócră-mea
Să țiū căscioră cu ea !
Dară Biță ce'mi grăia ?
60 — Alei, Grușo, ce'mi poștești ?
Orī în săbiil să ne tălem
Orī în luptă să ne luām ?
— Lasă sabia 'ndrăcescă,
Aī în luptă voīnicescă,
65 Că mi-e bună și înțelēptă
Și de Dumneđeū lăsată !
Eī în luptă se luaū,
Se luptară ce se luptară,
Ți de vară pēnē'n séră,
70 Nicī unu nu se trântia.
Dară Biță ce'mi făcea ?
Brēnețu la vale lăsa
Și pe mândra c'o chema
Și din gură că-i dicea :
75 — Sărī, mândruțo,
Sărī, drăguțo,
De'mi lēgă brēnețu,
Că mă trāntește Lotrețu,
Și'mi rēpune mie capul
80 Dar mândruța ce'mi grăia ?
— Ia luptați, Biță, luptați,

- Care cum o birui,
Tot un bărbățel mî-o fi !
Dară Biță ce'mî făcea ?
- 85 Brînețu în dinți că lua,
Când odată că răcnîa
Pe Lotreț că mi-l trântîa;
Lotreț din gură grăia,
Frați de cruce se prindea,
- 06 Voie de la altu'sî lua.
• Dară mândra ce'mî dicea ?
— Iartă-mî, Biță, greșala
Că n'oi mai face asta !
— Lesne, mândro, te-oi ȳerta,
- 95 Anevoie oi uita,
Dar știi, mândruțo, ce-va ?
Astă vară ce-a trecut,
Tot de cósă m'am ținut,
Șapte copiți că mi-am făcut.
- 100 La șase le-am făcut vêrf,
Numai una mî-a rămas;
D'o vrea bunul Dumneđeũ,
S'o fac eũ cu capul têu !
Dară mândra ce'mî dicea ?
- 105 — Iartă-mî, Biță, greșala
Că n'oi mai face asta !
Dară Biță ce'mî grăia ?
— Mândro de cîndeũte-am luat
In spate nu te-am cătat.
- 110 Spatele că'l arăta,
Capu cu paloșu tăia,
- Sus pe claie c'ò urca
Vêrf la claie că făcea.
Códele și țitele le tăia
- 115 Și'n pozînar le băga
Și la sócră-sa mergea.
Sócră-sa, când îl vedea,
Mult bine eĩ că-ĩ părea,
Frumósă masă'ĩ intindea;
- 120 La bêtură că mi-ș bea,
Sócră-sa din gură'mî grăia :
— Bine-ți șade, Biță, așa;
Dar mai bine ți-ar șede
Când ar fi și mândra ta.
- 125 Aminte lui ȳ aducea,
Códele din pozînar scotea :
— Poftim și pe fiica ta !
Aleĩ, maĩcă, maĩca mea,
Maĩ ai nițicã varză acrã,
- 130 Sã băgãm cu carne grasã,
Din fie tata cea frumósã,
Cã ȳ-a fost eĩ mintea próstã !
Când mamã-sa că-ĩ vedea
Códele și țitele,
- 235 Ea din gură că grăia :
— Lasã-ĩ fie rêu, nu așa,
Cã mî-o cerea din vecinĩ,
ȳ făcea ómenĩ nebunĩ ;
Dară Biță om de trébã
- 140 ȳ tăie capu mai de grabã !

CANTECUL LUI PAUN HAIUCUL

Cules de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu, lăutar în R.-Vâlcea.

- Fôie verde dedețel,
Cine trece prin Muscel?
Păunel ăl frumușel
Cu doî spre-ce după el,
5 Cu doî-spre-ce catârași
Incărcați de gălbinași.
Fôie verde și-o lalea,
Iară Păun ce'mî făcea?
In gazdă la popa trăgea,
10 La masă că mi-l gășta:
— Aî, Păune, să cinăm!
— Nu cinez, popo, cu tine.
Ia mai dă-mî cheițele,
Să dăscuî lădițele,
15 Să'mî ridic cu sutele,
Tot galbenî și gălbiorî,
Că sint la purtat ușor
Și la schimbare cu spor.
Iară popa nu se dă,
20 Dară Păun ce'mî făcea?
Cu stânga că mi-l isbîa
Cu dreapta mi-l sprijinîa.
Iară popa ce dicea?
— Iartă-mă, tăicuțule!
25 Pune mâna după ușă,
Veđi că e o căldărușă,
E plină de părălușe.
Păun nu se mulțumîa
Cu stânga că mi-l isbîa,
30 Cu dreapta mi-l sprijinîa.
Dară popa ce'mî dicea?
— Iartă-mă, tăicuțule,
Că mai am un borcănaș
Și mi-e plin de gălbinași!
35 Și p'ala că mi și-l lua
Și tot nu se mulțumîa.
Dară Păun ce'mî făcea?
La popa că se răstîa
Și cu palma că'l plesnîa.
40 Când cu drépta că'l isbîa
Cu stânga mi-l sprijinîa.
Cată f...tu-î mumă-sa.
- Dară popa ce'mî dicea?
— Iartă mă, tăicuțule,
45 Că mai am un chimiraș
Cu dobânda din oraș!
Dară Păun ce'mî făcea?
Baniî pe murgu și punea
Și la colnic se suîa.
50 Fôie verde lemn de prun
De când s'a iscat Păun;
Nu mai trec cîocoî pe drum,
Tot de frica lui Păun.
Fôie verde și-o lalea,
55 Dară Păun ce'mî dicea?
F...tu-vă 'n lege cîocoî,
De v'ași rinde la zăvoî
Cu măciuca să vă 'moî,
Să vă fac capul
60 Ca bumbacul,
Și spinarea
Ca căldarea;
Să vă belesc pe piciore,
Să'mî fac tēcă la pistole;
65 Să vă iaî pîlea după cap,
Să'mî fac tēcă la baltac;
Să vă iaî pîlea după c....
Să'mî fac teașcă dē tutun!
Fôie verde și-o lalea
70 Negustorî la bâlcîu trecea;
Negustorî Bucureștenî
Trec la bâlcîu la Riurenî.
Dar Păun ce'mî făcea?
Calea la strâmtorî ținea
75 Și d'un negostor prindea.
De chiotore mi-l lua,
In valea mare 'l băga,
De parale 'l scutura,
Tot parale duraliî,
80 Luate de la zapciî,
De la hoțî de consiliî;
Tot galbenî și veticî
Tot de două-decî și cincî,
Să 'mpărțescă la voinicî.

85 Ȋiua 'm' bea' cu m'ndrele,
 N'optea 'm' isbesc tufele
 Œi 'm' calc' m'atusele
 Œi ridic cu sutele !

M' pl'at' cu c'ntecu,
 90 Ca lupu cu urlatu ;
 C'nd v'n'atoru 'nt'lneste,
 92 D' p'lelea Œi se pl'ateŒte.

CANTECUL HAIUCULUI RADU ANGHEL

Cules de Christ. N. Œapu de la Stancu I'ón, l'utarul, CucuieŒilor-Teleorman.

Frun'uliŒ' samulastr',
 Aic' la drumu din c'ost',
 Bea Radu Œi c'o nevast',
 C'o h'Œ' de pri'ot'esa, —
 5 Frun'uliŒ' barlabo',
 Pri'ot'esa din Pribo', —
 Frun'uliŒ' fo' de viŒ',
 Pri'ot'esa popi' GhiŒ'.
 Frun'uliŒ' Œ'o lalea,
 10 Dar S'ore c' ce'm' Œicea ?
 — M' Radule dumneata,
 Ce Œe'Œ' cu femeile,
 C' ne-a'mpresurat poterile ?
 Dar' Radu ce'm' Œicea ?
 15 — M' S'ore, om blestemat,
 C'ate chefur' m'-a' stricat
 Œi mere' c' te-am Œertat,
 Tomn'acum am s' te bat !
 Nic' vorba nu ispr'v'ia,
 20 Ocol potera c' Œ' da,
 Œi el, frate-Œ' respundea :
 — Las s' vie f...t'o'n cruce,
 C' cum vine-aŒa s' duce !
 M'ana 'n br'ne c' b'ga
 25 Œi un pistol mare scotea,
 'n poter' 'l slobo'Œia,
 Mare drum p' ea f'cea.
 F'fe verde Œi-o lalea,
 Da, ve'Œ', Radu ce'm' f'cea ?
 30 El, frate, c' se scula,
 La vale c' m' scobora,
 La popa GhiŒ' 'm' sos'ia.
 — Bun' s'era p'rinŒele !
 — MulŒ'amescu-Œ', c'p'it'anele !
 35 — C'p'itan' Œint la t'erg,
 E' Œint Radu cel din cr'ng ;
 E' s' p'ort' cu papuc'

Iar e' m' por cu opinc' ;
 Cu opinc' cu cataram',
 40 De nu'm' bag' nimen' sam' !
 Dar c'nd popa m'-au'Œia
 Scotea vinu cu vadra,
 Rachiu cu arama
 Œi Œ' da lui Radu de bea.
 45 Œi bea Radu, nu prea bea,
 De parale 'l 'ntreba.
 Dar' popa ce'm' Œicea ?
 — R'ducule dumneata,
 E' Œic, Œe'Œ', pe legea mea
 50 D'o' m' ave'a fre-o para !
 — HoŒule, a' parale,
 Desleg'nd la s'arindare !
 Radu, frate, ce'm' f'cea ?
 Buzduganu c' m' scotea,
 55 Pe popa 'n cap il isb'ia.
 Dar' popa ce'm' f'cea ?
 CheŒe 'n m'na' lua,
 La cas' de ban' mergea,
 Cinc' pung' de galben' c' Œ' da.
 60 Ȋiua bun' nu Œ' lua,
 Radu p'ac' c' m' porn'ia.
 Dar' popa ce'm' f'cea ?
 Fl, frate, mult se v'Œta
 Œi din gur' c' striga :
 65 — Nu Œ'e, Radule, p'cat
 AtiŒ' ban' de m'-a' luat ?
 — F..tu-Œ' crucea ta de pop',
 A' tocat, or' n'a' tocat,
 Mult' lume-a' 'nŒelat.
 70 M'atusele de prin sat
 A' luat ban' pe periat
 Œi tot Œe Œi-Œ' au' dat !
 F'fe verde Œi-o lalea,
 Iac' potera'm' sos'ia,

- 75 Potera din Slatina,
Bat'o maica Precista !
Radu, frate, ce'mi făcea ?
El la crâng, veđi, s'ascundea.
Potera'l inconjura
- 80 Flintele'n el că ochea
Și pe rând le slobođia.
Dară Radu ce'mi făcea ?
Glónțele'n palmă prijinea
Și'n dărăt că le-arunca :
- 85 — Țineți băteți, glónțili,
De vă umpleți flintili,
Că vă prind poterili !
Dar un hoț de dorobanț
Puse mâna pe un sfaņț,
- 90 In patru că ini-l tăia
Și'n flintă că mi-l băgă,
Și pe Radu 'l impuscă,
Cam la buza fesului,
La retezul pėrului,
- 95 La casa sufletului,
Unde'i păs voinicului ;
Pe spate că mi-l culca,
Potera la el năvălea.
Radu, măre, se scula,
- 100 Și din guriță grăia :
— Băteți, stați încetinel,
Să vă cânt d'un cântecel.
Foie verde trei sipici,
Dintr'o cėtă de voinic,
- 105 Rămăsei singur p'aici !
Câte văi sunt mari și late
Tot de Radu sunt călcate,
Câte văi, câte vălcele,
Tóte's surorile mele !
- 110 Și el sfârșitu că'și da,
Potera mi-l ridica
Și la Slatina'l ducea.
Cin' pe Radu că'l vedea,
Tot pe Radu'l miluia!

CANTECUL LUI IANCU JIANU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Iautarul Cosma, din Bărbătești-Vâlcea.

- Foie verde de lipan,
N'ați auđit d'un Jian
Și d'un hoț de căpitan,
Care umblă prin păduri
- 5 Cu 16 panduri ?
Cu pistole inarimați,
Cu pușci flinte încărcăți,
Umblă ca niște turbați ;
Fură miei de la cġobani,
- 10 Armăsarī de la mocani
Făr'de plată făr'de bani,
Umblă ca niște dușmani.
Dară Iancu auđia,
Pe el potera il căta,
- 15 El de poteră fugia
Tocmai la Olt se opră,
Călare pe armăsar
Și striga : Frate podar !
Trage podul,
- 20 Să trec Oltul,
- Că-ți trimet un glonț in pġept,
Orī te culc, orī te deștept !
Așa Iancu ce'mi đicea ?
— De cât o para la pod
- 25 Murgu'mi trece cam la pod ;
La ce să mă căculesc
Și la toți să mă smeresc,
Pēne-oī trece Oltu'n piez ?
Dară Iancu ce'mi đicea ?
- 30 — Haī, haī, murgule haī,
Nu mai face pėru creț,
Haī la Slatina'n județ !
Iancu la județ venia
Și pe el il dojinia :
- 35 — Iancule Jianule,
Lasă-ți nebuniile,
C'oī să-ți dau d'ou boierie,
Ca să-ț fie bucurie !
F...tu-ți boieria 'n c. .
- 40 Ađi mi-o daī, măine mi-o yei ;

<p>Tu cu boŃeria ta, Eũ cu nebunia mea, Oĩ trãii cum oĩ putea! De cãt în tãrg cu papuci 45 Mai bine în crãng cu opinci, Sã'mĩ Ńau galbenĩ veneticĩ, Sã pãdesc pe la strãmtori Ca sã despoi negustori. Sã le Ńau pĩlea dupã c... 50 Sã fac tecșor de tutun,</p>	<p>Sã le Ńau pĩlea dupã cap, Ca sã'mĩ imbrac un mãzdac ! Ce-oĩ cãștiga într'o varã, Beau cu mãndrele într'o searã, 55 Dia cu mãndrele în chef, Nãptea cu tufele'n pĩpt. De cãt sã mã cãcũlesc, Mai bine sã haĩducesc, 59 Sã trãiesc sã 'nveselesc !</p>
---	---

IANCU JIANU

(VARIANTA)

Cules de Christea N. Ńapu, de la G. Savian — Ocnele-Marĩ (Vãlcea).

<p>Fãye verde de lipan, N'aŃi auđit d'un Jian Și d'un hoș de cãpitan, Care în codru mã-a Ńeșit 5 Cu đece întovãroșit ? Și nicĩ unde te gãndești, Cu el în drum te întãlnești. Și te'ntreabã binișor Cu cuvãnt bun blãndișor : 10 —De unde viĩ, flãcãiaș, Din ce sat din ce oraș ? Luat-aĩ de drum rãvaș</p>	<p>Sã nu pãtimești ce-vaș ? Ce negustorie ai ? 15 Birul la cine Ńi-l dai ? De ai bani mai multiceĩ Dã-mĩ jumãtate din ei, Cã'Ńi dau la mãnã rãvaș Sã nu rãmãĩ pãgubaș ! 20 Și cu vremea de-oĩ trãii, Pẽnã 'ntruna Ńi-oĩ plãti ; Iar dacã-oĩ muri eũ, 23 IŃi va plãti Dumneđeũ !</p>
--	---

CANTEC HAIDUCESC

VARIANTA.

Auđit de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ión Țuguț, din Râmnicu-Vâlcea.
A se vedea varianta N. 210 pag. 167 din colecția Bibicescu, idem variantă No. XXXII pag. 262 din colecția D-lui V. Alexandri.

Fôie verde de livede,	Și mi-ș frige d'un berbece.
Sub pôle de codru verde	Nu mi-l frige cum se frige
Țititel focșor se vede,	10 Și'l întôrce din cârlige
Mititel și potolit	Și mi-l pune prin belciuge,
5 Și de hađducı ocolit.	Ca să-ı fie carnea dulce
Nu știu de ce sađ doı-spre-ce,	Și mi-l duce la colnice
Peste sută cățı maı trece,	Și mi-l bea cu vin de'l dulce!

CANTECUL LUI CORBEA

Cules de Ch. N. Țapu de la Ion Stan Baluica-Mănăstireni-Vâlcea.
A se confrunta cântecul «Corbea» din colecția d-lui G. Dem. Theodorescu pag. 517 eqq. In cântecul de față sa vorbesce de metamorfosarea pasereı Corbea in haiducul Corbea, și este unicul cântec pôte, unde se vorbesce de această metamorfosare.

Ađı e joı de diminéță,	'Nalt și minunat,
Stefan Vodă s'a sculat,	De cóje curat,
Făță albă ș'a spălat,	De crăcı dărımat,
Pe ochiı negriı s'a spălat,	20 De vêrf aplecat,
5 Chică négr'a pıeptănat,	In el Corbea mı-a 'mpuțat.
La icóne s'a închinat,	In luna lui Undrea,
Multă óste a adunat	Când ıı țarna grea,
Și in vênătóre a plecat,	Corbul că oua
Pe câmpu la Calafat,	25 Corb pasere neagră,
10 După paserı gálbióre,	Lighiónă 'ntreagă.
Că sunt bune la măncare.	In luna lui Cărindar
Păserele n'a vênat,	Și a lui Făurar,
El ochianu că șı-a luat	Când sunt gerurı tarı,
Și pe câmp că s'a uıțat,	30 Și noptile marı,
15 D'un cıungar 'nalt c'a ochıfat.	El că mi-ș clocea,
Cıungar 'nalt,	Puiı că'ı scotea.

- Martie venia,
 Puî dolofăniă,
 35 Zac ca vaî de ei!
 Corbea că'mî pleca
 Pe munţi,
 Cărunţi,
 Sórele 'mî pripeşte,
 40 Piatra se 'ncăldeşte,
 Fraga că 'nfloreşte.
 Corbea c'o păziă
 Pēnē să cocea,
 Şi el că mî-o lua
 45 Şi la puî venia,
 Vēntu mî-abătea
 Despre Calafat,
 Căinele spurcat.
 Tare adia,
 50 Cîungar jos că'mî da,
 Cuîbu că'l surpa.
 Corbea, când venia,
 El se supēra
 Şi el că pleca,
 55 Mai sus se sălta.
 Corbea 'mî cloncăneşte,
 Zidurî se clăteşte;
 Corbea 'mî cloncănea,
 Zidurî se surpa,
 60 Pagubă făcea.
 Ştefan Vodă ce'mî făcea ?
 Ştefan Vodă cel mai mare,
 Care era Domn in țară,
 Multă óste aduna ;
 65 Aşa el că porunca,
 Ca pe Corbea să'l impuşte.
 Ei cu armele trăgea,
 Pe Corbea nu'l nemerea.
 Dară Corbea ce'mî făcea ?
 70 Mai la vale se muta,
 La late
 Corlate,
 Unde muriî-şî bate,
 La colţi de cetate.
 75 Ştefan Vodă ce'mî făcea ?
 El de gândurî că se lua
 Şi trei fete mi-ş avea,
 Trei fete de măritat,
 Câte trele sunt de dat.
 80 Aşa Corbea s'a gândit :
 Să se lase de Domnie,
 S'apuce de haîducie,
 N'o fi nemerită bine ?
 Ştefan Vodă c'auđia,
 85 Din vreme se pregătea
 Şi mozică că chema,
 Ficiorî de domnî 'nvita
 Şi la dēnsn că'î poftia.
 Ficiorî de Domnî că venia
 90 Pe canapele şedea.
 Ştefan Vodă ce'mî făcea ?
 Fetele că le'mbrăca,
 Tóte la un port era,
 Mere de aur le da
 95 Şi el că le 'nvăta :
 —Care vouē vi s'o părea,
 Merişóre le veţi da;
 In cine veţi nemeri
 Cu ăla vē voŭ logodi.
 100 Iacă douē nemerea,
 A mai mică remănea,
 Frumósă masă întindea.
 Dar la masă ce'mî mânca ?
 Numai peste şi postrungă
 105 Şi d'a dulce caracadă.
 Bea boŭeriî veselîa
 Şi de Corbea sfătuia,
 Dară Corbea ce'mî făcea ?
 Că el la târg că mergea,
 110 Ca boŭer se 'nchipuia,
 Şi-ş lua haine 'nporuncelă,
 Scris'a luna
 Cu lumina
 Şi sórele cu căldura ;
 115 Şi 'ntre doî umerei
 Scris'a doî luceferei
 De mor fetele de ei ;
 Fete marî se 'mbolnăvesc
 Nevestele se stărpsc.
 120 Corbea, dacă se'mbrăca,
 La Ştefan Vodă mergea
 Şi la uşă mî-asculta.
 Când boŭeriî sfătuia,
 Numai de el că vorbîa.
 125 Măna pe clanţă puneă,
 Când în casă se ivia
 In casă se lumina.
 Boŭeriî, dacă vedea,
 De la masă se scula,
 130 La Corbea se ploconia
 Şi la masă că'l poftia,
 Şi Corbea, măre, nu vrea.
 Ştefan Vodă ce'mî făcea ?
 Din palat se ridica
 135 Şi pe Corbea 'l aşeđa.
 A mai mică fetişoră,
 Care 'n urmă remănea,
 Ea la Corbea se ducea,
 De gātu-î se agăța
 140 Şi pe genunchî-î şedea.
 Măr de aur că'l scotea
 Şi'n pozinar il băga.

- Ștefan Vodă așa vedea,
 Pe Corbea mi'l logodia
 145 Și pe fie-sa că i-o da.
 De zestre ce'î dăruia?
 Tot ciređi de boi
 Și turme de oi,
 Și care de bani,
 150 Și-'un car de dușmanî.
 Corbea ce făcea?
 Nu se mulțumea;
 El ce'mî-ș grăia?
 — Taică, tăiculiț-al meu,
 155 In zadar m'ai logodit!
 Mie ce mî ai dăruit,
 Mie că nu m'-a plăcut,
 Eū nu eram de însurat,
 Dar la ce m'am bucurat?
 160 Când odată te-am ochiat,
 Pe la noi pin Calafat,
 Tot pe Roșu 'ncălecat,
 Și cu norii amestecat,
 Acilea m'am bucurat,
 165 Dar nu eram de 'nsurat.
 Ștefan Vodă c'auđia,
 Fôrte reū se supera
 Și el aci ce grăia?
 — Că dacă eū că știam,
 170 Fata n'o mai măritam.
 Nič pe Roșu nu'l mai dam.
 Dar fata, dacă auđia,
 Fôrte reū că se'ntrista
 Și lacrămile îi curgea.
 175 Dar boierii ce dicea?
 — Ah, Dômne Măria-Ta,
 De cât fata 'mbolnăvește,
 Dă-i pe Roșu 'l dărueste
 Și de nu ț-i-o fi cu voia
 180 Dôr din gură dărueste,
 Pênă fata-ți logodește
 El din gură 'mî dăruia,
 De la inimă nu vrea.
 Dar el, măre, ce făcea?
 185 El pe fie-sa că i-o da.
 In carită și-o punea
 Și-acasă mî-o trimetea.
 Unde casele ce i da
 El acolo se ducea,
 190 Cu nevasta că'mî ședea,
 Punea masa și mânca
 Și d'o slugă trimetea,
 Ca pe Roșu să i'l dea.
 Ștefan Vodă că nu va.
 195 Uite Corbea ce făcea?
 Adăsta pênă 'nsera,
 Frumosă masă punea,
 Cu vin dulce se cinstia;
 200 Nevasta și-o adormia,
 Paloș din cuiū și'l lua,
 La socru-seū se ducea.
 Porți încuțete găsia,
 Lacăte cu mâna lua,
 D'asvârlita că le da,
 205 Corbea 'n curte că untra
 Nimenia ca nu-l simția.
 Corbea la grajd că trăgea,
 Mâna pe Roșu punea
 Și pe Roșu încăleca,
 210 Cu norii s'amesteca
 Și acasă mi-ș venia,
 In dosu grajdului, trăgea.
 Dar in dosu grajdului,
 In malu bălegarului,
 215 Mică taînțiță făcea,
 Și pe Roșu 'l îngropa.
 El in casă că untra,
 Nevasta și o sëruta,
 Și din som mî-o deștepta
 220 Și cheițele că'i da.
 La pimniță-o trimetea
 Și vin dulce că i scotea,
 Bea Corbea se ospeta,
 Pênă sôre răsăria.
 225 Ștefan Vodă se scula
 Și la slugi că poruncia,
 Cheițele că le da
 La pimniță descuia,
 Vin roșu că strecura
 230 Și orđ verde vântura,
 Care la Roșu să'l dea;
 Iar pe Roșu nu'l găsia,
 Luț Ștefan Vodă-î spunea.
 Ștefan Vodă ce făcea?
 235 Multă oștire chema,
 Căutare că făcea
 Și de Roșu nu mai da.
 Dacă vedea și vedea,
 Doi gialapi la drum scotea;
 240 Cine pe drum că trecea,
 Mi-î bătea, mi-î chinua
 Și de Roșu nu mai da.
 Când era sôre 'nchindie
 Punea ômenî la frînghie;
 245 Răsări și sfânta lună,
 Sosi d'o babă bătrână,
 Cu brêū de lână
 De pěr de cămilă.
 Gealapii o vedoră,
 250 De mână mî-o luseră,
 La Domnu o dușeră.
 A babă bătrână

- Cu cărțile da,
 P'anume 'l spunea.
 255 Adasta pênă 'nsera,
 Doi gealapî că trimetea
 Și pe Corbea 'l aducea;
 În casă că'l închidea,
 'L întreba mi-l ispitîa,
 260 Mi-l bătea mi-l chinuîa,
 Pênă sóre răsărîa
 Și Corbea tot nu se da.
 Dacă vedea și vedea,
 Ștefan Vodă ce făcea?
 265 La gealapî că poruncîa
 Și pe Corbea mi-l lua,
 La temniță mi-l ducea,
 Sus pe apa Nistrului,
 La cea temniță pârlită,
 270 De nouă anî e părăsîta.
 Și acolo că'l închidea
 Nouă anî mi-l rînduîa
 Și fie-si că nu î spunea.
 Dar nevasta Corbîi
 275 Ea că-l căuta,
 Lumea ispitîa
 Și de el nu da.
 Ea dacă vedea,
 Pomană-î făcea
 280 Și mic sărindar
 Și cruce la drumurî marî.
 Puțin timp îni trecea
 Și ea că'mî auđîa,
 La tat-sëu mergea
 285 Și ea se ruga,
 Cu lacrămî plîngea:
 — Taică, tăiculiț-al meü
 De nouă anî și jumătate
 De când nu-l'am vëđut, frate!
 290 Ce rău mare țî-a stricat,
 De 'n temniță l'aî băgat?
 Ștefan Vodă asculta,
 Și milă i se făcea
 Și pe ea mî-o trimetea:
 295 — Tu, tată, să mi te duci
 Sus pe apa Nistrului,
 La cea temniță pârlită,
 De nouă anî e părăsîta,
 Și la feréstră sê-l strigî.
 300 D'o fi mort,
 Să țî-l porțî,
 Cu lacrămî să țî-l jeleşti,
 D'ale morțîi să'î gătești;
 D'o fi viu, ca să țî-l scoț
 305 Și-acasă să țî-l trimet.
 Tu acasă să te duci,
 Ouë roșîi să froșești,
 Premenele să gătești,
 Că pe Corbea să țî-l scoț
 310 Și-acasă să țî-l trimet
 Ea așa că'mî auđîa,
 La Corbea că se ducea:
 — Corbeo, soțîora mea,
 De ești mort
 315 Ca să te port,
 De ești viü,
 Ca să te știü
 Și de taica să mă rog,
 Ca pe tine să te scoț!
 320 Dar Corbea, mare, auđîa
 Și el că mi î răspundea:
 — Alei, tu, soțîa mea,
 Nu's mort, nicî nu's viü,
 Numai suflețelu'mî țîü!
 375 Zac în apă
 Pênă 'n talpă,
 Și'n nămol,
 Pênă 'n potmol!
 Briü la vale-a putređit,
 330 Briü la deal a muceđit;
 Barba 'mî bat' genunchile
 Și chica călcăile;
 Mustățile,
 Brațele,
 335 De nouă anî și jumătate,
 De când zac în gros pe spate!
 Pe mine când m'a băgat,
 Bróștile eraü ca nucile,
 Năpârcile ca fusile;
 340 Dar acuş de nouă anî,
 Bróștile
 Ca ploștile,
 Năpârcile
 Cât grinđile!
 345 Dar o hóță de năpârcă,
 Cred în barbă mî-a 'mpuľat.
 Când se 'ntinde,
 Mă cuprinde,
 Se sgărcește,
 350 Mă topește,
 Solziü pe ea că trosnește,
 Inimîora mî-o sfîrșește!
 Dragă, soțîora mea,
 Alt cum-va că n'aî putea.
 355 Tu acasă să te duci,
 În dosu grajduluî să mergî,
 În malu bălegaruluî,
 În bătaia sóreluî,
 Să sapî, mândruță, de sară,
 360 Să'mî daş pe Roşu afară,
 Că e 'nşelat și 'nfrinat,
 De la taică-tëü furat,

Cum e bun de 'ncălecat,
 Pentru Roșu m'a băgat!
 365 Dară Marți de diminătă,
 Se face d'un tîrguleț,
 Tu la tîrg cu el să mergi,
 Și să mi-l tragî de căpicî,
 În gura mare să strigî :
 370 — Ai la Roșu de vîndare,
 Să'mî dați galbenî și parale ;
 Dar, tu, măre, să le spuî :
 — Nu mi e Roșu de vîndare,
 Să'mî dați galbenî și parale ;
 375 Mî-e roșu de dăruială,
 Ca să scoț pe Corbea afară.
 Că mi-e Corbea la 'nchisóre,
 De nouě anî și jumötate,
 De când nu l'am vöđut, frate !
 380 Nimenîa că nu s'afła,
 Ștefan Vodă c'auđia,
 El ca șoimu că venîa,
 Mîna pe Roșu punea
 Și pe fie-sa o trimetea,
 385 Acasă mi-o trimetea,
 Cu gurița mî-o 'nvěta :
 — Aleî, tu ficuța tati,
 Tu acasă să te duci,
 Premenele să gătești,
 390 Ouě roșiî să roșești,
 Ca pe Corbea să țî-l scoț
 Și acasă să țî-l trimet.
 Ea așa că'mî auđia,
 Tare fuga că mi-ș da,
 395 Ouě roșiî că roșiă
 Și premenele gătîa.
 Adăsta cât adăsta
 Și Corbea nu mai venîa.
 Decă vedea și vedea,
 400 Drumu 'ndărăt că'șî lua.
 Ștefan Vodă ce'mî făcea ?
 Doî gealapî că trimetea
 Și pe Corbea 'l aducea,
 În raza sóreluî il punea,
 405 La bărbîer trimetea,
 S'apuca de mi-l rădea,
 Pěru cu totu se lua.

Ștefan Vodă așa vedea,
 La gealapî că poruncîa,
 410 Frumos capul să i-l îa.
 Dar Corbea dac' auđia,
 Ca mai tare se ruga :
 — Taică, tăiculiț' al meü,
 Nu mă tăia pe pămênt,
 415 Că nu's ficior de mojiç,
 Ci mă taie pe covor,
 C'am fost ficioraş de Domn !
 Ștefan Vodă ce'mî făcea ?
 La gealapî că poruncîa,
 420 Frumos capul că i-l lua.
 Nevasta Corbiî venîa,
 Mîna 'n sânge că băga,
 Capu lu Corbea că 'l lua,
 Cređ în brațe mi-l strîngea,
 425 Și p'obraz il sëruta.
 Ștefan Vodă ce đicea,
 Decă el așa vedea ?
 — Aleî, tu ficuța tati,
 Decă țî-a fost drag așa,
 430 Să dea unul Dumneđeü,
 Să facă d'un tîrguleț
 Și 'n căruță să te puiü,
 Pên tîrg taica să te plimbe.
 Care boler țî-o plăcea,
 435 Ala taica să țî-l dea !
 Dar ea, măre, ce đicea ?
 — Taică, tăiculiț' al meü,
 Nu'mî trebuie nimenîa,
 Numai soțióra mea,
 440 Decă este vorba așa !
 Să dea unul Dumneđeü
 Și tóte đilele marî,
 Să te 'nsorî de nouě orî,
 Să faci nouě feciorî,
 445 Și pe urmă-o cuconiță,
 Să te-adăpe la temniță !

Mě plătiî cu cîntecu
 Ca lupu cu urletu,
 Când potera'l gonește,
 450 Dă pîlea și se plătește.

CANTECUL LUI MIU HAIDUCUL

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Iautarul Dumitrake Parladi, din Vadeni (Gorj).

- Fóie verde foi de roibă,
Aséră la Ștefan Vodă
Mulți boferi s'aũ strâns la
[vorbă
Să'mi facă d'o vênătore
5 Dupě paseri gălbiore,
Că's uşore la purtare
Și sunt dulci la demâncare,
Șus la 'naltul ceruluĩ,
Pên' la fagul Miuluĩ,
10 Miuluĩ haĩduculuĩ,
Din flórea Cadrinuluĩ,
De sub frunđa teĩuluĩ. —
Acolo voi să vė duceți,
Voi pe Miu să'l aduceți,
15 Netăiat neapipăiat,
Nici de armă vėtămat,
Că nu-ĩ nimeni vinovat,
Nummai o cracă mi-a tăiat ;
Armele le-a aninat,
20 Să nu-ĩ plóie ploile,
— Ruginesc oțelile.—
Dară sora Miuluĩ,
Paharnica Domnuluĩ,
Cu pahar la masă'mi da,
25 Și atunci ea că'mi auđia,
Că se face o vênătore,
Pe Miu să mi-l omóre. —
Ea atunci, când mi-auđia,
Pahar din mână 'i cădea,
30 Mâna supat că'mi băga,
Scotea papuci gălbiori
Și-ĩ lua pe pic.orul gol ;
Pe potecă că'mi pleca,
Pe poteca părăsită,
35 Numai de Miu știută.
Când la fag că mi-ajungea,
Imi rupea d'o frunđicea
Și pe buze mi-o punea ;
O dată că'mi șufera,
40 Miul de jos se scula,
- Bună điua că mi-ș da :
— D'aoleo, soru-mea,
Eũ de când te-am măritat,
Nici pragul nu mi-aĩ călcat.
45 Fóie verde și-o lealea,
Rupea soru-sa a vorbía :
— Fóie verde foi de roibă,
Aséră la Ștefan Vodă
Mulți boferi s'aũ strâns la
[vorbă,
50 Ca să'mi facă d'o vênătore
Dupě fagul dumitale,
Dupě paseri gălbiore,
Că-s uşore la purtare
Și sunt dulci la demâncare.—
55 Dar frati-sėũ că-ĩ grăia :
— D'aleo, măre, soru mea,
la veđi, tu, de capul teũ,
Nu vedea de capul meũ,
Că eũ sunt bólă de drac
60 De daũ Domnilor de cap !
Dară Miu ce'mi făcea ?
Pe potecă că'mi pleca
C'un Ungurean se 'ntálnia ;
Dară Miu ce'mi đicea ?
65 — Ungurean cu șapte oi,
Să facem tērg amēdoĩ,
Să'ți daũ eũ óre domnescă,
Să'mi daĩ tu p'a ungurescă ;
Să'ți daũ flintă ghintuită,
70 Să'mi daĩ tu bóta pãrlită ;
Să'ți daũ potcapũ domnesc,
Să'mi daĩ tu pã'l unguresc !
Pleca Miu șuferând,
La șapte oi tot mând
75 Și Ungureanu rĩđend.—
Când la poiană 'mi ieșia,
Pe'mpērat Miu 'ntálnia,
Bună điua, că mi-ș da :
— Bună điua, Ungurene,
80 — Mulțumescu-ți, Ștefan Vodă,

- Dar Impăratu ce'mî grăya :
 — Ia, veđi, f...tu-ŷi mumă-sa
 Că ŷi ăsta mē ŷtia !
 ŷtefan din gură-ŷi grăia :
 85 — Ungurean cu ŷapte oi,
 De cānd paŷtŷi cāmpurile
 ŷi tōte pādurile,
 Orŷ nu ŷtiŷ fagul luŷ Miu,
 Miuluŷ,
 90 Haŷduculuŷ ?
 — Ba eŷ ŷtiŷ fagul luŷ Miu,
 Dar nu las oiŷele,
 Că le mānc oiŷtirile ! —
 Dar Iupărat ce'mŷ făcea ?
 95 ŷapte oŷtenŷi cā'mŷ chema
 La ŷapte oi cā'ŷi punea,
 ŷi-ŷi punea, mi-le pāzia,
 Cu Ungureanu pleca, —
 Prin haŷiŷ, prin curpiniŷ,
 100 Unde-ŷi drumu la cārmiŷ. —
 Miu din gură-ŷi grăia :
 — ŷtefan Vodă, dumneata,
 Aici nu-ŷi la Bucureŷtiŷ,
 Să đicŷi că te fuduleŷtiŷ;
 105 Ci-aici eŷti la hăŷiŷ
 La hăŷiŷ, la curpiniŷ,
 Unde merg Domniŷi cārmiŷ!—
 Maŷ ridică-ŷi scārile,
 Te lovesc smicelile ; —
 110 De te-o lovi vre-o smicea
 ŷi s'o strica faŷa ta !
 Cānd din hăŷiŷ cā-mŷ ieŷta
 ŷi la fag cā'mŷ ajungea,
 Atunci Miu ce'mŷ făcea ?
 115 Băga māna 'n găurea,
 ŷi'mŷ scotea d'un scāunel
 Scāunel de aurel
 De ŷedea Miu pe el. —
 Dară Miu ce'mŷ făcea ?
 120 El din gură aŷa 'mŷ grăya :
 — ŷtefan Vodă, dumneata,
 Să fi lāsāt Dumneđeŷi,
 Acum ŷi aŷ lua capul tēŷi!
 ŷtefan Vodă ce'mŷ făcea ?
 125 El de fricā 'ngālbinŷa
 ŷi incepea d'a tremura
 ŷi din gură aŷa grăya :
- Aida, Miule copil,
 Cāt oi fi eŷi in Domnie
 130 Tu să fiŷi in haŷducie !
 Cānd oiŷtile cā-ŷi venŷa
 Mare masă cā 'ntindea
 ŷi din guuă cā'mŷ grăia :
 — Beaŷi copii ŷi chiotiŷtiŷ,
 135 De 'mpăratu nu 'ngrijiŷtiŷ !
 Dară Miu ce'mŷ făcea ?
 Incepea d'a ŷuŷera
 Muŷti haŷducŷi el imŷi stringea
 ŷi pe Vodă 'nconjura ;
 140 Paloŷul cā mi-l scotea
 La Vodă se repeđia.
 Cānd vrea capul să i-l ia,
 Miu 'n vale se uŷta,
 Ce vedea el, nu credea.
 145 Savaŷi Calea cā'mŷ venŷa,
 Suriōra Miuluŷi,
 Paharnica Domnuluŷi ;
 Ea la Miu ajungea
 ŷi 'ncepea de mi-ŷi grăya :
 150 — Nică Miu dumneata,
 Iartă-l pe Mārŷa-Sa,
 Că veđi, ŷara fără Domn
 E ca femeŷa fără om !
 Dară Miu ce'mŷ făcea ?
 155 Pe Vodă cā mi-l ŷinea,
 Cu soru-sa 'l logodiŷa,
 P'amēndoi ŷi cununa
 La fagul Miuluŷi,
 Miuluŷi haŷduculuŷi.
 160 Din muŷŷii Cadrinuluŷi.
 Iară Miu ce'mŷ făcea ?
 El pe Domn 'mi-l slobođia,
 P'amēndoi ŷi trimitea
 In oraŷ in Bucureŷtiŷi,
 165 In ale case marŷi domneŷtiŷi.
 Acolo nuntă făcea
 ŷi cu Miu benchetŷia.
 Dară ŷtefan ce'mŷ făcea ?
 El luŷi Miu cā'ŷi grăya :
 170 — Plécă, cumnate, sănătos
 ŷi haŷduceŷte omenos ;
 Haŷduceŷte 'n direptate,
 173 Eŷi nimic n'am ce'ŷi maŷi face !

CANTECUL LUI SACALA

Cules de Chr. N. Țapu din gura lautarului Cristea Cobzaru, din T.-Jiü.

- Pe cel drum cam părăsit,
Părăsit cam de demult,
Cu negare acoperit,
Tare 'mî vine d'un voinic,
5 D'un voinic cam Ortoman,
C'un cal negru Dobrogean ;
Să făcea de se trăgea,
La herghelia Sultanului,
Hanului, Sultanului.
10 Acolo când se ducea,
Ocol hergheliei da,
Pe herghelegiü nu'l gășia.
In herghelie că intra,
In staroștea juganilor,
15 In fătătórea iepelor,
Acolo, frate, îl gășia,
Adormit cu fața 'n sus,
Părea din lume că 'y dus,
Cu arcanul căpătăi,
20 Cu paloșu-atárnat în cuř.
Dar Ortoman ce'mî făcea ?
O palmă bună că-ı da
Și din somn că mi-l tresvıa.
El din somn se deștepta
25 Și luı Ortoman dıcea :
— De ce pe min' mě sudușești
Și cu palma mă plesnești ?
Eü sınt herghelegiu Sultanului,
Hanului, Sultanului.
30 Aicı Sultanul m'a rınduit,
De când ereum copil mic,
Ca să staü să stărüesc,
Herghelia să ı-o păzesc.
La capul arcanului
35 Este-ö ıapă vinecıórá,
Pintenógă de picıóre,
Când pe ea ıı încáleca,
Tótă herghelia după ea se ıa.
Dar cel vitéz ce'mî făcea ?
40 Șaua pe ea că'mı punea
- Și pe dęnsa 'ncáleca.
Ea trăgea de se ducea,
Tótă herghelia mı-o lua ;
Herghelegiu singur rēmânea,
45 Incepea, frate, d'a plęngea,
Băga măınile în sın
Și plęngea ca un nebun.
Herghelegiu ce făcea ?
La Sultan că se ducea,
50 Sultanul bine pricepea,
Că la dęnsu el venıa,
Că i s'a 'ntámplat ce-va.
Sultanu că'l întreba :
— Ce-arı pățit herghelegiü,
55 Herghelegiü, cıorbagiü ?
Incepea d'a mi-ı spunea,
Cum el, frate, pățimıa.
Dar Sultan ce mi-ș făcea ?
Poteră după el trimetea,
60 Pe voinic că mi-l gășia,
In tęrgu din Cămpina,
Unde juganı că vindea.
Incepea'l ımprejura
Și pe dęnsul mi-l lega
65 Și frumos, frate, 'l bătea,
Cu sfırcul gărbacıuluı
Pe fața obrazuluı.
Herghelia și-o aduna,
Inapoı că se 'ntorcea,
70 Punea masa și mánca.
De steajăr pe el că'l lega,
O pánză d'americă lua,
Frumos, frate, o cătránıa,
P'acel hoț înfășura,
75 Atuncıa că mi-l lumıa,
Cum pe el, frate, 'l chema.
Turcu aci bea, chiuıa,
Sacal' ardea și plesnıa,
F...tu-ı crucea mánı-sa !

MIU SGLOBIU

Cules de Chr. N. Țapu de la bătrânul Precup Urban, Salcia (Teleorman).

A se compara acest cântec cu «Miul Cobiul» și «Miu Sglobiu» din colecția D-lui G. Dem. Teodorescu pag. 490.—496 sq. și cu «Mihu Copilu» din colecția D-lui V. Alexandri pag. 62—68.

- La dealu bărbat,
La malu săpat
Din clocan mî-e fapt,
Nu strică clocanu,
5 Ci strică țiganu
C'ascuțit clocanu
Și mî-a săpat malu.
Plimbă-mi-se, plimbă
Miu Sglobiu,
10 Miu Copilu,
Din topuz cîntînd
Fóia'n trei plesnind ;
Miu Copilu,
Inșălător de dómne,
15 Iubeș de cucóne,
Umblă nóptea pe rēcóre,
Scutură iarba de rouě,
Din topuz cîntînd,
Fóia'n trei plesnind :
20 — Ha! murgule, ha!
Pe cóstă de plai !
Nóptea că mergea,
Nóptea 'ntunecósă,
Calea mî-e pîetrósă.
25 Nóptea că mergea,
Pîatra'mî scăpăra,
Nóptea'mî lumina,
Nóptea ca ȕiua.
Unde se trăgea ?
30 La pădure deasă,
La poiană grasă,
La lină fântăna
Cu apșóră bună.
Acolo se ține
35 Patru-ȕeci și cincî,
Cincî-ȕeci fără'de cincî :
Ianoș Unguru,
Cela bătrănu,
Cu barba lungită,
40 Cu brêu 'nvelită
- De rele 'nvechită.
Și el că'mî mergea
Din topuz cîntînd,
Fóia'n trei plesnind,
45 Topuzu de os
Mult ȕice dușos,
Córdele de pește
Und'le sdrăncănește,
Inima lui Ianoș topește !
50 Altele de tufă
Mult ȕice cu trufă,
Pădurea ascultă !
Frunzele șoptă,
Calu se șfia,
55 Drumu că'l lăsa,
Colnicu lua.
Miu ce'mî ȕicea ?
— Nea, murgule, nea,
Ce-mî laș drumu
60 Și apucî colnicu ?
Calu că-î vorbă :
— Stăpâne, stăpâne,
Nóptea mē'nseréză
Calea'n codri intră,
65 Codri Irșivinî
Și-a! Suvelniți.
Aici că se țin
Patru-ȕeci și cincî
Cincî-ȕeci fără'de cincî,
70 De voinicî levinți,
Duș de la părinți,
De când erau micî :
Ianoș Unguru,
Ala bătrănu
75 Cu barba lungită,
Cu brêu 'nvelită
De rele 'nvechită.
Și e amar de mine
Și e amar de tine !
80 — Di, murgule, di,

Nu lăsa drumu
 Și-apuca colnicu,
 Nu-ți fie teamă
 Că te iaă pe seamă ;
 85 Eă sunt Miu sglobiu,
 Miu copilu !
 Dar câțî sunt ei ?
 O sută, o mie,
 Iasă'n cale mie,
 90 Dacă vrea să știe
 Cine e Miu,
 Miu sglobiu
 Păunaș de codru,
 Voñnicel de codru,
 95 Inșelător de dómne,
 Iubeș de cucóne,
 Umblă nóptea pe rēcóre
 Scutură ărba de rouă !
 Ianoș l-auđă
 100 Că s'apropia,
 Din topuz căntând,
 Frunđa'n trei plesnind,
 Ianoș l'auđă
 Din gură striga :
 105 — Ia mi vė sculaș,
 Inainte plecaș ;
 Că eă cam auđ
 Fóia'n trei plesnind,
 Córdele de pește
 110 Un 'le sdrăncănește,
 Inima'mă topește.
 Inainte-ı ăeșitș,
 D'o fi vr'un bețiu
 De vinurı stricat,
 115 De fomeș fermecat,
 Două palme-ı daș
 Drum să-ı arătaș ;
 D'o fi vr'un viteaz
 Să ăasă la urmaz
 120 Să nu'mă facă necaz !
 Doș inș se scula,
 'Nainte-ı ăeșă,
 Dară Miu ce'mă făcea ?
 El cu durda da,
 125 Pădurea urla
 Și ei să spėria,
 Indărăt se da,
 Și toș se scula,
 Toș se'ngrămădă
 130 Și la el venă.
 Dară Miu ce'mă făcea ?
 El pe ei că se punea.
 Pe toș ı rescula
 Și pe fugă că-ı punea.
 135 Ianoș din gură striga :

— Lăsaș puscile,
 Lepădaș pistólele,
 Că nouė nă-a venit
 Vremea de prăpădit
 140 Dară Ianoș ce făcea ?
 La Miu se ducea
 Și se 'mbrățișă ;
 La masă'l poffta,
 Amėndoș că bea
 145 Și se'nveselă
 Și din gură că đicea :
 — Amėndoș să bem
 Și să ospătăm,
 Pe urmă să ne luptăm ;
 150 Care pe care om birui,
 Tot ne-om omorı !
 La masă ședea
 Și ei că și-ș bea
 Și se'nveselă.
 155 Ei că se scula,
 D'o parte se da,
 La luptă se lua,
 Amėndoș că se lupta.—
 Miu copilu răcñă,
 160 Ca cerbu sbėra ; —
 Când în sus il ridica
 Și de pămėnt il trântă,
 Căpul ı răpunea.
 Rėmaseră Ungurı 'ncremeniș
 165 Toș de mórte gătıș.
 Dară Miu ce'mă făcea ?
 Armele jos le punea
 Și la ei că striga :
 — Cine e să fie,
 170 Acela să vie
 Cu mine'n vitejie !
 Busduganu meă
 Căt mă-este de greă,
 Pușculița mea
 175 Căt este de grea,
 Cine e vítéz,
 Vie să le ea !
 In spate să le puė,
 Vie cu mine'n vitejie !
 180 Toș că se căsnă
 Nicı unu nu putea,
 Arme'n spate să puė
 Să fie'n vitejie.—
 Dară Miu ce'mă făcea ?
 185 Din gură le striga:
 — Fugiș voi,
 Nu sunteș ca noș !
 Lăsaș cringu
 Și luaș-vė jugu. —
 190 Sunteș ómeni de glótă

Și de sapă lată!
 Miu ce'mi făcea ?
 Armele lua
 Cu deștiu le ridica,
 195 La spinare le punea.
 El în cerdac că intra,

Bănișorii și-î lua
 Și la disași că-î punea
 Și pe cal că 'ncăleca.
 200 Îndărăt că se 'ntorcea,
 Din topuz că mi-ș cânta
 Și Ungurii că'mi fugia.

CANTECUL LUI IONIȚA HAIUCUL

Cules de Christu N. Țapu de la Iautarul Dumitru Valeanu, Roșiori-de-Vede, Teleorman.

Foșe verde lămâiță,
 Pe deal pe la Craioviță,
 Trece paznicî cu Ioniță,
 Să mi-l ducă la temniță,
 5 La temniță la 'nchisore,
 La 'nchisore, la gros mare,
 Unde nu'l mai vede sore,
 Cu cătuși de mânășore,
 Cu ffarele de picșore!
 10 La 'nchisore mi l'a pus,
 C'a călcat două cucone,
 A din deal și a din vale.
 Foșe verde lămâiță,
 Pe sus pe la Ialomiță,
 15 Trece tat' al lui Ioniță,
 Cu cincî-șecî de biolițe,
 Să le pușe la temniță,
 Să scôță pe Ioniță.
 Cum ajunse, cum le dete,
 20 Pe Ioniță nu'l mai vede!
 Mai de jos de Ialomiță,

Venîa muma lui Ioniță
 Cu cincî-șecî de vaci legate,
 Să le pușe la temniță,
 25 Să'mi scôță pe Ioniță.
 Cum ajunse, cum le dete,
 Pe Ioniță nu'l mai vede!
 Mai de jos de Craioviță,
 Ibomnica lui Ioniță,
 30 Cu patru cai la căruță,
 Cu cincî-șecî de sălbulițe,
 Să le pușe la Divan,
 Să dea pe Ioniț' afar.
 Ibomnica ce'mi făcea ?
 35 De departe 'ngenuchița,
 De d'apropo se ruga,
 Gura la Divan mi-o da,
 Nicî o salbă nu lua,
 Pe Ioniță-î dăruța.
 40 — Ai, gaică Ioniță, acasă,
 La copii și la nevestă,
 42 Dacă ți-a fost mintea próstă !

IONIȚA HAIUCUL

(VARIANTA)

Copiat de Chr. N. Țapu dintr'un manuscris de Căntece bătrânești ale repausatului Invățator Trotea, din comuna Runcurelu — Mehediați.

Fôie verde de crăiță, Pe deal pe la Ialomiță, Trece tata lu Ioniță, Cu cin-șeci de bivolițe, 5 Câte cin-șeci brezulițe, Ce le duce la temniță, Ca să'mi scôtă pē Ioniță. Cum ajunse, cum le dete, Pe Ioniță nu'l mai vede! 10 Fôie verde d'o crăiță, Mai in jos pe Ialomiță, Trece frații lui Ioniță Cu cin-șeci de cârlănițe,	Câte cin-șeci sirepele, 15 Cu coșile mititele. Cum ajunse, cum le dete, Pe Ioniță nu'l mai vede! Fôie verde de crăiță, Mai pe jos de Ialomiță, 20 Trece sora lu Ioniță, Cu cin-șeci de sălbulițe. Trânti salba și-o cunună, Și pe Ion il luă de mână: — Noi te ținem la Domnie, 25 Tu ai fost la grea urgie!

ALDE NAE DIN VADENI

Cules de Chr. N. Țapu din comuna Novaci-Gorj.

Fôie verde trei coceni, Este Nae din Vădeni Și cu câți-va orășeni, Cu Ioniță Pițigoî 5 Și mai e unul Băloî, Ce face dintr'un pol doî. Ei nu fură, ci hoșesc, Joia 'n târg le tălmăcesc, Cu Scurtu din Măgherești 10 Și cu Cocoș din Bălcești. Joia 'n târg ei se strângea, La Pițigoî se ducea, Mare masă-î aștepta, Gătită de Ilinca.	15 De la masă se scula, Podu Jiului trecea, La un popă se oprîa, Doî inși în curte intra, Sus pe scări că se suia, 20 De ușă că'mi împingea, Ușa 'nchisă că lerea. Zamfirache ce'mi tăcea? Ușa popii că spârgea Și în casă că'mi intra. 25 Popa un băiat avea, Ușa deschisă vedea, Pușca 'n mână c'o lua Și 'ndată o sloboșia,

Pe Zamfirache 'mpuşca,
 30 Şi pe Cocoş il răni'a.
 Iară Cocoş ce'mî făcea ?
 Jos pe scară că se da,
 La tovarăşi că mergea
 Şi din gură așa ȕicea :
 35 — Incălicaţi
 Şi haġdeţi,
 C'am hoġit, cât am hoġit,
 Aicea ne-am prăpădit !
 Sus pe caġ încăleca,

40 Către oraş că pleca,
 La Piţigoġ că mergea,
 Masă mare 'ġ aştepta,
 Gătită de Ilinca.
 Iară Cocoş ce făcea ?
 45 De pe cal descălica,
 La hodaġe că mergea,
 Aprindea de-o luminare
 Şi vedea rana lui mare,
 A doua ȕi Cocoş mōre

CANTECUL LUI CORBEA

(VARIANTA)

Cules de Christu N. Ţapu, din gura lautarului Cosma Tuġă, din Comuna Bărbătescġ-Vâlcea.

Fōie verde de cireşi,
 Maġ aprōpe 'n Stoġeneştġ,
 Maġ departe 'n Bucureştġ.
 Şi sġnt case mari domneştġ,
 5 Şi sġnt multe foişōre,
 Zugrăvite pistrġfōre,
 'Şġ 'nsōră Vodă fecġoru.
 Mulţi ostaşi că 'mġ aduna
 Şi prin oraş trimetea,
 10 Toţi boġerġ 'ġ aduna.
 Toţi boġerġ tērgului,
 Şi cu aġ Carmaziului
 Ca stălpġ pămēntului,
 Feşnicġ 'mpēratului.
 15 Cănd boġerġ s'aduna,
 Cu mozica cānd cānta,
 Şi la masă s'aşēȡa,
 Pe urmă ce sē vedea ?
 Iată Corbea că'mġ venġa,
 20 Pe un căluşel cam mic,
 Şi el un negru haġduc.
 El acolo cānd venġa,
 Boġerġ toţi se scula,
 Cu cāntări că mi'l primġa,
 25 Şi la masă că'l poštia.
 Ştefan-Vodă ce'mġ făcea ?
 Fecġor de masă 'mġ punea,
 Pahar la masă ġġ da,

Iar boġerġġ bea, nu bea,
 30 Corbea bea pēn' se 'mbēta.
 Iar la masă ce'mġ mânca ?
 Numaġ peşte şi postrungă,
 Şi pană de caracudă,
 C'am auġit din bētrānġ
 35 C'ala e peşte maġ bun.
 Dar boġerġġ ce'mġ făcea ?
 Tot de Corbea 'mġ vorbġa,
 Corbea pe urechġ băȡa.
 In capu mesġġ cin' era ?
 40 Tot Corbea impeliȡatul,
 Care e frate cu dracul.
 El odată ce'mġ făcea ?
 Cu levodverile foc că'mġ da,
 Doġ ministriġġ că 'mpuşca.
 45 Ştefan-Vodă ce'mġ ȕicea ?
 — Iată, f..tu-ġġ mumă-sa,
 Ce să-mġ facă mie aşa ?
 Treġ gealapġ că'mġ trimetea,
 Frumos pe Corbea 'l lega,
 50 Cu treġ funġġ de mătase,
 Cāt un braţ voġnic de grōse
 Din ele să nu maġ ġasă.
 Ştefan-Vodă ce'mġ făcea ?
 Pēn' la ġurġ că mi-l šinea,
 55 Şi šapa că 'ġ-o gătia.
 Dar ġurġġ ce mi-ġ făcea ?

- De la țapă că'l scăpa,
La temniță 'l trimetea.
Sus pe apa Jiului,
60 Jiului Codriului,
Unde 'i dor voinicului ;
La cea temniță pârliță
De nouă ani părăsită.
Și acolo că mi-l băga,
65 Cu trei funii că'l lega
Cu trei funii de mătase
Cât un braț voinic de gróse.
Foștică și o lalea,
Și lacătu-î punea,
70 Lacătu cât banița,
Și cheța de cincî oca,
Ca să nu scape Corbea.
Dară Corbea ce'mî făcea?
Odată că se 'ntindea,
75 Două funii le rupea,
Numa una remânea,
O funie nodurósă,
Tațe carne, razmă 'n óse.
Foțe verde și o lalea,
80 Vestea 'n țară ajungea,
Că s'a închis Corbea.
Iară mâsa c'auđia,
Trei azmișóre făcea,
După Corbea că'mî pleca,
85 La Ștefan-Vodă ajungea.
Trei ڃile ședea la pórta,
Nebăută, nemâncată,
Și de nimeni ne'ntrebată.
Foțe verde și-o lalea
90 Ștefan-Vodă ce'mî ڃicea :
— Babă slabă și bătrână,
Cu briul de lână
De pěr de cămilă,
Cu doî dinți 'n gură,
95 De trei ڃile șeđi la pórta,
Nebăută, nemâncată ?
Dară baba ce'mî ڃicea ?
— Să trăiești, Măria-Ta !
Câți boieri de sama Corbiî
100 Toți au fost în veselie,
Numa Corbea 'n pedepsie.
Pe Corbea ca să mi-l dați,
Ca să'mî iaű d'o nor în casă,
Să'mî dea paharu la masă ;
105 La vremea de slăbăciune,
Să'mî aducă d'un tăciune,
Să'mî aducă un pic de apă,
Să'mî așite un foc în vatră.
Așa baba ce'mî ڃicea ?
110 — Ștefane, Măria-Ta !
Pe Corbea ca să mi-l dați
- Și singură nu mă lăsați !
Ștefan-Vodă ce'mî ڃicea ?
— Pe Corbea l'am însurat;
115 Bună mirésă 'am dat
Tot pe Vișa,
Căpinișa,
Și de zestre ce 'am dat ?
Tot satul Corbenilor,
120 Și cu-al Coțofenilor.
Bucătar că ce 'am pus ?
Un vultur
Cu capul sur,
Ca să-l scobéscă la c....
125 Iar baba ce mi-ș făcea ?
Dacă d'astea auđia,
Potecuța că mî-o lua,
La temniță se ducea
Și prin gratii se uita
130 Și pe Corbea că'l striga :
— Corbeo, Corbeo, fiul maichii
De ești mort,
Ca să te port ;
De ești viu,
135 Ca să te știű ?
Dară Corbea ce'mî ڃicea ?
— Maică, măiculița mea,
Nu sint mort ca să mă porți
Ci sint viu,
140 Ca să mă știű.
Maică, maiculița mea
Eű aici când m'a băgat,
Șerpiș erau ca fusile
Și-acum sint ca grindile;
145 Bróștile ca nucile
Și-acum sint ca ploștile !
Orî știű, maică, când eram,
Nici mustață că n'aveam,
Nici barbă n'o năzăream ;
150 Dar acuma, maica mea,
Mustățile,
Umerile,
Și barba genunchile !
O hoșocă
155 De șerpócă
Pe mine că m'a 'nșelat,
Puș în barbă mî-a fătat;
Când se 'ntinde, mă cuprinde,
Se sgărcește,
160 Mă fărșeste,
Inimóra mî-o topește !
Așa, măiculița mea,
Ce-a ajuns ca să nu'mî fac ?
Acasă ca să te duci,
165 Ouě roșii să'mî aduci,
Să mai daű pe la mocani,

- Să mă scotă pe grătarî ;
Lopătarî ca să'mî tocmeşti,
In colţul grajdului să mergi,
170 Să'mî scoţi pe Roşu nebunu,
Că e înşelat,
Şi 'nfrênat,
De nouë anî nepipiat. »
Aşa baba ce'mî făcea ?
- 175 Acasă că se ducea,
Lopătarî mi-î tocmea,
In colţu grajdului mergea,
Vr'o douë locuri săpa,
Şi-o tăiniţă că'mî făcev.
- 180 Mare pîatră ridica
Şi-o gaură se vedea,
D'abia pe murgu zărea.
Trei lopătarî că intra
Şi pe Roşu că'l scotea ;
- 185 Iară Roşu că'mî ieşia
Şi prea tare necheza,
Munţî se cutremura,
Copacî mari se resturna,
De nu'l vedea pe Corbea.
- 190 Dară baba ce'mî făcea ?
De căpăstru că mi-l lua
Şi 'n oraş cu el pleca,
Toţi boierî se mira.
'Naintea babi ieşia,
- 195 Fete mari că 'nbolnăvia,
Cucône că se stîrpa.
Ştefan Vodă ce'mî dicea ?
— Babă slabă şi bătrână
Nu ţi-e Roşu de vîndare,
- 200 Să-ţi dau galbenî şi parale ?
In ruble l'oî socoti
Şi'n galbenî l'oî cântări.
Iară baba ce'mî dicea ?
— Nu mî-e Roşu de vîndare,
- 205 Să'mî dai galbenî şi parale,
Mî-e Roşu de dăruială
Inaintea Mării-Sale,
Scoţi pe Corbea d'închisóre.
Ştefan Vodă ce'mî făcea ?
- 210 Strejer verde că'mî bătea
Şi pe Roşu că'mî lega,
Trei gealapî mi-î trimetea,
Frumos pe Corbea scotea
Şi mî-l scotea la mirare,
- 215 Unde vînd mocaniî sare.
Trei bărbierî că'mî pune
Pênë pe Corbea'l rădea
Pênë la apus de sóre
Pêru-î zace hartapale.
- 220 Fóie verde şi o lalea,
Tot mai frumos Corbi-î sta
Iară Corbea ce'mî făcea ?
O dată se repeđia,
Mâna pe Roşu 'mî pune
225 Şi pe el că 'ncăleca,
Đece zidurî că'mî săria
Şi de ele n'atingea,
De-al dracului ce era.
Ştefan Vodă ce'mî dicea ?
- 230 — Iată, f...tu-î mumă-sa,
De când maica m'a făcut,
Cal ca ăsta n'am vedut.
Iară Corbea ce'mî dicea ?
— Ştefan Vodă, dumneata,
- 235 F...tu-mi-ţi cucóna ta,
Đólele tóte după tine
Adu să le 'mbrac pe mine,
Când oî încăleca la scară,
Să mi te dea de ocară.
- 240 Cuşmanul din capul têu
Adu-l să'l pun intr'al meu ;
Castanul de 'mpărătie
Să mi-l dai şi p'ala mie,
Când oî încăleca la scară,
- 245 Să nu te dea de ocară !
Ştefan Vodă ce'mî făcea ?
De tóle se desbrăca
Şi pe Corbea'l imbrăca
Iară Corbea ce'mî făcea ?
- 250 Pên'la cal se repeđia
Şi pe mă-sa c'o lua
Şi la spate c'o pune,
Zece zidurî că-mî săria
Şi de ele n'atingea
- 255 Şi cu mă-sa se ducea.
Ştefan Vodă ce'mî dicea ?
— Să veđi, dracu impeliţat
Mă lăsă gol dăspuţat
Numai cu fesu din cap !
- 260 Dară Corbea ce'mî dicea ?
Cu măsa că se vorbea :
— Maică, măiculiţa mea,
Ce-à ajuns ca să nu-î fac ?
Să-î omor telegariî ?
- 265 El are, mare galbenî mulţi
Şi-şi cumpără alţiî murgî ;—
Ca să-î omor nevasta ?
Se 'nsórá şi'sî ya alta.
Dară mă-sa ce'î dicea ?
- 270 — Corbeo, Corbeo, fiu maichi,
Aşteptă pênë-o 'nsera,
La stupărie să mergi,
Deştiu 'n mîere ca să'l bagî
Şi la leagăn să te tragî,
- 275 Ca să-î turî coconaşu. —
Unde era să te pue pe tine,

- Să-î înfigî copilaşul bine!
Iară Corbea ce'mî făcea?
Aştepta pînă'n sera,
280 La stupină că'mî mergea
Deştiu 'n mîere că băga
La leagăn că se trăgea
La buzele copilului da,
Nicî dracu că mi-l simţia
285 Când copilul îl fura
Şi la ţepă că-l ducea,
Luî milă i se făcea,
Numa de faşă îl punea.
Ştefan Vodă ce'mî făcea?
290 Despre ăiuă se scula,
Mâna'n leagăn c'o punea,
Copilaşu nu găşia.
De păreţ că se trântia
Şi rău capul şi-l zdrobea;
295 Cúcóna se chinuía,
Păr din cap işi jumulea.
Ştefan Vodă ce'm făcea?
Ochîan pe masă punea
Şi la ţepă îl zăria,
300 Copilaşul luî plângînd,
Din gură şurligăind
Şi din lăbuţe bătînd!
- Ştefan Vodă, ce'mî făcea?
Ărgaţîi mi-î trimetea
305 La ţepă ca să se ducea
Şi copilaşul că'l lua
Şi pe masă că-l punea,
Şi la piele 'l căuta,
Vătămăţ că nu'l găşia;
310 Dece miî de pungî le lua,
Şi cu aur le umplea,
Navală Corbea că'mî da;
Nouă care că'mî umplea
Şi cu ele că pleca.
315 — Măî Ştefane dumneata,
F...tu-ţi cucóna ta
Asta e sîmbria mea,
Care am slujit eû pe ea !»
Du-te Corbeo sănătos,
320 Că tu la mănă 'mî-ai fost
Şi vrednic eû nu ţi-am fost !
- Mă plătiî cu cîntecu
Ca şi lupu cu crîngu;
Când vîntorii 'l întâlneşte,
325 Dă pielea şi se plăteşte,
Maţile-î remăn în crîng
Şi pielea-î se duce 'n tîrg.

IANOȘ UNGURUL

Comunicat de colegul meu Normalist, Ilie Constantinescu-Dioști (Romanaș)

- La mägura 'naltă,
 Inaltă și săpată,
 Făcută de piatră,
 Poartă mi-se, poartă
 5 Tot Miul
 Sglombiul,
 Fecioraș de Sirb
 Bașmarghiol de Lotru,
 Ștejărel de codru,
 10 Drăgălaș de fete,
 Iubeș de neveste.
 El că se purta,
 Calu-și arănea ;
 Da iarbă de lésă,
 15 Facă coama désă,
 Coadă retezată
 Cum e 'n lumea tótă ;
 Bea apă din Olt.
 Se 'ngrașă de tot.
 20 — Murgule, Murgule,
 Eū te-am arănit
 Și te-am ștrejuit,
 Nu m'am odinit ;
 Să te priponesc,
 25 Să mă odinesc.
 El mi-l priponia,
 Frumos c'așternea
 Și se răsturna,
 Cu calu-mi vorbă :
 30 — Murgule, Murgule,
 Tu, când mi-ei vedea
 Tot pe cine-va,
 Din picior să bași,
 Priponul să-l miști
 35 Și tu să-mi necheză,
 Ca să mă deștepți.
 El mi-l priponia
 Și se răsturna,
 Copusul lua,
 40 In gură mi-l punea,
 Copusul de os,
 Mult cânta frumos !
- Coardele de sîrmă
 linima-mi fărîmă !
 45 Pe el l'auđia
 Ianoș Ungurul,
 Cela bătrânul,
 De-a spart Brașovul,
 F....tu-î sufletul !
 50 Brașovul l'a spart
 Și el c'aū plecat
 Cu cincî-đeci de inși,
 Eraū fraivoinicî,
 Cu mantale lungi,
 55 'Ncalțați în opincî,
 Cu căcfuli tot 'nalte,
 Inalte, stogoșate,
 Lăsate pe spate
 Tot de strinătate.
 60 Și el c'aū plecat
 Tot prin codrii verđi,
 Prin d'albe liveđi,
 Pe el l'auđia,
 Din copus cânta.
 65 Ianoș ce-mi făcea ?
 O dată striga :
 — Măi cincî đeci de inși,
 'Ncalțați în opincî,
 Cu căcfuli tot 'nalte,
 70 Lăsate pe spate
 Tot de strinătate,
 Voi că mi-ați dormit
 Și v'ați odinit,
 Eū v'am ștrejuit
 75 Și eū am auđit
 Un copus cântând,
 Coardele de sirmă
 Inima-mi fărîmă !
 Cuiele de soc,
 80 Mult cântă de foc !...
 Voi că să-mi plecați
 Tot de curmeziș
 Și de curpeniș,
 De loc să-l găsiți ;

- 85 De-o fi vr'un nebun
De-o palmă să-î dați,
Calul să-î luați,
Drum să-î arătați ;
De-o fi vitéz bun,
90 Noî să ne lovim
Să ne isbândim.
Ceî cincî-decî de inși,
Eî că mi-și pleca
Tot de-a curmeziș
95 Și de-a curpeniș. —
De loc mi-l gășia
Numai cât bate pușca ;
Calul că-î vedea,
Din picîor bătea
100 Și când necheza
Priponul mișca,
De mi-l deștepta. —
Miu ce grăia ?
Calul blestema :
105 — Murgule, Murgule,
Lup să te mănânce,
Maî rău nu ț-oî dice !
Cum tu nechezași,
Priponu'l mișcași,
110 De mă deșteptași ?
Ce frumos visam !
Eû că mi-ș vedeam
Tot cincî-decî de inși,
Era fraîvoînicî,
115 Veniți după munți,
Cu mantale lungi,
Cu căciulî tot 'nalte,
'Nalte, stogoșate,
Lăsate pe spate
120 De străînătate.
Cu eî că era
Ianoș Ungurul,
Cela bătrânul
De-a spart Brașovul,
125 F....tu-î sufletul !
Brașovul l'a spart
Și el c'aû plecat
Tot prin codrii verđi
In d'albe liveđi.
130 Calul ce mi-și grăia :
— Stăpâne, stăpâne,
Vis ce l-aî visat
Ți-e cu adevêrat ;
Eû că mi-am vêđut,
135 Din picîor mi-am dat
Și mi-am nechezat,
De te-am deșteptat.
Miul ce-mî făcea ?
Șaua c'o punea,
- 140 Sabîa-mî scotea,
Cu eî se întâlîna.
Miu ce'mî grăia ?
— Maî cincî-decî de inși
Sânteți fraîvoînicî,
145 Cine v'a mânat,
Capul v'a mâncat !
Eî că-mî răspundea :
— Pe noî ne-a mânat
Ianoș Ungurul,
150 Cela bătrînul,
F....tu-î sufletul,
De-a spart Brașovul ;
D'eî fi vr'un nebun
De-o palmă să-ți dăm,
155 Calul să-ți luăm,
Drum să-ți arătăm
Miu răspundea :
— Nu sânt vr'un nebun
De-o palmă să-mî dați,
160 Calul să-mî luați,
Drum să-mî arătați,
Și sânt vitéz bun.
Noî să ne lovim,
Să ne isbândim ;
165 Niște mâîni curmate
N'aû cu cin'se bate,
Cu sîrmă legate,
Fie șapte sate. —
Eî îndărăt se 'ntorcea,
170 Luî Ianoș spunea.
Ianoș ce-mî făcea ?
Steag că'mî ridica
'N bătaie pleca,
Cu el se 'ntâlnea.
175 Miu ce-mî făcea ?
De trei orî că-î ocolîa,
Pe Ianoș tăia.
Ailanți ce făcea ?
Arme-mî lepăda,
180 Toți că 'ngenuchîa,
La el se prăda,
Miu ce făcea ?
La rând că-î punea,
Unu c'alegea,
185 Maî mare-l punea
Și drumu le da,
Să se arănească,
Să nu se prăpădească.
Miu ce făcea ?
190 Acas' se ducea,
Pe mă-sa 'ntreba :
— Maică, maică mea,
Să'mî spuî, mie, adevêrat,
Frunzulîță razachie,

- 195 Cine mî-a fost taică mie,
De m'a făcut d'el voinic,
Ce am gândit,
Mî-am isbîndit ?
Mă-sa ce grăia ?
- 200 — Maică, cine te-a făcut,
S'o fi prăpădit,
Că este de mult !
El că te-aŭ făcut,
Ianoş Ungurul,
- 205 Cela bătrănul,
De-a spart Braşovul.
Braşovul l'a spart
Şi el c'aŭ plecat
Cu cincî-şecî de inşî,
- 210 Era fraivoinicî,
Cu mantale lungî,
'Ncăltaşî în opincî,
Cu căciulî tot 'nalte,
'Nalte, stogoşate,
- 215 Lăsate pe spate,
Tot de strinătate.
Eî că mî-aŭ plecat,
Tot prin codri verşî,
În d'albe liveşî !
- 220 Miu c'auşîa,
Lăcrămî că-î cura,
Calu 'ncăleca,
Îndărăt se 'ntorcea,
Pe ta-sëu lua,
- 225 Pe cal că'l punea,
Acas 'l-aducea,
Tron că mi-î făcea,
Popîi că-î strîngea,
Pe el că-l sluja
- 230 Şi mi-l îngropa
La mănăstirea domnească,
Ca să mi se pomenească !
Şi, neică, s'o pomeni
Cât soare pe cer va fi !

CANTECUL LUI IANCU JIANU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Ţapu, de la cobzarul Cristea, din T.-Jiŭ.

- Fóye verde leuşten,
N'aşî auşit d'un Jian
Şi d'un şiret de Mislén,
Şi d'un hoş de Ungurén,
- 5 Care se plimbă prin pădurî,
Cu şaispre-şecede pandurî,
Toş cu chebe cu potori buni,
Cu găitanî prin cusăturî ?
Uite-aî dracului înfocaşî,
- 10 Cum se plimbă de harmaşî,
Cu frânte arme 'ncărcaşî !
Umblă ca nişte turbaşî,
Sécă creştinî la ficaşî !
Pe care prindea
- 15 Smulgea,
Prea, frate, lumea speria,
Da jalbă la Caragea.
Dar Caragea ce făcea ?
Potera la el mâna,
- 20 Jianu nu se spălmănta,
Punea masa şi mânca,
Carabina 'mî o umplea,
Şi în poteră c'o slobodşîa,
Nimica nu înşelegea,
- 25 Căcî şi el se spălmănta.
Atuncî pe el că'l întreba :
— Măî Jiene, de unde viî ?
— De la tîrg de peste Jiî ?
— Jiene, ce-aî tîrguit ?
- 30 — Dat'am aur şi argint,
Luat'am Iarbă şi plumb,
Să duc la băeşî la crîng,
Că's băeşî făr' de minte,
Risipesc la glónţe multe,
- 35 Nu le stă 'nimenî 'nainte !
Dar Caragea că'mî auşîa,
La dînsul că se ducea,
Cu nişte voinicî levinşî,
Strînşî de vină,
- 40 Bunî de mână,

- Grași la față,
 Groși la cefă,
 Cu mustăți în vârvarichî,
 Aferim ! ce mai voinicî,
 45 Străini de pe la părinți !
 Dar Jian se spăimânta
 Și la pod el că mergea,
 Din guriț' așa striga :
 — Măi podar, podar,
 50 Trage podul,
 Să trec Oltul,
 Că p'aici mă calcă focul !
 Când podar că'mi auđia,
 Mai tare podul lega,
 55 Pin vase că s'ascundea.
 Dară Jianu striga :
 — Măi podare, trage podu
                                   [mai d'adrecht,
 Să nu-ți dau vr'un glonț în
                                   [pșept,
 Să te adorm, să te deștept !
 60 Podarul că'mi auđia,
 Luț Jianu respundea :
 — Măi n'ați auđit d'un Jian,
 Că ȳa vinu fără banî,
                                   Și mieî de la cȳobanî,
 65 Și el nu dă nicî un ban ?
                                   Și păinea de la brutari,
                                   Și el nu dă nicî un ban ?
 — Când oi sta să tot plătesc,
 La ce focu hađducesc !
 70 Miu Panduru din gură-ȳ grăȳa :
 — Măi Jiene dumneata,
 Lasă-te d'atita hoție
 Ca să'ți dau d'o boțerie !
 F...tu-ți boțeria în bot,
 75 Ađi mî o daî,
 Măne mî-o ieî !
 Tu cu boțeria ta,
 Eū cu hađducia mea !
 Căt câștigî tu într'o vară,
 80 Eū câștig numaî într'o séră,
 Și beaū cu măndrele tótna !
 Ore Jiene, nu-ȳ pecat,
 C'aȳ fete de măritat
 Și flăcări de însurat,
 85 C'oi să morî spînzurat ?
 Mai las'o draculuȳ de hoție,
 C'oi să morî în pușcărie !
-

CANTECUL LUI CATANUȚA

(VARIANTA)

Cules de Christea N. Țapu din gura lăutarului Ión Tuța, din com. Păsesci-Vâlcea.

- Frunđușiță gutuiță,
Pe cel deal pe cea culmiță,
Mi se plimbă un Cătănuță,
Singurel cu-a lui mândruță
- 5 Cu doi-spre-ce catârași
Incărcați de gălbenăși;
Cu doi-sprece catărei,
Să plimbă Ghiță cu ei,
Cu mâinile'n pozinarî
- 10 Cu doi-spre-ce lăutarî.
Iară Ghiță ce'mî dicea?
— Mândro, mántrulița mea,
Pe tine de când te-am luat,
Un cântec nu mi-ai cântat!
- 15 Iară mândra ce'mî dicea?
— Ghiță, Ghiță dumnea-ta,
Eü, măre, când ți-oî cânta,
Ape marî s'or turbura,
Munți că s'or surupa,
- 20 Ai fagi marî s'or despica
Livezile s'or 'ncurca;
Că mî-e glasul fomelesc,
Și mî-e glasul voînicesc,
Când oi începe d'a cânta,
- 25 Harambașa m'o auđia,
Harambașa de hađducî
Peste patru-đeci și cincî!
Iară Ghiță ce'mî dicea?
— Cântă-ți, mândro, cântecu
- 30 Că mî-e drag ca sufletu!
Incepea de mî-a cânta,
Harambașa mî-o auđia,
Harambașa de hađducî
Peste patru-đeci și cincî.
- 35 Verde frunđă și-o lalea,
Dară Ghiță ce'mî făcea?
Ochiî la vale și-arunca,
Ce vedea el, nu credea,
Că tare'mî venîa d'un voînic,
- 40 Călare p'un cal cam murg,
Strălucind din câte-o nare,
- Și'n buestru 'n fuga mare,
Din pistóle tot trăsînd,
Gardurile pologînd;
45 La Ghiță, că mi-și venîa,
Bună điuă că mi-și da.
— Ghiță, Ghiță dumnea-ta,
Dămî mie pe mândra ta!
— Eü pe mândra nu ți-o daü
- 50 Că mî-a dat'o sócră-mea,
Să fie soția mea!
— Ghiță, Ghiță dumnea-ta,
Dă-mî tu, frate, pe murgu,
Murgu cela nebunu.
- 55 — Eü pe murgu nu ți-l daü,
Că mi l'a dat socru-meü,
Să'mî pótre trupșoru meü!
— Dă-ți, mă ghiță, paloșul,
C'acuma îți iaü capul!
- 60 — Eü paloșu nu ți-l daü,
Mi l'a dat cumnată-meü,
Să'mî păziéscă capul meü!
Harambașa ce dicea?
— Ghiță, Ghiță dumnea-ta,
- 65 Ori-ce móрте vreî, poștește:
Ori vreî móрте 'tuncósă,
Ori vreî móрте luminósă;
Ori în săbiî ne tăem,
Ori în pușci să ne'mpușcăm,
- 70 Ori la luptă să ne luăm?
— Ai la luptă să ne luăm,
Că e bună și'nțeléptă
Și de Dumneđeü lăsată!
Verde frunđă și-o lalea,
- 75 Harambașa ce făcea?
Pe Ghiță'l îmbrățișa
Și la luptă se lua.
Și ei, frate, se lupta
Đi de vară
- 80 Pêně'n séră
Făr'de pic de năđușélă.
Dară Ghiță ce'mî făcea?

- Se lupta, ce se lupta
Cureluşa i se rupea,
85 Şi din gură-atunci grăia :
— Mândro, mândruliţa mea,
Săi de'mi 'nodă curéua,
Că'mi taie hoţu viaţa !
Iar' mândra ce'mi dicea ?
90 — Ghiţă, Ghiţă dumnea-ta,
Care, frate, o remănea
Soţie mi s'o chema !
Dară Ghiţă ce'mi făcea ?
Treî lacrămi din ochi vërsa,
95 C'o mână curea 'noda
Şi cu una se lupta.
Dacă curéua 'noda
Pe Harambaşa 'mbrăţişa
Şi cu el mi se lupta
100 Di de vară
Pêně'n séră
Făr' de pic de năduşélă ;
L'aducea ce'l aducea,
Pêně'n braû că'l îngropa.
105 Dară mândra ce-mi dicea ?
— Ghiţă, Ghiţă dumnea-ta,
Cum prăpădiş Domnia,
Dă te blestémă ţara !
Dară Ghiţă ce făcea ?
110 Şele pe doî cai punea,
La sócră-sa că'mi pleca :
— Mândro, mândruliţa mea,
Eû pe tine de când te-am luat,
Pe la mă-ta n'ai mai dat !
115 Şele pe doî cai punea
La sócră-sa că pleca.
Mâna'n pozînar băga,
Mică cheiţă scotea,
La pimniţă descuîa,
120 Mică ploschiţă umplea ;
La disagi mi-o aşeđa
Şi la sócră-sa 'mi pleca
El mergea ce mi-ş mergea,
La o fântână tăbăra,
125 Mică cheiţă scotea
La disagi că descuîa,
Mică ploschţă scotea
D'o vadră şi cincî oca,
Mësura 'mpăratuluî,
130 Vadra Ţaligraduluî,
El n'avea cuî închina
Şi-o da mândri ca să bea :
— Ţine, mândro, vin de bea
De la mânuşiţa mea,
135 C'oî mai bea, orî n'oî mai bea
De la mânuşiţa mea,
Curva 'ncepea d'a rēdea
F... tu'î crucea şi legea !
Dară Ghiţă ce făcea ?
140 El pe vale se uîta
Nişte clăi de fên vedea,
Care fără vêrf mi-era.
Mâna pe mândră-o punea
Frumos, frate, mi-o toca
145. Şi vêrf clăilor făcea.
Numai ŷiţele alegea
La disagi că le punea
Şi la sócră-sa'mi pleca :
— Mai ŷiî, maică, varză acră,
150 Să băgăm cu carne grasă
Din fi-ta ta cea frumósă,
Dacă i-a fost mintea próstă ? !
Iar sócră-sa că'i dicea :
— Lasă'î fie rîndu-aşa,
155 N'a ascultat de vorba mea !
Dară sócră-sa ce făcea ?
Eşîa afară tot plângēnd,
Intra'n casă tot rēđēnd.
Dară Ghiţă ce dicea ?
160 F... tu-ŷi crucea mâne-ta !
Curvă mi-a fost fieta ta,
Mai curvă eşî dumnea-ta,
Să te scot in bătătură,
164 Să te toc ca pe untură !

A D E N D A

CÂNTECE BĂTRĂNESCI-HAIDUCESCI

CHERA CHERALINA

(VARIANTA)

Comunicată de D-l prof. Universitar Gr. Tocilescu — de la lăutarul Ilie C. Manafu, din Cătuțul Bucovicilor, Comuna Vela.—Dolj.

Vedî mai sus cântecul «Kira Kiralina».

Fóte verde fóte frunză, Fóte verde ca mălura De din jos de schilă, Din jos de Brăilă, 5 Car că mi-se 'ncarcă ; Două trei stambóle, Nouă saraóle. Dar de ce se 'ncarcă ? Marfă fêmeiască 10 Că e mai bănósă, Sculurî de mătasă (bis), Marfă fêmeiască Că e mai bănósă. Dar cine le 'ncarca ? 15 Un arap sanglap, Negru și buzat, Cu lutu pe cap Ca solziî de crap, Cu lutu pe bucă 20 Ca solziî de știucă. — Fóte d'o sarma, Cine 'mî tērguța ? Chera Cheralină, Frumușica zînă, (bis) 25 Flóre din grădină Ruptă din tulpină. Chera ce'mî avea ? Nouă buțî de vin, Două de rachiū. 30 Vinu ciņe'l bea ?	Al arap sanglap Cu lut di pi cap Ca solziî de crap, Cu lutu pe bucă 35 Ca solziî de știucă. — Flóre d'o sarma, Din gură 'î đicea : -- Cheră Cheralină, Frumușică zînă, 40 Flóre din grădină, Aйда tu cu mine, In țara arăpescă, Să se pomenescă ! (bis) Al arap sanglap, 45 Negru și buzat Cu lut di pi cap Cu solziî de crap, Cu lutu pi bucă Ca solziî di știucă, 50 Cu mustățî de rac Parc'ar fi un drac ; Chereî că đicea : — Chera Cheralină, Aйда tu cu mine 55 E bine de tine ! D'aî mergea cu mine, Eū ție țî-oî face Coperișul tēū Parale mărunte 60 Pe sirmă țesute (bis)

- Sunt la zaraf multe ;
 Perióra ta
 Gálbioriǎ mǎrunțǎ
 Sunt la arapǎ mulțǎ.
- 65 Fóie d'o sarma,
 Cu vorba 'nșela,
 La hazna mergea ;
 In șeicǎ c'o punea,
 Pe Dunǎre 'n jos
- 70 Mergea cu folos. (bis)
 Din gurǎ 'mǐ dicea :
 — Lopǎtarilor,
 Lopǎtarilor,
 Voi luntrașilor
- 75 Care nouě ȃile
 Sǎ mérgǎ 'n trei ȃile,
 Cǎ voiú plǎti bine! (bis)
 Pe Dunǎre 'n jos,
 Mergea cu folos,
- 80 C'o cǎrmǎ de os,
 Cum cǎnta frumos ;
 C'o cǎrmǎ de sirmǎ,
 Cum cǎnta a milǎ.
 Frǎțiorii ei,
- 85 Din și Costandin,
 Hoșii Brǎilii,
 Șerpii Dunǎrii,
 Frașii ei venia,
 La pórtǎ 'mǐ trǎgea,
- 90 Din gurǎ 'mǐ striga :
 — Chera Cheralinǎ,
 Sora nóstrǎ bunǎ!
 Flóre din grǎdinǎ,
 Ruptǎ din tulpinǎ,
- 95 Deschide pórtǎ,
 Bǎgǎm haznaua ;
 C'am negustorit,
 De ne-am procopsit!
 — Chera nu raspunde,
- 100 Cǎ n'are de unde !
 Mumǎ-sa ieșya
 Și lor se plǎngea :
 — Chera nu raspunde,
 Cǎ n'are de unde !
- 105 — Mumǎ, mumǎ-mea,
 Nu poș cu gura,
 Aratǎ cu mǎna,
 Cotro a mers Chera ?
 — Pe Dunǎre 'n jos,
- 110 Mergea cu folos,
 C'o cǎrmǎ de os,
 Mergea cu folos,
 Cum cǎnta frumos ;
 C'o cǎrmǎ de sirmǎ,
 115 Cum cǎnta a milǎ !
- Flóre d'o sarma,
 Frașii ce'mǐ făcea,
 Din și Costandin ?
 Flóre d'o sarma,
 120 In margine se da,
 Ochianu-l punea
 Și se cǎ uita,
 Luntrea c'o vedea.
 Asvirilita 'mǐ da,
- 125 Buzdugane 'mǐ trǎgea,
 Cǎrma o frângea,
 A cǎrmǎ de os,
 Cum mergea frumos,
 Și-a cǎrmǎ de sirmǎ,
- 130 Cum cǎnta a milǎ.
 Flóre d'o sarma,
 In loc se 'nvirtia,
 Ca vêrtelnița,
 Pêně mǐ-ajungea,
- 135 In luntre sǎria.
 La arap mergea,
 Culcat il gǎșia ;
 Când se ȃice trei sarmale,
 Și cu capu 'n póle.
- 140 Fóie d'o sarma,
 Cu Chera 'mǐ vorbía :
 — Fóie matostat,
 Pe cine-aǐ întrebat,
 Când te-aǐ mǎritat ?
- 145 Cu cine-aǐ vorbit,
 Cǎnt te-aǐ logodit ?
 — Fóie matostat,
 Al arap sangǎp,
 Negru și buzat,
- 150 Cu lut di pi cap,
 Parc'ar fi un drac,
 Cu lutu pe bucǎ,
 Ca solzii de ștucǎ.
 Fóie matostat,
- 155 Sǎ veđi, m'a 'nșelat !
 Paloșu-l trǎgea
 Și cu el cǎ'mǐ da,
 Arapu-l tǎya.
 Pe Chera mǐ-o lua,
- 160 Indǎrǎpt pleca,
 Fóie mǎrgǎrit,
 In cǎtre apus.
 Fóie d'o sarma,
 Din gurǎ-o întreba :
- 165 — Cherǎ Cheralinǎ,
 Sora nóstrǎ bunǎ,
 Fóie matostat,
 Pe cine-aǐ întrebat,
 Când te-aǐ mǎritat ?
- 170 Cu cine-aǐ vorbit,

Când te-ai logodit ?
Flóre d'o sarma,
Acas' o ducea.
Mumă-sa vedea,
175 Din gură 'i dicea :

— Și n'ați pe fie-ta,
Că 'ți plesnă țierea !
Pețitorî venîa,
Pețitorî, aședătorî,
180 Tocmaî din cõde de mări.

MIHU COPILU

(VARIANTA)

Comunicată de D-l Prof. Universitar Gr. G. Tocilescu, de la Jlie C. Manafu
lăutar, din cătunul Bucovicioru—Comuna Vela (Dolj).

A se confrunta cu variantele de mai sus «Miul haiducul»

Fõie verde mër domnesc
Din oraș în București,
Peste ale căși mari domnești,
Mare sunt împărătești
5 De se ved în Stoînești,
Dar la Ștefan Vodă 'n curte
Frumosă masă m'e 'ntinsă
De mulți boieri m'e coprinsă
Cu șese făclii aprinsă.
10 —Beți, copii, vă 'nveseliți,
Mârne 'n diuă vă gătiți,
Să facem d'o vînătoare,
Vînătoare, de-o plimbare,
Colea din Peret al mare,
15 Ca să găsim pe Mihu,
Unde este cu fagu —
Fõie verde d'o sarma,
Mihu o soră mî-avea.
Soră-sa, când mî-auđia,
20 Soră-sa, ce mi-și făcea ?
In pimniță că mî intra,
Scotea vin d'al marmuziú,
Coles tómnă mai târđiú,
Omórá omul de viu —
25 Fõie verde d'o sarma,
Vinu 'n pahare 'l punea
Și le da, frate, de bea,
Veđi, frate, din ele bea,
Să veđi, frate, se 'mbeta.—
30 Care pe su' pat intra
Și prin pat că mi-și cădea ;
Pe su' pat, frate, cădea,

Alți prin pat că pica,
Și alți pe su' pat intra.—
35 Soru-sa ce mi-și făcea ?
Mâna su' pat c'o băga,
Doi papuci că mi-î scotea,
Papucei d'ái prosticeî,
Numaî de cin-đecî de lei.
40. In picióre că și-î lua,
Di pe Mihu că mî pleca.
Printr'o luncă că mi-și da,
O fõie de pěr rupea,
Incepea d'a șuîera.—
45 Mihu că mî-o auđia,
Veđi, frate, o cunoștea :
— Aîa este sora mea,
Vine să mî spuie ce-va.
Și din gură că 'i spunea :
50 Fõie verde trei sarmale,
Să te păzesci, frate, tare,
Se face hurcuitóre,
Că se face 'n vênătoare
Colea din Peretu-ál mare,
55 Ca să găsim pe Miu,
Unde este cu fagu.—
Fõie verde d'o sarma
Pe sorsa 'ndărăt mâna :
—Du-te 'ndărăt, dumnea-ta,
60 Aîa este tréba mea !
Indărăt, frate, pleca,
Dar Miu ce mi-și făcea ?
Și el, frate, că mî pleca,
P'un drum că mî-o apuca,

- 65 Un cïoban cu oï gâsfa,
 Bună ñiua că mi-ï da :
 — Ciobănăş cu oile,
 Să schimbăm cu țolile!
 'Ți dau cojoc boieresc,
 70 Să'ți dau unul cïobănesc ;
 'Ți dau ă căciulă boierescă,
 Să'mi dai una cïobănescă ;
 Să'ți dau flintă flintuită,
 De cincï anï neslobođită,
 75 Să'mi dai bázdócă pirlită.
 Să veđi, nu e isprăvită ;
 Schimbăm cu țolile,
 Schimbăm și cu oile.
 Föie verde d'o sarma,
 80 Oile că i le da,
 Cin-sute de lei îi da ;
 Un fluierel că mi-da,
 La brêu, frate, că'l punea,
 Cu oile că'mi pleca,
 85 Iarba verde că 'mi păștia.
 Iacă óstea că'mi venia,
 El cu fluierul cânta.
 — Bună ñiua, măi cïobane!
 — Mulțămesc Domnului Ște-
                                   [fan-Vodă
 90 — De unde știi că mă chiamă
                                   [Ștefan-Vodă ?
 — La noi la Mitropolie,
- Te citește popa 'n hârtie,
 — Nu știi, frate pe Miu
 Unde este cu fagu ?
 95 — Föie verde d'o sarma
 Ia lasă tu óstea ta,
 Să păziască turma mea,
 Că de mi o cheri fr'o mïa,
 Să'mi slujești un an pe ea,
 100 Și de mi-o cheri f'un miel,
 Să'mi slujești un an pe el !
 Föie verde d'o sarma,
 Ostea că mi-o lăsa,
 Cu el, frate, că'mi pleca.
 105 In marginea luncii că'l lăsa,
 El la fag că se ducea
 Și frumos că se 'mbrăca.
 Föie verde d'o sarma,
 Biciu'n mână că și-l lua,
 110 Odată 'n el că'mi plesnïa,
 Lunca, frate, 'mi ținea.
 Dară Ștefan c'auđia,
 Fuga prin luncă că'mi da.
 — Na barda, tă-ți colnic !
 115 — Lasă-mă că fug pe câmp!
 La margine că'mi eșia,
 Föie verde mărgărit
 C'un car de curpen la gît ;
 Cuțit că nu mi-și avea
 120 Și cu dinții că rupea !

GHITA CATANUTA

(VARIANTA)

Comunicat de Dl. prof. Universitar Gr. G. Tocilescu — de la Ilie C. Manafu lautar, din Cătuțul Bucoviciorul—Comuna Vela (Dolj).

A se confrunța cu variantele de mai sus. «Ghița Catanuța și Bița Catanuța».

- Fóte verde-o peliniță
Pe cel deal, pe cea culmiță,
P'imbă-mi-se o cătănuță
Numaî el cu-a lui mândruță.
- 5 Din gură mândri-î ȕicea :
— Mândră, eũ de când te-am
[luat,
Fóte verde matostat,
Nici un cântec n'ăi cântat ;
Dar să cânți un cântecel,
- 10 Fie cât de scurticel,
Numaî fie frumușel,
Să suim ăl deal cu el !
— Dară Ghiță dumnea-ta,
Când oi începe d'a cânta,
- 15 Meri, brađi că s'or scutura,
Apele s'or turbura,
Liveđi verđi că s'or culca,
Ketrile s'or despica,
Cu un glas mândru fomeșesc
- 20 Cântecu mĩ-e hađducesc !
Fóte verde d'o sarma,
Să veđi, frate, n'o lăsa
Și din gură că'mi cânta,
Meri, brađi, că se scutura,
- 25 Apele se turbura,
Leveđi verđi că se 'ncurca,
Ketrile se despica, —
Trei voinicĩ că mĩ-auđia,
Trei voinicĩ din văi adănci,
- 30 Căte trei pe trei-cai murgĩ.—
Când se ȕice ca lipanul,
Unul mĩ-este tot Lotreanul,
Fóte verde d'o sarma
La el, frate, că'mi veni
- 35 Și din gură că'i ȕicea :
— Dară Ghiță dumnea-ta,
F...tu-mi țĩ crucea, legea,
Ce cați pe moșia mea,
- De'mi încurci livadã ?
40 Și dă'mi mie mândra ta,
Că să'ți lungesc viața !
— Ba, pe mândra nu țĩ-oĩ da
Odată cu viața,
Că'mi-a dat'o sócra mea,
- 45 Să fac eũ casă cu ea !
— Și dă'mi mie calul teũ,
Că să'ți lungesc capul teũ !
— Ba calul, nu țĩ l'oĩ da
Odată cu viața,
- 50 Că mi l'a dat socru meũ,
Să'mi porțe trupșorul meũ !
— Și dă'mi mie paloșul teũ,
Că să'ți lungesc capul teũ !
— Paloșul nu țĩ l'oĩ da
- 55 Odată cu viața,
Mi l'a dat cumnatul meũ,
Că să'mi apăr capul meũ !
Fóte verde d'o sarma
Și la luptă că se lua (bis)
- 60 — Dar la luptă să ne luăm,
Său să vii să ne tăiem ?
— Ba la luptă că e dréptă,
E dréptă și ințeléptă,
De Dumneđeũ mĩ-e lasată !
- 65 Și la luptă că se lua,
Fóte verde trei sarmale,
Đi de vară pêně 'nséră.
Veni sórele la prănđ,
Să veđi lupta mĩ-e cu ris ;
- 70 Veni sórele 'n amiađi,
Să veđi lupta cu necaz.
Fóte verde d'o lámăte,
Veni sórele 'n chindie,
Să veđi lupta cu mânie.
- 75 Fóte verde d'o sarma,
Dară Ghiță ce făcea ?
Brênețul că'l slobođia,

- Și la mândra că'mî striga :
 — Mândră, mândruleana mea,
 80 Vin de 'mî sumete brênașul,
 Că mă taie tot vrăjmașul !
 Fôie verde d'o sarma,
 Mândra din gură ȕicea :
 — Car' pe car' v'așî birui,
 85 Tot un bărbătel mî-o fi !
 Dar Ghiță când auȕia,
 Pe Lotreanu că mi-l lua,
 Odată că'l ridica,
 Cu el în pămênt că'mî da,
 90 Pêne 'n genuchî mi-l băga,
 Odat' sê mai opintîa,
 În pămênt că mi-l lăsa,
 Pêne 'n brêu că mi-l băga.
 Paloșul că mi-l trăgea,
 95 Să veȕi gâtul că i-l lua
 Și pe cal că 'ncăleca,
 Și pe mândra că 'șî-o lua.
 Dar la salcia cocoșată
 Și la măgura tăyată,
 100 Unde-a cosit el odată,
 Noue clăi că mî-a făcut
 Și la opt că le-a scos vêrf
 Și la una n'a ajuns :
 — Fôie verde bob areu
 105 Și-o să-'l scot cu capul têu !
 Fôie verde d'o sarma,
 Supt un pěr că mi-șî mergea,
 Frumôsă masă 'ntindea,
 Vin în pahare punea :
 110 — Ține, mândră, vin de bea,
 De la mânușica mea,
 C'ăi mai bea, orî n'ăi mai bea !
 Dară ea că auȕia,
 Să veȕi că să pricepea,
 115 La inimă se ardea.
 — Dară Ghiță dumnea-ta,
 Și ce-o mai fi asta ?
 Când se ȕice trei măslina,
 Că eû am glumit cu tine ;
- 120 Când se ȕice d'o sarma,
 Țî-am știut vitejia !
 Fôie verde d'o sarma,
 Poloșul că'l ascuȕa
 Să veȕi capul că i-l lua
 125 Și pe clăe că'l arunca
 Și pe clăe că'l punea.
 Dar de la ea ce mai lua ?
 Fôie verde murele,
 Deștul cu inelele (bis)
 130 Keptul și cu țitele (bis)
 Fôie verde d'o sarma
 La disagî că le punea
 Și pe cal încăleca (bis)
 La sócră-sa se ducea (bis)
 135 Calu 'n ușă că'l lega (bis)
 Și din gură că-î ȕicea :
 — Da n'ăi, muică, varȕă acră,
 Să băgăm cu carne grasă
 Din mândruța cea frumôsă ?
 140 N'are muica varȕă acră,
 Ca să bagî cu carne grasă
 Din mândruța cea frumôsă.
 Fôie verde d'o sarma,
 Ulceaua 'n mână șî-o lua,
 145 Pe la vecinî că 'mî pleca,
 Îndărăt că mi-ș venia,
 Varȕă acră nu găsia.—
 La disagî că se ducea
 În disagî că 'mî căuta
 150 Și deștul că i-l găsia.—
 Când se ȕice murele,
 Deștul cu inelele
 Și keptul cu țitele.
 Fôie verde d'o sarma,
 155 Dar sócră-sa ce ȕicea ?
 Din gură că'l blestema :
 — Dar'ar, muică, Dumneȕeû,
 Să te 'nsorî de noue orî,
 Să ieî noue cuconî
 160 Și pe urmă o cuconiță,
 Să te plimbe pe uliță !

MIUL HAIDUCUL.

(VARIANTA)

Comunicată de d. Ión Tanăsescu, fost Normalist. Culeasă de la lăutarii din Focșani.

- In curte, vere, în curte, dragă,
 In curte la Domnu Ștefan Vodă
 Frumósă masă mî-e 'ntinsă,
 De mulț boșeri mî-e coprinsă.
 5 Iar la masă cine-mî șede ?
 Șed boșerii țerii,
 Caľmacanii tērguluľ,
 Cinstiții divanuluľ,
 Nepoții de-aľ Impēratuluľ.
 10 Iar pe masă ce mî-e pusă ?
 Numaľ cegă și păstrungă
 Și galbenă caracudă,
 Șalăyaș,
 De' gras,
 15 Știuculiță
 Lunguliță,
 Săbióră
 Pa'că sbóră,
 Ș'o mrénă gogonișóră
 20 Și-o aripă de morun,
 C'am auđit din bētrān
 Că ăla-ľ pește bun.
 Vorba ce o vorbġa,
 Sfatu ce sfătuġa ?
 25 Tot de Miu pomenġa,
 Tot de Miu copilul,
 Cela, frate, vitēzul ;
 Că, de când s'aũ tălhărit,
 Drumurġ marġ s'aũ părăsit,
 30 Mărfurile s'aũ scumpit ;
 Aferim ! ce maľ voľnic !
 Cu pahar cin' le lumġa ?
 Șġ-am đis verde salbă móle,
 Să veđġ, Calea, fată mare,
 35 Surióra Miuluľ,
 Miuluľ haľduculuľ.
 Dar când fu despre beție,
 Despre d'alba'ľ veselie,
 Grăi Domnul Ștefan Vodă :
 40 — Haľ, tu Caleo, fată mare,—
- Să n'aľ parte de fetie
 Ca Miul de haľducie,
 Ca și eũ, cred, de Domnie,—
 Dă-ne cu pahar din dreptate,
 45 Toțġ să ne 'mbētām odată.
 Fata mare dac'auđġa,
 Butoľu la subțiórá că lua,
 Māna pe pahar punea,
 Numaľ câte trei rēndurġ le da.
 50 Toțġ boșeriľ s'amġja,
 Numaľ Domnul se 'mbēta,
 Cóte pe masă rezema,
 Nu știa ce'șġ maľ vorbġa.
 Dar ġľ đise Calea, fată mare,
 55 Surióra Miuluľ,
 Miuluľ haľduculuľ :
 —Domnule Ștefan Vodă, te-am
 [auđit,
 Că o să faci d'o vēnătóre,
 Diminéța 'n prānđul mare,
 60 Dupē pasēriľ gălbġóre,
 Șġ-o să-adormitezġ pe cale,
 Rușine Mărieľ Sale !
 Ștefan Vodă așa auđġa
 Și din somn se deștepta :
 65 — Iată f..tu-ľ mumă-sa,
 Voľ boșerilor
 Și voľ divănașilor,
 D'ațġ māncat,
 De n'ațġ māncat,
 70 D'ațġ bēut,
 De n'ațġ bēut,
 Talere, furculițe v'adunațġ,
 Pe la tocurġ le-așeđățġ,
 Pe la chiliľ vē culcațġ ;
 75 Pēně 'n điuă să vē aflațġ,
 Toțġ caiľ să-ľ țeselațġ,
 Diminéța să vē aflațġ,
 Care 'nșelațġ,
 Care ne 'nșelațġ,

- 80 Care 'nfrânaș,
Care ne'nfrânaș,
Care numai cu predică p'în
[gură,
Nume să fiți de măsură !
Boierii așa dac'aușia,
85 Poticelele-apuca,
Fată mare-î petrecea,
Cu o ploschiță
Mititică,
D'o vadră și cincî oca,
90 C'asa era măsura.
Fata mare, când boierii petre-
[cea,
Sus pe cer că se uita,
Tôte semnele știa,
Pênă 'n ăi cât maș era ;
95 In pimniță că intra,
Papucî pe talpă 'și lua.
Lua papucîorî
Gălbiorî,
Nume pe picîorul gol ;
100 Rochia 'n brău mî o sumetea,
Sărta un deal și o derea
Și-o scursură de vâlcea,
Tocmaș la fag ajungea.
O fôie de fag rupea
105 Și'n guriță c'o punea ;
Unde-o dată că țipa,
Nimenî glasul nu-l aușia,
Nume Miu o 'nșelegea :
— Iată f..tu-î mumă-sa,
110 Așa este Calea, soru-mea,
Mî-o fi dat de vre-o belea,
El nume de triî orî pășia,
Cu soru-sa se 'ntălnia
Și din gură că'î grăia :
115 —Haș, tu Calea, sora mea,
Ce cauș tu pe-aicea ?
Că de când mașca te-a făcut
Tu la fagul mîeș n'ăi venitî ;
Orî papucîi țî î-ăi rupt,
120 Orî hașnele țî-ăi ponositî,
Pe la mine că aș venitî ?
Dar 'î șise soru-sa :
— Neșcă Miule, adevărat,
Că, de când mașca m'a făcut,
125 Eș la fagul tēu n'am venit.
Neșcă Miule, nicî papucî n'am
[rupt,
Nicî tôle n'am ponosit,
Dar, măre, pâr am aușit :
In curte la Domnu Ștefan Vodă
130 Mulș boierî s'a străns la vorbă.
Vorba ce-o vorbă
- Sfatu ce sfătuia ?
Tot de tine pomenia,
Pe tine să te vêneze,
135 Din pămînt, din țarbă verde,
Aci la tērgul de-afară
Să stea neșcă, la mirare
De faptele dumitale
Douș furcî ș'o cumpeoră !
140 Unde Miu c'aușia
Ochiî 'n pămînt că punea
Lacrămile'î podișia
Și din gură că grăia :
— Eș cu nebunia mea
145 O să dau de vre-o belea.
La un ceas că-î respundea,
— Haș, tu Caleo, sora-mea,
Îndărăt să te întorcî
Binișor să nu-î deșteptî,
150 Că și eș sînt bôlă de drac,
De dau Domnilor de hac.
Măne se viî pe la mine,
Veș cum șeș cu Domnu de
[mână
Și-î dau palme peste gură ;
155 Ș-o lipsi el de cateaua lui cea
[bună,
Să î dau eș de-a de pădure,
F...tu-l in lege de căne !
Soru-sa c'asa aușia
Îndărăt că'se 'ntorcea ;
160 Dorîle șe revărșa,
Antăia că se scula,
Ibric la foc că-l punea.
Pênă Domnul se spăla
Și caféua se gășia.
165 Tare încura oștirea
Caș frunșă, și ca țarba,
Loc in curte că n'avea.
Bîetul Miu ce'mî făcea ?
La-un câmp luciî că'mî eșia,
170 La lucie,
La câmpie
Unde fir de țarbă nu e,
Nume salfi coliliî,
Vēntul bate de-mî adie.
175 In tôle părșile se uita,
Nimica nu mi 'șî vedea,
Nume cîobănaș zărea,
Cîoban cu o sută de oî
Neșcă, strēinul de noi.
180 Când pe cîoban că-l vedea,
Sufleșelu că-î venia :
— Ajut'mî, Dômne, cu bine,
Că acum sînt volnic in fire,
Să-mî isbutesc p'astă lume !

- 185 El la cïoban se ducea,
D'a bușele 'n oï că'mî intra,
Tôte oile că se speria,
In tôte părțile se risipea,
Cïobanul ce mi'șî făcea ?
- 190 La Miu dărjela c'ardica;
Iar Miu ce mi 'î dïcea :
— Dă-țî la naiba dărjela,
Că nu-țî facû eû nimica;
Să schimbăm cu țolele,
- 195 C'o să'țî cumpër oile.
Să'mî daî căciula de țap
Bălțat,
Necroită hap
In cap;
- 200 Croită moșoroșu,
Afumată prin odăi;
Să-țî daû verde comănac,
Verde ca fôia de fag,
N'am, neică, ce să-țî fac!
- 205 Acum să-mî daî barsa ta cea
[cănită,
Să'țî daû scurteica 'mblănită
Verde ca fôia de viță;
Să'mî daî tu cărligelul têu,
Să'țî daû băltăcelul meu,
- 210 Să'țî apere capul têu,
Cum apără el p'al meu!
Treî ceasurî că se ruga,
In cale nu putea să'l dea,
Iar Miu ce-î maî dïcea :
- 215 —Nu-mî trebuie țolele tele,
Nicî oile tele,
La prânșă să viî la ele,
Numaî să scap eû de belele,
Că sint poterile grele!
- 220 Iar cïobanul ce-î dïcea ?
— Tu vreî să lungeșî dïlele
[tele,
Se scurteđî pe ale mele!
Unde Miû-așa auđia
In gândul lui el îșî dïcea :
- 225 — Eû cu bunătatea mea
N'am să fac nimica ;
Tot cu nebulia mea
De n-oî maî scôte ce-va.
Unde de pïept că l lua
- 230 Și din gură că-î dïcea :
— Măî cïobane, frunđuliță
[mărăcine,
De când mă rog eû de tine
Și tu nu te uîțî la mine,
A dat điuva peste mine.
- 235 Unde de pïept că mi-l lua,
Numaî de treî orî că mi-l trântia
De se ducea pomina.
Cïobanul că lepăda
Tôte țolele cïobăneștî,
240 Imbrăca haîne haîduceștî,
Daî cu glonțul nu răsbeștî.
Pe lângă el se uîta
Și Miul ce mi-î dïcea :
— Iată f...u-î mumă-sa,
- 245 Te-am scos in rând cu lumea !
O rublișoră îî scotea
Pe iarba o trântia
Și in oï că intra.
Đece oï că mi'șî lua,
- 150 Numaî pe códă le-alegea ;
Đece oï cu mieî lor.
Pe cïoban că mi-l gonîa
Și flueru i-l lua,
El in loc că remănea,
- 255 Oile că le păștea
Pe pólele crângului
Tot in calea Domnului.
Iar Domnul ce mi'șî facea :
Nicî un ceas că nu trecea,
- 260 Tare-mî încura oștirea
Ca frunđa și ca iarba.
Domnul, înainte venîa
P'un cal vinecior,
Iute de picior.
- 265 Iar Miul cum îl vedea
Căciula pe ochî mî-o 'ndesa,
Să nu-l cunoscă cine-va,
Și din fluer că cânta ;
Unde dracul de știa,
- 270 El atunci se-invêța,
Ca să scape de belea.
Domnul Ștefan Vodă că venea
Bună diminêța că-î da :
—Bună-diminêța, măî cïobanel!
- 275 —Mulțumescu-țî Ștefan Vodă,
Cela cam prostav de vorbă.
Ștefan Vodă așa-auđia
Și pe cal că 'ncremenîa :
—Iată, maică, măîcuța mea,
- 280 Șepte-spre-ce anî de când am
[domnit,
Om pe nume nu-mî-a đis ;
Dar ăsta un cïoban prăpădit
Cu mine s'a potrivit.
Fôte verde mărăcine,
- 285 De unde mă știî tu pe mine,
Fôte verde lobodă,
Că mă chiamă Ștefan Vodă ?
Cela cam prostav de vorbă
Dar 'î dïse Miul :
- 290 Cum să nu țe știu eû pe tine

- Noț avem omeni bătrâni și
[mume
Care calea bisericeî ține ;
Aude popii citind.
De tine pomenind,
295 Că te cheamă Ștefan Vodă,
Cela cam prostav de vorbă.
Ștefan Vodă dac'auđia,
Din gură ce-î mai grăia ?
— Măi clobane, dumnea-ta,
300 Te vėd că ești priceput
Și la cuvint deslușit ;
Ești cu mustăcióra negră
Și cu mintea totă 'ntrégă.
Știi, tu frate, să mă duc,
305 Cu aste oștiri d'aici
In gura Iambrului,
Supt pôlele codrului,
La puțul porumbului ;
Pin'la fagul Miului ?
310 Că-am auđit și eu că e'nalt
Și cocoșat,
Incărcat de d'albe țole,
De grele pistóle.
Jos la rădăcina fagului
315 Galbeni cu banița vėrsați,
Tot de Miul adunați
De la ómeni-ăi bogăți.
Unde Miul c'auđia,
El din gură că grăia :
320 —Ștefan Vodă, cum să nu știu
[să te duc
Că ăște oi de le-am prăsit,
Acolo le-am păstorit ;
De când eram copil mic
La umbră de fag am dormit.
325 Dar să'ți lași oștirile
Să'mi păzescă oile,
Că sînt oile turcești
Mă-apucă să le plătesc.
Nu căta că sînt dece
330 Ca sînt prin tufe risipite.
Domnul ca prost de minte
[ce era
Oștira ca frunđa și ca iarba
[la dece oi lăsa,
Numai cu Miul pleca.
Bietul Miul ce'mi ficea ?
335 Tăra după el dărjela ;
Dar Ștefan ce îi dicea ?
— Măi, clobane, dumneata,
Dă'ți dracului dărjela,
Că te-o durea și mâna,
340 Tot tărând dărjela.
Mai 'nainte că-l ducea,
- Iar Miu ce mi-și făcea ?
Căciula după ochi că mi-o
[sălta,
Domnul fața i-o vedea.
345 Dar Ștefan ce mi-î dicea ?
— Măi, clobane, dumneata,
Bobuleț de grău curat,
Să nu fii bală de drac,
Ce-ai bėut și ce-ai mănecat,
350 Prea bine te-ai ingrășat ?
Iar Miul ce mi-î dicea ?
— Ce te miri de mine,
D'un cloban ca mine prăpădit
Și la țarlă năpustit ?
355 Mănânc mămaligă rece
Și cu seul de berbece
Și beaŭ apă din văgaș
Și-atunci bine că m'ngraș.
Mai 'nainte că-l ducea,
360 Iar Vodă ce mi-î dicea ?
— Măi, clobane, dumnea-ta,
De ce sînt țólele negre ca tina,
Pfelea mai albă ca a mea ?
Iar Miul că-î rėspundea :
365 — De ce sînt țólele ca tina,
Pfelea mai albă ca a ta ?
De fumul odăii,
De scrumul căldării.
Diminėta când strecor eŭ
[jintița,
370 Vėd că se albește pfelea,
Mai albă de căt a ta.
Mai 'nainte că-l ducea,
P'o potecă că-l ducea,
Pe potecă că-l băga ;
375 Poteca 'n codri se 'nfunda,
Iar Miu la locu seŭ se vedea ;
Și, măre, ce mi-î dicea ?
— Ștefan Vodă, mai sumeteți
[scările,
Că lovesc smieelele
380 Și ne-aude cetele,
Că nu-mi este de nimic,
Că eŭ sunt schimbat din țóle,
Ștefan Vodă așa-auđia
Și pe cal încremenia ;
385 Calul îndărăt infranguia,
Iar Miul ce mi-și făcea ?
Mâna pe dărlog punea :
— Stăi, Domnule, că nu e așa,
Că nu mai ești in București
390 Ca să te fudulești ;
Aici ești la hățiși,
La cărpeniși,
Numai e loc de cărmși

Aseră ai fost la beție,
 395 Dar ați ești la trezie.
 Ce cați căne, pe la mine?
 Te-ai lipsit de caféua cea bună
 Și-ai plecat după mine,
 Și-am să-ți dau de-a de pădure
 400 Fiind-că ai venit pe la mine!
 Numai atâta că-ți ȳicea,
 Deștu în gură că băga,
 Unde odată fluiera,
 O cétă de voinicî venîa.
 405 Ce fel de voinicî venîa?
 Roșî la falcă,
 Groșî la cétă,
 Cu mustăți în vartvalichî
 Cum stă bine la voinicî!
 410 A doua óră fluiera,
 Altă cétă că venîa.
 Ce fel de voinicî venîa?
 Strânșî la vână,
 Bunî de mână
 415 Și de resboî,
 La vreme scot voinicî din nevoi
 A treia óra fluiera,
 Altă cétă că-î venîa.
 Ce fel de voinicî venîa?
 420 Voinicî de sus
 Cu căcîulî de urs,
 Inalte,
 Stogoșate,
 Cu moțurî vėrgate
 425 Lăsate pe spate,
 N'au cu cine se bate,
 Neîcă, de strėinătate.
 Al patrulea 'șî fluiera,
 Altă cétă că-î venîa;
 430 Și ce fel de voinicî venîa?
 Boerî 'nalți și subțirei
 Se saltă frunđa cu ei.
 Al cincilea 'șî fluiera,
 Altă cétă că-î venîa.
 435 Ce fel de voinicî 'î venîa?
 Voinicî încălțați
 Cu opincî de capră stėrpă,
 Să umble la apă fiartă,
 N'are neica ce să-î facă.
 440 Al șeselea că fluiera,
 Altă cétă că-î venîa;
 Ce fel de voinicî venîa?
 Frunđuliță salbă móle,
 Vin voinicîi de la vale,
 445 Toți călări, în fuga mare,
 Pe sub șale buzdușane
 Și pe la tocurî pistóle,
 La spinare flintă mare,

Că-a aflat d'o vėnătóre
 450 Cam despre sóre-rėsare.
 Șepte cete se strãngea,
 Ócol Domnului că-î da
 Nicî-unul că 'l cunoștea,
 Numai pe Miul că-l întreba?
 455 — Cine dracu este ăsta, măi
 [frate?
 Iară Miul ce spunea?
 — Asta este Ștefan Vodă,
 S'a lipsit de la caféua lui cea
 [bună
 Și-a plecat el după mine.
 460 la să-î faceți de pădure,
 Fiind-că a venit pe la mine!
 La băieți că-mî poruncia,
 Toți țataganele scotea
 Și pe-o tufă se punea
 465 Și de cójă o curăța
 Și 'n căldare mi-o ferbea,
 Să î facă cafea,
 Domnul ca să bea.
 Domnul la căldare că-mî venîa,
 470 Numai de trei óri că'mî sorbia
 Și din frunte că 'ncreța,
 Bag séma că nu î plăcea.
 Dar Miul ce mi-î ȳicea?
 — Bea, Domnule, nu te 'ntrista,
 475 Fiind-că 'ți fuse mintea așa!
 La băieți că'mî poruncia,
 De trei stãnjenî în sus că-l
 [ardica,
 În paloșe că 'l sprijinea,
 La un deșt nu mi-l strivîa.
 480 Domnul jos se mai vedea,
 La căldare năvălîa,
 Tótă zéma că-mî sorbia,
 Atuncî la fag că-l ducea.
 Ce fel de fag că era?
 485 Ca sórele strălucîa.
 Bîetul Miul ce-mî făcea?
 După fag că se pîta,
 Lepăda țólele cîobănești,
 Imbrăca haîne haîducești,
 490 Daî cu glonțul nu răsbești.
 Luă niște șelvărei
 Verđî ca fóia de teî
 Și mai imbrăca și-o dulămiță,
 Verde ca fóia de viță.
 495 Și mai încinge o săbioară,
 Taman ca o sirióră
 Și la Vodă se arăta
 Și Domnul se jura,
 Cum că nu era ăla.
 500 Dar Miul ce mi-î ȳicea?

— Ștefan Vodă ia și dumnea-ta
Galbeni cu mâna,
De stăruște Domnia,
Fiind-că ai venit pe aicea!
505 Vodă, ca prost de minte ce era,
Galbeni în mână că lua,
In buzunare că îndesa.
Bietul Miu că se necăjia
Trăgea măciuca de la sacsana
510 Care venea șapte-spre-ce oca
Și unde odată că-l isbîa,
Jos de pe cal că mi-l da,
Ingenuchiat de mi-l tă a.
Dintr'o parte se uita,
515 Tare 'mî venia soru-sa
Intr'o căruță poleită,
Prin năuntru numaî cu pîetre
[scumpe,
Cu opt telegari
Ca munții de mari,
520 Negrii ca corbiî,

Iuți ca șoimiî,
In gura mare că striga :
— Neică Miule, sê nu tai tu
[Domnia
Că ne blestêmă lumea ;
525 Că veđi, țara făr'de Domn,
Ca mușerea făr'de om
Și țara fără 'mpêrat,
Ca calul despedicat
Când il veđi séra, țîștî peste
[gard.
530 Unde Miul așa auđia
Și scăpat că mi-l făcea ;
Iar Vodă slobod se vedea,
Joc de fugă nu-și bătea
Și baltonu 'și lepăda
535 Fugia ogărește,
Cotîa epurește,
Făcea crângu tot colnice
Și lăsile hălăciuge !

I E N C E A.

(VARIANTA)

Comunicată de d. Ion Tănăsescu vechiū normalist. Culeasă de la lăutariî din Focșani.

— Câte fete 'n Țaligrad,
In Țaligrad și Beligrad,
Nicî una nu mî-a scăpat
Ne mușcată,
5 Ne pupată,
Pe papuc ne călcată.
Numaî una Stăncuța,
Stăncuța din Beligrad,
Nepoțică de 'mpêrat,
10 Numaî ea că mî-a scăpat
Ne mușcată,
Ne pupată,
Pe papuc ne călcată.
Așa 'mî căută, mare, Iencea,
15 Dar mă-sa ce mi-î dîcea :
— D'aleî Ienceo și Bienceo,
Țacî cu maica, nu oța,

Nu oța, nu maî plîngea.
Tu la Stanca te-oî ducea,
20 Mi î mușca-o,
Mi-î pupa-o
Și pe papuc mi-î călca-o ;
— D'aleî Ienceo și Bienceo,
Leapădă colfu bărbătesc,
25 Și-mî ia conciu femeiesc ;
Și-mî pune d'o furcă 'n briū
Și te du la Stanca 'n pörtă
Și strigă in gura mare :
— D'aleî, surățico Stanco,
30 D'ai făcut vre-o dată bine,
Fă-ți pomană și cu mine.
Stanca de țî-o descuia,
Hal de dînsa c'ăi avea.
Mă-sa cum mi-l învêța,

- 35 Iencea 'ntocmai că urma;
 Ca tiptil mi se 'mbrăca,
 Pên' acolo se ducea,
 Pên' acolo c'ajungea,
 Furca 'n bréu că'și înfigea,
 40 Mușerește c'o striga.
 D'alei Stanca ce'mi făcea ?
 La róbe că'mi poruncia,
 Porțile că'mi deschidea,
 Pe Iencea 'n curte băga.
 45 Dară Iencea ce mi-și făcea ?
 Torcea și nu-mi torcea
 Și'mi striga în gura mare :
 — D'alei, surățico Stanco,
 D'ai făcut vr'o dată bine,
 50 Fă ți pomană și cu mine ;
 Căci d'o veni pușchiul bét,
 El pe mine m'o 'mpușca,
 Geaba de pomana ta !
 D'alei Stanca ce'mi făcea ?
 55 La róbe că'mi poruncia
 Pe Iencea 'n sală 'l băga.
 Iencea 'n sală cum intra
 Timpul iar că nu-l pîrdea,
 Din furcă iar că mi'și torcea ;
 60 Imi torcea ce mi'și torcea,
 Și 'mi striga în gura mare :
 — D'alei, surățico Stanco,
 bre ! bre !
 D'ai făcut vre-o dată bine,
 Fă ți pomană și cu mine ;
 65 Căci d'o veni pușchul bét
- El pe mine m'o 'mpușca,
 Géba de pomana ta !
 Iar Stanca ce mi'și făcea ?
 La róbe că 'mi poruncia,
 70 Pe Iencia în casă că'l băga,
 La masă că-l așeđa,
 Cu Stanca el că mânca.
 Dar Iencea dacă mânca
 De făcut ce mai făcea ?
 75 Incepea Iar a torcea,
 Imi torcea Iar ce mi'și torcea
 Și striga în gura mare :
 — D'alei, surățico Stanco,
 D'ai făcut pe lume bine,
 80 Fă-ți pomană și cu mine
 Că viind pușchul bét
 Acuma pe 'nserat
 De la tine m'o lua,
 Pe drum m'o arunca,
 85 Geaba de pomana ta !
 D'alei Stanca ce'mi făcea :
 La róbe că'mi poruncia
 Așternutul că-l făcea
 Pe Iencea 'n plapomă 'l punea.
 90 Când fu somnul de cu séră,
 Iencea 'mi dormea cum se
 [dórme ,
 Când fu pe la mîeđ de nópte,
 Stanca 'mi varsă sudorî de
 [mórte ;
 Când fu la revărsat de dorî.
 95 Stanca 'mi plânge de s'omorî.
-

D O I N E

DRAGOSTE

FOIȚICA TAMAIORA

Auđit de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Băcioiu, din Petresci-de-Sus—Gorjiu
A se confrunta variantele «Rele-s dragostile» pag. 19, din colecția d-lui Bibicescu.

Foițică tămăiőră,
D'aolică zac de bółă,
Niște frigurí mẽ omórá!
Rele snít frigurile,
5 Măi rele dragostile :
Frigurile te bășică,
Dragostile te usucă !

Ađi cu dor, măine cu dor,
Nici nu pocí să măi adorm.
10 De trei đile n'am dormit,
De trei đile și trei nođi
Și-an máncať porumbi necođi;
Ibovnica bate-o, Dómnne,
Te face de mori de fóme !

FOIE VERDE FOI MIGDALE

(VARIANTA)

Comunicată de Ilie Constantinescu-Dioști de la Vasile Nicolăescu Com. Pietrósă
(Vâlcea).

Fóie verde foi migdale,
Dragostea e lucru mare,
Nu'ți dă stare
La máncať,
5 Nici odină la culcať !

Fóie verde murele,
Rele sunt frigurile,
Măi rele dragostile :
De frigurí zací și te scolí,
10 De dragoste zací și mori !

FOIE VERDE MURELE

VARIANTA

Comunicată de Ilie Constantinescu, —Dioști de la Nic. Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

Fóie verde murele,	5 De dragoste mori ca dracul ;
Rele sînt frigurile,	De friguri bei și mîncî,
Maî rele-s dragostile,	De dragoste te usuci !
Că de friguri maî legi capul,	

FOIE VERDE AVRAMEASA

Culésă de Ilie Constantinescu, de la Nic. Zănescu, Com. Vladimir (Gorj).

Fóie verde avrămeasă,	C'am trăit amêndoi bine !
Oftează, mândră, oftează,	Mândro, când eraî a mea,
Tótă lumea să te creadă,	Tótă lumea te cinstă,
C'aî fost neicăi de-amorează !	Iar de când te-aî părăsit,
5 Oftează și pentru mine	10 Tótă lumea te-a urit !

AM UN FOC LA INIMIORA

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Cojocaru, —Novaci, (Gorj).

A se confrunta varianta «Foc la inimióră» pag. 322 colecț. poes. pop. G. D. Teodorescu.

—Frunđuliță sălcioră,	Să-ți potolesc focul tēju ?
Puica neichiî bălăioră,	Focul tēju când s'o aprinde
Am un foc la inimioră,	Șapte județe nu'l stinge,
Potolește-l surióră.	Nici Prahova, nici Alomița,
5 — Ce puternică sînt eu,	10 Numai leica cu gurița !

FOIE VERDE ȘI O LALEA

(VARIANTA)

Com. de Ilie Constantinescu-Dioști, culésă de la Nic. Firculescu, com. Grecești (Mehedinți).

Fóie verde și-o lalea,
Trecu mândra pe colea,
Cu cămașa lic, lic, lic
Cu papucii tic, tic, tic,

5 Resucind la borangic ;
De trei zile răsucește
Și pe fus nu'î maî sporește !

FOIE VERDE ORI-CE-AR FI

Comunicată de Colegul meu I. Constantinescu-Dioști, de la Nic. Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

Fóie verde ori-ce-ar fi !
Cât oi fi, cât oi trăi,
Fata mare n'oi iubi ;
Fata mare se mărită,
5 Rămăi cu inima friptă !

TRECE VASILE CALARE

Adunată din comuna Soreni (Romanași), de colegul meu I. Constantinescu (Dioști).

Trece Vasile călare
Cu stânjinel la spinare,
Cu cămașa albă flóre,
Măsură niște pogóne.

5 Dómne, fă-m'un fluturel
La Vasile pe inel ;
Dómne, fă-mě d'o flóre
La Vasil'e n cingétóre !

FOIE VERDE TREI MIGDALE

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu de la Zănescu N., Vladimir (Gorj),

Fôie verde trei migdale, Ș'apucaî drumul la vale, Mă 'ntlâniî c'o fată mare, Puseî mâna, luaî o flóre.	C'astă vară n'a plouat Ș'am plătit de le-am sădit Cu baniî după iubit, Ș'am plătit de le-am udat
5 — N'are gaîca florî de dat,	10 Cu baniî după sêrutat!

FRUNȚA VERDE TIRIPLIC

Com. de Ilie Constantinescu, din Dioști, culésă din com. Dioști (Romanați).

A se confrunta varianta prescurtată «Dorul Mândrei» pag. 278 Colecț. G. D. Teodorescu.

Frunță verde tiriplic, Tiriplic și siminic, Vine lóna pe colnic Cu papuciî lip, lip, lip!	De trei țile rêsucește Și pe fus nu'î mai sporește
5 Rêsucind la borangic. Fi-i-ar fusu afurisit Că pe el n'are nimic	10 — Cum dracu să fac să-î țic, Să vie la neîca 'n crâng, Să'mî dea gura s'o sêrut. Parcă'mî fu gura legată De n'o sêrutaî odată!

FOIE VERDE TIRIPLIC

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu de la Nic. Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

Fôie verde tiriplic, Trece mândra pe colnic, Cu papuciî lic, lic, lic, Cum să fac să-î țic, să-î țic,	Fôie verde și-o lalea, Trece neîca pe colea, Cu ploschița supt manta Cu mâna pe puîcuța!
5 Să vie la neîca 'n crâng?	

DOAMNE, SA NU ME OMORI

De la Ionița G. Mateiaș, Mieița — Dolj.

— Frunțuliță de trei flori,
Dómne, să nu mă omori
Că m'am făcut deajutor,
Când imi dau fetele flori,
5 Nevestele ochișori!

FOAIE VERDE MAGHIRAN

(VARIANTA)

Comunicată de I. Constantinescu-Dioști, de la Nic. Zanescu, com. Vladimir (Gorj).

— Fôie verde maghiran, De ce, neică, nu muriam, Când eram copil d'un an? Dar acum la ce să mor,	5 Când imi dau fetele flori, Nevestele ochișori, Ochișori și cu bujori?!?
--	---

FOAIE VERDE SALCIOARA

Cules de Chr. N. Țapu de la Costică Ionescu, — București.

A se vedea mica variantă «Frunțultană lozióră» pag. 55—56 colecția «cântece Moldovenesci» Sevastos.—Veđi varianta «Mariórei» din colecția d-lui G. D. Teodorescu pag. 324.

— Fôie verde sălcioră, Draga neichi Marióră, Ce-ai în gușă, Marióră? — Mărgărit și tămăióră. 5 — Dă și neichi mărgărit, Căci, nu mai poți de ostenit, Tot umblând după iubit	Și nimic n'am folosit! — N'are țața flori de dat, 10 C'astă vară n'a plouat Și-am plătit de le a udat Cu bani după sêrutat, Și-am plătit de le-a sădit Cu banii după iubit!
--	---

FLORE VERDE TREI SMICELE.

Culésă de Chr. N. Țapu de la lautarul Gheorghe Costea-Săceni-Teleorman

Flóre verde trei smicele	Să le dăm la ibomnicele.
Merg la crâng să tai nușele,	Ibomnica o fi urită,
Arđă-le focu de nușele,	10 Să-î dăm chita vestejită,
N'oi să fac nișca safele	Și legată cu răchită ;
5 Să bag armăsarul 'n ele.	Ibomnica o fi frumósă,
M'apucaî de viorele,	Să-î dăm și noi chit' alésă
Să le facem chiticele,	14 Și legată cu mătase.

ME SUII IN DEAL IN CUCA.

De la N. Ionescu, Dozesti-Vâlcea.

Mé suiî în deal în cucă,	10 Orî să culeg viorele,
Mě niștai în vale 'n luncă,	Să le duc mândrușii mele?
Tóte plugurile 'mî umblă,	F...tu-le 'n bot de nușele
Num-î plugulețul meü	La ce să mă rup cu ele?
5 Șade la părete reü!	Maî bine culeg viorele,
Fóie verde trei smicele	15 Să mă duc acas' cu ele,
Intru'n luncă, tai nușele,	Să le dau mândrușii mele,
Lunca Ț plină de viorele.	17 Să mi-le dea, când le-oî cere!
Nu știü orî să tai nușele,	

CE MEȘTER TE-A MEȘTERIT?

Culésă de Chr. N. Țapu de la lautarul Costea Gheorghe, din Săceni Teleorman.

— Fóie verde bob năut,	Așa 'naltă și subțire,
Ce meșter te-a meșterit,	La buze făcută bine?
Ce tâmplar te-a tâmplărit?	Parcă m'a 'ntrebat pe mine,
Fóie verde măracine,	9 Secașî inimfóra 'n mine!
5 Cine te-a făcut pe tine	

MARIORA DINTRE BALȚI

Culésă de I. Constantinescu-Dioșți de la Nicu Zănescu com. Vladimir (Gorj).

— Mariórá dintre bălți,	5 Și ea'mi spune că e șters ;
Na o rublă și doi zloți	Eú îi daú o rubl'alésă
Și nu te iubi cu toți.	Și ea'mi spune că e ștérșă !
Eú îi daú un pol frumos	

MARIORA DINTRE BALȚI

(VARIANTA)

Culésă de I. Constantinescu — Dioșți, de la Nicu Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

Marióra dintre bălți,	5 Nn'mi trebuie rubla ta
Na o rublă și doi zloți,	Ci'mi trebuie bani mărunți,
Și nu te iubi cu toți !	Ca să mă iubesc cu mulți !
Fóte verde și o lelea,	

FOIE VERDE DE MARAR

Culésă de Christea N. Țapu, din Hurez-Vâlcea.

Fóte verde de mărar,	Și nimic nu folosii.
Mě dusei la potcovar,	Nu e vina calului,
Să fac potcove la cal.	Nici a potcovarului,
De trei ori potcovii calu,	Ci e vina mândruții mele
5 De trei ori îi potcovii	10 C'a pus casa'n drumuri rele !

FRUNȚA VERDE CA LIPANU

(VARIANTA)

Auđită de la V. Nicolaescu com. Pietrósa (Vâlcea) de Ilie Constantinescu.

Frunđă verde ca lipanul,
Tot suind la Ióna dealul,
Mi s'a despotcovit calul.
Nu e vina caluluř,

5 Nicı a potcovaruluř,
Ci e vina pućii mele
C'a pus casa 'ntre văi grele!

TOT TRECÎND LA PUICA DEALU

(VARIANTA)

Culésă de Cristea N. Țapu la hora de la Novați-Gorj

Tot trecînd la puica dealul
Mi s'a despotcovit calu.
Nu e vina caluluř,
Nicı a potcovaruluř,

5 Ci e vina mândrii mele,
C'a pus casa între vâlcele,
Nu mi se vede la țele!

FOIE VERDE DE MOHOR

Auđit de Chr. N. Țapu de la Stancu Ion, lăutar din Cucueți-Teleorman.

Fóie verde de mohor,
Veni vremea să m'nsor,
Trăseș gheata la picior
Și dedeș țerii ocol.
5 Tóte fetele nu vor,
M'a aflat că sint dator

O sută cincı decı de poli
Numaı la doi negustori;
Maı sint la o copiliță
10 O leiță și-o băncuță,
Pentru că mı-a dat guriță!

UND'TE DUCI TU PETRIȘOR ?

(VARIANTA)

De la N. Popescu, Goardinița (Mehedinți).

— Und'te duci tu Petrișor ?	5 Sînt dator la percitor
— La Craiova să mē'nsor ;	O sută-cincî-șeci de polî ;
C'aici fetele nu vor,	Sînt dator la o fetiță,
C'a auđit că sînt dator.	8 Că nu ȳ-am dat o guriță !

FRUNĐULIȚA DE BUJOR

De la Oaie lautarul, Com. Dioști (Romanai). A Se vedea varianta prescurtata «Rēbunarea» pag. 335 din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

Frunđuliță de bujor	Ochiȳ lor să nu mē vađă,
Veni vremea să mē'nsor,	10 Daȳ cu spuză pe ferēstră.
Scoseȳ calul din obor	Nu mē lasă să'mȳ fac casă,
Trăseȳ gheata la picior	Să'mȳ arđă luminele
5 Dedeȳ țērilor ocol	Să nu vēd potecile,
Tōte fetele me vor	Tōte grădinițele,
O fată de preutēsă	15 Să'mȳ ȳubesc amantele !
Și una diaconēsă	

FOIE VERDE MARACINE

Culēsă de Chr. N. Țapu din gura lautarului Iōn Streche, din Polovraci—Gorj.

— Fōie verde mārăcine,	Și să mi-l botez tot eȳ
Țin'te, puică, pupē mine,	Și să'ȳ puȳ numele meȳ ;
O lună douē de đile,	Și să'mȳ đică mie tată,
Pēnē mișcă puȳu 'n tine.	Să se mire lumea tōtă,
5 Să'l daȳ la babă să'l crēcă,	10 C'a fost dragostea curată !

BATA-L DUMNEDEU SA'L BATA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Stancu Ión, din Cucueți Teleorman.

Fóye verde, fóye lată,
 Bată-l Dumneđu să'l bată
 Pe Costică barbă lată,
 C'a făcut podu de piatră
 5 Și-a pus felinar în pörtă,

De'mi lumină strada tótă
 Și Craiova jumătate.
 Nu pot trece la hamantă,
 Că'mi scirție talpa 'n ghiată
 10 Și mă simte garda tótă!

FRUNĐULIȚA DE ȘERPET

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu, din Petrescii-de-sus (Gorjiu).

Frunđuliță de șerpet,
 Plec cu mândra s'o petrec,
 Stréja mă 'ntorce 'ndărăt
 Și mă 'ntrebă de bilet.

BATA-L DOAMNE ȘI-L OMOARA

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu de la Ionița Gh. Matefaș, com Mieița (Dolj).

Bată-l, Dómne, și-l omórá
 P'el d'a făcut drum de care;
 Plec cu mândra s'o petrec,
 Straja mă întórce 'ndărăt:

5 — Du-te-acas' băfatule,
 Să n'aud mâine, poimâine
 Că e pricina din tine!

FRUNȚA VERDE Ș'O LALEA,

(VARIANTA)

De la Ilie Constantinescu, com. Dioști—Romanai.

— Frunță verde ș'o lalea,
 Costică, inima mea,
 De te-aș prinde unde-va,
 Numai ochii ți i-aș lua !

MARIOARA CU BARBAT

Comunicată de I. Constantinescu,— Dioști de la Nic. Ionescu, com. Dozâlcea.

— Foie verde matostat,
 Marióra cu bărbat,
 Fă și neicăi loc la pat,
 Că e tinăr ne'nvățat,
 5 Nicî mustața nu 'i-a dat
 Marióra minte n'ai,
 Nicî floricele nu'mî dai !

Și când îmi dai câte odată,
 Nu'mî dai chitișoră totă
 10 Și mî-o dai pe jumătate,
 Parcă mî-e lumea prădată !
 Mi-oi căta în altă parte
 Mai de soț și mai de viță,
 Nu ca tine-o rămășiță !

MARIOARA DE LA PLAI

Comunicată de I. Constantinescu—Dioști, de la Nae Ionescu, Com. Dozești (Vâlcea).

A se vedea varianta «Bărbat n'ai» pag. 316 din colecția G. D. Teodorescu.

— Marióra de la plai,
 Spune'mî gura cui o dai?
 Dă-mi-o mie cu chirie,
 Pênă la Sântă Mărie,

5 Când s'o cóce córna 'n vie
 Și strugurii și razachie ;
 Dă-mi-o mie 'n adăstare !
 Pênă la Vinerea Mare.

MARIȚICO, BARBAT N'AI.

(VARIANTA)

Auđită în Dioștî (Romanai) de Ilie Constantinescu.

— MariȚico, bărbat n'ai
 Dar gurița cui o dai?
 Dă-mi-o mie cu chirie
 Pêně la Sintă Mărie,
 5 Când se cóce córna'n vie
 Și struguriĭ razachie!

FOIE VERDE DE SUSAI.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Mihai din București.

Fóie verde de susai, MariȚico bărbat n'ai, Dar gurița cui i-o dai? Dă-o neichi cu chirie, 5 Pêně la sfintă Mărie,	Pên' s'o cóce póma 'n vie, Struguriĭ și razachie; Dă-o neichi cu parale 9 Pêně la Vinerea mare!
---	--

HAI MANDRA.

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Frațilă, Novaci. —Gorj.

— Hai, mândră, să ne iubim,
 Numa amêndoĭ să știm,
 C'avem doĭ părinți în casă
 Și pe noi că nu ne lasă!

FOIE VERDE DE SPANAC.

Culésă de Chr. N. Țapu, de la hora din Novaci.—Gorj.

— Foie verde de spanac, Dómnne, la ce m'ai lăsat, Băiat tînăr și sărac, Să fiu fetelor pe plac?	Unde-s nevestele bune Și bărbații duși în lume, Să fie țuica de prune.
5 Foie verde trei alune Ia-mă, Dómnne, și mă pune	10 Ia-mă, Dómnne, și mă lasă Unde's nevestele frumoase Și bărbații duși la cósă!

CUCU CANTA.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iautarul Dumitru Bacioiu, din Petrescii de sus. — Gorj.

A se vedea No. XCV din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

— I'auđi, mândro, cucu'mi cântă,
Eși afară de'l ascultă.
De-o cânta de vitejie
Vino, dragă, spune mie;
5 De-o cânta de alt-ce-va
Ușuiește-l la naiba!

FOILIȚA FOI CA SALCA.

Auđită de la Chr. N. Țapu, de la Dumitru Bacioiu, din Petrescii de sus.—Gorj.

A se vedea sfișitul variantei No. DI pag. 238—239 din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

— Foiliță foi ca salca, Pornește, mândruță, vaca, Să pască și ea săraca! Pên'o pasce vaca iarba, 5 Amêndoș să facem tréba. Vițelul să'l priponim, Și amêndoș să ne iubim.	Și de dragi să ne fim dragi, Dar nădejde să nu tragi; 10 Că nădejdea de la mine E ca sârma de subțire. Când o puț pe mărăcine, Tragi de ea și nu se ține!
---	--

DOAMNE SA NU ME OMORÎ.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Costică Ionescu, str. Șelari. — București.

— Dómne, să nu mă omorî, C'am iubit două surorî. A mai mare n'a știut, Și-a mai mică a priceput, 5 C'a fost iute la iubit. Dă'mî, Dómne, bólă să zac, Pe brațele cuî mi-e drag. Dă'mî, Dómne, bólă să mor Pe brațele cuî mi-e dor. 10 Și-oî să mor, n'oî să trăiesc, Lumea să mi-o moștenesc. Și-oî să mor, țațo, ca mâine, Intins pe brațe la tine. Să'mî deschidî ferestili 15 Să'mî despleteștî pletili.	Să'mî treacă bună și rea, Să treacă ibovnica mea, Care m'am iubit cu ea, Din copilăria mea. 20 Și-am să las cu jurămînt, Cine m'o băga 'n pămênt, Să'mî facă cosciug de plumb, Să mă 'ngrópe mai adênc Să nu putrețesc curênd. 25 Să putrețesc la cincî anî Să fac voia la dușmanî, Dușmaniî, dușmancili, Care sparge casili, Și strică dragostili !

LASA, DOAMNE, NU ME BATE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la Novaci—Gorj.

- Lasă, Dómne, nu mă bate,
C'am iubit două cumnate,
Dómne, să nu mă omorî,
4 C'am iubit două surorî !

AM SA LAS CU JURAMENT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Iăutarul Costea Gheorghe-Săcenî (Teleorman).

A se vedea varianta «Să fie al meu» pag. 304 din colecția d-ului G. Dem. Teodorescu

<p>Foțe verde bob năut Și-oî să las cu jurămint, Care m'o băga 'n pămînt, Să mă 'ngrópe mai adânc. 5 Să mă 'ngrópe unde-oî dice, Intre piept cu două țife, Că e dragostea prea dulce! Frunđă verde ca nalba, Și-oî să las cu viața</p>	<p>10 Să'mî trimeț nevestica, Să'ni cheme ibomnica, Să'mî ție lumînarea, Să mor cu ochiî la ea. Și să șadă lângă mine, 15 Dor d'oî muri și eî bine, Să mă vađă tótă lumea C'a fost amureaz'a mea!</p>
--	--

DA-MI, DOMNE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc—Bobu-Pojogenî—Gorj.

<p>—Dă-mî, Dómne, bólă să zac Pe brațele cuî mî-e drag, Pe-o perină de bumbac, Cu Maria după cap, 5 Să ved bine că mî-e drag. Mario, sufletul meu,</p>	<p>Când oî muri, tu și eî, Am lăsat cu jurămint Să'mî facă cosciug de plumb, 10 Să mă 'ngrópe mai adânc, Să nu putređesc curênd!</p>
---	--

FOICICA MÉRULUI

Culésă de Christ. N. Țapu de la Mihai Ión din București.

A se vedea sfârșitul variantei No. DXXVI, pag. 252 din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

— Foicica mărului,	10 Tu ești fata cu rușine,
— Nu-î credea flăcăului,	Eū sunt flăcăiaș in lume.
Căci flăcău e mare câine,	— Nu ți-e milă și blândețe
Multe dealuri se cuvine	D'ale noastre tinerețe ?
5 Până vine și la tine	Nu ți-e milă și păcat,
Și se face ȋiuă bine	15 M'ai iubit și m'ai lăsat,
Și te pune pe ghenuche	Cu trupșoru 'nsărcinat,
Și-ți propune miș și sute,	Ca un dobitoc la gard,
Până te scote din minte.	Ne bēut și ne māncat !

UNDE VED AMANTA MEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea—Săcelu—Gorj.

A se vedea varianta prescurtată No. CXXIV pag. 54, din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

Unde vēd amanta mea	5 Să se ducă pomina :
Pe brațele altuia;	S'a junghiat un voinic
S'am cuțit m'aș junghia	Pentr'un lucru de nimic !
Și pe mine și pe ea,	

MARIȚO DE LA CEPARI

Auđită de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Florea, din Radomir—Romașii.

Frunđuliță de mărar,	Și Mărin de la Frunđari ;
Marițo de la Cepari,	Frunđuliță ca lipanul
Cu gâtul cu galbeni mari	Și Costică Boșotēnu;
Făcută de doi primari :	Frunđuliță d'alion,
5 De Costică din Comani	10 Suțe 'n deal la sfintu Ion,

Frunđuľiță și o lalea,
Acolo e dragostea,
Iubește pe Marița
Și'și petrece dragostea.
15 Frunđuľiță d'abanos,
Trece sara pe din dos,
Dar poteca unde 'l duce?
La Marița gură dulce.

Dar să veđi tu, ce-ı aduce?
20 O felie de măr dulce,
Dar în dosul foitei,
Scris numele Marițai,
Că Marița e frumoasă,
O iubesc zapciı din plasă
25 Și Costică nu mı-o lasă
26 Că e Marița frumoasă!

MARIȚO DE LA CEPARI

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu.

Comunicată de de I. Constantinescu la lăutarul Oaie din Diotiș—Romanai.

Marițo de la Cepari,
Cu salba de galbeni marı
La mijloc cu icoșari,
Ești fetiță de primar,
5 Vin la neica supt umbrar,
Nu căta că sunt băbar,
Că iubesc și fete marı
Le dau poli și icoșari.
Fóie verde mărăcine,

10 Când iubiam 'mı mergea bine
Aveam cin'-sute de lire,
Dar de vre-o trei săptămâni
N'am nici trei franci în chimir!
Fóie verde de brândușă,
15 Fă-mă, Dómne, o căldărușă
La Marița după ușă
17 Să mă fac stăpân pe țite!

FRUNĐULIȚA DE MĂRAR

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Ión Bacioiu din Petresciı-de-sus—Gorj

Frunđuľiță de mărar,
Mândra mea de la Cepar,
Cu dinții mărunți și rari,
Vin la neica subț umbrar,

5 Să-ți dea neica icușari,
Icușari îngăurit
Să'l puı, mândruțo, la gât!

DE-AR FI MANDRE TOT DE-A RANDUL

Auđită de Chr. N. Țapu, de la D. Brezulescu, hora din Novaci—Gorj.

De-ar fi mândre tot de-a-
[rândul,
Dacă nu'î cine m'î-e gândul ;
De-ar fi mândre tot șireag,
Dacă nu-î cine m'î-e drag ;
5 De-er fi mândre cât de multe
Dacă nu-î cine mi-e 'n minte !

FRUNĐULIȚA PELINIȚA

Auđită de Chr. N. Țapu, de la lătuarul Dumitru Ion Băcioiu, din Petresci-de-sus—Gorj.

Frunđuțiă peliniță,	Că nu vrei să'mî dai guriță ;
Fire-ai a năibi, leliță,	Că gurița de la tine
Că nu vrei să'mî dai guriță ;	M'a ofticat vai de mine !
Fire-ai a năibi, leliță,	Și cu gura de la tine
5 Cu cămașa cu alțițe,	10 Mai trăiam două-trei țițe !

ȘEPTE VAI ȘI-O VALE ADANCA

Comunicat de d. M. I. Șerban din București.—Acest cântec se cânta acum 30 ani de bătrâni lăutari Bucureșteni.

Fôie verde de-o sipică,	Care m'am iubit cu ea
Trecuî delu fără frică ;	10 Din copilăria mea !
Șapte vai și-o vale adâncă	Ș'apoî, lupe, oi mânca
Aici lupiî mă mănâncă.	Orî pe mine, orî pe ea,
5 Stăi, lupe, nu mă mânca	Din doî care ți-o plăcea,
Pân'o răsări luna,	Să se ducă pomina
Să dau mâna cu puica,	15 Dincolo de Braniștea !
Cu puica, cu draga mea,	

SUE-ME NEICA CALARE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Băcioiu, din Petresci-de-sus—Gorj.

— Verde frunđă trei lalele, Sue-mă, neică, călare, Că nu mai poclă de piclăre, Că m'—e drumul glonțuros, 5 Și nu poclă merge pe jos. — Eă, mândruță, te-aș sui, Dar m'—e murgul tinerel, Și 'mă pare cam rău de el! —Duce murgu doă și triă, 10 Dar pe noi niște coplă? Duce murgu trei și patru, Dar nevasta și bărbatu? Duce murgu patru, cincă,	Dar pe noi niște voinică? 15 — Spune, murgule, ț'e greă Oră să mă daă jos și eă? Dacă poț, murgule, mult, Să n'am nică un cunoscut. Mi-l băga vre-o vină măne, 20 Că nu m'am dat jos după tine; Să n'avem vre-o socotăă, C'am mers după cōsta 'n vale, Cu mândruța 'n supțioră. —Eă, mândră, te-am coboră, 25 Că mă a fost murgu nepotcovit.

PUICA TOT GANDIND LA TINE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Băcioiu-Petresci—Gorj.

A se vedea o mică variantă, No. CLIII, pag. 67—68, din colecția d-lor Iarnic și Bărsan.

— Puică'mă, tot gândind la tine S'o lipi ce-va de mine ; V'o bōă cu lipitōre, Să faci pe neica să mōră ! 5 Că ț-am đis de mă de oră Puică, când trecă pe la pōrtă, Nu-ț arunca ochiă rōtă, Că pricepe lumea tōtă.	Și ține ochiă 'n pămănt, 10 Să đică că ne-am ură. Că și eă mă uă pe sat, Să đică că ne-am lăsat. Of! nu știă d'o buruănană, S'o daă la dușmană să mōră 15 Și nu știă d'o răđăcină, S'o daă la dușmană în gură !

FRUNȚULIȚA DE ACLAS

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băicoiu-Petresci—Gorj.

Frunđuliță de aclas,
Mor mândrele de necaz,
Că le ȳbesc și le las.
Că ȳbesc numai pe una,
5 Altele zac cu luna !

BATE VENTU SĂLCILE

Auđită de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Dumitru Văleanu, din Roșior-de-Vede Teleorman.

A se vedea începutul variantei «Șalcile», din colecția d-lui G. D. Theodorescu pag. 309.

Bate vântu sălcile, Sălcile ostróvele, Să porniră șalcile ; Să pornește-o șalcă veche, 5 Și-mi taie Dunărea 'n dece ; Se pornește și alta nouă	Și-mi taie Dunărea 'n două : Se pornește și a mea, Da a mea unde mi-o sta ? 10 La Ileana văduva, Care m'am ȳbit cu ea Din copilăria mea !
---	--

BATE VENTU, VENTURILE

(VARIANTA)

Auđit de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Băcioiu din Pitești-de-sus—Gorj.

Bate vântul, vânturile Si pe neica gândurile, Șă și pornescă șalcile, Să și pornescă șalcă lui ;	5 Să mi pornesc și șalcă mea La Maria din Sladova, Care m'am avut cu ea 8 Din copilăria mea !
---	--

INIMA MEA S'A JURAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiu, din Petrescii de-sus—Gorj.

Inima mea s'a jurat	De m'o prinde 'n pat cu ea,
Că nu mai face păcat	Oi da glóbă și-oî scăpa.
Cu femeie cu bărbat!	Fie glóba șépte lei,
— Inimă, nu te jura!	Aia 'i grija dumneaei,
5 Cu nevasta altuía.	10 Că se află 'n satul ei!

CRESCU IARBA, DETE FRUNȚA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiu, din Petrescii-de-sus—Gorj.

Crescu iarba, dete frunđa,	5 Tóte trec, tóte se duc,
Dacă nu-î și mândra, surda.	Numai dorul șade 'n trup,
Crescu frunđa, dete iarba,	7 Ce-am iubit nu pot să uit!
Dacă nu-î și mândra, geaba!	

D'AOLICA INIMIÓRA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiu, din Petrescii-de-sus—Gorj.

— D'aolică inimíoră,	De iubește fără milă,
Să te pociu te-aș da afară,	Cu tinără cu bătrână,
Te-aș face bucăți la scară	10 Eú le fac tóte d'o mână ;
Și te-aș presera cu sare,	Și rumâncă și țigancă,
5 Că tu m'ai adus la stare	12 Ce-o vrea Dumneđu să'mi
De-am făcut dragostea mare!	[facă !
Aim o inimă păgână,	

VERDE TREI AGLICE.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Caza -u-Ștefănești—Gorj.

Verde. verde, trei aglici,	C'oï potrivii cum oï vrea.
Eă geaba venii la bálciă,	Cu arniciu de la mine,
Că mândrei nu luaï papuci,	Cu țesutu de la tine,
Nici basma cu flori in cruci.	10 Să trăim amendoï bine;
5 — Mândră nu te mânii	Să puï pisma la pămînt,
Pentru o tréntă de basma,	Să trăim ca mai de mult!

DRAGOSTEA DE FATA MARE.

Auđită de Chr. N. Țapu, de la hora din Novaci—Gorj

A se confrunta varianta «Frunđă verde de ráchită, pag. 44 — 45, colecția d-nei E. Sevastos.

Dragostea de fată mare	Dragostea cea de nevastă,
E ca flórea după cale,	E ca flórea din feréstră,
Când o bate vėntu 'n față,	Când o bate vėntu 'n față,
Umple câmpu de dulcétă;	10 Umple casa de dulcétă;
5 Când o bate vėntu 'n dos,	Când o bate vėntu 'n dos,
Umple câmpu de miros!	Umple casa de miros!

DE-AȘ ȘTI, NEICA, C'AI VENI.

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Nicolae Frățilă—Novaci.

De-aș ști, neică, c'ai veni,
 Casa mea aș vărui
 Tot cu var d'ela mărunț,
 Dór viș, neică, mai curând
 5 Tot cu var d'el mai mare
 Dór viș, neicuță, mai țare!

CODRUL FRUNȚA ROTUNDA

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Nicolae Frađila — Novaci.

Veđi varianta «Codrul» în colecđiile «Iarnic-Bársan», V. Alexandri etc.

— Codrule, frunđă rotundă, Lasă-mă la tin' la umbră.	5 Și ȳ face pėcat cu ea Și m'ă-o cădea frunđuț!
— Eú la umbră te-oȳ lăsa, Dar ț-e pułca tinerea	Cucu 'n ea n'ó maȳ cānta.

DUMBRAVIOARA, DUMBRAVIA

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Nic. Ionescu Dozești—Vâlcea.

— Fóie verde ș'ó lalea, Dumbrăvioră, dumbrăvia, Lasă-mă la umbra ta Să mă ȳbesc cu mândra!	Că-ț e mândra tinerea Și-eȳ face pėcat cu ea, De mi s'ó usca ȳarba Și s'ó veșteji frunđu,
5 — La umbră nu te-oȳ lăsa	10 Cucu 'n ea n'ó maȳ cānta!

AI, NOROC, NOROC

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Constantin Dobre din Govora—Vâlcea.

A se vedea o variantă No. IV, pag. 8 din colecđia d lui Iarnic și Bársan.

— Aȳ noroc, noroc, noroc, De te-aș prinde la un loc, Să-ț puȳ paȳe, să-ț daȳ foc, Să-ț remăie ochisorȳ,	5 Ochiȳ și sprāncenile C'alea fac pėcatele. De n'ar fi ochȳ și sprāncene N'ar maȳ fi pėcate rele!
--	--

SPUNE-MI PUICA ȘI-MI GHICEȘTE

(VARIANTA)

Auđită de la Ión Șt. Udrescu-Bogați.-Dâmbovița. de Ion Ionescu, abs în Seminar

— Fóie verde solz de pește Spune'mi puică și 'mi ghi- [cește Codru de ce 'ngălbenește, Omul de ce 'mbêtrânește? 5 — Codrul de zapadă grea, Omul de inimă rea. Codru 'l bate vânturile Omul 'l bate gândurile! — Fóie verde salbă móle 10 Mě jur, codre, dumitale, Să mă lași supt umbra tale.	— Eú, voinice te-aș lăsa, Dar ți-e mândra tinerea Si-ți glumi ce-va cu ea 15 Si mie 'mi cade frunđa, Si 'mi rămâne ramura Si-ți bolnăvește puica! — Ș-altă fóie trei smicele Codre, ramurile tele 20 Mult fu lungi și subțirele Le-aruncă vèntu 'n vâlcele 22 Zace zăpada pe ele!

PECAT DE DRAGOSTEA MEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea-Săcelu.—Gorj.

A se vedea sfîrșitul variantei «Mângâierea, pag. 319, din colecția d-lui G. D. Teodorescu.

Fóie verde și-o lalea, Pecat de dragostea mea; Eú o fac și altu o ia, Las s'o ia, s'o ia, s'o ia 5 Bage-o 'n ochii mâne sa ; N'o s'o ție închisă 'n casă Și o să iese să mă vađă,	Orî la apă la fântână, Orî la lemne 'n bătătură. 10 Să'mi ȳes nóptea pe stele, Când dușmanii taie lemne ; Să'mi ȳes nóptea pe lună, Când dușmanii dorm în ducă !

DRĂGOSTE FARA NOROC

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Mihai, din București.

A se vedea o mică variantă «Frunză verde și-o lalea» din colecția d-nei E. Sevastos.

Foie verde siminoc,	Bag'o 'n ochiș mîni-sa
Dragoste făr' de noroc	Că n'o s'o ție închisă 'n casă
Știș ca cărțile de joc,	Și la mine tot o să lasă.
Altu pune, și altu ȳa,	10 N'o s'o ție 'n colivie
5 C'așa merge dragostea.	Și la mine tot o să vie !
Las' s'o ȳa, s'o ȳa, s'o ȳa	

UCIGA-TE CRUCEA, DRACE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ión Bacioiu Iăutar, din Petresciș-de-sus – Gorj

— Foiliță trei spanace,	Pecat de dragostea mea,
Ucișă-te crucea, drace,	Eū o fac și altul mî-o ȳa.
Cum nu lași dragostea 'n pace?	Lasă s'o ȳa cum o vrea,
Eū o fac și tu o stricș,	10 N'o s'o bage în colivie
5 Mă mir, drace, ce câștigș?	Și tot la min' o să vie !
Foiliță și-o lalea	

CINE IUBEȘTE ȘI LASA

Culésă de Chr. N. Țapu din gura Iăutarului Ghișă Schiopu, din R.-Vâlcea.

Foie verde avrămesă,
 Cine Iubește și lasă,
 Dă-ș, Dómne, mare pedepsă,
 Mărăcinș pe la ferestră.
 5 Cine, Iubește și ține
 N'ar avea mórte pe lume !

LA FANTANIȚA DIN PLAI

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Toma Todea, din Salișteea—Transilvania.

<p>Fóle verde de susı, La fântânița din plai Puseı masa și mâncaı, Pe mândra nu-o așteptaı. 5 Mě mustră mândruțele, Că nu'mı plac bucatele. — Orı ț-o mai dat altele, Orı bucatele nu's bune, Orı mândruțe sınt pe lume. 10—De-ar fi mândre cât de multe, Și bucatele nu's bune.</p>	<p>De-ar fi mândre mulțămite, Búcatele's negătite ; De ar fi mai bune ale tele, 15 Nu's ca ale mândruții mele. Ale mândri nu's gătite, Că nu's bine potrivite. Geaba sınt, mindruțo, dulci, Dar cuvintu unde-l duci? 20 — Du-mě neică la birou, Dacă ț-am fost eú vr'un reú !</p>
--	--

PUICA NEICHI CEA DORITA

Auđită de Christea N. Țapu, de la Ghița Schiopu láutar, din R.-Válcea.

<p>Fóle verde și-o sipică, Puica neichiı cea iubită, Te-a mánecat dușmaniı friptă. Când eraı a mea iubită 5 Ți-era casa zugrăvită.</p>	<p>Numai de când lipsă's eú Reú te pârlı Dumneđeú, Nicı mai bine, nicı mai reú, Numai cum ț-am gândit-eú!</p>
--	--

FRUNĐULIȚA SPIC DE GRAU

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ión Bacioiu, din Petrescii-de-sus—Gorj.

— Frunđuliță spic de grăú,
 Spune'mı, mândră, când să viú
 Mai de vreme, orı mai târđiú.
 — Nicı de vreme, nicı târđiú,
 5 Când se cóce bóba în grăú !

FOAIE VERDE ȘI O LALEA

Culésă de Chr. N. Țapu, din Novaci—Gorj.

— Fôie verde și o lalea, Mândro, mi-ai făcut ce-va De nu te mai poți uita ? Fôie verde siminic	Unde mi-ai dis am venit. —Spune'mi mândro când să [vin ?
5 — Eă nu ți-am făcut nimic Dar mi-e vorba cu lipic, Când mi-ai dis nu nu te am [mințit,	10 Mai din nópte, mai târziu ? —Mai târziu la mieđu nopții Când dușmaniș dorm somnu [morții !

AOLICA MOR PLESNESC

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Baciou, din Petresci-de-sus

Aolică mor plesnesc Cu mândra să mă 'ntâlnesc. Eă mor mândra pentru tine Și tu n'ai habar de mine!	Aă făcutu-ți ți-am ceva Dă nu mă mai poți uita? Ba nu mi-ai făcut nimic, 9 Dar ți-e vorba cu lipic.
5 Aolică, mândro, fa	

VAI DE MINE CE-AM FACUT ?

Auđit de Chr. N. Țapu, de la hora din Novaci—Gorj.

Vai de mine ce-am făcut ? C'am dat dragostea 'mprumut Și acuș cu ochiș mă uif, Cum-aș face să mi-o apucș	5 Mult mă mir și mă gândesc, Cum aș face s'o iubesc, C'am dat'o cu strachina 8 Și s'o iaă cu lingura.
---	--

DRUM LA DEAL, DRUM LA VALE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Stancu Ión, din Cucuești—Teleorman.

<p>Fóye verde sălcióră, Drum la deal și drum la vale, Drum prin pórtă dumitale, Și aseră trecuî călare 5 Pe la pórtă dumitale; Vėđuî portița crăpată Și rochiță ridicată,</p>	<p>Cu cămașa de țifc Incheiată cu borangic. 10 Sfircu țifi l'am vėđut, Am amețit și-am căđut, Calu mi s'a poticnit Din pustiu de iubit.</p>
---	--

CAND OI ȚICE TREI SARMALE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la I. Ionescu—Muscel.

<p>— Când oi Țice trei sarmale, Puică, trecuî asară călare Pe la pórtă dumitale, Te zării la luminaire 5 Cu cămașa ca o flóre, Mė oficași frățióre! Mė ultaî pıntre portițe, Veđuî botu unei țite, Mė prăpădiși, dăiculiță! 10 Să-ți fi veđut țița tótă, M'aî fi găsit mort la pórtă, S'ar fi 'nchinat lumea tótă! — Când oi Țice peliniță, Cum aș face, Mariuță 15 Să mă vėd stăpân pe țița Ca sėrbu pe lubeniță?</p>	<p>Când oi Țice fėnișor Neică, neică, neichișor Mușcă-mė mai binișor 20 Să nu'mi faci vr'un semnișor C'am un frate, dracu gol Sė ultă pe obrăjor, Și d'o vedea semnu pė mine Mė omórá ca p'un căine. 25 Când oi Țice iarbă neagră, Dacă ți sint așa dragă, Mușcă-mė de pe subt barbă; Nu mă mușca de obraz, Că mă vėd ái dup' acas' 30 Și 'mi aruncă vr'un ponos, C'am șeđut ou tine jos!</p>
---	---

AM IUBIT CAT AM IUBIT

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Dumitru Baranca, din Pesteana-de-sus—Gorj.

<p>Frunđuľiță siminic Am iubit, cât am iubit, Dar acum sînt om cinstit ; Am umblat cât am umblat, 5 Dar acum mi s'a 'nfundat, M-ya dat iubitu de cap! Frunđuľiță și-o lălea De iubit nu m'oi lăsa Pên' o suna scândura,</p>	<p>10 Popa cu cădelnița Că mî-a fost dragă mândra !— Când o vęd pe potecea Cu cămașa subțirea, Să vęd țitele pîn ea; 15 Țițe micî cu bolturile Să muște neîca din ele Ca din doî fagurî cu miere !</p>
---	--

CANTA CUCU

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Ión Cazaçu, din Ștefănești—Gorj.

<p>Cântă cucu în dealu mare Și glasu 'î resună 'n vale La mândruța, bate-o Dómne, Că-î frumósă ca o flóre</p>	<p>5 Of, of, bate-o Dómne ! Dar nicî neîca nu-î urit 7 Că-î frumos afurisit !</p>
---	---

FOAIE VERDE TREI MIGDALE

(VARIANTA)

Comunicată de I. Constantinescu, de la Nicolae Zănescu, com. Vladima—Gorj.

Fóie verde treî migdale,
Descalică, neîcă, 'n cale
La mândruța peste vale,
Că-î frumósă, bate o Dómne,
5 Dar nicî neîca nu-î urit
Și e frumos alimănit !

MARIE, MARIOARA

Auđită de Chr. N. Țapu, de-la Novaci—Gorj.

—Fóye verde salciórá, Măi Mărie, Mărioră, Nu veđi, c'am căđut în bóla? Ia dá'mi gură și mă scóla	—Eű, neică, nu te omor, Ci-ți daű gură să te scolí, Că ești tinerel băiat Și ca să mori e păcat!
5 Orí ia parí și mă omórá!	

FOAIE VERDE TREI SMICELE

Culésă de Ilie Constantinescu, de la Niculae Zanescu, com. Vladimir Gorj.
A se vedea varianta No. CVIII, din colecția d-lui Iarnic și Birsan.

Fóye verde trei smicele, —Mă băețete, băețetele, Nu mă lua de la surcele, Vin' la maica, de mă cere.	5 De-o vrea maica, de n'o vrea, Vin' pe noapte și mă ia, Cu carul cu sania Și mă du la casa ta.
---	--

MANDRO, DE DRAGOSTEA NOASTRA

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu—Covaci.

A se vedea No. CLVI, din colecția Iarnic și Birsan pag. 70.

Fóye verde samurastră Mándro, de dragostea noastră A crescut doi pomi în cóstă Și-a crescut și-a făcut prune	Precum ne-avem noi de dragi! —De aști ști, badeo, că's a ta Maí bine m'aș spânzura
5 Precum ne-avem noi de bine, Și a crescut și a făcut fragi	10 De ciucurií brêului Să fac fală vântului!

DE CAND IUBIAM LA COPILE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la D. Brezulescu—Novaci.

A se vedea «Dragostele», varianta, pag. 302 din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

Fóye verde de trei fire, De când iubiam la copile, Eream băiețal în fire ; Iar acuma la neveste	Dumneđeũ să-te păzescă De dragostea muierescă Că te usucă ca pe-o Iască Și te scóte 'n primă-vară
5 Mĭ-a dat barba fără veste.	10 Galben ca turta de cėră !

MANDRO PĒN' NU TE ȘTIAM

Auđită de Chr. N. Țapu, de la D. Berzulescu—Novaci.

Mândro, pĕn'nu te știam Unde mẽ culcam dormiam, Dar acum de când te știũ Puĩ capu pe căpătăiũ	Că-ĩ frumósă, bat-o, Dóinne, 10 Dar nici neĩca nu-ĩ urit Ci ĩ frumos afurisit ! Puĩ capu pe periniță
5 Și la tin' gândesc întăi ; Puĩ capu pe pernıórá Și gândesc la Mariórá, La Marióra peste vale	Și gândesc la tin' Anuța, La Anuța de pe deal 15 Care parcă 'mĩ da alean !

VALVAE LUMEA DE NOI

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Constantin Dobre din Govora—Vâlcea.

Fóye verde foĩ de foĩ, Vălvăie lumea de noi Că ne iubim amĕndoĩ. Lasă lumea vălvăiască	La neveste să'mĩ iubescă ; La neveste tinerele, Țĩ-e drag să te plimbĩ cu ele, Prin grădinĩ cu floricele
5 Numa neĩca să'mĩ trăiască	10 Pe pofta inimeĩ mele.—

FOAIE VERDE SALCIOARA

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Ión Bondoc-Bobu—Gorj.

Fóie verde sălcioră, Măi Mario, Marióră, Ia-ți bobocii de la móră Că vin porcii și-ı omóră. 5 —Mánca ți-ar lupii porcii, Că 'mı prăpădiră bobocii! Fóie verde de stejtar Să dau jalbă la jandarı, Și să 'mı chem un comisar, 10 Să ți încheie proces verbal, Că mı-a fost bobocii marı Să ı plătești c'un icusar, Mă judec cu tine un an.	Fóie verde coelie 15 D'aolică, măi Mărie, Câte mı-ai făcut tu mie Să te trag la Primărie Să spuı tu, să spuı și eü ; Tu nevastă, eü flacău, 20 Să vedem cui șade rău. Tu nevastă cu bărbat, Eü voinicel neinsurat, Nici mustața nu mı-a dat ; Tu cu copilașu 'n brațe, 25 Eü cu mustața nedată!

MARIUȚO MARIÓARA

(VARIANTA)

Culsă de I. Ionescu, de la Ión Ștefan Udrescu, Bogați—Dîmbovița.

Fóie verde sălcioră, Mariuțo Marióră, Ia-ți bobocii de la móră, Că vin porcii și-ı omóră.— 5 —Mánca mı ți-ar lupii porcii Că mı-a omorıt bobocii! Fóie verde foi lipan, Am să-ți fac proces verbal Să te dau la Tribunal, 10 Că mı-a fost bobocii marı, Să-ı plătești c'un icușar Și c'un pol imperial.	— Frunđă verde sălcioră, Ce ai în gură, Marióră ? 15 — Mărgărit și lămăioră Ș o sămința sălcioră. — Dă'mı și mie, Marióră O sămința sălcioră, Să'o samán la primă-vară, 20 Să ne umbrască la vară. Dă'mı și mie lămăioră Că dragostea mă omóră ; Dă-mı și mie mărgărit Ca să'mı treacă de urit!

N'AM GANDIT, N'AM SOCOTIT

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Ión Toma Todea, din Săliște—Transilvania.

Verde frunđă rug pălit, N'am gândit n'am socotit : Dorul o avea sfirșit Și dragostea despărțit ? 5 Verde frunđă și-o lalea, C'am lăsat la mórtea mea Să'mi iscălescă mândra, Să fiu cu tronul iscălit Că's nesătul de iubit.	10 Că de-ar fi frunđă pin fagi Câte mândruțe mi-s dragi ; Și nu-i ȳarbă pe pămînt Câte mândre m'am iubit Că'mi iubiam diua câte dece 15 Și nóptea douě-spre-dece Tot mi-i frică că m'o 'ntrece Dar Oltul dacă l'o'i trece O'i iubi vre-o șěispre-dece !
-

FOAIE VERDE SAMULASTRA

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Ghița Schi'opu, din R.-Vâlcea.

A se confrunta cu textul variantei «Frunđa teiului» pag. 204 din colecția d-nei E. Sevastos.

Fóie verde samulastra Jo'i de diminéță, Pe róuě pe cétă, Bate mi se bate. 5 Ce frunđa se bate ? Frunđa teiului Și cu a plopului. Dar de ce se bate ? Se bate că-i pasă, 10 Că e frunđa desă Și fóia rătundă	Și codița lungă. — Ha'i, teiule, ha'i, Cum o să te tai, 15 Cu o bardă tăiósă «Cu puica frumósă !»— Să mi-te duc acasă Să mi-te fac d'o masă, Mândră și frumósă, 20 Pentru puicuța d'acasă ; Să'mi gătească de mâncare Gurița de sěrutare !
-

FRUNȚA VERDE DE-O LAPTUCA

Auđită de Chr. N. Țapu, din com. Rucurelu—Mehedinđi.

<p>Frunđă verde de lăptucă, La luncă, puică, la luncă Să'ți tai rischitor și furcă. La mijlocu lunculicîi 5 Să dai datoria furcîi ; Și la capu dealulu Plata rischitorulu!</p>	<p>Și iar verde trei sarmale, La vale, puică, la vale 10 C'a făcut fasulea flóre Și mazărea păstăjóre. Hai puică să hărnicim 13 Și-amândoi să ne iubim !</p>
--	--

FOAIE VERDE SALBA MOALE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Stăncu Ion-Cucuești.—Teleorman.

A se vedea o variantă de 10 versuri, No. 109 din colcția d-lui Vulpian, pag. 47

<p>Fóie verde salbă móle, Căci nu mă lovía d'o bólă Când dormeam la puica 'n pólă Cu capul pe perióră, 5 Cu mâna la țțișóră, Cu gura la bărbioră. Fóie verde și-un lipan, Dar de ce eú nu muriam, Când veniam de te iubiam 10 Din Vlășcuța 'n Teleorman Numai singurel pe cal ?</p>	<p>Urte, dadă, n'am murit Și am trăit de te-am iubit N'am murit cât am fost mic 15 Dar acum că sint voinic ? De 'mî dá fetișele florí, Nevestile brățișori Și știú calul să'l inching Și pușculița s'o ung 20 Și săbióra s'o 'ncing Și pe puica s'o mângâi.</p>
---	---

CATE GAROAFE AM IUBIT

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Stăncu Ion-Cucuești—Teleorman.

<p>Fóie verde bob năut, Câte garófe am iubit Pe tóte le-am oropsit ! Dar am p'asta d'o iubesc</p>	<p>5 Nu mă 'ndur s'o oropsesc ! O iaú de mî-o suflu 'n vânt Ea se sădește 'n pămênt, 8 Mă strigă să mî-o sêrut !</p>
---	--

FOAIE VERDE TREI COSTEI

Auđitá Chr. N. Țapu, de la Ioan din Cucueți—Teleorman.

- Fóie verde trei costei,
A ieșit un obicei
Să nu se porțe cercei
Numai negri zulufe
5 Cu panglice pîntre ei.
Pentru zulufu din frunte
Trecuî gârla făr' de punte,
La Didița mea din luncă.
Fóie verde bob și linte,
10 Aolică, Dózne sfînte,
Scóte-mî pe Dida 'nainte,
Să'mî vorbîască,
Să-î vorbesc,
Să'mî spuie und' s'o găesc.
15 Colea 'n bălări
Unde ne 'ubeam întâi.
Uît'te dealu, uît'te via
Unde iubiám pe Măria ;
Uît'te și tăvălitura
- 20 Unde'mî da Măria gura.
Uît'te tufa curățată,
Unde ne iubiám odată;
Uît'te și përugénu
Unde priponém cu calu.
25 Puneam pe murgu 'n pripon
Săriám la pułca 'n pridvor
Mî-o sărutam binișor
Nu mă simția puł de om.
Dar acuma că iubił,
30 Dē iubił invăpălat
De mă dovedi un sat.
Fóie verde solz de pește,
Ia veđi lumea cum iubește
Și nu se mai dovedește.
35 Dar eũ iubił într'o séră
Și mă dovedi o țară,
Dar să fi iubit mai mult
38 Că m'așî fi facut pâmînt !

VARA, VARA

Auđitá de Chr. N. Țapu, de la Ión Preuteșescu-Novaci—Gorj.

- Vară, vară primă-vară,
Ia zapada di p'afară,
Di pe dos și di pe față,
Să resafe florile,
5 Să umple costițele
Și tóte vâlcélile,
Să le-adune fetele.
- Să le facă chiticele,
Să le puie pîn mărgele,
10 Pe voia inimi mele.
S'adune și mândra mea
Să le dea la neıcuța;
Că e neıcuța dorit
14 De viorele de crâng!

COLEA 'N VALE IN POTICELE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Bondoc, Bobu—Bojogeni—Gorj.

<p>Colea 'n vale in poticele, Putređesc ochi și sprincene! De n'ar fi ochi și sprincene N'ar mai fi pécate rele ; 5 Ochi și sprincenile Alea fac dragostile. Verde frunđă de bujor Mě uitaș pintre stobori</p>	<p>Věđui ochi negrișori 10 Fă-mi neică vindători Că și neica-ı negustor De ochi negri negrișori! — Verde frunđă trei smicele Nu mi-s ochi de vëndare 15 Și mi s ochi de schimbare Ți-ı dăruesc dumitale !</p>
--	---

MARIO CE MI-AI FACUT

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Ion Bondoc, Bobu, Gorj.

<p>Fóie verde mărgărit, Mario, ce m'ăi făcut, Mario, nu te mai uft, Pe vara care a trecut 5 Trei perechi de ghete am rupt Pentru-un pusti de iubit, Tot suind și coborând. Cu trei cismari am vorbit</p>	<p>Facă ghete de iubit. 10 Fir'ar cias alimănit Când m'apucaı de iubit Mai bine să fi murit C'ala m'a inbetrănit. Iubitu mi-a scos barba, 15 Și dragostea mustața!</p>
--	--

AȘA 'MI VINE UNE-ORI

Auđită de Chr. N. Tapu, de la Ion Michai—București.

<p>Fóie verde de mohor, Așa 'mı vine une ori Să beaș otravă să mor. Fóie verde măr domnesc 5 Staș in drum și mă gândesc, La ce să mă otrăvesc ? Mai am ąile să trăiesc</p>	<p>Cu puica să mă 'ntălnesc, Două vorbe să-ı vorbesc, 10 Că am să mă prăpădesc ! Rabdă inimă și tacı, Ca pământu care-l calcı. De le faci de nu le faci 14 Eăș věđ bine că le trag ı!</p>
--	---

FOAIE VERDE SALBA MOALE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Stancu Ión, din Cucuieți—Teleorman.

- Fóie verde salbă móle,
 Intr'o ȕi de sěrbătóre,
 Scoboram din deal de vale
 Cu vinătu de zabale.
- 5 Mě 'ntălniț cu puica 'n cale.
 Și intr'o scară mă lăsaț,
 De zuluți o apucaț,
 Și 'n guriță-o sěrutaț.—
 — Sěruta-mě, neică, bine,
- 10 Să-ți ție astă-ȕi și mâine
 Pěn' la patru ȕeci de ȕile,
 Că nu maț daț pe la tine.
 — Mě mir ce pămint te ține
 De nu maț daț pe la mine?
- 15 — Mă ține pămint uscat
 Nu pociũ veni nechemat;
 Mě ține pămint cu Iarbă
 Nu pociũ veni făr' de trébă.

NU ȘTIU CE PAMINT TE ȚINE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu, de la D. Brezulescu—Novaci.

- Fóie verde mărăcine,
 Nu știũ ce pămint te ține
 De nu maț daț pe la mine?
 — Mě ține pămint cu Iarbă
- 5 Nu pot veni fără trébă!
 Mě ține o țalmă de loc
 Nu pot veni la soroc!
 Mě ține pămint uscat
 Nu pot veni nechemat,
- 10 Că 'mă-e frică de bărbat!
 — Dar bărbatu, ce gândești,
 Știe că tu mă Iubești?
 — De cât tine maț am doț
 Și cu tine să fac treț,
- 15 Cu bărbatu să fac patru
 Bată-l, Dómne, fermecatu!
 Nicț nu vede, nicț n'aude
 Parcă e pe altă lume.—
 Sint lăsată 'n voia mea
- 20 Ca să Iubesc, nu geaba.
 Sint nevastă cu credință
 Trimit bărbatu 'n pivniță
 Și eũ beaũ și ospătesc
 Cu amanțiț, ce' Iubesc.
- 25 Așa fac, așa trăiesc
 Și pe tine te Iubesc.
 Dacă 'ți place, spune, bine,
 Că maț sunt voinicț ca tine!

ASTA-I VIA, ASTA-I VIȚA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, din Săcelu—Gorj.

Asta-ı via, asta-ı viȚa	5 Unde-priponeam noi calu
Unde mē iubiām cu GhiȚa,	Și beam vinu cu borcanu,
Și beam vinu cu ploschiȚa.	Eu te beaū vine, de bun,
Uit' te via uit' te dealu	8 Tu mē faci și mai nebun.

DIN IUBITUL MEU CEL MULT

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Ión Cazacu din Ștefănești—Gorj.

A se vedea varianta prescurtata «FrunđuliȚa mărğărit», pag. 132 din colecȚia «Căntece Moldovenești» a d-nei E. Sevastos.

Din iubitul meū cel mult	Nu știū cine s'a găsit
Ajunseı ca să mē 'mprumut	10 De mi-a făcut de urit,
La cine n'am socotit,	Cine și-ar face pomană
N'am gândit, n'am socotit	Să ne 'ndrăgostiască iară,
5 C'o avea dorul sfirșit	I-aș da munca dintr'o vară,
Și dragostile mahnit.	I-aș da și o mie de lei
Ce dragoste aveam noi, frate?	15 Să ne'mpreune p'amêndoı!
Gâdeam mörte ne-o desparte	

PUICA DIN PRICINA TA

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Ion Cazacu, Ștefănești—Gorj.

Puică din pricina ta,	5 Singur mı-am făcut'o eū,
Mı-am căđut la bōlă grea	Singurul cu mâna mea,
Și astă bōlă de-o zac eū,	Că mı-a plăcut dragostea
Nu e de la D-đeū,	8 Din d'alba copilărea.—

FOAIE VERDE TREI SMICELE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Constantin Prună, lăutar, din Pesteanu-de-sus.— Gorj.

Fóie verde trei smicele, Peste vârful casei mele Trece un pâlc de rândunele; Nu e pâlc de rândunele	5 Ci sînt mândruțele mele, Care m'am iubit cu ele Din tinerețele mele!
--	--

LA CE, DOAMNE, NU MUREAM

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Constantin Prună, din Pesteana-de-sus—Gorj.

Fóie verde de lipan, La ce, Dómnne, nu muriam Când cu mândra mă iubiám ? Și mă iubiám pe zăvoi 5 Cânta cucu lângă noi. Să fi murit amendoi.— Fóie verde de lipan,	De știam, mândro, știam, Nu ne mai amurezam 10 Și ședeam tot cum eram Că mai bine petreceam. De știam că n'o să fie, Pentru noi statornicie 14 N'ar mai fi nici o mânie!
---	--

HAMORULE HAMURAȘ

Auđită de Chr. N. Țapu, din gura lăutarului Costea Gheorghe, din SăcenI—Teleorman.

A se vedea varianta prescurtată «Amorul» pag 314 din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

Fóie verde mărăcine, Hamorule, ce ai cu mine ? Nu fac nici o stricăciune Numai dragoste pe lume. 5 Flóre verde arțaraș Hamurule, hamuraș, Vedea-te-aș călugăraș La mănăstirea din Iaș, Cu mâinele pe psaltire 10 Cu ochiș după copile;	Cu mâinele pe ferestre Cu ochiș după neveste ; Cu mâinele pe icóne Cu ochiș după cucóne. 15 Fóie verde de alună, Hamorul când se 'mpreună, Par'că beaș vutcă d'a bună, Hamurul când se desparte, 19 Par'că beaș pahar de mórte!
---	---

PASARE PRIVICATORE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Costică Ionescu din Bucurescı.

Pasere privicătore,	10 Să te ved la mânăstire,
Ce cântî nópcea pe récóre?	La mânăstirea din Iaș
Ce tot cântî și ciripeștî,	Cu mâinele pe psaltire,
De hamor te jelueștî,	Cu ochiî după copile;
5 De hamorul teș tiran	Cu mâinele pe icóne,
Și la inimă dușman?—	15 Cu ochiî după cucóne;
Hamorule, hamuraș	Cu mâinele pe ferestre
Vedea-te-aș călugăraș	Cu ochiî după neveste.
Pêne 'n patru-đeci de đile,	

MANDRUȚA NEICHII D'ODATA

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Dumitru Baranca, din Pesténa de sus—Gorjiu.

Frunđuľiță grău de baltă	5 De n'am stăcut nópcea tótă
Mândruța neichii d'odată	Am șeđut'o jumětate
Ia dá'nî mânia și mă iartă	C'oî fi fost într'altă parte!
Că ț-oî fi greșit odată	

MARGARITARUL

Auđit de Chr. N. Țapu, de la lăutarul P. Brândușianu, Costescı—Vâlcea.

Fóye verde leuștén	Trec la tég la Ialomiță
Pe deal pe la Vicșorén	Să'și cumpere d'o rochiță
Mi-a 'nflorit mărgăritaru.	Strímtă 'n șale
Mărgăritar înflorit	10 Largă 'n póle
5 Cine mi te-a cumpăvit?	Croită pe țipișóre!
Fetele trecênd la tég,	

FOAIE VERDE FOI DE MURE

Auđită de Chr. N. Tapu de la Costea Gheorghe-Săcenă, Teleorman.

A se vedea varianta în «Dorul» ediția 1896.

Foie verde foi de mure. Pe supt plaș, pe supt pădure, Trec fetițele la mure Și băețiș la alune, 5 Flóre verde foi de mure, Pe supt póle de pădure, Se duce-o femeie în lume Cu prunculețu pe mână, Gonită de o săptămână, 10 Flóre verde matostat, Cu pruncu ne botezat Oropsită de bărbat Și gonită de amant Ne-scăldat ne-boteđat ! 15 Flóre verde de măr dulce, Prunca plânge, măsa' ȳ dice : —Tac! cu maica nu măi plînge Că te scald în lapte dulce !	Măcar fie și 'n zahar 20 Trupul mfeș e tot amar ! Verde, verde de spanac, Vine anul de când zac, Mă-a crescut iarba la cap, Că n'am pe nimeni cu drag 25 Să'mi puie mâna la cap Să mă 'ntrebe de ce zac De ce zac, de ce bolesc, Și cu ȳile mă topesc, Lasă'mi zac și să'mi bolesc, 30 Ca ceara să mă topesc Ca ceara de luminare Când o bate vânt de vară Și cură ceara la vale Și remâne feștila 35 Reș mă-a secat inima !

RESAI LUNA, RESAI SORE

Auđită de Chr. N. Tapu, de la Costică Ionescu din Șelari, București.

Resaș lună, resaș sóre, Resaș lunș, măi de vreme La puțuța 'ntre sprăncene ; Resaș, lună. măi în nor 5 La puțuța 'n pridvor Că sunt prăpădit de dor, Tot umblând după hamor ! Că de dorul teș șȳ-al meș	S'a măniat Dumneđeș ; 10 Nicș nu ninge, nicș nu pluș Nicș din cer nu cade rouș Și tótă nóptea mă bat Ca un pește pe uscat, Și tótă nóptea mă 'ntorc 15 Ca un peștișor pe foc !

PRINTRE MUNȚI, PRINTRE PADURE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Oie lăutarul, Dioști — Romanai.

Veđi varianta de mai sus «Fóte verde foi de mure», pag. 259.

Frunđuľiță trei masline Printre munți, printre pădure, Trec fetițele la mure, Nevestele la alune, 5 Cu coșulețe pe mână; Și băieții la nușele Să facă hamor cu ele. Frunđuľiță trei granate, Pe supt munții, pe supt cetate 10 Trec fetițele la lapte, Cu ólele îmbăierate Cum una și alta de'nalte, Cu fređura la o parte Inima'n neica se bate. 15 Pe supt póle de pădure	Se duce-o femeie 'n lume Cu prunculețu pe mână, Ne'nfășat, ne botezat Și'mi uubliă din sat în sat, 20 Oropsită de bărbat Pruncu 'mi plânge Mă-sa 'i ăice : —Taci cu mama nu mai plânge Pân'om suii în deal la cruce, 25 Să te scald în lapte dulce. Dar pruncul ce'mi grăia ? Așa mic cum se afla ? —Maică fie și zahar 29 Trupul mieu tot este amar !

IOANA A DRACUI IEȘTI

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Costea Gheorghe, din Săcenii—Teleorman.

— Lele Iónă a dracui iești ! De ce focu nu iubești ? Orî cu pismă să'mi trăești ? Lasă'mi pisma la pămînt 5 Și te ap :că de iubit Pe cum știaî de de mult. Verde, verde matostat, Spune'mi, Iónă, adevărat, Spune'mi drept, că nu te bat, 10 Lele, cin' te-a sėrutat,	Căt am fost inconcetrat ? Căcî veđ obrazu mușcat Parcă e matricolat, Matricolu de soldat 15 La inimă m'a secat ! Fóte verde bob areu, M'a sărutat vėrul teu Și are și umbletul teu Și cãntă cãntecul teu 20 Mi-a trecut de dorul teu !

PE DEALUL LUI VICȘOREANU

Aușit de Chr. N. Țapu, de la Iăutarul Costea Gheorghe, din Saceni —Teleorman

<p>Fóie verde de lipan, Pe dealul lui Vicșorénu, La hanu lui Grigorénu, Pădurea din capu dealu, 5 Lastaru lui Scrioștenu, Mî-a 'nflorit mărgăritaru, Mărgărit verde 'nflorit Și pe póle 'mbobocit Spune'mî cin'te-a cîumpăvit? 10 — Fete marî de la prășit, Neveste de la iubit,</p>	<p>Trecênd Vinerea la tîrg; Și dorobanșî de la schimb, Flăcăi la cósă mergând 15 Și babe la spovedit; Dorobanșî la schimb trecênd, Dorobanșî dorobănțeștî, Căciularî căciulăneștî, Imbrăcașî în haine domneștî, 20 Trec de rînd la Bucureștî, Ducênd baniî ostăseștî.</p>
--	---

PE DEALUL LUI SAPUNARU

(VARIANTA)

Aușită de Chr. N. Țapu, de la Ilie Constantinescu—Dioști.

<p>Pe dealu lui Săpunaru Mî-a 'nflorit mărgăritarul, Mărgăritar 'nflorit Cine mi te-a cîumpăgit?</p>	<p>5 —Fete marî trecênd la tîrg Călărașî trecênd de rînd, Trec de rînd la Bucureștî, Să 'mî ducă baniî domneștî.</p>
--	--

AM IBOMNICA LA GORJ

Aușită de Chr. N. Țapu de la P. Brândușianu, Costesci—Vâlcea.

<p>Fóie verde foî de boz, Ș'am ibomnică la Gorj; Fóie verde și-o lălea, Așa 'naltă suptîrea, 5 Cu cămașa fir betea, Cusută cu iglița,</p>	<p>Să vede țîța pîn ea, Roșie ca vișina, Gurguîată ca para. 10 N'aș mai bea, n'aș mai mânca, De trei orî te-aș sêruta, Că țî-e dulce gurița !</p>
---	---

CE-AM IUBIT NU SE MAI VEDE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Costică Ionescu, din Șelari, București.

A se vedea variantă, «Verde, verde», pag. 304 din Colecția d-lui G. D. Teodorescu.

Verde, verde și iar verde, Ce-am iubit nu se mai vede Nicî pe câmp, nicî pe liveze Nicî pe cositura' verde.	Și găsiț d'un trandafir; Trandafir cu trei boboci Te-aș iubi, dragă, nu pociu; Trandafir cu fôla lată
5 Cătaț iarba fir cu fir	10 Pentru tine, dragă fată!

LELIȚO, SAFTIȚO

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Costică Ionescu, din Șelari—București.

A se vedea variantă «Leliță Saftița», pag. 313, din colecț. d-lui G. D. Teodorescu.

— Leliță Săftițo, — Auđi, neiculiță — Dar dacă auđi, De ce nu'mî respunđi? 5 Căci e mult d'aseară De când staū p'afară, Vremea 'mî vremuiește Cămașa 'mî recește, Strașióră 'mî pică 10 Giubelușa 'mî strică. Nu mî-e de giubea Ca de fermenea; Nicî de fermenea Ca de găitan,	15 C'am muncit d'un an. —Nu pociu, neică, acum Căci mî-e omu 'n cas', E lungit în pat Ca un blestemat! 20 Du-te, neică, du-te La locu știut, Und' ți-am așternut Ismă, calonfir Și cu trandafir. 25 Plăpămióra ta Pteptisorul mîeū, Pernióra ta, 28 Mâna drépt' a mea!
---	---

FOIE VERDE ABANOS

Auđită de Chr. N. Țapu, de la P. Brândușianu, Costești—Vâlcea.

Fóie verde abanos,
 Ș'aí, lele, pe vale 'n jos
 Să găsim un loc frumos,
 Să ședem amêndoi jos,
 5 Tu să numerí stelele
 Și eú floricelele!—

TARE'MI PLACE A ME PLIMBA .

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Costică Ionescu, din Șelari—București.

Tare 'mí place a mă plimba	Și tu dormí, dormir'aí mórtă,
Prin mahala,	Și julica ta mă latrá,
Cu basmaua cu stafide și năut,	Dacă vêđuí și vêđuí,
Cu stafide cu năut,	10 Puseí șapca căpêtái,
5 Să'í daú puicíi de urit.	Cu grubeaua mă 'nválii,
Tótă nóptea bat la pórtă	Of, Tano, ieși afară de mă veđi.

SALCIOARA PRESADITA

Auđită de Chr. N. Țapu de la láutarul Ion Cazacu, din Bobu—Gorj.

Fóie verde sălcioră,	Nicí de maíca horopsită,
Sălcioră presădită,	Dor de matale dorită !
Puica neichi cea dorită,	10 — Dacă ești a mea iubită,
Ce ești tristă și măhnită,	Pleacă-te și mă sérută,
5 Orí ești de tat-téu bătută	Dacă n'aí fost mulțumită
Și de mă-ta horopsită ?	D'a mea dragoste cinstită !
— Nu sînt de taíca bătută,	

FIRICEL DE IARBA NÉGRA

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Costică Ionescu, din Șelari—București.

A se vedea variantele «Firicel de iarba négra», pag. 308 din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

<p>Firicel de iarba négra, Dragă, dragă și iar dragă, Cine mă vede mă 'ntrebă De ce port cămașa négra ? 5 Las s'o port c'ășa mî-e dragă, Căci mî-e nevasta bolnavă,</p>	<p>D'o lună și-o săptămână, D'o mână și d'un picior. — A la țața, s'o spăl eű, 10 Cu săpun din sinul meu Și cu apă din Buzěű, Dragă, dragă și iar dragă !</p>
--	--

DE CE PORȚI CAMAȘA NÉGRA

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Stancea St. Ungureanu, Diostf—Romanățf.

<p>Dragă, dragă, și iar dragă, De ce porți cămașa négra ? — Las' s'o port c'ășa mî-e drag, Că mî-e nevasta bolnavă ; 5 Nu mî-e bolnavă de bólă, Ci mî-e bolnavă d'o mână,</p>	<p>N'a spălat rufe d'o lună. — Ad' la țaica, s'o spăl eű, Cu apă din aleșteű, 10 Cu lemne de la Buzěű, Cu săpun din sinul meu, Dragă, dragă, și iar dragă.</p>
--	---

FOIE VERDE BOB DE LINTE

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Costea Gheorghe, din Săceni—Teleorman.

<p>Fóie verde bob de linte, Bată-te focu de minte, Că nu te-aveam inăf nainte ! Când aveam parale multe, 5 Aveam polf și galbenf marf, De-ű dam pe la fete marf ;</p>	<p>Aveam polf și firfiricf, De-ű dam pe la fete mcf ; Aveam polf și mahmudele, 10 De dam la mândrele mele, De mă űubfăm cu ele !</p>
--	--

FOIE VERDE BOB DE LINTE

(VARIANTA)

—....

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Novaci—Gorj.

Fóie verde bob de linte, Fire-aí a dracu de minte! De ce nu fuși mai 'nainte, Când aveam parale multe?	5	Numai poli și icusari Și când dam la fete mari, Fete mari și lăutari!
---	---	---

FA-ME, DOMNE, CE M'OI FACE

—

Auđită de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Gheorghe Costea, din Săcení-Teleorman.

Flóre verde trei granate, Fă-mě, Dómne, ce m'oí face, Fă-mě un puí de bodârlău, La Șegarcea la aleșteu, 5 Să prind pește și șalău; Peștele să'l mănânc eú, Că-í lăsat de Dumneđeú. Șalăul să'l fac batoc, Să mi-l trimet într'un loc, 10 La Marița peste Olt, Să mi-o sêrut eú cu foc!	15	Fóie verde de spanac Și mai đice trei spanace, Fă-mě, Dómne, ce m'oí face, Fă-mě róta stelilor, In drumul Craíovencilor Și 'ntr'al Piteștencilor. Să'mí aleg d'o Piteștencă, Care mi-o fi mie dragă. 20 Ce fată o fi mai curată, Flóre la flăcău nedată, Cu gura nesêrutată!
--	----	--

LA CARCIUMA DIN PARLOGE

—

Auđită de Chr. N. Țapu de la Costea Gheorghe, din Săcení-Teleorman.

A se confrunta varianta «Frunđa verde trei vizdóce» pag. 243 din colecția d-nei Elena Sevastos.

Fóie verde trei spanace, De la București încóce, La cărciuma din parłoge Mi-este vin de trei soróce 5 Și mi-l vinde trei nemțóice, Trei nemțóice, trei jidóice, Cine bea copii nu face.	10	N'a știut și maică-mea, Că venía și bea și ea Și nu mai remânea grea, Ca să porțe pe gaíca, Să'și facă inimă rea 13 D'un voinic ca dumnea-ta!
---	----	--

NU E CEAS NU E MINUT

Auđită de Chr. N. Țapu, de la lautarul Costea Gheorghe din Săcenî-Teleorman

Fóite verde bob năut,
 Nu e ceas, nu e minut
 Ca să nu fiú nęcăjit
 Pentr' un pușor dorit ;
 5 Nu e đı și nu e ceas
 Ca să nu daú de necaz,
 Pentr'un pușor cu haz.
 Fóite verde de spanac,
 Un lucru care m'e drag,

10 Fie negru, fie alb,
 Eú cu lumea ce mă bag ?
 Eú fug de urit să scap,
 El mă ține după cap
 Și mă sérută cu drag.
 15 Flóre verde mărăcine,
 De urit m'aș duce 'n lume,
 Dragostea pe loc mă ține !

NU MAI E NICI O FERICIRE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Dumitru Valeanu.—Roșiorii-de-Vede.

Fóite verde trei aglice,
 N'a mai fost nicı o fericie,
 De neica cu ibomnice,
 Că el multă grijă duce.
 5 Multă duce, multă are,
 N'are timp când să adórmă,
 Să miră cum să se stricóre
 Pên' la puicuța din vale.
 Că e frumósă, bate-o Dómne,
 10 Dar nicı eú nu sınt urit,
 Sınt frumos alivănit.

Multe fete le-am iubit,
 Le-am iubit, le-am oropsit ;
 Dar p'asta d'o iubesc
 15 Eú nu pot s'o părăsesc.
 Amêndoı să facem têrg,
 Nu departe colea 'n crâng,
 Două cóste 'n ptept să'ți frâng,
 P'ale l'alte tóte 'n rind.
 20 Și mai am să iubesc opt,
 Ó fată de protopop,
 Să-mı steie inima la loc !

FÓIE VERDE TREI GRANATE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul G. Stoica, Costești—Vâlcea.

<p>Fóie verde trei granate, I-ascultă, iubite frate, Să-ți spuț patimile tóte. Fóie verde trei aglicț, 5 Nu maț e nici o ferice, De omul cu ibomnice ;</p>	<p>Multă grijă, multă are, Pe unde să se stricóre, Să vie la puțca 'n vale, 10 Că e frumósă, bat'o Dómne ! Nici nețca nu mi-e urit, E frumos alimănit !</p>
--	---

FERICE ȘI IAR FERICE

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu, de la Nicolae Zanescu, com Vladimir Gorj.

<p>Fóie verde trei aglice, Ferice și iar ferice De omul cu ibomnice. Ferice, dar nu-ț ferice, 5 Săracu, ce grijă duce ! Fóie verde trei migdale, Multă duce, multă are, Cum să facă să se stricóre, Să trecă la mândra 'n vale,</p>	<p>10 Că-ț frumósă, bate-o Dómne ! Și maț pune și zorzóne. Fóie verde foț de breț, Ia cu zorzónele ei Mă face pe drum de pțeț. 15 Fóie verde bob năut, Nici nețcuța nu-ț urit, Da-ț frumos alimănit !</p>
---	---

NU MAI E NICI O FERICE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ión Băcioiu, din Petresci-de-sus-Gorjiu.

<p>Nu maț e nici o ferice De omul cu ibomnice. Că el multă grijă duce. Multă duce, multă are,</p>	<p>5 Pe unde să se strecóre, Să vie la puțca 'n vale. Să vie să mț-o mângăie Și de dragoste să'ț spuțe !</p>
---	--

NU MAI E NICI O FERICIRE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Oie, Dioști — Romanați.

<p>Frunđuliță trei sipicî, Numai e nicî o ferice, De omul cu ibomnicî, Că el multă grijă duce. 5 Nicî la masă nu mănâncă, Nicî in pat nu se mai culcă, Cu gândul la ibomnică ! Iese afară la rēcóre Și cu ochii la privélă, 10 Se miră cum să s' stricóre, Pêne la Lenuța 'n vale,</p>	<p>E frumósă, bat'o Dómne ! Frunđuliță bob năut, Dar nicî eú nu sînt urît, 15 Sînt frumos alimănit. Amêndoî să facem têrg, Nu departe, colea 'n têrg, Trei cóste din piept să-ți frâng, P'ele l'alte tot de-arând, 20 Să te ducî acas' plângênd, Una să ți-o las mai móle, Aci între țîțșóre !</p>
--	--

DE AMUREZAT CE SINT

Culésă de Ilie Constantinescu, comuna Dioști, (Romanați).

A se vedea varianta «Grêu mărunt» pag. 319, din colecția d-lui G. D. Theodorescu.

<p>De amoretat ce sînt, Nu vêđ iarba pe pămînt, Nicî sórele rêsărînd, Nicî luna pe cer mergênd. 5 Nu știú luna pe cer merge, Orî puica la apă-mî trece, Să'mî aducă apă rece, — Cine bea de dor îi trece. Apă rece de ceșmea,</p>	<p>10 Cine bea rêmâne grea ; Apă rece de fântână, Cine bea de dor 'i-alină. Bate vîntul, iarba-mî crește, Dorul țaii mă topește ; 15 Bate vîntul, iarba-mî culcă, Dorul țaii mă usucă ; Bate vîntul, iarba-mî scólă, Dorul țaii mă omórá !</p>
---	--

IA VEȚI, DOMNE CE-AM AJUNS

(VARIANTA)

Culésă de Ión Odor, din Cireșiu—Prahova.

Verde, verde bob năut,	Să'mî aducă apă rece ?
Ia veți, Dómne, ce-am făcut ?	Apă rece năstrăpîoră
Am dat dragostea 'mprumut,	Și năsip în batistióră,
Am gândit să ȧu mai mult.	Să mi-l puî la inimióră,
5 Verde flóre de năut,	15 Să'mî trecă de foc d'aséră !
De amorezat ce sînt,	Focu meü, când s'o aprinde,
Nu vęd ȧarba pe pămînt,	Șepte județe nu-l stinge,
Nicî luna pe cer mergënd.	Nicî gârla, nicî Dâmbovița,
Nu știü luna pe cer merge,	Numa puîca cu gurița
10 Orî puîca la apă trece,	20 Și Marița cu gurița !

DE S'AR VINDE IUBITU

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ȧapu de la Ghița Șchiopu,— R.-Vâlcea.

De s'ar vinde iubitu	Și-aș cumpëra dragostea.
Aș da boiî și plugu	Că de-amurezat ce sînt,
Și-aș cumpëra iubitu ;	Nu vęd ȧarba pe pămînt,
De s'ar vinde dragostea,	Nicî luna pe cer umblând,
5 Aș da boiî și vaca,	10 Tot la puîca meagândind !

IN ORAȘ IN CALAFAT

Auđita de Chr. N. Ȧapu de la Constantin Dobre lăutar, din Govora,—Vâlcea.

Fófe verde matostat,	5 Ci mî-e neîca amorezat :
In oraș în Calafat	Amurez făcut lulea
Mî-este un pomișor rotat	7 Cu nevasta altuța.
Nu mî-e pomișor rotat	

CAND AM PLECAT LA INSURAT.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Ghița Stoica, lautar în Govora,—Vâlcea

Fóie verde matoștat, Când am plecat la 'nsurat Fórté răú m'am îmbétat ; Dupé ce m'am desbétat, 5 Par'că nu m'aș fi insurat. Réú mí-a părut de junie Și fetiș de logodie. Duce-m'aș cu vèntu 'n nori	Cu al mândri, mele dor ! 10 Ducem'aș cu noriș 'n vènt Cu al mândriș mele gând. Ducem'aș cu stelele, Nu-mé lasă mândrele. Ducem'aș cu noriș 'n lume 15 Cu al mândriș mele nume !
--	---

FÓIE VERDE ȘI O SILIE.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Constantin Dobre lautaru din Govora,— Vâlcea.

Fóie verde și o silie
Tótă lumea 'mă đice mie
Că sint amurézá ție.
Și unde naiba să nu fie
5 D'a nóstră statornicie !

BATA-L CRUCEA DE HAMOR

Auđită de Chr. N. Țapu din gura lautarului Ión Iepure, din Hurez—Vâlcea.

Fóie verde de mohor, Bată-l crucea de hamor, De l'aș prinde la isvor, Ca să'l taș și să'l omor ! 5 Tuturor le făcu parte,	Dar mie nič o dreptate. Nič dreptate, nič noroc Să fim, puică, la un loc ; La un loc și-alătura, 10 Ca doș puș de rândunea !
---	--

FOIE VERDE BOB NAUT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Streche, din Polóvracl—Gorj.

A se confrunta mică variantă „Frunđuleană bob naut“ pag. 56—57 din colecția (Cântece Moldovenești) a d-nei E. Sevastos.

Fóie verde bob naut, Tóte fetele se duc Supt umbră de nuc. Numaí eú nu mé maí duc	La umbră de fag (bis) ; Dar măicuța nu mé lasă, Că-í pădurea désă (bis).
5 Supt umbră de nuc (bis), Căcí măicuța nu mé lasă, Că-í pădurea désă (bis) ; Căcí măicuța nu mé vede, Că-í pădurea verde (bis).	15 Tóte fetele se trag La umbră de fag, Numaí eú nu mé maí trag La umbră de fag (bis) ; Căcí pe mine nu mé lasă
10 Fóie verde matostat, Tóte fetele se trag	20 Măicuța d'acasă, Că 'í-e frică că mé pierde, 22 Că-í pădurea verde.

FOIE VERDE MER MUSTOS

Auđită de Christ. N. Țapu de la Costică Ionescu, din Șelari-Bucuresci.

A se confrunta sfirșitul variantei «Frunđulița puí de nuc», pag. 91—92 din colecția d-nei E. Sevastos.

Fóie verde măr mustos, De ce n'a lăsat Hristos Să ía frumos cu frumos, Să trăiască drăgăstos ;	De ce n'a lăsat D-đeú, Ce-oí íubi să fie al meú ?
5 Și urítu cu urít Să trăiască amărít ! Fóie verde bob areú,	10 Pelin beaú, pelin mănânc, Séra pe pelin mé culc ; Diminéța, când mé scol, 13 Cu pelin pe ochí mé spál !

PENTRU O MANDRA CARE-MI PLACE

Culésă Chr. N. Tapu, de la lautarul Ion Streche, din Polovraci—Gorj.

Fóie verde trei spanace, Pentru-o mândră care'mi place Trei țile pătimaș sînt, Trei țile și-o săptămână, 5 Că i-a fost gurița bună. Fóie verde de bujor, Bate murgu din picior Să puț șaua binișor, Să mă duc unde mă-e dor, 10 La mândruța din Pribor.	Fóie verde samulastră, De ești bună și înțeleptă Să lași ușa descuiată Și ferestra destupată, 15 Să vedem cum ești culcată ? Dacă-ți fi culcată bine Să mă dau pe lângă tine ; Dacă-ți fi culcată rău 19 Să'mi caut cu Dumneșeu !

SERUT OCHII ȘI O SPRINCEANA

Culésă de Chr. N. Tapu, din gura lautarului Constantin Barlabancea, din Costești—R.-Vâlcea.

Fóie verde și-o castană, Sêrut ochii și o sprincenă Și alunița de sub gênă Puțulița mea ! 5 Și-ați să mai trecem pârleazu Să mai sêrutăm obrazu, Să ne mai uităm necazu, Puțulița mea ! Sêrut ochii și-o sprinceană, 10 Și alunița de supt geană Și-ați să mai bem noi cu haz, Să ne trecă de necaz, Puțulița mea ! Fóie verde de livede, 15 D'ar fi pușca'n țarbă verde Și-o companie de fete, Puiculița mea ! Eú să fiú locotinent Să le comand cu rispet, 20 Puiculița mea, Și-ați să mai bem noi cu haz, Să ne trecă de necaz, Să mai trecem ál pârleaz	Să mai sêrut ál obraz, 25 Puțulița mea ! Și-am în brazdă patru boi Și mai am în grajd vre o doi Puțulița mea ! Of ! lelițo, treci pârleazu, 30 Să ne trecă de necaz. Și aolică, nene Dincă, Geaba ai casa de sticlă Și n'ai, neică, ibomnică ! Dar eú șed într'un bordeiú, 35 Iubesc diua două-trei Puțulița mea ! Potcovesc calu cu sanțu Și trec la Marița sanțu, Puiculița mea ! 40 Potcovesc calu cu rubla Și trec la Marița gârla Puiculița mea ! Of ! lelișoră, treci pârleazu Să mai sêrutăm obrazu, 45 Să ne mai trecă necazu 46 Puiculița mea !

IÓNA, DAICA IONA

(VARIANTA)

C omunicată de I. Constantinescu (Dioști). Culésă de la Calistrat Stoenescu comuna Tirpezița (Dolj).

Fóie verde bóbă cónă, Iónă, Iónă, daică Iónă, Nalba te scóse 'n poiană, Albă ca o buđiană, 5 Frumósă ca o icónă ?	Pupu ți ochii și-o sprincénă Și-alunița de supt génă Și negelul din obraz, Să fac la dușmaní necaz !
---	---

RESAI LUNA, RESAI DRAGA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Stoica, Iăutar, Costești—Vâlcea.

A se vedea varianta prescurtată „Frunđulénă puí de nalbă“ pag. 85, din colecția d-nei Sevastos.

Fóie verde fir și nalbă, Rěsaí lună, rěsaí dragă, Rěsaí lună, maí de grabă, Să'mí vie puíca 'n ogradá, 5 Să vedem cum e culcată ? Să'mí taí iarba Să'mí taí nalba, Să'mí daú puíchií să'mí desfacă.	— Desfă-mí, puícă, ce-ai făcut 10 Nu mă ține zalogit, Că nimic nu ți-am făcut ! — Nu ți-am făcut să-ți desfac, Ți-am făcut că mí-ai fost drag ; Nu ți-am făcut ca să pieí 15 Ți-am făcut ca să mă íeí !
--	---

RESAI LUNA MAI DE GRABA

(VARIANTA)

Culésă din T.-Jiu, de la Christea Cobzaru, de Chr. N. Țapu

Fóie verde fir de nalbă, Rěsaí lună, maí de grabă, Să se vadă prin livadá, Să daú puícaí să-mí desfacă. 5 — Desfă, puícă, ce-ai făcut	Și-mí dá drumul să mă duc, Că ți-oí da un leú bătut. — Măcar să-mí daí dece leí, Nu ți-am făcut eú să pieí, 10 Ș'am făcut ca să mă íeí !
---	--

STAI LUMINA IN OGRADA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Costea Gheorghe, din Săcenî—Teleorman.

Fóte verde foî ca nalba	Și'mî dă drumul să mă duc
Stăî lumină, în ogradă,	Nu mă ține zalogit !
Să cosim pelin și nalbă.	—N'am făcut să-ți mai desfac
Verde, verde bob năut,	Țî-am făcut că mi-ai fost drag !
5 Desfă-mî, puică, ce-ai făcut	

IORGULE, GURA MATALE

Audiță de Chr. N. Țapu de la Nic. Popescu, din Goardinița—Mehedinți.

Frunďă verde trei sarmale,	Spălată de o fată mare,
Iorgule, gura matale,	10 Uscată la luminare.
Face-un pol și cinci parale	Fóte verde a bobului,
Și-o basma de cuișóre	Pe malul Siretului
5 Și una de scorișóre !	Paște calul Iorgului ;
N'am cui da două-trei parale	Un fir paște, țece crește,
Să'mî-aducă pe Iorgu 'n cale	15 Iorgu mi se călătorește !
Cu cămașa cusută 'n póle,	

IORGULE GURA MATALE

(VARIANTA)

Comunicată de Zănescu N. din Vladimir,— Gorj.

Fóte verde trei sarmale,	Paște calul Iorgului;
Iorgule, gura matale,	Un fir paște țece'mî crește
Face-un pol și trei parale	Cóma'n patru se 'mpletește ;
Și-o mână de cuișóre	10 Calu paște și nechéză,
5 Și un pumn de scorișóre !	Iorgu'mî dórme și'mî oftéză !
Pe malul Oltețului	Iacă pe colea la vale

Imî trece Iorgu călare,
 Cu cămaşa albă 'n póle.
 15 Pe vâlcea, pe colea'n vale
 Tafe un om un pleop mare,
 Fata 'î ðice 'ngura mare :

— Tu să-mî tai aşchia mare
 S'o puî punte peste mare,
 20 Să trecă Iorgu călare
 Cu cămaşa albă'n póle !

ARȔA-TE FOCUL, PADURE !

Auđită de Chr. N. Ţapu de la Oie, Iăutarul, din Dioşti—Romanaşi.

A se confrunta cu începutul variantei «FrunđuIénă rug de mure», pag. 94 din colecţia E. Sevastos.

Arđă-te focul, pădure,
 Să se facă drum prin tine,
 Să mă uît la mânăstire.
 Să'mî vėd cărdurî de copile,
 5 Să'mî vėd şi copila mea,
 Care mă iubiăm cu ea
 Din copilăria mea !
 Să mă uît şi eă la ea,

Cum şi-o pórtă maică-sa
 10 Cu rochiţa de bazea,
 Scurteică de catifea,
 Ca la ea la nimenea.
 Cu pantofi d'eî de covor,
 Înăuntru gălbiorî,
 15 De eî mor boferî de dor !

FRUNĐA VERDE DE-ALION

Comunicată de I. Constantinescu—Dioşti. Culésă de la Nic. Ionescu, com. Dezeşti—Vâlcea.

Frunđuă verde de-alion,
 Pe liveđeaua lui Ion
 Tóte pasėrile 'mî dorm ;
 Numaî una n'are somn
 5 Şi sb. din pom în pom
 Şi strig pe nume Ion.

Nu e Ion, nu e nimic,
 Numaî calul priponit ;
 Ion s'a dus după iubit.
 10 Fi-î-ar iubitul de cap
 Că nu s'a mai săturat !

IARA FRUNȚA D'ALION

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Niță Baranca, din com. Pesteana-de-sus—Gorj.

Iară frunță d'alion, La livadea lui Ion Tóte păsările 'mî dorm; Numai una n'are somn, 5 Că umblă din pom în pom, Intrebând d'anume Ion. Nu e Ion, nu e nimic,	C'a plecat după iubit. Fi-î-ar iubitul de cap 10 Că nu s'a mai săturat, Cu iubitul m'a mâncat! M'a mâncat, mânca-l'ar focu, 13 Că el mî-a stins mie norocu!
---	--

LA LIVEȚILE LUI ION

(VARIANTA)

Comunicată de I. Constantinescu-Dioști, de la Ioniță Gh. Mateiaș din comuna Mieța—Dolj.

La livețile lui Ion Tóte pasările 'mî dorm. Numai una n'are somn, Și'mî umblă din pom în pom 5 Și'mî strigă pe nume Ion.	Nu e Ion, nu e nimic, Fi-î-ar ceasu afurisit Cuî l'a 'nvățat la iubit; Fi-î-ar iubitul de cap 10 Nicî de cum nu s'a lăsat!
--	--

LA LIVADIA LUI ION

(VARIANTA)

Auđită în Dioști (Romanași) de Ilie Constantinescu.

La livadia lui Ion Tóte pasările 'mî dorm, Numai una n'are somn, Ci sbóră din pom în pom 5 Și 'ntrébă unde e Ion.	Nu e Ion, nu e nimic, Ion s'a dus după iubit; Fi-î-ar iubitul de cap 9 Cu iubitul m'a mâncat!
---	--

FRUMOS CANTA CUCU 'N DEAL

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Țuguî, lăutar, Romanî—Vâlcea.

Fôie verde de lipan, Frumos cântă cucu 'n deal, Cu glas ca de căpitan ; Mândra șade pe măidan	La tot bobul face nod Ca să fiu de dânsa rob. 10 Să-î mai daŭ cu ghiocu Să-î ghicesc ibomnicul ; Cu ghiocu î-oî mai da, Gurița i-oî sêruta,
5 Și 'mî înșiră la mârgean. Și nu 'nșiră cum se'nșiră Și 'mî înșiră câte-un bob,	14 Fiu-ar dulce ca și-a mea.

FOIE VERDE MAGHIRAN

(VARIANTA)

Culésă de I. Constantinescu—Dioștî de la Nic. Zănescu, com. Vladimir—Gorj.

Fôie verde maghiran, Mândra șade pe măidan Și 'mî înșiră la mârgean. Nu'mî înșiră	5 Cum se'nșiră, Ci mi 'nșiră câte-un bob, Să mă vadă la ea rob !
--	--

CANTA CUCU COLEA 'N DEAL

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Mihaî, Bucureștî.

Fôie verde leuștean, Cântă cucu colea 'n deal, Frumos ca un căpitan ; Țața 'mî suie la dăman ;	Face nodu, Să mă vadă țața robu. 10 Dar ce fel de rob să fiŭ ? Numa'n brațe să mî-o țiu Diua să'î spăl vasele,
5 Ca să'mî șire la mârgean. Și nu 'nșiră cum se 'nșiră, La tot bobu	13 Nóptea să-î moi ósele !

STAI INIMIORA PE LOC

Culesă de Chr. N. Țapu de la lăutarul G. Paicu, Bistrița—Vâlcea.

Frunđușiță foș de soc,
 Staș inimioră pe loc,
 Săș puș lacăt la mijloc.
 Lacăte să fie o mie,

5 Dragostea nu vrea să știe
 Să rupe și să mânșe ;
 Dragostea mea e cu foc,
 De nu pot să staș pe loc !

PUICA NEICHII CEA DORITA

Culesă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Gheorghe Paicu, Bistrița—Vâlcea.

Puica neșchi cea dorită,
 Mâncaș-ș-aș gurșta friptă ;
 Ochișoriș să ș-ș beaș,
 După drumurș nu maș staș !
 5 Cine mē vede pe drum,
 Toș m'arată că's nebun.
 Dar nu'mș știș că mi-am dorit

Pentr'un pustiș de șubit,
 Că nu mi l'am legumit.
 10 D'oș stetea l'oș dobēndi,
 Voș ști cum l'oș legumi :
 Ca gaia pușoru,
 Cum duce vēntu pırșolu !

ȚINE-ȚI BARBAȚELU BINE

Culesă de Chr. N. Țapu de la lăutarul G. Stoica, Costești—Vâlcea.

Fōșe verde mărăcine,
 Ține-ș bārbațelu bine,
 Că vine sēra la mine
 Și cșocăne la ferēștră
 5 Și-afară plouē și varsă ;
 Eș sınt femeșe milōșă

Deschid ușă 'l bag în casă
 Și mi-l culc cu capu'n pōlă
 Șă-ș trecă de rebegēlă ;
 10 Căcș mș-e puiu ostenit,
 Alergānd după iubit !

FRUNȚULIȚA DE MER DULCE

Comunicată de D. Brezulescu—Novaci.

<p>Frunțuliță de măr dulce, Și-aminte să mi-ți aduci De-ale noastre vorbe dulci. Când eram niște copii, 5 Ne sburăturăm cu glij,</p>	<p>Și când veniam pe la voi Și ședem pe pat la voi Și ședem pe pajiște Și vorbiam de dragoste!</p>
--	---

PRIETINA ȘI VECINA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul G. Stoica, Costești—Vâlcea.

<p>Fôie verde mărăcine, Prietină și vecină, La mulți voșnici făcuși bine. Fă și-acuma pentru mine,</p>	<p>5 C'am trăit amândoi bine, Când ședem pe braniște Și vorbiam de dragoste!</p>
---	--

FOIE VERDE LEUȘTEAN

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul G. Stoica, Costești—Vâlcea.

<p>Fôie verde leuștean, Colea 'n deal într'un piscan Mă-a 'nfrunțit d'un făgulén. Cum aș face să mă duc,</p>	<p>5 Să iaș frunța s'o sêrut? Că pên' la anu e mult, Nu știu ajung, orî n'ajung Să mă-aș frunța s'o sêrut!</p>
---	---

TRANDAFIR CU DOI BOBOCI

Culésă de Ch. N. Țapu de la lăutarul G. Paicu, Bistrița.—Vâlcea

A se confrunta varianta «Numai», pag. 319 din colecția lui G. Dem. Teodorescu.

<p>Trandafir cu doi boboci, Te-aș iubi și nu mai pocî. Frunđuliță solz de pește, Tótă lumea că iubește 5 Și nu se mai dovedește. Eü odată că iubiî Și dă loc mă dovedii. Dar să fi iubit mai des De mine s'ar fi ales!</p>	<p>10 Uniî daü cu sutele De iubesc slutele, ' Dar eü daü numai o leiță, De iubesc d'o porumbiță Și mă fac stăpin pe țiiă : 15 Pe țite pe boldurele, Mușcar'ar neica din ele 17 Ca din doi făguri de mîere !</p>
--	---

FOIE VERDE TREI SPANACE

Culésă de Ch. N. Țapu de la lăutarul Constantin Dobre, Hurez—Vâlcea.

<p>Föie verde trei spanace, Pentru mândra care'mî place, Trei ðile pe drum aș face, Trei ðile și-o săptămână</p>	<p>5 Că i-a fost gurița bună. Trei ðile pe drum m'aș duce 7 Că i-a fost gurița dulce !</p>
--	--

AICI LUPII ME MANANCA

Culésă de Ch. N. Țapu de la Ión Mihaî—București.

A se vedea varianta de mai sus «șapte văi și-o vale adincă» pag. 236.

<p>Șapte văi și o vale adâncă Aici lupii mă mănâncă ! — O lupe, nu mă mânca Pên' n'o resări luna,</p>	<p>5 Să'mî vie ibovnica, Cu struguri negriî 'n basma. Pe-urmă tu m'oi mânca Și pe mine și pe ea !</p>
---	---

HO, HO, VALE ADINCA

(VARIANTA)

Comunicată de D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Ho, ho, ho, vale adincă,	5	Și-atunci, lupe, m'oi mânca,
Aici lupii mă mănincă.		Și pe mine și pe ea,
— Stăi, lupe, nu mă mânca		Să ne pără dragostea
Să vie și mândra mea,	8	Și cu ea iubirea !

CATE FETE MI-AM IUBIT

Culésă de la Gh. Nicolăescu, com. Pietrôsa (Vâlcea) de Ilie Constantinescu.

Câte fete mi-am iubit	5	Nu mai pot s'o mai iubesc,
Pe toate le-am mulțumit		Că sunt în scara de jos
C'am fost în scara de sus ;		Mi-a dat cuțitul de os !
Dar acum pe care o am		

ME UITAI DIN DEAL IN LUNCA

Audiță de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci.—Gorj.

Mă uitați din deal în luncă	5	Iar nevasta îi dicea :
Și vedeți o nevestică,		— Mai stați, morțe, nu mă lua,
Se certa cu morțea furcă.		Că mai am și eu ce-va !
Foie verde și-o lălea,		

FOIE VERDE DE SIPICA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Ionescu, com. Dozești (Vâlcea).

Fóie verde de sipică,
 Ș'apucaș pe-un drum de sticlă,
 Mě'ntâlnii c'o nevestică,
 Sé certa cu mórtea furcă.
 5 Mórtea đicea ca s'o ȳa,
 Dragostile n'o lăsa !

ME SUII IN DEAL IN CUCA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ilie Constantinescu, Dioști, (Romanași).

Mě suiș în deal în cucă
 Și mă uitaș peste luncă,
 Věđuș lunca 'nbobocită
 Și-o nevestă primenită,
 5 Într'o cămașă supșirică.

De supșire ce era,
 Se vedea ȳta prin ea,
 Se certa cu mórtea furcă :
 — Fugș, mórte, nu mă lua
 10 Sunt nevestă tinerea !

FRUNĐA VERDE BOB NAUȚ

Culésă de Chr. N. Țapu de la Cristea Popescu, din com. Goardinița (Mehedinși).

Frunđă verde bob năuț,
 Câte-amante mă-am ȳbit
 Frigurile nu le-a prins ;
 Numaș mândra de demult
 5 Mă-am rugat'o și n'a vrut

Și-acum zace 'n așternut
 Și trimite să mă duc !
 De m'oș duce, să fiș căine,
 Să fiș căine, șarlă rea,
 10 Să-ș mătur bătătura !

AȘ MURI, DAR NU ACUMA.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Calistrat Stoenescu, com. Tirpezița (Dolj).

Fôie verde ca aluna, Și-aș muri, dar nu acuma, La tómnă, când o da bruma Pe brațe la Catalina. 5 — Catalino, fată fa, Fi te-ar fi stârpit mă-ta,	Când era cu tine grea, De lua apă din ceșmea Și da murguluț să bea. 10 Apă de la trei ceșmele, Strecurată prin basmale.
---	---

FÓIE VERDE CA ALUNA

(VARIANTA)

Comunicată de Ilie Constantinescu-Dioști, de la Gh. Grănescu, com. Plenița (Dolj)

Fôie verde ca aluna, Și-aș muri, dar nu acuma La tómnă, când o da bruma Pe brațe la Catalina. 5 Una Ióna și alta Dina	Sémănă cu Catalina. Maria 'mă face cu mâna, Să mă duc să-ı vęd grădina, Grădina cu brebenei 10 Se plimbă Ióna prin eı !
---	---

FÓIE VERDE CA ALUNA.

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, com. Vladimir (Gorj)'.
 10

Fôie verde ca aluna, Și-aș muri, dar nu acuma, La tómnă, când o da bruma, Pe Brațe la Catalina. 5 Fôie verde și o lălea — Catalino, fată fa,	Fi te-ar fi stârpit mă-ta, Când era cu tine grea. Haı să'mpărțim dragostea, 10 Să nu ăică măne, poımăne, C'a fost măi multă la tine 12 Și măi puțină la mine !
---	---

MANDRA MANDRULÉNA MEA.

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iorgu Popescu, com. Goardinița-Mehedinți.

Mândră, mândruléna mea,
 — Fi-te-ar fi stârpit mă-ta,
 Când era cu tine grea.
 Știi asară la ceșmea
 5 Calu mîeu apă nu bea,
 Tocmaî din pricina ta ;
 Pên'l-oî duce la ceșmea,
 Să-î dau apă cu vadra
 Strecurată prin basma,

10 Recoréscă inima mea !
 Mândră, mândruleana mea,
 De-aș ști, mândro, c'ai pleca,
 Ți-aș ține calea'n șosea,
 Să'mpărțim dragostea,
 15 Să nu ȃicî mâine, poîmâine
 C'a fost maî multă la mine
 17 Si maî puțină la tine !

FETIȚO DE NEGUSTOR.

Comunicată de D. Ilie Constantinescu-Dioști, de la Nic. Ionescu com. Dozești (Vâlcea).

Fôie verde de trei florî,
 Fetitô de negustor
 Cu salba de gălbiorî,
 De nu te-oî iubi, să mor !
 5 — Să morî, neîcă, să plesnești,
 Pe mine nu mă iubești,
 Că eu sunt cu păzitorî
 Pên'la grădina cu florî !

Fă-ți grădină cu pârleaz
 10 Și'n grădină
 Fă-ți fântână,
 Că atunci maîca mă mână
 De trei orî pe sêptemână
 Cu donicioru pe mână,
 15 Să-î aduc apă de-abună !

SA ȘTIU, NEICA, C'AI PLECA

(VARIANTA)

Culésă de Ch. N. Țapu de la Nic. I. Popescu, com. Goardinița (Mehedinți).

Să știu, neică, c'ai pleca,
 Ți-aș ține calea'n șosea,
 Să'mpărțim dragostea;
 Să nu ȃic'i m'ăine, poim'ăine
 5 C'a tost mai multă la mine
 6 Și mai puțină la tine !

FÓIE VERDE MATOSTAT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Zănescu, din com. Vladimir (Gorj).

Fóie verde matostat,
 Murgu'm'i șade legat
 Cu batista împ'edicat.
 Fire-a'i, neic'afur isit,
 5 Că te-a'i pripit la iubit !

FOILIȚA PELINIȚA

(VARIANTA)

De la Calistrat Stoenescu, comuna Tirpezița (Dolj) auđită de Ilie Constanti-
 nescu, com. Tirpezița (Dolj).

Foilița pelinița,	5 Că la tómnă m'e mărit
Cântă cucu'n Dâmbovița,	Și rămâne nelubit
Să'm'i deștepte pe Ionița.	Ca nimeni'a pe pământ,
Să'l deștepte negreșit,	8 Ca Corbu-ăl călugărit !

MARIÓRA DE LA JII

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

D'aoalele, mor plesnesc,
 Cu mândra nu mă 'ntâlnesc !
 — Mariórá de la Jiř
 Cu țițele durduliř,
 5 Vin de dá nechii guriță,
 Iubește-te cu Ioniță !

— Cucule, măria ta
 Venii pân'la dumniata,
 Du-te, spune lui Ioniță
 10 Să vie să-ı daŭ guriță,
 Că la tómnă mă mărit
 Și rămâne ne ıubit !

DOR ȘI JALE

VERDE FRUNȚA STEJEREL

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru—Novaci.

Verde frunđă stejerele,
Cât e omul tinerel,
Se ține dorul de el,
Ca oița după mîel;

5 Dar dacă 'mî îmbêtrânește,
Dorul se călătorește,
7 Pe alt tîner mi-l găsește!

FÓIE VERDE LAMAÎȚA

Comunicată de d-l V. Alexandrescu, șef de tipografie—Bucuresci.—Acéstă doină
—după mărturia d-lui Alexandrescu—se cânta, acum 30 ani, de bêtrânii Bucurescilor.

Fóie verde lámâița,
Intr'o verde grădinița
Șade-o d'albă copilița,
Supt umbră de trandafir
5 Pe scaun de calomfir.
Trece-un voinicel îngrabă,
Cu suspin mare mî-o 'ntrebă:
— Ce ești fată, saú nevastă,
Saú zîná din cer picată?
10 — Nu sunt fată, nici nevastă,
Sunt zîná din cer picată.
— Du-te dor,

Pên' e nor,
Căci dacă o senina,
15 Maí departe te-oí mîna.
Și te-abate la cetate,
De veđi neicuța ce face?
De l'ai găsi viind pe cale,
Să'î spuî că sunt fată mare;
20 De l'ai găsi adormit,
Să-î spuî că m'am logodit;
Iar d'ei zăbovi maí mult,
M'oí găsi negru pămênt!

DORULE DE UNDE VII ?

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru, din Novaci — Gorj.

— Dorule, de unde vii ?	5 Că mî-a 'nfrunđit vre-o doi fagi,
— Din ale pădurî pustiî.	Vre-o doi fagi, vre-o doi go-
— Dar acuma, unde tragî ?	[runî,
— Sus la munte la Novaci,	Și vre-o cincî-șese alunî.

FÓIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci — Gorj.

A se vedea o mică variantă No. CCXXXVI din colecția d-lui Iarnic și Bârsan pag. 109.

Fóie verde mărăcine,	Cum m'ai păstrat și pe mine !
Eű plec, mândro, de la tine	Să mi-l culcî în pat la tine,
Oflit și făr' de fire,	10 Cum m'ai culcat și pe mine.
Murgu meű drumu nu ține,	Fóie verde și un dudăű,
5 Ce-oî să mă fac vaî de mine ?!	Să mi-l culcî în patul teű,
Dorul meű la tin' rămâne,	13 Unde m'am culcat și eű !
Să 'mi-l păstrezi, mândro, bine	

AM AVUT INTR'O VREME

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Cazacu — Ștefănești — Gorj.

Foiliță trei smicele,	Of, noróce de te-aș prinde,
Am avut și eű într'o vreme	Ca pe-uñ căine te-aș ucide ;
Un pușor cu plăcere.	Că la uniű dai noroc
Eű boboc, mândra boboc,	Și pe alții-î bagî în foc !
5 Amêndoî fără noroc.	

EU BOBOC, MANDRA BOBOC.

(VARIANTA)

Aușită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu, din Petrescî-de-sus — Gorj.

Eû boboc, mândra boboc,	Și pe alții îi bagî în foc !
Amêndoî făr' de noroc.	Focșor ici, focșor colea,
Of, noróce, de te-aș prinde,	Maî foc pe inima mea,
Ca p'un câine te-aș ucide ;	De dor de la mândruța
5 Că la uniî daî noroc	10 Că mî-a secat inima !

CINE NU MI-O CREDE MIE.

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Anghel Cambrea, din Sacelu—Gorj.

A se vedea o variantă «jelui-m'aș» din colecția d-lui Teodorescu, pag. 279 Idem a se confrunta No. CDXI din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

Fóte verde mărăcine,	Jelui-m'aș prunduluî ;
Cine nu mî-o crede mie,	Prundu are bolovanî,
Ducă-l Dumneșeü să știe,	Vorba mea are dușmanî !
Nicî maî bine, nicî maî răü,	15 Jelui-m'aș codruluî ;
5 Of ! numa cum pătimesc eü !	Codru-î verde,
Patima ce-o pătimesc	Nu mă crede !
N'am cuî să-o jelușesc.	Jelui-m'aș munților
M'aș jelui dumitale,	De doru părinților !
Ca la un frate maî mare ;	20 Jelui-m'aș câmpuluî ;
10 Nu mi-î crede, frățióre !	Câmpu are peliniță,
M'aș jelui și n'am cuî ?	Vorba mea n'are credință !

VAI TINEREȚELE MELE.

Cules de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu—lăutar, Petrescî — Gorj.

Fóte verde treî smicele,	Da maî mult m'am amărit.
Vaî, tinerețele mele,	Frunđuliță foi dă creste,
Cum v'așî trecut fără vreme !	F...vê'n bot, bătrânețe,
V'așî trecut, v'așî veștejit,	Cum așî sosit făr' de veste !
5 Nimica n'am folosit,	

CAT TRĂIEȘTI, NEICA, PE LUME.

Auđită de Chr. N. Țapu de la I. Const. I. Petre — Dioști — Romanai.

Fóie verde mărăcine,	Că mórtea când se gătește
Cât trăiești, neică, pe lume,	Nu mai vine să'ți dea veste
Pórtă-te puțin și bine,	Și te ia cum te găsește;
Că nu știi mórtea când vine	Și de-o fi la vre o'tâmplare,
5 Și te ia de lângă mine.	10 Morí și făr' de luminare !

TOT GÂNDIND, PUICA, LA TINE.

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci — Gorj.

Tot gândind, puică la tine,
 N'a rămas inimă 'n mine
 Nicî cât un bob de neghină ;
 Puținică ce-a rămas
 5 Arde'n mine de necaz !

MANDRUȚO, NUMELE TELE.

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci — Gorj.

Fóie verde trei smicele,	Și citesc biletele,
Mândruțo, numele tele	Mî-alină junghiurile,
Sînt la neica 'n covățele ;	Mă 'ntăresc durerile,
Când mî-e dor mă uît la ele !	Imî vin iar puterile !
5 Deschid covățele	

FRUNȚULIȚA FÓIE FRAGA.

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci.

<p>Frunđuliță fóie fragă, — Ș-aolică, mândră dragă, De ce 'mă ești albă și slabă? — Albă sînt de neamul meu 5 Și slabă de dorul tău! — Dorul meu cu-al dumitale, Facă-l Dumnezeu d-o flóre,</p>	<p>Să resară 'n drumul mare, S'o ia neica de călare, 10 S'o puie la pălărie, Să se 'ndemne ca să vie. — Ia-o, neică, flórea, ia-o, Fire-ai a nabeî de n'oi lua-o!</p>
---	--

DRAGA, DRAGA.

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci — Gorj

<p>— Fóie verde iarbă neagră, Dragă, dragă, și iar dragă, Prinde dorul și ți-l légă C'un fir de mătase négră.</p>	<p>5 — Eú l'am prins și l'am legat, Dorul a rupt și-a scăpat Și s'a dus la mândra 'n pat, C'acolo 'l doru 'nvățat!</p>
--	---

FÓIE VERDE MARACINE.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Michai, din București.

<p>Fóie verde mărăcine, Drag mă-a fost trăind pe lume; Frică mă-e că mor ca mâine! Remâne lumea de mine, 5 Mă duce la mânăstire</p>	<p>Și trage pămînt pe mine! Pămîntu mă-este cu iarbă, Trece puica nu mă 'ntrébă! Pămîntu-î cu iarbă verde, 10 Trece lumea nu mă vede!</p>
---	---

COLO'N VALE.

Culésă de Chr. N. Țapu, din com. Runcurelu — Mehedinți.

Colo 'n vale 'n dealu mare
S'aude un sgomot mare
De boierî și de cocóne,
C'a murit o fată mare,
5 Fată mare logodită

Cu tótă zestrea gătită.
— Bucură-te, mânăstire,
Că frumósă flóre-ți vine,
Nu vine ca să 'nfloréscă,
10 Ci vine să putredéscă!

IN CEA VALE URLATÓRE.

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Zamisi C. J. Plenița — Dolj.

In cea vale urlátóre,
Plină de boierî și cocóne,
A murit o fată mare.
Mă-sa plânge, nu prea plânge,
5 Ginerile varsă sânge!

TRANDAFIR FRUMOS.

Culésă de Chr. N. Țapu, din Runcurelu — Mehedinți.

Mȳ-arde foc în București,
Trandafir frumos,
Că lencușu nu 'l-acasă
Și e đus la vênătóre
5 Să vêneze căprióre.
Căprióre n'a vênat,
Iancu singur s'a 'mpușcat
Cu pistol de diamant.

Săriți frați,
10 Săriți surorî,
S'aducem lui Iancu florî!
Trageți drigú mai la scară,
Să scótem pe Iancu-afară,
Să 'l ducem la mânăstire,
15 Să fie de pomenire!

PESTE PODUL MOGOȘANI.

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Zamisi C. J. Plenița — Dolj.

Peste podul Mogoșani	Să'l intindem pe o masă
Iancu trece 'n vânătoare,	Ca pe-o flóre de garófă.
Să'mi vèneze căprióre.	10 Bucură-te, mânăstire,
Căprióre n'a venaț,	Că intră o flóre 'n tine!
5 Iancu singur s'a 'mpușcat!	Nu intră să veseléscă
Săriți frați, săriți surori,	Și intră să'mi putredéscă!
Să punem pe Iancu 'n florî;	

BUCURA-TE MANASTIRE.

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la I. G. Mateiași. Mielita — Dolj.

Frunđă verde trei măslina,	Dați țărina la o parte,
Bucură-te, mânăstire	De vedeți óse 'nșirate,
Ce garófă intră 'n tine!	10 Trupușor plin de păcate!
Nu intră să 'mbobocéscă	Cobori, Dómne, pe pămînt
5 Și 'mi intră să putredéscă!	De veđi mórtea ce-a făcut,
Dacă nu 'mi credeți cuvîntul,	13 Țărina s'o sufli 'n vênț!
Aideți să v'arăt mormîntul;	

ME GANDESC, MÂNDRO, LA TINE.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ioan Băcioiu, din Petrescii-de-sus—Gorj.

— Mă gândesc, mândro, la tine
 Ce negru pămînt te ține,
 De nu mai vii pe la mine?
 — Mă ține pămînt cu ȃrbă,
 5 Nu pociu veni făr' de trébă!

MANDRUȚA MEA DE DEMULT.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ión Băciofű, din PetresciŃ-de-sus—Gorj.

Mândruța mea, ești de mult,	Trec pe drum, mă uít la tine,
Nu gândi că te-am urit.	Tremură carnea pe mine ;
Te-am urit două-trei ȓile	Mă bat pe trei căpătăie,
Și mŃ-e gândul tot la tine !	Mă prăpădesc vai de mine !
5 Eű peste ȓi mor, plesnesc,	15 Mă uít la căscióra ta,
Cu tine să mă 'ntălnesc,	ImŃ lăcrăméză inima !
Două vorbe să-ți vorbesc,	Ardă-ți căscióra ta,
Inima să'mŃ potolesc !	Cum imŃ arde inima ;
Că'mŃ crapă inima 'n mine,	Ardă-ți căscióra pe tine
10 Mândră, de dor de la tine !	20 Cum arde inima 'n mine !

DRAG MI-E DEALUL SA'L SUI.

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ion Băcioiű, din PetresciŃ-de-sus—Gorj.

Drag mŃ-e dealul să'l suŃ	Și mŃ-e gândul tot la tine.
La amanta mea dintăŃ.	Mândruța, amanta mea,
Amanta mea de demult,	Să-ți dea cine ce ȓ-o da,
Nu gândi că te-am urit ;	Tu să nu-ți pierđŃ credința,
5 Te-am urit două-trei ȓile	10 Să te urască neica !

SPUNE'MI, MANDRO, M'AI DORIT ?

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiű, din PetresciŃ-de-sus — Gorj.

— Spune'mŃ, mândro, m'aŃ
 [dorit,
 Căt am fost călătorit ?
 Că eű de tine m'am fript !
 De-aș maŃ trăi răű, nu bine,
 5 NumăŃ ca să fiű cu tine !

FOIE VERDE MARACINE.

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lautarului Constantin Dobre, din Govora — Vâlcea.

Fóie verde mărăcine,
 Tot gândind, puică, la tine,
 Să uscă carnea pe mine,
 Ca frunța pe mărăcine;
 5 O litră d'a mai rămas
 Și-așa s'a fript și s'a ars !

FOIȚICA, FOIE LATA.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu din Petresci-de-sus — Gorj.

Foițică fóie lată, Inima nechiș e 'nfocată, Veselă era o dată, Era lóna nemăritată ; 5 Dar de când s'a măritat,	Inima maea s'a 'ntristat ! S'a 'ntristat mândrele mele, Că nu mai daș pe la ele, Sara și diminéța, 10 Peste ți tot d'auna !
---	---

VERDE, VERDE DE DUDAU.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Bondoc, Pojogeni — Gorj.

Verde, verde de dudău, Pe drumu care merg eș, Nu-ș fântână, nu-ș pîrșu, Să'mș potolesc dorul meș !	5 Dorul de la inimióră, Nu mi-l potolește-o țară, Numa mândruța 'ntr'o séră !
---	---

FÓIE VERDE BOB AREU.

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la lăutarul P. Brândușianu din Costești.

— Fóie verde bob areu,	Să'mî potolesc focul meu !
Pe drumul care merg eu,	Focul de la inimióră,
Nu e iarbă nici dudău,	Potolește-l, bălăióră !
Nici fântână, nici pîrău,	— Ce puternic așî fi eu
5 Nici apă din eleșteu,	10 Să-ți potolesc focul tēu ? !

ALÉRGA, DORULE ALÉRGA.

Auđit de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocar — Novaci.

Verde frunđa, iarbă négră,	La tinerețe-ei gâdi,
Alérgă, dorule, alérgă,	La ce-aî făcut te-î căi.
Pêné 'ți-este lumea dragă ;	C'aî pierdut tinerețea
Că dacă-î îmbétrâni,	Și ți s'a pălit fața !
5 Veî ședeă și-ei hodini,	

DORULE BUCATA REA.

Auđit de Chr. N. Țapu din gura lui Nic. Frațilă din Novaci — Gorj.

A se confrunta varianta «Badea pe costișă ară» pag. 100, colecția E. Sevastos.

— F...u-ți morțiî tēi, de dor,	Eși de la inimă atară.
De te-aș prinde te omor !	Amară-î frunđa de nuc,
Dorule, bucată rea ;	Amar dorul care 'l duc ;
Eși de la inima mea,	Dulce e frunđa de fag,
5 Dorule, bucată amară,	10 Amar dorul care 'l trag !

VERDE FRUNȚA DE SECARA.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Toma Todea din Săliștea — Transilvania.

A se vedea o variantă No. DXXXIII pag. 255, din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

<p>— Verde frunță de secară, M'am gândit, mândro, și-aseră, Verde frunță iară neșă, Să'mi spuș, mândro, să'mi [spuș, dragă, 5 Astă nópte ce-ai ghisat ? — Da-ți-ar Dumneșeu mult [ghine, Te-am ghisat, bădiș, pe tine, Că năpraua ta aia nóuș</p>	<p>Am ghisat'o ruptă 'n două. 10 — Ba minți, pușcă, ba minți, [dragă, Că năpraua e la mine, Dar s'o rupt inima 'n tine, Tot gândindu-te la mine ! M'oș gândi, mândro, și eu 15 Și ne-o 'ntâlni Dumneșeu, Dumneșeu și ducul sfintu, Care ne țin' pe pămîntu !</p>
---	--

CINE N'ARE DOR.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Costea Gheorghe, din Saceni — Teleorman.

Veđi varianta «dorul greș» vers. 8—9 din colecția G. D. Teodorescu pag. 277.

<p>Fóșe verde bob năut, Cine n'are dor mai mult Să vie să'l împrumut, Că la mine este mult ;</p>	<p>5 Isvorăște din pămînt Ca un nastur de argint, Când cade 'n apă la fund !</p>
--	--

MARE-I DEALU LA BACAU.

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu din Vladimir — Gorj

<p>Frunđă verde de dudău Mare-ı dealu la Bacău, Tot mai mare'ı doru meu! Cine n'are dor pe lume 5 Vină să ıa de la mine, Că la mine e isvor, Ca să 'mı ție tot un dor. Cine n'are dor în trup, Vină ca să 'l împrumut,</p>	<p>10 Că la mine e prea mult! Și așa 'mı vine une ori, Să béu otravă să mor! Fóie verde lemn domnesc, Staü în drum și mă gândesc, 15 La ce să mă otrăvesc, Când am ție să trăiesc Și pe puica s'o iubesc?!</p>
--	--

CINE N'ARE DOR D'AJUNS.

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghiță Schiopu din R.-Vâlcea.

Fóie verde de năut,
Cine n'are dor d'ajuns,
Să vie să'l împrumut ;
Că la neıca e dor mult
5 Cură isvor din pămınt
Lele, lelea mea !

CINE N'ARE DOR SUPT SÓRE.

Auđită de I. Ionescu de la I. Negoescu din Bogați — Dâmbovița.

<p>Frunđă verde de cicóre, Cine n'are dor supt sóre N'are ție 'ntristătóre, Ci ție de sərbătóre. 5 Frunđuliță mărăcine,</p>	<p>Tutulor le pare bine, Că o să plecı de la mine. Nu mai mie 'mı pare rău, Nu mai pocı de dorul tēu, 10 Că aí fost iubitul meu !</p>
---	---

FOIE VERDE D'AVRAMÉSA.

Auđită de I. Ionescu, abs. seminarist, de la S. Udrescu, din Bogați —Dâmbovița.

Fóie verde d'avrămésă,	Să puț șaua și să măț ;
M'ajunse un dor d'acasă,	D'o fi dor de la mumă
De copii și de nevestă,	Să fac calul numai spumă ;
De copii ca de copii,	10 D'o fi dorul de la tată,
5 De nevestă mă topii !	11 Să fac calul numai apă !
D'o fi dor de la copii	

UȘOR, PUIULE, UȘOR.

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Cazacu, lăutar din Ștefănești — Gorj.

Fóie verde de bujor,	5 Nu'mi trimeți mă puținel,
Ușor, puțule, ușor,	Să vii dumneata cu el,
Ce'mi trimeți atăta dor,	Intr'o fóie de bujor,
Prin gurile tuturor ?	Să te ved că 'ți este dor ? !

UNDE-AUD CUCU CANTAND.

Culésă de Chr. N. Țapu, de la lăutarul Christea din T.-Jiu.

Unde-aud cucu cântând	Am auđit că dai cu bobii bine ;
Și mlerlița șuferând,	Dă'mi și mie cu bobii bine,
Plóia'n codru răpăind,	15 Să ved nețuța mă vine,
Luna pe cer cercuind,	C'arde inimióra 'n mine !
5 Norii la vale-se lăsând	De când nețca m'a lăsat,
Și puțuța suspinând,	N'am bėut nici n'am măncat,
Nu mă știu om pe pămint!	De pe drumuri n'am mă stat !
Puțca cu jale plângėnd,	20 Vine nóptea și 'nserez,
Din ochii negrii lăcrămând	N'am cu cine să vorbesc.
10 Tot de nețuța 'ntrebând:	Es afară și frăcnesc,
— Fóie verde mărăcine,	Lumea ție că 'nebunesc,
Fă vecină, fă creștină,	Nu mă știe că doresc,

- 25 De neica mă prigoresc !
 Încă ȃiuă s'a făcut
 Și neic'al meu n'a mai venit !
 Să puț masa să mănânc
 Aminte de el mî-aduc ;
- 30 Când mă puț ca să mănânc,
 Nu pocîu, frate, să mănânc !
 Îmbucătura o bag in gură,
 Ea se face clisă'n gură,
 Că nețcuța nu mai vine !
- 35 Cine'mî ȃice, cine'mî spune
 Că nețcuța o să mai vie,
 Aș da tot ce veȃi pe mine,
 Că umblu pe drum nebună !
- Casc gura să'mî ȃasă pară,
 40 Că nu mai pocîu inimȃră !
 Casc gura să ȃasă foc,
 Arde 'l-ar focu noroc !
 Ah ! noroce, de te-aș prinde,
 Ca p'un cîne te-aș ucide.
- 45 De te-aș prinde la un loc
 Să-ț puț pațe, să-ț daŃ foc ;
 Că la tótă lumea făcuș parte,
 Dar mie nicî o dreptate.
 Că veȃuț dragoste 'ntr'un loc
- 50 Tot cu parte cu noroc,
 La mine mult e cu foc
 Arde-te-ar focu noroc !

DORUL DE CINE S'ALÉGA

Auȃită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Dumitru Baranca din Peșteana-de-sus, Gorj.

- Frunȃuliță de oblégă,
 Dorul de cine se légă
 Nu mai este nicî o trébă.
 De se légă d'o nevestă
- 5 Pîerde din lucru din casă ;
 De se légă d'o copilă
 Uță vadra pe fântână
 Și cusătoréua 'n mână,
 Cu ochi la curmătură.
- 10 Că de mine s'a legat
 Ca făsuiu pe arac.
- Făsuiu are soroc,
 Se suțe pên' la un loc,
 Se întórce și légă bob ;
- 15 Dar ce bob alimănit,
 Că e făcut din ȃubit !
 ȃubitul nu e moșie,
 Numai pismă și mânia ;
 ȃubitul mî-a scos barba
- 20 Și dragostea mustața,
 Și mustața 'n tóte părți
 Ca vreu de castraveți !

DORUL DE CINE SE LÉGA

Auȃită de Chr. N. Țapu de la Ion Stancu, lăutar din Cucuieți —Teleorman.

- Firicel de ȃarbă négră
 Dorul de cine se légă,
 Nu-ȃ pațe lucru de șagă,
 Că de mine s'a legat
- 5 Ca bóla de om sêrac,
 Ca fasulea pe arac,
 Fasulea are soroc
 Se suțe pên' la un loc,
 Stă pe loc și légă bob.
- 10 S'a legat și d'un voinic
 Și-a lăsat plugu 'n pămînt
 Și boi 'njugați la jug
 Și-a plecat după ȃubit.
 S'a legat și d'o nevestă
- 15 Și-a lăsat războiu 'n casă,
 Cusătura pe feréstră
 Și-a ieșit să mă ȃubescă !
-

PE DÉLU CU LILIACU.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iautarul Const. Dobre din Horez—Vâlcea.

Verde frunță foî ca macu,	5 Când îî vine dor de mine,
Pe dealu cu liliacu	Rupe liliac și pune;
Șî-a mutat mândra conacu.	Când îî vine dor și foc,
Nu l'a mutat de vr'un bine,	Rupe liliacu tot !

PE DÉLU CU LILIACU.

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu din gura Iautarului Dumitru Baranca din Peșteana-de-sus, Gorj.

FrunđuIiță foî ca macu,	Când îî vine dor de mine,
Pe dealu cu liliacu	Rupe liliac și pune;
Șî-a mutat neica conacu.	Când îî vine dor de foc,
Nu l'a mutat de vr'un bine,	Rupe liliacu tot !
5 Ci l'a mutat pentru mine;	

LASA-TE PUICA DE MINE.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Costea Gheorghe din Săcenî—Teleorman.

— Verde, verde mărăcine,	5 Că țî-e casa de doî pași;
Lasă-te, puică, de mine,	De doî pași și-o pășitură,
Să trăim pe lume bine!	Sînt la tine 'n bătătură,
— Dar cum focu o să mă las,	Șî'mî trece doru de gură !

ȚII TU MINTE, ORI NU ȚII ?

Auđită de Chr. N. Țapu de la lautarul Costea Gheorghe din Săcenă—Teleorman.

— Fóte verde trei lămâi, Ții tu minte, ori nu ții Când eram noi doi copii, Când culegeam flori din vii, 5 Mărul îl tăiam fălii Și'l mâncam pe căpătâi ? Când băgam țigica 'n gură, Eū trăgeam sânge din mură ? Fóte verde trei lămâi, 10 Ții tu minte, ori nu ții ? Geaba, puică, mă mângâi Cu gutuși și cu lămâi, Cu zar și cu mirodiș,	Că de mine tot rămâi ! 15 —Cu cine-oi să te mângâi ? Cu dorul star'ar pustii ? —Du-te, leică, și să vii Colea 'ntre stă-Mării Când se cóce póma 'n vii 20 Și ciréșa 'n prăvălii. Puică, tu te-oi mângâia Cu voinicii de séma mea ! —Fie voinicii ca frunđa, Ca frunđa și ca iarba, 25 Dacă nu ești dumneata, Care făcea dragostea !

AFARA-I LUNA ȘI BINE.

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lautarului Dumitru Baranca, din Peșteana-de-sus—Gorj.

Afară-ı lună și bine, Cine mă-e drag nu măi vine. Mă culcași și așipiș, Doru puseși căpătâiș, 5 Cu uritu mă'nvéliș, Dómnne, réu mă odihniș !	Mă sculași și pipăiș, Dómnne, nimic nu găsiș ! Număi doru inimii 10 Scris pe fața periniș, Cu cernéla ochilor Și cu pana genelor !

DORULE CE-AI CU MINE ?

Culésă de Chr. N. Țapu de la lautarul Const. Dobre din Horez—Vâlcea.

Fóte verde trei sulfine, Doruleș, ce ai cu mine, De mă horopsești pe lume ? Dorule, tu știți ce știți, 5 Făr'de mine nu rămâi ;	Dorule, bucată rea, Ieși de la inima mea Și du-te la mândruța, Să te supție și ea !

DORUL MEU CE L'AM AVUT.

Culesă de Chr. N. Țapu de la G. Paicu, lăutarul Bistriței (Vâlcea).

Fóye verde bob năut,	Câte necazuri mî-am tras
Dorul mîeũ ce l'am avut,	Și de mândra nu mē las ;
L'am dat de mult împrumut	Că m'oi lăsa de ea,
Și-acum cu ochi mē uît,	10 Când mî-o suna scândura,
5 Că ce-am iubit nu mai uît !	Popa cu cădelnița !
Că de la Paștî pēn' la Ispas,	

LA VALE LA CALARAȘI.

Culesă de Chr. N. Țapu de la Nic. Ionescu, com. Dozești (Vâlcea).

La vale la Călărași,	Să-l fac luminări de seũ,
Strig' un căpitan de marș.	Să le puî la capul meũ;
Nu știũ marșul să'l ascult,	Să lumine
Orî la Ióna să mē uît ?	Peste mine,
5 —Ióno, mijlocelul tēũ	10 Să'mî trecă de dor de tine !

CINE MI-ARE DOR LA VALE

Culesă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zăgănescu, din com. Vladimir (Gorj).

Cine mî-are dor la vale,
 'I se pare nóptea mare,
 Umblă nóptea tot călare
 Și se scólă 'n prânđul mare ;
 5 Cine mî-are dor la deal
 'I se pare nóptea an !

HAI HAI HAI, DORULE.

Culésă de Chr. N. Țapu din Dioști — Romanaii.

— Hai, hai, hai, dorule hai,
 Cu Marița cum te dai?
 —Cu Marița mă dau bine,
 Că beaŭ vin și mănânc pâine
 5 Și cu puica lângă mine!

AȘ TRAI ȘI N'AM CU CINE.

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Dioști — Romanaii.

Frunță verde mărăcine,
 Aș trăi și n'am cu cine;
 Nu e puica lângă mine,
 Să béu vin, să mănânc pâine
 5 Și cu rachiaș de prune!

BUSUIOC DE SUPT RESTEU

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu din Vladimir — Gorj.

—Fóie verde de un areŭ,
 Busuioc de supt resteu
 Văđut'aŭ vr'un frate-al meu?
 —L'am văđut, l'am cunoscut
 5 In pămînt verde 'nflorit!

DE GANDURI DE OFTAȚ

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Costea Gheorghe din Saceni—Teleorman.

<p>Fôie verde matostat, De gânduri și de oftat, Stau la masă neînchinat, Mă pomenesc nemâncat ! 5 Mă scol în sus să mă'nchin, Picerile nu mă țin,</p>	<p>Par'că nu's făcut de`plin ! Și-aduc mâna să'mi fac cruce, Mâna din cot nu s'aduce ; 10 Și 'nghiț câte-o 'mbucătură, Mi se face clisă 'n gură !</p>
---	---

UND' TE DUCI, BADEO, SARACE ?

Culésă de Chr. N. Țapu de la G. Grănescu — Pienița — Dolj.

<p>— Frunzuliță trei spanace. Und'te duci, badeo sărace ? —La pimnița din pârloge, Béu vinul cu trei soróce. 5 — De ț-e rușine cu mine, Fă-mă bréu pe lângă tine, Ca să merg și eú cu tine, De ț-e rușine cu bréu, Fă-mă trăgător la fréu,</p>	<p>10 Că de tine nu rămâiú. De ț-e rușine ș-ășa, Fă-mă trăgător la șea, Să merg și eú cu dumnea-ta. Că de-oí zăbovi o lună, 15 Mă găsești pe câmp nebună ; Și de'ı zăbovi un an, Mă găsești négră buștén !</p>
--	--

TINEREȚELE SE DUC

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Costea Gheorghe din Saceni,—Telorman.

<p>Flóre verde foí de nuc, Tineretele se duc, Bêtrânețile m'ajung, Ce-oí să mă fac de iubit ? 5 C'auđ mândrele oftând, Că le las pe drum plângênd. Mi's sătule de iubit, Pecat c'am îmbêtrânit ! Barba négră m'ı-a albit,</p>	<p>10 Pêrul s'a scărleonțit, Copilele m'a urit. Flóre verde ș-o lalea, De s'ar găsi cine-va Cu parale nu geaba, 15 Ca să'ı vênđ bêtrânețea, Să'mı cumpêr tinerețea, C'am trăit bine cu ea !</p>
---	---

FIRICEL DE IARBA NÉGRA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu din R.-Vâlcea.

A se vedea începutul variantei No. 375, pag. 367, colecția d-lui Bibicescu.

<p>Firicel de ȳarbă neagră, Haideți, puică, haideți dragă, Haideți puică să fugim, Să fugim, să pribegim, 5 C'acum e vremea de fugă Pêne este ȳarba crudă. Unde calci Urmă nu faci; Unde șeđi 10 Nu te mai veđi.</p>	<p>Haideți, puică, haideți, dragă, Haideți, puică, să fugim, Să fugim, să trecem Oltu, Că p'aici ne-a călcat focul! 15 Trecuți Oltu jumătate Mă coprinse un dor de spate; Trecuți Oltu, apă lină, Mă cuprinse un dor cu milă; Trecuți Oltu și de tot 20 ȳă cuprinse un dor cu foc!</p>
---	---

FIRICEL DE IARBA NÉGRA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la P. Brândușianu lăutar, Costesci— Vâlcea.

<p>Firicel de ȳarbă négră, Ș'aideți, puică, ș'aideți, dragă, Haideți, puică, să fugim, Că p'aici nu mai trăim. 5 Acum e vremea de fugă, C'acuma e ȳarba crudă. Unde șeđi nu te mai veđi, Unde calci urmă nu faci. Să fugim să trecem Oltu, 10 Că p'aici ne arde focu</p>	<p>Și ne-aude protopopu. Fôite verde trei alune, D'ar fi drumul prin pădure M'aș duce cu puica 'n lume; 15 Și m'—e drumul prin oraș Și mă 'ntreabă de răvaș. Doi mă 'ntrebă, doi mă légă, Doi mă légă cot la cot, Și mă pörtă têrgu tot!</p>
---	--

VERDE, VERDE ROSMARIN

Auđită de Chr. N. Țapu din gura lui Dumitru Băcioiu, din Petresci — Gorj.

<p>Verde, verde rosmarin, Voinic tiner, cal beșran, Reu sa'ngaduia la drum; Calu trage la conace, 5 Voinic tiner unde-i place, Nu știe ca puica zace. Cum sa'mi fac niște mijloce, Sa'mi ved pe puica cum zace? Sa'mi lovesc dealurile,</p>	<p>10 Sa-i găsesc leacurile; Sa-i găsesc trei clopoșei, Sa le iaui in trei ulcele, Sa le puu sera la stele Si dimineta la sore, 25 Sa'mi dau puicii sa se scole, Ca'mi zace puica si more, Vai, Domne, ce reu mi pare!</p>
---	---

ZACE ION DE LUNGORE

Cules de Chr. N. Țapu din comuna Runcurel — Mehedinți.

<p>La Ciolpanu din ogore Zace Ion de lingore, Si-l pazește-o fata mare, Cu drepta pe luminare, 5 Cu stanga la inimiora. — Zaci, lone, ori te scoli, Ca mie'mi vin peșitori?</p>	<p>— Marita-te, fa fetișă, Ca daca m'oi mai scula, 10 Oi veni la nunta ta; Oi sta langa nasi-ta Si-oi da si eu vre-o para, Ce m'o lasa inima!</p>
---	--

COLEA 'N VALE LA ISVORE

(VARIANTA)

Culesa de Chr. N. Țapu de la Nic. Ionescu din Dozești — Vâlcea.

<p>Foie verde iarbă mare, Colea'n vale la isvore, Zace-un voinicel de-o bolă, De-o bolă și de-o lungore, 5 Mi-l pazește-o fată mare,</p>	<p>Cu codele pe spinare, Cu beu incinsa pe șale, Cu stanga la inimiora, Cu drepta pe luminare! 10 — Foie verde de trei flori,</p>
--	---

Zaci, voĭnice, ori te scolĭ ?
 Că mie'mĭ vin pețitorĭ,
 Pețitorĭ, logoditorĭ.
 — Fôĭe verde și o lala
 15 Catalino, fată fa,
 Mărită-te cum ăĭ vrea,

Că dac'o vrea Dumneđeū,
 M'oi maĭ îndrepta și eū ;
 Și-oi veni la nunta ta,
 20 Să daū baniĭ cu poala,
 Galbenĭ cu strachina,
 Icusarĭ cu chivăra !

FRUNȚULIȚA FOI DE PUR

(VARIANTA)

Auđ ită de Ilie Constantinescu normalist, de la Marița Caraian — Craiova.

— Frunțuliță foi de pur,
 Domnule sergent majur,
 Te chiamă domnu Maĭur,
 Te pune la cercetare.
 5 — Fănică ce bôlă are,
 De zace 'n spitalu-ăl mare,
 De 'l păzește-o fată mare,
 Cu còdele pe spinare,
 Cu stânga la inimiórá
 10 Cu dreapta pe lumínare ?
 — Zaci, voĭnice, ori te scolĭ,

Că mie'mĭ vin pețitorĭ,
 Ca și eū să mă mărit ?
 — Mărită-te, fată mare,
 15 Că eū dacă m'oi scula,
 Oĭ juca la nunta ta
 Și mĭ-eĭ sĕruta mâna,
 Ți-oi da ruble cu póla.
 Dar dacă nu m'oi scula,
 20 Oĭ veni la mórtea mea
 Și mĭ-eĭ sĕruta mâna !

VOINICUL NEINSURAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu, lautar in R.-Vâlcea.

Fôĭe verde salbă móle,
 Cine are, cine n'are,
 'I se pare nóptea mare
 Și plapoma supĕrare,
 5 Și saltéua glob de sare.
 Cine are nevestică

Tinĕră și frumușică,
 'I se pare nóptea mică
 Și plapoma ușurică,
 10 Ca pana de rândunică ;
 Plapoma cu floricele
 Te gădilă la picere !

FOIE VERDE MARACINE

Comunicată de d-l Ión Tânăsescu, fost normalist, auđită de la lautarii din Focșani.

Fóie verde mărăcine,
Badeo, cât trăiești pe lume,
Nu-ți striga mândra pe nume,
Că dragostea ți-o răpune.

5 Strigă-mă flóre de cępă,
Nimeni să nu te pricępă
Și strigă flóre de vie,
Nimenia să nu te știe !

CURGE UN PEREU CU JELE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Cepariü, din Ocnele Sibiilor (Transilvania)

Supt ferestra maicii mele
Curge-un pârëu cu jele,
Iasă maica să se spele.
Și nu se póte de jele,
5 Că 's tot lacrămii de-ale mele !

FRUNȚA VERDE Ș'O RASURA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Cepariü, din Ocnele Sibiilor (Transilvania).

Frunđă verde ș'o rasură,
Răsărit-a luna 'n șură,
Nu'î aci cine'mi dă gură.
Frunđă verde foî de fag,
5 Răsărit'a luna'n prag,
Nu'î aci cine mi-î drag.
Ce mi-î drag, nu ie pe lume
Bădița cu dulce nume !

Ce mi-e drag mie 'n viață ?
10 Bădița fără mustață,
Că'l sărut și nu mi-e gréță,—
Are gura cu dulcétă
Și cuvintul blândișor,
Badeo, te iubesc pên' mor !
15 Haî, bădițo, când ți-e dor,
Că te iubesc pênă mor !

PASERE GALBINA'N CIOC

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Cepariu, din Ocenele Sibiilor (Transilvania).

- Pasere galbină 'n cioc,
Rău m'ăi cântat de noroc !
De ți-ar seca cîocul tēu,
Cum m'ăi cântat mie de rău ;
5 Și tótă viața mea
Aî cântat să'mî fie rea ;
Și tóte dîilele mele
Le-ăi cântat să'mî fie rele !
Cum nu ți-a fost ție gréță
10 A'mî cânta mie de față ?
Blestema-te-ar Dumneđeú,
Când veî face cuîbul tēu ;
Când veî vrea puîl să'î scoți,
Să ți-î mănce corbiî toți ;
15 Cât de rău m'ăi cântat mie,
De-am rémas făr' de soție !
De-aș ști unde locuiești,
- Ce fel de pasere ești,
Cu arcu te-aș săgeta
20 Și la vulturî te-aș țipa !
Nu ești tu nici porumbiță,
Nici mîerlă, nici cîocârliță,
Făr'o mică păserică.
De te-ar bate Dumneđeú,
25 Cum m'ăi cântat mie de rău,
Eú te-aș blestema,
Ca săți cascî o falc'a ta
Și tot prin pădurî pustîi
Șburând pururea să fiî !
30 Nici să morî, nici să trăiești
Numai să te chinuiești.
Să nu morî fără 'mpușcată
Și de gadină mâncată !

SPUNE'MI MANDRO

Comunicată de d-l Ión Tânăsescu fost normalist, auđită de la lăutarîi din Focșani.

- Spune'mî, mândro, mergî,
[nu mergî,
,Orî poteca să'mî deslegî ;
Spune'mî, mândro, viî, nu viî,
Că colo mă rógă triî.
5 Haîda, mândro, să fugim,
Să fugim, să trecem Oltu,
Să ne schimbăm, mândro,
[portu,
Că satul ni s'a mărit
Și dușmaniî s'au 'mulțit.
10 Unde sînt douî sau trei,
Vorbesc de noi între ei,
Dușmaniî mei și aî tēi.
Unde sunt doi cu doi,
Vorba lor 'î tot de noi
- 15 Și osînda de nevoî !
Știî, mândro, ce-am pus de
[gând ?
Să plec, să te las plângênd,
Din ochî negri lăcrămând.
Și-oî să 'ncalic pe cal murg,
20 Mai curând ca să ajung,
Către deal la Cincu-Lung,
Către deal, către muscel,
Să trec dumbrava cu el ;
Să mă duc la mândra mea,
25 Care mă iubiam cu ea
In copilăria mea !
Că eú nu am să-o uîț,
Că's voînic să o sérut,
Că pe mine m'o plăcut !

FRUNȚA VERDE DE AGLICA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Cepariú, din Ocele Sibiilor (Transilvania).

Frunță verde de aglică,
 Draga badii frumușică,
 Ce'mi eși séra la portiță,
 Cu florí aniante 'n chică?

5 Cine florí ți-aú pus de-ajuns,
 Să-ți pulú și eú doí bujorí.
 Bujorí 's de sérutat,
 Să mă satur de oftat!

AOLEO, LELIȚA DRAGA

Comunicată de d-l Ión Tânăsescu, fost normalist, din Focșani.

— Aoleo, leliță dragă,
 De-ai fi bună și 'nțeléptă,
 Să'mi lași pórtă descuțată
 Și feréstra destupată,
 5 Să te vėd cum ești culcată.

Și de-ı fi culcată bine,
 Să mă daú pe lângă tine;
 Iar de-ı fi culcată răú,
 Să mă duc la Dumneđeú
 10 Să'mi beaú vinișorul meú!

U R Î T

VERDE FRUNȚA, MERULE

Auđită de Ch. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu, din Petresci — Gorj.

A se confrunta sfirșitul variantei No. 251 pag. 201 din colecția d-lui Bibicescu.

- Verde frunđă, mărule,
Unde te duci, dorule ?
— La voi, pușorule.
— Dar la noi la ce mai vii ?
5 C'a venit uritu 'ntâi
Și s'a pus la căpătâi.
Dac-am văđut și văđut,
La potecăraș m'am dus
Să'mi dea lécuri de urit.
- 10 Potecărașul m'a spus
Că lécuri de urit nu-s.
Că lécul uritului
E 'n fundu pământului,
Că uritu n'are loc,
15 Două scânduri de brad
Și-un gorun mare la cap
Și altă frunđă și-o lalea,
De-acum pên 'o fi lumea !
-

FOIE VERDE ȘI-O SIPICA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Țuguí, láutar în Romaní — Vâlcea.

- Fóie verde și-o sipică,
Sictir curvă prefăcută,
Dacă n'a fost mułtămită
De dragostea mea cinstită.
5 Toți calicií te sêrută,
Te sêrută pe obraz,
Ca să'mi faci mie necaz.
Când te sêrut și eú,
Dumitale 'ți pare rău.
10 Sictir curvă prefăcută,
- Curvă-aí fost la maică-ta,
Curvă ești la casa ta,
La neica n'aí ce căta.
Curvă-aí fost,
15 Curvă să fii,
La neica să nu mai vii !
Sictir curvă, rublă ștersă,
Să nu vii la mine acasă.
Sictir curvă, rublă veche,
20 Ce'mi porți cârpa p'o ureche !
-

PUICA NEICHI TU ERAI

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Dumitru Ion Băcioiu, din Petresci-de-sus Gorjiu.

<p>Puica neichiġ tu erai, Care te făgăduiai Că pe altul nu mai ai ; Dar aseră la fântână 5 Te prinsei cu trei de mână. Unul te ținea de mână,</p>	<p>Altul te sëruta 'n gură. Curvă-ai fost, curvă să fiġ, La mine să nu mai viġ! 10 Curvă a-ġ fost la maică-ta, Curvă-ai fost la casa ta, La mine n'ai ce căta !</p>
--	--

FRUNĐULIȚA IARBA MARE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Cojocar — Pojogeni, Gorj.

<p>Frunđuliță ȳarbă mare, Și-aseră, la cina mare, Mġ-am ieșit la drumu mare Ca căinele de turbare. 5 Mă 'ntâlniġ c'un șarpe 'n cale, Vêrs otravă d'a tare. Verde, verde de dudău, Să mă otrăvesc și eu</p>	<p>Că m'a urit neic'al meu ! 10 Nu m'a urit că 's urită, N'am zuvelcă firuită, Nicġ cămașă lănțuită ! Primă-vara mġ-o veni, Zuvelcă mġ-oġ lănțui, 15 Cămașă mġ-oġ firui, Și cu neicuța mġ-oġ fi !</p>
---	--

BLESTEM

OSANDI-TE-AR ȘI TE-AR BATE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Cazacu — Ștefănești, Gorj.

A se confrunta mica variantă «Osândi-te-ar» din G. Dem. Teodorescu op. citat, pag. 279. Idem No. DIV pag. 242 din colecția d-lor Iarnic și Bârsan, Idem sflrșitul variantei No. 429 pag. 393, din colecț. d-lui Bibicescu,

Fóye verde trei spanace,
Osândi-te-ar și te-ar bate
Perióra de erí nópte,
Car' ți o puneam eú la spate
5 Și spuneaí că nu se póte!

Aséră ți-am dat inele
Și acu te vedę făr' de yele.
Eú întreb ce le-ai făcut,
Tu'mí puí capu în pămínt
10 Și 'mí spuí că le-ai pferdut!

FOIE VERDE TREI LALELE

Auđită de Chr. N. Țapu de la I. Negoescu, Bogați,— Dâmbovița.

A se vedea varianta «Mierea urită» din colecț. d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 272.

Fóye verde trei lalele,
Mě 'nsuraí să'mí íau muíere,
Mě bucuraí la avere,
Și'mí luaí muma mamíí mele,
5 Vaí de păcatele mele!
La avere, la argínt,
La un bou de priponit!
Bou ící, bou colea,
Bou, trece Dunărea.
10 Avereá s'a cheltuit

Nebuna mí-a 'mbétránit
Și eú tot m'am prăpădit!
Puică, fuseí urgisit
De Dumneđeú cel íubit.
15 Bate-vě crucea de femeí,
M'aí lăsat íncins cu teí,
Cu tótă avereá să pieí!
Fire-ai, maică, blestemată
Că nu mă făcuí o fatá!

VERDE FRUNȚA DE LIPAN

Culésă de Chr. N. Țapu de la Toma Todea, Săliște, — Transilvania.

Verde frunță de lipan,
Iată neica trece dealu,
Că-î cunosc frêu și calu ;
Că mî-e calu vinecîor
5 Și pintenog de picîor.

Calu să'î lovescă bóla,
Să-î aduc orzu cu póla,
Bóbele ca bănicîóra
Și apă cu vedrișóra !

DORUL MEU AJUNGA-TE

Culésă de I. Odor de la Anica Mihăescu, com. Roșioru — Prahova.

A se vedea o mică variantă No. DXLIII pag. 262, din colecția D-lor Iarnic și Bârsan.

Mă, neicuță, puțule,
Doru meu ajungă-te
Pe cale ducându-te,
Sara descuțându-te,
5 La masă puindu-te.
Nici odată să nu 'mbucî,
Pân' aminte să'î aduci
D'ale nóstre vorbe dulcî,
Vorbe dulcî și mângâiose,
10 De la inimîóră scóse,
Care ți le-am cuvîntat
Și nu mi le-aî ascultat.

Da acu d'aș cuvînta,
Știu, că nu le-aî asculta.
15 Neică, pe mormîntu teú
Să rêsare trandahirî
Și pe mormîțelu meu
Să rêsăte rosmariniî.
Rosmarinu să se 'ntindă,
20 Trandahiru să'î coprinďă,
C'am fost și noi doi iubiți
Ca niște pomî înfloriți
Și pomii s'a scuturat
Noi tare ne-am depărtat !

AI, PUICA, LA SEVERIN

Culésă de Chr. N. Țapu de la Zănescu Nicolae, Vladimir,—Gorj.

Fóie verde lin pelin, Ș'aî, puică, la Severin, Să ținem calea la trin, Să vedem vine Marin, 5 Marin și cu Costandin ? Trenu plécă șuțerând, Léna 'mî remâne plângênd ! — Tacî, Léno, nu maî plângea Că-țî pórtă neîca grija	10 Și tótă cheltuála ! — Neîcă, de ce nu muriaî, Când điceaî ca să mă iaî ? Marine, să te usucî Ca pâînea care o mănâncî 15 Și ca vinul care-l beî, Când tu 'mî făgăduiaî Că điceaî că să mă iaî.
---	--

FOIE VERDE FOI DE NUCI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Vasile Nicolescu, Petrósa,—Vâlcea.

— Fóie verde foi de nucî, Neîcă, să mi te usucî Ca pâînea care o mănâncî Și ca vinul care-l beî, 5 Când điceaî ca să mă ieî, Și acum đicî că nu maî vrei.	Neîcă, să mi-te blestem, La mănăstirea d'un lemn, Să te usucî ca un pom, 10 Ca un pom neroditor, Ce nu face vara florî, Nicî umbră de călători !
--	---

FOIE VERDE CA LIPANUL

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Constantin Baranca, din Hurez—Vâlcea.

Fóie verde unt-de-lemn, Să nu fac să te blestem, La biserica de lemn Să'ngenunchî să te blestem.	5 Să te usucî ca un pom Ca un pom neroditor, Ce nu face vara florî, Nicî umbră la călători !
---	---

FOIE VERDE CA LIPANUL

Culésă de D-l Ión Ionescu, abs. seminarist, din comuna Bogat-Dâmbovița.

A se vedea începutul variantei «Pe cea culme armenescă» pag. 186, din colecția «cântece Moldovenești», a D-nei Elena Sevastos, și sfârșitul variantei «Frunză trei curmale» pag. 123—124 E. Sevastos.

Fóie verde ca lipanul, Cine'mî suie dealu, La Radu căpitanu ? Ión Ardeleanu 5 Gheorghită cu calu. Cine'mî trece cósta ? Gheorghe cu nevasta, Albă la peliță, Négră la hăinuță. 10 Cine'mî trece lunca ? Gheorghe cu mândruța. Mândra din gură-î grăia : — Pune-mě, Gheorghe, călare Indărātu dumitale, 15 Că nu mai pocî de picîore ; Că mî-e drumu gloduros, Nu mai pocî merge pe jos ! — Eū călare nu te puî, Că mî-e murgu mititel 20 Abia'mî duce trupul meū, Trupul meū și armele, Sileaf cu pistólele. Mândra din gură-î grăia : — Tu, Gheoghită, să mi-te ducî 25 Pên'oî vedea pâlci de cucî, Tot printr'o pădure deasă Inainte lupî să-î iasă,	Calu să se spăimântescă, Pe tine să te trântescă. 30 Mâna stângă, Să țî-o frângă Și p'a dréptă s'o scrântescă ! Să mîi calu, știî ca mușii, Să țîi frêul, știî, cu dinții. 35 Să te ducî, Gheorghită, ducî Să te ducî, să mi te ducî, Pên'oî da de lup arând, De pițigoî semănând, 40 Vrabiele secerând, Berzele pâine făcënd, Și tu, Gheorghe, să mi te ducî Pên'oî ajunge rob la Turcî, Rob la Turcî pe marea albă, 45 Să'mî tragî ȕiua la catargă ; Să'mî tragî catarga pe uscat Și nóptea cu fier legat, Să veđî că te-am blestemat. Că un blestem de fată mare 50 Nu'î dă sare la mâncare, Nicî la lucru de'ndemnare ; Când blestemu te sosește, Acolo că te trântește !

DRUM PE DEAL ȘI PE VALE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Mihaï, din București.

- Fóte verde salbă móle,
 Drum pe deal și drum pe vale,
 Drum la pułca, piste vale,
 Drept pin pórtá dumatále,
 5 Trece un voñnicel călare,
 Cu cămașa albă flóre,
 Când mî-l vede țața móre;
 Cu brêul lăsat pe șale,
 Cu ceasu de chiotóre,
 10 Strigă Leana în gura mare :
 — Pune-mě, neică, călare,
 La spatili dumatále,
 Că nu maï pocî de picîóre ;
 Că mî-e drumu gloduros,
 15 Nu maï pocî merge pe jos !
 — Nu pocî, neică, să te puî,
 Că mî-e murgu mic de đile
 D'abia mă duce pe mine,
 Și e născut într'o Joî
 20 Și nu póte duce doî !
 — Dar'ar, neică, Dumneđeű,
 Să fie pe gândul meű,
 Calul těű să poticnėscă,
 Pě tine să te trântėscă,
 25 Măna drėptă să-ți scrântėscă,
 Și p'a stăngă
 Să ți-o frăngă !
- Dar voñnicul ce-mî făcea ?
 Pe murgul se pitula,
 30 Pe murgul se pitula,
 Și cāntānd mereű, đicea :
 — Aî, măî murgule, la drum
 Să întăresc viforále,
 Și ne-astupă urmele.
 35 Ș'ajungem de vreme acasă,
 La pułcuța cea frumósă,
 Că nu-î e bărbatu acasă,
 Și e dus la vėnătóre,
 Să vėneze căprióre.
 40 Căprióre n'a vėnat
 Și el singur s'a împușcat !
 Pułca pe loc rėmănea
 Și lăcrămānd îî striga :
 — Unde, neică, mi-î 'nsera,
 45 Pe ce pernă te-î culca,
 Ce trupșor oî desmîerda,
 Să te gāndești la māndra.
 Nu-ți e milă și osāndă,
 Trupul meű ți-a fost dobēndă
 50 Și țișile jucărie
 C'ășa mî-a plăcut și mie.
 Te-am culcat te-am desmîerdat
 Ș'ađî cu alta m-aî schimbat !

DU-TE, BADEO, DUCA-TE

Cules de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu,—No vacî.

A se vedea o mică variantă No. CCXXXVII din colecția D-lor Iarnic și Bârsan.

- Du-te, badeo, ducă-te,
 Dorul meű, ajungă-te !
 Du-te, badeo, și iar vină,
 Nu mă maï lăsa streină
 5 Ca pe-o flóre din grădină !
- Nicî aceța nu-î streină
 Că maï are o rădăcină ;
 Nicî aceța nu-î singurea,
 Că maï are-o floricea
 10 Și 'și trece timpu cu ea !

ARA BADEA CU PLUGU

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu,—Novaci.

Ară Badea cu plugu	Și să stai pên'la plivit
Alătura cu drumu ;	Ca și mândra la iubit.
El ară și sémână	Să stai bin' la secerat
Și din gură blastămă :	Ca mândra la sêrutat !
5 —Să te faci, grăule, faci	

MANDRO, CAND ȚI-O FI MAI BINE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu,—Novaci.

A se vedea No. DXLI vers. 20—97 din colecția D-lor Iarnic și Bârsan.

Mândro, când ți-o fi mai bine,	10 Să te ducă la spitaiū !
Șapte doftori lângă tine.	Mândro, din tótă avere
Patru să te lecușcă	Să rămâi pe sat a cere,
Și trei să te doftorască !	Ca soldatu prin cortele.
5 Șapte sute bani in pungă	Să vii și la satu meu,
Țatrîță să nu'ți ajungă !	15 Să te milușesc și eu
Să-ți mánânci cu doftori	C'o mánușă de grăunță,
Patru boi ca păuni ;	Să știū că mî-ai fost drăgușă !
Căruța cu patru cai	

PRINTRE ȚERI, PRINTR'AMENDOUA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Frățilă,—Novaci.

Printre țeri, printr'amendouă	Și de mîni ținându-se
Se fac două poduri nouă,	Și din guri muștrându-se :
Pe unu neica trecea,	—Bădiș-bădișorul meu,
Pe unu mândra 'mî venia.	Ajungă-te dorul meu
5 Amêndoș întâlnindu-se	10 Călare pe murgul têu ;

Murgul să se poticnescă,
 Drept în cap să te trântescă,
 Mâna stângă să ți-o frângă
 Mâna dreaptă s'o scrântescă !
 15 Frunzuliță de dudău,
 Stăi să te blăstem și eu :
 —Totă ziua să stai în prag
 Cu ața băgată în ac ;
 Să nu poți odată 'mpunge,
 20 Până nu vei începe a plânge.
 Mândro, când ți-o fi mai bine,
 Șapte doftori lângă tine :
 Patru să te doftorescă

Și trei să te lecuască.
 25 Patru boi ca păuni
 Să ți-i mănți cu doftori ;
 Căruța cu patru cai,
 Să te ducă la spital !
 Mândră, dintr'a ta avere
 30 Să umbli prin sat a cere,
 Ca soldatu prin cortele.
 Să vii și la satu meu
 Să te miluesc și eu
 C'o mână de grăunțe,
 35 Să știi că mî-ai fost mândruță !

CAND OI DICE ȘI UN NAUT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Zănescu N., Vladimir, Gorj.

Când oi dice și-un năut,
 Imi ară neica c'un plug.
 Frânge-i-s'ar cormanul,
 Cormanul și fieru ăl lat,

5 Să vie de sară 'n sat,
 Să'i așternă daica 'n pat
 O perină și-un macat,
 Lino, și-o gură de sêrutat !

FOIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Barlabancea, lăutar Peșteana-de-sus — Gorj.

A se confrunta cu varianta «Frunză verde trei gutuși, pag. 65, colecția E. Sevastos.

Foie verde mărăcine,
 Tu plecî, neică, de la mine,
 Tu te duci și eu nēmăi
 Și singură mă mângăi.
 5 Tu te duci, neică, sărace
 Da eu ce focu m'oi face ?
 —Tu ți-o face, mândro, bine,
 Că mai sint volnici ca mire !
 Eu mî-o face, mândro, rău,
 20 Plec, mă duc, din satu meu !

—Tot cireșii, neică, să'mi stea,
 Dacă nu ești dumneata !
 Să'mi trecă de brașii în sus,
 Dacă nu-î care s'a dus !
 15 Să te duci, neică, te duci,
 Pên' te-o prinde rob la Turci ;
 Să porți caii Turcilor,
 Să duci doru mândrelor ;
 Să porți caii de căpestre,
 20 Să duci doru la neveste !

AM O MANDRA CILIBIE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu, din Petresci — Gorj.

Am o mândră cilibie,
Unde-î Țic nu vrea să vie.
Dómnne, Dómnne, mă rog Ție,
Scurtă-î viața ei, saű mie,
5 De cât tot așa soȚie,
Unde-î Țic nu vrea să vie !

PRAPADI-TE-AI NEICULIȚA

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Anghel Cimbrea d n Sacelu — Gorj.

Fóie verde lămâiță,
Prăpădi-te-ai neiculiță,
Prin florí și prin grădiniță !
--La ce să mă prăpădesc
5 Că am Țile să trăiesc.
Cu puțca să mă 'ntălnesc !

MAICA, TU CAND MAI FACUT

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Dumitru Băcioiu, Petresci — Gorj.

Fóie verde bob năut,	5 C'o mână Țiță 'mí daí,
Maică, pe mine când m'ai făcut,	C'un picior mă legănaí,
Știí bine că Ț-a părut	Din gură mă blestemaí !
Că Ț-am născut fiű din trup.	

FIRE-AI NEIC'AFURISIT

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Firulescu, Grecești, Mehedinți

Fire-aț neic' afurisit,
Cu batista de la gât;
De ce, neică, nu muriam.
Când amêndoș ne iubiam ?

5 Dar acum la ce să mor,
Când 'mă dau fetele florî,
Nevestele ochișorî !

VERDICICA D'O LELEA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iăutarul I. Bușă, Ciauru, Gorj.

Verdicică d'o lelea,
Când vorbisem cu Lina,
S'a 'ntâmplat o vreme rea,
Duduia și iulgera
5 Și trăgea cu vremea rea,
Nu pocî iubi pe Lina.
—Mult o fi, Lino, d'aséră,
De când tot staș eș p'afară ?
Mă-a 'nghețat picșoru 'n scară
10 Și mâna pe săbióră,
Nu țî-e, Lină, și păcat
Că eș tremur lângă gard
Și tu dormî cu altu 'n pat ?
Tu m'eshțî bună de 'mpușcat !

15 Ajungă-te mila mea
Nici măș bine, nici măș rea,
Und 'țî-o fi calea măș grea !
Ajungă-te dorul meș,
Nici măș bine, nici măș răș,
20 Număș cum te-am iubit eș !
Nu țî-e milă și păcat
Că eș tremur lângă gard ?
M'ăș iubit și măș lăsat
Cu cuvintu m'ăș legat
25 Ca p'un dobitoc la gard,
Nebășut și nemâncat.
Și m'eshțî bună de 'mpușcat
Fără frică de păcat !

DU-TE, NEICA, UND' TE-I DUCE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, com. Vladimir—Gorj.

—Dute, neică, un' te-î duce,
Că gurița mea cea dulce
Te-aduce de un' te-î duce.
Du-te, neică, și o lună,
5 Că gurița mea cea bună
Te'aduce intr'o săptemână ;
Du-te, neică, și un an

Eș rămân négră bușén.
Du-te, du-te, ducu-țî mila,
10 Cum duce ulșul găina ;
Du-te, du-te, ducu-țî dorul
Cum duce vântul pîrjolul.
De te-î duce, nu te-î duce,
14 Știș bine că țî-am pus cruce !

FOIE VERDE ȘI-O LALEA

Auđita de Chr. N. Țapu de la Alex. Veleanu, com. Vela (Dolj).

<p>Fóte verde și-o lalea, Mâniósă mî-e Ióna, De Duminecă séra, Că Ț-am luat batiștíora, 5 Batiștíora de mătasă Pe la colțurî tot alésă Cu arnicî și cu mătasă, — Tot ca Ióna de frumósă. Și Țar verde și-o lalea, 10 Că nu am pe unde da,</p>	<p>Să nu-Ț véd căscióra, Casa și bățătura Ș'mprejur ce-o maĭ avea. — Lino, inimíora mea, 15 Dar'ar, Domnul Dumneđeű Să fie pe gândul meű : Casa ei cea zugrăvită S'ajungă părăginită ; Lino, podu-Ț orzărie 20 Și căscíora grănărie !</p>
---	---

SUI MARIȚO'N DEAL LA VIE

Auđita de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu Dozeștî (Vâlcea).

<p>Fóte verde iasomie, Suĭ Marițo, 'n deal la vie, C'ău venit mîerlițele Și-aű mâncat cornițele. 5 Când detei c'o sburătură, Ți pică córna din gură.</p>	<p>Córna se făcu fântână, Fântână cu ciñcĭ isvóre, Și bea dușmanĭ șă móră ; 10 Să bea și dușmanca mea, Să plesnescă fĭerea 'n ea !</p>
--	--

FOIE VERDE ȘI-O LALIE

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu Dozeștî (Vâlcea).

<p>Fóte verde și o lalie, Mě suiĭ în deal la vie Și găsiĭ mîerlițele, Mâncându-mĭ cornițele ! 5 Și luaĭ d'o sburătură, Lovĭĭ mîerla peste gură</p>	<p>Și-Ț căđu córna din gură. Córna se făcu fântână, Fântână cu trei isvóre, 10 Să bea dușmanĭ șă móră,— Să bea și dușmanca mea, Să plesnescă fĭerea 'n ea !</p>
--	---

CUCULEȚUL

CUCUL

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiă — Petrescii-de-sus. (Gorj).

A se confrunta cu varianta «Frunzulă și de mure», din cântece Moldovenești, (Elena Sevastos) pag. 13 și pag. 23. n. 2 și No. CCLVIII pag. 118—119, din colecț. d-lor Iarnic și Bârsan.

— Cuculeț de unde'mi vii ?	5 Șade la gherghel și cósă ;
— De la tîrg de peste Jii.	Nu știu cósă ori descósă,
— De Lencuța ce'mi mai spuî?	Orî de neica 'mi cercetéză.
— Da, Lencuța-î sănătósă,	

FOIE VERDE BOB DE BOB

Audită de Ión Ionescu, de la Ión Șt. Udrescu. Bogați—Dâmbovița.

— Fóie verde bob de bob, Cucule de Topolog Cobóră din deal în Olt, De'mi mai potolește un foc !	Și-a rămas puî golaș Și i-a lăsat golășel Cu perișoru pe ei,
5 — N'am ce foc să-ți potolesc, Nici n'am glas să-ți hăulesc, Că mi l'a luat mândra 'n crâng Când eram copilaș mic, Ș-acu n'am cu ce să-ți cânt.	15 De plânge codru de ei ! Mi i-a lăsat pe nisip, Pitulicea i-a găsit. Trecu luna lu Sin-Pietru Părăsi cucu făgetu
10 Ș-altă fóie d'arțaraș, S'a dus, neică, dragălaș	20 Și turtureaua vâlcéua Și mierlița potecéua !
-

CUCULUI

Auđită de Chr. N. Țapu de la Christea Cobzaru, din T.-Jiu.

A se vedea varianta «cuculuș» pag. 347, din colecția d-lui G. D. Teodorescu.

— Cuculeț de la pădure
 Du-te la mândra și spune,
 Să nu mai se porțe bine
 Cu parale de la mine,
 5 Că gălbinașii de la gât,
 De nețuța sînt făcuți!

CANTA, CUCE, NUMAI MIE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Christea Nicolai Cobzaru — T.-Jiu.

<p>Cântă, cuce, numai mie Că pên' la vară cine știe? Orî că mor orî că trăiesc Saű d'aicea pribegesc. 5 Nu mă duc de sărăcie, Ci mă duc de dușmănie Și mă duc pên' la un loc Și iar, puțuță, mă 'ntorc, Să puț la dușmanî foc.</p>	<p>10 C'ășa 'î voța la dușmanî, Să'mî vadă carnea 'n cântar, Și sângele 'n terezie Să'mî vedă casa pustie, C'ășa la dușmanî le pare bine! 15 Casa mea cea zugrăvită Ajunse părăginită, De dușmanî ocolită!</p>
--	---

FOIE VERDE DE SIPICA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Cazacu din Ștefănești — Gorj.

<p>Fóie verde de sipică, F...u-te'n lege furnică, ('ă tu ești juvină mică, De știî cucu unde cântă. 5 Frunđuliță de lipan, Că cântă p'un bolovan;</p>	<p>Frunđuliță bob năut, F....u-te'n lege de cuc, Cântă bine că te 'mpușc 10 Și 'ți frig carnea și-o mănânc, Și 'ți-o frig și nesărată, Numai pîn cenușă dată!</p>
--	--

CUCUL ȘI CORBUL

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru, din Pojogeni — Gorj.

A se confrunta varianta «Cucul și Corbul» pag. 347. colecția D-lui G. D. Teodorescu.

Frunđuliță foî ca plop,
Se céartă cucu cu corbu,
Care să reinăie 'n codru ?
Corbu 'mî este lege rea.
5 — Tacî, corbe, nu mă 'ngâna,
Că tu ești o lege rea;
Că eî sint lege curată

Spovedită 'n an odată.
— Spune cuce pop'al tîi,
10 Să mă spovedesc și eî.
— Pop'al meî e vîntător,
Cu pușculița cu florî,
Când te-oî spovedi, tu morî !

UND-AUD CUCUL CANTAND

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Mihaî, din București.

Fóie verde bob năut,
Unde-aud cucul cântând
Și mîerlița șuîerând,
Jos la baltă fulgerând,

5 Plóia 'n codru răpănind,
Mă fac bróscă pe pămînt,
Ca un puîșor de lup
Și intru la puîca 'n crâng !

CUCULEȚ DE LA PADURE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu, din R.-Vâlcea.

Fóie verde foî de mure,
Cuculeț de la pădure
Du-te la mândra și-î spune,
Să'și spele obrazu bine,
5 Să vie la neîca 'n culme,

Fóie verde și-o lalea
Ca să mă îubesc cu ea ;
Că de când nu m'am îubit,
Amêndoî ne-am ofilit,
10 La față ne-am prăpădit !

CUCULE DE MIC EȘTI MIC

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru — Novaci.

A se vedea varianta prescurtată «Cucușor» pag. 207, colecția Elena Sevastos.

— Frunđuliță siminic, Cucule, de mic ești mic, Dar ți-e glasul de voinic. F...u-ți legea ta de cuc, 5 Vara vii, vara te duci, Mă mir iarna ce mănânci ? — Mănânc mugurel de fag Și beaș apă dintr'un lac Și cânt codrului cu drag. 10 — F...u-ți legea ta de cuc,	Vara vii, vara te duci, Și de muncă nu te-apuci. Ia biciu și haș la plug. — N'am venit să mân la plug 15 Și-am venit ca să vĂ cânt. — Cântă cuce numa mie, Că la vară, cine știe ? Că pên' la vară o fi mult, Cine știe, ajung, n'ajung, 20 Glasul tău ca să'l aud ?
-

FOIE VERDE BOB NAUT

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru — Novaci.

— Fôie verde bob năut, F...u-te 'n lege de cuc, Vara vii, vara te duci, Nici de muncă nu te-apuci ; 5 Mă mir iarna ce mănânci ? — Putrigaiu, cójă de fag Și beaș apă de pin lac Și cânt codrului cu drag. — Fôie verde iasomie, 10 Ia mai cântă'mi, cuce, mie. — Nu mai pociu voinicule,	C'astă iarnă mi-am cântat Peste Olt la Calafat. P'un bordeiaș dărimat, 15 Tôtă iarna m'a picat, Un picior mi-a degerat, Cel-al-alt mi s'a uscat, Limba 'n gură mi-a 'nghetat, La cocóna Bălășița, 20 Pênă mi-a amorțit gurița, Mi-a degerat limbulița !
-

CORBULEȚU

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lautarului Ghița Schiopu, din R.-Vâlcea.

A se confrunța cu varianta «Corbul» pag. 251 din colecția Poesii Poporane a lui Vasile Alexandri.

Fóie verde a bobuluí,	Ce tot țipí cu-atâta jale ?
Țipă puíu corbuluí.	Orí ț-e fóme, orí ț-e sete,
— Ce ț-e, puíșor de corb ?	Orí ț-e dor de codru verde ?
Orí ț-e fóme, orí ț-e sete,	— Nu mî-e fóme, nu mî-e sete,
5 Orí ț-e dor de codru verde ?	15 Nu mî-e dor de codru verde ;
— Nu mî-e fóme, nu mî-e sete,	Ci-aș mânca inimí de cal
Nu mî-e dor de codru verde ;	Și-aș bea sânge de Muscal ;
Ci-aș mânca carne de Turc	Și-aș mânca crețer de cuc
Și-aș bea sânge de haíduc !	Și-aș bea sânge de haíduc !
10 — Corbe, corbe, frățioře,	

PE CULMIȚA DEALULUI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Ionescu, Dozești (Vâlcea).

Pe culmița dealului	— Nu mî-e fóme, nu mî-e sete
Țipă puíul corbuluí.	Nu mî-e dor de codru verde ;
— Ce ț-e, puíșor, de țipí,	D'aș mânca carne de Turc,
Au ț-e fóme, aú ț-e sete,	Ș'aș bea sânge de haíduc.
5 Aú ț-e dor de codru verde ?	

CUCULEȚ, UNDE-AI IERNAT

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din com. Dîoști (Romanați).

A se vedea varianta de mai sus «Fóie verde bob naut» pag. 328.

Cuculeț unde ai iernat ?
 Peste Jiú la Vadulat,
 Intr'un bordei dărâmat,
 Fără ușă, fără pat,
 5 Aripa mî-a degerat,

FOIE VERDE Ș'O LAPUCA !

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, Vladimir (Gorj).

Fóie verde și-o lăptucă,
 F...u-ți legea ta de curcă,
 C'aî intrat cu puii 'n luncă,
 La răcóre și la umbră,
 5 La umbră și la lăcuste,

Să dai puilor să 'mî guste,
 Puișorii mî-or mânca,
 Când mî-o suna scândura ;
 Nicî atuncea, ba, ba, ba.

SE'NGANA CORBUL CU CUCUL

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, Vladimir (Gorj).

A se vedea varianta de mai sus «Cucul și corbul», pag. 327.

Se 'ngănă corbul cu cucul :
 — Nu mă îngăna, corbule,
 Că 'mî-aû pușca la cătare,
 Când oi da, cură penele la
 [vale,

5 Că tu nu ești legea mea ;
 Că tu ești legea spurcată,
 Că beî apă după matcă,
 Și mănâncî carne de vacă!

FOIE VERDE FOI CA NUCUL

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gh! Nicolăescu, Pietroasa (Vâlcea).

A se vedea variantele de mai sus «Cucule de mic ești mic și Fóie verde bob năut», pag. 328.

—Nu-mî blestema, Leană, cu-
 [cul,
 Că mî-e singurel cu trupul.
 Spune-mî, cuce, ce mănâncî ?
 —Mănânc mugurel de viță

5 Și beaû apă din bălțiță ;
 Mănânc mugurel de teî
 Și beaû apă din ștîubeî,
 Mănânc mugurel de fag
 Ș'apoî cânt, «cucu» cu drag !

FOIE VERDE TREI LAPTUCI!

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, Vladimir (Gorj).

Fóie verde trei lăptuci	Mănânc mugurel de tei
F... în cioc de cucii:	Și beaŭ apă din ștubei.
Vara vii, vara te duci,	— Ce ț-e gușa galbină ?
Mě mir iarna ce mănânci ?	10 — Tot mănâcând la sadină.
5 — Mănânc mugurel de fag	— Ce ț-e gușa gălbioră ?
Și beaŭ apă dintr'un lac ;	— Tot mănâcând la pădióră.

CUCULE, VOINICULE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Ionescu, Dozești (Vâlcea).

— Cucule, voinicule,	5 Și beaŭ apă din știubei
Vara vii, vara te duci,	Și cânt mândrelor cât trei.
Mě mir iarna ce mănânci ?	Mănânc mugurel de fag
— Mănânc mugurel de tei	Și cânt mândrelor cu drag !

CUCULEȚ DE SADINA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Gh. Mateiaș, Mieța (Dolj).

—Cuculeț de sadină,
 Ce ț-e gura galbină ?
 Cuculeț cu pana sură,
 Ce tot dai pe bătătură ?
 5 —Cunosc locu unde-am ouat,
 Nu-l găsec cum l'am lăsat.

CANTA CUCU SUS PE CRACA

Auđita de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiŭ, din Petresci (Gorjiŭ)

Cântă cucu sus pe cracă,
 Cântă hoțu de mă secă,
 Tot în pica mea să facă.
 Eŭ ȃic cuculuŭ să tacă,
 01 El se suŭe p'altă cracă,
 Cântă hoțu de me secă,
 Tot în pica mea să facă !
 — Cântă, cuce, nu înceta,
 C'am dat d'o inimă rea,
 10 Mŭ-a 'mbolnăvit mândruța !

Mândruța cât a mea,
 Nu e cât ŭ Blanița,
 Cât Blanița, cât Gilortu,
 Numaŭ peste Ji la Motru.
 15 Eŭ aici, mândra la țară,
 Amêndoŭ zăcem d'o bôlă ;
 Eŭ într'un pat, ea 'ntr'un pat,
 Pe niște scândurŭ de brad,
 Jugrăvite 'n Țaligrad !

VINE CUCU

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu, din R.-Vâlcea.

A se vedea mica variantă CDLI pag. 213 Iarnic și Bârsan. Idem „Frunđulênă de trei fire» pag. 205, din colecția E. Sevastos.

Fôie verde mărăcine,
 Vine cucu de trei ȃile
 Și n'are pe ce se pune.
 S'ar pune p'o rămurea
 5 De la deal de casa mea,
 Și-ŭ e frică de belea,
 Să nu'l vađă cine-va.
 Fôie verde de susaŭ,

De trei ȃile viŭ pe plaŭ
 10 Cu merinde pe cincŭ caŭ,
 Nu beŭŭ, nici nu mâncaŭ,
 Numaŭ la cucu ascultaŭ.
 Eŭ ȃic cuculuŭ să tacă,
 El se suŭe p'altă cracă ;
 15 Cântă hoțu de mă secă,
 Numa 'n pisma mea să facă

VERDE FRUNȚA MARACINE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru, Novacl (Gorj).

A se confrunta varianta «Cucul» pag. 346 colecția d-lui G. D. Teodorescu.

Verde frunđă mărăcine, Vine cucu de trei ȃile Peste câmp făr' de pădure, Și n'are pe ce se pune.	S'ar pune p' o rămurea Și ' e frică c' o cădea. D'ar fi cucul d' un voinic, L' aș prinde d' un ibomnic ;
5 S'ar pune p' un mărăcine Și ' e frică că nu' l ține ;	Dar m' e cucu păserea, Nu știe de dragostea mea !

FOIE VERDE FOI CA BOBUL

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ghiță Schiopu, R.-Vâlcea.

Fóie verde foi ca bobul, Se cértă cucu cu corbul, La ce m' a intrat în codru ? Fóie verde și- o lala,	— Rēmâi, cuce dumneata, Să ne cânți primă- vara S' audă și puica mea, Ca să' m' i mai dea gurița,
5 Dară Corbu ce' m' i ȃicea ?	10 Că mi s' a uscat limba !

CUCULEȚ CU PANA SURĂ

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Anghel Cambrea, din Săcelu, Gorj.

A se vedea o variantă prescurtată, colecția d-lui Bibicescu, din pag. 370 n. 379.
Idem No. CCLXIV, din colecția d-lor Iarnic și Bărsan.

— Cuculeț cu pana sură Ce tot cânți la noi pe șură, Or' i nu ț' e inima bună ? ! — De m' e bună, de m' e rea,	Numai eă și mândra mea ! — Cuculeț cu pana sură, Ce tot cânți la noi pe șură ? Or' i ț' e fόμε, or' i ț' e sete,
5 Nu m' o știe nimenea,	10 Or' i ț' e dgr de codru verde ?

- Nicî mî-e fόμε, nicî mî-e
[sete,
Nicî mî-e dor de codru verde;
Ci mî-e dor de satu meû,
C'am lăsat două mândre 'n el :
15 Una 'n vale
Ca o flóre,
Alta 'n deal
Ca un pahar !
— Cântă, cuce, nu tăcea,
20 Că mî-ai secat inima !
Cântă, cuce,
- Limba 'ți pice,
S'o dai țaiți s'o mânânce
Că mult e bună și dulce !
25 — Cucule, nu'mî fi dușman,
Că nu mî-ai cântat d'un an.
Și-acuși cântî sus pe buștén !
F...u-ți legea ta, de cuc,
Tu ești cuc și eû haïduc ;
30 Cântă bine, că te 'mpușc !
Cântă cucu sus pe cracă,
Eû đic cucului să tacă,
Cântă cucu de mă sécă !

FÓIE VERDE ȘI-O RASURA

(VARIANTA)

Auđită de Ch. N. Țapu de la Ghița Schiopu, din R.-Vâlcea.

- Fóie verde și-o răsură,
Cuculeț cu pana sură,
Ce te plimbî pe bătătură ?
Orî nu ți-e inima bună ?
5 — De mî-e bună, de mî-e rea,
Nu mî-o știe nimenia,
Numai puțculița mea !
— Fóie verde samulastră,
Cucule cu pana albastră,
10 Ce te plimbî pe la feréstră ?
- Nu sînt fată nicî nevastă,
Sînt garófă la feréstră,
Garófă mirositoare,
Cine mă miróse móre !
15 Cine pe mine m'ó lua,
De loc că și pornesc grea.
De-ar fi cucu d'un voïnic,
L'aș prinde d'un ibomnic.
Dar mî-e cucu o pásărea,
20 Nu'mî puî mintea eû cu ea !

CUCULE, NU MAI CANTA

(VARIANTA)

Culésă de I. Odor auđită în com. Cireșiú (Prahova).

- Cucule, nu mai cânta,
Că mî-ai secat inima !
D'ar fi cucu d'un voïnic
L'aș prinde d'un ibomnic,
5 Și mî-e cucu o pásărea,
Nu știe ce'î dragostea !
Cuculeț, pasere sură,
- Ce te plimbî pe bătătură
Orî nu ți-e inima bună ?
10 —De mî-e bună, de mî-e rea,
Nu mî-o știe niminea.
— Cuculeț, pasere albastră
Ce vii nóptea la feréstră,
14 Că sînt fată, nu's nevastă !

FÓIE VERDE CA NALBA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Iautarul Costea Gheorghe — Săcenț, (Teleorman).

<p>— Fóie verde ca nalba, Cântă, cucu, nu înceta, C'am dat de inimă rea. Mĭ-a pferdut calu șaua, 5 Șaua și ipingăua, Și mĭ-a găsit'o mândra.</p>	<p>Mě rog de ea să mĭ-o dea, Mândra ȃice să mĕ ȃa, Că mĭ-a fost ibovnicea, 10 De când era mititea, In braț de la maică-sa,</p>
--	--

VERDE FRUNȔA DE ȘERPETU

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Cojocaru, Novacț, (Gorj).

<p>Verde frunđă de șerpctu, Trecu postu lu Sim-Pĭetru, Mĭ-a urit cucu făgetu Și turturéua 5 Vălcéua Și mândruța potecéua. Verde frunđă foĭ, trifoĭ, Plécă cucu de la noĭ, Lasă puiț mititeĭ ; 10 Pitulicea maĭ cu milă, Găsi puiț făr' de mumă. Păsărica așa milósă</p>	<p>Luă puiț de cuc să-ĭ créscă ; Coboră din dél în vale, 16 Și le duce demăncare, Să créscă puiț maĭ tare. Verde frunđă tămăfórá, Veni cucu 'n primăvară, Găsi puiț sta să sbórá 20 Și când le făcu întrebare Cine le-a dat de măncare, Puiț 'n sémă nu'l băgară, Că ĭ lăsase făr' de pene, Nu vrură să-ĭ ȃică nene!</p>
---	--

CANTA CUCU ȘI-O MIERLIȔA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumĭtru Băcioiu, din Petresciĭ — (Gorj).

<p>Cântă cucu și o mĕrliță, Gătește-mě maĭculiță, Că la vară e resmiriță, Și resboĭŭ</p>	<p>5 La Dorohoĭ, Și gălcévă La Ceplévă !</p>
--	--

CANTA CUCU SA ME DUC

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu, din PetresciŃ-de-sus.—(Gorj).

Cântă cucu să mă duc
Și mîerlița să mă 'ntorc
Să'mî dau dușmanilor foc ;
Să'mî dau foc cu lemne verđi
5 Și p'o parte cu uscate,

S'aprindă și cele-l-alte.
De-aș ști cânta ca cucu,
N'aș mai ieși din codru ;
Ca cucu nu știu cânta,
10 În codru n'am ce căta !

MURGULEȚUL

DÉMNA MURGULEȚ

Auđită de Chr. N. Țapu de la lautarul Dumitru Baranca, din Pesteana-de-sus, Gorj.

A se confrunta varianta «Flăcăul și murgul» pag. 350—351, din colecția d-lui G. D. Teodorescu.

— Frunđuliță ruguleț,
Démná, démnă murguleț,
Frunđuliță foi castană,
Tot-la pușca la Peșteana.
5 — Bată-l focu de 'ndemnat,
Unde-ajungî, mă legî de gard,
Și'mî dai fên nūielile
Și tu te jocî cu țitele
Ca cu gutuițele!

10 Pe mine mă legî de gard
Și tu șeđî cu pușca în pat.
Cum țî-e drag cu mândra 'n pat
Și mie cu trașta 'n cap ;
Cum iți sînt dragi țitele
15 Și, mie grăunțele ;
Cum țî-e drag cu mâna 'n sîn
Și mie cu gura 'n fên !

MURGULE, CALUȚUL MEU

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu, din Petresci—Gorj.

— Murgule, căluțul meu,
Ce te-abați din drum mereu ?
Orî țî-e greu trupșorul meu ?
— Nu mî-e greu trupșorul tēu,
5 Că tu la cărșmă te-abați,

Și de gard legat mă lași.
Cum țî-s dragi mândruțele,
Și mie grăunțele ;
Cum mî-e dragă trașta plină,
10 Și ție mândra pe mână !

INDÉMNA, 'NDÉMNA, MURGULEȚ.

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Michaș, — București.

Fóie verde ruguleț, Indémná, 'ndémná, murguleț. Colea 'n vale 'n deluleț, Să face d'un tērguleț 5 La Ióna 'ntre Olteț. Să-ți cumpēr d'un frēuleț, Mī-aș fost drag de mánzuleț, Și'mī creșteaș în cómă creț ; Nóptea 'mī călcaș un județ, 10 Diua 'mī trăgeaș în grăjduleț Și mâncaș la orzuleț. Și iar verde ruguleț,	Indémná, 'ndémná, murguleț. —F... în c... de 'ndemnat ! 15 Unde-ajungī mẽ legī de gard Și'mī daș fēn nuțelile Și grăunțe stelile Și apă zăbalile, Și tu'mī beș cu mândrele ! 20 Cum ți-e drag cu mândra'n pat Și mie cu trașta 'n cap ! Cum ți-e drag cu mâna 'n sîn Și mie cu botu 'n fēn !

FRUNȚULIȚA BOB ANGLAS.

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la I. G. Mateias, Misița — Dolj.

A se confrunta varianta «Voinic beșiv» No. 283 pag. 217—218, din colecția d-lui Bibicescu.

— Frunțuliță bob anglas, Indémná, murguleț, la pas ! —F..u-l.. în bot de 'ndemnat, Ca când n'ăi mai 'ncălicat. 5 Nu mī-e greū trupșorul tēū, Ci mī-e urīt năravul tēū, Jumētate mergī călare Și jumētate la vale.	F..u-l.. în bot de 'ndemnat, 10 Unde-ajungī mẽ legī de gard Și'mī daș fēn nuțelile Și grăunțe stelile. Cum ți-s dragī cărcūmile, Așa și eū grăuñțile ; 5 Cum ți-e drag cu mândra'n pat, Așa și eū cu traista 'n cap!

MURGULEȚ, CALUȚUL MEU

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul P. Brândușianu, Costești — Vâlcea.

- Fôie verde de dudău,
Murguleț, căluțul meu,
Ce te-abați din drumul tău ?
Orî țî-e greū trupșorul meu ?
5 — Nu-mî-e greū trupșorul tău,
Mî-e urît năravul tău !
Pe la câte cârciumî trecî,
Pe mine de gard mă legî
Și 'mî dai fên nuțelele
- 10 Și grăunțe stelele.
Cum țî-e drag la veselie
Și mie la herghelie :
Cum țî-e drag la refenea
Și mie asemenea.
15 Cum țî-e drag cu mindra'n pat
Și mie cu traista 'n cap ;
Cum țî e drag cu mândrele
Și mie grăunțele !

FOIE VDRDE FOI DE PRAZ

Culésă de Chr. N. Țapu de la Alecu Dumitrescu-Abălaru, Roșiori-de-Vede.

A se vedea varianta «Murguluî» pag. 351, din colecția d-lui G. D. Teodorescu.

- Fôie verde foî de praz,
Foî de praz și de aclaz,
Morî, murgule, de necaz
Că n'am unde să te las !
5 Să te las la tată meu ?
Tată-meu e om bătrân,
Nu cosește vara fên.
Cositura ce-a cosit'o
Nici p'ăia n'a grămădit'o ;
10 Cu primaru mî-a 'mpărțit'o !
Să te las la maică-mea ?
Maică-mea e vrăjitoare,
Ia disagiî la spinare,
- Plécă 'n sat după moșmone,
15 Tu morî murgule de fôme !
Să te las la soru-mea ?
Soru-mea e fată mare,
Ia furca pleacă la fete,
Tu, murgule, morî de sete !
20 Să te las la frati-meu ?
Frati-meu e hoț ca mine,
Umblă călare pe tine
Și te ține nemâncat,
Nemâncat și nebăut,
25 Parc'ăi fi fost oropsit !

CE STAI MURGULE TRIST?

Culesă de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești — Vâlcea.

— Ce stai, murgule, așa trist?   5 Și 'mî dai fîn nuîelile
— Cum n'aș sta, stăpâne, sta,   Și grăunțe stelile,
Că tu la cârciumă mergi,   Și tu 'mî bei cu mândrele!
Pe mine de gard mă legi!

CALETORIE - STREINATATE.

VAI VOINIC STREIN !

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ghiță Schiopu, din R.-Vâlcea.

A se vedea varianta «Străinul sărac» din colecția G. D. Teodorescu op. citat, pag. 282 ; idem «Strein singur» din aceeași colecție, pag. 283 vers. 14—25.

Fóte verde de pelin,
De pelin de rosmarin,
Vał de vońnicel strein !
E ca mēru dulce 'n drum :
5 Căț pe drum că'mi trec,
Il sburățuresc ;
Crăcióre 'mi frânge,

Trupióra 'mi plânge,
Cu lacrămī de sânge !
10 — Tacī, trupină, tacī,
Că tot tu le faci ;
Nu e vina ta,
Ci-a cui te-a sădit
Și nu te-a 'ngrădit !

COLINDAI ȚERILE TÓTE.

(VARIANTA)

Culésa de Chr. N. Țapu de la Teodor N. Țapu, Roșiorii-de-Vede.

A se vedea mica variantă «Dorul de rude» pag. 254 din colecț. D-lui G. D. Teodorescu, op. citat. Idem varianta din cantece Moldovenesci pag. 10 No. 2, a D-nei E. Sevastos și No. MCDXXXI, din colecț. d-lor Iarnic și Bărsan.

Colindai țerile tóte,
Și de bine n'avui parte.
Și 'mi vine câte odată
Să mă suı la munți cu piatră,
5 Să'mi vėd mumă, să'mi vėd
[tată...
Nu vėd mumă, nu vėd tată,

Par'că sint născut din piatră !
Și așa 'mi vine une-orı,
Să mă suı la câmp cu florı,
10 Să'mi vėd frați, să'mi vėd surorı.
Nu'mi vėd frați, nu'mi vėd
[surorı,
Par'că sint născut din florı !

PUSEI LACATU LA PÓRTA (VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești (Vâlcea).

<p>Pusei lacátu la pórtă, Și plecaí în strinătate, Să'mi găsesc mamă și tată! Nu e mamă, nu e tată;</p>	<p>5 Par'că sint născut din piatră! Nu sint frați, nu sint surorî; Par'că sint făcut din florî!</p>
---	---

FOIE VERDE MARACINE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Preuteșescu, Novaci — Gorj.

<p>Fóie verde mărăcine, M'a făcut mama pe mine, Numai singurel pe lume; Eú n'am frați, nici n'am surorî, 5 Numai grădina cu florî. Fóie verde de berbină, Pusei lacăt la grădină, Și plecaí 'n țeră streină, Fóie verde de trei florî, 10 Să găsesc frați și surorî. Și umblaí și ispitî Frați și surorî nu găsií! Și de ceia mă întorseí, Fóie verde trei bujorî, 15 Drept la grădina cu florî! Mě duseí la peliniță,</p>	<p>Și o găsií călugăriță! — Bine, dragă peliniță, De ce ești călugăriță? 20 — De ce n'am avut credință! Mě duseí la leuștén, Și-l găsií negru buștén! — Bine, dragă leuștean, De ce ești negru buștén? 25 De ce nu sint udat d'un an! Mě duseí la busuioc, Și 'l găsií plângênd cu foc! — Bine, dragă busuioc, De ce 'mî plângî tu cu foc? 30 De ce n'am avut noroc, Să fiú cu tine p'un loc!</p>
--	---

REU ŞADE MUNTELUI

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Paicu, din Bistriţa, Vâlcea.

A se vedea varianta No DCXI, pag. 318, din colecţia d-lor Iarnic şi Bârsan.

Fóie verde de dudău, Rěū şade muntelui rěū ; Rěū 'ŷade făr' de pŷatră, Ca şi mie făr' de tată !	Făcuŷ ochişoriŷ rótă, Mě uŷtaŷ prin lumea tótă, Să'mŷ věđ mamă, să'mŷ věđ [tată.
5 Rěū 'ŷade făr' de brumă, Ca şi mie far' de mumă ! Rěū 'ŷade făr' de brajŷ, Ca şi mie făr' de frajŷ ! Rěū 'ŷade făr' de florŷ, 10 Ca şi mie de surorŷ ! Mě suiŷ pe munjŷ de pŷatră,	15 Nu věđ mamă, nu věđ tată ; Parc'aşŷ fi născut đin pŷatră ! Mě suiŷ pe munjŷ de florŷ, Să věđ frajŷ, să věđ surorŷ. Nu věđ frajŷ, nu věđ surorŷ ; 20 Parc'aş fi născut din florŷ !

FOIE VERDE FOIE LATA

(VARIANTA)

Fóie verde fóie lată, Mě suiŷ în munjŷ de pŷatră, Să'mŷ věđ mumă, să'mŷ věđ [tată.	Mě suiŷ pe munjŷ de florŷ, Să'mŷ věđ frajŷ, să'mŷ věđ [surorŷ.
Nu'mŷ věđ mumă, nu'mŷ věđ [tată,	Nu'mŷ věđ frajŷ, nu'mŷ věđ [surorŷ,
5 Parcă sint născut din pŷatră !	Parcă sint născut din florŷ !

AMARA STREINATATE.

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Mihaï, București.

- Amară streinătate,
 Mult ești tu fără dreptate ;
 Am umblat țerile tóte,
 Și de bine n'avuî parte !
 5 Din tinerețile mele,
 Trăiesc în lume cu jele ;
 Lumea, țara mă hulește,
 Dumne-de-ú mă miluește !
 Lumea, țara am umblat,
 10 Și de bine n'am aflat,
 Pe nimeni n'am cunoscut,
 Făr' pe cel ce m'aú făcut.
 De-î umbla în lumea tótă,
 N'oî afla mumă și tată ;
 15 De-î umbla și cât să cauți,
 N'oî afla dorițiî frați.
 Așa 'mî vine une-orî,
 De gândesc pe loc să mor !
 Jelui-m'ași, vai de mine,
 20 Jelui-m'ași n'am la cine !
 Jelui-m'aș munților
 De dorul părinților.
 Jleui-m'aș brașilor,
 Vai ! de dorul fraților ;
 25 Jelui-m'ași florilor,
 De dorul surorilor !
 Așa gândesc câte-odată,
- Să mă suî pe munți de piatră,
 Să'mî fac ochișorii rótă,
 30 Să mă uit în lumea tótă ;
 Să mă uit spre răsărit,
 Să vėd dincotro-am venit ?
 Căci eú sint nenorocit,
 Și prin lume părăsit !
 35 Vėdu't'am tótă lumea.
 Și marea și Dunărea.
 — Vino, dragă turturea,
 De'mî sbóră la casa mea,
 Să'mî vorbesc cu măicuța.
 40 Am și-o dragă surióră,
 De dorul meú stă să móră !
 Jele, Dómne și pe ele....
 Jele la tot neamul meú,
 Din băieat cum am fost eú ;
 45 Că eú tare sint străin,
 Plin de dor și de suspin !
 Dar mă rog lui Dumne-de-ú,
 Care'mî știe gândul meú,
 Să'mî dea viață curată,
 50 Să mai scap de ici odată :
 Vai de robia străimă,
 Când 'ți apucă Némțu inima,
 N'aî nimica pe viață,
 Numai pușculița 'n brațe !

CÂND ERAM ÎN VREMEA MEA

Auđită de Chr. N. Țapu, în Runcurelu — Mehedinți.

A se vedea variantele: «Săriți frați și privighetórea prinsă» din colecția d-lui G. D. Teodorescu, pag. 280. Idem varianta prescurtată No. 405, pag. 382, din colecția d-lui Bibicescu.

Când eram în vremea mea,	Și 'mă făcu d'un lățișor
Sburam ca o turturea ;	Și mă prinse de picior
Și sburam din cracă 'n cracă,	Și mă băgă 'n colivie,
N'avea nimeni ce să'mă facă!	10 Să mă scóță 'n prăvălie,
5 Ș'un drăcit de vânător,	Să mă ducă la Domnie !
Șmulse trei fire de pěr,	

CÂND ERAM ÎN VERSTA MEA

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești (Vâlcea).

Când eram în vârsta mea,	— Und'te duci tu, sora-mea ?
Sburam ca o paserea ;	— Eú mă duc în țară streină,
Și'mă umblam din cracă 'n	15 Unde nu e dor, nici milă !
[cracă,	Că mila de la părinți,
N'avea nimeni ce să'mă facă.	Anevoie vrei s'o uiți ;
5 Veni un hoț de vânător,	Iar mila de la bărbat,
Puse lațul umblător ;	Ca frunđa de pěr uscat,
Cum îl puse,	20 Când te dai să-te umbrești,
Așa mă prinse.	Tot mai rău te 'nădușești !
M'aruncară 'n colivie,	<i>In altă variantă ultimul vers sună :</i>
10 Mă puseră la feție !	Iar mila de la bărbat,
Câte paseri mă vedeau	Tot cu pumniș după cap !
Tóte mă ciricălaú :	

FÓIE VERDE ȘI-O LALEA (VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la V. Nicolaescu, Pietrósă (Vâlcea).

Fóie verde șî-o lalea, F...o 'n bot inima mea, Nu mai este cum era! Când eram în firea mea,		Călare p'un cărlător, 10 Rupse trei fire de pěr De la micul cărlător Și 'mî făcu d'un lățișor, În revěrsatul de zorî; Și m'apucă de piclor, 15 De aripă și de cap; Mî-e frică că nu mai scap!
5 Sburam ca o pasěrea, Ca o pasěre pribėgă, N'avea nimenî ce s'î facă. Dar un hoț de vėnător,		

PASERICA DUPE LAC

Auđită de Chr. N. Țapu în Novaci — Gorj.

A se vedea varianta No. 152, pag. 116, colecția d-lui Bibicescu.

— Păsărică după lac, Nu mă blestema să zac, Că n'am pe nimenî cu drag Să'mî puie mîna la cap,		— Păsărică de pe Jiř Da de nețuța ce știî? — De nețuța că știu bine, Bea la vin și mîncă pîne 10 Și gîndește tot la tine.
5 Să mă 'ntrebe de ce zac.		

UNDE-AUD ME DUC, ME DUC

Auđită de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Constantin Dobre, din Govora, R.-Vâlcea.
A se vedea o mică variantă «*Intrebarea*» la d-l. G. D. Teodorescu op. cit. pag. 278.

Fóie verde foî de nuc, Unde aud mă duc, mă duc, Ca frunđa eũ mă usuc, — Ca frunđa goronului, 5 Pe marginea drumului!		Cum aș face să mă duc Sě'mî fau frunđa s'î sěrut, Că pên' la anu mî-e mult, Nu știu ajung, orî n'ajung 15 La puțuța de demult, Să'mî dea gura s'î sěrut? Că sint călėtor mă duc Și unde am pus de gînd, [n'ajung, La puțuța de demult!
10 FÓie verde bob năut,		

UNDE AUD CA PLEC

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la I. G. Mateiaș, Micița, (Dolj).

Și unde aud că plec, că plec,
Știi ca frunđa mă petrec,
Ca frunđa alunuluș
Pe marginea drumuluș.

SUNA, SUNA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Christea Cobzaru — Têrgu-Jiu.

A se vedea varianta «Sună pietricica 'n vale» pag. 283, colecția poezii populare de d-l V. Alexandri.

Sună, sună și resună, Sună pietricica 'n vale, Pușca mea plânge cu jale; Sună pietricica 'n Olt, 5 Pușca mea plânge cu foc, Că n'am parte nici noroc, Să fiu cu pușca 'ntr'un loc. De m'aș vedea 'n deal suit Și la vale scoborît, 10 Să puș masa să mănânc Și cu pușca după gât Și cu murgu 'mpriponit, De-o crăculiță de nuc. — Vino, pușcă, să te sêrut, 15 Că d'așa o să mă duc! — Dar pe mine cui mă lași? — Negrilor, streinilor, Pe mâna dușmanilor! — Iaca, neică, frățiore, 20 Fă-ți o milă și pomană, Nu mă lăsa de ocară,	Sue-mă cu tin' călare, La spatele dumatiale. De veș merge 'ntr'altă țară, 25 Ca să-ți fiu eș soțioră! — Eș te-aș lua, pușcă, călare, La spatele meu, frățiore; Dar mî-e murgul miititel, Abîa duce trupul meu. 30 D'aș merge încă pe jos, Da mî-e drumu gloduros Și nu pociu merge pe jos. Și mî-e drumul ars de sôre Nu pociu merge pe picîore! 35 Milă de ea că-și făcea La spate o arunca, In Moldova cu ea mergea, O cârciumă că-și făcea, Amêndoș in ea trăia, 40 Avere că-și căpăta, Mulți sêraci adăpostia!

SUNA, SUNA ȘI RESUNA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

A se confrunta varianta «sună sună» pag. 325, din colecția d-lui G. D. Teodorescu.

Foie verde și-o răsura,
 Sună, sună și resună,
 Sună pîetricica 'n gărlă
 Mândra mea, 'mî plânge cu
 [milă:]

5 Sună pîetricica 'n Olt,
 Mândra'mî plânge cu mult foc,
 Cu milă și cu pârjol,
 Ca să ție tot un dor!

FOIE VERDE ROSMARIN

Audiță de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir (Gorj).

Foie verde rosmarin
 F...u-ți legea ta de trin,
 Cum duci Olteniî de lin,
 Pe la Turnu-Severin.
 5 Și mi-î duci de-î ocolești
 Pêne mi-î treci prin Pitești
 Și mi-î lași în București.

Pe toți mi-î faci precupeți
 Să vină mere creștești,
 10 La curțile boierești,
 — Cântăre, oltene, bine,
 Să iați mere de la tine;
 Cu drépta să cântărești,
 Cu stînga banî să primești

CINE'MI FLUIERA PRIN LUNCA ?

Audiță de Chr. N. Țapu de la Vasilache F. Costake, Dioști (Romanați).

Cine-'mî fluiera prin luncă ?
 Rădița cu gura mică
 Și cu buza supțirică.
 Cine-'mî ciocăne prin luncă ?
 5 Rădița cu Marinică,
 Tale răschitor și furcă

Și Marin baston de ducă,
 Să se ducă 'n Dobrogea,
 Acolo pămînt să ia.
 10 Dar'ar Dumneđeșă să dea,
 Ca să intre Turcii 'n ea,
 Să'mî robescă Dobrogea!

CINE FLUIERA PRIN LUNCA

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu de la Oie, Iăutarul Dioștilor (Romanai).

<p>FrunđuIiță de sipică, Cine-’mI flueră prin Iunca ? Rădița și cu Ionică, Taie răschor și furcă; 5 Ionică baston de ducă. FrunđuIiță și-o lalea, Că se duce ’n Dobrogea Că se dă pămInt în ea, Mânca-o-ar pârdaInca ! 10 De când Dobrogea s’a dat, Mulle sate mi s’a șpart Și Marin că mI-a plecat.</p>	<p>Aleo, ce foc mă calcă ! Neică la Dobrogea plécă, 15 Cu cămașa necălcăță, Batista ne parfonată, Cu chica nepșeptănată. De când Marin mi s’a dus MăI nimic că n’am făcut : 20 NicI porumbiI n’am prășit, NicI orzul n’am secerat, NicI grăul nu l’am cărat ; M’am ținut de vorbă ’n sat, Tot de el mI-am întreat !</p>
--	---

CINE-1 SINGUREL CA MINE ?

Auđita de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Săcelu — Gorj.

A se vedea primele versuri din «Singur pe lume» din G. Dem. Teodorescu, op. citat pag. 283.

<p>Cine-1 singurel ca mine ? NumăI mIerla din pădure; NicI mIerla nu-1 singurea. Mierla ouă, scote puI 5 Și face vecinI destuI. Unul sbóră și se duce,</p>	<p>Mierla rămâne și plănge Și strigă cu mare glas : — Intorce-ve-ți c’am rămas ; 10 Intorce-ve-ți care puteți, De mă scoteți din județ !</p>
--	--

STRAINAȘ, MAICA, CA MINE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Dumitru Băcioiu, din Petrescii-de-sus — Gorj.

Fóte verde mărăcine, Streinaș, maică, ca mine, N'o maî fi altu pe lume Ca și cucu din pădure! 5 Fóte verde rosmarin, Da nicî cucu nu-î strein; Că tot are-o surióră Pe mîerla cea pestricîóră. Streinaș, maică, ca mine 10 N'o maî fi nimenî pe lume, Ca și-o flóre din grădină. Da nicî flórea nu-î streină, Că tot are-o rădăcină Și cu iarba p'ângă ea; 15 Da eú n'am pe nimenîa! Fóte verde de mușcată, Așa 'mî vine câte-o dată Să mă urc pe munți de pîatră, Să mă uít la mândra 'n pórtă!	20 Fóte verde de mohor, Așa 'mî vine une-orî Să mă urc pe munți de florî, De dor de frați și surorî! De s'ar face dealu șes 25 Și pădurea luncî frumóse, Să se vadă sat cu sat, Să ved și eú ce-am lăsat. Lăsaî maică, lăsaî taică, Lăsaî frați, lăsaî surorî, 30 Lăsaî grădina cu florî! Dragile mele surorî, Pliviți și-ale mele florî, Le pliviți și le udați Și bine mi le păstrați; 35 Să crească cât gardurile, Să le bată vînturile, Ca pe mine drumurile Și pe mama gândurile!

DE S'AR FACE DEALU ȘES

(VARIANTA)

Auđită de I. Odor de la A. Mihaiescu, Cireșu (Prahova).

De s'ar face dealu șes Și pădurea luncî frumóse, Să se vadă sat cu sat, Să ved și eú ce-am lăsat. 5 Că lăsaî maică, Lăsaî taică, Lăsaî frați, Lăsaî surorî, Lăsaî grădină cu florî! 10 Dragile mele surorî, Pliviți și-ale mele florî,	Le pliviți și le udați Și bine mi le păstrați. Să crească cât gardurile, 15 Să le bată vînturile Ca pe mine drumurile Și pe maica gândurile. Iacă, dragă, plec, mă duc, Dă-mî gurița s'o sêrut, 20 Să ți-o sêrut de-a călare, Să'mî paie drumu plimbare Și mie și dumitale!

CATANIE

CAT-II SIBIU DE MARE

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci.

Cât-îi Sibiu de mare,
Numai o cărare are, —
O cărare de nisip
Merg Catanele tot rînd,

5 Maica după ei plîngînd
Și te-ar bate, Impărate,
Lacrămile maicelor
Și jalea fecilor !

TU TE DUCI, BADEO SARACE

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci — Gorj.

A se compara cu varianta prescurtată No. 180 pag. 138, din colecția d-lui Bîbicescu.

— Fôie verde trei spanace,
Tu te duci, badeo sêrace,
Dar eũ, măre, ce m'oï face ?
— Tu te-oï face, mândro, bine,
5 Că mai sunt voïnici ca mine ;
Dar de mine este rîu,

C'acolo unde merg eũ
Nu mai sunt de felul tîu,
Fără sânge pînă 'n brîu ;
10 Și de mine'ï, vaï de mine,
Că nu mai găsesc ca tine !

REMAI, MANDRO,
(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la I. G. Mateiaș, Mierța (Dolj).

Frunđuțiță și-o lalea,	Numai sânge de Român.
Rēmăi, mândro, cuī oī vrea,	Sângele Muscaluluī
Eū mē duc la rōta mea.	Pēn' la burta caluluī,
C'acolo unde sīnt eū,	Sângele Românuluī
5 Nu e grăū, nu e porumb,	10 Pēn' la-cōma caluluī!

M'A FACUT MAICA FICIOR

Culésă de Chr. N. Țapu de la Calistrat Stoienescu, Tirpezița (Dolj).

Foiliță bóbă fīartă,	5 Să dau țērilor ocol.
Nu m'a făcut maīca fată,	M'a făcut mārğăritar,
Ca să staū cu ea pe vatră;	Să mē ia la militarī!
M'a făcut maīca fecior,	

REU, MAICA, M'AI BLESTEMAT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Calistrat Stoienescu, Tirpezița (Dolj).

Foiliță pēr roșat,
Rēū, mărca, m'ai blestemat,
Să staū în pușcă rezimat
Și să mănānc de furat,
5 Cu Ungurul să mē bat!

VINO, MANDRO, DE ME VEȚI

Culésă de Chr. N. Țapu de la L. G. Mateiași, Mieța (Dolj).

A se vedea începutul din varianta «Frunțulița lanurî verđi» din colecția cîntecelor Moldovenești» a dómnei E. Sevastos.

Fóie verde bob urez,
Vino, mândro, de mă veđi
Pêně sunt gránele verđi ;
Că dacă s'or secera

5 Vine ordin și mă ia,
Și mă duce la Galați,
Unde 's Turcii 'narmați !

FRUNȚA VERDE D'ASOMIE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iăutariți din Runcurelu (Mehedinți).

— Frunđă verde d'asomie,
Mă duc, maică 'n miliție,
C'am ajuns în vârsnicie
Să port pușca 'nchituită,
5 O sabie subțirică,
O manta și c'o tunică,
Și pintenți pe la picțóre ;
Iară calu cu zorzonale,
Cum le place la cocóne.
10 Mă duc, maică drăguliță,
Să slujesc cu-a mea credință
Pentru rege, pentru frați,
Ce's în lume străinați !

Iar tu, maică măiculiță,
15 Și tu, taică drăguliță,
Rugați'mi mie de bine,
Că voi pleca ađi și mâine
Și mă duc în București
În palatele domnești,
20 Spre-a vă face vouě nume,
C'aveți un fiú bun pe lume !
Deci să nu vă 'nstrinați,
Pe mine să m'așteptați,
Că voi veni cum mă duc,
25 Mai frumos și mai făcut !

PLANGE-ME MAICA CU DOR

Auđită de Chr. N. Țapu la bâlciul din Polóvracl.

A se confrunta varianta «Frunđă verde de mohor» pag. 274, din colecția dómnei E. Sevastos.

<p>— Fóte verde de bujor, Plânge-mă, maică, cu dor, Că și eú ți-am fost ficior; Ți-am scos boiđ din obor 5 Și plugul de supt șopron. Nici o brazdă n'am brăzdat Și'n miliție m'a luat!</p>	<p>Vinde-ți maică, ce'y avea Și mă scóte din belea! 10 Vindeți, maică, boiđ toți, Și mă scapă de la sorți! — Maica nu te póte scóte De la sorți și de la mórte!</p>
--	---

VERDE FOIE DE MOHOR

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frađila—Novaci (Gorj).

Verde fóie de mohor,
Plânge-mi maică, cu dor,
Că și eú ți-am fost ficior.
Ți-am scos boiđ din obor
5 Și plugu de supt șopron
Și-am tras brazda la răzor!

FOIE VERDE MANDALAC

Culésă de I. Ionescu, de la Anton Cojocaru, Vladaia (Mehedinți).

<p>Fóie verde mândălac, M'a făcut mama băiat, M'a crescut, m'a legănat, M'a legănat cu picioru 5 Și din furcă a tras fuóru. M'a legănat, m'a crescut, Mă făcuți mađ măricel,</p>	<p>Mă chemă taica cu țel La sapă la plug ș'ajut, 10 Pên de vêrstă m'am făcut. Și nu trecu multă vreme Vêđ că patria mă cere, Să merg și să isbutesc Pe tărâmul cel turcesc.</p>
--	---

- 15 C'o opincă mē'ncălțai,
In cap căcūlă că luai,
Căcūlă c'a lui Mihaî.
Trecui riu Dunărea,
Cetatea Nicopolea ;
- 20 La Grivița când sosiî,
Pe părinți nu mai doriî.
Ș'apucaî în jos pe vale ;
Ștriga Turcîi 'n gura mare
Din reduta cea mai tare :
- 25 — Bre ! Avradini sictir !
Cu toțiî ne prăpădim,
Ghîauru ne'a împresurat
Și nu e loc de scăpat !
Baca, baca ghîauru,
- 30 Ne răpește sufletu !
Valter, căpitanu bun,
Adevăratu Român,
Să sufe pe parapet
- Cu nouē glônțe pin p̄ept.
35 — Naînte, băieți nainte
Și să v'aduceți aminte
De al vostru căpitan,
Adevăratu oștén !
Môrte cruntă a suferit,
40 Ce-a dorit a isbândi ;
Patria nu și-a vîndut !
— Saltă, Românie, saltă,
C'acum te-affli măritată
Dupē mirele dorit,
45 De doi-spre-ce ai venit.
Românie, fiî tēi
Te vor scăpa de nevoi !
România mi-a avut
Doi fiî bravi care-a trecut :
50 Pe Ștefan cel lăudat,
Pe Mihaî, bravu bărbat !

PENTRU-O ARMA RUGINOSA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Florea lăutarul, Radomir (Romanai).

A se vedea mijlocul variantei «Frunța verde ismă creță» din colecția d-mnei E. Sevastos, pag. 269.

- Fôye verde avrămésă,
Pentru-o armă ruginósă
Lăsaî masă, lăsaî casă,
Lăsaî nevastia frumósă,
5 Cu doi copilași la brațe,
Fôye verde matostat,
C'o fată și c'un băiat,
Băiețașul strigă—tată,
La inimă mă săgétă !
- 10 Fata strigă—mamă, mamă,
La inimă răă mî-e rană !
Fôye verde trei bujori,
Și'ntrébă copiii lor :
—Mamă, unde-î tatăl nostru ?
15 Tatăl vostru 'n București
Călărește cai domnești,
Și se pörtă 'n țole verđi,
Să'l vedeți nu'l cunoșteți !

FRUNȚULIȚA ȘI-O LAMAIE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Florea lăutaru, Radomir (Romanai).

- Frunđuliță și-o lămâie
Și-o lămâie și-o gutuie,
Cântă, cuce, numaî mie,
Pên' la vară nu se știe,
5 M'o lua statu 'n miliție
- Și rămâne mândra ție !
—Rēmâi, mândro, cui 'î vrea,
Iaî pușca și ranița,
Șapte nasturi pe manta,
10 Să mă duc la slujba mea,

Ca să'mî fac datoria,
Să mă curăț, de belea !
Să m'adăștî la patru anî ;
Când oî povîrni pe dece,
15 Să'î fie inima rece !

Când oî dice bob năut,
Cântă, cuce, să te-ascult,
Pên'la vară este mult,
Orî trăiesc, orî nu trăiesc,
20 Orî in pămînt putreșesc !

RECRUTUL

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutariî din com. Runcurelu (Mehedinți).

A se confrunta varianta prescurtată «Frunđulénă grău mărunt» pag. 246—247, din colecția d-mnei E. Sevastos. (cântece Moldovenesci).

Și'altă dată bob năut,
Vinerî, maîca m'a făcut,
Sâmbătă m'a botezat,
Duminecă m'a 'nsurat,
5 Lunî in ôste m'a băgat,
Vorbă la nevast'am dat :
Să m'aștepte șapte anî,
Șapte anî și șapte lunî
Și fr'o patru săptămâni.
10 — Dac'oî vedea că nu viū
Să sameni, puică, busuîoc,
Iarna, pe geru de foc.
De-o ieși el crăcănos,
Să știi că sint sănătos ;
15 D'o ieși îel cam pălit,
Să știi că m'am prăpădit ;
D'o ieși el resfirat,
Să știi că m'am depărtat !
Soldatu ce mi-șî făcea ?
20 El, frate, se libera,
Acasă că mi-șî pleca,
Pe drum singur că venîa

Și c'în moș că se 'ntîlnea :
— Bună-điua, moșule !
25 — Mulțumim, voînicule !
— Unde-aî plecat moșule ?
— Ia, mă duc in deal la vie
Să taî viea din trupină
Că s'a umplut de cîorchină.
30 — Spune, moșule adevărat
De nu e vre-o nuntă 'n sat ?
— Spuî, tată, in credința mea,
Că e chiar la casa mea :
S'a măritat noru-mea.
35 — Spune, moșule adevărat,
Spune, pe cine-a luat ?
— Băiatu primaruluî,
Din capu orașuluî.
Soldatu că mi-șî pleca
40 Și la nuntă se ducea.
Mirésa cătu'l vedea :
— Maîcă, măculița mea
Mî-a venit soțióra !

FOIE VERDE DE NAUT

(VARIANTA)

Culésă de Ión Ionescu, de la N. Rădulescu, din com. Bozați,—Dâmbovița.

A se vedea varianta prescurtată «Frunđulénă gr ũ mărunt», din colecția dómnei E. Sevastos.

Fóie verde de năut,
Vinerî maîca m'a fă ut,
Sâmbătă m'a botezat,
Duminecă m'a 'nsurat,
5 Lunî la ôste că m'a luat,

La Bucureștî am plecat,
Și așa răspuns am lăsat :
Să 'mî fie puîcuța bine,
Cu pâine și cu masline,
10 Cu rachiū de tiscovină,

- Să nu ducă dor de mine!
 Nicî o lună n'a trecut,
 Nicî anul nu s'a umplut
 Și scrisóre mî-a sosit,
 15 Că puîca s'a logodit.
 Eû atuncî, cum auđîi,
 La Mafor că mă ceruî.
 Maforul drumu că 'mî da,
 P'un cal negru încălecam
 20 Și pe cale că mî-o luam,
 Pe vâlcele mî-apucam,
 Ostenit, of! cum eram.
 Când la jumate de cale,
 Unde scoboriî î vale,
 25 Mě 'ntâlniî c'un moș bătrân :
 — Bună ȕiua, moș bătrân !
 — Mulțămesc, soldat strein,
 Ca 'n tot-d'auna 'n deplin !
 — De unde ești moș bătrân
 30 Venit aici în ăst fin ?
 — Din sat de la Miluești,
 D'aci 'n vale, cum ochești.
 — Spune, moșe adevărat,
 N'ai vėđut vr'o nuntă 'n sat,
 35 Nicî pe ȕi, nicî pe 'nserat ?
 — De la deal de casa mea,
 Jócă nunta noru-mea.
 Eû atuncî cum auđîi,
- Bicî caluluî că dăduî,
 40 Drept la pörtă mă oprî.
 Și drept cum m'am repeđit,
 Pörtă 'n patru s'a făcut.
 De mână doî că mă lua
 Curva 'n mână că mî-o da :
 45 — Haî, tu curvă, după mine,
 C'am bėut baniî cu tine,
 'I-am bėut și 'I-am mîncat,
 'I-am băgat în sėrutat.
 Cum aș plînge și ofta,
 50 Să'mî vėđ eû amanta mea
 Pe brațele altuia.
 N'am cuțit la mîna mea
 Pe-amėndoî 'I-aș junghia
 De s'ar duce pomina,
 55 De s'ar duce vestea 'n țară
 Și ȕeû aș fi de ocară !
 Főie verde iarbă lată,
 Bată-te crucea, armată,
 Cum mă lașî făr' de nevastă !
 60 Főie verde d'un fufor,
 Să trăești, Dom'le Mafor,
 Că 'mî făcuși parte di fecfor.
 Főie verde d'avrămésă,
 Să trăim bine, nevastă,
 65 Eû nu ȕi-oî maî ȕice ba,
 Tu mî oî ȕice tot așa !

MOȘNÉGUL

(VARIANTA)

Auđita de Chr. N. Țapu din gura lui Constantin Dobre, din Govora (Vâlcea).
 Veđi varianta «Moșnegul» (baladă), în colecția d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 616.

- Főie verde samulastră,
 Lăsaî vorbă la nevastă
 Să m'aștepte nouė anî,
 Nouė anî și nouė lunî
 5 Și câte-va sėptemânî.
 Dar soldatu ce'mî făcea ?
 Din armață că ieșiă
 Și acasă că'mî pleca,
 Cu tată-sėû se'ntâlnîa.
 10 Főie verde și-o lalea
 Și din gură î ȕicea
 Bună ȕiua că își da :
 — Bună ȕiua, moșule !
 — Mulțămescu-ȕi, soldatule !
 15 Dar soldatu întreba :
 — Főie verde matostat,
- Spune, Moșe, adevărat,
 De este vre-o nuntă 'n sat ?
 Főie verde și-o lalea
 20 Și moșu lui rėspundea :
 — Nuntă este 'n casa mea,
 Se mărită noru-mea !
 Soldatul, când auđia
 Ochiî lui î lacrăma
 25 Și din gură așa ȕicea :
 — Moșule, pe cine ia ?
 — Fecforul primaruluî.
 Soldatul, când auđia,
 Fuga acasă se ducea,
 30 Toți meseniî că'l vedea
 Dar pe el nu'l cunoștea.
 Főie verde și-o lalea

Și la masă că ședea
 Numai vin roșu că bea.
 35 Veni vremea banilor,
 De schimbul darurilor.
 Fôie verde de bujor,
 Bagă mâna 'n portofel
 Și mi-ș scóse d'un inel.
 40 Fôie verde și-o lalea
 Și pe pâine că'l punea.
 Dacă nașu mi-l vedea
 Și mirésa că chema
 Inelu în mână 'i da.
 45 Mirésa că mî-l vedea

Și din gură așa ȓicea :
 — Mî-a venit soțióra !
 Dar soldatul ce făcea ?
 Drept în sus că se scula
 50 Și din gură așa ȓicea :
 — Beț, voinic, și ospétaș,
 Dar mirésa să n'o luaș !
 Fôie verde și-o lalea,
 Dar soldatu ce făcea
 55 Tótă nunta implinea
 Și mirésa că 'ș lua
 Și'n fericire trăia !

LA UMBRA DE STEJEREL

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești (Vâlcea).

Veđi o variantă în Dorul, carte de cantece.

Colea 'n vale 'n făgețel,
 La umbră de stejerel,
 Frumos dórme-un soldățel,
 Cu ranița lângă el
 5 Și cu pușca căpătâi :
 — Mě duc, maică, să'l mângâi !

— Nu te duce, fata mea,
 C'ala e om cu belea,
 Vine ordin și mî-l ia
 10 Și mi-l trece Dunărea
 Aprópe de Turchia,
 Maí în sus de Plevina !

FOIE VERDE DEDEȚEL

(VARIANTA)

Fôie verde dedețel,
 Supt umbră de păducel,
 Frumos dórme-un grănicer,
 Cu ranița lângă el.
 5 — Mě duc, maică, după el !

— Nu te duce, fata mea !
 Grăniceru-ı cu belea.
 Vine ordinu și-l ia
 Și mi-l duce 'n Dobrogea
 10 Și tu rămâi tot a mea !

REU E, DOMNE, PRIN STREINI

Auđita de Chr. N. Țapu de la 1 utarul Paicu din Bistrița (Vâlcea).

A se confrunta sfârșitul variantei No. 169 și începutul variantei No. 170, pag. 130 131, din colecția d-lui Bibicescu.

- Rěu e, Dómne, prin streini,
Ca desculț pîn mărăcinî;
Rěu e, Dómne, pîn dușmanî,
Ca desculț pîn bolovanî!
- 5 — Tu te ducî, bade, te ducî,
Tu te ducî, bade sărace,
Dar eú ce focul m'oi face!
— Tu, mândruță, ăi face bine,
Că mai sint voinicî ca mine.
- 10 — Ba eú, bade, oi face rěu,
Că nu's mândre 'n portul meú.
Ia-mě badeo, și pě mine,
Fă-mě brěu pě lingă tine.
'Ți s'o părea brăul greú,
- 15 Fă-mě lumină de seú
Și mě bagă 'n sinul těú.
Că tu unde-oi însera,
Eú din sin Ți-oi lumina,
Ție bine Ți-o părea!
- 20 Munte, munte, pîatră sécă
Lasă'mî voinicel să'mî trecă!
Să'mî trecă la clobănie
Să'mî scape de cătănie.
Cătănia cui Țe dată?
- 25 La fecioru făr' de tată.
Cătănia cui Țe bună?
La fecioru făr' de mumă,
Că 'nvață muștra 'ntr'o lună!

FOIE VERDE DE BUJOR

Auđita de d-l I. Ionescu, abs. seminarist, în com. Runcu (Dâmbovița).

- Fóie verde d'un bujor,
Tot pe deal pe delușor,
Urcă-o fată și-un fecior;
Fecioru urcă cîntând,
- 5 Fata după Țel plîngěnd.
— De ce cîntă, băfete, á jale?
Oră Ți-e grea arma 'n șpinare?
— Nu m'ie grea arma'n șpinare,
Dar m'ie dor de părinți tare!
- 10 Și-am đis verde d'avrămésă,
Eú când am plecat d'acasă,
Am lăsat boi' 'njugați
Și căișorii 'nhămați
Și părinții supărați!
- 15 Și-am đis fóie d'avrămésă,
Că, când am plecat d'acasă,
Am trecut podu pe lésă;
Și m'ajunse-un dor d'acasă
De copii și de nevastă!
- 20 D'ar fi dor de la copii,
Să puí șaua și să mîi;
D'ar fi dor de la nevastă,
Să las calul să mai pască.
D'ar fi doru de la mumă,
- 25 Să fac calu numai spumă;
D'ar fi doru de la tată,
Să fac calul numai apă!

FOIE VERDE MATOSTAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Petrescu, Picher, Petresci (Gorj).

- Fóie verde matostat,
M'a făcut maica băiat ;
Of, of și aoleo !
M'a făcut m'a legănat,
5 Din gură m'a blestemat,
Of, of și aoleo !
Ca să fiu și eū soldat (bis),
Of, of și aoleo !
La o pórta de 'mpěrat
10 Staū în pușcă rezemat,
Of, of și aoleo !
Neběut și nemāncat,
Ca un sfint din cer picat (bis)
Of, of și aoleo !
15 Fóie verde merișor,
Pe cel deal pe delișor
Trece-o fată și-un flăcăū,
Of, of și aoleo !
Flăcăul flueră a jale
20 Fata-ī face o întrebare (bis):
Of, of și aoleo !
— De ce flueri băfete a jale ?
Orī Ń-e grea arma 'n spinare ?
Of, of și aoleo !
25 —Nu mi-e arma grea'n spinare,
Dar mi-e dor de maica tare (bis).
Of, of și aoleo !
Fóie verde trei granate,
Regimentul doi cetate
30 Mult e dus în strinătate,
Și n'are cine să'l cate.
Of, of și aoleo !
Mama din pămînt nu póte,
Tata este prea departe. (bis)
- 35 Of, of și aoleo !
Fóie verde trei coceni,
Sus în deal la Cotroceni,
Este-un regiment de gen.
Of, of și aoleo !
40 Gorniștiī marșu sunānd, (bis)
Comandanțiī comandānd, (bis)
Of, of și aoleo !
Și dacă ai greșit în front,
Numa'n palme 'n ghiont te scot
45 Și ce-va de mai grăiești,
La carceră nimeresti. (bis)
Of, of și aoleo !
Cānd e sórele 'n chindie:
— Haī copii la teorie.
50 Of, of și aoleo !
Siliți copii de 'nvětați
Numa să nu desertați; (bis)
Of, of și aoleo !
Căci dacă veți deserta,
55 Garda pteți v'o mânca.
Of, of și aoleo !
Mai la vale de cazarmă
Un azil de domnișóre, (bis)
Of, of și aoleo !
60 Domnișóre tinerele
Mor sergențiī de pe ele !
Sergențiī când se-adună,
Nu vorbesc vr'o vorbă bună,
Și vorbesc tot vorbe rele
65 Pentru fete frumușele,
Cu igreta fālfāind
Și cu cocarda lucind (bis)
68 Of, of și aoleo !

FOIE VERDE TREI BUJORI

Auđită de Chr. N. Țapu din gura lui Gheorghe Petrescu, Picher, Petresci (Gorj).
Veđi-l și în *Cartea de dor*.

- Fóie verde trei bujori,
Adio, mamă, frați, surori ;
Să vė mai revėđ odată
Și-apoi pot să mor.
5 Fóie verde de stejar,
Vaí, sėrmanií marinarií,
Duce viața cu amar,
Făcėnd termen de cincė aní !
Fóie verde de trei flori,
10 Aí reginei sınt feciori ;
Eí se duc ca fluturií
Și vin ca călugărií !
Cine-a prelungit armata,
Dumneđeú să-í dea rėsplata :
15 Să-í ía mána și-un picior
Ca s'ajungă cerșetor !
Cine m'o fi blestemat,
Mărire să le străbat,
Pin' la Oceanu 'nghețat ?
20 Nu m'a blestemat la lună,
Ca să staú cu arma 'n mână ;
Și m'a blestemat la nor,
- Ca să staú sus pe vapor !
Mână, mână, lopătar,
25 Mână pėn' la țermul meú,
Țermul meú cel părintesc,
Unde-am născut
Și crescut.
Fóie verde trei sfăntóice,
30 De la Galați mai incóce,
Este o cărciumă în pãrlóge,
Ținută de trei Turcóice,
Vinde vinu trei sfăntóice,
Beaú marinarií sėracií.
35 Vinu 'í bun de Drăgășanií
Ocaua opt-đeci de banií,
Beaú marinarií sėrmanií.
Fóie verde íarbă mare,
Când eram la recrutare,
40 Eram frumos ca o flóre,
Ce sta vara la rėcóre ;
Dar acum la liberat
Mult sınt palid și uscat,
Parcă 'n temniță am stat !

FOIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiú, din Petresci de sus, (Gorj).

- Fóie verde mărăcine,
Tu plecí, neică, de la mine ;
Du-mė, neică, și pe mine
Neică, 'ntr'o țară cu tine !
5 — Fóie verde de měr dulce,
Bucuros, mândro, te-aș duce ;
Da mĩ-e murgu tinerel,
- Nu ne duce doi pė el,
Și mĩ-e murgu de trei đile,
10 D'abia mė duce pe mine ;
Fóie verde de dudăú,
D'abia 'mĩ duce trupu,
Trupu cu pėcatele,
Mijlocu ęu armele.

- 15 — Fôie verde mărăcine
 Tu plecî, neică, de la mine ;
 Du-mă, neică, și pe mine,
 Neică, într'o țară cu tine!
 — Mândro, unde mă duc eă,
 20 Nu-î nici ȳarbă, nu-î nici grău,
 Numa sânge pենă 'n brău!
 Fôie verde de dudău,
 Mândro, unde mă duc eă,
 Nu e ȳerbă,
 25 Nicî nu-î nalbă,
 Numa sânge pենă 'n barbă !

FRUNĐULIȚA USTUROI

A se confrunta și variantele de mai sus «Recrutul și Moșnegul» pag. 356—358.
 Auđită de Chr. N. Țapu de la Gh. Porumbescu, din Novaci (Gorj).

- Frunđuliță usturoi,
 Colea 'n vale 'ntr'un zăvoï,
 Face Badiu case nouï,
 Cu ferestrele la sóre,
 5 Cu ușile 'n vентu mare.
 Foicică și-o lalea,
 In casă cine ședea ?
 Un bosnég, bosnég bătrân
 Și mi-ș avea d'un copil.
 10 Sămbătă l'a logodit,
 Dumineeă l'a nuntit.
 Lunî scóse plugu din obor,
 Și mi-l porni pe ogor.
 Nicî o brazdă n'a brăzdat,
 15 Pe el la óste l'a luat.
 Dar băiatul ce'mî đicea ?
 Din gurița lui grăia :
 — Fa, nevastă, mândra mea,
 Și tu, măre, să m'aștepți,
 20 Șapte anî și jumătate,
 Să m'aștepți în direptate.
 Și, măre, tu să'mî sădești
 Trei vetre de busuoc.
 Busuoc d'o resări,
 25 La șapte anî și jumătate,
 Să știî bine c'oi veni ;
 Busuoc n'o resări,
 Pên 'la șapte anî și jumetate,
 Tu să nu mai aștepți, frate !
 30 Tu puică să te logodești,
 Și cu altu să trăești !
 Ea, măre, că m'aștepta
 Șapte anî și jumetate,
 Busuoc că 'mî semena,
 35 Busuoc nu resări.
 Ea, măre, se logodîa ;
 Sămbătă s'a logodit,
 Duminecă s'a nuntit.
 Dar bosnégu ce 'mî făcea ?
 40 Sapa 'n spinare c'o lua
 In deal la vie 'mî suă.
 Săpa via din tulpină
 S'o sece la rădăcină,
 Strugurî verđi și pęguiți,
 45 Peste gardurî asvirliți.
 Dar bosnégul ce 'mî făcea ?
 Ochiî la vale arunca,
 D'un voinicel că 'mî vedea,
 D'un voinicel ortoman
 50 P'un cal bun și Dobrogén,
 Cu mustăți în tóte părți,
 Par 'că-î vrej de castraveți.
 Dar bosneagu ce 'mî făcea ?
 Nicî gândul nu 'l isprăvia
 55 Pենă voinicel sosia.
 Dar voinicelu 'mî venia,
 Către unchiaș îi đicea :
 — Bună-điua, moșule !
 — Mulțamesc, copilule !
 60 — Frunđuliță și-o lelea,
 Măi moșule, dumnea-ta,
 De ce sapî tu via așa ?
 Și mî-o sapî de la tulpină
 Și mî-o secî din rădăcină ?
 65 Strugurî verđi și pęguiți
 Peste gardurî asvirliți ?
 Dar moșu că răspundea :
 — S'a măritat noru-mea ;
 De foc de inimă rea,
 70 D'aia sap eă via așa.
 — Frunđuliță ș-o lalea,
 Măi, moșule, dumneata,
 Ia lasă-ți via așa ;
 N'o săpa de la tulpină
 75 Și o seca din rădăcină !
 Și lasă-ți via așa,
 Hađda, să-ți ved nunta !
 Dar bosnégu ce făcea ?

Sapa 'n spinare c'o lua,
 80 Cu voinicu acas' pleca,
 Și porțile le descuța
 Și la grajd că mi-ș mergea,
 Calu 'n grajd că mi-l băga
 Și 'n casă că mi-ș intra
 85 Și la masă că 'mî ședea.
 Meseniș cum îl vedea,
 La el țintă se uita
 Și din gură că grăia :
 — Cată f...u-î mămă-sa,
 90 Dar cine-o mai fi și ăsta?
 Șade la masă nechemat,
 Bea paharu neînchinat ?

Dar voinicul ce'mî ȃicea ?
 — Mă moșule, dumnea-ta
 95 Ia scôte-mî, tu, mireasa,
 Să-mî sêrute mânuța,
 S'o dăruesc cu ce-va.
 Moșul mireasa scotea,
 Mănuța î-o sêruta.
 100 Ea inelul cunoștea,
 Inelul din logodit,
 Și din guriță 'm ȃicea :
 — Beți, copii, ospetați
 Și de cale vē cătați;
 105 C'asta-î bărbătelul meu,
 Care-î dat de Dumneȃeu !

TU TE DUCI, BADE SERACE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Vacariț, din Ocna Sibiilor (Transilvania).

A se vedea și varianta «Fôite verde mărăcine» pag. 361—362.

— Tu te duci, bade sêrace,
 Eũ cu dorul tēũ ce-oĩ face ?
 — Tu ți-î face, mândro, bine,
 Căcĩ mai sint feciorĩ ca mine ;
 5 Dar eũ m'oĩ face mai rēũ,
 Căcĩ mē duc din satul meu !
 Mândro, unde mē duc eũ,
 Nu veȃi firicel de grăũ,
 Numaĩ sânge pēnē 'n brēũ :
 10 Sânge de-al Muscaluluĩ,
 Pēnē 'n cōma caluluĩ ;
 Și sânge de-al Turculuĩ
 Pēnē 'n cōma murguluĩ !
 Mândro, mândrulēna mea,
 15 De te-ajunge dor de mine,
 Ia drumurile de-a-lungu,
 Orașele de-a rēndu ;
 Unde te-o ajunge dor de mine,
 Sue 'n munțiĩ luĩ Tirol
 20 Și 'ți fă ochisorĩ rōtă
 Și te uĩtă 'n lumea tōtă.

Und'eĩ vedea steag implântat,
 Acolo oĩ fi picat,
 Tot în sânge închegat !
 25 Tot în sânge d'el roș
 De la feciorĩ d'eĩ frumoșĩ !
 Mândro, mândrulēna mea,
 Mândro, semnul mĩ-oĩ afla,
 La piclōre țarbă mare
 30 Și la brēũ holdă de grăũ,
 Și la guriță
 Tămăiță ;
 Din ochi-ți
 Doĩ păuniți,
 35 Din sprincene
 Douē pene ;
 Din buzițe
 Scântelute
 Și la gât
 40 Șaschiũ 'nflorit,
 Că de grea mōrte-am murit !

IN VĚRFUȚUL NUCULUI (VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ștefan Munteanu din Brașov, Transilvania.

In vĚrful nucului Cântă-și puful cucului, Maî în jos pe rămaurele, Cântă și 'două turturele, 5 Maî în jos pe la tulpină Cânt'o pasĚre streină. Și-așa cântă de cu jele. Frunđă, IĚrba tótă pĚre, SĚ opresce sfintul sóre, 10 Și Ies maîcile în cale; Num'a mea nu maî Ieșġa Să 'mġ asculte pasĚrea Cum mġ-a cântat patima ? Maîcă, măîculița mea, 15 De te-a lovi dor de mine, Ia drumuțul de-alungu, Orașele de-a rĚndu, Că pe mine mi-ġ afla În fundul Italieġ, 20 La compania mândreġ, Supt o trupină de brad Acolo mi-ġ afla 'ngropat, Unde NĚnțul m'a pușcat, Mândre semne mi-ġ afla :	25 La picġore Iarbă mare, Pe la brĚu Holdă de grĚu, Din buzulița 30 Schinteiuța, Din gurița Tămăița, Din ochiți Doġ păuniți; 35 Din sprincene Douġ pene, Și din frunte IĚrbă verde. Și la gât 40 Șaftiũ florit Că de grea mórte am murit. De plasa cuțituluġ, De pușca 'mpĚratuluġ; Făr' de lumină de céră, 45 Făr' de om din a mea țĚră, Făr' de lumină de sĚu, Făr' de om din satul meũ !

EȘI, MANDRA, PAN' LA FERĚȘTRA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ștefan Munteanu din Brașov, Transilvania.

Eșġ, mândră, pĚn' la ferĚștră Și te uġtă 'n sus pe cóstă. Eșġ, mândruța, din chilie Și te uġtă 'n sus spre vie, 5 VĚđġ pe drum cine cobórá ? Un car mare cu povară. Și te suġe 'ntr'un mĚr dulce, VĚđġ bădița cum se duce	Cu cămașa luġ cea nouġ, 10 Cu inima ruptă 'n douġ. Eșġ, mândruța, 'n drumul sĚu Și-ġ dă tu inelul tĚu Și te uġtă după el Cum se duce cġtinel. 15 Pentru ce nu merge tare ? Că rĚu inima ġ dóre.

Și se duce fluerând
 Și din ochi tot lăcrămând
 Și din gură cuvântând :
 20 — Plânge-mă, mândră, cu dor,
 Că ți-am fost voinic fețor
 Și ți-am fost drag pe plăcere
 Pe voia și mângâere,
 Pe plăcerea ochilor,
 25 Pe voia părinților.
 Când porunca mă-a picat,
 Dómne, dă-mă m'am supărat;
 Când am prins a o ceti,
 Inima mi se topi !
 30 Mândra mea, mândră iubită,
 Nu-ți fie voia urită
 Și inima rău scârbită ;
 Că de-a fi 'n lume vr'un bine,
 Eă iar voiă veni la tine
 35 Și de-a fi 'n lume vr'o pace,
 Eă iară mă voiă întorce ;
 Dar de-a fi vr'o răutate,

M'oă lipi lâng-o cetate
 Și ți-oă scrie mândr'o carte.
 40 — Aă, bădică, bădișor
 Scrie-mă, scrie-mă, că mi-ă dor,
 Dar n'o scrie cu cernelă
 Că de-acea 'ă multă 'n țeră,
 Și n'o scrie cu cărbune
 45 Că de acela 'ă mult în lume,
 Ci mă-o scrie cu argint
 Să știă că-ă de la iubit.
 Cărticică 'n cornurele
 Pe de lătură cu mărgele
 50 Cine-o prinde s'o citescă
 Lăcrămile să'l pornăscă.
 Și n'o scrie tare greă
 Să o pot ceti și eă.
 Eă oă ceti prin grădină
 55 Și sêra pe la lumină
 Cu suspinul din inimă,
 Și-oă ceti prin pomișori
 Cu lăcrămă din ochișori !

PORUNCITU-MI-O ION

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Vacariul din Ocna Sibiilor, Transilvania.

Poruncitu-mă-o Ion
 Din Clușiă, din batalion,
 Să-ă fac pênă de țitron.
 Eă încă ă-am poruncit

5 Pe șuierul vântuluă,
 In casarma Clușiuluă,
 Că țitronul s'a scumpit
 Și pênă nu ă-am gătit !

REMAS BUN TATA ȘI MAICA

Auăită de Chr. N. Țapu de la Ștefan Munteanu, din Brașov, fost sergent în armata Austriacă în Bosnia.

Cântă cucu dintr'o cracă,
 Rêmas bun, tată și maică ;
 Cântă cucu 'n peră cu floră,
 Rêmas bun, fraă și suroră.
 5 Eă, când am eșit din sat,
 Dia bună mă-am luat.
 De la clopu meă cu pênă,
 De la tată, de la mamă ;
 De la grădina cu floră,
 10 De la fraă, de la suroră ;

De la pêrul cel cu pere,
 De la veră și de la vere ;
 De la pruniă înfloriă,
 De la prietină și iubiă.
 15 Vin din vie n'oă mă bea,
 Pretină bună n'oă mă vedea.
 Rêmă tu, iubită țeră,
 De-oă trăi, să te calc érá.
 Știă eă bine c'oă veni,
 20 Dacă treă ană oiă plini,

Dar trei ani, e vreme lungă
Cine poate să-î ajungă ?
Și pe-atunci dac' oiă veni,
Förte tare-oiă bătrâni,
25 La nime n'oiă trebui.

Dar îmi dicită mândra mea :
— Nu te, bade, -supăra,
Că ori când i înturna,
Drag mi-î fi ca acuma !

VOINICESCI - HAIDUCESCI

CE MI-E DRAG PE LUME

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Constantin Baranca, din Horez, (Vâlcea).

A se vedea mica variantă «Frunză verde avrâmesă» pag. 250, colecția E. Sevastos. Idem «Calul și nevasta» pag. 298, colecția G. Dem. Teodorescu.

Fôie verde trei alune, Ce mî-e mie drag pe lume? Potecéua din pădure, Pardosită cu alune, —	Voinic verde de gânduri ;
5 Cu alune mărunțele, Se plimbă pușca prin ele, Că-î trosnește sub picere.	15 Calu trage la conace Și voinicul unde-î place! Ce mî-e mie drag în cale? Cărarea cea după vale, Făcută de-o fată mare
Ce-mî e drag pe lumea asta ? Calu, pușca și nevasta :	20 Și d'un voinicel călare, Tot trecînd la vrăjitoare, Să ghicéscă ce mî dore? Focul de la inimióră, La inima mea e rană.
10 Nevasta te primenește; Pușca de hoști te păzește ; Calu te înălătorește ! Calu-î negru de drumuri	25 Nu e rană de cuțit Și mi-e rană de iubit !

CE MI-E DRAG MIE PE LUME

(VARIANTA)

Culesă de Chr. N. Țapu de la N. Firculescu, Grecești (Mehedinți).

Ce mî-e drag mie pe lume ? Marișo, stejarul, Păduricea verde, Trandafirule,	Trandafirule, Bobocelule !
5 Bobocelule! Poteceaua de pe culme, Pardosită cu alune,	10 Cu alune 'nghiorate, Să 'm iubesc două cumnaté, Două cumnate și-o soră, Două surori și o cumnată Și pe o bătrână din vatră !
-

FRUNȚULIȚA FOI SMICÉUA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Cazacu, lăutar, Ștefănești (Gorj)

Frunțuliță foi smicéua, Pe valea cu turturéua, E lăstarul cât undréua, Frunțuliță cât paraua. 5 Imi luaî pușca și vergéua, Și 'mî apucaî potecéua, Potecéua de pe culme, Pardosită cu alune, Cu alune mititele, 10 Scârție ghîata pîn ele; Potecéua după vale, Făcută d'o fată mare, Urdinând la vrăjitóre,	Să'mî facă să mă omóre; 15 Potecéua dintre fagi, Făcută de doî dănaî, Urdinând la noi la vaci. Frunțuliță solz de pește, Primă vara că'mî sosește, 20 Câmpurile că'mî verdește, Mândra la pânză 'nălbește, Neica de plug se gătește. Când neica plugu pornește, Mândra 'n luncă hăulește. 25 Cine î om atunci trăiește!

VERDE, VERDE DE NAUT

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Cazacu, lăutar, Ștefănești (Gorj).

Verde, verde de năut, Mă uitaî la răsărit, Văduî primă-vara viind; Primă-vara că'mî sosește, 5 Tóte câmpurile 'nverdește, Neica la plug că'mî haiește, Mândra la pânză 'mî nălbește, Cine-î om atunci trăiește! Neica 'mî haiește la plug	10 Și eú cu mândruța 'n crâng; Neica 'mî hăiește din gură, Eú cu mândra 'n curmătură. Verde, verde d'o mălură, Șed cu mândra 'n bătătură 15 Și nu sînt sătul de gură. Mândra neichiî, puî boboc, Dă'mî gurița să mă joc, Să'î dea Dumneđu noroc!

PE DEAL VIU, PE DEAL ME DUC

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești (Vâlcea).

Fóie verde de năut,
Pe deal viu, pe deal mă duc
Și n'aud gură de cuc,
Numai gură de voinic.

5 Vońnicei codrului,
Nu vė dareți somnului,
Că somnul e 'nșelător,
De vońnicii călătorii!

DRAG MI-A FOST CALU BALAN

Culésă de Ilie Constantinescu, din Dioști, Romanați. Acésta doină era la modă cum vre-o 10 ani în acea comună.

Frunză verde leuștén,
Drag mî-a fost calu bălan,
Calu alb și șaua verde,
Ține'l, Dómnne, nu mi-l pierde,
5 Că l'am mai pierdut odată
Și l'am cătat țara tótă,
Bucureștii jumătate

Și Craiov' a treia parte
Și l'am găsit la Focșani,
10 Priponit d'un leuștén,
— Leuștén, cin'te-a sădit ?
— Marița care-a fugit.
— Leuștén, cine te-a pus ?
Marița care s'a dus !

FOIE VERDE DE TULPAN

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, Vladimir, — Gorj.

Fóie verde de tulpan,
Drag 'mî-a fost calu băjan,
Și vońnicu Țortoman.
Cal bălan și șaua verde,
5 Ține-l, Dómnne nu'l mai pierde
Că l'am mai pierdut odată,

L'am cătat o vară tótă ;
L'am găsit în București
La căjmarii? căjmarii boierești,
10 Și pus lângă florii domnești,
Să-l mai veđi, tu, nu'l cunoști!

CAL BALAN ȘI ȘAUA VERDE (VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gh. Nicolăescu, Pietrósă, Vâlcea.

Cal bălan și șaua verde, Ține'l, Dómnne, nu mi-l pferde, Că mi l'am pferdut odată, L'am cătat o vară tótă,	5 Și-o Iarnă și jumătate ; Și l'am găsit în Focșanl, Legat de un leuștén !
---	--

FRUNĐULIȚA FILALEA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Oaie Iăutarul, Dioștî, Romanașl

Frunđuliță filalea, F...o 'n bot inima mea, De ce nu e cum era, Când eram în fiórea mea ? 5 Tășam calul cu scara, Iebínca, trăgétórea, Aplecându-mě pe șea,	S'adun câte-o viorea, Să mî-o fac de-o chiticea, 10 S'o trimet la mândra mea ; În pădure la Scorila, Unde cântă cinteza Și mî-o 'ngână presura !
---	---

FOIE VERDE ȘI-O LALEA (VARIANTA)

Fóie verde și-o lalea, F...o 'n bot inima mea, De ce nu e cum era, Când eram în vremea mea ? 5 Tășam calul cu scara Aplecându-mě pe șea, Ca să rup o viorea,	Scobind cu bričiuł la ea, Ca s'o duc la mândra mea, 10 Care m'am iubit cu ea Din copilăria mea ; Să mi-o puțe 'n sên la pfele, Să mi-o dea când eũ i-oĩ cere-o.
--	--

LUNCA CALINEȘTILOR

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Zanescu, Vladimir, Gorj.

Lunca Călineștilor	Unde ajungea,
În toate vere	15 O tăia.
Făcea mere.	— Stați, frați,
De păzit cin' le păza ?	De mă judecați
5 — Un băiat și-o fată mare	Și la urmă mă tăiați.
Mi-și păzira cât imi vrură.	Und' s'o fi mai dovedit
De mână că mi se luară,	20 Om tăiat
La biserică 'mî plecară.	Nejudecat ?
Frații ei că mî-o aflară.	— Du-te, fată, sănătósă,
10 Frații ei,	Dac' ai fost așa sfătósă ;
Ca niște smei,	— Du-te, neică, sănátos.
Cu cuțite poleite,	25 Ca un trandafir frumos !
Cu bețele aurite,	

VOINIC LOTREAN

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ionița G. Mateiaș, Mieța, Dolj.

Fóie verde de lipan,	Nu te-oî mai vedea suit,
Bată-te crucea de deal ;	Și la cruce tăbărit,
Când eram voinic Lotrén,	Și cu murgu priponit,
Te suiam, te coboram,	10 Să puî masa să mănânc,
5 Eû de tine nu grijam.	Să mă 'nchin la Duhul Sfint
Dar acum am bêtrânit,	

DRAG MI-A FOST

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu, R.-Vâlcea.

Fóie verde mărăcine,	Și c'un puî fript de găină,
Drag mî-a fost și 'mî pare bine,	Și cu plosca la cîochină,
C'am cal negru pe supt mine	Plină de țuică de prună,
Și cu șaua de meșină,	De la Leana din grădină,
5 Și cu disagi cu păine,	10 Ea ȓice că nu e bună !

ME MANA TAICA LA PLUG

Auđită de Chr. N. Țapu de la Stancu Ión, din Cucuiești —Teleorman.

Fóie verde de năut, Mě mână taica la plug ; Nu știu boii să-ı înjug : Eú ıı înjug cu códele, 5 Eı mẽ 'mpung cu córnele. Că și plugu ı dandana ; Niște lemne înșiruite,	Niște fiare ruginite, Niște vite amărıte. 10 Mě mână tata la sapă ; Bat'o potca muncă slabă. Sapa'ı grea, códa-ı scurtă, Numaı vėd parale 'n pungă!
--	--

DAR'AR DUMNEDEU SA NINGA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Schiopu, din R.-Vâlcea.

Dar'ar Dumneđeu să ningă, Să'mı încing calul c'o chingă Și pe urmă să maı plouě, Să'ı încing într'amėndouě ;	5 Să'mı tai drumurile 'n douě, Să'mı scutur ıarba de rouě, Să'mı prind ibomnicea nouě!
---	--

FOIE VERDE BOB NAUT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Ión Băcioiu, din Petrescii-de-sus — Gorj

Fóie verde bob năut, Bob năut și foı de nuc, Și-așa 'mı cãntă un puı de cuc, Să'mı puı șaua să mẽ duc, 5 Să mẽ duc că. sınt voinic, Și-am parale la chelcug, Să cinsșesc mândrele 'n tērg. Am parale și rubıele	Să'mı cinstesc mândrele mele ; 10 Am parale și-o rubıa, Să'mı cinstesc mândruța mea, Care m'am ıubit cu ea, Din copilăria mea, Din braț de la maică-sa, 15 De când era mititea !
--	--

FOIE VERDE TREI SPANACE

Auđiță de Chr. N. Țapu de la lăutarul Gheorghe Costea, din Saceni — Teleorman.

Fóie verde trei spanace, De la București încóce, Este-o cârciumă 'n pârloge, Și are vin de trei soróce, 5 Și mi-l vinde trei Nemțóice, Trei Nemțóice, trei Jidófce, Cine'l bea copii nu face. Numaí maíca l'a bėut,	L'a bėut că 'n'a știut, 10 Dór pe mine m'a făcut. M'a făcut numa pe mine, Se temea lumea de mine; Dar să fi făcut vr'o doí, trei, Se temea Turnu de noi! 15 Ea m'a făcut dór pe mine, Se teme Giurgiu de mine!
--	---

LA CARCIUMA DIN PARLOGE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Stancu Ion, Cucuieți — Teleorman.

La cârciuma din pârloge, 'Mí este vin de trei soróce, Și mi-l vinde trei Nemțóice, Trei Nemțóice, trei Jidófce, 5 Cine bea copii nu face.	Dar și mama a bėut, Pe mine tot m'a făcut, De știú calul să'l înching Și armele să le 'ncing!
---	--

FOIULIȚA POPALNIC

Auđiță de Chr. N. Țapu de la N. Ionessu, Dozești, Vâlcea.

Foíuliță popálnic, Fire-ai codru afurisit, Nu veđi vara c'a venit, Copacii tođi a 'nverđit, 5 Și tu șeđi negru încănit?	Și cucu că m'í-a venit, Mititel și jigărit Și tu șeđi negru 'ncănit, Fire-ai codru afurisit!
---	---

FOIE RUPTA 'N CINCI

Auđită de Chr. N. Țapu din gura lui Ión Preuteșescu, Novaci, Gorj.

A se vedea varianta prescurtată No. 201, pag. 162, colecția d-lui Bibicescu.

Idem a se vedea variantele de mai sus : zace un voinic și colea'n vale pag. 307—308.

Fóie verde ruptă 'n cincî, Plin îi codru de voinicî, La tot bradul câte cincî. Dar la un brad tot mai mare 5 Zace un voinic de lungóre, Cu mândruța la picîóre, Tot mutând la perinóre, Nicî la umbră nicî la sóre, Nicî la cap, nicî la picîóre! 10 La perinóre mutând, Din ochî negriî lăcrămând,	Și din guriță dîcînd : — Zacî, bădiță, orî te scolî, Orî mai dă-mî și mie bóla ? 15 Cacî mie mi s'a urî, La perinóre mutând, Din ochî negriî lăcrămând ! Tot mutând la perinóre, Nicî la umbră, nicî la sóre, 20 Nicî la cap, nicî la picîóre,— Tu zacî, badeo, de lungóre !

M'A FACUT MAICA PE MINE

(VARIANTA)

Culésă de I. Odor, de la Mihai Guran, Podu-Vadului.

Fóie verde mărăcine, M'a făcut neica pe mine Și se duse vâlva 'n lume. Da dacă făcea mai mulțî, 5 Gemea codru de hađuci, La tot fagu câte cincî. Dar la fagu ál mai mare,	Zace un voinic de lungóre, Cu-a lui mândră la picîóre. 10 Mândra de'n grai imî grăia : — Orî zacî, orî te școlă, Orî mai dă-mî și mie bóla ? Să bolesc bóla cu tine, Și-apoi să mor, vai de mine !

ASTA-ȚI BEU ȘI MAINE BEU

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Michaï, București.

A se vedea Vulpian, colecție de poes. pop. pag. 9, No. 1 și ca varianta «haiducul» G. Dem. Teodorescu, pag. 290.

- Astă-țî béú și mâine béú,
 Mě mir banî de unde ȳăú ?
 Nicî cu cósă nu cosesc,
 Nicî cu sapa nu prășesc,
 5 Mě mir banî d'unde găsesc ?
 Din cârcîumă nu lipsesc.
 Ȑiua béú cu mândrele,
 Nóptea isbesc tufele,
 Să'mî câștig paralele,
 10 Ce le-am bėut cu mândrele !
 Fóte verde ȳarbă négră,
 Taïca, maïca tot mē'ntrėbă,
 Ce munculiță mî-e dragă ?
 Taïca, maïca, mē măn la sapă;
 15 F... 'o'n códă, nu mî-e dragă.
 Sapa'ȳ scurtă, códă-ȳ lungă,
 Nu maï veđî para la pungă !
 Veni sórele la cãlcãî,
 Puseȳ sapa cãpătãȳ
 20 Și cu códă mē'nvãliȳ !
 Taïca mē mănă la plug ;
 F...u-l în c... meșteșug,
 Nu știũ boiȳ să-ȳ înjug.
 Eũ îi înjug cu córnelē
- 25 Eȳ se 'ntorc cu códele ;
 Plugul este góngă rea,
 Dă cu córne 'n burta mea.
 Taïca, maïca mē măn'la cósă;
 F... 'o'n códă bătãȳsă.
 30 Trășeȳ douē treȳ brazde,
 Fómea la pãmînt mē trase !
 Dacă veđui și veđui
 O trãntiȳ d'un păducel ;
 Dacã veđui și veđui
 35 O luaȳ la subȳióră
 Și-apucaȳ pe drum la vale,
 Mē 'ntãlniȳ c'un meșter mare :
 — Mãî meștere, meșter bun,
 Așeđă cușnița 'n drum
 40 Și lucrėzã fãrã cãrbuni.
 Să'mî faci tu d'un cãțel,
 D'un cãțel, d'un bãltãcel,
 Sã nu-ȳ puȳ códă de teȳ,
 Cã n'are lemnu temeȳ.
 45 Sã nu-ȳ puȳ códă de ulm,
 Cã nu este lemnu bun,
 Și să-ȳ puȳ códă de corn,
 Când oi da, sã mî-l adorm !

FOIE VERDE TREI SCAIEȚI

(VARIANTA)

Auđitã ae Chr. N. Țapu de la lãutarul Ion Stancu, Cucuești — Teleorman.

<p>Fóte verde trei scaieț, F...u-le copiii toți, Cui imi strigã cá sunt hoț. Nu sunt hoț, ci sunt haiduc, 5 De unde iaũ, nu mai duc. Astã-đi beũ și mãine beũ, Mẽ mir bani de unde iaũ ? Cã cu cõsa nu cosesc, Nicĩ cu sapa nu prãșesc ; 10 Din cãrcũmã nu lipsesc,</p>	<p>Baniĩ 'n pungã isvoresc, Ca nisipu se prãșesc. Se mirã și cãrcũmariĩ, De unde le mai daũ baniĩ ? 15 Țiua 'mi beaũ cu mãndrele, Pe la tõte umbrele ; Nõptea isbesc tufele, Lovesc buturugele, Taman ca nebunele !</p>
---	---

DUNARE, APA VIORA

Auđitã de I. Constantinescu de la I. Const. Petre, Dioști, — Romanãști.

A se confrunta o variantã din colecția Sevastos «Cãntece moldovenești» pag. 14 n. 2.

<p>Fóte verde de negarã, De negarã, de secarã, Dunãre, apã viorã, Face-te-aĩ negrã cernelã, 5 Sã te pun in cãlimarã, Sã te scriũ pe-o hãrtiõrã, S'o trimet la maica 'n țarã. Sã'mi dea bani de cheltuialã</p>	<p>Și haĩne de primenialã 10 Și un cal bun de cãlãrie, Cã sã plec in haiducie Ce-oĩ cãștiga sã-ți daũ ție ! De-oĩ cãștiga poli, argint, Sã ți-i daũ sã-i puĩ la gãt ; 15 De-oĩ cãștiga cai și boi, Sã-i impãrțim amẽndoĩ !</p>
---	--

CAND ERAM COPILAȘ MIC

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Văleanu, lăutar — Roșiorii-de-Vede.

- Frunđuliță de năut,
 Când eram copilaș mic,
 Aveam minte de voinic,
 Nu mă hodineam nimic.
 5 Dacă mă făcuî mai mare,
 Mă hodinesc de-a călare.
 Cine mă vede călare
 Toți îmi ȳice : căpitane !
 — Nu 'mî mai ȳice căpitane,
 10 Veȳi și ȳi-mî pe nume : Ióne !
 Căpitaniî sînt la tîrg,
 Eũ sunt Ionel din crîng,
- Căți trec, toți de el se plîng.
 Mă băete, băeȳaș,
 15 Cu față de copilaș,
 La inimă om vrăjmaș,
 De unde ești, băeȳaș ?
 Din ce sat, din ce oraș ?
 Aî luat la mână răvaș,
 20 Să nu pătimești ce-vași ?
 De aî banî mai multiceî
 Să'mî daî și mie din ei,
 Să-ȳi fac la mână răvaș
 Să nu pătimești ce-vași !

S'A TRECUT VINEREA MARE

Culésă de I. Odor, din com. Cireș — Prahova.

- Frunȳă verde salbă móle,
 S'a trecut Vinerea mare,
 S'a rărit codru pe póle, —
 Haîducîi scobor de vale,
 5 De vale la lunca mare,
 Să 'mpărȳescă la parale, —
 La parale gălbioare
 Strălucesc ca sfântu sóre.
 — Căpitane Dragomire,
 10 Impărȳește la banî bine,
 Să nu trag cu flinta 'n tine.
 Așa căpitan auȳia,
 La toți grămeȳi le făcea.
 O grămadă rêmânea
 15 Și la cărciumă mergea
- Și bea și se 'nveselea ;
 ȳiua bună că 'și lua,
 P'acasă că se ducea.
 Primă-vara că 'mî venîa,
 20 Iar cu toți că se 'ntâlnea,
 Din Giurgiu și din Galați,
 Și 'mî intră 'n codriî jurați.
 — Căpitane, vara 'ȳi trece,
 Din două una 'ȳi alege :
 25 Saũ la muncă,
 Saũ la luncă,
 Saũ la câmp in halagiucă ?
 Să câștigî la gălbioriî,
 La purtare is ușori
 Și la schimbare cu sporiũ !

CINE E VOINIC, VOINIC

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Văleanu, lăutar, Roșiorii-de-Vede.

A se vedea varianta, pag. 161, din colecția d-lui Bibicescu.

Frunđușiță tiriplic, Cine e voinic, voinic Urcă séra la colnic, Fără băț, făr' de nimic,	5 Numa cu pălmile góle, La bréu cu-șapte pistóle, Patru pline și trei góle!
---	---

FOIE VERDE MARACINE

Culésă de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir, Gorj.

A se vedea varianta «Potera» pag. 294, colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

Fóie verde mărăcine, Ține, mândră, ușa bine, Să-'mî pun mâna pe baltăc, Să-'mî veđi strejii ce-o să'î fac. 5 Să-î daú un pumn după cap, Că sînt mulți bātu-i-ar focul,	De nu 'î maî incape locul! Fie câțî de mulți, nu'mî pasă, Numaî tu să'mî fiî acasă, 10 Să le gătești demăncare Trei fripturi și trei rasóle, Cu ce-o curge din pistóle!
---	--

VUI, VUI, MANDRELE MELE !

Culésă de Ilie Constantinescu de la Ion Petre, Dioști, Romanați.

Vuî, vuî, vuî, mândrele mele, Cele 'nalte supțirele Și retrase la sprâncene, Care mă iúbiam cu ele, 5 Din tinerețile mele! Să vė strângeți câte trele, De prin văi, de prin vâlcele, Să serbăm d'o sėrbătóre, Că mi-e Gligă la 'nchisóre, 10 La 'nchisóre la gros mare, Pentru o trėnță de basma,	Cu cincî miî de polî în ea. Fóie verde ș-o lalea, Ș'o lalea ș-o micșunea, 15 Maică, măițulița mea, Vinde, mamă, ce-î avea Și mă scapă de belea, Că mie mi s'a urît, Tot suind și coborând, 20 Cu fiarele după gât! Fiarele mî-aú ruginit, Măinele mi-aú putređit!
---	---

VUI, VUI, VUI, MANDRELE MELE

(VARIANT)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Baranca—Peșteana-de-sus—Gorj

Vuï, vuï, vuï, mândrele mele, Cele 'nalte supțirele, Cam trase pe la sprâncene, Scurtarea ȃilelor mele! 5 Ce-ați pus cârciuma 'n vâlcele, Scurtarea ȃilelor mele? Mai țineți de-o sêrbătore, Că mî-e Gligă la 'nchisore, La 'nchisore la gros mare, 10 Cu fiarele de picîore, Cu cătuși la mâinișore! Lanțurile aũ ruginit	Picîorele mî-aũ rãnit! Vinde-ți, maică, averea 15 Și mē scapă de belea. Că mie mî s'a urit Tot suind și coborând, Cu fiarele zorzoind, Picîorele mî-aũ rãnit! 20 Vinde-ți, maică, ce'i avea Și mē scapă de belea. Vinde-ți, maică, porcii toți Și scapă-mē că nu mai pocî

INFRUNDEȘTE, CODRE, BINE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Văleanu, lăutar, Roșiorit-de-Vede.

Frunțuliță mărăcine, Infrundește, codre, bine, Că ca mâine intru 'n tine Cu doî-spre-ce după mine,	5 Imbrăcați cu haîne verđi, Intră 'n codru, nu mi-î veđi! <i>In alte variante ultimul vers sună:</i> Intră 'n tine, nu'î mai veđi!

CANTA, CUCE, NUMAI MIE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la I. Mihaï, București.

Fôie verde iasomie, Cântă, cuce, nu mai mie, Că la vară nu se știe, C'oî să plec în haîducie.	5 Ține, codre, frunđa bine Căci ca mâine intru 'n tine, Cu doî-spre-ce după mine!

LA CARCIUMA DIN PADURE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Michai — București.

Fóye verde mărăcine,
 La cărciuma din pădure,
 Béú voinicí d'adunătură,
 Béú voinicí de séma mea,
 5 Drag 'mí-a fost la refenea,
 Cu voinicí de séma mea,
 Drag 'mí-a fost la béutură
 Cu voinicí d'adunătură :
 — Beți copii și ospetați,
 10 Beți copii și oștii
 Și la nópte s'o loviți
 Colea jos la Slatióră
 La boieru cel măi mare !
 Dar băteți, când auđia,
 15 Inainte că pleca,
 Fóye verde și-o lalea,
 Acolo când ajungea,
 La pórtă că se opría,
 Doi, trei în casă intra.
 20 Pe clocoi cum îl găsiá ?
 Tocmai la masă mânca
 Și din gură că-í dicea :
 — Bună séra, măi cocóne !
 — Mulțumim, măi capitane !
 25 — Și iar fóye și-o lalea,
 Cată f...u-í mumă-sa,
 Ce stău eú și mă gândesc,

La toți să mă căciulesc ?
 Mâna pe paloș puneá,
 30 La boieri se repeđia,
 Către drépta că'l lovía !
 — Fóye verde și-o lalea,
 Căpitane, de oi da,
 De n'oi da,
 35 Noi ce om avea,
 Tot ție țí-om da !
 Fóye verde și-o lalea,
 Paloșu că mi-l trăgea,
 Ochií că mi și arunca,
 40 Și vedea și ce'mí vedea ?
 D'o găletușă
 D'o vadră și cincí oca.
 Nicí p'atát nu mulțumía.
 Fóye verde și o lalea,
 45 Dar cocóna ce dicea ?
 — Maí am d'o sélbuliță,
 Și s'o daú la copiliță,
 Care este pe poliță.
 Căpitanu d'auđia,
 50 Intindea mâna și-o lua
 Și 'n pozlnar mi-o băga,
 Și afară că'mí ieșiá.
 Haíducii că mi-í strângea
 Și la refenea pleca !

FOIE VERDE BOB NAUT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Concilá, láutar în Urdarií-de-jos — Gorj.

Fóye verde bob náut,
 Mě dusei Joia la tég,
 Să ved caii cum se vînd
 Și păgubașii plângénd.
 5 Fóye verde d'arțaraș

Și când fu la adálmaș,
 N'aveam loc de păgubaș.
 Mě dusei să'mí iaú o pâine
 9 Păgubașii după mine !

FOIȚA FOI DE PRUN

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Michai — București.

A se vedea varianta «Hoțul de cai», pag. 299, și nota asupra istoricului acestui cântec în colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

— Foiliță foi de prun, Spune'mî, spune'mî, moș bă- [trân, Spune'mî caii cum se fur ? — Când este ceta și bură, 5 Atuîncă caii se fură. Se ia cam de dimineta, Cam pe rouă, cam pe ceta, Când ești cu mândruța 'n brațe. — Fole verde foi de nuc, 10 Spune'mî și tu, puî de cuc, Dacă'î fur, unde să'î duc ? — Supt polată de pădure, C'a crescut feneța mare, De nu te vești de călare. 15 Fole verde bob lalea, Spune'mî și tu, turturea, Înghetată'î Dunărea,	Să trec cu caii pe ea, Călare pe galbina, 20 Cu doi spre-dece după ea, Toți născuți din mumă-sa ? — Fole verde murele, Căpitane. hoțule, Ce-ai făcut pe roșbele ? 25 — La Giurgiu sêracele, Așteptă cărlanele, Să'mî primesc paralele. Fole verde foi de spânz, F...u-ți legea ta de mânz, 30 Să sui sorele 'n prânz Și pe tine nu te-am prins, Păgubașii m'au ajuns. Fole verde de lipan, Și să mergem la divan, 35 Să-ți dau banii pe cârlan !

SUPT POLELE CODRULUI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Michai — București.

Supt pólele codrului, Zac haînele haîducului ; Și le plouă și le ninge, Și n'are cine le 'ncinge ! 5 Haîducu care le-a 'ncins Șade la temniță 'nchis ! La temniță iadului, In fundu pămîntului ! Treî mă 'njură,	10 Treî mă-légă, Pentr'un murg și-o iepă neग्रă. Iepă neग्रă de furat, Lupiî să te fi mâncat, Când ești te-am despiedecat ! 15 Tu m'ai dus, Tu m'ai adus, Tu la temniță m'ai pus !

DOINA LUI CARTIAN

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Concilă, lautar, Urdariî-de-jos, Gorj.

Fôie verde mândălac, Port cămașa băibărac, Nu's fecîor de om sêrac, Și's fecîor de Ungurén 5 Îs născut în Cartian. Port căclulă d'astragan Și cămașă de tulpan, De nimenî nu am habar, Că mai am un cal cocor, 10 De'mî ȳa pasêrea din sbor. Și mai am și pe cîolacu, De nu mî-l întrece dracu. Când điceam odată hăî ! Treceam patru-đeđi de văî 15 Și-o luncă cu păduceî ;	Și mai am pe fulgeriș Te face de fugî cârmiș ! Fôie verde usturoî, F..u-vê 'n lege cîocoî, 20 Că voi ne-ați mîncat pe noi. N'o veni vremea d'apoî, Să punem primar din noi, Să vē judece pe voi Și să vē bag în zăvoî, 25 Cu măcîuca să vē moî. Să vē luăm cucónele, Să grăpăm pogónele. Câte grăpî sint pe pogóne 30 Atăța dracî în cucóne !

FOIE VERDE ȘI-O SIPICA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Mihaî, București.

Fôie verde și-o sipică, F..u-te 'n-lege richită, Când să te vêđ înflorită, Să te puî curea la flintă ? 5 Să ȳaŭ flinta la spinare, S'o ȳaŭ pe al drum la vale, Să 'ntâlnesc cîocoîu în cale. Mă cîocoîŭ, cîocoiaș,	Vino 'n sat la noi, 10 Să-ți daŭ douê, trei cîomege; Să te 'nmoî, Să ți-aŭ pîlea după cap, Să'mî fac sileap la mazdrac ; Să-ți ȳaŭ pîlea după c., 15 Să'mî fac chisea de tutun, Că ține tutunu bun !

FOIE VERDE SOLZ DE PEȘTE

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ion Concilă, Urdari-de-jos —Gorj.

A se confrunta varianta No. XXXII, pag. 262 din colecția D-lui V. Alexandri și No. 210 pag. 167 din colecția d-lui Bibicescu. Idem G. Dem. Teodorescu, colecția poezii pop. pag. 295.

<p>Fóie verde solz de pește, Supt póle de codru verde, Micșorel focșor se vede. Nu știu focu' potolit, 5 Saú de haýducí ocolit: La tot fagu patru-cincí; Nu știú, dece saú doý-spre-ce,</p>	<p>Orí o sută șépte-spre-ce; Că mi-șí frige d'un berbece. 10 Nu mî-l frige cum se frige, Ci mî-l întórce prin cârlige, Ca să'í fie carnea dulce; Și 'l unge cu saramură, Ca să'í fie carnea bună.</p>
---	---

FOIE VERDE DE SULFINA

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ion Concilă, Urdari-de-jos, Gorj.

<p>Fóie verde de sulfină, Șade Stângă pe trupină, Cu șépte pistóle 'n mână. Nu știú góle saú sînt pline, 5 Că'mí bagă potera 'n zîne.</p>	<p>— Fóie verde bob lalea, Mă cucóne dumneata, Indărăt cu potera, Că-țí veduvesc cucóna 10 Și-țí sêrăcesc fecióra!</p>
---	--

F...U-TE'N LEGE, OLTEȚ

Auđită de Chr. N. Țapu de la Christea Cobzaru, Têrgu Jiu.

<p>F... tu-e'n lege, Olteț, Din tine n'ó să ma'íes; C'am intrat tîner copil Și-acum sînt maí mult bêtrán!</p>	<p>5 Și-am intrat făr' de mustață Și-acum eú rađ barba grósă, Nu maí mă cunosc acasă La copii și la nevastă!</p>
---	--

FOIE VERDE BOB NAUT

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Stancu Ion, Cucuești —Teleorman.

<p>— Fôie verde bob năut, Tu, maică, când m'ai făcut, De ce nu m'ai strâns de gât, Să dai cu mine 'n pămînt? 5 De cât să mă fi făcut Ca să trăiesc amărit, Amărit și necăjit, Cu purcelu 'n disagî fript,</p>	<p>Cu plosca cu vin trezvit, 10 Cu murgu nejugănit, Cu pistolu ruginit. Și al treilea m'ai blestemat, Să staū în pușcă rezimat Și să mănânc de furat; 15 Pên' n'oi mânia de furat, Să nu mă vėd săturat!</p>
--	---

VIN, MANDRO, DE ME GATEȘTE

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Stancu Ion, Cucuietți — Teleorman.

A se vedea varianta prescurtată «Fa'mi un căpăneg» pag. 161, din colecția d-lui Bibicescu.

<p>— Foicică solz de pește, Vin, mândro, de mă gătește, Că primă-vara sosește, Zăpada se pletricește, 5 Colțu țerbiț se iveste, Murgu 'n grajđ inebunește Armile 'n cuț ruginește, A-ba, nică mândra mea, Pune mâna, nu ședeă, 10 Ia cofu și fôrfeceă,</p>	<p>De 'mî croșește o ipingea, Numai verde ca frunđa, Să intru 'n codru cu ea; Și 'mî croșește imurluc 15 Verde ca frunđa de nuc, Că cu el oi să mă duc. Și 'mî croșește nădrăgeț, Mai verđi ca frunđa de teț, Să intru 'n codru cu ei!</p>
---	--

ME URCAI IN DEAL IN LUNCA

Aușită de Chr. N. Țapu de la Ion Michai, din București.

A se vedea varianta «Jianul» pag. 291 din colecția d-lui Bibicescu.

<p>Fóte verde foj de nucă, Mě urcaj în deal, în luncă, Věđui lunca 'mbobocită Și câmpia înflorită 5 Și plugurile brăzdând Și ómenii semănând. Numai plugușorul meű Șade la perete rău !</p>	<p>Sabia s'o fac un plug, 10 Pistólele să le 'njug ; Să'mi puț plugu să'mi brăzdez, Unde-o fi crângu mai des. Să'mi trag brazda dracului, Pě la capul satului, 15 Pîn ușa bogatului !</p>
---	---

SALTA INIMIOARA'N MINE

(VARIANTA)

Culésă de I. Ionescu, de la C. Tomescu, Bogați — Dâmbovița.

<p>Fóte verde mărăcine, Când imi věđi vara că'mi vine, Mult mi-e drag și'mi pare bine. Saltă inimioara 'n mine. 5 I'auđi, neică, pupăza, Eși afară, nu mai sta, Ia 'ți cotu și fórfeca Și 'mi croește o ipingea, Să samene cu frunđa, 10 Cu frunđa și cu iarba ; Să intru 'n codru cu ea. I'auđi, neică, 'n grângureii, Ia croește-mi potureii, Verđi ca și frunđa de tei, 15 Să intru 'n codru cu ei, Cu doț-spre-ce voinicel, Să'mi apăr țara cu ei ! Toț voinicel înalți ca mine, Imbrăcați și 'narmați bine. 20 Fóte verde mărăcine,</p>	<p>M'a făcut maica pe mine Un tâlhar ș'un porc de căine, Nu'și aude nici un bine, Numai blesteme pe lume. 25 Dar ce bine să-și auđă ? Trage Greci de vii prin spuză. Și păzesc pe la zăvoi, Unde trec Turcii 'n puhoi, Eű de ptele mi-ı jupoı 30 Și-o vind de'mi cumpěr boi. Ptelea de Turc cincı parale Și cumpěr la copii sare. Să fi făcut maica cincı, Mi-era codru plin d'ađducı, 35 De tot fagu câte cincı. Să fi făcut măcar doı, Jucam țara cum vrém noi. M'a făcut numai pě mine Și tot mă știe o lume. 40 Că's voinic și sunt Oltén</p>
--	---

- Copil de Mehedințen,
De trec Oltu pe buștén,
Suț în dél la popa Stan,
Că maț ține câte-un ban,
45 Pentru mine că's sêrman.
Mê cunoșteam că de mic
Am să fiũ Oltén voinic.
Când eram de șépte lunĩ,
Furam épa din grădinĩ
50 Și custurĩ de la vecinĩ
Și custurĩ și bricegele
Și pânza de prin argele
Și de la fete inele !
M'am făcut de șépte anĩ,
55 Dăduĩ busna prin dușmanĩ.
Dușmanu meũ om bogat,
Venit de la Țaligrad,
C'o tréntă de fes in cap,
Cu caftanu zdrențuit,
60 In cincĩ anĩ s'a 'mbogățit
Și satu mĩ-a sărăcit !
Pe tata fript l'a măncat
Și pē mine rob m'a luat.
Multă vreme am slujit,
65 Sâmbria nu mĩ-a plătit,
Și pentru-o purcea păpată,
Mĩ-a oprit simbria tótă ;
Pentru-o șarlă de cățea
Mi-a măncat tinerețea !
70 Și iar verde mărăcine,
Stau Loviștenĩ de mine,
Ca să mă scóță din fire,
Că știũ calea 'n codru bine.
Dar eũ le spuĩ că nu merg,
75 Că sint slugă la un Grec ;
Și Grecu mĩ-e om bogat,
Sâmbrióra mĩ-a măncat !
Mê căsnesc să'l bag supat,
Să'l trântesc, să'l tăvălesc,
80 De el să mă mântuesc !
D'ar veni điuva de măine,
Să'mĩ đică și el jupâne
Șieũ să-ĩ đic :—porc de căine !
Țĩi minte, fiară spurcată,
85 Când m'aplecăm să beũ apă,
Mê picaĩ cu cisma 'n cefă,
De dam cu gura de piatră,
De beam apă sângerată,
Cu măsele amestecată ? !
90 De spuneam că mĩ este sete,
'Mĩ daĩ cu bicu pe spete ;
Și de spuném că n'am pâine,
Asmuțiaĩ căniĩ pe mine !
Mê făceaĩ că sint calic
95 Și că nu's bun de nimic ?
- Verde frunđă mărăcine,
Când imĩ veđ Iarna că'mĩ vine,
Rēũ imĩ pare vaĩ de mine !
Iarna 'ĩ mare, gerurĩ grele,
100 Și că sint sêrac in piele,—
Vaĩ de păcatele mele !
D'ar veni primă-vara
Cu frunđa și cu Iarba,
Tot dărâmând vacilor
105 Prin vêrfu copacilor,
Nu daũ sama sdrenților !
Tótă vara mĩ-am cosit,
Altũ am agonisit,—
Eũ nimic n'am folosit !
110 Acum mă duc la vecinĩ,
Să'mĩ dea o pólă de fên,
Că mor vacile leșin !
Dar vecinu, om bogat
In sémă nu m'a bagat !
115 Eũ puĩ mâna pe țépoĩ,
Oile se fac purcoĩ,
Crede că le daũ trifoĩ.
Arunc țépoiu 'n zăpadă,
Vacile se fac grămadă,
120 Crede că le daũ la Iarbă !
Dar de un' să le daũ Iarbă
Că-ĩ pustia de zăpadă ?
Tótă vara am muncit,
Pe Grec l'am iũbogățit,
125 Ș-am rēmas sărac lipit !
N'am să mă maĩ duc la sapă ;
Bată-ĩ códa, nu 'mĩ-e dragă,
Că prea are códă lungă ;
Numaĩ nojesc para 'n pungă !
130 Verde fóla faguluĩ,
Ia đĩ-ĩ, maĩcă, taĩculuĩ
Să đică țiganuluĩ,
Să dea fieru draculuĩ,
Din gura cȃocanuluĩ ;
135 Nu'mĩ trebuie sapa luĩ !
Mĩ-a dat frunđa și Iarba,
Și 'mĩ trebuie flinta mea,
Ș'un brēũ verde pentru șale,
Ș'un sileaf cu opt pistóle.
140 Fóte verde de năut
Taĩca mă mână la plug,
Nu știũ boĩ să-ĩ injug.
Eũ 'ĩ injug cu codițele ;
Eĩ mă inpong cu córnelé.
145 Plugu 'mĩ este o góngă rea,
Merge d'a 'ndaratele,
Cu córnelé 'n burta mea.
Niște lemne înșiruite
Niște vite omorâte
150 Niște đile prăpădite.

Niște brazde răsturnate
 Niște păcate 'nșirate.
 Câte găuri sînt la plug
 Tóte mă mână la crâng,
 155 Să tai cuie să le astup.

Taica mă mână la sapă,
 Nu mă duc, că nu 'm-e dragă;
 Că sînt voinicel înalt,
 Rău 'mî șade cocoșat,
 160 Cu argații la săpat!

FRUNȚULIȚA ISMULIȚA

Culésă de Chr. N. Țapu de la lautarul Stancu Ion, Cucueți—Teleorman.

Frunțuliță ismulită,
 Ce bine mî-e, măiculiță,
 Cu doî-spre dece după mine,
 Inarmați și 'mbrăcați bine!
 5 Veniți, băieți, după mine,
 Veniți, băieți, să bem vin, —
 Să bem vin, să ne vorbim,
 De seară unde să isbim?
 Să isbim la Cărligați
 10 De vale la Dorobanți,
 Că sînt ómenii bogați,
 Numără nóptea la sfanți.
 Da d'aș trece Dunărea
 Pe la Suliman Pașa,

15 Da d'aș câștiga ceva,
 S'avem ce-va ce mîanca?
 D'aș avea vr'un norocel,
 Să mă joc cu gălbiorî,
 C'o să'mî plec din sat în sat,
 20 Să'mî gălesc omu bogat,
 Să mî-l trag la plug legat,
 Să 'î trag măciucî după cap.
 Și unde-oî găsi om bătrân,
 Să'î dau baldace la c...
 25 Să'l fac să mînânce fîn;
 Și unde-oî găsi câte-o babă.
 Să mî o 'ngenuchi ca p'o iadă,
 S'o fac să mînânce iarbă!

FOIE VERDE BOB NAUT

Culésă de Chr. N. Țapu de la lautarul Stancu Ion, Cucueți—Teleorman.

A se vedea variantele No. 204, 295 pag. 163—164, din colecția d-lui Bibicescu.

Fóie verde bob năut,
 De când maica m'a făcut,
 Pîn codru m'am pomenit;
 Nicî lumea nu m'a vădut,
 5 Nicî luna, nicî sórele,
 Numai căpriórele.
 — Căpriórá,
 Suriórá,
 Ce 'mî ești curvă și marghiólá,
 10 Înălță-te 'n două picíóre,
 De róde crângu pe póle,
 Că nu mai pocîú de picíóre;

Și mă dor șoldurile
 Tot fiind pistóliile!
 15 Róde póla codrului,
 Să ved matca Oltului,
 Chivera voinicului
 Și cărcúma Radului!
 Oltule, Oltețule,
 20 Seca-ți ar isvórele,
 Să-ți remăie pîetrile,
 Să trec cu picíórele,
 Să mă vadă mîndrele!

FOIE VERDE BOB NAUT

Cuulésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Stancu Ion, Cucușii— Teleorman.

Fóie verde bob năut,
Unde-aud pe cer tunând,
Jos la baltă fulgerând,
Plóia 'n codru răpăind
5 Apa văgaș curând
Și mterlița suferând,
Șturzu 'n vale ciripind—
Mě fac bróscă pe pămînt

Ca un pușor de lup,
10 Să'mî trag negustoriî la crâng,
Negustoriî Bucureșteni
Trec la tîrg la Riurenî,
Să'sî cumpere boulenî,
Marî de trup și grașî de carne
13 Și cam țestiniî de parale.

ME FACU MAICA PE MINE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Mihaî — București.

Fóie verde mărăcine,
Mě făcu maica pe mine,
Nu s'aude nici un bine !
Da ce bine să s'auđă,
5 Că trag negustoriî prin spuză !—
Negustoriî Bucureșteni,
Jumătate Piteșteni

Și trei-patru Slătinenî
Și câțî-va din Craïovenî,
10 Trec la tîrg la Riurenî
Să-sî cumpere boulenî,
Boulenî și junicî grase,
Să vie cu ele acasă,
Să vađă câștig le ȳasă !

VERDULIȚA DE FASUI

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc, din Bobu-Pojogenî — Gorj.

Verduliță de făsuî
F...u-te'n lege, făguî,
Tu'mî frunđeștiî, mie nu'mî spuî,
Să'mî ȳau armele din cuî,
5 Pușca de supt căpătăî,

Ca să plec în codru întăî !
Frunđuțiță și-o lalea,
Să mă duc la hamanta,
Care mă ȳubȳam cu ea.
10 Din d'alba copilărea !

TEIULEȚ CU FOIA LATA

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

Fôie verde fôie lată, Teiuleț cu fôia lată, Ce bine mî-aî prins odată,— Odată la vremea mea, 5 Când potera mă gonîa, Potera din Slatina Și cu a din Crațova, C'aîa mî-a uscat vîața ! Supt umbra ta mă umbrîam, 10 Sup frunța ta mă 'nvăliam Și de poteră scăpam ! Poterile că trecea, Pe mine nu mă vedea. Fôie verde foi de nuc,	15 Iar acuma să mă duc, Să'mî gonesc pe Arsan Turc, Să 'î măsur grajdu de lung, De la ușă pên' la fund ; Să'mî aleg d'un cal porumb 20 Scurt în gât și 'nalt în trup, Să 'ncerc Dunărea d'adânc. Să nu se ude scara, Nici colțu la ipingea, Ca să trec în Clădova 25 La Maria věduva, Care mă iubiam cu ea Din copilăria mea !

TOTA LUMEA 'MI ȚICE HAIDUC

Auđită de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Porumbescu, Novaci, Gorj.

A se vedea doîna haiducescă No. DLXXXVI, din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

Frunđuliță mărgărit, Tótă lumea 'mî Țice haiduc ; Eū nu le-am făcut nimic ; Dar le-am spart grajdu prin [fund. 5 Din trei cai luaî pe-l porumb, Il pășteam nóptea la crâng Și Țiua 'l scoteam la tērg. Negustorii că 'mî venîa Cum îî frunța și iarba, 10 Bune parale că 'mî da. Păgubașu că'mî sosîa ;	Băiatu așa 'mî Țicea : —F. ...u-te, de păgubaș Nici pe ăsta nu mi-l lașî ? 15 Frunđuliță de spanac, Nu țî-o fi ție pēcat, Tu cu trei cai la coșare Și eū tinēr pe picîore ! D'oî sta de m'oî mânia 20 Și pe negru țî l'oî lua, Te-oî lăsa cu sarcina, De țî-oî vedea beléua !

FRUNȚULIȚA CA SMICÉUA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Cazacu, Ștefănești, Gorj.

Frunđuliță ca smicéua,	5 Și 'mî apucaî potecéua.
Véđuî frunđa ca paraua	Șuiî dealu și vâlcéua
Și lâstaru ca undréua.	Și mî-așternuî ipingéua,
Îmî luaî pușca și vergéua	8 Unde cântă turturéua !

CINE MI-I VOINIC LOTREAN ?

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Preuteșescu din Novaci—Gorj.

Frunđuliță leuștén,	Și-apuca pe Cămpina,
Cine mi-î voinic Lotrén	30 Se întălni cu Galbina.
Să mérgă cu min' un an,	Șarga neagră pe spinare,
Să mi-l puî d'un căpitan ?	Pe supt fóle rotogóle,
5 — Căpitane de județ,	Pintenógă de picíore,
Ce tot mă țîi la coteț,	Stremurată de o nare,
Pentr' un puiú de mánzuleț ?	35 Și 'n buîeștră 'n fuga mare.
Și dă-mî drumu pe la prânde,	Dar nu era singurea ;
Ți-l aduc f..u-l de mánz ;	Cu cincî cărlăi lângă ea,
10 Și dă-mî drumu la amiadî,	Și avea șapte jugaíorî,
Să țî-l aduc murg și bréz !	Cum țî-este drăguț de ei.
Căpitane de Ardeal	40 El pe Șarga 'ncăleca,
Ce mă țîi închis d'un an,	Drumul d'alungul că'l lua.
Pentr'o íepă și-un cărlan ?	Frunđulină măr de 'l creț,
15 Și íepa a murit de slabă,	Se ducea la Magloveți,
Cărlanu l'am dat de glóbă.	Se face d'un téguleț,
Și 'mî luaî șaua la spinare	45 Und' se vînd cărlanî cu preț.
Și ajunseî pe drum la vale ;	Acolo când mî-ajungea,
Dar un nebun de rumân	Bune parale că 'mî lua,
20 Priponise íepa 'n drum.	Păgubașu că 'mî sosîa,
Mă făcuî șaua d'a pune,	Măna cu ciocoiî da,
Mă făcuî d'a 'ncăleca ;	50 Frumușel că mi-l lega
Íy dam pintene să stea,	La judecată 'l ducea,
Ea maî tare că fugîa ;	Acolo că 'l întreba :
25 Íepa Giurgiu apropia,	— F..u-ți mama ta de hoț,
Bune parale că lua.	Cum faci, când furî caiî toți ?
Dar băiatu ce 'mî făcea ?	55 — Frunđuliță de maslină,
Șaua din spinare c'o lua,	

Eu iaŭ ȳpa cea bĕtrĕnĕ,
 Și cĕrlanĭi vin pe urmĕ.
 Eŭ merg din gurĕ cĕntĕnd
 Și cĕrlanĭi nechezĕnd.
 60 Dar bĕĭfatul ce 'mĭ fĕcea ?
 Mĕna stĕngĕ c'arunca,
 Bune parale le da

Și boĕrilor le đicea :
 — Mĕi boĕerĭ, mĕi dumnea-ta,
 65 Sĕ 'mĭ daŭ la mĕnĕ bilet,
 Sĕ trec Dunĕrea 'ndĕrĕt,
 C'am viŭ și am moșĭ
 Și nevastĕ cu copĭi !

N'AM O CALE SA ME DUC

Culĕsĕ de Chr. N. Ţapu de la Nicolae Fraŭila—Novaci.

Fĕie verde bob nĕut,
 N'am o cale sĕ mĕ duc,
 Sĕ 'mĭ mai trecĕ de urĭt.
 Nu me duc de sĕrĕcie
 5 Și mĕ duc de dușmĕnie ;
 Cĕ dușmĕnĭi s'au vorbit
 Sĕ mĕ prĭndĕ 'n așternut,
 Sĕ ne lege cot la cot,
 Sĕ sperie satu tot !
 10 Ș'altĕ verde de nĕut,
 Tu, maĭcĕ, cĕnd m'ai fĕcut,
 De ce nu m'ai strĭns de gĕt,

Sĕ n'am nume de voĭnic,
 Cĕ la varĕ iar mĕ duc !
 15 Mĕ fĕcui mai mĕricel,
 Taĭca mĕ luĕ dupĕ el ;
 Și mĕ 'narmĕ cu pistĕle,
 Mĕ puse sĕ daŭ țĕrcĕle,
 Sĕ omorĭm pe ciocoĭ,
 20 Cĕ ei nu mai țin cu noĭ,
 Ne-au prĕpĕdit, vaŭ de noĭ !
 Cĕ sĭnt mulŭi bĕtu-ŭ-ar focu,
 De nu-ŭ mai ĭncapĕ locu !

DOINA HAIDUCULUI ION TUNSU

Culĕsĕ de Chr. N. Ţapu de la Elena Potlogeanu, din com. Corbiŭ marĭ—Vlașca.
 Veđi mai sus cĕntecul luŭ Jianul haĭducu.

Veste'n țarĕ ĭnŭ-a ajuns
 De un hoŭ, ce'ŭ đice Tuns,
 Care 'n codru mĭ-a eșit,
 Cu șase ĭtovĕrĕșit,
 5 Toŭi voĭnicĭ, aleși Pandurĭ,
 Tĕlharĭ nĕoși de pĕdurĭ,
 Cu ghebe și cu poturĭ.
 Ș'mĭ umblĕ din crĕng ĭn crĕng,
 Cĕțĭ trec toŭi de ei se plĕng.
 10 Ș'mĭ ese la colniel
 Și te 'ntrĕbĕ bĭnișor,
 Cu cuvĭnt blĕnd blĕndișor :
 — De unde viŭ, flĕcĕaș ;
 Đin ce sat din ce oraș ?

15 Luat'ai de drum rĕvaș,
 Sĕ nu pĕtimeșŭ ce-vaș ?
 Ce negustorie ai ?
 Birul la cine ŭ-l daŭ ?
 Spune, voĭnicule, drept ;
 20 Te jur pe arma din pĕept ;
 De ai banĭ mai multiceŭ
 Dĕ'mĭ jumĕtate din ei,
 Sĕ-ŭ daŭ la mĕnĕ rĕvaș
 Sĕ nu rĕmĕi pĕgubaș !
 25 Cĕ eŭ cĕt oiŭ mai trĕi,
 Pĕnĕ 'ntr'una ŭ-oŭ plĕti ;
 Dar cum-va de-oŭ muri eŭ,
 Iŭ va plĕti Dumneđeŭ !

MUGUR, MUGUR, MUGUREL

Auđită de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu, din com. Corbiș marș — Vlașca

Mugur, mugur, mugurel, Ia fă-te mai măricel Și 'nfrunđește frumușel; Că ne-am săturat de iernă	Maș bine cloban la oi, 10 Cu capu pe mușuroi, Cu ochii stălpitși la oi. Și ptelea după cicoi
5 Și de greutate 'n țară, — Cărând fên cu sarcina Și lemne cu crosnia. De cât slugă la cicoi,	Ș'o fac burduf de cîmpoi, Ca să cânt cu țel pe ploș; 15 Și ptelea după piclóre Ș'o fac coburi de pistóle!

FÓIE VERDE SOLZ DE PEȘTE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Potogeanu, din com. Corbiș marș — Vlașca.

Fóie verde solz de pește, Primă-vara, că-mi sosește, Zăpada se peticește, Colțu la țarbă 'mi ivește, 5 Murgu 'n grajd ínebunește. — Scól, mândro, de mă gă- [tește!	15 Maș verđi ca fóia de teș, Să intru 'n codru cu ei; Și 'mi croește un comănac, Verde ca fóia de fag, Se intru 'n codru cu drag!
Ia cotu și fórfeca Și 'mi croește o ípingea, Maș verde de cât frunđa, 10 Să intru 'n codru cu ea; Și 'mi croește dulămiță, Verde ca fóia de viță, Să íau codru cu credință; Și 'mi croește nădrăgei,	20 Și să nu mi-l croești larg, Că mă dóre după cap, Umblând prin crâng aplecat. Și 'mi croește imurluc, Verde ca fóia de nuc. 25 Și să nu mi-l croești lung, Că mă dóre după gât, Tot umblând pe brânci prin [crâng!

ARDE PODU MOGOȘOIEI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu, din Corbiș marî — Vlașca.

A se vedea varianta de mai sus «Arde podu Mogoșoiei».

— Arde podu Mogoșoiei Și casele Morozóiei. — Las' să ardă că nu 'mî pasă, Că Iencuțu nu-î acasă ; 5 Este dus la vênătóre, Să 'mî vêneze căprióre. Căprióre n'a vênat, Iancu singur s'a 'mpușcat, Cu pistol de diamant 10 Și cu pîetre de smarand, Fóie verde de cicóră, Cântă cucu sus pe móră, Iancuțu 'mî trage să móră !	Cântă cucu sus pe cracă 15 Pe Iancu 'l duce la grópă ; Cântă cucu sus pe cruce Pe Iancu la grópă 'l duce ; Cântă cucu sus pe casă, Pe Iancu la grópă 'l lasă ! 20 Veniți, frați, veniți, surori, De 'mî vedeți pe Iencușor, Cum e 'mpodobit cu florî ! De la cap pên' la picere, Numai florî și micșunele, 25 Și pe pîeptu-î trandafirî, Și în mână-î calomfir !

FOIE VERDE DE TREI FIRE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu din com. Corbiș marî — Vlașca.

Fóie verde de trei fire, Cine n'a iubit în lume Să ia 'nvêțul de la mine, Căci, când eram tînér pe lume 5 Și iubi-am numai copile, Eram flăcăiaș în fire ; Dar de când iubesc neveste, Barba mî-a dat făr' de veste, Mustața mă prididește, 10 Pêru 'n cap încărunțește, Copilili mă urăște, Nevestile mă iubește ! Cât oîu fi și-oî mai trăi, Nevastă n'oî mai iubi, 15 Că dragostea de nevestă	Mă bagă 'n bôlă căinéscă, Mă uscă ca p'ó țască ; Dar dragostea de copilă E ca flórea din grădină, 20 Ca mîerea de la stupină, Mănâncî cu lingura plină Și 'ți pare că e puțină. Dragostea de cin' se légă Nu 'l lasă cu mintea 'ntrégă ; 25 Căci de mine s'a legat Ce-am mai dat pên'am scăpat. De când s'a legat de mine M'a prăpădit, vaî de mine! M'a făcut din om ne-om 30 Și m'a uscat ca p'un pom !

FOIE VERDE MER CREȚESC

Auđită de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu, din com. Corbiș marî — Vlașca.

Fôie verde măr crețesc, Drag mî-a fost ca să trăiesc, Să iubesc pe cin' gîndesc, Măcar să mă prăpădesc ! 5 Că ce'mî place tot iubesc, Căci ca măine putređesc Și nu mai pocî să iubesc, Să iubesc pe cin' gîndesc ! Fôie verde mărăcine, 10 Drag mî-e să trăiesc pe lume ; Frică mî-e că mor ca măine ; Mă duce la mănăstire, Și pune pămînt pe mine ! Pămîntul cu iară verde, 15 Nimenîa nu mai mă vede ; Pămîntul cu iară năgră Nimenî nu mă mai întrebă Ce puŃculiță mî-e dragă ! Fôie verde de năut, 20 Drag mî-e să trăiesc mai mult ;	Frică mî e că mor curând ! Și-am să las cu jurămint, Cine m'o băga 'n pămînt, Să 'mî facă cosciug de nuc, 25 Coperișul de argint, Să 'mî lege dragostea de găt Și amoru 'n așternut, Să nu mă ma țiu căit, Că pe lume n'am iubit ! 30 Și să mă 'ngrópe mai adănc, Să nu putređesc curênd ; Să putređesc la cincî anî, Să fac voia la dușmanî. Dușmanî, dușmancile 35 Că nu'și păzesc casile Și păzesc gardurile Și ascultă ferestrele Și strică dragostile. Și dușmanî și vecinî, 40 Măncă-l-ar vîermî și căiniî !

FOIE VERDE RUG INTINS

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu, din com. Corbiș marî — Vlașca.

Fôie verde rug întins, Mă culcaî în drum 'n-adins, Să'mî visez pe Leana'n vis. Me culcaî și mă sculaî, 5 Și pă Leana n'o visaî. Puseî punte peste punte, Ca să trec la Leana'n curte, Să'î iaú bobocel din frunte.	Nu fu bobocel, 10 Fu ismă, Prinseră dușmanî pismă ; Nu fu ismă și fu flóre, Stă dușmanî să mă omóre ; Nu fu flóre și fu dracu, 15 Stă dușmanî să'mî tafe capu !

BULGARAȘI DE GHIÉȚA RECE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu, din com. Corbiî marî — Vlașca.

A se vedea varianta de mai sus din Dor și jale, «Bucură-te mănăstire».

Bulgăraș de ghiéță rece, Iarna'mî vine, vara'mî trece Și n'am cu cine'mî petrece; Că cu cin' mî-am petrecut	Și față la răsărit! Fóie verde mărăcine, Bucură-te, mănăstire, 10 Că ce bobocel îți vine!
5 S'a dus și n'amaî venit! Mî-a pus spate la pămînt	Nu vine ca să'nflorască, Și vine să putredéscă!

TINERA, COPILA DRAGA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu, din com. Corbiî marî — Vlașca.

— Tinără, copilă dragă, Iubește pêne ești fragă, Caci ca mâine îmbătrânești; Tinerețea jinduești!	Mult aî fost nenorocósă! Tinerețe c'ale mele N'a mai fost altele rele! Tinerețe ce-am avut
5 — Tinerețe ticălósă,	10 Cu amor le-am petrecut!

INIMIORA, INIMIORA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Potlogeanu, din com. Corbiî marî — Vlașca.

— Inimîoră, inimîoră, Inimîoră, surîoră, Ce'mî stai tristă și amară? Inimîoră ce te bați	Inimîoră stai pe loc Că-ți puî lacăt la mijloc. — Să-mî puî lacăte și-o mie Inima face ce știe!
5 De cóste și de ficați?	

BACHICE

FOIE VERDE DE TREI MURE

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești — Vâlcea.

A se confrunta varianta No. 33 pag. 19, din colecția «Poesia populară» a d-lui Vulpian.

Fóie verde de trei mure,
La cărciuma din pădure,
Zidită pe patru bârne,
Béuț astă-đi, béuț mâine,
5 Béuț patru-đeci de đile

Cu flăcăi d'adunătură ;—
Béuț prețul la cincī caț,
De vin nu mă sěturaț ;
Béuț prețul murguluț,
10 Věđuț sațul vinuluț.

M'AM JURAT CA NU BEAU VIN

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir — Gorj.

M'am jurat că nu béu vin,
Pěn' n'o fi paharul plin ;
M'am jurat că nu béu țuică,
Pêne n'o fi pusă 'n sticlă ;

5 M'am jurat că nu béu spirt,
Pěn' n'o fi ș-un purcel fript ;
M'am jurat că nu béu bere,
Pêne nu mī-oț lua muțere.

DE TREI ȚILE BEAU LA BERE

Auđitá de Chr. N. Țapu de la Christea Cobzaru — Têrgu-Jiu.

A se vedea o mică variantă No. 33, din colecția d-lui Vulpian, pag. 19.

- De trei țile béu la bere,
Las' să béú că n'am mułere,
P'ărcálabu bir nu'mı cere.
De trei țile béú supt cóstă,
5 Las' să béú că n'am nevastă.
Béuı prețu murguluı,
Véđuı gustu vinuluı
Și sațiu rachiuluı;
Béuı preț de șapte ıepe
10 Adu vin, că mor de sete!
La Voıca cărcfumăreša, —
Bat'o, Dumneđu s'o bată, —
Mult e 'naltă sprincenată,
Scóte litra plină rasă,
15 Și mé ține după cap,
Și béú vinu eú cu drag;
Alta mușcă, alta pișcă,
Alta cu vin mé stropește,
- Fețișóra 'mı rumenește
20 Punga mea se cheltuește!
Când 'mı era punđuța plină,
Mé culca puıca pe mână;
Când fu pe jumătate,
Mé dádu puıca la spate;
25 Când povârnea pe fund
Mé luă cu prájina 'n-lung.
Când bag mâna 'n pozonar,
Nu găsesc nicı un crăıțar.
—I-am băut și 'ı-am mâncat
30 Cu Voıchița după cap;
Mı-a dat dragostea de cap,
C'am umblat cât am umblat,
Dar acum mi s'a 'nfundat;
Curv' asta m'a béut și m'a
[mâncat,—
Remăseı gol despuıat!

CÂNTECE DE NUNTA

CÂNTECE DE NUNTA

CANTECUL GINERELUI

Auđit de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

A se confrunta varianta «După însurătoare» din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 271—272.

Fóye verde trei alune,
Când eram la taica june,
Știam șaua cum se pune.
O puneam moldovenește
5 Și 'ncălicam hađucește ;
Mă plimbam printre neveste,
Tot neveste giurgiuvence,
Că sint curve fär' de lege.
Fóye verde de dudău,
10 Ce bine trăiam flăcău,
Că 'ncălicam calul meu

Și mă plimbam und' vream eü.
Fóye verde de susaü,
Ce făcuü de mă 'nsuraü ?
15 Multă dragoste stricaü,
Nu stricaü pe-a multora.
— Fóye verde foi de dres,
Rade-te, neică, maü des,
Că mă 'nțepă barba ta
20 Și 'mü strică rumenela
Și totă fețișora !

CANTECUL MIRESEI

Auđit de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

A se confrunta «Măritișul și cântecul miresei», din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 270 și Lado-Lado No. 4, pag. 383, din colecția lui V. Alexandri.

Fóye verde samulastră,
Când eram la maica acasă,
Știam flórea cum se pórtă ;
Dar dacă mă măritaü,
5 Floricica lepădaü.
— Infloriü, florü, infloriü
Că mie nu'mü trebuüü.
Mie când imü trebuüü,
Voü atunci îmbobociü.

10 Infloriü de staü părete,
Că eü mü-am ieșit din fete !
Plângeü ochü și lăcrămaü,
Că voü sunteü vinovaü,
Că ce iubiü nu lăsaü
15 Și ce vedeü nu u taü.
Busuüoc verde pe masaü,
Rămăü, maicaü, sănătoasăü,
Că eü mă duc șă'mü fac casaü.

- Busuñoc verde ştevios,
 20 Rămâi, taică, sănătos,
 Ca un' trandafir frumos.
 — Tacî, mirésă, nu mai plânge,
 Că la maică-ta te-om duce
 Când o face plop pe pere,
 25 Şi richita vineţele ;
 Când o da lapte din pătră,
 Atunci te-î mai vedea fată !
 Pêně ađi cu fetele,
 29 Măine cu nevestile !

CANTECUL NUNULUI

Auđită de Chr. N. Ţapu de la Ghiţa Şchiopu, din R.-Vâlcea.

A se vedea varianta «Nunésca», din colecţia d-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 271 colóna I, jos.

- Fóie verde salbă móle,
 Şi te scólă, nune mare,
 Să jucăm d'o horă bună,
 Să ne luăm sara de mână.
 5 Că destul de când mâncaţi,
 Legumea s'a isprăvit
 Lingurile s'aũ cřobit.
 Mamaligă nu mai este
 Şi nicî un baboş de peşte.
 10 Nişî cai coji de mălai uscate,
 Să aruncăm pîn ale gurî căscate;
 Luaţi-vě cuţitele,
 13 Că s'a cřobit lingurile.

CANTECUL GINERULUI

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Ţapu de la lăutarul Constantin Dobre, din Govora .

A se confrunta colecţia d-lui G. D. Teodorescu, pag. 271—272 «Dupě însurătóre»

Idem «cântecul ginerelei» de mai sus pag. 305.

- Fóie verde de dudăũ,
 Ah ! ce bine trăiam flăcăũ !
 Că 'ncălecam calu meũ
 Şi mergeam unde vream eũ.
 5 Imî puneam şaua turceşte
 Şi plecam după neveste.
 Fóie verde de susai,
 Ce făcuî de mă'nsuraî ?
 Căci multă dragoste stricaî.
 10 Nu stricaî numaî p'a mea
 Şi stricaî p'a multora !
 Fóie verde samulastră,
 Usucă-te, mândră 'n cóstă,
 Cu ochiî la casa nóstră.
 15 Plângeţi, ochi, şi lăcrămaţi,
 Că voi sînteţi vinovaţi,
 Ce vedeţi nu mai lăsaţi
 18 Şi ce iubiţi nu ultaţi !
-

CANTECUL BRADULUI MIRESEI.

(VARIANTA)

Auđit de Chr. N. Țapu de la Constantin Dobre din Govora.

— Flóre verde fóye lată, Când eram la maica fată, Știam flórea cum se pórtă ; Și dacá mă măritaí, 5 După ușa o lepádaí, Cu picioru mî-o călcaí. — Flóre verde treí arginți, Oh, copiliță cu părinți, La ce focu te măriți, 10 Că mila de la părinți Anevoie vrei s'o uíți ; Dar mila de la bărbat E ca umbra de pěr uscat, Știí, când daí să te umbrești, 15 Și mai rău te înádușești ! Tací, mirésă, nu mai plánge, Că la maică-ta te-oí duce, Când o face pleopol pere Și tánjala mugur verde ; 20 Când o cânta știuca 'n baltă,	Atunci te-oí mai vedea fată ! — Înfloriți, flori, înfloriți, Căci mie nu'mí trebuíți, Că mie când imí trebuíți, 25 Voi atunci îmbobocíți. Înfloriți de stați părete, Că eú mî-am eșit din fete Și-am intrat între neveste. Astă-đi sint cu fetele, 30 Măine cu nevestele ! — Fóye verde și-o lealea Rógă-te de nașá-ta, Să-ți mai lase codița, Codița și-o vițișórá, 35 Să'mpletești și tu la vará. Rógă-te la Dumneđu Să-ți trăiască nașu-téú, Și la Maica Precista 39 Să-ți trăiască nașá-ta !

CANTECUL NUNULUI

Auđit de Chr. N. Țapu de la Ion Șoteică, lautar în Ocnele Mari.

Bine șéde doí cu doí Și noí frate d'améndoí. Cručuiliță de argint, Améndoí v'ați potrivit 5 Și la ochi și la spráncene, Ca doí porumbei la pene. Cručuiliță de alamă, Améndoí sunteți d'o sémă. Fine, nu te spăiménta 10 Nașu ți-o purta grija. Rógă-te la Dumneđu	Să-ți trăiască nașu téú, Și la maica Precista Să-ți trăiască nașá-ta. 15 Nuna în prun, Nunu supt prun, Nunu vede ce e bun ; Să trăiască și nunu, Să ne deie galbenu ; 20 Să trăiască și nuna Să ne deie rubíaua.

CANTECUL MIRESEI

(VARIANTA)

Culésă de I. Țonescu de la lautarul Ivan Lăețul, din com. Aurora—Mehedinți.

- Când eram la maica fată,
Știam flórea cum se pórtă;
Iar acum mă măritaí,
Flóre 'n cap nu maí purtaí.
- 5 Multe dragoste stricaí,
Nu stricaí numai pe a mea,
Ci stricaí pe 'a multora!
Fóte verde salbă móle,
Arđă-te focul de vale,
- 10 Cum rămăseși tu de jale,
Fară glas de fată mare,
Fără voínicel călare!
Cât sint tineri se jucară,
Doi cu doi nu se luară;
- 15 Cât sint tineri se iubiră,
Doi cu doi nu se 'ntálniră.
Infloriți, floricelelor,
Da v'ar daica relelor!
Infloriți de stați ca macul,
- 20 Că daichi i-a trecut vacul;
Infloriți de stați ca culmea,
Că mie mi-a trecut lumea;
Infloriți de stați părete,
Că daica a plecat din fete!
- 25 Infloriți, flori, infloriți,
Că mie nu'mi trebuíți,
Căci când mie 'mi trebuiați,
Voí atunci ínbobociați.
Lăsaí taică, lăsaí maică
- 30 Și plecaí în strini la sócră;
Iar mila de la bărbat,
Tot cu pumnul după cap!
— Tací mirésă nu maí plânge,
Că la mumă-ta te-oí duce,
- 35 Când o face jugul mugur
Și tânjala iarba verde;
Atunci mă-ta te o maí vede:
Când o cânta știuca 'n baltă,
Atunci te-oí maí vedea fată!
- 40 Copiliți la părinți,
- Ce pripești să te măriți;
Că mila de la părinți
Amănat o s'o maí uíți,
Iar mila de bărbat
- 45 Ca frunđa de pěr uscat:
Tu când dai să te umbrești,
Tot maí rău te scorojești!
Fetița de om bogat,
Nu pripi la măritat,
- 50 Ca ruja la scuturat,
Că ruja maí 'nflóre odată,
Iar tu nu te maí veđi fată!
Busuoc verde pe masă,
— Maică, rămăi sėnătósă
- 55 Că eú mă duc să'mi fac casă,
Să'mi fac casă de mătasă,
Să trăiesc cu drag în casă.
Că, maică, de ađi, de Joí,
Mă despart, maică, de voi!
- 60 Plângeți, ochi, și lăcrămați,
Că voi sînteți vinovați,
Că ce vedeți nu lăsați
Și ce iubiți nu uitați!
Dragostile dintr'o lună,
- 65 Le făcuí grămadă 'n mână,
Le aruncaí peste grădină;
Dragostile dintr'o vară
Le făcuí grămadă 'n pólă,
Le scoseí pe gard afară.
- 70 Nu știu vėnturí le luară,
Oí în apă se 'necară?
Și plecaí pe poticele,
Găsií maldăr de nufele;
Răshiraí nufelee,
- 75 Plecară dragostile.
De m'aș vedea măritată,
De pe potecele luată,
Din gura lumii scăpată;
De m'aș vedea și cu concí
- 80 N'aș maí đice că nu pocí!

CANTECUL MIRESEI

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Radu, lăutar, din Băneasa—Teleorman.

- Arđă-te focul de vale,
Cum o să rămăi de jale,
Fără glas de fată mare,
Fără voinicel călare.
- 5 Cât fusei veđi neinsurat,
Purtaí calul zorzonat
Și chilumu ferecat.
Plângeți ochi și lăcrămați,
Că sinteți voi vinovați,
- 10 Că ce iubiți nu lăsați ;
Că iubiți boșteni pírluți
Și la urmă vė căiți.
Ađi sint cu fetele,
Măine cu nevestele !
- 15 Infloriți, flori, de stați părete,
- Că daica și-a eșit din fete !
— Tací, mirésă, nu inaí plânge,
Că te-í duce la altă mumă,
Cu rășnița 'n bătătură.
- 20 Infloriți, flori, de stați ca macu,
Că daichií í-a trecut vacu !
Când eram la maica fată
Știam flórea cum se pórtă ;
Dar dacă mă măritaí
- 25 După ușa o aruncaí,—
Multă dragoste stricaí !
Infloriți, flori, infloriți,
Că mie nu 'mí trebuiți ;
Că mie când imí trebuiați
- 30 Voi atunci că 'mbobociați !

ZORILE MIRESEI

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu—R.-Vâlcea.

- Fóie verde samulastră,
Zorile de diminéță
Tuturor se pare gréță,
Numaí mie cu dulcétă,
- 5 Că sint cu puícuța 'n brață.
— Fóie verde samulastră,
Bobocel de la feréstră,
Du-mi te, puícuță, acasă,
Că đorile se revarsă
- 10 Și te așteptă mă-ta acasă,
Cu ocaua plină rasă,
Cu fripturica pe masă.
- Să m'astepte cât de mult
De la neica nu mă duc,
- 15 Că m'è drag in așternut
Și gurița să-í sêrut.
De la stele pên' la zori
Tóte stelele că pîer,
Numaí stéua steliilor,
- 20 Ursătórea fetilor,
Séde 'n pórtă raíului
Și 'mí judecă florile,
Ce-aú făcut mirósele ?
Le-a împărțit cu fetile.

ZORILE MIRESEI

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Iăutarul Dumitru Vălénu din Roșiorii-de-Vede.

Zorile de diminéță La tótă lumea cade gréță, Dar miresei cu dulcéță, Că e cu ginerile 'n brațe.	— Zorile de diminéță, Strânge-mě, mirésă 'n brațe, Mě sěrută cu dulcéță. Cocónă, miréso, of!
5 — Zorilor, Surorilor, Ce siliți de vė vėrsați, Multă dragoste 'mī stricați!	20 Ce-a fost verde s'a uscat, Ce-a 'nflorit s'a scuturat; Pēně ađi cu fetile, Mâne cu nevestile!
C'astă nópte n'am dormit, 10 Nicī la nópte n'am să dorm, Să'mī trudesesc trușor de om. Tóte păsărelile dorm, Numaī păsérica mea Tótă nóptea 'mī ciripia,	25 Că te-oī duce la mă-ta, Când o 'nflori salcia Și-o face calcâmu pere Și tânăla mugurele. Când o cânta ștluca 'n baltă,
15 De hamur se jeluța!	30 Atuncī te-oī măī face fată!

HORA MIRESEI

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

*Ginerele**Nunul*

— Haıda doī, cu doī, cu doī Și noī. neică, d'amēndoī. Cruculiță de argint, Amēndoī ne-am potrivit ;	10 Fóite verde salbă móle, Hopa, hopa, nune mare, Cu doī finī d'aī dumitale!
5 Cruculiță de alamă, Amēndoī sîntem d'o sémă, Amēndoī ne-am potrivit Și la ochī și la sprâncene Ca doī porumbeī în pene!	15 Să trăiască și nașa Să ne dea gălbinașa!

CANTECUL CUMETRULUI

Auđit de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu din R.-Vâlcea.

<p>— Fôie verde de trei mure, Hi, cumetre, hi! La cârciuma din pădure, Hi, cumetre, hi. 5 Běu! ađi, běu! și mâine, Běu! patru-zeci de ȓile; Běu! prețul la cinci ca!,</p>	<p>De vin nu mă sătura!. Běu! prețul la trei țepe 10 Ado vin, că mor de sete! Běu! prețul murgulu! Și céprazul surulu!. Věđu! sațul vinulu!, Hi, cumetre, hi!</p>
---	---

O URARE DE NUNTA

Auđită de Chr. N. Țapu de la moș Nicolae Bucur, din com. Predeal pl. Teleajen.

<p>— Bună dlinéța, cinstiți so- [cri! mar!] — Ce cătați, Ce umblați? — No! ce cătăm și ce umblăm, 5 D-vóstră samă o să vě dăm! No! am venit pe stelele cerulu!, Pě semnili pământulu!, Pě aburi! vântulu!, Și-am venit la d-vóstră aici! 10 Am věđut o stea verde, unde [mi se lasă. Or stéua să ni-o aréțați, Or răspunsu să ni 'l dați! Răspunsu nostru ce va să ȓică? Patru basmale de in,</p>	<p>15 Umplute cu hir Să ne ștergem gurile dę ghin, Că așa ne este dę la Christos, [Amin! Sănătate, masă, frumoasă, Inchinai! d-vóstră, 20 Acest pahar dę ghin, Pentru Ma!ca Domnulu! in- [chin, Pentru buna sėnătate a socri- [lor și sócrelor, Să vě fie dę ghine, Să vě věđ sănătoși, 25 Și voioși, Ca pe niște codri! tineri! și fru- [moși!</p>
---	---

ORAȚIE DE NUNTA

Culésă de Ilie Constantinescu, din Dioști—Romanai.

A se confrunta cele trei orații de nuntă, pag. 166, 182 și 183, din colecția d-lui G Dem. Teodorescu.

Ascultați, frați, înțelegeți, Cu mintea vă culegeți, Ascultați și luați aminte, La vre-o câte-va cuvinte, 5 Care în cărți ne stați scrise Și trebuesc astă-ți dișe. Când Dumne-de-ș cu cuvintul, Făcu cerul și pământul, Le-a dat podobe mărețe 10 Și destulă frumusețe. Cerul împodobit cu sóre Și cu stele lucitoare; Mărea și apele tóte, Cu pești fără număr, glóte. 15 Decî vrînd să se proslăvescă Fapta-î cea Dumne-de-șescă, Intîndînd prea sfînta mână, Zidi pe Adam din țerină, Dupè a sa asemănare, 20 Cu cuvînt și cu suflare. Apoi vîdînd că nu e bine Să fie omul de sine, Somn lin trimise 'ntr'însul Și, când dormia, veni la dînsul	25 Și dintr' a lui cóstă Făcu pe Eva, strămoșa noastră. De aceea fiî acuma Lasă pe tatăl și mama Și doî cu doî se împreună, 30 C'ășa Dumne-de-ș voește Ș'a sa lege poruncește. Cînstiți socrii, acuma... Acești fiî ce 'ngenunchiară Și smeriți cu rugăciune, 35 Vă cer astă-ți ertăciune, Său că v'au greșit cuvinte, Din prostie și ne minte Și póte că în acea vreme Veți fi diș niscaî blesteme... <i>Părinții răspund :</i> 40 — Iertați să fie, Să 'nflorască ca crinul, Să 'nverdiască ca măslînul Și 'n traî bun, prin tot locul, Să-î ție de pèr norocul; 45 Și 'n traî bun să se resfețe Până 'n adinci bătrânețe!

VERSUL COLACULUI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Jón Vaca-iul, Ocna Sibiilor—Transilvania.

Și mai bună diua la dumnea- [vóstră, Ce saltă, ce veselie, Ce lucru póte să fie ? Ce stați aici adunați 5 Dumnea-vóstră, iubiți frați ; Că noi multe mări am trecut Și sate Îndepărtate	Am umblat, 10 Și nimenea 'n cale nu nî-a stat. Cine sînteți dumnea-vóstră De ne țineți calea noastră ? Dar fiind-că 'n cale ne stați, Mai bine 'n curte să ne lăsați, 15 Cu încetul, Cu încetișorul,

- Să ne dăm cuvîntul,
Cu adevărul;
Că de multe ce sînt și dese,
20 Nu le vom putea spune alese.
Tînerul nostru 'mpărat
Fórte de diminéță s'a sculat,
Față albă a spălat
Chica négră a pîeptănat,
25 Cu straie noi s'a îmbrăcat,
Murgul și l'a înșelat,
In trâmbiță a suflat,
Mare óste a adunat :
Două sute grănicerî,
30 O sută feciorî boierî,
Din cei mai mari
Nepoșî de ghinărari.
Pe la răsărit de sóre
Añ plecat la vênătóre;
35 Și-au vênat țara de sus;
Despie apus,
Pêně caiî nî-o stătut
Și potcovele o pierdut.
Apoi ne lăsarăm mai in jos,
40 Pe un deal frumos
Ș'alergarăm
De vênarăm
Munșîi
Cu brașîi
45 Și cu fagiî ;
Cerule
Cu stelele ;
Câmpul
Cu florile ;
50 Délul
Cu podgoriile,
Vâlcelele
Cu viorelele ;
Și satele
55 Cu fetele.
Când sórele rêsare,
Eșirăm la drumul cel mare.
Găsind o urmă de fîară,
Stătu tótă óstea 'n mirare
60 Și điseră că e urmă de đină,
Să fie 'mpăratului cunună.
Așîa, se chibzuiră
Și se găsiră
Alțî vênători
65 Mai cunoscători,
Și điseră că-î urmă de căprioră
Să fie 'mpăratului soțioră.
Dar nunul cel mare
Cu grija 'n spinare,
70 Călare p'un cal,—
Ca un căpitan,—
- Se ridică 'n scări,
Se umflă 'n nări,
Și făcu ochiî rôtă.
75 Peste oștirea tótă
Și când încóce privi,
Aicî zări
O florinică frumósă
Și drăgăstósă ;
80 Dar vedënd că nu 'nflorește,
Nici nu rodește
Și mai mult se vestejește
Ne-au trâmîs pe noi, trei lipanî,
Călări pe trei juganî,
85 Cu córnelé cănite,
Cu unghiile costorite
Și cu códele 'mpletite ;
Ca cu toțîi să pornim
Și la curțile dumnea-vóstră
90 Să venim.
Pornirăm
Și venirăm
Pe fața pămîntului,
Pe aburiî vântului ;
95 Bënd
Și chiuind
Și din pistóle trăznind ;
Caiî incurând,
Pe nări foc lăsând,
100 Râncezând
Și din unghiî scăpărând,
Pân' am sosit
Și v'am găsît.
Acum florinică să ne-o dațî,
105 Căcî de unde nu, nu scăpațî !
Căcî am venit cu târnăcópe
De argint,
Să scótem florinică
Din pămînt ;
110 S'o scótem cu rădăcină,
S'o ducem la 'mpăratu 'n gră-
[dină ;
C'acolo se 'mfloréscă
Și să rodéscă
Locului să'î priéscă
115 Și să numaî vestejéscă !
Socriî micî,
Dumnea-vóstră ne vedețî
C'am venit aicî,
Dar avem și dreptățî
120 Cu pecetă de la 'mpărăție.
Cine știe carte letinéscă,
Să vie la țépă 'n copită să ci-
[téscă ;
Cine nu știe
125 Să nu vie,

- Și ca de foc să se păziască !
Să ne dați un popă cu barba
[désă,
Să ne citescă carte-alésă ;
Să nu fie cu barba cănită
130 Să rămâie cartea necitită.
Saū vie-unul cu barba rară,
Să n e ție pên' de séră ;
Ci săefie unul cu barba ca fusul,
Să nu deie curênd răspunsul.
135 Rêspunsul nostru să ni-l dați
Și 'n curte că ne lăsați ;
Că de unde nu, cu noi bine nu
[umblați !
Cinstite stariste de loc,
Ție-te Dumneđeū
140 Cu bine și cu noroc,
Mergî în casă,
Dupê masă,
Că este un colac frumos,
Semnul lui Christos,
145 Spre a împêratului cel tînêr
de folos !
Acela 'l căutăm ;
Acela să ni-l dați.
Noi nu sîntem învêțați sê bem
Pên' nu mîncăm.
- 150 Căci, când la maică mititei
[eram
Am luat o dată să bem
Pênê n'am mîncat ;
Și-a luat maica o plăcintă verde
Și așa ne-a plesnit peste u-
[rechie,
155 Cât dumnea-vóstră cu toții nu
[ți putea crede.
Ba tata dac' a auđit,
Aū luat un lemn de după
[cuptor,
Și m'aū pălit de era să mor !
Puținel colac :
160 Sta-ți-ar de cap ;
Carne și maī puținică,
Mîncă'o-aī împuțită !
Socrii micî, dumnea-vóstră,
Să vê gătați cu cuptóre de pită,
165 Cu buți de vin,
Cu porții legate de fên,
Că vin patru-đeci de călărași,
Cu cai de se sparg de grași.
Și, de când sînt pe drum,
170 Aū mîncat tot paie
Și nu pot să safe ;
De n'or fi tóte gătate
Vê vor suna cojocu 'n spate !

ORAȚIA PINTENULUI

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Vacariul, Ocna Sibiilor—Transilvania.

- Și maī noroc bun la dum-
[nea-vóstră,
Să ne luați séma nóstră.
Socrii micî, ascultați
Și 'n urechi băgați :
5 Noi nî-am dus pên' la un loc
Și am fost fără de noroc,
Ni s'a făcut calea cruce
Și nu ne-am maī putut duce ;
Și pentru aceia îndărăpt nî-am
[înturnat,
10 Să vê spunem cum am umblat.
Dumneavóstră caru ni l'ați îm-
povărat,
Pogănicium ni l'ați îmbetat,
Și fôrte reū ni l'ați învêțat,
- Să 'mpedice la deal carul și la
vale boiî.
15 El și aceia a făcut :
Coborându-ne din deal la vale,
A împedicat boiî și-a lăsat
[carul.
Caru s'a rêsturnat,
Când caru peste boi, când boiî
peste car.
20 Ce ni s'a întêmplat ?
Nunu peste nuna a dat.
Nuna acum zace pe pămînt,
[de mórte,
Nunu ar scula-o și n'o pôte ;
Nunu ar vrea s'o gădele ;
25 Dar ea nu suferê,

- Caru 'n përiũ stă răsturnat,
Omeniĩ cum aũ putut aũ scăpat;
La popă capu dedesupt i l'aũ
[apucat.
El din dos se tot sălta
30 Dar capu d'acolo nu-ĩ eșã,
Pënë ni-am apucat
Și-am ridicat
Și ore-cum capu i-a scăpat.
Așã dar dumnea-vóstrã sã ne
[dațĩ
35 Patru ómeniĩ groșĩ la grumazĩ
[sã tragã
Și patru boĩ sã 'mpingã,
Sã scótem oriĩ caru 'n deal,
Oriĩ dealu 'n car.
Și'un doftor bun.
40 Pe nuna sã o ungã
Pe la póle,
Pe din jos de cingãtóre,
Pe unde o dóre,
Dór s'o mãi scula din bóle.
45 Și a nunuluĩ sã i-o puie la loc
Cã i s'a rupt de prin nod.
Pe popa la cap sã-l lecuĩascã,
Ca pe Duminicã sã póťã sã
[slujescã.
Noĩ am fost avut și'un diplaș
50 Fórtē frumos imbrãcat :
Avea bunda și nãdragĩ de su-
[glie.
Pe el petece numaĩ o mie.
Avãã și-o șapchã.
De... numaĩ in fund i s'aũ fost
[spart ;
55 Avea și 'n picĩóre niște dragĩ
[de cĩobóte,
Numaĩ ȳera rupte tóte.
Și noi ca pe un om de cinste
L-am pus sã ședã mãi 'nainte.
Și cum s'o răsturnat,
60 Un petec din tur 'ĩ s'a luat
Și oblu inťr'o baltã aũ picat.
Și s'aũ sculat tot flotiãit.
Și, dacã l'am vëđut,
Cu toțĩĩ am fugit.
65 Și, când s'a scuturat odatã sã-
[racu,
Noĩ ain fugit de el ca de dracu.
Așã dar dumnea-vóstrã sã ne
[dațĩ un petec noũ,
Socriĩ micĩ.
- Dumnea-vóstrã vedețĩ c'am ve-
[nit aici,
70 Dar pentru aceia indãrãpt ne
am inťurnat,
Cã ore-ce am uĩtat.
Mergĩ in casã dupã masã,
Unde-a șeđut jupãnesa mirésã
Cã aũ uĩtat o nãframã,
75 Fórtē mãndrã și frumósã ;
Fie și de in
Cu care 'șĩ șterg voĩniciĩ bu-
[zele de vin,
Și cine s'ar afla
De ni-or da,
80 Bunã vãlcãag, ar cãpëta.
De-o fi și de fuĩor
Nouẽ și de-acele ni-ĩ dor,
De-or fi și grósã,
Și aceia-ĩ frumósã ;
85 Dar de-o fi de cãlțĩ,
Sã vi-o tragețĩ dumnea-vóstrã
[prin dințĩ.
Ia-mĩ sã cate sócra micã,
Cã dór o fi mãi voĩnicã.
Cã noi frumos om cinsti-o,
90 Cu cisme de veverișã,
Cumpërate c'o gróșitã ;
Cu cisme de cãpriórã
Cumpërate de la Sighisóra,—
De la varã când o secera,
95 In ele n'o degera.
Cãtre socru mare
Nu s'a povestit nimic de acea
[intãmplare,
Ce s'aũ fãcut,
Nu mãi ȳe de desfãcut.
100 Sã dațĩ numaĩ vre-o patru boĩ
Și vre'o cin-spre-ce oi.
Și vre-o șepte vacĩ
Și alte ce-ĩ mãi da
Le rabđĩ și sã tacĩ.
105 Noĩ am mãi descãlica,
Am mãi sta,
Cã cu dumnea-vóstrã ni-ĩ drag ;
Dar avem de trecut
Stãncĩ,
110 Munțĩ,
Cu brađĩ mãrunțĩ,
Intunecoșĩ.
Sã rãmãnețĩ sãnãtoșĩ !

O R A Ţ I E

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Vácariul—Ocna Sibiilor—Transilvania.

- Ce-î asta, ce veselie,
 Ce lucru pôte să fie?
 Ce stați aici adunați
 Dumnița-vóstră, iubiți frați ?
 5 Că noi mult loc am umblat
 Și nicăieri n'am aflat
 Un lucru așa frumos.
 Trei luni sint de când venim,
 Ne uitați și nu dormim,
 10 Și lucrurile sint tocmita
 Încă nu ne sint sucite.
 Mai vedem pórta legată
 Și cu paie ferecată :
 Lângă dinsa multă glótă,
 15 Ostea 'ntinsă ș'adunată.
 Pórta legată cu paie,
 Glóta 'n cap să ne saie,
 Gândind să ne 'ngrijescă ;
 Caii să ne prăpădescă !
 20 Legată cu lanț de car,
 Că venim în zadar,
 Cu funie de fuor,
 Dór de noi v'o fost dor.
 Drept, aceia vă rugăm
 25 Și sfatu sănătos vé dăm :
 Să fiți cu noi bunți și blândi,
 Că nici nu sintem flămânđi,
 Nici nu ne temem de voi ;
 Măcar că sintem trei sau doi ;
 30 Și noi avem glótă minunată
 Și fórte bine armată.
 Că a nóstră cétă în car vine
 [înapoi ;
 Adică nu cu rău, ferescă Dum-
 [nezeu !
 Sfârșitul e bun
 35 Precum și dumnea-vóstră ați
 [prins de veste.
 Apoi, cinstite vornice,
 Ț'am mai spune óre-ce,
 Spune multe și nu ne pasă.
 Dumneđeú să te vadă,
 40 Și nádragii să-ți cadă
 Și să-ți dea Dumneđeú noroc
 Să umbli cu opinci de porc ;
 Și Dumneđeú să te trăiască
 Gura să ți se lățiască,
 45 Urechile ca fereștile
 Și ochii ca țerile !
 Nu ne lua așa cu cuvintul
 Ca pulberea vântul
 Și nici nu mă tem
 50 Că noi ómeni mulți avem
 Și sintem întregi ca mărul
 Și grăim tot adevérul.
 Tinerul nostru crăișor,
 Plin de părăsitul dor,
 55 S'aú sculat de diminéță
 Și spălându-se pe față,
 D'o sêptemână, d'o lună,
 Pentru acéstă tribună (mirésa)
 A luat un buciúm mare
 60 Și a suflat de trei ori tare
 Și a adunat óste mare.
 Și de el bine asculta
 Patru-đeci de călărași,
 Cu cai de sé sparg de grași.
 65 Tot însul vine cu doi,
 Vine ostea 'napoi,
 Înșirată tot doi cu doi,
 Precum și dumnea-ta știți.
 Noi prin codrii am umblat
 70 Și prin munți am intrat.
 Munți am strébătut
 Și câmpurile frumoase,
 Dumbrăvile răcorose ;
 Când ne-am aflat în mijloc,
 75 A stat óstea pe loc.
 În loc sint două urme de fiară.
 Craiul având nevoie de sfat,
 Pre ai sêi aú adunat.
 Sfetnicii aú sfătuit,
 80 Filosofii aú ghicit
 Că n'o fi urmă de fiară,
 Nici de sălbătișoră,
 Ci de a sa dăruiță,

- De soț să fie iubită !
 85 Așa crafuluși lasă tote,
 Adună ale sale glote
 Și a făcut cu calul rotă.
 Și pre noi din oștea totă,
 Fiind caii mai fugaci
 90 Și din gură mai ischitaci,
 Ne-au trimis mai înainte,
 Să călătorim ferbinte,
 Ispitând mai din tărie
 D'o mânăstire din trevire.
 95 Noi am venit ca prin vânt,
 Și prin semne pre pământ,
 Pe a cerului lumină,
 Prin rața destulă,
 Pe urma a doue fiare,
 100 Prin țară, până la acest cap
 [de sat,
 Unde-î un pod stricat.
 Și au rupt și o blană cu mine,
 Ș'am cădut fără rușine,
 Cădu și a mea soție.
 105 Cu o așa minune tare
 Până când ne-am sculat,
 Urma ni s'a astupat.
 Eși o babă sbârcită
 Spre al nostru folos iubită
 110 Și spus'a să nu ne pasă,
 Să mergem din casă 'n casă,
 Până la acela car,
 Unde stă al nostru noroc.
 Noi aicea vedem multe fete,
 115 Sfătuindu-se sub perete ;
 Multă glotă adunată
 Spre ce-va mare gatată.
 Aci urma ne-a adus,
 Precum și baba ne-a spus
 120 Și acuma rău vă pasă
 Să ne faceți loc în casă.
 În curte să ne lăsați
 Și urma să ne-o arătați,
 Ori calea să ne-o îndreptați.
 125 Apoi, cinstite vornice, ț-am
 [mai spune ore-ce :
 Sburând găștile din sat,
 Lupul de le-ar fi mâncat !
 Că s'au făcut calea cruce,
 Și nu ne mai putem duce.
 130 Apoi, cinstite vornice,
 Ț-am mai spune ore-ce :
 Nu ne lua așa cu graba !
- Dar de vreți să știți mai bine,
 Apoi eu îți voi mai spune
 135 Adevărat că sintem solți împă-
 [rătești,
 Vorba să nu ne-o clătești !
 Că al nostru crăișor
 Cu al cuvintului dor,
 Pe acest loc ore când
 140 Crăișoru, când-va umblând,
 A găsit fiică cuvintătoare anu-
 [mită,
 Cu cisme nouă 'ncălțată,
 Cu haună neagră 'mbrăcată,
 Mutată la cap și mare,
 145 Bălțată sub barbă tare.
 În curte să ne lăsați,
 Ori pe ciuta să ne-o dați.
 Apoi, cinstite vornice,
 Ț-am mai spune ore-ce :
 150 Noi de aceia ne dăm solia,
 Ca să ne iasă simbria.
 —Băgați-vă 'n lăuntru 'n casă
 Că în cornul cel de masă
 Stă un colac frumos,
 155 Spre al vostru folos ;
 Împenat, bine gătit,
 Și cu multe 'mpodobit,
 Și stă și-o ploscă cu vin
 Și-o mânăștergură de in,
 160 Ca buzele să le ștergem
 Și 'ncăldiți de vin să mergem !
 — Fărte vă mulțumesc dum-
 [nea-vostră,
 Că nu sintem învățați
 Să bem până nu mâncăm.
 165 Când la maica mititei eram,
 Am luat odată să bem
 Până n'am mâncat ;
 Iar ea s'a mâniat
 Și nu ne-au mai dat.
 170 Apoi, cinstite vornice,
 Ț-am mai spune ore-ce :
 Buți de vin,
 Care de fân,
 Ověz bine vînturat,
 175 Cai albi și gatați,
 Masa gatată,
 Palită 'nfrumusețată,
 Că de n'or fi tôte gătate
 Îți vor suna pugnii în spate !

STRIGATURI

STRIGATURI

FRUNȚULIȚA BUSUIOC

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.
A se confrunta varianta No. 265, pag. 210, colecția d-lui Bibicescu.

Frunđuliță busuřoc, Iar n'avem fete la joc. Hora mare fete n'are, C'aũ murit de gãlbinare ;	5 Și cele d'aũ mai rãmas Le curã mucii pe nas ; Și voi bãieșii cari ședeșii, Faceșii bine le ștergeșii !
--	---

HORA MARE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Hora mare
Bãieșii n'are,
C'a murit de gãlbinare.
Iar n'avem fete la joc
Și stãm cu știru pe bot !

TRECUI RIU ARS DE SETE

Auđită de Chr. N. Țapu in Poiana—Transilvania.
A se vedea varianta No. LXXXVII, pag. 384, colecția d-lor Iarnic și Bãrsaș.

Trecuř riu ars de sete,
Mã 'ntãlnii cu douã fete ;—
Fetele cu bete nouã,
Sãruta-le-aș p'amãndouã ;
5 Și pe una tot-d'auna,
Cã i-a fost mai dulce gura !

FETELE AȘA ȐIC

Auđită de Chr. N. Ȑapu în Poiana—Transilvania.

Fetele așă Ȑic,	Nóptea 'n sat.
Să mă 'nsor cât is mic.	Ȑiua 'n ciurda vacilor,
Nevestele iară Ȑic,	Nóptea 'n patu nanelor ;
Să mă las să nu mă stric.	10 Ȑiua 'n ciurda boilor,
5 Să mă las nițel mánzat :	Nóptea 'n patu mândrelor !
Ȑiua 'n ciurdă,	

SAPA DRACU'N VOI FICIORI

Auđită de Chr. N. Ȑapu în Poiana—Transilvania.

Sapă dracu 'n voi, ficiorı,
De ce voi nu vė 'nsurați
Și pe noi să ne luați?
Niște mucoși ce-o rėmas,
5 Numai trag mucii pe nas !

NEVASTA DE ASTA IARNA

Auđită de Chr. N. Ȑapu în Poiana—Transilvania.

Nevastă de astă iarnă :
Trage la bărbat o palmă.
— Nu mă călca pe chicior,
Că te știu de ce ț-e dor.
5 De ț-e dor de sėrutat,
Calcă-mė pe ăștă-l'alt !

FOIE VERDE DE TRIFOI

Auđită de Chr. N. Țapu în Poiana—Transilvania.

Fóie verde de trifoi,
Nu sînt fete ca la noi;
Da mai sînt într'alte sate;
Da's cu gurile căscate !

PAGUBA DE CINCI GROȘIȚE

Auđită de Chr. N. Țapu în Poiana—Transilvania.

Pagubă de cincî groșițe,
Că ești prea mare la țîță;
Pagubă de cincî crițari,
Că ești prea lungă la narî !

HAI, SARACU SULIMANU !

Culésă de Chr. N. Țapu din Roșiorit-de-Vede — Teleorman.

Haï, săracu sulimanu,
Cum mărită gugumanu !
Săracile decile,
Cum mărită secile !
5 Săracile sutele,

Cum mărită slutele !
Mă bucurai la avere
La străchinî și la ulcele,
Vaï de păcatele mele !

ARE POPA DOUE FETE

Auđită de Chr. N. Țapu în Costești—Vâlcea.

Are popa două fete,
 Amëndouă staū să fete :
 Una fată la Ispas,
 Când e laptele maī gras ;
 5 Alta fată la Crăciun,
 Când e laptele maī bun.

FATA POPII DIN SALIȘTE

Auđită de Chr. N. Țapu în Costești—Vâlcea.

Fata popiī din Săliște
 Șade 'n c... și 'mpușcă găște.

MAI STRANGE-TE, LELE

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul P. Brândușianu, Costești—Vâlcea.

Fóie verde de stâmbriū,
 Maī strânger-te, lele 'n brēū,
 Că mă bagī 'n foc de viū ;
 Cu ale tale margheoliī
 5 Mă băgași în foc de viū !

VERDE FOIE MER SALCIU

Culésă de I. Odor de la Marița Diaconescu, Cireș—Prahova.

— Verde fôie măr sălcii,
 Fată de cântaragiü
 Nu te strânge tare 'n brêü
 Că mă bagî în foc de viü!
 5 — Lasă, neică, să te bag,
 Că prea te-am iubit cu drag!

MAI BAIETE FERMECATE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frățila—Novaci—Gorj.

— Măi băiete, fermecate, Pe uliță nu te-abate, Că sînt fetele turbate, Nevestile fermecate.	Și bătrâna Ploieștêna, 10 Ce femeie ȳe sêrmana! Vinu-ȳ bun, ocaua-ȳ mare, Bêü voinicii, se omorã. Fôie verde solz de pește, Pe mine cin' mă topește ?
5 Fôie verde de tutun, Și popa ȳeste nebun, De ce-aü pus cãrșma 'n drum, Oprind ori-ce voinic bun ?	15 Refenêua de neveste Și fete de cãsmãrețe!

NEVASTA C'A MEA FRUMOASA

Comunicată de Ión Tânăsescu ; auđită de la lăutarii din Focșani.

Nevastă c'a mea frumósă Nu ȳe 'n sat la d-vóstră ; Cãndu-ȳ pomenești de furcă, Ea ȳa straü și se culcă	5 Și se'nvelește cu sacu Și dórme pên'o ȳa dracu. Cãndu-ȳ pomenești de vãrjea! 8 Par'că intrã dracu 'n ea!
---	---

CAT ÎI CERNADIA MARE

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Cât îi Cernădia mare
 Dragoste în ea nu are,
 Dar Novaciî mititeî
 A'mpuțat dragostea 'n ei !

FETELE DE LA NOVACI

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Fetele de la Novaci
 Nu sint fete, ci sunt draci ;
 Bagă mâna în nădragî
 Par'că bagă după raci
 5 Și scot d'un păpușoi,
 Cu ochii ca de rățoi !

DRUM LA DEAL ȘI DRUM LA VALE

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Drum la deal și drum la vale,
 S'a luat lumea de mirare
 Că's marghioi și mă țiu mare ;
 Și'n pungă nici cinci parale,
 5 Numai așa mămligiî,
 Lipită pe fundu pungi !

FOIE VERDE ȘI-O LALEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj

<p>— Fóie verde și-o lalea, Jócă și nu prea juca, Că cămașa nu e-a ta; Când o merge acas' ți-o ia. 5 Ađi, ți-o ia, mâine ți-o ia Și rămâi cu trénța ta. — Mai am una de bumbac,</p>	<p>Ruptă 'n c... și după cap. — Mě dusei la sócră-mea 10 ȘI-o găsiți c-o trénța rea, Cea mai bună și-o cărpia ;— Șapte gheme și-o undrea,— Și-ața nu'i mai ajungea.</p>
---	---

DA-TE, LELE, NU TE DA

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

— Dă-te, lele, nu te da,
Că cămașa nu e a ta;
Ađi ți-o dă, mâine ți-o ia
Și rămâi cu trénța ta !

FOIE VERDE MURELE

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Fóie verde murele,
Frumóse sînt unele
Și nu le știu vorbele ;
Când se duc cu pânzele,
5 Să mẽ duc și eú după nuțele,
Să petrec ȓiua cu țele !

ȘI SA MIRA NEAMUL MEU

Auđită de Chr. N. Țapu în Novaci de la horă.

Și să miră neamul meu
 Ce flăcău m'am făcut eu ?
 Că cu turu nădragilor
 Fac părtie vacilor,
 5 Și, când merg pe cositură,
 Imi dau păișele 'n gură.

VERDE FRUNȚA PELINIȚA

Auđită de Chr. N. Țapu în Novaci—Gorj.

— Verde frunđă peliniță, Draga nechiil copiliță, D'astă vară sugeal țigă Și-acum dai nechiil guriță.	5 Dice maică-ta ceva De ce 'm dai mie gura ? Maică-ta nimic nu ȃice, Că știe că-ȃ gura dulce.
---	--

ȘI MAI DAȚI CU GURILE

Auđită de Chr. N. Țapu în Novaci—Gorj.

Și mai dați cu gurile, C'am gătat minciunile. Bagă mâna după ladă, Scôte la minciunil grămadă.	5 Bagă mâna 'n săcătau Scôte la minciunil mereu ; Bagă mâna pe supt pat, Că mai e un sac legat.
---	--

ȚI-O, ȚI-O N'O SMINTI

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

<p>Di-o, Ți-o n'o sminti, Când oi începe a-te trânti Și la naiba-oi pomeni. Di-o, frate, ca la frate, 5 Să-ți dea Domnul sănătate, Sănătatea oului Și puterea boului. Di-mi-o neică sdrâncănită, Că mi-î mândra hodinită. 10 — Hodinită, pe dracu,</p>	<p>C'a bătut'o bărbatu ! Iasă afară și suspină, C'a bătut'o fără de vină. N'a bătut'o cum se bate 15 Și-a pus'o drept pe spate, Să dea trupul chinului, Facă baniș birului; Să se dea drept pe spate, Facă baniș jumătate, 20 Jumătate a treia parte !</p>
---	---

VAI DE MINE MOR DE CALD

Auđită de Chr. N. Țapu de la Novaci—Gorj.

<p>Vai de mine mor de cald Și n'am apă să mă scald. Și fuseș la riu sec Și vruseș ca să mă 'nec. 5 Iară frunđă de susai, Și avuseș parte c'un pai,</p>	<p>Scăpai de nu mă 'necaș. Frunđuliță usturoi, Este o baltă drept voi 10 Și-î plină de lăturoi; M'aș băga de m'aș scalda, Frică mi-î că m'oi 'neca !</p>
---	---

MANDRO, MANCA-TE-AR CAINII

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

— Mândr'o, mânca-te-ar căiniș,
 Tu mă 'nvętaș a iubi,
 A iubi și strânge 'n brațe
 Și a sëruta cu dulcēja
 5 Și pe nuor și pe ceață,
 Că ai gură cu dulcēja !

STRIGATURA DE HORA

Culésă de Chr. N. Țapu de la tinerii jucători din hora din Novaci—Gorj.

- Ascultați, fiiorî, la mine,
Să ve spuî pe sërba bine,
Să nu dăm de vre-o rușine,
Că sintem ómenî de fire.
- 5 Frunđuliță bob năut
Puneți una la pămînt,
Ce n'am vëđut de când sint !
De la una, sus la douë,
Coperiți-o să n'o plouë.
- 10 S'a dus una, mai e una,
Pên'om porni pe nebuna.
Dați-î una,
Luați-î urma !
De la douë, sus la trei
- 15 Vaî de mine, ce iubiî ? !
Nevastă cu trei copii,
Parcă fu sate pustii.
S'a dus una, mai e douë
Coperiți-o să n'o plouë.
- 20 S'a dus douë, mai e una,
Să jucăm cu toți 'ntr'una
Pên'om porni pe nebuna.
Dați-î una,
Luați-î urma !
- 25 De la trei și sus la patru !
Lelițe din Calafatu,
Lepădați cu dreptu patru ;
De la patru, sus la cincî
Și o pereche de opincî
- 30 Să le rup jucând arcî.
De la cincî și pên'la șase,
Leliță cărciumărésă,
Lasă-më de séră 'n casă,
C'afară plouë de varsă.
- 35 Și simbrie nu țî-oî cere
- Numa să më lași la pële,
Să țî-o b... pîntre picere.
De la șese pên'la șapte,
Pișc'o, mușc'o măi bățete,
40 Și mî-o 'ndrëptă la părete,
Să plesnescă ița 'n spete.
De la șapte pin'la opt,
Cucuruzu nu s'a copt ;
Da d'o fi vre-o vreme bună,
- 45 S'o còce nóptea pe lună.
De la opt și pên'la nouë,
Cîocărlia sus pe ouë ;
Mie unu, popii douë ;
De la nouë, sus la đece,
- 50 Păreuț cu apă rece
Pe la pórta mândrii trece ;
Cine-o bea de dor îi trece,
Cine-o bea pornește grea,
Cine nu remâne așa.
- 55 Dar din đece
Ce mai trece ?
I-auđi una, i-auđi douë,
I-auđi trei și i-auđi patru,
La pămênt și bateți patru !
- 60 De la patru dați-î drumu,
Că s'a 'ntăritat nebunu.
Că nebunu când se pornește,
Jócă pênă' nebunește ;
Că nebunu când se pune
- 65 Jócă pênă face spume.
Tațe curmu și stoboriî,
Că s'a 'ntăritat fecioriî ;
Tațe curmu și pãrmaciî,
Că s'a 'ntăritat dãnaciî !

STRIGATURA DE HORA

(VARIANTA)

Culésă de I. Ionescu, abs. seminarist, de la Gh. Mihaï, Topoloeni—Muscel.

- Lăsați dura pe călcâi,
Ca mōra pe căpătâi
Și la fete să le-o puî,
Nevestelor să le-o bag.
- 5 Să jucăm hora cu drag.
Strigă popa din Brăila
Și cu soru-sa Păuna
Să ținem dura la una.
Dați-î una
- 10 Luați urma !
Ciocârlanu sus pe ouă,
Țineți dura pên' la două.
S'a dus una, mai e una
Pên' om porni pe nebuna.
- 15 Dați-î una,
Luați-î urma !
Fōie verde samulastră,
Al treilea de casa noastră,
Să rōgă vecina noastră
- 20 S'o fac din fată nevestă.
Eū de rugămintea ei
I-așternuî fășii de tel
Și făcuî dupe obiceiū.
Puneți dura pên' la trei.
- 25 S'a dus două, mai e una
Pên' om porni pe nebuna.
Dați-î una,
Luați-î urma !
Ciocârlanu deșelat
- 30 Sări gardu tot pe lat ;
Se jelui la 'mpēratu .
Să ținem dura la patru.
S'a dus una, mai e trei
Pên' om porni pe Andrei.
- 35 S'a dus două mai e două,
Țineți dura pên' la nouă.
S'a dus trei și mai e una
Pên' om porni pe nebuna.
Dați-î una,
- 40 Luați-î urma !
- Frunđulită de sipici,
N'ați veđut dura p'aici ?
Ba uîte-o, neică, în urđici,
Face la fete opinci,
- 45 Să le rupă jucând aici.
Țineți dura pên' la cinci.
Și mî-a đis popa Năstase
Să ținem dura la șase.
S'a dus una, mai e cinci
- 50 Pên' om porni pe Drăghici,
A intrat cotoiu 'n lapte
Și pisica jumătate.
Țineți dura pên' la șapte.
S'a dus una, mai e șase,
- 55 Pên' o veni și Năstase.
S'a dus două, mai e cinci,
Țineți dura, măi voinici !
Și mî-a đis un potropop
C'ar mânca un porumb copt.
- 60 Țineți dura pên' la opt.
S'a dus una, mai e șapte,
Ese cotoiu din lapte.
Tăieți curmu și-î dați drumu,
Că s'a 'ntăritat nebunu.
- 65 Și ne-a đis, mă, satu nouă,
Să ținem dura la nouă.
S'a dus una mai e opt,
Când đicea un potropop
C'ar mânca un porumb copt.
- 70 S'a dus două, mai e șapte,
Ese cotoiu din lapte.
Tăieți curmu și-î dați drumu,
Că s'a 'ntăritat nebunu.
Să bem vinu pênē-î rece,
- 75 Să ținem dura la đece.
S'a dus una, mai e nouă,
Știți ce ne-a đis satu nouă ?
Să ținem dura la nouă.
Și s'o rupem drept în două.

FOIE VERDE TREI GRANATE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Iăutarul Constantin Dobre, din Horez—Vâlcea.

Fóye verde trei granate, La fântăna din Vărtópe Lemnele sunt strâmbe tóte, Nevestele curve tóte,	5 Babele pe jumătate, Fetele umblă turbate, C'aú rămas nemăritate !
---	---

FRUNĐULIȚA TREI MIGDALE

Culésă de Chr. N. Țapu de la G. Paicu, Iăutarul, din Bistrița—Vâlcea.

Frunđuliță trei migdale, Merg la deal și merg la vale Pe la curtea dumitale ; Și sînt fudul și mă țiú mare 5 Și nu Iubesc pe fie-care.	Alțiú daú cu miile Și Iubesc nebunele ; Eú nu daú nicú o para Și Iubesc pe care oú vrea !
--	--

UCIGA-TE CRUCEA DRACE

Culésă de Chr. N. Țapu de la G. Paicu, Iăutarul Bistriței—Vâlcea.

Frunđuliță trei spanace, Ucigă-te crucea, drace ! Trimeseú șépte olace, Nu'mú-aducú pe mândra'n cóce? 5 Trimeseú dracu ál mic, N'am folosit maú nimic ; Trimeseú dracul maú mare, Vine pe mândra călare, Prin glodurú și prin colțane, 10 Cu tágărta cu bombóne. Că muíerea fiște-care	Umblă pe dracu călare. Ia cárpa și 'și légă capul, Ca să mú-o créđă bărbatul. 15 — Máú bărbate fermecate, Tu te laudú că m'óú bate, Dar sînt máúnele legate Cu lanțurú ferecate, Ca fașa copiluluú, 20 Să Iubesc al draculuú, Din pizma bărbatuluú !
--	---

FRUNȚULIȚA RUG INTINS

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul G. Paicu, Bistrița—Vâlcea.

<p>FrunȚuliță rug întins, Sărută-mă, neică, 'n dinți, De buze să nu te atingi; Că's buzele cântărite 5 Cu cântar</p>	<p>De la fferar, Le păstrez unuț primar ; Dar primarul tinerel, Se ține dorul de țel !</p>
--	--

MANDRULIȚO, PENTRU TINE

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul G. Paicu, Bistrița, Vâlcea.

Mândrulițo, pentru tine
Mă-aș da inima din mine ;
Dar pentru ai voștri d'acasă
Inimțora nu mă lasă !

CANTECUL CIOCOILOR

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Paicu, lăutarul Bistriței, Vâlcea.

<p>FrunȚuliță barlaboț, F...u-mi-vă de ciocoț, Venit'a vremea d'apoț, Să punem primari din noi, 5 Să vă judece pe voi, Cum ne-ați judecat pe noi ! Să punem și comitet, Să judece pe prefect. Consiliuț satului 10 S'a făcut ai draculuț. Când le daț ocaua plină,</p>	<p>Iți fac judecată bună ; Când le daț ocaua rasă Iți fac judecat'alésă. 15 Dar notarul satuluț S'a făcut ai draculuț. Când îi puț jalba pe masă Se face că plécă acasă, Și te 'njură de nevastă. 20 Dar când scoți d'un icosar Sare ca un armăsar, Iți vorbește ca un țințar !</p>
--	---

DESTUL VOINICEL MI-AM FOST

Culésă de Chr. N. Țapu de la G. Paicu, Bistrița—Vâlcea.

Destul voinicel mî-am fost	Pe mândruța să mî-o prînd,
Și la mînte mî-am fost prost,	Să mî-o prînd cu cine-va,—
Și 'n vîrstă că mî-am venit	Că cu mine nu mai vrea,
Și mîndrele m'au urît!	F.. tu-î legea mîine-sa.
5 De m'aș pune intru 'n-adins	

FOIE VERDE LOBODA

Culésă de I. Constantinescu, Dioști—Romanași

Fóie verde lobădă,
 Fă cu mine, fa dodă,
 Fă cu fecior de văduvă ;
 Dacă n'eî face cu mine,
 Dracu tot face cu tine!

COLEA'N VALE LA ISVORE

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Ión Țuguî din Roman—Vâlcea.

Fóie verde sălcióră,	10 — Nu este, fine, păcat
Colea 'n vale la isvóre,	Pentr'un pustiú de sêrutat?
Supt umbră de sălcióră,	— Țațo, are nașu parale,
Bea un naș cu finișóră,	Plătește la sãrindare,
5 Și béú vin de cel pelin,	Fântáne la drumurî marî,
Pelin bun de rosmarin.	15 Te ispășesc de păcate
— Ține, dragă, vin de bea,	Și de dragoști fermecate!
C'am un gând cu dumneata,	
De-aî mai bea, de n'aî mai	
[bea !	

FOIE VERDE DE-O MASLINA (VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu, Dioști—Romanățî.

<p>Fóie verde de o maslină, Fină, fină și iar fină, Ieși în deal pe la grădină, Să te iubesc ca pe-o strină. 5 — Nașule, n'o fi păcat ; Treî copîi mi-ai creștinat, Două fete și-un băiat !</p>	<p>— Lasă, fină, nu-î păcat C'are nașu-těu parale, 10 Face crucî și sārindare Și le pune 'n drumul mare, Cine o trece să se 'nchine, Să róge finîi de bine !</p>
---	--

FOIE VERDE BOB NAUT

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul P. Brăndușianu, Costesci—Vâlcea.

Fóie verde bob năut,
Dracu, naiba te-a știut
C'ai fost bună de iubit,
Că te iubiam maî de mult ?

FRUNĐULIȚA DE-O SIPICA

Culésă de Ilie Constantinescu de la Ionița Mateias, com. Mieța—Dolj.

A se confrunta varianta No. 402, pag. 381 din colecția d-lui I. G. Bibicescu.

— Frunđuliță de-o sipică,
Cotică, batista-ți pică.
— Ia-o, Leană, și-o ridică
Și mî-o spală 'n lăcrămióre,
5 Úsuc'o la țîțșóre !

LA TULPAN, LA CRUCEA 'NALTA

Culésă de Ilie Țăntănuș de la Ionița Gh. Mateiaș, com. Măișta—Dolj.

La tulpan, la crucea 'naltă, Se 'ntâlnesc față cu față : — Ce-o să ne facem surată, C'am rămas nemăritate?	Că sint naltî și sprâncenaș, Nu ca la noi niște pârlitș, Cu genunchii prigoriș. Unde ved țărițele, 10 Miorlăie ca mâțele.
5 Ș'aidî la Porésta la dănacî,	

MANDRULÉNA, PENTRU TINE

Culésă de Ilie Țăntănuș de la Nic. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Mândrulénă, pentru tine
Mî-aș da sufletul din mine ;
Dar pentru bărbatu-těu
N'aș maî călca pragul těu!

DOMNE, CE-AM AJUNS

Culésă de Chr. N. Țăpu de la Iăutarul Const. Dobre, Hurez—Vâlcea.

Verde frunză lemn de sus, Ia veđi, Dómne, ce-am ajuns : Să fiú la curvă supus Și supus și aplecat.	Tótă nóptea am tremurat, La un colțuleț de gard. La o cruce de feréstră, Pentru-o curvă de nevastă !
5 Pentr'un pic de sěrutat,	

MANDRA MEA E O TELELEICA

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Const. Dobre, Horez—Vâlcea.

Mândra mea e-o teleleică
Că popa îi ia scurteică
Și primaru imineî
Și logofétu cerceî;

5 Ajutoru î-a luat bumbac,
De și-a vêrgat cârpă 'n cap,
Că mî-a fost de ris în sat.

DE TREI AI PRIMAR FUSEI

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Const. Dobre, Horez—Vâlcea.

Verde frunđă trei costreî,
De trei ai primar fuseî
Socotéla n'o deteî.
Și-oî da-o la primă-vară
5 Cu capu la mândra 'n pólă!

TREI IBOMNICI AM PE LUME

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ión Bușă, din Ciauuru—Gorj.

Frunđă verde trei alune,
Treî ibomnicî am pe lume;
Vreî să ți le spuî pe nume?
Una șade lângă mine;
5 Una'î de la deal de miné,

Cu casa cîoplită bine,
Cu bărbatu nătărău,—
Acolo mă trag și eü;
Fie bine, fie rău,
10 Orî mî-o fi de capu meü!

ME ROG DOICA DOICULIȚA,

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul I. Bușă, Ciauru—Gorj.

Fôie verde peliniță,
 Mă rog, doică, doiculiță,
 Să mă fac stăpân pe țiță
 Ca sêrbu pe lubeniță ;
 5 Să mă fac stăpân pe ele
 Ca ungurénu pe mfele !

VERDICICA TREI SARMALE

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ión Bușă, com. Ciauru—Gorj.

Verdicică trei sarmale, Și-am o mândruță la vale, Cu cămașa albă flóre, Când o vede neica móre. 5 Dar de-o vede un logofăt Uită și condeș și tot,	Să fie cu ea p'un loc. Vedî, al dracuî logofêt, Aseră trecu prin foc 10 Și'î cu mândr'acum p'un loc, Și se sêrută de foc!
--	---

CUM AȘ FACE, FA MARIȚA

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului S. Stoica, Costești—Vâlcea.

Fôie verde peliniță, Peliniță, gutuiță Și-o chită de albăstriță, Cum aș face, fa Mariță,	5 Să'mî ved mânile la țiță, Picîórele supt rochiță, Să te sãrut în guriță Și-apoi să mor, neiculiță ? !
---	--

FRUNȚULIȚA FOI MARUNTE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, lăutarul Săcelului—Gorj.

Frunțuliță foi mărunte, Tóte paserile cântă, Ies mândruțele și-ascultă. A ieșit și mândra mea	Cum îi cântă patima. Patima ei din fetie Și-a nechiș din teciorie! — Mânce-ți trupu pușcăria,
5 Să'și asculte paserea,	10 Cum mî-ai mâncat tu fetia!

FRUNȚULIȚA D'ARTĂRAȘ

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frățilă, Novaci—Gorj.

A se confrunta varianta «Nașul și finul» pag. 334—335, colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

Frunțuliță d'artăraș — F...u-ți legea ta, de naș, Cu cine mă cununași ? Cu uritu satului	10 Imi părură ca o flóre. Fuse nóptea 'ntunecósă, Luminarea fiștelósă, Imi păru tónța frumósă.
5 Cu proptéua gardului! — F...u-ți crucea ta, de fine. Nu ți-a fost ochiș la tine, Să te uiți la tónța bine? — Nașule, asér' la lumínare	15 Că la nópte o mănânc ; Cine dracu s'o sărute ? Ochi-ți curge, Gura-ți pute!

NU ȘTII VECINE CE-VA ?

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frățilă, Novaci—Gorj.

A se confrunta varianta «Hi cumetre», pag. 336, colecția d-lui G. Dem. Teodorescu, și «Nevasta bolnavă», pag. 203, colecția de cântece Marian S. Fl.

— Nu știș, vecine, ceva ? Mî-a bolnăvit nevasta ! — Ba eú știú, vecine, bine, Câte lécuri șint pe lume	5 Tóte șint in sên la mine. Injugă boiș și-o iepșóră Și fă-te a pleca la móră, Că nevasta ți se scólă !
---	--

ȘI ȚI-AM SPUS EU SAMBATA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frațila. Novaci—Gorj

Frunțuliță de ridiță,
 Și ți-am spus eu Sâmbătă,
 Ca să vii Duminică
 Că-ți maica la biserică,
 5 Taica 'n sat la cârcumă,
 Eă acasă singură,
 Culcată pe scândură,

Cu mâna la inimă.
 Ia-mă 'n brațe, strânge-mă
 10 Și pe pat aruncă-mă
 Și la burtă trage-mă :
 Când o'i vedea că mi-e rușine,
 Atunci să mă strângi mai bine !

CE CAȚI, LELE, PE COLNIC ?

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc, Pojogeni, Gorj.

A se vedea varianta «Craii», pag. 339, colecția D-lui G. Dem. Teodorescu.

— Fôie verde tiriplic,
 Ce cați, lele, pe colnic
 C'o vacă și-un vițel mic ?
 —D'un drăguț de ibomnic.

5 Verde verde samulastră,
 Vițelul să'l potopéscă,
 Ibomnica să'mi tărăscă,
 8 Să vie să mă iubească !

PENTRU TINE, DRAGA FATA

Comunicată de D. Brezulescu, Novaci.

Pentru tine, dragă fată,
 Perdui nóptea jumătate,
 Așteptându-te la pörtă
 Și tu dormi, dormirea-ți mórtă !

TOATA NOPTEA BAT LA PORTA

(VARIANTA)

Audița de Chr. N. Țapu de la Ion Michai—București.

Fôie verde fôie lată,	C'asta fuse cu necaz !
Tôtă nóptea bat la pórtă	10 M'aruncă peste pârliaz,
Și tu dormi, dormir'ai mórtă !	Intr'o grópă cu urđici,
O cățea mare bălțată	Socoteam că e lăptuci,
5 Mě goni ograda tótă ;	Imi făcu pîlelea bేశici !
Când fuse la un pârliaz	Pentru o fleorță de muțere,
Mě 'ntălniț c'un căine bréz,	15 Imi prăpădiț biata pîle !
Fir'ar al draculuț ađi,	

DUMNEDEU M'A POTICNIT

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Țiguț lăutar—Romanț (Vâlcea).

Dumneđeu m'a poticnit	5 Iăcuț pîlelea tot bేశici.
Intr'o grópă cu urđici,	Când țera la sėrutat,
Am gāndit că sint lăptuci	Nu puteam de scărpinat !
Și țele fură urđici,	

PUICA DAU SA VIU LA TINE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ión Bondoc, Bobu—Gorj.

Puică, daș să viu la tine,	Grăđina pe jumėtate,
Căiniț ței se daș la mine.	Mi-a rupt baltonașu 'n spate,
O cățea neğră bălțată,	Pantalonii jumėtate !
Fir'ar a draculuț mórtă !	10 Și eu sint un om milos
5 Și la gāt cam gulerată,	Dă 'ngenuchi la dēnsa jos
M'a gonit ograda tótă,	12 Și-ı desfac lucru frumos !

FOAIE VERDE MER SALCIU

Comunicată de Ión Tânăsescu—Focșani.

Fóte verde mĕr sálciũ,
D'aș fi gros ca un burghiũ
Și cu barba pĕn' la brĕũ,
De dragoste tot mĕ țĩũ!

FRUNȚA VERDE DE SAFAT

Comunicată de Ión Tânăsescu, fost Normalist, Focșani.

A se confrunta mai sus în cântece de nuntă «Cântecul miresei».

<p>— FrunȚă verde de săfat, Fetișo de om bogat, Nu primi la măritat Ca flórea la scuturat. 5 Că flórea mai înflóre-odată, Iar tu nu te mai faci fată!</p>	<p>Când o face jugu mugur Și tãnjĕla iarbă verde, Tu atunci te-oĩ vedea 'n fete; 10 Când o cãnta știuca în baltă, Tu atunci te-oĩ face fată!</p>
---	--

AOLEO, CE MULT DORESC

Culésă de Ión Tânăsescu, vechiũ Normalist, de la lautariĩ din Focșani.

<p>Trandafir brașovenesc, Aoleo, ce mult doresc Cu mândra să mĕ 'ntãlnesc, Două vorbe să 'mĩ vorbesc.</p>	<p>5 Să 'ĩ vorbesc, s'o zãpăcesc Ș'apoĩ să mĕ despãrțesc, De nu vrea s'o mai iubesc!</p>
---	--

FOIE VERDE BOB UREZ

Auđită de Chr. N. Țapu din gura lăutaru'ui Pătru Brăndușeanu, din com. Costești—Vâlcea.

Fóie verde bob urez,
Ș'am o mândră la Hurez,
De frumósă n'are preț,
De curvă nu e în județ.
5 O cunosc numai pe mers,

Că-ı e mersul legănat,
Și mărganul resfirat,
Pe sfărcul țiței lăsat,
Pentru ea umblu turbat !

LEICUȚA CU OCHII VERȚI

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj.

Fóie verde din liveđi,
Leıcuța cu ochii verđi,
Aseră venii la tine
Greșii calea, vaı de mine !
5 Fuse nóptea 'ntunecósă
Și poteca luciósă,
Nemerii la altă casă,
Cu nevestică frumósă,
Cu bărbățelu cam prost,
10 Bun hodor la cas'a fost.
Că, când vine séra beat,
Ișı ıa cojocelu 'n cap
Și să bagă pe supt pat.
Câte gunóie 's pė pat,

15 Tóte 'n ochii lui că cad.
Dar bărbatu că 'mı đicea ?
—Fă nevastă ce gunóie's astea ?
—Nu's gunóie, omule,
Ci sunt dragostele nóstre.
20 Bărbatu de supt pat ıeșıa
Și afară se ducea,
Dar nevasta ce făcea ?
Pe ibovnic mi-l lua,
Și 'n dulap că mi-l băga.
25 Bărbatu 'n cas' că intra,
Da nu era nimenea.
— Culcă-te, omule 'n pat,
C'aici n'a fost alt bărbat !

VAI, SĚRACU, OMU PROST

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc, Bobu Pojogeni—Gorj.

Vai, sĕracu, omu prost,	5	Și se bagă pe supat.
Bun odor la cas'a fost !		Câte gunoie 's pe pat
Vine sĕra du pin sat,		Tóte cad la el în cap !
Și 'și ya cojocelu în cap		

MERGE RACU SA SE'NSORE

Culésă de Chr. N. Țapu din com. Runcurelu—Mehedinți.

Frunđuliță foișoră	15	Tot găluște;
Merge racu să se 'nsóre,		Doué cocóre,
Dar n'are nici o prinsóre.		Cu topóre,
Intâlni pe bróscă 'n cale :		Șed și taie lemne afară.
5 — Ha! tu bróscă, după mine,		Dar în casă cin' le-duce ?
Că te-o! ține tare bine.	20	Rațele,
Am o móră după casă,		Cu brațele.
Curge făin' pe feréstră.		La nuntă cine-a poftit ?
Doi cocoși,		Doi purcei
10 Ține de coș.		Sînt vătășăi.
Doi gândaci,	25	De cântat cine a cântat ?
Pune în saci.		Doi țințari
Dar la nuntă cine-ar fi ?		Sînt lăutari.
Doué muște,		

FIRICEL DE PELIN VERDE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Florea lăutarul, Radomir—Romanaji.

Firicel de pelin verde,	5	Și, cercei de la neveste.
De-ar fi drumul cum se vede		F.u-le în lege fomei,
M'aș duce desară 'n Rede,		Mă lăsară 'n brĕu de tei !
Să 'm! iaă bete de la fete,		

FRUNȚULIȚA DE VIZDEU (VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Bondoc, Pojogenț—Gorj.

Frunđuliță de vizdeiu,
F ..u-vé 'n lege fomei,
M'ați lăsat încins cu tei,
Cumpărându-vé cercei ;
5 M'ați lăsat încins cu ață,
Cumpărându-vé dulceață !

LA PERU CU PERILI

Culésă de Chr. N. Țapu de la C. Ionescu, Șelari—București.

A se vedea varianta «Cîntecul Sêrbilor», pag. 334, colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

La përu cu perili,	5 A pierdut Sêrba zivelca,
Und' sê strânge Sêrbili,	Și 'i arde obrazu ca sfecla.
La përu cu fôia lată,	A pierdut Sêrbu cojocu,
Und' sê strânge Sêrbiț rôtă,	Și 'i arde capu ca focu !

LA PERU CU PERELE (VARIANTA)

Culésă de Chr. Țapu de la I. G. Mateiaș, Mieța—Dolj.

La përu cu perele,	5 La përu cu fôia lată,
Unde jôcă Sêrbele	Unde jôcă Sêrbiț rôtă,
La përu cu perele,	La përu cu pere moi,
Unde jôcă fetele	Unde jôcă doi cîcoi !

FOAIE VERDE DE-UN DUDAU

Culésă de Ilie Constantinescu, Dioști, de la Nic. Zănescu, com. Vladimir—Gorj.

Fóie verde de-un dudău	5	Suflă vântu și mî-o scură ;
Mândro, de uritul tēu		Când dă câte-un pic frumos,
Nu mai plouă Dumneșeu !		Suflă de la loc mănos !
Când dă câte-o picătură,		

SALCIOARA PRESADITA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Iautarul Săcelului—Gorj.

Fóie verde sălcioră,
 Sălcioră presădită,
 Pușca nechiș cea dorită,
 Mânca-ți-aș gurița friptă,
 5 Ochișorii să ți-î beaș,
 Dē pē drumuri nu mai staș !

FRUNȚA VERDE FOAIE LATA

Aușită de Ilie Constantinescu de la Zănescu Nicolae, din com. Vladimir (Gorj)

Frunșă verde fóie lată,	Că mē otrăveșți și mor !
Nu ți-am spus, leliș' odată	Fóie verde tiriplic,
Să nu faci cărpa vėrgată ?	Și s'o faci de borangic
Și ți-am spus de două ori	Și să vii la neica 'n crâng,
5 Ca să n'o mai faci cu flori,	10 Ca să nu ți mai đic nimic !

MAI BAETE BĂEȚELE

Aușită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

— Măi băete, băețele,
 Nu-ți da sfatu pe muțere ;
 Că muțerea 'i piază rea
 Te-o băga în vre-o belea,
 5 De ți-o'i da tot ce-î avea,
 Nicî cu capu n'oiă scăpa !

IA VEȚI BĂTUTA DE STELE

Aușită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Ia veți bătuta de stele
 Că pleacă din prânț la lemne
 Și vine sara pe stele
 Numaî cu două surcele,
 5 Și nicî elea nu 's surcele
 Cî curăturî de nulele.

ȘI ME DORE PESTE 'NCINS

Culésă de Chr. N. Țapu, de la hora din Novaci—Gorj.

Și mă dore peste 'ncins,
 De mândruțe câte-am strâns ;
 Câte am strâns și-am sêrutat,
 Să le strâng aș face-un sat :
 5 Un sat maî mitutel,
 Să mă plimb séra prin el.

FOAIE VERDE BOB NAUT

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu din Dioști—Romanai.

Fóie verde bob năut,
Câte mândre mî-am avut
Să le strâng,
Aș face un crâng;

5 Câte mi le-am sêrutat
Să le strâng aș face un sat,
Să mă pun de un pârcălab
Să le strâng baniî de drag!

AOLELE, DOMNE

Auđita de Chr. N. Țapu de la N. Firculescu, Grecești—Mehedinți.

Aolele, Dómne,
Ia mă 'n brațe Ióne
Și du-mă luî Radu,
Să mă pupe Vladu!

FRUMOSE SUNT UNELE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nic. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Fóie verde murele
Frumóse sînt unele,
Maî dulcî de cât murele!

PUICA MEA DIN MEHEDINȚI

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Gheorghe S. Stoica, Costești (Vâlcea)

Fôite verde trei arginți,
Puica mea din Mehedinți,
A cu rîuri risipiți,
Pên' la póle grămădiți,

5 Bat'o patru-deci de sfinți
Și sfânta Dumineca,
Cu ea 'mpărțiți dragostea !

D'ASUDAT, AM ASUDAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci (Gorj).

D'asudat, am asudat,
Da n'am asudat de gras:
De cîudă și de necaz.
Rup gardu și fac pîrléz
5 Și de mândra nu mă las,
Să mai trag pe câte-am tras.
De cîudă și de mînie,
M'a dat satu 'n cătănie.
Cătănit'aș cătăni,
10 Numa pușca de n'ar fi.

D'ar fi pușca de tocană
M'aș duce și eú cătană ;
Reghimentu de femeí
M'aș duce și eú la eí.
15 Dară frunđă de scațete
Și reghimentu de fete,
Trec pin apă fript de sete.
D'ar fi sabia scațete,
M'aș face sergent la fete !

ȘI-AȘ FI BUCUROS CATANA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ion Vacariu, din Ocna Sibiilor (Transilvania).

Și-aș fi bucuros cătană,
De-ar fi pușca de tocană,
Patronțașul plin de zamă.
Și-aș fi bucuros recută,

5 De-ar fi pușca de cucută,
Patronțașul plin cu urdă ;
Curelele de răchită
Patronțașul plin cu pită !

CINE TE-A FACUT PE TINE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Runcurelu (Mehedinți).

Fóie verde mărăcine,
Cine te-a făcut pe tine
Așa 'naltă și suptire
Și la chip făcută bine,

Par' că m'a 'ntrebat pe mine.
Fóie verde garofiță
De la pștept pên' la guriță
Par' că ești o porumbiță!

FRUNȚULIȚA DE NAUT

(VARIANTA)

Frunțuliță de năut,
Mândruța mea de demult,
Să te iaă cu de-a mărunt,
Din creștet pên 'n pămînt,
5 Să 'mî spuî cine te-a făcut?
Că cin' te-a făcut pe tine,

Par'că m'a 'ntrebat pe mine.
Eă să te fi poruncit
Și așa nu te-aș fi brodit;
10 Așa 'naltă și subțire,
Și la trup făcută bine!

FOAIE VERDE MARACINE

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci (Gorj).

Fóie verde mărăcine,
Fa vecină, fa creștină,
Măi vecine, măi creștine,
Nu 'ți purta nevasta bine,
Că fuge de lângă tine

5 Și vine seara la mine.
Că tot bine s'a purtat,
În grea bôlă m'a băgat,
Pên' m'a lăsat lemn uscat!

MANDRO, MANCA-TE-AR CAINII

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc, Bobu, Gorj.

— Mândrò, mânca-te-aș câiniș,	5 Cum uitaș numele mele
Cum te 'nvêtaș a iubi,	Și-mi puseș altele grele,
A iubi ș'a nu dori ?	De nu pot trăi cu țele ?
Mê mir ce dragoste-o fi.	

FOAE VERDE TREI LALELE

(VARIANTA)

Culésă de la hora dîn Dioști (Romanaș) de la Ilie Constantinescu.

Fóie verde trei lalele,
 Vuș, vuș, vuș, mândrele mele,
 Cum uitaș numele mele
 Și-mi puneș altele rele,
 5 De nu pot trăi cu țele ?

FRUNĐULIȚA TREI SPANACE

Culésă de Ilie Constantinescu de la N. Zanescu, com. Vladimir (Gorj).

Frunđuliță trei spanace,	5 Să-mi aleg de-o Popoveancă .
Fă-mê, Dómne, ce mê-ı face,	Cu ochiș bălăuróică,
Fă-mê róta stelelor	7 Cu códa ca de șerpóică.
In drumul Popovencelor,	

MANDRA NEICHII TU ERAI

Culésă de Ilie Constantinescu de la Ionița Gh. Mateiaș, com. Mieța—Dolj.

Mandra neichiî tu ȳeraî	5 Te prinsei cu trei de mână ;
Care te făgăduiaî	Unul Ion și unul Mathei
Că pe altul nu'l mai aî ;	7 Și cu Nicolae trei !
Dar aseră la fântână	

FRUNȚA VERDE ARȚARAȘ

Comunicată de I. Constantinescu, Dioști de la Nic. Zănescu, com. Vladimir (Gorj).

Frunță verde arțaraș,	5 Și la code planticele.
Mă-am ȳubit un boșeraș.	Domnule, boșerule,
Frunță verde trei lalele	Mi te-a urit fetele,
Și mă-a pus la gât măргеle	8 Te-a 'ndrăcit nevestele !

FOAIE VERDE OTINTEAVA

Comunicată de I. Constantinescu, Dioști, de la Christea Popescu, Gvardinița Mehedinți.

Fóye verde otintevă
 Pe mine maica mă'ntrebă,
 Ce muncă mă-este mai dragă ?
 — Nu mă-e dragă altă muncă
 5 De cât cu mândra pe luncă !

FOAIE VERDE ISMA CREAȚA

Comunicată de I. Constantinescu, Dioștii de la Zănescu N. Vladimir—Gorj.

Fóte verde ismă créță,
 Pe mine maica mă'nvața
 Să'mi iubesc de diminéță,
 Copilaș făr'de mustață,
 5 Cândse'nvață a strânge'nbrațe
 Și-a séruta cu dulcétă!

SARUTATUL DE CULCAT

Comunicată de I. Constantinescu, Dioștii de la Zănescu N., Vladimir—Gorj.

Sărutatul de culcat,
 Neică, mult mi-e desmierdat;
 Sărutatul de călare,
 Neică, nici un folos n'are!

FOAIE VERDE DE TREI PEȘTI

.Culésă de Ilie Constantinescu de la Nic. Zănescu, com. Vladimir—Gorj.

Fóte verde de trei pești,
 Ghîolbană de București,
 Mulți voînici prăvăluiești,
 Dar ca mine nu găsești.

DRAGUȚA, NEVASTA MEA

Culésă de Ilie Constantinescu de la Ionița Mateiaș, com. Mteița—Dolj.

Drăguță nevasta mea,
Nu purta inimă rea,
Că mă iubesc cu alta,
Cu alta cu vecina.
5 Vecina de lângă casă,
Când ți-e drag, atunci te lasă!

SÎRBA DOFTORILOR

Auđită de Chr. N. Țapu din gura lautarului Constantin Barlabancea, din Costești—Vâlcea.

<p>Fóte verde bob secară, S'a 'mulțit doftoriĭ 'n țară Și s'a 'nmulțit prin jurnale Că sunt niște haĭmanale. 5 Ba de una, ba de alta, Pêně 'șĭ pun tabla la pórtă. Bune sunt și babele Că-ți dă burienele. Burieni fterte 'n vin</p>	<p>10 Și te scapă de venin. Fóte verde foĭ de știr, Iacă și doftor Cârstin, Jócă sêrba doftoréscă Și strigă să 'nebunéscă. 15 — Aĭde, spițeriĭ, de jucați, Zecĭuiala să mĭ-o dați, Și cari n'au parale, 18 Poftéscă pe la spitale!</p>
--	--

DE INSURAT M'AȘ INSURA

Culésă de Chr. N. Țapu din gura lautarului Constantin Barlabancea, din Costești—Vâlcea.

A se vedea varianta prescurtată, No CCC pag. 453 din colecția d-lor Iarnic și Birsan.

<p>De'nsurat m'aș insura, Niciĭ urită nu mĭ-aș lua, Niciĭ frumósă nu prea prea, Puĭculiță, draga mea! 5 Niciĭ frumósă nu prea 'mĭ place Că prea mulți prițeniĭ face. Niciĭ frumósă, niciĭ urită,</p>	<p>Numai să fie plăcută, Și la ochi și la sprincene 10 La tóte faptele mele. Niciĭ urită nu prea 'mĭ place Că prițeniĭ nu'șĭ mai face, Niciĭ frumósă, niciĭ urită, Numai să'mĭ fie plăcută!</p>
--	---

FA-ME, DOAMNE, CE M'OI FACE

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci--Gorj.

Fă-mă, Dómnă, ce m'oí face	Șă remățe mut și surd.
Fă-m'un măldărel de teí	Și la cap
Și m'aruncă 'ntre femeí,	C'un dovleac ;
Șă le aud taína și sftatu	10 La picíóre ițele
5 Cum își fermecă bărbatu,	Șă-í ȳa dracu mințele.
Cu pămínt de la mormínt	

FRUNĐULIȚA TREI MALINE

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci — Gorj)

Frunđuliță treí maline,	Și-o fi și ibomnica
Nicí odată nu e bine	Și-í vorbi ce-va cu ea
Șă-ți ȳei nevasta cu tine.	Și te-o vedea nevasta
Fóie verde și-o lalea	Și pricina că-í gata !
5 Când te-í duce unde-va	

FOIE VERDE PELINIȚA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Țuguí lăutar, Romani—Vâlcea.

A se vedea varianta No. CXII, pag. 390—391, din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

Fóie verde peliniță
 Și aolică pułculiță
 Ástă vară sugeai țíță,
 Acum dai neíchii guriță !

FOAIE VERDE BOB NAUT

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dinu al Petri, din Polovraci—Gorj.

<p>— Fóie verde bob năut Dino, cu galbenŃ la gŃt Și cu bărbatu urit, MaŃ bine cu gŃtu gol 5 Și cu bărbatu galanton. NeŃcă de cât cu argintu 'n ladă Și cu natantóla'n vatră,</p>	<p>MaŃ bine cu lada gólă Cu nevasta galantónă. 10 De cât cu cisma sgircită Și cu nevasta urită, MaŃ bine cu opincŃ nerase Și cu nevastă frumósă.</p>
--	--

SPUNE'MI PUIC'ADEVERAT

Culésă de Chr. N. Țapu din Dioști,—Romanăși.

— Spune-mŃ, puŃcă, adevărat,
Cine mi te-a sėrutat,
Cât am fost eũ concentrat ?
Spune'mŃ drept că nu te bat
5 Că ŃŃ-e obrazu pătat !

AIDI, ANICO, LA CEȘMELE

Culésă de Chr. N. Țapu din Dioști—Romanăși.

<p>— Frunđă verde trei lalele AidŃ, Anico, la ceșmele, La ceșmelele din dos C'acolo e loc frumos. 5 Aoleo, ce loc frumos Număi sălcŃi și rogoz,</p>	<p>Rogozul de tăvălit, Sălciile de umbrit. — MaŃ poftim, Anico, jos, 10 Să-ŃŃ arăt un pol frumos, Polul meũ Ńe ferecat 12 Și pe dungă și pe lat !</p>
---	---

DE CAT IN SARAOLIE

Culésă de Chr. N. Țapu din Dioști,—Romanaii.

De cât în saraolie
 Maș bine cu pușca 'n vie,
 Séra la nelca să 'mă vie,
 Să-î puș drépta căpătéiú,
 Cu stânga s'o mângâiú.

FOAIE VERDE ȘI-O LALEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Zanescu N., Vladimir—Gorj.

Fóie verde și-o lalea,
 Hușdu ici, hușdu colea,
 Hușdu 'n colțu gardului,
 Făcuș pofta Radului;
 5 Hușdu 'n colțu grădini,
 Făcuș pofta inimi.

BARBAȚELU NATAREU

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Ionescu, Dozești—Vâlcea.

Bărbățelu nătărăú
 Rěú l'a ursat Dumneđeú,
 Ișl'ia cojocelu 'n cap,
 Vine nóptea mort de bét.

C'un bricég de gât legat
 Și bricégul nu e al lui,
 Că bricégul e furat,
 9 Ca măine o să'l vėd legat.

I-AUȚI, LELE, POPA TOCA

Auțită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

A se confrunta varianta No. 420, pag: 389, colecția d-lui Bibicescu Veđi varianta «auți lele», pag. 325, din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

I'auțî, lele, popa tócă,
Ieși afară și te rógă,
Să móră bărbatu tēū,
Să rămăi să te iaū eū,

5 Că cu el ai trăit rēū ;
Și cu mine,
Vaî de tine !

FOAIE VERDE USTUROI

Auțită de Chr. N. Țapu de la Dobre Dungă, din Cetățuia—Vâlcea.

Fóye verde usturoi
Și la drépta câte doî ;
Fóye verde și-o lalea
Și la stânga iar așa.
5 Fóye verde barlaboî
Și la drépta câte doî.

Fóye verde siminoc,
Ia faceți hora la loc.
Fóye verde usturoi
10 Și la stânga câte doî.
Fóye verde ca aluna
12 Și la drépta câte una.

FOIE VERDE MATOSTAT

Auțită de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Fóye verde matostat
Sultanica s'a uțtat,
De când nu s'a mai jucat.
Fóye verde lobodă,
5 Lăsați hora slobodă.
Fóye verde balaboî
Și la drépta câte doî,
Câte doî și câte treî.
Fóye verde și-o lalea

10 Și la stânga iar așa,
Fóye verde și-o lalea
Și la dréptă iar așa.
Fóye verde și-o alună,
Ai să dăm mână cu mână,
15 Să 'ncherbăm de-o horă bună,
Fóye verde mēr, întors
Mai frumósă cum a fost !

CE-AI FACUT PARALELE ?

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitru Bacioiu, Petresci—Gorj.

— Ce-ai făcut paralele,
Tată, Iancule ?
— Le-am bătut și le-am păpat;
Le-am făcut cu fetele
5 Și le beau cu mândrele.

MARIȚO DE DRAGUL TEU

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Popescu, Guardinița—Mehedinți.

A se vedea varianta «Variantă», pag. 310, din Colect. d-lui G. Dem. Teodorescu.

Marițo, de dragul tău,
M'aș băga la tată-teu,
Țiua să spăl vasele,
Nóptea să 'ți moiú ósele !

BATE-O BATE-O

Auđită de Chr. N. Țapu de la Iorgu Popescu, Gvardinița—Mehedinți.

Bate-o, bate-o și-o mustreză, Vara pe unde 'nserează. Inserează la fântână, Unu 'i ține cobilița,	5 Și altu-ı s'erută gurița. Bate-o, bate-o la papuc, Că mâine s'o mări la plug !
--	--

CIOCĂRLANU S'A 'MBĂTAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Firculescu, Grecești—Mehedinți.

Ciocărlanu s'a 'mbătat,
 Haıda, upa de !
 Umblă nóptea pe supt pat
 Și prin sat umblă turbat,
 5 Haıda upa de !

Ciocărlanu 'ncins în bete
 Haıda, upa de !
 Umblă nóptea după fete
 Și ăia după neveste !

IAR ACUM ȘI NICI ACUM

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Iar acum și nici acum,
 Nici asară, nici acum,
 Dar de sară ori și cum.
 Hei, hei, vii și te du

5 Și de sară
 Să vii țară,
 Să-ți plătesc de cheltuială.
 Și să-ți dau la cataramă !

NU TE UITA LA COJOC

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Nu te uita la cojoc,
 Ci te uita cum mai joc ;
 Nu te uita la căciulă,
 Ci te uita la făptură.

5 Nu te uita că joc rău
 C'asa jocă neamul meu,
 Că de-ar fi jucat el bine,
 M'ar fi învățat și pe mine !

NU ME BATE MAICA

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Nu mă bate, maică, bate,
Că n'am ședut mult pe spate.
De auđia! cum se ruga,
A! fi stat și dumneata !

MAI, CAZACE, CAZACELE

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

— Măi, Cazace, căzăcele,
Ce ca! n'óptea prin argele?
— După pânză de ismene
C'am rămas ca dracu 'n p!ele !

FOAIE VERDE ȘI-O MASLINA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu din Petresci—Gorj.

<p>— Fóte verde și-o maslină Of, spune, afurisit'ó, spune, Ma! a! vr'unu de cât mine? — Ma! am unu, ma! am doi 5 Și cu tine se fac trei, Cu barbatu Se fac patru, Bate'l, Dómnne, fermecatu! — Spune, afurisito, spune,</p>	<p>10 Pe care iubești ma! bine? Pe mine, or! pe barbat? — Ma! mult te iubesc pe tine Că '!-e punga 'n sîn la mine Dar iubesc și pe barbat 15 Căci cu el sint cununat; Dar să nu fi! cununat, L'aș pune proptea la gard !</p>
---	--

ME 'NTREABA IBOMNICELUL

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Zănescu Nicolae, Vladimir—Gorj.

- Fóte verde ghiocelul,
Mě 'ntreabă'ibovnicelul :
— Spune, afurisit'o, spune,
Mař ai vr'unul de cât mine ?
5 — Mař am unul, mař am doi,
Și cu mătăluță treř,
Cu bărbatul face patru
Cu care m'am cununat.
Și iar verde otrățelul
- 10 Mě 'ntreabă și bărbățelul :
— Spune, afurisit'o, spune,
Căț' ibovnic' ai pe lume ?
Pe cine iubești mař bine ?
Ce ți-e drag ție pe lume ?
15 — Im' ești mař drag dumneata,
Că ți-e punga 'n mâna mea,
Nic' unul de cât tine,
Că ți-e punga 'n sin la mine !

SPUNE AFURISIT'O, SPUNE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la C. Barbacioru, din com. Ilovăț—Mehedinț.

- Spune, afurisit'o, spune,
Mař ai altu fără mine ?
— Mař am unul, mař am doi,
Cu matale face treř ;
- 5 Mař am doi, și mař am treř
Cu bărbatul face patru,
Că-ı tot al meu, lua-l'ar dracu !

SPUNE-MI MIE, IBOMNICA

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la G. Mateiaș, Miteța—Dolj.

- Frunđă verde de sipică,
Spune 'm' mie ibovnică
De cine ți-e ție frică
De amant sau de bărbat ?
5 — Mař frică m' e de bărbat
- Că cu el m'am cununat
Și l'am pus proptea la gard.
La pic'óre ițele,
Să-ı ia dracul mințile !

DE MITITEL ME 'NSURAI

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ionița Văleanu, Roșiorii-de-Vede.

De mititel mă 'nsurail,
 Frumósă nevestă luail
 De frumósă e frumósă,
 Dar e cam căpăținósă,
 5 La gaură nu mă lasă!

UNDE-ȚI VED ȚIȚICA

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ionița Văleanu—Roșiorii-de-Vede.

Unde-ți ved țitica 'n sên,
 Picerile nu mă țin,
 Par' că nu 's făcut din plin.
 Sint făcut din jumătate,
 5 De lelița n'avui parte!

FOAIE VERDE RUG INTINS

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ionescu Nicolae, Dozești—Vâlcea.

Fôie verde rug întins,
 Mă culcaî în drum 'nadins
 Să 'mî visez pe lóna 'n vis.
 Dormiî și mă săturaî,
 5 Pe lóna n'o visaî,
 Imî luail șuba și plecaî!

MANDRO CAND ERAI A MEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Zănescu Nicolae din Vladimir—Gorj.

Fóie verde și-o lalea, Mândră, când erai a mea, Tótă lumea te cinstea, Că-ți da rachiú cu litra.	Și'n sat cu ibovnicel: Bărbatul te necăjește, Ibovnicul te cinstește
5 Fóie verde otrățel, Bine e cu bărbățel	10 Că-ți dá vin și málăiaș, Și de-amiađi un struguraș, Ado'l, ado'l pupa-l'aș!

FOAIE VERDE BOB AREU

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nic. Popescu, Goardinița—Mehedinți.

Fóie verde bob areú,
Dice mândra că nu 'i plac eú,
Dar nici ea nu 'mí place mie
Că nu are pălărie,
5 Să 'mí facă umbră și mie!

S'A GATAT CU SPUSELE

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu—Novaci.

S'a gătat cu spusele,
S'a gătat mincúunile,
Inc'o horă să jucăm
Și acasă să mergem!

UNGURŪ E FIARA SPURCATA

Auđita de Chr. N. Ţapu la hora din Novaci—Gorj.

Unguru e fiarǎ spurcatǎ,
 Ţi pe dracu are tatǎ ;
 Romǎnu-ı limbǎ curatǎ,
 Are pe Dumneđeu tatǎ !

UNGURII NE-OR PRAPADI

Auzitǎ de Chr. N. Ţapu de la D. Brezulescu—Novaci.

Unguriı ne-or prǎpǎdi,
 Dacǎ nu i-om rǃfui.
 Haı pe ei, flǎcǎı bǃtrǎni,
 Sǎ Ńtie cine 's Romǎni !

UNGURU E LIFTA REA

Auđita de Chr. N. Ţapu la hora din Novaci—Gorj.

Unguru e liftǎ rea,
 Jefuiesce țara mea.
 Cǎnd necazu m'o ajunge,
 Pe Ungur cǎ l'oı strǎpunge !

AM SCĂPAT DE TURCI, DE GRECI

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Am scăpat de Turci, de Greci,
 Și de Muscalii ăi beți.
 Pe Ungur îl mai avem,
 Hai, pe el să 'l repunem !

HAIDEȚI, BAIETI, SA JUCAM

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Haideți, băieți, să jucăm,
 Horă mare să 'ntindem,
 Să jucăm și să cântăm
 Și-apoi să ne ospătăm !

LELIȚA DE PESTE JII

Auđită de Chr. N. Țapu de la Brezulescu, Novaci—Gorj.

Leliță de peste Jiț,
 Eă plec, tu aci rămăi.
 Plec în armată cântând,
 Mândra remăne plângend.
 5 Tac, mândra mea și nu plânge,
 Că 'n armată nu m'oi duce !

CATANIRE-AȘ CATANI

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu—Novaci.

Cătănire-aș cătăni
 Numai pușca de n'ar fi ;
 Pușca și oțelele
 Alea 'mî rulse șelele !

PENTRU TINE DRAGA FATA

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu—Novaci.

Pentru tine, dragă fată,
 Mâncaș Vinerea odată
 Și Sâmbătă nici odată !

REU ME 'NDEAMNA INIMA

Culésă de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Rěu mă 'ndemnă inima,
 Să'mî uresc ibovnica ;
 Bin' mă 'ndemnă sufletu
 Ca să nu las iubitul !

SA IEȘI PE LUNA

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Lelișo, să ieși pe lună
 La tufița de resură
 Și acolo să'mî dai tu gură !

MANDRULEANA CA A MEA.

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Mamdrulénă ca a mea
Nu e în tótă comuna,
'I frumósă ca o zînă,
Și-are inima tot bună !

DE DORUL TEU.

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Nețcuță, de doru teú
Arde suflețelu meú,
Iară de dragostea ta
Arde inimțora mea !

MANDRO, MANDRULEANA MEA.

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Mândro, mândruléna mea,
Nu știú ț-am făcuț ce-va
De te uțț la mine așa ?

DRAGU MIEU, CARE MI-E DRAG.

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Dragu mteú, care m'e drag
La lume 'n sémă nu'l bag ;
Cu ál care n'am nimic
Cu ala vorbesc și rid !

FETIȘORA DIN ALT SAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Fetișoră din alt sat,
Vin cu neica la jucat
Ș'apoî și la sêrutat,
Că pe afa sint plecat !

SUS, SUS, SUS OPINCA SUS

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Sus, sus, sus, opincă, sus,
Că boșerimea s'a dus
Și pe Greci noi i-am rëpus !

HAIDEȚI, FICIORI, SA JUCAM

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Haideți, feciori să jucăm
C'o țiră făină avem,
Facem turtă și mâncăm !

OPINCUȚA DE JUNICA

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Opincuță de junică,
De-aî juca pën'aî juca
Tu ca cisma n'aî suna !

MAI, MARIE MARIOARA

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci.

Măi, Mărie, Mariórá,
Ochií teí mẽ bagă 'n bólă,
Spríncenile mẽ omórá !

DRAGOSTEA NOASTRA DE MULT

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci.

Dragostea nóstră de mult
Mult mẽ mir ce s'a făcut !

IEȘI ANICO LA PORTIȚA

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci.

Ieși, Anico, la portiță,
Să-mí daí repede o guriță,
Că póte vine Gheorghită.

DRAGU'MI BADIȚUL MEU

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu — Novaci-Gorj,

Dragu 'mí bădișul meú,
Că mẽ strânge 'n braț mereú,
Când mẽ pune jos în pat
Și mẽ strânge 'n braț cu drag.

HAIDEȚI FETILOR LA JOC

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci.—Gorj.

Haidețî, fetilor, la joc,
Orî vë ducețî dracu 'n foc,
N'ațî venit să vë uitațî,
Ci ațî venit ca să jucațî

FETIȚA DE OM BOGAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Novac—Gorj.

Fetiță de om bogat,
Nu pripi la sërutat
Ca flórea la scuturat!

HAIDA FETIȚO LA JOC

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Veđi varianta în colecția d-lor Iarnic și Bârsan pag. 361, No. XI.

Haída, fetițo, la joc,
Să te joc, să te sucesc.
Altuța să povestesc!

DRAGA MI E MANDRUȚA 'NALTA

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

A se vedea o variantă No. CXVII din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

Dragă mî-e mândruța 'naltă,
Că-mî dă gura peste pórtă
Și lelița scundicea
Sare gardu și-o proptia
5 Și făcu tréba și ea!

DRAGU'MI MANDRUȚA 'NALTA
(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Novaci—Gorj.

Dragu'mi mândruța 'naltă
Că'mi dă gura peste pörtă.

N'AM MANDRA PE UNDE DA

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

A se vedea mica variantă No. LXDVIII, pag. 381, din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

N'am, mândră, pē unde da	Mē lovește-un tremurat ;
Să nu'ți mai vėd căscióra,	Când cămașa s'a uscat,
Căscióra și bătătura.	Tremuratu m'a lăsat.
Unde'ți vėd casa și șopru	10 Unde'ți vėd țitele 'n sîn
5 Mĭ-arde inima ca focu ;	Picióarele nu mē țin,
Unde'ți vėd cămașa 'n gard	Parcă nu 's făcut din plin !

O ! JIANA, BATE-O FOCU

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

O ! Jiana, bate-o focu,
Pe supt ea dudue focu !

PE LA IONA, PRIN OBOR

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu din Novaci—Gorj.

Pē la Ióna prin obor
Mĭ-a dat ghimpele 'n picfor,
Nu știū ghimpe-ı 'nghimpător,
Orı ı șérpe muścător,
5 Că mē ustură de mor !

FOAIE VERDE SIMINOC

Culésă de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu din Novaci—Gorj.

Fóie verde siminoc,
Dragu mi-î cu cine joc,
Că mirósă a busuñoc !

IATA BATUTA DE STELE ! -

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Iată bătuta de stele,
Aséră cu cincî inele
Și-acum vine fără ȳele !

CATE FETE 'S CU CHEPTARE

Auđită de Chr. N. Țapu din Poiana—Transilvania.

A se vedea varianta No. CCXXIV pag. 430, colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

Câte fete 's cu cheptare
Tóte 's strâmbe de schinare ;
Numai una, ce'î a mea
Î dréftă ca secera.

HOI, LELIȚO SCURTA 'N BURTA

Auđită de Chr. N. Țapu din Poiana—Transilvania.

Hoî, lelițo scurtă 'n burtă,
Bun' ai fi strață de urdă !

ME MANA MAMA LA JOC

Auđită de Chr. N. Țapu din Poiana—Transilvania.

Mă mână mama la joc,
 Să joc fata cea frumósă.
 Dintre trei
 Dracu le știț
 5 Care a hi
 Nora Machi?

PAGUBA DE O PIȚULA

Auđită de Chr. N. Țapu din Poiana—Transilvania.

Pagubă de o pițulă
 Că n'aț nici un dinte 'n gură ;
 Pagubă de un suștac
 Că ești prea mare la cap!

UNDE VED COPILELE

Auđită de Chr. N. Țapu la hora de la Novaci—Gorj.

Unde vęd copilele,	M'aș tiri ca șerpele ;
Mă tărăsc ca cățele ;	Unde vęd bătrânele
Unde vęd fetițele,	Le sumuț cu cățele.
M'aș tiri ca mițele.	Unde vęd cărdul de fete,
5 Unde vęd nevestele,	10 Trec prin apă fript de sete!

UNDE VED CARDU DE FETE (VARANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Unde vėd cãrdul de fete,
Trec prin apã fript de sete,
Unde vėd nevestele,
Mě reped ca șerpele !

FETELE DIN ROȘIORI

Culėsã de Chr. N. Țapu de la tinerii jucãtorii din Roșiorii-de-Vede—Teleorman.

Fetele din Roșiorii
Mor tóte dupě feciorii;
Cele din Alixandria
Tóte șî-au pierdut fetia !

LELIȚA CU OCHII VERȚI

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Lelița cu ochii verđi
Nici odatã sã n'o cređii;
Cãnd o đice đeu și đeu,
Atunci minte mai reu !

PE ULIȚA CAR'MI DRAG

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Pe ulița car'mi drag
Cale n'am și trebã 'mi fac.
Iar pe care mi urit
Trebã am și nu mẽ duc !

CINE LA IUBIT NU CREDE

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Cine l'a iubit nu crede
N'ar măi calcă iarbă verde ;
Cine iubit n'a avut
Să pără de pe pământ !

UȘUREL CU IUBITU

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj

Ușurel cu iubit,
Că s'aprinde pământu ;
Ușurel cu dragostea,
Că s'aprinde pajiștea !

SUCA-TE SUCEȘTE-TE

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Sucă-te, sucește-te
De dracu păzește-te
Și de pușca cu oșele
De patu cu șebăcele !

LELE, A DRACULUI MAI EȘTI

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Gambrea lăutar, Săcelu—Gorj.

Lele, a dracului măi ești
Numai când te 'mprimenești,
Dar când ești ne 'mprimenită
Și dracului ești urită !

ME ROAGA VECINA NOASTRA

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutariî Dumitru Băcioiu și Anghel Cambrea,
Sâcelu și Petrești—Gorj.

Mă rógă vecina nóstră, S'o fac din fată nevastă. Eü î spuî că n'o pot face, Ea să sufe 'n pat și zace!	Și la cap i-am pus ghizdeü. Mă suiî pe cheptul ei
5 Eü de rugămintea ei, Mă băgaî într'un bordeî, I-așternu-î frunđă de teî	10 Și i-am tras vr'o doue treî, A đis, bravo! dumneaei. — Dumneđu să-ți facă parte, Că mî-aî luat junghiu din spate, Care mă ținea de mórte!

DE LA NOI A TREIA CASA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Ión Boboc—com. Bobu—Gorj.
Auđită și de el de la ciobaniî, din Poiana—Transilvania.

Frunđuliță samulastră, De la noi a treia casă Se rógă-o vecină a nóstră S'o fac din fată nevastă.	Mî-a đis: bravo, dumneaei. Frunđuliță și un susai,
5 Eü î spuî că n'o pot face, Ea se sufe în pat și zace. Eü de rugămintea ei, Am băga'to într'un bordeü, Și așternuî frunđă de teî	15 Diminéță mă sculaî Pe ochi negriî mă spălaî Și din gură 'mî-o 'ntrebaî: — Dragă vecinica nóstră, Bine-î fată, ori nevastă?
10 Și la cap i-am pus ghizdeü. M'am suit pe cheptu ei Și i-am tras vr'o doue treî	20 —Să-ți facă Dumneđu parte De noroc, de sănătate, De lumînare la mórte, Că mî-aî luat junghiu din spate, Care mă ținea de mórte!

FOAIE VERDE SAMULASTRA

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Stancu Ión lăutar, Cuculești—Teleorman.

Fóie verde samulastră	Fóie verde trei costei,
De la noi, a treia casă	Să mă-o învălesc cu vizdeș.
Mă strigă vecina noastră	Și mă-e vizdeșul cam verde,
S'o fac din fată nevastă.	Numai țîța i se vede!
5 Și mă-o culc în foș de nuc,	

CE MI-I DRAG NU MI-I URAT

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

Ce mi-ı drag, nu mi-ı urit	5 Vara când culeg la fragi,
Și mi-s dragi fetițele	Și mi-s dragi la serbători,
Vara 'n tóte ȝilele.	Vara când culeg la flori!
Și mi-s dragi fetele dragi,	

ME SUII P'UN CIOB DE STICLA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Michai—București.

Fóie verde și-o sipică,
Mă suiı p'un ciob de sticlă,
Zăriı casă mititică,
Și o nevastă frumoșică
5 Și bărbatu nătărău,
Acolo mă trag și eu!

SERACII NADRAGII MEI

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

Seracił nădragił meı,
Cum se uıťă la fomeı
Și fomeile la ei !

GEABA, LELE, EȘTI FUDULA

Auđită de Chr. N. Țapu din Novaci—Gorj.

Geaba, lele, ești fudulă, Că n'ăi nimic pe bătătură. Aı avut d'o purcea' sură Și ața ți-a murit de gură.	Sócră-mea femeie rea, Când se mânia, mi-o ıa ; Dar socru-meu e mai bun
5 Fôie verde și-o lalea, Mi-a dat socru-meu purcea.	10 A legat'o la pătul, Și-ı trage măciucı la c...

PLEACA POPA LA PADURE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Constandin Radu, din Pociovaliștea—Gorj.

Plécă popa la pădure C'o bardă și c'o secure, Cu barda că 'mı barduıa, Cu sęcurea că 'mı cıoplea.	15 Frunđulișă de alun, O trase alături de drum Și s'apucă de meșteșug, Să facă córne de plug.
5 Frunđulișă trei migdale Și-apucă pe drum la vale, Se 'ntălni c'o fată mare : — Bună đuă, fată mare — Mulțumim, Sfinții-sale !	20 Ochișoriı, Rotișele Țișele, Mănil Tinjălıle.
10 Puse mâna la buric, Fata nu đuise nimic ; Puse mâna la mărgele, — Maı la vale părinșele, Lucrurile sfinții-sele !	25 Bate pene și zăvóre, Dă popa din c... să móră ; Bate pene zăvorite Maı salt'o de c.., părinșe !

FRUNȚULIȚA D'ALILUI

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Constandin Radu din Pociovaliște—Gorj

— Frunđuliță d'alilu
 Aveți grijă că vă spu:
 Veni vremea de 'nvêtit
 Frică mi-î de prăpădit;
 5 Dar mi-î frică dar nu prea
 Că mę ține soția,
 Ea pe mine, eă pe ea.

Frunđuliță frăsinel
 Dați-î drumu pășintel,
 10 Și cu stânga după el.
 Dați 'î drumu să se ducă,
 La fecioru luî măciucă,
 C'are el rachiū de nucă.

FETICO DE OM BOGAT

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

Veți mai sus în Căntece de nuntă «Cântecul Miresei».

Fetico de om bogat,
 Nu pripi la măritat,
 Ca flórea la scuturat.
 Că flórea mai înflóre odată,
 5 Iar tu nu te mai faci fată;
 Când o cânta știuca 'n baltă
 Și cārsteiul pe corlată,
 Atunci te-î mai face fată.

Iar atunci,
 10 Dar nici atunci!
 Când o face plop nuć,
 Și gutuiū mere dulć,
 Iar atunci
 Dar nici atunci!
 15 Când o face salca mere
 Și răchita platagele!

ȘI ME DOR PICIORELE

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

Și mę dor piclórele
 Tot trecând isvórele,
 Ale mic și ale mar,̄
 Tot trecând la Poșenari;
 5 Ale mar și ale mic,
 Tot trecând la ibovnic!

ȘI AOLICA CE POTOP

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci — Gorj.

Și aolică ce potop, Cum jăcă și popl și tot Și priotesele plâng cu foc. —Părinte, sfinția-sa, 5 Păzește-ți biserica. De ți-oî pune mâna 'n barbă,	Te satur de hața négră ; De ți-oî pune mâna 'n cap, Te satur de sărutat, 10 Că priotésa ca priotésa Că cu hața 'și ține casa !
--	--

FOAIE VERDE LEMN DE SUS

Culésă de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Fôte verde lemn de sus, Pe câte ochiî am pus Pe tôte mi le-am supus, Și am pus ochiî și pe tine	5 Cin' te-o lăsa fie căine ! Fie căine 'n patru brângi, De mi-î scăpa tu d'aici !
--	---

FOAIE VERDE LEMN DE SUS

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea—lăutarul Săcelului—Gorj.

Fôte verde lemn de sus, Pe câte ochiî mi-am pus Pe tôte mi le-am răpus Și-am pus ochiî și pe tine, 5 De mi-eî scăpa, să fiu căine ; Să fiu căine 'n patru lăbi	De nu te-oî face să crăpî ; Să fiu căine 'n patru brânci De nu te-oî face să plângi, 10 Să-mî plîngi urmițele mele Ca pe doi faguri de mîere !
---	--

MAI BAIETE BAIETELE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Paicu, lăutarul Bistrii—Vâlcea.

Măi băiete, băiețele, Insoră-te de-ți ȳa muțere, Nu fi făcător de rele, Vin la maică și mă cere, 5 N'o vrea maica să mă dea, Vin pe lună și mă ȳa,	Cu cai, cu sania, Să mă duci la curtea ta. Și mă pune pe saltea 10 Și dă'mi pâine cu cafea Mă sêrută cât-êi vrea !
---	--

FOAIE VERDE DE NAUT

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci — Gorj.

Fôie verde de năut Și-a venit o veste 'n vânt Să mă las tot de ȳubit. Fôie verde de spănac	5 Și să m'apuc de furat La neveste cu bărbat. Să las copiii plângend, Și bărbații tot oftând.
---	--

DRAGILE MELE DE FETE

Dragile mele de fete, De v'aș putea face oi, M'aș pune cioban la voi, La strungă nu v'aș băga	5 Numa v'aș tot sêruta. Nicî la strungă nu v'aș duce, Numa 'n brațe v'aș tot strînge !
--	--

FOAIE VERDE FOI DE NUC

Auđită de Chr. N. Țapu la hora din Novaci—Gorj.

Fóie verde foř de nuc, Mărie, gură de cuc, Ce-aș face ca să te apuc? Numa seara când mă culc	5 Să 'mř dař gura s'o sėrut, Că gurița de la tine, M'a ofticat, vař de mine!
---	--

FOAIE VERDE BOB NAUT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Cazacu lăutar, Ștefănești—Gorj.

Fóie verde bob năut, De când mařca m'a făcut Trei amante n'am avut, Dar acum le-am dobėndit :	Sė vėd řițele prin ea. Řițe mici cu boldurele, Mușcar'ar neřca din ele
5 Una 'n Gorj Și alta 'n Dolj, Alta e 'n sat la Cărcea Și alta la Rimnicu-Vălcea. A din Cărcea e fată mare,	15 Ca din doi faguri de mřere! Și-a din Dolj e priotėsă Și-a din Gorj e cărciumăresă, Se pórtă cu cărpa alėsă, ři bună de cărciumăresă.
10 Mi se pórtă ca o flóre, Cu cămașa fir betelă,	20 Vinu-ř bun, ocaua 'ř mică Cărciumăřița 'ř frumușică!

FRUNĐA VERDE MARGARIT

(VARIANTA)

Comunicată de I. Constantinescu Dioști de la Nicu Zănescu, com. Vladimir—Gorj.

Frunđă verde mărgărit De când mařca m'a făcut Trei amante mi-am avut :	Cu codița pe spinare Cu cămașa de altițe Făcută cu o iglițe, Făcută cu găurele,
5 Una 'n Gorj și alta 'n Cărcea, Și alta la Rimnicu-Vălcea. A din Gorj mi-e primăřiță Cu răsureř de altiță ; A din Cărcea e priotėsă Imř tot pórtă cărp' alėsă ;	15 Să vėd řițele prin ele Mușcar'ar neřca din ele Ca din doi faguri de mřere! De frumósă n'are preř, De curvă 'ntrece un județ!
10 A din Vălcea 'ř fată mare	

DIN SIRET ȘI PÂNA 'N PRUT
(VARIANTA)

Culésă de I. Constantinescu—Dioști de la Christea Popescu din com. Gvardinița—
Mehedinți.

Din Siret și pêne 'n Prut
Trei amante mî-am avut:
Una 'mî este 'n Severin,
Se pörtă cu pěr blondin;
5 Și una 'mî-este, Calafat

Se pörtă cu pěr buclat.
Și-o dragă Bucureștencă,
Cu ochii ca de șerpóică,
Când se uită mă sėgėtă!

ȘI TE'NVARTE PE SUPT MANA

Auđită de Chr. N. Țapu de la D. Brezulescu, Novaci—Gorj.

Și te 'nvarte pe supt mână,
Dacă știi că ești rumână;
Iar de 'y fi de altă lege,
Pe supt mîna mea n'ăi trece!

ȘI TE SUCA PE SUPT MANA
(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la hora din Novaci—Gorj.

Și te sucă pe supt mână,
Dacă știi că ești română;
Dar de-ăi fi de altă lege,
Pe supt mîna mea n'ăi trece.
5 Sucă-mi-te, suvelcuță,
Dacă știi că 'mî ești drăguță;

Sucă-mi-te, suveichea,
Dacă știi că ești a mea.
Și te sucă 'ntr'un picior,
10 Dacă știi tórce fi ior;
Și te sucă într'amendouă,
De știi țese pînză nouă!

FOAIE VERDE MARGARITU

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj.

Fóie verde mărgăritu,	Ea pe mine eă pe ea.
Veni vremea de 'nvêrtitu	Sucește-te pe supt mână
Frică mi-ı frică de prăpăditu ;	Ca să știu că ești română ;
Dar mi-ı frică și nu prea,	Că de-oı fi de altă lege
5 Că mă ține soția,	10 Pe supt mâna mea n'oi trece !

FOAIE VERDE TREI SIPICE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Ghița Stoica din Govora—Vâlcea.

Fóie verde trei sipice,	Și, când făcu palma pumn,
Fie gura cât de dulce,	Imı cară din spate fum,
La neveste nu m'oi duce ;	Ca dintr'o claie cu fên ;
Când fu dragostea maı dulce	Iar când făcu pumnu palmă,
5 Pe bărbat dracu l'aduce.	10 In obraz imı făcu rană !

LELEA NALTA ȘI D'USCATA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Doctorul Vasile Glodoru din Ludușu, fost profesor la Gimn. din Brașov.—Transilvania.

Lelea naltă și d'uscată	5 — Tacı la dracu ce vorghești
De trei-đeci de anı ıı fată,	Că și de patru-đeci de anı ești ;
Eă ı-am đis să se mărite,	Te părăște vecinuța d'ingă tine,
Ea mı-a đis că nu-ı de vârste.	Că te chi....nóptea supt tine !

FOAIE VERDE DE DOI BRAJI

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu din R.-Vâlcea.

A se vedea varianta «Femeie cu doi bărbați» pag. 307, colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

— Fóie verde de doi braji,
Nevastă cu doi bărbați,
Ia'mi cuțitu din ficați;
Nu'l lăsa să ruginiască,
5 Ficații să'mi putrediască,
Voinicel să'mi pedepsiască!

HAI, SURATA, SA MAI BEM

Auđită de Chr. N. Țapu de la lăutarul Paicu, din Bistrița—Vâlcea.

— Hai, surată, să mai bem.	Dracu le mai ține minte!
— Dar cum dracu să mai bem,	Printre ițe, printre spată
C'am o pânză la răsboi	Trece țapa 'mpiedicată;
Cu șai-deci de lăturoi.	Printre ițe și fuscei
5 La sulu de din'nainte	10 O scrófă cu cinc' purcei!

NEVESTICA CA A MEA

Culésă de Chr. N. Țapu de la lăutarul Paicu, din Bistrița—Vâlcea.

Veđi varianta No. CCIV, în colecția d-lor Iarnic—Bârsan pag. 423.

Nevestică ca a mea	Décă 'y spuț că-ț șade bine,
Nu e 'n sat la nimenea.	Sare nebuna pe mine.
Eū 'y spuț să'mi pue masa,	Când 'y spuț că-ț șade reū,
Ea intră și 'și 'a cămașa	Pune mâna pe resteū
5 Și mă 'ntrebă că 'y stă bine?	10 Și năpadă 'n capul meū.

FIR'AI AL DRACULUI DE FUS

Auđită de Chr. N. Țapu de la Iautarul Paicu, din Bistrița—Vâlcea.

Fir'ar al dracului de fus ;	—Săraca nevasta mea
S'a dus la bărbat și-a spus :	Mî-a 'nebunit'o furca,
—Bărbate, nevasta ta	10 Furca și cu cânepa !
Șade 'n cărciumă și bea.	Ia maș dă-te pe la vrană,
5 A pus și furca zălog,	Maș scóte, nevastă, o ólă.
Și fusu în boloboc.	Săraca nevasta mea
Dar bărbatu ce đicea ?	Nu maș póte să maș bea !

FOAIE VERDE BOB DE LINTE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

—Fóie verde bob de linte,	Că eú Lunya nu lucrez ;
Maș bărbate, fiș cu minte,	10 Marția țiu de serbătóre,
Ia cósa și fă 'nainte ;	Miercurea de fată mare,
Și 'mî cosește cânepa,	Joșa nimenia nu tórcce,
5 Că 'mî-a 'negrit inima !	Vinerea 'ı de dobitoce,
Măș bărbate fiș cu minte,	Sămbătă de premenit,
Ia cânepa și mî-o vinde	15 Duminică 'ı de ıubit !
Și mî-o vinde maș cu preș,	

FOAIE VERDE SALBA MOALE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu—R.-Vâlcea.

Fóie verde salbă móle,	Dă-ı boldiceı să mănânce ;
Am o sócră cărtitóre	10 Și c'o mână de cenușă
Și o ușă scărțiitóre	Dă-ı în ochı la mătușă ;
Și o boldeıcă lătrătóre.	Și vin la neıca pe ușă,
5 Mě simte latră de móre.	Să te pup, să te sėrut ;
Ia untură de găină,	Că de când n'am sėrutat,
Unge ușa la țifınă ;	15 Limba 'n gură s'a uscat !
Móie păıne în lapte dulce	

FOAIE VERDE FIR DE BOZ

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

Fóie verde fir de boz,
Am ibomnică la Gorj,
'Naltă, 'naltă, subțire,
Cu cămașa fir betea,

5 Să vede țita pên ea ;
Țițe micí cu boturile
Mușcar'ar neica din ele,
Ca din doi fagurí de mîere,

CAND M'AȘ VEDEA CU BARBAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu, din R.-Vâlcea.

A se confrunta varianta prescurtată No. CCCVI pag. 455, din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

Când m'aș vedea cu bărbat
Și cu concúlețu 'n cap
Nu m'aș mai da jos din pat.
Mulțumesc lui Dumneđu
5 C'am bărbat pe placul meu,
Când mă chiamă la prășit,
Nu pocí că m'am bolnăvit ;

Când mă chiamă la bėut,
Bodaprote m'ă trecut,
10 Fă 'nainte că te-ajung.
Eú o chem la strâns de fên,
Ea 'și bagă oglinda 'n sin ;
Ea oglinda se frezește
Fênu 'n luncă putređește !

FOAIE VERDE FOI DE NUCA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ghița Șchiopu din R. Vâlcea.

—Fóie verde foi de nucă,
Cine s'aulește 'n luncă ?
—O femeie făr' de furcă.
—Đi-í la dracu să se ducă

5 Că mă lasă făr' de muncă
Și mă umple de păcate,
Nu mă spală lumea tótă !

FOAIE VERDE ȘI-O LALEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Jón Mihał din București.

<p>Fóie verde și-o lalea, Nevestică tinerea, Măritată de ȧarna, Cine mȧ-a ȧis, n'am ȧis ba. 5 De mȧ-ar ȧice un om frumos, De rușine m'aș pune jos; De mȧ-ar ȧice un om urât, Nicȧ eũ n'am tȧgădui; Am pus spate la pămȧnt 10 Și faȧă la rėsărit.</p>	<p>Vėđ pe neica mȧ-a venit P'un cal negru bufeștrând. Calu 'ȧ negru și fugar, Neica tȧnėr și curvar. 15 Fóie verde castravete, Bată-te focul, băete, Că m'aȧ sėrutat cu sete. Mȧ-a plesnit rochiȧa 'n spete Și șepte coturȧ de bete!</p>
---	--

FOAIE VERDE TREI BOBLINTE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Jón Mihał din București.

Fóie verde treȧ boblinte,
 Ia luaȧi băeȧi aminte
 De vėnătu de 'nainte
 Și de murgu de la rőtă,
 5 Mȧ-a secat inima tótă!

FOAIE VERDE FOI DE FRAGA

Culėsă de Chr. N. Țapu din gura lăutarului Dumitru Gheorghe Manda, din Gova—Vălcea.

<p>Fóie verde foi de fragă, Ia veȧi puȧca mea cea dragă Trece drumu, nu mė 'ntrebă; Parcă cine-va o rógă. 5 Nicȧ n'o rog, nicȧ n'o poftesc, Căci ca dėnsa maȧ găsesc,</p>	<p>Maȧ de neam și maȧ de viȧă, Nu ca dėnsa rėmășiȧă, Că'șȧ dă gura pe credinȧă; 10 Maȧ de neam și maȧ ce-va, Nicȧ ca dėnsa farfana, Dă-șȧ da gura într'o para!</p>
--	---

FOAIE VERDE ȘI-O LALEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Cazacu din Ștefănești—Gorj.

Fóie verde și-o lalea	Maș zambilă, maș de neam,
Mě 'ntrebă mândruța mea,	Nu ca tine de țigan ;
Maș am vr'una de cât ea ?	Maș zambilă, maș de viță,
— Ba nu sciș, mândruțo, bine,	Nu ca tine rudăriță !
5 Maș zambilă, nu ca tine;	

FRUNȚA VERDE DE ARȚAR

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Toma Todea, din Saliștea—Transilvania.

— Frunđă verde de arțar,	5 Cu spatele la pămînt
Leliță tu cu pșeptar,	Și cu picioarele în vînt.
Cum țî-aș face un sărindar ?	Tu să numeri stelele
Sărindaru țî-e făcut	Și eș petricelile !

FRUNȚA VERDE ARȚARAȘ

Auđită de Chr. N. Țapu de la Toma Todea, din Saliștea—Transilvania.

Frunđă verde arțaraș,	Tot în brațe mî-o țineam.
Lelița cu ochiș traș	Și acuma d'oi căpeta
S'o săruțș și să te 'ngraș	Tot în brațe mî-o ținea.
Și din brațe să n'o laș.	Iac'-acum mî-am căpetaț,
5 Că și eș când mî-aveam	10 Iar din brațe n'o maș las !

CATE FETE 'N BRAȚE-AM STRANS

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Toma Todea, din Sălișteea—Transilvania.

<p>Câte fete 'n brațe-am strâns, După mine tóte o plâns ; Câte-am strâns și-am sêrutat Tóte o plâns și m'ó oftat. 5 Și pe tin' te-ó săruta Și tu-ı plânge și ofta, Să sciı că-ı pe urma mea. Să fiı neıcă sigurată,</p>	<p>De te-ı maı iubi vr'ó dată. 10 Să fiú căıne în patru brâncı, De nu te ó iubi să plângı. Să fiú căıne pêne măıne, De n'ó plânge după mine ; Să fiú căıne regulat, 15 De te-ó fi iubit vre-o dat !</p>
---	---

VERDE FRUNȚA ȘI-O LELEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Toma Todea din Sălișteea—Transilvania.

<p>Verde frunđă șı-o lelea, C'asa 'mı đice mândra mea, Că guriță ca la ea Nı e 'n sat la nimenea.</p>	<p>5 Ea este și maı dulce, Dar nu mă maı pociú eú duce; Da este și la neveste, Numa nu se potrivește.</p>
---	---

AM O DOICA, AM O LELE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumıtru Bacoıu, din Petrescı—Gorj.

Am o doıcă, am o lele,
Am o curvă de muıere,
Cu tótă lumea mă teme
Și cu bune și cu rele
5 Și cu vecinele mele !

MANDRA FIR'AI A NAIBILUI

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcoiu, din Petresciġ-de-sus—Gorj.

Măndră fir'aġ a naġbiluġ,
De-ġ spune bărbatuluġ,
Că eu séra vin la tine,
Nesupérat, vaġ de mine !

VERDULIȚA TREI MIGDALE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj.

VerduliȚă trei migdale,
De la Novacġ maġ la vale
S'a scumpit guriȚa tare ;
Face-un pol și cincġ parale,
5 Și-o litră de portocale.

CE CAȚI MANDRO PE ȘUȘA ?

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcoiu, din Petresciġ—Gorj.

—Ce caȚi măndro pe șușa ?	Mititică eșġi de stat
—O lupită de purcea.	10 Și dulce la sėrutat !
—Vino, vino, la nelca,	Ódat' eraġ amanta mea,
Să-Ți aștern mântăluȚa	Te rog să-Ți dea cin' Ți-o da,
5 Și căpătăġ tunica,	Tu să nu-Ți pierđġ credinȚa,
Să te 'ntreb bine așa,	Să te urască nelca.
Să-Ți arăt purcelușa,	15 Să-Ți dea aur și argint,
Că tu eșġi măndruȚa mea.	Tu să đicġ că nu-ȡ nimic !

VERDE, VERDE ROSMARIN

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcoiu, din Petresc—Gorj.

<p>Verde, verde rosmarin, Ha! la popa Constantin, Că e duhomic bătrân, Ne dă păcat mai puțin. 5 Dintr'o mie ȳartă o sută, Dintr'o sută ȳartă ȳece. Părinte, blagoslovește</p>	<p>Și 'm! dă drumu la neveste. Părinte sfinția-ta, 10 Spovedește-m! pe mândra Să nu-! dai păcate multe, Și să-! dai mai puținele, Că-!-aduc un car de lemne.</p>
---	---

VERDE PELINIȚA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcoiu, din Petresc—Gorj.

A se vedea varianta No. CCCXV pag. 458, din colecția d-lor Iarnic și Bărsan.

<p>—Verde, verde peliniță, Spoveditu-te-ă! leliță ? —Ba e! nu m'am spovedit, Că e! când m'o! spovedi 5 Șapte pop! m!-o trebui :</p>	<p>Șapte pop! ș'un potropop, Că nu spun canunu tot, Și să fie și un deconec! , Să fi! spovedită 'n vec! !</p>
---	--

FOAIE VERDE PELINIȚA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcoiu din Petresc—Gorj.

F!te verde peliniță,
 Cin' !-a pus numele Nița
 Sfintă să-! fie gurița ;
 Și popa care a spovedit
 5 Să fie blagoslovit !

VERDE, VERDE DE LELEA

Auđita de Chr. N. Țapu din gura lui Dumitru Băcoiu, din Petrescǐ—Gorj.

<p>Verde, verde de lelea, De la vale de casa mea, Este o mândră frumușea, Ține pricină cu a mea. 5 Și eă ȃic nevestei mele :</p>	<p>— Măi nevastă, nu fi próstă, C'aia e vecina nóstră ; Cin' nu iubește vecina, Nu știe prânđu și cina,</p>
--	---

VERDE, VERDE FOI SPANAC

<p>Verde, verde foi spănac, Pe câmpu cu liliac, Mândra și-a pierdut amantu. Cată să 'și găsiască altu ; 5 Neica n'o scie c'o'i s'o ia dracu.</p>	<p>A draculu e puca. Eă o rog și ea nu vrea, Cu parale nu geaba. O rog cu sfântoica 'n mână 10 Și ea 'm'i spune că nu-ı bună !</p>
--	--

IA-ME DOAMNE

Auđita de Chr. N. Țapu da la Ión Cazacu, Ștefănești—Gorj.

A se vedea varianta No. LXV pag. 377, din colecția d-lor Iarnic și Bârsan.

Ia-mă, Dómne, și mă pune
La mândruțe d'ale bune,
Cu bărbații duși în lume.
Duși în lume, în Calafat,
15 Să mă vėd singur la pat,
Singurel făr' de bărbat !

MANDRUȚA A DRACULUI EȘTI

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Cazacu, din Ștefănești—Gorj.

Mândruță a dracului ești,
 Căți voinicî prăvăluiești?
 Dar cu mine ce gândești?
 Nicî nu riđi, nicî nu vorbești,
 5 Numai din buze 'mî zîmbești!

FOAIE VERDE ȘI-O LALA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj.

<p>— Fóie verde și-o lala, Mărită-mă mamă fa, Că s'a făcut cât a ta Și de négră tot așa. 5 Șă le punem la măsură ; E mai mare a mea la gură.</p>	<p>—Eü maică te-aș mărita, Dar ești maică mitutea Și mă vaít că te-î strica. 10 —Dă-mă mamă 'ntr'un noroc, Că măciuca 'și face loc!</p>
---	---

FOAIE VERDE DE DUDAU

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ang. Cambrea, Săcelu—Gorj.

Fóie verde de dudăü,
 Vaí, săracul mánzul meu,
 Dórne nóptea 'n lăcăsteü,
 Diminéța cată rěü.
 5 Eü î daü fên cu rocoz,
 El cată de cap în jos!

FOAIE VERDE MAGHIRAN

Auđită de Chr. N. Țapu de la Elisabeta Răcelescu, Corabia—Romanai.

— Fôie verde maghiran, Maritico cu ghiozdan, Ce te ții cu Lipiscan ? Lipiscan cu ochii verđi, 5 Să nu'l veđi, să nu te 'ncređi ; Că te bagă 'n prăvălie,	Și te 'nșală c'o lămâie Și te pune pe canapea, Și-ți dă lapte cu cafea 10 Și te pune pe feréstră Și 'ți dă carte franțuzescă.
---	---

UNGURÉN, UNGURENAȘ

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Sacelu—Gorj.

— Ungurén, Ungurenaș, Pentru-o felie de caș Tótă nóptea mă frecaș. Las' felia la pustia, 5 Și scóte móca d'acilea.	— D'aș ști Turcii c'or veni, Eú móca n'o scot d'aci ; D'aș ști că m'or și tăia N'o scot pên nu s'o 'muia !
--	---

UNGURÉN, UNGURENAȘ

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Ungurén, Ungurenaș, Pentru-o felie de caș. Tótă nóptea mă frecaș. N'aș felia 5 La pustia,	Și scóteți móca d'acía. O scosei și mi-o svântai Și o svântai Și mi-o băgai !
---	--

FOAIE VERDE BUSUIOC

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea Săcelu—Gorj.

Fófe verde busuřoc,
 Ungurene, apă 'n toc,
 Adu fata să ȝi-o joc ;
 Că de n'oi juca-o bine,
 5 Intră dracu în ea și 'n tine !

FRUNĐULIȚA ȘI-O LALEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frățila, Novaci—Gorj.

A se confrunta varianta No. 225 pag. 184 colecția D-lui Bibicescu.

<p>Frunđuliță și-o lalea, Veniř sera de la sapă, Ostenit și plin de apă Și-am găsit pe tónța 'n vatră. 5 Mě restiř la ea odară, A căđut pe foc gramadă. Scóse capu după ușă, Cu cincı oca de cenușă.</p>	<p>Unde-o vėd cu capu gol, 10 Fug vacile din obor Și vițeii pêne mor ! — Lėgă-te, tonto, la cap, Că mẽ lași de boi sėrac. Ptru, ptru, vițel bălțat, 15 Cu șėpte lanțurı legat Și tot a rupt și-a scăpat.</p>
---	---

VENII SERA DE LA SAPA

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Porumbescu din Novaci—Gorj.

<p>Veniř sera de la sapă, Ostenit și plin de apă Și găsiř nebuna 'n vatră, Desculță și desmățată. 5 Se ivi prósta pe ușă, Cu capu plin de cenușă. Mě rėstiř la ea o dată ;</p>	<p>Ea coprinse vatra tótă. Mě rėstiř de douė ori, 10 Ea sări după cuptor. Se ivi prósta pe ușă, Rupse bălan și se duse ; Din pricina lui bălan Se duse și viorén !</p>
--	--

- 15 Verde frunză de spanac,
 Și mai avui și-un mânzat,
 Și ala a tras și scăpat.
 — Na, na, na, bălane, na,
 Nu mă lăsa cu sapa,
 20 Căci sînt slab, nu pot săpa!
 Sărăcuț de maica mea,
 Rămăseî de plug așa!
 Na, na, na, bălane na,
 Că nu este bóla ta,
 25 Ci este nevastica mea.
- Ia-ți, tónto, o cîrpă mai bună
 Să'mi vie bălan la mână.
 — N'am de unde neiculiță,
 C'am o țiră de fuor,
 30 Stă pustie pe mosor.
 Am o țiră d'aia grósă,
 Pustia că nu e tórsă.
 Și-am avut două fuóre
 Și le-am dat la torcétóre.
 35 A fátat mățele în ele
 Nicî în p.... nu mă dóre!

NEVASTA CA A MEA FRUMOSA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nic. Frățilă, Novaci—Gorj.

Nevastă ca a mea frumósă,
 Nu e 'n sat la dumneavóstră.
 Când îi pomenești de furcă,
 Ia pătura și se culcă,
 5 Și se 'nvălește cu sacul
 Și dórme pên' o ȳa dracul !

FRUNȢA VERDE SI-O LALEA

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Săcelu—Gorj.

- Frunză verde și-o lalea,
 Nevestică ca a mea
 Nu mai are nimenȳa.
 De bărbată ce e ea,
 5 Intr'o lună tórcce o lână
 Și mânc' un sac de făină
 Și o fășie de slănină.
 Când îi pomenești de furcă,
 Ia pătura și se culcă
 10 Și s'acopere cu sacul
 Și dórme pên' o ȳa dracul !
 Când îi pomenești d'arcea,
 Par'că bagî pe dracu în ea.
 Nóptea spală și cârpește
 15 Și ȳiua se premenește
 Și din horă nu lipsește.
 Verde frunză și-o lalea
 Bărbată ce era ea
- Semăna cu mamă-sa.
 20 Fóte verde și o lala,
 Mě duseî la sócră-mea,
 O găsiî c'o trénță rea,
 P'a mai bună și-o cârpea;
 Cu cincî fuse lângă ea,
 25 Rupea nouě, cârpea douě,
 Ca să facă una nouě.
 Dară ea când mă vedea
 Așa bine ee-î părea;
 Ia veđî cinste ce'mî făcea ?
 30 Lapte dulce într'o lulea,
 Mămăligă într'o ulcea,
 Și așa bine mă cinstea.
 Trimetea la măcelar
 Și lua ghighirî (ficațî) de țințarî,
 35 Căpățână de albină,
 Fierbe 'n ghióce d'alună,

<p>Ca să facă o cîorbă bună, Pune masa subt pătul, C'acolo e locu bun.</p>	<p>Cu rachiū de comină, Să se ducă pomina. Când veni rîndu la mine,</p>
<p>40 — Ține, fine, ȳa cumetre! Cât p'aci, să'mî dea și mie</p>	<p>45 M'a trecut cu nevederea, C'așa a ajuns puterea!</p>

FOAIE VERDE TREI LAMĂI

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Sacelu—Gorj.

Fóye verde trei lámăi,
 M'aș invârti într'un călcăi,
 Să pociū țese pânza 'ntăi;
 M'aș invêrti într'amêndouă,
 5 Să pociū țese pânza nouă!

FATA POPI, MARIA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Sacelu—Gorj.

Fata popi, Maria,
 Se trage cu sania;
 Dar caii cu ce-ȳ mîna?
 Cu o bicîușcă de nuța,
 5 Toporiște cum o vrea,
 Să puțe și p... mea!

FOAIE VERDE SI-O LALEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anghel Cambrea, Sacelu—Gorj.

<p>Fóye verde și-o lalea, Săraca nevasta mea, Ce de grije duce ea, Că mă iubesc cu alta</p>	<p>5 Nevasta mi s'a 'mboțat, Că m'am luat cu alta 'n sat, Cât de multe d'aș avea Tot am grije și de ea!</p>
--	--

VERDULIȚA DE BUJOR

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc, Bobu—Gorj.

Verduliță de bujor,	5 Ca să mă mai las mánzat,
Đise muma să mă 'nsor ;	Ca să dau ocol pîn sat
Ēū ĩ-am spus că nu mă 'nsor.	Pe la d'eĭ de s'a 'nsurat !
Verde, verde matostat,	

ĐISE MAMA CATRE MINE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anđhel Cambrea, Săcelu—Gorj.

Đise mama către mine :	5 Și-o să mă mai las mánzat,
— ĩnsórá-te, măĭ copile !	Să mai dau târcol pîn sat
— Iaca tata nu mă lasă,	Pe la cei ce s'a 'nsurat !
Să ĩ-aduc pe dracu ĩn casă ;	

FOAIE VERDE COLALIE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Anđhel Cambrea din Săcelu—Gorj.

Fóĳe verde colalie,	5 M'am uĳtat numa odată,
Sub cătrínță vișinie	Și sub zăvelca cu florĭ
N'am cătat de nu să știe ;	Am cătat de đece orĭ !
Dar supt catrință călcată	

BATE-ME, DOAMNE, PE MINE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nic. Frățila, Novaci—Gorj.

Bate-mă, Dómnne, pe mine,
 Că n'am făcut nicî un bine.
 Nu mă bate, Dómnne, rău,
 Că și eú sint copilul tée ;
 5 Nu mă bate, Dómnne, tare,
 Că și eú sint al dumitale !

PENTRU MANDRA CARE'MI PLACE

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nic. Frățila, Novaci—Gorj.

Pentru mândra care 'mî place
 Nicî părinții n'aú ce 'mî face,
 Nicî jurații satului
 Nice Domniî sfatului.
 5 Domniî 'n sfat se sfătuesc,
 Eú cu mândra mă iubesc !

PUICULIȚA DE DEMULT

Auđita de Chr. N. Țapu de la Nic. Frățila, Novaci—Gorj.

Puiculiță de de mult,
 Car'mî-ai dat gura 'mprumut,
 Vino diseră la noi,
 Să'ți dau gurița 'napoi ;
 5 Ca să nu cum-va să mor
 Și-apoi să-ți rămân dator !

MAI, BADIȚA NOVACENE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Nicolae Frățila, din Novaci—Gorj.

Măi bădiță Novăcene,
Vino sara mai de vreme,
Că'i pădurea crăcurósă,
Novăcencele 's frumoșe !

FOAIE VERDE ȘI-O LALEA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc, Bobu—Gorj.

Fóie verde și-o lalea,
Trece mândra pe șușă,
Supărată vai de ea,
Mě lovi cu măneca.

5 Foiliță fóie lată,
Parcă 'mī fu gura legată,
Ca să mī-o sêrut odată !

FOIȚICA SIMINICU

Auđită de Chr. N. Țapu, de la Ion Cojocaru, din Pociovaliștea—Gorj.

Foițică siminicu,
Al draculuī e voīnicu,
Că, când vede nevasta,
Iși resucește mustața
5 Și mī-o 'ncepe d'a 'ntreba :

—Mândră mândruléna mea
De-ī însera unde-va,
Să-ți ție neīca calea,
Să nu umbli de geaba !

FOAIE VERDE MATOSTAT

Auđită de Chr. N. Țapu de la N. Zănescu, Vladimir—Gorj.

Foie verde matostat,
Ungurica s'a uítat
De când nu s'a mai jucat.
Ungureanu, f.... te-l'aș,

5 Nicî în casă să nu'l laș;
Ađi îți fură căldărușă,
Mâine 'nșală muferușă !

IUBEȘTE, NEICA, IUBEȘTE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ión Bondoc, Bobu—Gorj.

Iubește, neică, iubește,
Și de dușmanî te păzește,
Că dușmanu, f...te-l'aș,
Nicî în casă să nu'l laș;
5 Că orî cîupește mătușă,
Orî îți fură căldărușă !

FOILIȚA SOLZ DE PEȘTE

(VARIANTA)

Auđită de Chr. N. Țapu de la Dumitru Băcioiu, lautar, din Petrescîf-de-sus—Gorj.

A se vedea și varianta modificată «Invêțul» pag. 316, din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

Foiliță solz de pește,
Iubește, neică, iubește
Și fetețe și neveste
Și de dușmanî te păzește ;

5 Că dușmanu, f...te l'aș,
Nicî în casă să nu'l laș;
Vine, șede la tăcîune,
Umple satu de mincîune !

LELEA CARE E MARÉȚA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Michai—București.

Lelea care e mărăță,
Se scólă de diminéță.
Pe ochi, pe față se spală,
la doué-trei bóbe 'n pólă
5 Și iese pe prisp' afară

Și 'mî strigă:—puț, puț, puț!
Moțățico, d'oi mânca, de n'oi
[mânca,
Eü să'mî fac datoria,
Să mă vadă și neica!

NEVASTA CARE IUBEȘTE

Auđită de Chr. N. Țapu de la Ion Mihai — București.

Fóte verde solz de pește,
Nevasta care iubește
Spală nóptea și cârpește
Și din horă nu lipsește;
5 Ibomnicu mî-o privește!

VENDU-I VIA ȘI MOȘIA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Iăutarul Gh. Porumbescu, Novaci—Gorj.

Vindu-ı via și moșia,
Să duduț prósta d'acilea;
Vinduı via și-un prislop,
Tónta 'mî șade tot pe loc;
5 Vindu-ı via și-un părete,
Tónta 'mî șade la ungete,

Róde la un castravete,
Nesărat și nemurat,
Numaı prin cenușe dat.
10 Unde-o vėd prin ăi unghete,
N'o cunosc din căminete!

AIDA, DRACE, IA-O 'N CARCA

Auđită de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Porumbescu lautar in Novaci—Gorj.

<p>Aida, drace, ia-o 'n cârcă, Că la nópte tot mă mâncă. Frunđuliță de spanac C'ast nópte am dormit in pat, 5 Am scăpat nu m'o mâncat.</p>	<p>De nu era securea Mă mânca balaóna. Aida, drace, ia-o 'n cârcă Că la nópte tot mă mâncă !</p>
--	---

CIOBANEL LA OI AM FOST

Auđită de Chr. N. Țapu de la ciobanul Ión Anghel din Poiana—Transilvania

<p>Ciobănel la oi am fost Două ڃile, două nopti. O venit un vânt și o plóie, Și n'am mai văđut o óie. 5 Úřu, řu, copil de curvă, De ce ři cãmeșa murgă ? — Că mi-ř murgă de curele,</p>	<p>Că n'am mândruță s'o spele. Mândruța 'mř zace 'n pat, 10 Porumbul e nesăpat. Mândruța de s'ar scula, Porumbu că s'ar săpa, Cãměșuța mř-ar spála !</p>
---	---

FA-ME PASERE PESTRIȚA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Văcariul, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

Fă-mě, Dómne, ce mi-ř face,
 Fă-mě pasere pestriță
 Și la Clușiú o crășmăriță ;
 Să crășmăresc vin și bere
 5 La recrute tinerele,
 Care m'am řubit cu ele !

NU TE UITA, LELE NU

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ión Văcariul, din Ocna Sibiilor—Transilvania.

— Nu te uita, lele, nu,
Nu te uita, lele hei,
Nu te uita 'n ochii mei!
Ochii mei nu's de oglindă,
5 Să-ți cauți fața de mândră.
Fața mea 'i față de domn;

A ta 'i bugedă de somn.
Nu ești albă de frumoasă,
Nice roșie de grasă,
10 Ci ești albă de 'nălbele,
Roșie de ruminele!

CÂNTECE ȘI JOCURI DE COPII

RUGĂCIUNI ȘI CANTECE DE COPII

CANTECUL MELCULUI

Cules de Chr. N. Țapu de la Florian Răcelescu, Corabia—Romanați.

A se confrunta «Cântecul Melcului» din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu pag. 191.

Melc, melc,	Și te du la Dunăre
Codobelc,	Și bea apă turbure,
Scóte córne boșerescî	Și te suie pe boștén
Și te du la baltă	Și mănâncă leuștén !
5 Și bea apă caldă ;	

CANTECUL MELCULUI

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu din Dioști—Romanați.

Melc, melc	Să spălăm cămășile ;
Codobelc,	Pe-ale mele,
Scóte córne boereștî	Pe-ale tele,
Și te du la Dunăre	10 Pe-ale lui nea Stan din vale
5 Și bea apă turbure	Și mănâncă leuștén
Și ad'o dea limpede,	Și te fă cât un buștén.

CANTECUL ARICIULUI

Cules de Chr. N. Țapu de la Florian Racelescu, Corabia—Romanai.

Arici, Arici	5 Și ia fata lu Cîobórá,
Pogonicî,	Cu cercei,
Du-te la móră,	De noué lei,
De te 'nsórá ;	Cu mărgele de surcele.

CANTECUL ARICIULUI

(VARIANTA)

Cules de Ilie Constantinescu din Dioști—Romanai.

Arici,	Și ia fata lui Cicóre,
Arici	Cu cercei
Pogonicî,	De noué lei,
Du-te la móră,	Cu mărgele
5 Și te însórá ;	10 De surcele.

CANTECUL ARICIULUI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu din Vladimir—Gorj.

Arici,	5 De te însórá ;
Arici	Și ia fata lui Cicóre
Pogonicî,	Și boi împératului
Ai la móră	Și caléșca Radului.

CANTECUL CAPREI

Cules de Chr. N. Țapu de la Elena Pretorian, Costești—Vâlcea.

Șiș capră cu mărgel,	Ranțurile,
Că-s mai multe viorele.	Branțurile,
Bonciș, bonciș.	Cuscudia, veselia,
După casa lui Tiviș.	la-ți mâna d'acia !
5 Tivison busuioc,	

CANTECUL CAPREI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Florian Răcelescu Corabia—Romanai.

Sare capra din argele,	Berbecana,
Cu mai multe ghiocel,	Ranțurile,
Ronțiș,	Branțurile,
Bonțiș,	10 Curcudia,
5 După casa lui Tiviș.	Veselia,
Tivicana,	Spârc Mândia !

CANTECUL CAPREI

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu din Dioști—Romanai.

Șiș capră cu mărgel,	Berbecana,
Că sint mai multe râncele	Ranțurile,
Și mai multe ghiocel ;	10 Branțurile,
Ronciș,	Cucutia
5 Ponciș	Veselia,
Pe la casa lui Tivic.	Spăimântă mânia.
Tivicana,	

RUGACIUNEA PENTRU PLOAIE

Rostită de copii ori de câte ori începe vara să plouă.

Culésă de Chr. N. Țapu din Dozesci—Vâlcea.

Plouă, Dómne, plouă,
Fetele să ouă,
Băieții să trăiască
Să le cotărcéscă.

TRECII PLOAIE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Vladimir—Gorj..

Treci plóie	La nouă cai ;
Trecătóre,	10 Caii nechezară,
Că te-ajunge sórele	Căiniți lătrară,
Și-ți taie piciórele,	Lupiți urlară.
5 C'un mai,	Ad'o, mamă, druga,
C'un paț,	Să mulgem pe murga,—
Cu căciula lui Mihai.	15 Murga cufurită,
Aruncaț	Plóia risipită.

CANTECUL GARGARIȚEI

Rostit de copii primă-vara, când prind insecta •boul lui D-deu și se jócă cu ea a-dresându-i versurile de mai jos :

Cules de Ilie Constantinescu din Dioști—Romanați.

Gărgăriță,
Mărgăriță,
Incotro oi sbura,
4 Intr'acolo m'oi însura.

PUSEI ȘAUA PE TREI CAI

Culésă de Chr. N. Țapu din comuna Bobu, Pojogeni—Gorj.

Pusei șaua pe trei cai,
 Ș'apucaî drumul la raî.
 Când la raî, raiu 'ncuîat.
 Făcuî muscă de argint
 5 Și Dumneđu ca un sfint,
 Îmî aduse cheile
 Și descuîaî ușile.
 Când intraî
 In raî
 10 Mă plimbaî,
 Mă bucuraî.
 Věđuî mese albe 'ntinse
 Și făcliî de cear' aprinse;

Věđuî ómenî spovediî
 15 Ca niște pomî 'nfloriî;
 Věđuî și nespovediî,
 Ca niște bușteni pârliî;
 Věđuî fete spovedite,
 Ca niște flori înflorite;
 20 Věđuî și nespovedite
 Ca niște tufe pârliite.
 Věđuî și pe Leana mea,
 Ședea Iuda lângă ea.
 Leana dete să se scóle,
 25 Iuda mî-o ține de póle.

OLELEU CE VAĐUI !

Culésă de Chr. N. Țapu din Pociovaliștea—Gorj.

A se vedea varianta de sub No. 4 și 5 din colecția d-lui G. D. Teodorescu pag. 193.

Aolele ce vězuî !
 Věđuî fata Greculuî,
 Pe malul petreculuî.
 Vine Grecul mânios,
 5 Ca un dinte ruginos.
 Ad, fată, cheițele,
 Să'mî descuî lădițele,

Să-mî věd coconițele.
 — Nu-s la mine,
 10 Vaî de mine;
 Sint la Badea 'n București,
 Unde ouă rațele,
 Unde fată vacile.

OAIE, OAIE, RAPANA

Culésă de Chr. N. Țapu din Horez—Vâlcea.

A se confrunta varianta prescurtată No. 383 pag. 372 din colecția d-lui Bibicescu.

Oaie, oaie, rapână, Șade 'n cur și dapână, Și se rógă rugului Și se 'nchină cucului: 5 — Cuculeț, măria ta, Veniț pân' la dumneata, Să-mi dai ăl cal porumbac, Să mă duc pân' la Novac, C'am auđit 10 C'a făcut Trei feți, Logofeți. Unul a murit Ș'unul a përit; 15 Unu 'n munte s'a suit, Muntele s'a șurupat, Apele s'aũ turburat, Peste-un gros, Furnigos, 20 Țiști un iepure flocos.	Mă dusei la musc'a mare ; Musc'a mare treiera, Cu fetița lingă ea, Cu fetița cu chitie 25 De spanghie, Cu pană de cȳcârlie. — Dă-mi, fetiță, cheile. — Nu-s la mine, Vai de mine ; 30 Sint la Badea 'n București, Sus pe curțile domnești. Mă dusei la Alburuș. Alburuș, cêră-cêră s'aprindea, Raul se deșchidea ; 35 Cruce 'n casă, Cruce 'n masă, Dumneđu cu noi la masă. Iomete, Inflorete, 40 Dumneđu să ne ȳerte.
-

OAIE, OAIE RAPANA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Bărbătesci—Vâlcea.

Oaie, oaie rapână Șade 'n cur și dapână, Și se rógă rugului, Și se 'nchină cucului. — Cucule, măria ta, 5 Veniț pân' la dumneata, Să-mi dai ăl cal porumbac Să mă duc pân' la Novac, C'am auđit c'a făcut Doi feți	10 Logofeți. Unu 'n munte s'a suit, Muntele s'a surupat Peste un iepure bălțat. De gonit cine-l gonța ? 15 Vătaful Țiganilor, Mórtea coțofenelor, Să-l ajungă Să-l străpungă 19 Să-ȳ verse mațele 'n pungă.
-

OAIE, OAIE RAPANA

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu din Dioști—Romanși.

Oaie, ôie rapână,	C'am auđit c'a făcut,
Șade 'n cur și dapână	Trei feți
Și se rógă ruguluț	10 Logofeți.
Și se 'nchină cuculuț :	Unul a murit,
— Cucule, măria ta,	Unul a përit ;
5 Veniț pân' la dumneata	Altu 'n munte s'a suit,
Să-mț daț ăl cal porumbac	Muntele s'a usurpat,
Să mẽ duc pân' la Novac,	15 Apele s'aũ turburat.

OAIE OAIE RAPANA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Dragănesci—Olt.

Oaie, ôie rapână,	Tiri, tiri tangarana,
Șade jos și dapână	Incălicaț pă pistricióra,
Și se rógă roguluț	15 Mě duseț la musca mare ;
Și se 'nchină cuculuț.	Musca mare trețera
5 — Cucule, măria-ta,	Și-a maț mică vëntura,
Dă'mț un cal porumbac	Păduchele premetea,
Să mẽ duc la soru-mea;	Puricele mësura.
C'am auđit c'a făcut	20 — Ești, Voichiță la portiță
Trei feți logofeți.	Că te chiamă Talion,
10 Unu a murit,	Talion fecior de domn,
Unu a përit,	Cu tichie de frânghie,
Unu 'n munte s'a suit.	24 Cu pană de ciocârlie.

FOAIE VERDE DE-UN SUSAI

Cules de Chr. N. Țapu de la Polovraci—Gorj.

Foie verde de-un susai, Sus, bădiță, sus, Vineri în pețit plecaî, Sus, bădiță, sus;	Sus, bădiță, sus; Mă 'ntilniî c'un lup în cale, Sus, bădiță, sus. — Bună ziua, lupule,
5 Sâmbătă că-mî așeđai, Sus, bădiță, sus; Duminecă mă'nsuraî, Sus, bădiță, sus, Luni cu caprele plecaî,	20 Sus, bădiță, sus. — Mulțumesc, voînicule, Sus, bădiță, sus. — Da ce-ai făcut caprele ?
10 Sus, bădiță, sus. Dar de merinde ce-mî luaî ? Sus, bădiță, sus; Un codricel de mălaî, Sus, bădiță, sus.	25 —Căpățâni fântânile, Sus, bădiță, sus; Maî pe deal, maî după deal, Sus, bădiță, sus, Maî țe câte-un șodolan,
15 Ș'apucaî pe drum la vale,	30 Sus, bădiță sus !

VENI TIMPUL SA ME'NSOR

(VARIANTA)

Culésă de Ilie Constantinescu din Dioști—Romanai.

Veni timpul să mă 'nsor, Sus, Marișo, sus. Sâmbătă mă-o așeđai, Sus, Marișo, sus;	Mă 'ntilniî c'un lup în cale, 20 Sus, Marișo, sus. — Bună ziua, lupule, Sus, Marișo, sus. — Mulțumesc, voînicule.
5 Duminecă mă 'nsuraî, Sus, Marișo, sus. Luni cu caprele plecaî, Sus, Marișo, sus, Le păscuî, le săturaî,	25 N'ai văđut caprele mele ? Sus, Marișo, sus. — Le'am văđut Sus, Marișo, sus, Și le-am păscut,
10 Sus, Marișo, sus. Mă culcaî și adormiî, Sus, Marișo, sus, Și caprele le pferduî. Sus, Marișo, sus.	30 Sus, Marișo, sus, La ogașe, Sus, Marișo, sus, Carne grasă, Sus, Marișo, sus,
15 Frunză verde salbă móle ! Sus, Marișo, sus, Ș'apucaî pe drum la vale, Sus, Marișo, sus.	35 La fântână la Stroiești, Numai carne de berbeci !

FACUI FOCUL PE UN COJOC

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Pesteanu de sus—Gorj.

Făcuî focul pe-un cojoc, Mě culcaî pe lângă foc. Mě sculaî maî peste nópte, Mě uîtaî în târlíoră, 5 Nu vėđuî nicí-o mióră. Luai sėcurea la spinare, Ș'apucaî pe drum la vale, Mě 'ntální c'un lup în cale. — Bună đíua, lupule.	10 — Mulțumesc, voînicule. — Vėđut-ai oile mele ? — Le-am vėđut Și le-am păscut ; Pe la fântâni 15 Căpățâni, La zăvóie Costișóre !

FACUI FOCUL SUB COVERCA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu din Vâlcea-cu-apă—Gorj.

Făcuî focul sub covercă, Mě culcaî pe lângă foc, M'acoperí c'un cojoc. Mě sculaî peste noptiță, 5 Mě uîtaî în târluliță, Nu vėđuî nicí-o oiță. Mí apucaî pe drum la vale, Mě 'ntální c'un lup în cale. — Bună đíua, lupule, 10 — Mulțumesc, voînicule. — N'ai vėđut oile mele ?	— Le-am vėđut Și le-am păscut ; Și le-am dat pâine cu sare, 15 Pe răzóre Mațe góle ; Pe vâlcele Platagele ; Pe vâlcane 20 Șodolane, Pe la fântâni Căpățâni !

D'UNDE VII, MA NUȚULE ?

Cules de Chr. N. Țapu, din Roșiorii-de-Vede.

A se vedea o mică variantă No. VI pag. 193 din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu.

— D'unde vii, mă Nuțule ?	Pên' la deal
— De la pâriu repede.	Pên' la pomiț luț Drăgan.
— Ce-ai vęđut, mă Nuțule ?	· Florică, nu cădea,
— Doi puț de scripete.	Nu e nean-tęű să te ia,
5 — Cum făceaű, mă Nuțule ?	15 Și e dus la Dobrogea,
— Chițaț,	Să ia bani cu secera,
Chițaț	Să plătescă dajdia, —
Banița,	Dajdia 'mpęratuluț
Dă-i cu stremuralița,	Drumu Țarigraduluț !
10 De la vale	

CANTECUL CUCULUI

Acest cântec îl recităză copiii când aud pentru prima óră primă-vara, cucul cântând.

Cules de Chr. N. Țapu, din Roșiorii-de-Vede.

Cucule, măria ta,	Unu 'n munte s'a suit,
Veniț pên' la dumnéta	10 Muntele s'a sudumit.
Să'mi daț un cal porumbac	Mě duseț la musca mare,
Să mẽ duc pên' la Novac ;	Musca mare trețera
5 C'am auđit,	Și a maț mică vęntura,
Fi-mea a făcut	Cu pana de ciocărlie,
Douț fețț,	15 Hi, Marie, hi !
Logofețț.	

CANTECUL BERZEI

Acest cântec îl rostesc copiii primă-vara, când încep să vină berzele.

Cules de Chr. N. Țapu din Roșiori-de-Vede.

— Barză, barză	5 — O căpușă.
Ce-ai în cîoc ?	— Vino la noi după ușă.
— Un boboc.	Dar în ghiare ?
— Dar în gură ?	— Râschitoare.

JOCUL D'A PITULATA

Auđit de Chr. N. Țapu din gura domnișoarei Elisabeta Racelescu, Corabia-Romanați.

Opi sena, sena di,
 Chistin boli na costi,
 Țangăr, mangăr na cartof,
 Tu avto belenger buf.
 5 Cioc, boc
 Treci la loc !

JOCUL D'A PITULATA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la elevul Florian Racelescu, din Corabia-Romanați.

Ala, bala,	Cu căruța Raduluț,
Portocala,	10 Cu caiț 'mpăratuluț,
Eșț bădiță	Cu biciu cumnatuluț,
La portiță,	În mijlocul satuluț.
5 Că te-aștéptă Talion,	Clanț, banț,
Talion, fecior de Domn,	Dorobanț,
Cu chitie de frânghie,	15 Cioc, boc,
Cu pana de ciocârlie,	Treci la loc !

JOCUL D'A PITULATA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Pretorian, Costești—Vâlcea.

Una,
Două,
Trema,
Pana,
5 Gârli

Mârli,
Roto,
Goto,
Țava cioc!

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Pretorian, Costești—Vâlcea.

Unilichi,
Șindilichi
Și decana
Porocana,

5 Ghelnica,
Melnica,
Oprica, clanț!

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Elena Pretorian, Costești—Vâlcea.

Enti
Tenti,
Turc,
Cazac;

5 Rapiti,
Papiti,
Nod!

C O L I N D E

COLINDE

PLUGUȘORUL

Cules de Chr. N. Țapu din Com. Runcurelu—Mehedi.

Vezi varianta «Plugulețul și Plugușorul din Colect. d-lor G. Dem. Teodorecu și Vasile Alexandri.

- Hei se sculară Domnu Dum-
[nealu]
- Intr'o sfintă Joï,
Cu plugu cu doi-spre-ce boï,
Să are văile,
5 Să are Joile ;
Sub brazda négră
Grău de vară
Să résară.
Se duse Domnu Dumnealu
- 10 Intr'o sfintă Joï
Pe la grău.
De departe verde Ț se părea,
De aprópe copt Ț se părea,
Spicu cât vrabia.
- 15 Așa se pune Domnu Dum-
[nealu]
- Intr'o Joï
In vilégu vântulu
Cu o mână secera,
20 Cu o mână snop făcea.
Și aduse cai
Cu picioarele trefera,
Cu códele vântura,
Cu urechile în sac băga.
- 25 Așa se duse Domnu Dum-
[nealu]
- Intr'o sfintă Joï
La tērg la Modroganï,
Să cumpere nouē juncanï,
- De câte nouē anï.
Și încărcară carele de povară
Și le porniră pe subt pămînt
[la móră,
30 La morărița de supt pămînt,
Unde macină maï curēnd.
Morărița de groaza ce vėdu
Puse códa pe spinare,
Ș'apucă pe scoc la vale.
- 35 Moraru hoț și priceput,
Băgă mâna 'n pozunar,
Scóte trei tărâte late,
De când cu fómetea uitate.
Făcură hârcfoc boc,
- 40 Hart, morișcă, Țar la loc.
Măcinară și încărcară,
Carele de povară.
Și-a đis morarul :
— Hi, băieți, mânați,
- 45 Pe lângă boï v'alăturați !
—Noi, tot am maï mâna,
Dar ni s'a 'nțepenit caru
Intr'o rădăcină de lăptucă,
Nu pot boii să-l maï ducă.
- 50 —Hi, băieți, mânați
Și pe lângă boï v'alăturați !
—Noi, tot am maï mâna,
Dar ni s'a 'nțepenit caru
Intr'o rădăcină de hrean,
- 55 Și ne a stat boul prian.

PLUGUȘORUL

Cules de Chr. N. Țapu de la Ión Michai, din București.

- Ho, ho, copii și frați,
Ia mai stați și mai îndemnați,
Pe lângă boi v'alăturați,
Cu cercei,
5 Cu clopoței,
Ia mai trageți, măi făcăi !
— Tot de bine, măi stăpâne
C'a venit séra lui Sfint Vasile.
Pune spate la perete
10 Și urechia la feréstră
Și ascultă și minciuna noastră :
Iar Juní gasdă sé sculară
Intr'o Joi de diminéță,
P'un cal graur,
15 Cu șaua d'aur
Și plecă la mărul rotat,
Unde e frumos de arat.
Brazdă négră a revérsat
Grău de vară a semănat.
20 Grău arnăut,
Ce-a dat Domnul s'a făcut.
Veni la lună, la săptămână,
Să vadă grău dacă-î copt.
Și'l védu în spic cât vrabia,
25 Și'n paí ca trestia.
Se duse la obor,
Și luă noué oca de fier
Și noué de oțel
Și facu noué secerele,
30 Cu dințií de chiparele
Și dete pe la nepoți, pe la
[nepoțele
Să secere grău cu ele.
Se puse din susul vântului;
Cu drépta trăgea,
35 Cu stânga polog făcea;
Din polog snop,
Clăile
Ca otopăile.
Făcu un stog mare minunat,
40 De toți boierii láudat.
Se duse la obor și luă doi
Negrii ca corbií, [juncí
Iuți ca focu.
- Cu picerile treiera
45 Cu urechile 'n sac băga,
Nici lopată nu trebuía,
Cu dințií înțepuía,
Nici ață nu trebuía.
Incărcară noué cară mocănești
50 Și noué maldovenești
Și plecă la móră la Ierbănești.
Dar móra cum védu
O luă pe lunca mare.
Lunca mare
55 Frunđa n'are,
Lunca mică
Frunđa-í chică.
Ptru, ptru, ptru, morișca mea,
Pêné puseí mâna pe ea ;
60 Íí dăduí una la șale
Și o aședăí la măseale.
Băgarám grău în coș
Și așteptarám să curgă făină
Și nu curse făină ;
65 Curse aur și mărăgăritar
Pentru casele dumnévóstră,
[boierí mari.
Dă-ne, dă-ne, că n'o să ne dai
[Oltu cu totu
Și o să ne dai d'un gălbior,
Să facem d'un boldișor,
70 Să 'mboldim boii la curișor,
Să mérgă mai tărișor,
C'a 'nțepenit plugu într'o ră-
[dăcină de lăptucă
Nu'l mai póte boii să'l ducă.
Tot am mai sta și am mai dice,
75 Dar nu sintem dup'aicí, după
[colea,
Ci sintem de la móră de la
[Mustafa,
Unde n'aú șórecii ce mânca !
Pentru o frământurică
Șépte-đeci se trag de chică ;
80 Pentru o strachină de lapte
Doué-đeci se bat în spate.

IN CELE CASE LUMINOSE

Cules de Ión Ionescu de la Ilie Bâldan, în etate de 80 ani, comuna Bogați — Dâmbovița.

In cele case luminoase, Greu, dău, dórme, greu boierii. Trei porumbei că'mi sburară, Sus, mai sus că se'nălțară, 5 Cu nori d'albi s'amestecară, Jos, mai jos că se lăsară, Jos, mai jos pe prundu mării. Luară apșoră 'n gurișoră	Pietricele 'n deșițele, 10 Și 'mi săltară de'mi sburară, Șus, mai sus că se'nălțară. Pe zebrele de feréstră, Și'mi cântară 'ngrângonară, Cu apșoră 'nriurară, 15 Boierii mari că 'mi deșteptară.
-

D'ACILEA 'N VADU BRAILII

Cules de Ión Ionescu de la Ilie Bâldan, din com. Bogați—Dâmbovița.

D'acilea 'n vadu Brăili Șade Ion fêt-frumos, P'un călușel bididiu, Șade 'n apă 5 Pêne 'n sapă Și 'n noroi pêne 'n genuche Și el să cêrtă cu Turcii, Și cu Turcii și cu Frâncii. Turcii să-î dea vadurii 10 Și Frâncii corabili. Se certase și le luase Și trecuse d'ăa parte. D'ăa parte 's Arvunașii, Arvunașii 's ómenii grași. 15 Și ei robise trei zile	In trei zile, trei pe nori S'umplea numa de junei. Vin junei șuerând, Fete mari horă făcând. 20 Iar pe urmă cine'mi vine? D'o cucónă smedișoră; Nicî nu rîde, nicî nu jócă, Ci plânge sama să'și facă. —Taci, cucónă, nu mai plânge, 25 Nu te duc robă să'mi fi, Ci te duc Dómnă să'mi fi: Dómnă mie, curților, Stăpână argaților, Cumnățică fraților, 30 Nor' bună părinților!
-

FLORILE D'ALBE DE MER

Acest colind se cântă în noaptea de sf. Ión.

Cules de Ión Ionescu de la Ilie Bâldan, com. Bogați—Dâmbovița.

— Florile d'albe de măr, Ia sculați voi cam domol Faceți focu cam mai mare, Și-aprindeți d'o luminare 5 Și-o lipiți pe la icône. Nu vă vin cine vă pare, Și vin junii colindători, Printr'ensuși și Dumneșu. Frumușel mă-e 'mpodobit 10 Cu vesmîntu mhororit. Și mă-e lung pînă 'n pămînt,	Cam din spate, cam din pîept, Scriș mă-e luna cu lumina Și sórele cu căldura ; 15 Într'amîndoi umerei Scriș în doi luceferei. In mîna stîngă crucea duce Și'n a dréptă busuțoc. Crucea e a bîtrînilor, 20 Busuțocu-al fetelor, Și mîru-al junailor.

ȘI'NTRÉBA ȘI'NTRÉBA

Cules de Chr. N. Țapu de la Ión Popescu, funcționar la Museul din București.

Și 'ntrébă și'ntrébă Șfinți pî Dumneșu, Și 'ntrébă d'ast' trébă : Und-s'a rătăcit, 5 Christos cel iubit ? Domnul le dîcea, Și-î bine cuvînta : — Dar, voi, șfinți mărunți, Și nepricepuți, 10 La ce ispițiți ? Că voi bine știți Că l'a rîsticnit Și l'a chinuit, Șus la Rusalim, 15 In casa lu Noim. Ș'unde că-î bătea Tot cue de fer, Ținte de oțel. In față le bătea, 20 In dos le țintuța.	Ș'unde le 'nfigea Șudorî il trecea, Să rostogolîa 'N pahar sprijinîa, 25 Tot grâu se făcea. Ș'unde-l 'mbrăca Cu cămașă verde, Verde de urdică Rîu trup îî bășică. 30 Și când il freca, Șudorî il trecea, Să rostogolîa 'N pahar sprijinîa Tot mir se făcea. 35 Ș'unde-că-î punea Cunună de spinî Verde mărcinî. Ș'unde l-o 'ndesa Șudorî il trecea, 40 Să rostogolîa,

'N pahar sprijinfa
Tot vin să făcea,
Ia-l, creștin, de-l bea !
Bună vremea 'n casă

45 Să se pomenescă,
Boșeriș dumnea-vóstră.
La mulți aní !

IA SCULAȚI, SCULAȚI

Cules de Ión Ionescu din gura bătrânului Ilie Bâldan, din Bogați—Dâmbovița.

— Ia sculați, sculați,
Voș, boșeriș bogați ;
Și voș vă uitați
În spre a gură de vale,
5 Spre sóre răsare.
Voué vi se pare
Că sóre răsare;
Nu sóre răsare,
Voué vi se pare,
10 Că voué vă vine
Tot turme de oi,
Oí ochesăle,
Cu lâna cănită
Intr'aur poleită.
15 Ia sculați, sculați,
Voș, boșeriș bogați,
Și voș vă uitați,
În spre a gură de vale,
În spre sóre răsare.
20 Nu sóre răsare;

Voué vi se pare,
Că voué vă vine
Tot cireși de vaci,
Vacile strichind,
25 Vișeiș sbierând.
Ia sculați, sculați,
Voș boșeriș bogați,
Și voș vă uitați,
În spre a gură de vale,
30 În spre sóre răsare.
Voué vi se pare
Că sóre răsare.
Nu sóre răsare,
Voué vi se pare,
35 Ci voué vă vine
Tot turme de porci,—
Porciș poleiți
Cu colțiș ieșiți
Intr'aur poleiți !

LEROI IN CEASTE CURȚI

Acest colind se cântă pe la case în séra ajunului Sf. Ión Botezatorul.

Cules de Chr. N. Țapu de la Ión Michaș, din Bucuresci.

Leroiș în céste curți
Și 'n céste Domniș,
La tulpini de meri,
Mese de boșeriș,
5 Danș de negustoriș.
Danșul cin' mi-l trage ?
Icș, tiner Ion
Cu papuci pe talpă,
Cu fesu 'ntr'o parte.
10 Toșag răsucește

Sus de'l asvârlește
În palmă 'l sprijinește
Și se fericeste.
Fericé de densusl
15 Și d'aș lui părințiș,
În ce ceas l'a născut,
Dile d'a crescut ;
Parte ce-a avut
De taică de maică,
20 D'un bărbat frumos

Mult mî-e cuvios.
 Frumuşel mi'l pîrtă
 Cămaşă de in
 Cusută cu fir,
 25 Fir şi ibrişin,
 Guler baiba fir.
 Sus la vîrf de meri
 Mî-este un legănel.
 Dar în légăn cine'mî şade?
 30 Dîmna dumnealui,
 Cucona cutare,
 Cîse închindiseşte.
 Trage cîte-un fir,
 Rupe cîte-un mîr,
 35 Sus de'l asvârleşte,
 Il palmă 'l sprijineşte
 Şi se fericeşte.
 Ferice, ferice,
 Ferice de dînsa
 40 Şi de-ai ei pîrinti,
 În ce ceas o aû născut,

Ţile ce-aû crescut,
 Parte ce-a avut
 De taică, de maică,
 45 De-o dîmnă frumîsă,
 Mult mî-e cuvîsă.
 Frumuşel mî-o pîrtă,
 Rochie de cuhnie,
 Ite ghîorghîolie,
 50 Ţiorapi albişori,
 Pantofi negrişori,
 Pe la toc cu florî;
 Mult mî-e jucători,
 Rar la Ţile mari
 55 Intre sîrbători,
 În Ţiua de Crăciun
 Şi-a de bobotéză
 Cînd priotî botéză,
 Lumea 'ncreştinéză.
 60 Lumea şi norodu
 Şi pre noi pre toţi,
 La anul şi la mulţi ani!

PRIN CEL CEL

Cules de Chr. N. Ţapu de la Ión Mihai, din Bucuresci.

Prin cel cel,
 Prin cel nocet,
 Prin cel verde vişinel,
 Légănă-se
 5 Clétină-se,
 Légăn verde de mătase.
 Dar în légăn cine'mî şade?
 Ionica d'ochi-şi negri.
 Şi nu'mî şade cum se şade;
 10 Şi'mî cîse şi'mî chindiseşte,
 La un guler şi-o batistă,
 Guleraşu, maichisiî
 Batişcîora frati-sî.
 Şi nu'mî cîse şi să'mî tacă
 15 Şi'mî cîntă d'un cîntecel.
 Nu e cîntec mojicesc
 Şi e cîntec împîrătesc.
 Impîratu e la vînat
 Şi p'aicea că aû dat,
 20 Şi pe tine te-a auđit,
 După cîntec te-a 'ndrăgit.
 — Fă, fetiţo, atăta bine
 De nu mai cînta ăst cînticel
 Că nu e cîntec mojicesc,
 25 Ci e cîntec împîrătesc.

Impîratul trimitea
 Scrisori după scrisori,
 Şi olac, după olac.
 Da 'n scrisore ce scria?
 30 — Fă'mî, fetiţo, atăta bine,
 De nu mai cînta ăst cînticel
 — Eû nu cînt pentru 'mpîrat
 Şi cînt d'al meû focşor,
 Că's de mică, logodită,
 35 Astă-đi, măine, nunta 'mî pică.
 Dacă nu te 'ncređi pe mine,
 Iacă colăceriî 'mî vine
 Şi mă iea din cîte curđi,
 De la frađi de la pîrinti,
 40 Şi mă trece peste munđi,
 La alđi frađi, la alđi pîrinti,
 La alđi necunoscuđi.
 Jelui-m'aş şi n'am cuî.
 Jelui-m'aş munđilor,
 45 De dorul pîrintilor;
 Jelui-m'aş brađilor,
 De dorul frađilor;
 Jelui-m'aş florilor,
 De dorul surorilor!

LA TULPINA, L'AȘTI DOI MERI

Cules de Chr. N. Țapu de la Dimitrie Popescu, funcționar, București.

La tulpină, l'aști doi meri Leroloî, măroloî, Este-un pat mare'ncheiat, Cu scânduri d'albe de brad, 5 Leroloî, măroloî, Cu busuioc presărat. Dar în-pat ce mi e așternut? Leroloî, măroloî D'o pilotă și un cearceaf. 10 Peste astea, peste toate Leroloî, măroloî, Covor verde de mătase. Dar în pat cine mi-ș dórme? Leroloî, măroloî, 15 Dórme (cutare) d'ochi-și negri, Cu a lui d'albă soțioră, Leroloî, măroloî, La obrăjei rotunjóra Și cu d'albi coconași, 20 Leroloî măroloî, Voșoi ca doi îngerași. Dar (cutare) ce-mi dăceară? Leroloî, măroloî, Soțiorului strigară :	25 —Scólă-te, frate, fi dormit, Leroloî măroloî, Că ne-a nins, ne-a viforit. Din picioru patuluî, Leroloî, măroloî, 30 Salt-un stol de porumbei. Să săltară și sburară, Leroloî, măroloî, Și mai sus s'aridicará, Cu doi nori s'amestecará, 35 Leroloî măroloî, In fundul mării să lăsară, Leroloî, măroloî, Somnul nostru ne stricará. —Culcă-te, dragă, fi dormită, 40 Leroloî, măroloî, Că n'a nins n'a viforit ; Flori de măr s'a scuturat, Leroloî măroloî, Fețele nóstre a rumenat. 45 Bună vremea la feréstră, Leroloî, măroloî, La boțeri la dumnévóstră, La anul și la mulți ani !

IN ȚIUA DE SFINT VASILE

Cules de Ión Odor de la I. Opișan—Valeni de munte—Prahova.

In țiuă de sfint Vasile, Toți boeri la curte'mi vine, Numa Gheorghe, sfete Ghe- Nu imi vine, [orghe 5 C'are-o Grécă ibovnică, In cale de nouë țile. —Nu mi-l credeți, mari boeri, C'am gonit o cîtulină, Făr' de splină, "	10 Din malu Solotruluî, Pêně 'n mapa Oltuluî, Acol'a stat, Făr' de vad, La sabie s'a 'nchinat, 15 Frumos gátu 'i-am tăiat ; Pielea 'n tîrg la tábăcarî S'o fac zgardă la ogarî !

DOAMNE ISUSE CHRISTOSE

Cules de Ión Odor de la Dumitru Popescu, din Star-Chiojd—Buzéú.

Acest colind se cântă în séra de Sf. Vasile.

Dómne, Isuse Christóse, Tu ne ești isvor, prea frumóse, Că din ceriú te-ai pogorit, Din fecióra te-ai născut, 5 Cu ómeniř ai petrecut Treř-decř de ani pe pămint. Și la ceriú că te-ai suit Și prin iad te-ai abătut, Porțile iadului le-ai sfărímat, 16 Și p'Adam l'ai liberat. Și ceriul l'ai împodobit, În patru stâlpř de argint, Tot cu stele Mărunțele, 15 Și 'n mijlocul stelelor Duce luna, Cu lumina, Și sórele Cu rađele. 20 Pe zăbrele	Turturele, Și'ntré ele-un porumbel, Fuse sfințu Ionel, Trimis de la Dumneđeú, 25 Să măsóre pămintu, Pămintu cu umbletu Și ceriu cu cugetu. Dumnévóstră, boferř marř, Aprindeți o lumínare, 30 Și-o lipiți între icóne, Treř icóne, Treř cucóne. Cucónele se pregătířă D-un colac 35 De grăú curat, Pe fața colacului, Jumětatea francului; Pe colacvadră de vin, Să fie luC hristos, Amin !

COLIND LA SFANTU VASILE

Cules de Ión Odor de la Gh. Cojocarú din Bréza-de-jos—Prahova. Acest colind se cântă acum 100 de ani.

După vale din jos, Ine o herghelie dē cař, Caiř nechezând, Mânjiř jucând, 5 Cu codița 'n baltă, În baltă răsucită Intr'aur poleită. Pě urma lor cine 'mř ine ? Ine-un cãrd de vacř, 10 Vacili sberând,	Ițelușiř sãrind, Cu codița 'n baltă, În baltă rãsucită, Intr'aur poleită. 15 Pě urma lor mãř ine, Ine-un cãrd dē oř ; Oili sberând, Melușeiř jucând, Cu codița 'n baltă, 20 În baltă rãsucită,

Într'aur poleită.
 Și 'n urma lor ine,
 Ine-un cârd dă capre:
 Caprili sberând,
 25 Ieșișorii sărind,
 Cu codița 'n baltă,
 In baltă răsucită,
 Într'aur poleită.

Și 'n urma lor cin' mai ine ?
 30 Ine-un cârd de porcî,
 Porciî grooind,
 Scrófilî sberând,
 Purceîî sărind,
 Cu colțu 'n baltă,
 35 In baltă poleit,
 Într'aur învêlit !

VASILCA

Cules de Chr. N. Țapu, din Roșiorii-de-Vede—Teleorman.

In séra ajunului Anului nou, spre Sfintul Vasile, lăutariî țiganî umblă din casă 'n casă cu Vasilca. Este o căpățină de porc din ajunul Crăcîunului, pusă pe o tavă, împodobită cu parale, mărgelile, spilcî (un fel de ace cu gămălie mare colorată) și îmbrobodită sau legată cu un bariș, de regulă verde sau castaniū.

Țiganîî cântă din casă 'n casă cântecul de mai jos, în care se arată toate peripețiile bîetei scrófe.

Colindul acesta este fôrte vechiū, după cum se constată din însușî cuvintele lui.

Lerui Dómne. Leruî, după părerea d-lui Hasdeū este o prescurtare din cuvêntul *Aurel*, Aurelian, Impêrat Roman, care cuvênt îl găsim și în sfîrșitul descântecelor, dă deochî, d. e. Să vă duceți la fata lui *Ler Impêrat*, că are mese întinse, cu făclîi aprinse, etc.

Sira este numele Țeului Indian, *Sivas*.

Întrebuințarea acestuî cuvênt în acest colind se explică prin însușî faptul că țiganîî fiind de origină indiană—la emigrarea lor din India, au adus cu dênșîî între alte cuvinte sancrite și numele Țeului *Siva*, *Sivo*.

Colindul începe cu următóarele versuri, culese de la lăutarul Ión Constantin Neblea din Roșiorii-de-Vede :

Leruî Dómne, Domn din Cer,
 Ce mî-e 'n Cer și pe pămênt ?
 Mî-este o dalbă mănăstire.
 Intre d'albe mănăstiri,
 5 Mî-este jețurî de argint.
 Intre jețurî de argint,
 Șade bunul Dumneđeū
 Și cu maică Precista.
 Lângă maica Precesta,
 10 Șade bêtrânul Crăcîun,
 Cu busuîocu 'n drépta,
 Cu crucfulița 'n stînga
 Și mî judecă pe Siva :
 Sivo, leo,
 15 Vasilco, leo,
 Ce-aî bêt și ce-aî mîncat,

De mi te-aî îngrășat ?
 —Sus la munte m'am suit
 Jir și ghindă mî-am mîncat,
 20 De-aceia m'am îngrășat.
 Maî la vale m'am coborît,
 Apă rece mî-am bêt,
 Grădinile le-am isbit,
 Rumânîî că m'au vêđut,
 25 De pe mine s'a luat :
 Rumânî cu topórele,
 Țiganîî cu barósele.
 M'ajunseră,
 Mě doborîră,
 30 Și cu paie mă pârliră,
 Și carnea că mî-o 'mpărțira :
 Luară Rumânîî slânina

Și țiganiț cǎpǎțina.
Vedurǎ cǎ se 'nșelǎrǎ,
35 Frumușel mē 'npodobriǎ,
Cu parale, cu mǎrgele,
Cu frumóse panglicele ;
Și m'aduse 'n céstǎ casǎ

La cinstiț ca dumnea-vóstrǎ,
40 Și mē puse p'astǎ masǎ,
Cǎ pe noi sǎ ne dǎruiț
Cu aur și cu argint,
43 La anul și la mulț an!

G H I C I T O R I

G HICITORI

CULESE DE CHRISTEA N. ȚAPU DIN OLTENIA ȘI JUDEȚUL TELEORMAN

Talvul

Burta mea pe burta ta,
Lunga mea 'n gaura ta.
Din Costeșci—Vâlcea.

B.....

Cine naște fără suflet
Și móre țipând?
Din Costeșci—Vâlcea.

Cântarul

A se vedea varianta «Cântarul» pag. 58
sqq., din Colecția «Cimiliturile Române»
a D-lui Artur Gorovei.

Am o mătă găgăuță
Și de códă, hăp tăicuță.
Din Costeșci—Vâlcea.

Vióra-dipla

Am o găscă-'ntr'un gâtlej.
Din Costeșci—Vâlcea.

Móra

Veđi varianta «Móra» pag. 230 sqq.
Gorovei, op citat.

Turta ta pe turta mea
Heleșteu supt caru tēju.
Din Costeșci—Vâlcea.

(VARIANTA)

Pană împănată,
Pe apă lăsată.
Din Roșiorii-de-Vede.

(VARIANTA)

Se vaítă Cocoratu
Că i-a perit satu,
Culésă de Ión Odor, din Prahova.

Lumínarea

A se confrunta cu varianta «Lumina-
rea», pag. 207 sqq. din «Cimiliturile Ro-
mâne» op cit.

Mititéua, umple argeaua.
Din Costeșci—Vâlcea.

Cósa

Idem varianta «Cósa», pag. 111 sqq.,
Artur Gorovei, op cit.

Coțofană sdruncoviță
Pě unde merge, cale'si face
Prin copaci,
Tací! tací!

Din Costeșci—Vâlcea.

(VARIANTA)

Miș, miș
Pîn păiș,
Cotcodaci
Pîn copaci.
Culésă de Ión Odor, din jud. Buzēju.

Popa când intră nóptea în biserică

Veđi varianta «Popa», Gorovei, op cit.
pag. 301 sqq.

Coțofană taură
Intră nóptea 'n gaură.
Din Roșiorii-de-Vede.

(VARIANTA)

Coțofană faură
Intră nóptea 'n gaură.
Culésă de Ión Odor, din Prahova.

Căciula

Veđi varianta «Căciula», Gorovei, op
cit. pag. 48—49.

Reteveiŭ rotund
Bagă flociŭ afund.
Din Roșiorii-de-Vede.

Ghiéța

A trimes dómna de sus
La cea de jos
Să'ŭ dea pânda făr'de rost
Din Roșiorii-de-Vede.

Rîma

Veđi varianta «Rîma», Gorovei, op cit.
pag. 315 sqq.

A trimes Dómna de sus
La cea de jos
Să-ŭ dea carne făr'de os
Din Roșiorii-de-Vede.

Rîschitorul

Veđi varianta «Rîschitorul», Gorovei,
op cit. pag. 315.

Ce stă țepăn în ismene ?
Din Roșiorii-de-Vede.

Vinul în butie

Veđi varianta «Vinul», Gorovei, op cit.
pag. 394.

Nebunul satuluŭ
Intr'un cojoc de lemn.
Ghicŭ ce e ?
Din Roșiorii-de-Vede.

Căldarea și tórtele ei

A se vedea varianta «Căldarea», Go-
rovei, op cit. pag. 53—54.

Punte strâmbă,
Vale-adâncă.
Din Costeșci—Vâlcea.

Șérpele

Veđi varianta «Șérpele», Gorovei, op
cit. pag. 362 sqq.

Resteŭ rece Dunărea o trece.
Din Costeșci—Vâlcea.

(VARIANTA)

Resteŭ rece Marea Négră trece.
Din Roșiorii-de-Vede.

Oala la foc

Veđi varianta, «Donița și Căldarea»,
Gorovei, op cit. pag. 271 sqq.

Cincŭ în brângŭ,
Négra 'n nainte.
Din Roșiorii-de-Vede.

Donița și Căldarea

Veđi varianta «Donița și Căldarea»,
Gorovei, pag. 53 sqq.

Dobro, gróso, und'te duci ?
Arso'n burtă, la ce mă 'ntrebŭ ?
Din Roșiorii-de-Vede.

(VARIANTA)

— Scurtă, grósă, und'te duci ?
— Arsă'n cur la ce mă 'ntrebŭ ?
Und' mă duc
Tot ție țŭ-aduc.
Culésă de Ión Odor, din jud. Prahova.

Fumul și Coșul

A se vedea varianta «Fumul și Co-
șul»—Gorovei—op. cit. pag. 161.

Und'te duci, strâmbule ?
Ce mă 'ntrebŭ, găunosule ?
Din Costeșci—Vâlcea.

Suvelnița (suveica)

A se vedea varianta «Suveica», Go-
rovei, op. cit. pag. 362 sqq.

O cută de pepene
Trece printre fire repede.
Din Roșiorii-de-Vede.

Pulberea în raza sórelui

Ghicǐ ghicitórea mea :
Am o funie de nisip.

Din Costescǐ—Vâlcea.

Buricul omului

A se confrunta varianta «Buricul»,
Gorovei, op. cit. pag. 34.

Ghicǐ ghicitórea mea :
La mijlocul câmpului
Puțu șotîngului.

Din Costescǐ—Vâlcea.

(VARIANTA)

Cuǐbul Cîotâcului,
În mijlocul câmpului.

Culésă de Ilie Constantinescu, din Dioșii—
Romanași.

Corabia saũ luntrea

A se confrunta varianta «Corabia»,
Gorovei, op. cit. pag. 100 sqq.

Rața 'n baltă,
Penele 'n pădure.

Din Costescǐ—Vâlcea.

(VARIANTA)

Fulgii 'n pădure
Și rața 'n gârlă.

Din R.-Vâlcea.

Aria și steajerul

A se vedea varianta «Aria», Gorovei,
pag. 12.

Pe o tîpsie spălată
La mijloc o p... sculată

Din Costescǐ—Vâlcea.

Citîra cu țuturoiũ

Am o fată de pandur
Tótă lumea o pupă 'n c...

Din Costescǐ—Vâlcea.

Călcăile

A se vedea varianta «Călcăiele», Go-
rovei, op. cit. pag. 51 sqq.

Am doi cai,
Când îi duc la fântână,

Să uită acasă ;
Când îi duc acasă,
Să uită la fântână.

Din Roșiorii-de-Vede.

Oglinda

A se confrunta varianta «Oglinda»,
Gorovei, op. cit. pag. 255 sqq.

Lipie pe lipie
Voie 'n varvarichie.

Din Costescǐ—Vâlcea.

Cârligul de fên

A se vedea varianta «Cârligul de smuls
paiele», din colecția Gorovei, op. cit. .
pag. 62.

Am un cal, care mănâncă o șiră
[de paie
Și el nu se satură.

Din Costescǐ—Vâlcea.

**Capul, fruntea, ochii, nasul,
gura și bărbia**

A se confrunta varianta «Capul, sprîn-
cenile», Gorovei, pag. 39 sqq.

Am o clăiță de fên,
Lângă clăiță
O poeniță,
Lângă poeniță doi lucefereți,
Lângă lucefereți un cuib mucos,
Lângă cuibul mucos
O móră ferecată,
Lângă móră ferecată
Un genunchiũ de porc.

Din Runcurelu—Mehedinți.

Ușa și Vântul

Leica, țufudeica,
Nea Stan fluierătorul.

Din Runcurelu—Mehedinți.

Păduchele

A se confrunta varianta «Păduchele»,
Gorovei, op. cit. pag. 284.

În pădurea chiriacului
Este cuibu liliacului.

Din Runcurelu—Mehedinți.

Uşa

Veđi varianta «Uşa», Gorovei, op. cit. pag. 370.

Am o fată neagră,
Cine vine dă cu palma în ea
Şi ea plânge mereu.

Din Costesci—Vâlcea.

Porcul şi Coţofana

A se vedea varianta «Coţofana pe porc», Gorovei, op. cit. pag. 110 sqq.

Titiriscu priscu
Póte să ducă pe titirisca prisca 'n
Da titirisca, prisca ciuş ;
Nu póte să ducă
Pe titiriscu, priscu în ciuş.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

(VARIANTA)

Ţaţa maţa, şade pe ţătoiă, miţoiă,
Da ţătoiă miţoiă nu póte să şedă pe
[Ţaţa maţa.

Culésă de Ión Odor, din jud. Buzău.

Opinca

Nuia duduiană,
IncunjuraŃ ţara cu ea
Rēmase un crāmpeŃ
FăcuŃ obor de viŃei.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Opinca

Am o casă desvălită,
IntăŃ o mărtăcesc,
La urmă o 'nvelesc.

Din Dozesci—Vâlcea.

**Sēmānţa, vrejul, dovlécul saŃ
pepenele**

A se confrunta varianta «Semēnţa, vrejul», Gorovei, op. cit. pag. 342.

O bag lată,
O scot funie
Şi o iaŃ ghem.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Óia

A se confrunta varianta «Óia», Gorovei, op. citat pag. 270.

Am patru resteŃe
Şi duc un car de fēn.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Briciul

A se confrunta varianta «Briciul», Gorovei, op. citat pag. 31.

Am un cal de fier
Şi paşte p'un deal de os.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Pléva de porumb şi de grău

Am o erghelie de caŃ,
AŃ slabŃ sār gardul,
AŃ graşŃ staŃ pe loc.

Din Costesci—Vâlcea.

Vătraiu când scārmă cărbuniŃ

A se vedea varianta «VătraiuŃ», Gorovei, op. cit. pag. 392—393.

Am o erghelie de caŃ negriŃ
Din care unuŃ rescoleşte pe toŃŃ.

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Cununa

Ce şede 'n cuŃ
Şi n'are fund ?

Din Runcurelu—Mehedinţi.

Meliţa

A se confrunta varianta «Meliţa», Gorovei, op. citat pag. 225 sqq.

Am o căţeluşă cluşă
Alatră p'o vâlceluşă.

Din Costesci—Vâlcea.

Sufletul şi trupul

A se vedea varianta «Sufletul», Gorovei, op. cit. pag. 360—361.

Am o porumbiţă şi-o lădiţă,
A sburat porumbiţa
A rēmas lădiţa.

Din Costesci—Vâlcea.

Sprâncenele și ochii

(VARIANTA)

Veđi varianta de mai sus, «Capul, fruntea, etc.» pag. 35,

Pe două delușele
Staū două săgețele
Subt două săgețele
Staū două lucefereŷ
Te veđi mereū în eŷ.
De vreŷ să'ŷ ghicești
Citește 'n ochii mei
Și veŷ vedea pe-aŷ tēŷ.

Din Runcurelu—Mehedinți.

Sórele

Κλειδώνω, μανταλόνω
Κλέφτης βρίσκω μέσα.

Incuŷ, zăvoresc ușa,
Iar hoțul îl găsesc înăuntru.

Comunicată de d-l. Aristid Milan, Samarineanul—Macedonia.

Cârligile de ciorap

Cincŷ surerițe s'avină
Și vrineórá nu se ajung.

Cincŷ surorŷ se urmăresc
Și nicŷ odată nu se 'ntâlnesc.

Comunicată de d-l. Aristid Milan — Macedonia.

Casa

A se vedea varianta «Casa», Gorovei, op. cit. pag. 47 sqq.

Am o vacă cu ugerul în spinare.
Din Runcurelu—Mehedinți.

Lubenița

Am o fântână cu ghizdurile verzŷ
Și cu apa roșie.

Din Runcurelu—Mehedinți.

Cercelul

A se confrunta varianta «Cercelul», Gorovei, op. cit. pag. 63 sqq.

Incârligat,
Imbârligat,
În gaură de
Fată mare băgat.

Din Costescŷ—Vâlcea.

Móra

(VARIANTA)

Veđi variantele de mai sus «Móra».

Am o vacă, o mulg cu seara
Și-o 'mparț cu țara.

Din Costescŷ—Vâlcea.

Brânza

M'a trimis Domnul de sus
La cel de jos
Să'ŷ aduc carne făr'de os.

Din Costescŷ—Vâlcea.

Oul

A se confrunta varianta «Oul», Gorovei, op. cit. pag. 262 sqq.

M'a trimes Domnul de sus la ăl
[de jos
Să'ŷ aduc apă și rachiū
Tot într'un buriū.

Din Costescŷ—Vâlcea.

Mierea

Ce e dulce și mai dulce
Și pe taler nu se taŷe.

Din Costescŷ—Vâlcea.

Melcul

Are córne și nu e boŷ,
Are șea și nu e cal,
Se sue 'n pom
Și nu e șérpe.

Din Costescŷ—Vâlcea.

Castravetele

Il bagŷ tare și uscat
Il scoțŷ móle și udat
Și din cap apă'ŷ curge.

Din Costescŷ—Vâlcea.

Dăsağı

A se confrunta varianta «Desağı», Gorovei, op. cit. pag. 130.

Pe valea luŷ berbeluș
Un curcan cu două gușŷ.

Din Costescŷ—Vâlcea.

Mălaiu în țest

Mama ridică pólele
Și tata Ț bagă mólile
Din Costesci—Válcea.

Plosca cu vin

A se confrunta varianta «Plosca», pag.
294 sqq., Gorovei, op citat.

Titilănă
Ianá,
Gaură vicleană
Cur cu meșteșug
Și la gură cu belciug.
Din Costesci—Válcea.

(VARIANTA)

Am o găină cucuțată,
O ȕiú în cameră încuiată.
O să mor să n'o descuț,
Ii puț mâna pe cucuț.
Culésă de Ión Odor, din jud. Buzéú.

Mămăliga și Căldarea

A se vedea varianta «Mămăliga», Gorovei, op cit. pag. 221.

Am o vacă négră,
Când se baligă,
Toțt alérgă.
Din Costesci—Válcea.

Cosciugul

A se vedea varianta «Cosciugul», Gorovei, op cit. pag. 102 sqq.

Cine'l face, nu'Ț trebuie,
Cine'l cumpără, nu'l dorește
Și cuț iȚ trebuie, nu'l vede.
Din Coetesci—Válcea.

Țestul

Căt am trăit
Pe foc m'am fript;
După ce am murit,
Pe drum m'a asvirlit
Din Costesci—Válcea.

Suveica

(VARIANTA)

Veđi variantele mai sus «Suveica».

De de-asupra ghiéță
De desupt ghiéță
La mijloc măcăne o rață.
Din Costesci—Válcea.

Lanțul

A se vedea varianta «Lanțul», Gorovei, op cit. pag. 196—197.

Am un copilaș,
Când il Țau în brațe, plânge,
Când il las jos, tace.
Din Costesci—Válcea.

Mâna

A se conforma varianta «Mâna», Gorovei, op cit. pag. 224.

Am o greblă cu cincȚ dințȚ
Pe ȕi 'mȚ trebuie de miȚ de orȚ.
Din Costesci—Válcea.

Umbra

A se vedea varianta «Umbra», Gorovei, op cit. pag. 337—399.

Ce șade pe apă și nu se scufundă?
Din DrăgăneștȚ—jud. Olt.

Boul

A se confrunta varianta «Boul», Gorovei op cit. pag. 29 sqq.

Căt trăește,
Pămêntul negrește;
Dacă móre,
Jócă 'n horă.
Din DrăgăneștȚ,—jud. Olt.

Sulurile rêsboiului

A se vedea varianta «Sulul rêsboiului» Gorovei, op cit. pag. 361.

Am doué fete,
Când una se golește,
Alta se premenește
Din DrăgăneștȚ—jud. Olt.

Clopotul

A se confrunta varianta «Clopotul», Gorovei, op cit. pag. 85 sqq.

Intr'un copaciū găunos
Urlă un lup bătaios.

Din Serbănești-de-sus—jud. Olt.

Birul

A se confrunta varianta «Birul», Gorovei, op cit. pag. 23.

Ce e greu pe casă.

Din Drăgănești—jud. Olt.

Numele

A se vedea varianta «Numele», Gorovei, op cit. pag. 247 sqq.

Ce șade pe mine
Și nu'l simț.

Din Drăgănești—jud. Olt.

Mâna

(VARIANTA)

Veđi varianta de mai sus «Mâna».

Am o grebluță
Cu cincî dințișori,
Pe ți 'mî trebue
De o mie de ori.

Din Șerbănescii-de-jos—jud. Olt.

Cuptoru cu pâine

A se confrunta varianta «Cuptorul», Gorovei, op citat pag. 122.

Veniră rigile
Și mâncară mămăligile,
Iar doftoru rēmase gol.

Din Drăgănești—jud. Olt.

Pepenele verde

Am o baltă
Cu malurile verđi,
Apa roșie
Și pești negrii.

Din Drăgănești—jud. Olt.

Zorile, Cocoșii și Ómenii

Munții se revarsă
Diblele cântă
Viermi se mișcă.

Din Șerbănescii-de-sus—jud. Olt.

Cântarul

(VARIANTA)

Veđi varianta de mai sus «Cântarul».

Am o capră găgăuță
Cu ghiarele ca de miță
Face adesea din codiță
Na tăicuță, na tăicuță !

Din Șerbănescii-de-jos—Olt.

(VARIANTA)

Am o găinușă ciușă
Cu minciunile
In gușă,
Cu dreptatea
Pe spinare.

Din Roșiorii-de-Vede

Spitele roții

Am dece copilași,
Dorm toți p'un căpătâi
Și nici unul nu e la margine.

Din jud. Olt

Cuțitul și teaca lui

Ieși Angheluș
Din lăcătuș
Că te cheamă
Cincî afară.

Din Drăgănescii—jud. Olt.

Vântul

Veđi varianta «Vântul», Gorovei, op cit, pag. 355.

Intr'un vêrf de plop
Alatră un câine orb.

Din Drăgănescii—jud. Olt.

Barza

Dobra 'naltă
Șade 'n pörtă
Și 'ngrădește
Ovrefește.

Din jud. Olt.

Vérða

A se confrunta varianta «Curechiul»,
Gorovei, op citat pag. 124 sqq.

Am o fată sdrențurósă,
Șede cu Vodă la masă.

Din R.-Vâlcea.

Ariciul

A se vedea varianta «Ariciul», Gorovei, op citat pag. 17—18.

Este un unchiș bētrân,
Iese dintr'o vale mare
C'o mie de cercuri în spinare.

Din Șurupatele—Vâlcea.

DESCANTECE

DĚSCANTECE DE DEOCHI

DESCANTEC DE DEOCHI

Cules de Chr. N. Țapu de la Păuna Dumitrașcu, din Pesteana-de-Sus—Gorj.

Amin, amin, Descântecul meu să fie deplin! Deochiul să fie peste munte, Descântecul peste frunte.	Să se usuce ;
5 Cine a rămnit la (cutare), A plesnit.	15 De-o fi deochiat de ȳarbă, Iarba să se pârlescă. De-o fi deochiat de ape, Să-ȳ sece vadurile Să-ȳ rămăie pĳetrile.
-De-o fi deochiat de fată mare Să-ȳ pice cosițele Să-ȳ plesnescă țitele ;	20 De-o fi deochiat de vĳent, Să se ducă ca un sfint. Iar (cutare) să rămăie, Curat, luminat, Ca Maica Precista ce l'a lăsat.
10 De-o fi deochiat de voĳnic, Să-ȳ plesnescă bōșele Să-ȳ cure pisății ; De-o fi deochiat de pădure	25 Leac și de mâna mea Și de la Maica Precista.

Rețetă : Se descântă cu apă și busuĳoc și se țice la sfirșitul descântecului cuvintele :

— Cum stă busuĳocul verde in grădină
Și faguriĳ plinĳ de mĳere in stupină,
Așa să fie vesel și sănĳetos (cutare),
Ca un trandafir frumos !

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Dumitra Nicolae Văduva, din Mănăstireni—Vâlcea.

Fugĳ deochĳ Dintre ochĳ, Din frunte Dă-te peste munte (de la cutare).	Să-ȳ crape bōșele, Să-ȳ curgă pișatul. Să-ȳ cază chica, Să rĳeță toată lumea,
5 De-o fi deochiat de voĳnic,	10 Tōtă suflania.

- De-o fi deochiat de fomele,
Să i se umfle țitele,
Să-î curgă laptele,
Să-î móră copilul de fóme.
- 15 Să-î cadă cosițele
Să rămână chélă,
Să rêđă tótă lumea,
Tótă mulțimea
Și tótă suflania.
- 20 De-o fi deochiat de fată mare
Să-î plesnescă ochiî
Să-î curgă urdorile
Să-î cadă cosițele,
Să-î plesnescă țitele,
- 25 Să rêđă tótă lumea de ea.
Iar cutare să rămâfe curat
Și luminat
- 28 Ca de Maîca Precista dat.

Rețetă : Se descântă cu ramură de salcie verde în apă, în care se sting 3 cărbuni—pentru cele 3 nume de deochetori ce se pomenesc în descântec. Cu apa descântată se stropește cel deochiat pe frunte și gustă de trei orî din ea. Restul de apă se aruncă pe pariî de la gard saú pe un căne.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Ión Ionescu de la o babă din Cucuteni—Dâmbovița.

- Picătura pică,
Piatra se despică,
Să plesnescă ochiî cuî a deo-
[cheat pe (cutare)
De-o fi deochiat de bărbat
[să-î plesnescă bóșele,
- 5 Să-î curgă mațele.
De-o fi deochiat de femeie să-î
[plesnescă țitele,
Să-î curgă laptele, să-î móră
[copilul de fóme.
- De-o fi deochiat de fată mare,
[să-î cadă cosițele
Să-î rămâfe hârcele.
- 10 De-o fi deochiat de sóre,
Să-î píeră rađele ;
De-o fi deochiat de vînt,
Să-î plesnescă calul ;
De-o fi deochiat de apă,
- 15 Să-î sece vinele.
De la mine descântecul,
- 17 De la Dumneđu lécu.

Rețeta : Se suflă de trei orî în fața obrazului și se repetă vorbele de maî sus.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

- Cules de Chr. N. Țapu de la Tudora Nae Dobrică, din Roșiorii-de-Vede.
- Cu sufletul am suflat,
De deochete pe (cutare) l'am
[scăpat,
Cu limba am descântat,
De deochete l'am curățat.
- 5 De o fi deochiat (cutare) de
[strigoî
Ochiî să-î plesnească,
- Deochetele de la (cutare) să se
[răspândească.
De o fi deochiat de sóre
Saî piele rađele,
- 10 Să se mire mic și mare
Cum s'a mirat de (cutare).
De o fi deochiat de vînt,
Să stea în loc.

Să se mire și mic și mare,
 15 Cum s'a mirat de (cutare);
 De o fi deochiat de fată mare
 Să-î cađă costița,
 Să-î crape pelița,
 Să-î cadă genele și sprânce-
 [nele,

20 Să-î plesnescă ochiî,
 Să rămâie orbă,
 Să se mire totă lumea,
 Cum s'a mirat de (cutare);
 De o fi deochiat de femeie,

25 Să-î plesnescă țitele,
 Să-î cure laptele,

Să-î móră copilul de fóme.
 Păsărică albă în códă,
 Sări ici, sări colea,
 30 De colea 'n clinci
 Clinciul a plesnit
 Deochiatul a fugit
 Și (cutare) a ramas curat lu-
 [minat,

Ca stéua din cer,
 35 Ca roua din câmp;
 Ca póla Maiciî-Precistiî.
 Descântecul de la mine,
 Leacul de la Maica Precista.

Rețeta: Se descântă cu fir pe busuioc, saú cu cracă de salcie în apă neincepută.— Apa descântată se bea și se stropește pe frunte cel deochiat și se ștece cuvintele :

Stropiî aú sărit,
 Deochiatul de la (cutare) a fugit.

Restul din apa descântată se aruncă pe un căne, saú pe par de gard.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Catrina Ióna Scurtu, Urdariî-de-Sus—Gorj.

Fugi deochetură,
 Fugi plesnătură,
 Fugi isbitură,
 Din creyeriî capuluî,
 5 Din gogóșele ochilor,
 Din sgărnciul nasuluî,
 Din fața obrazuluî.
 De o fi deochiat de fată mare,
 Să-î cócă țitele,
 10 Să-î pice códele,
 Să ridă lumea de ea ;
 De o fi deochiat de voinic,
 Să-î cócă bóșele,
 Să-î cure pișatul;
 15 De o fi deochiat de femeie,
 Să-î plesnescă țitele,

Să-î curgă laptele,
 Să-î móră copilul de fóme.
 Cine a rîmnit,
 20 A plesnit,
 În munte s'a suit.
 Când s'o deociha muntele de
 [înalt,
 Și drumul de lat,
 Atunci să se maî deóche (cu-
 [tare),
 25 Atunci, nici atunci.
 Și să rămâie (cutare) curat lu-
 [minat,
 Ca argintul stricurat,
 Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă în apă cu un fir de busuoc.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Ión Odor de la Sandu Potcovaru, din Valeni—Prahova.

Să se compare acest descântec cu cel din colecția d-lui G. Dem. Theodorescu, pag. 369, jos colona I și II.

Se ia un fus de tors și se spune :

Fugî dëochî,	10 Dë unde ai venit,
Dintre ochî.	D'acolo să te ducî;
Dë-î fi dëochiat dë voînic,	Cu mâncăturî,
Crape pișăîlî;	Cu apucăturî de inimă,
5 Dë-î fi dë femeie,	Cu ceas rëu.
Să-î crepe țîîli,	15 Fugî, fugî,
Să-î pâlîngă pruncu de fόμε !	Să te ducî.
Fugî dëochi,	
Dintre ochî.	Dómne dă-le lécu,
	Și eü descântecu !

DESCANTEC DE DEOCHI

Cules de Chr. N. Țapu de la I. Oprișanu din Valeni—Prahova.

Cum s'a potolit vëntu	Din creeriî capuluî,
Și pămîntu	Din fața obrazuluî, lu (cutare),
Și plôîa din cer,	Din sgârciu nasuluî,
Focu din cuptor,	10 Dintr'o sută două dë ôse,
5 Potoléscă dëochiü săgetat,	Să se topéscă tótă dëochetura !
Têmpinat,	

Rețetă: Se ia trei cărbuni și se pun în apă neincepută,

Dacă se întâmplă ca atunci cărbuniî să se lase la fund, atunci omul e dëochiat. După ce bolnavul bea de trei ori din apa descântată, se mai spală la cap, ochî, inimă, etc., și apoi după ce scôte cărbuniî, aruncă apa pe un câne, și acesta dacă se scutură, atunci e semn, că bolnavuluî îi trece; dacă nu, nu-î trece. Cărbuniî apoi se aruncă în răspântiî, semn, ca și dëochiul să fugă și să se împrăștie, cum se împrăștie cărbuniî.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Ión Ionescu de la Cătăluța N. Popescu din com. Bogați—Dimbovița.

Păserică albă, Codalbă, In sus sburași, In nori intrași, 5 Norii pe pîtră pică Și pîtra crăpă. Crăpa-î-ar ochii în cap cuî a [deochiat pe (cutare). Avuseî o găinușe ciușe, O smulseî, 10 O scurseî, Nouă găletuși de lapte umplu- [seî. Mă duseî în târg și strigaî, Cine auđi Și surđi; 15 Cine beu, Crăpă. Crăpa-îar ochii 'n patru, Cuî a deochiat pe (cutare) ! De-o fi deochiat de om să-î crape bóșele ;	20 De-o fi deochiat de fomeîe, [să-î crape țitele Să-î cure laptele, Să-î móră copilu de fóme. De-o fi deochiat de fată mare Să-î cadă përu, 25 Să fie de risu fetilor ; De-o fi deochiat de flăcău, Să-î cadă dințiî, Să-î cure balele, Să fie de risu băteilor ; De-o fi deochiat de codru, Să-î cadă frunđa; 30 Dacă-o fi deochiat de pămînt Să-î arđă iarba; Dacă-o fi deochiat de vënt, Să-î cadă aripile. Să rămăe (cutare) curat lumnat 35 Ca argintu stricurat, Cum Maîca Precista l'a lăsat Și nașiu-sëu l'a botezat !

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Oprica G. Diaconu și Ióna Gheorghe Nicolae Purice din Bărbatești—Vâlcea.

Sa se compare acest descântec cu cel din colecția d-lui G. Dem. Teodorescu pag. 370—371.

Păserică albișoră, Sus sburași Cu norii te-amestecași, Jos pîtră picași. 5 Pîtra se făcu în douë	Deocheturile se făcură în nouë, De la (cutare) din crețeriî ca- Din băterile inimi. [puluî, Fugî deochî 10 Din patru ochi,

- Că eū te-oī sufla
 Și te-oī depărta de la (cutare).
 De-o fi deochiat (cutare) de sóre,
 Să-ī pieie rađele,
 15 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare);
 Dacă-o fi deochiat de vânt,
 Să pefe după pămīnt,
 Să-ī cađă calul și să móră,
 20 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare);
 Dacă-o fi deochiat de voīnic,
 Să rămāie de nimic,
 Să-ī plesnescă bóșele,
 25 Să-ī cure pișatul,
 Să se mire tot satul,
 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare);
 De-o fi deochiat de flăcăū,
 30 Să-ī cađă chica
 Să rămāie de nimica,
 Să rămāie chiel
 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare).
 35 Dacă-o fi deochiat de fomeie,
 Să-ī crape țīțele,
 Să-ī curgă laptele,
 Să-ī móră copilul de fóme,
 Să se mire și mic și mare,
 40 Cum s'a mirat de (cutare);
 De-o fi deochiat de fată mare,
 Să-ī cađă cosița
- Să-ī pieie pīelița,
 45 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare).
 De-o fi deochiat de páserele,
 Să-ī cađă penele,
 Să-ī rămāie tulefele,
 50 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare);
 De-o fi deochiat de gard,
 Să-ī cađă proptelele,
 Să-ī cure nufelele,
 55 Să se mire și mic și mare,
 Cum s'a mirat de (cutare);
 Fugī deochī, cu patru ochī.
 Doī
 Ca și noi.
 60 Să trecī ca vântul,
 Că ești greū ca pāmīntul.
 Mic să stai,
 Indărāt să dai.
 Să te duci,
 65 Unde cocoș nu cântă,
 Unde popă nu tócă,
 Unde fete mari códa nu ĩmple-
 [tește,
 Unde casa nu se spoiește.
 Și pe cutare să'l părăsești,
 70 Și să'l lași curat
 Și luminat,
 Ca argintul strecurat,
 Ca din cer Maica Precista ce
 [l'a lăsat!

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitórea Simina din Gresia—Teleorman.

- Pasérică galbenușă,
 In norī crescūși și jos căđuși.
 Pīatra plesnīa
 Și strigótele de la (cutare) eșīa.
 5 D'o fi deochiat din vânt,
 Să-ī pīate răcelile,
 Să-ī se astupe găurele;
 D'o fi din sóre, să-ī cađă rađele;
 D'o fi din gardurī, să-ī cađă
 [proptelile;
- 10 D'o fi din bărbat, să-ī crape
 [bóșele,
 Să-ī curgă pișatu, să rămāe
 [de risul lumi,
 Cum a rămas (cutare);
 D'o fi deochiat de muīere,
 Să-ī crape țīțele,
 15 Să-ī curgă laptele, să-ī móră
 (fiul,
 Să rămāie de risul lumī,

- Cum a rămas (cutare);
De-o fi deochiat de fată mare,
Să-î cađă cosițele,
20 Să-î crape călcălele,
Să rămăte de ris ca (cutare).
Eū de deochi am descântat,
De deochi te-am curătat;
Semințele aū incolțit.
- 25 La rădăcina merilor le-am în-
[gropat.
Iar strigóica cu strigoiful îi
[sorocesc
La ceī doī copaci minunați.
Acolo se 'ntălnea strigóica cu
[strigoiu,
Muma pădurii cu păduroiu,
- 30 Mamornița cu mamornițoū.
Muma pădurei o descântam,
În córnelor vacilor o trimeteam
Pe (cutare) il tāmădufam,
Mamornița în cocinele porci-
[lor o băgam,
35 Strigóica în lemne și pietro o
[sorociam.
Și pe (cutare) il lăsam curat,
[luminat,
Ca stéua din cer,
Ca roua din câmp,
Ca argintul strecurat
40 Ca de Maica Precista curat și
[luminat !

Rețetă: La copiii mici se descântă cu căița, în vin, în care se pune semințe de măr, de păr, etc. La vite se descântă în apă și țărițe, pe care le dă spre mănecare.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Ilie Constantinescu, Dioști—Romanaji.

- Păsărică albă,
Codalbă,
Calcă 'n cer,
Calcă 'n pămînt ;
5 Călcă 'n piatră
Nestemată.
De'î fi deochiat de fată,
Să-î crape țitele,
- 10 Să'î cure laptele ;
De'î fi de băfat,
Să-î crape bóșele,
Să'î cure pișatul,
Să se mire satul,
15 Cum s'a mirat el de (cutare),
De l'a deochiat.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Ilie Constantinescu din Dozești—Vâlcea.

- Păsărică albă,
Codalbă,
Pică din ochii deochetorilor,
Moroiilor,
5 Strigoilor.
- Pică 'n piatră ;
Piatra crăpa 'n două-spre-dece,
Și se tāmăduia
Și rămăne curat,
10 Luminat,

- Ca aurul strecurat
 Ca maica ce l'a lasat.
 Maica sfinta, ne rugam
 Si ne'nchinam,
 15 Sa ne dai sanetate buna
 Si inima buna,
 Sa pazești lecul de la tine
 Si descantecul de la mine.
 Maica sfinta Marie
 20 Se dete jos din cer,
 Pe scara
 De cera;
 Si luă pe (cutare)
 Si-l spala
 25 Si-l duse la riul lui Iordan
 Si-l spala
 Si-l curata
 De deochetoroica,
 De moroica,
 30 De muma padurii,
 De groznica lumii.
 —Tu strigoico,
- Tu moroico,
 Tu muma padurii
 35 Fugi de la (cutare),
 Fugi, departeza-te,
 Ca Maica sfinta ne-auzi tipand
 Si ne luara
 Si ne dusera
 40 La riul lui Iordan
 Si ne curati
 Si ne darui
 Cu sanetate buna
 Si cu inima buna.
 45 Cum e busuocu in gradina,
 Așa (cutare) sa fie
 Cat o fi,
 Cat o trai.
 Dac'o fi deochiat de femeie
 50 Sa'i crape titele,
 Sa'i cure laptele,
 Sa'i cada cositele,
 Sa'i crape pielea,
 Sa'i plesneca fierea.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Culesa de Ilie Constantinescu din Vladimir—Gorj.

- Mă dusei pe o cale,
 Pe-o carare;
 Mă 'ntilniți cu al soc mare.
 — Bună ziua, soc mare,
 5 — Mulțumescu-ți dumitale.
 — N'ai vedut
 De când ai ședut
 Pe deochetore cu deochetoroiu,
 Pe frigura cu friguroiul,
 10 Muma padurii cu paduroiul,
 Striga cu strigoilul,
 Bantuiela cu bantuietoroilul
 Si metrica cu metricioilul?
 — N'am vedut, n'am audit.
 15 Iar plecai pe-o cale,
 Pe-o carare,
 Mă dusei pene la al per mare.
 — Bună ziua, per mare.
 — Mulțumescu-ți dumitale.
 20 — N'ai vedut
 De când ai ședut,
 Pe deochetorea cu deocheto-
 (roiul)
- Frigura cu friguroiul,
 Muma padurii cu paduroiul,
 25 Striga cu strigoilul,
 Bantuiela cu bantuietoroilul
 Si metrica cu metricioilul?
 — N'am vedut,
 N'am audit.
 30 Iar plecai pe o cale,
 Pe-o carare,
 Mă dusei pine la al mer mare.
 — Bună ziua, mer mare.
 — Mulțumescu-ți dumitale,
 35 — N'ai vedut.
 De când ai șezut
 Pe deochetorea cu deocheto-
 (roiul)
- Frigura cu friguroiul,
 Muma padurii cu paduroiul,
 40 Striga cu strigoilul,
 Bantuiela cu bantuietoroilul
 Si metrica cu metricioilul?
 — Le-am vedut,
 Si le-am audit ;

- 45 Uite-le colo la  l p r mare.
 A   t fat un st njen de lemne
  i-a   facut un foc mare
  i-a   luat inima lui (cutare)
  i-a   pus-o în frigare ;
- 50  i frig
  i m n nc .
 Alérgă, maică sfint  M rie
 De  a inima lui (cutare)
 Din m nile lor;
- 55  i  a-o din frigare
  i pl m deşte-o
 Cum se pl m de trei c u tur 
 [de virfur  de var d ;
 Cum se pl m de trei c upitur 
 [din virfurile mugurilor.
 Ca mîierea în stupin ;
- 60  i cum se pl m deşte aluatul
 de p ine,
 A a să se pl m de inima lui
 (cutare)
 De cum se potole
- Oile în staul,
 Caprele 'n staul,
 65 Porcii 'n cocină,
 Găinile în culcu ,
 Caii 'n grajd,
 Boii  i bivoli  în borde e,
 Omul acasă,
 70 Pas rile pe cu b,
 A a să se potole după inima
 [lui (cutare)
 Striga cu strigo ul,
 Moroa ca cu moro ul,
 Deochet rea cu deochetoro ul,
 75 Metrica cu metrico ul,
 Muma pădurii cu p duro ul,
 Frigura cu friguro ul.
 A a să se potole după inima lui
 (cutare).
 Amin,
 Amin!
 Desc ntec de la mine,
 L cul de la Maică Domnului.

Re et  : Se repetă acest desc ntec de trei ori ; cel bolnav pune lingura la brâu. Se face un amestec de trei c upitur  de virfur  de var d , trei c upitur  de virfur  de mugur  de salcie, mîiere  i aluat. Se amestecă acestea c nd se zice desc ntecul. Din acest amestec se  a de trei ori dimin ta, de trei ori la amia i  i de trei ori s ra cu un surcel, a a ca din aceste lu turi să se ispr v sc  amestecul.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la baba I na Ion Firodin, din Barb te t -V lcea.

- Apuc  (cutare)
 Pe cale, pe cărare;
 Se  nt lni cu Maică Precista  n
 (Cutare) se olecăia, [cale.
- 5 Se văita  i pl ngea
 Maică Precista  l au i,
 Pe scară de aur scobor ,
 La (cutare) că veni,
 De m na dreaptă 'l lu ,
 10  n apă mare  l aruncă.
  i-l scutură de t te b lele lui
 De nouă- eci  i nouă de nea-
 [mură de deochi,
 De nouă- eci  i nouă de mo-
 [r ice,
 De nouă- eci  i nouă de stri-
 [g ice,
- 15 De nouă- eci  i nou   men 
 [cu patru ochi.
 Cum p ere spuma de mare
  i roua de s re,
 A a să peri i voi, deocheturilor,
 [după (cutare)
  i să vă duceți în luncă lung 
- 20  i în v i ad nci,
 De lume necălcate,
 De rouă nescuturate.
 P ei, deochi, ma  tare
 Ca spuma de mare,
 25 După trupul lu (cutare) ;
  ar pe (cutare) să'l l sa i
  urat, luminat,
 Ca Maică Sfinta Maria din cer
 [ce l'a dat.

Curat,
30 Maî curat
Şi luminat,

Ca argintul stricurat,
33 Leac să aîbă şi de ȃiua de aȃ,

Reţetă : Se descântă în apă cu salcie verde. Se stinge şi trei cărbunî în apă descântată şi se dă bolnavuluî de o bea şi se udă cu ea pe obraz.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Ţapu, de la Stana Lungocî-Oprişoru—Mehedinţi.

Să se compare acest descântec cu cel de deochiû, din colecţia d-lui S. Fl. Marian, pag. III sq.

Plécă (cutare) pe cale Pe drumul ăl mare, Se întâlni cu deochetórea în [cale	Să-î sece vinele, Lécul să 'î-l dea ; De o fi deochîat din codru, Să i se pâlécă frunȃa
Şi cu deochetorul. 5 Il zobiră, Il trântiră, De spate îl luară Inima î-o mân-cară. El se olecâi,	40 Leacul să 'î-l dea ; De o fi deochîat din câmp, Să î pâlécă florile, Lécul să 'î-l dea ; De o fi deoch at de fată mare,
10 Se văitã, Maîca Precista îl auȃi ; Pe scară de argint din cer se [coborî. —Ce te olecâi ? Ce te vaeţ ? —Plecaî pe cale,	45 Să-î cadă cosiţele, Lécul să 'î-l dea ; De o fi deochîat din femee, Să-î crape ţiţele, Să-î curgă laptele,
15 Pe cărare, Mě întâlnîi cu deochetórele ; Mě trântiră, Mě zobiră ; De spate mă luară	50 Să-î mórã copilul, Lécul să 'î-l dea ; De o fi deochîat de voînic, Să-î crape bóşele, Să-î curgă pişatul la vale,
20 Inima mî-o mân-cară —Nu te văiţa, Nu te olecâi. Du-te la (cutare) descântátóre, Că e uşoară de mânã,	55 Lécul să i-l dea. Deochetórea de necaz ce-î fu Se sui în comarnic (la stână) Şi strigă la brânză roşie, Şi-î plesniră ochiî în patru
25 Şi cu léc din gură. Ea va descânta Cu mâna dréptă, Cu limba curată ; De o fi deochîat din sóre,	60 Şi rămase (cutare) curat, Ca argintul strecurat, De Maîca Precista lăsat. Cum a pîerit spuma din mare Roua de sóre,
30 Să-î sece raȃele, Lécul să 'î-l dea ; De o fi deochîat din lună, Să-î pîarã lumina, Lécul să 'î-l dea ;	65 Aşa să pîarã deocheturile Şi isbiturile de la cutare. Cum se plãmădeşte mîerea în Pâinea în căpistere, [fagure, Salcia în baltă,
35 De o fi deochîat din apă,	70 Aşa să se plãmădescã Carnea lui Puterea lui (cutare) !

Rețetă: Descântecul se face în apă neîncepută cu busuțoc verde, sau în ou de găină neagră ouat Sâmbăta.

Oul, ast-fel descântat, se sparge și cu albușul se mânjește cel deochiat pe frunte, sau îl bea.

DESCANTEC DE MOROIU

Cules de Chr. N. Țapu, de la Stanca Diaconescu, din comuna Sacelu—Gorj.

- Amin, Amin!
 Descântecul meu
 Și al lui Dumnezeu
 Și al Sfintei Marii
 5 Leac să-î fie!
 Plecă (cutare)
 Pe cale, pe cărare,
 Se întâlni cu un moroiu în cale
 Și-l luă și-l săltă
 10 Și inima îi mănca.
 Și 'ncepu a'î țipa
 Și a'î văicărea,
 Cu un glas mare pênă în cer,
 Cu lacrămile pênă 'n pământ.
 5 Maica Precista îl auzi
 Și pe scară de argint se sco-
 [bori.
 — Ce ț e de țip și te olecă-
 [rești (cutare)?
 — Cum să nu țip Maică Pre-
 Că pleca pe cale, [cistă?
 20 Pleca pe cărare,
 Pe al drum mare,
 Mă 'ntâlni cu deochiu și mo-
 [roi în cale.
 Și mă luară,
 Mă săltară,
 25 Inima mi-o mănca.
 — Unde sînt ei?
 — Ei sînt într'un ostrov mare,
 Acolo beau și mănănc.
 Maica Precista după ei tare
 [se lua
- 30 Și cu mătura 'î mătura,
 Cu sabia îi tăia
 În Marea Neagră îi băga
 Și-aducea (cutăruia)
 Putere la putere,
 35 Sânge la sânge,
 Și pe deochiu cu moroiu și cu
 [strigoiu
 Și cu rimnitorul
 Și cu deochetorul.
 Î ducea în copitele cerbilor,
 40 În codelle mărilor,
 În pădurea neagră,
 Acolo să ședă,
 Unde cocoș nu cântă,
 Unde voinic cu securea nu
 [cîoplește
 45 Nicî fată mare costița nu 'm-
 [plețește.
 Leac din descântecul meu,
 Și din Maica Precista
 Și din Dumnezeu
 Și din Sfântu Christos.
 50 Leacul să-î fie de folos
 Și bóla să 'o ia
 Și sănătatea să 'o dea
 Și să'l lase curat,
 Luminat,
 55 Ca argintul strecurat,
 Ca aurul suflat,
 Ca de Maica Precista dat.

Observare: Când se deóche un copil, se ȳice că e deochiat de ómenii și femeii cu ochii verȳi. Babele care descântă ȳau copilul în brațe și punând degetele pe tȳemplele copilului începe descântecul de mai sus. La începutul descântecului, baba face trei cruci și ȳice: «Dómnne ajută-mi să da' lécul cutăruia». Descântecul de deochi se mai face și în apă neîncepută cu busuțoc verde, sau se descântă într'un ou de găină neagră, ouat Sâmbăta și se ȳice la sfârșit cuvintele:

Cum se plămădește oul în găină,
Varța în grădină,
Miarea în stupină,
Așa să se plămădăscă inima cutăruia !

DESCANTEC DE MOROIU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Nița Udroiū, din Roșiorii-de-Vede—Teleorman.

A plecat strigoiu cu strigoița	Din fața obrazului.
Și moroiu cu moroița	Și să vă duceți la fata lui Crai
Și deochetorul cu deochetorea.	[Impărat.
De-o fi deochiat de fată mare,	20 Că v'adastă cu mese 'ntinse,
5 Să-i cadă costițele,	Cu pahare pline,
Să ridă de ea fetele ;	Să mâncați, să ospătați
De o fi deochiat de fomețe,	Și pe cutare să'l ȳertați ;
Să-i crape țitele,	Și să'l lăsați curat, luminat,
Să-i crape în patru,	25 Ca roua din câmp,
10 Patru să sară în ochii cuț a	Ca stăua din cer,
[deochiat pe (cutare);	Ca argintul cel curat,
De o fi deochiat de om,	Ca țiuă ce l'a dat !
Să-i crape bôșele,	Ling oițele, căprițele,
Bôșele să se facă în patru,	30 Ieșiorii de frumușorii ;
Patru să sară în ochii cuț a	Eū ling pe (cutare)
[deochiat pe (cutare).	De deochete,
15 Voī, deochetelor,	De desmerdete.
Eșiți de la (cutare) din crețeru	Fugī, deochete,
[capului,	35 Că te ajunge vântul turbat !
Din sgârciul nasului,	

Rețetă : Se descântă la capul celui bolnav. La vite se descântă în țărățe de grâu și de porumb ; se mai descântă și în aghiasmă. Și se repetă cuvintele :

«Cum se plămădește mămăliga în căldare,
Aluatul în căpistere,
Pâinea în cuptor,
Așa să se plămădăscă inima cutăruia.
Eū ciocănesc, bocănesc,
Inima cutăruia o plămădesc.
—Ce ciocănești, bocănești ?
—Inima cutăruia o plămădesc.»

Se gustă din aghiasmă și apoi se unge buricul copilului deochiat.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Manea Matheiū, din Roșiorii-de Vede.

De o fi (cutare) deochiat de	5 De leoi cu leoiță,
[strigoī,	De țapoī cu țapoică,
De strigoī cu moroi,	Să le plesnescă ochii 'n patru.
De moroi cu moroiță,	Și să se plămădăscă inima (cu-
De strigoī cu strigoiță,	[tăruia).

- Cum se plămădește mînzul în
[flepă,
- Așa să se plămădîască inima
[cutăruia).
- 10 Vițelul în vacă,
Puțul în ouă,
Pruna 'n prun,
Para 'n pîr,
Mărul 'n măr,
- 20 Curat, luminat,
Ca aurul suflat,
Ca firul de grâu semănat,
Ca Maica Precista ce l'a lăsat.
- 15 Zarzăra 'n zarzăr,
Mîierea 'n stupină,
Varța 'n grădină,
- 25 Lécul de la Maica Precista
[să fie!

Rețetă: Se descântă cu cracă verde de salcie în apă saú în aghîasmă. Apa descântată se bea de cel bolnav; restul se aruncă într'un par de gard saú pe un cîne, și se ȃice cuvintele:

Cum spală plóia și ninsórea parul,
Așa să se spele deochiul de la (cutare).
Când s'o maí deochia ást par de gard,
Atuncî să se maí deóche (cutare).

Dacă apa descântată se aruncă pe un cîne, saú pe mătă cuvintele se rostesc ast fel:

Când s'o maí deochia mătă și
Cînele,
Atuncî să se maí deóche (cutare),
Atuncî, nicî atuncî!

DESCANTEC DE DEOCHETE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Tinca Balan, din Costești—Vâlcea.

- Cine l'a deochiat
A crăpat;
Cine a râmnit
A plesnit!
- 5 Să 'i se descheie
Deochetura,
Strigóica,
Moróica,
Anglezóica.
- 10 — Nu-l fărâmați,
Nu-l dētunați,
Nu-í dați cu spărieturi
Cu măsele de oțel.
Dar să vă duceți
- 15 În dutinî,
În văi,
- În colo-văi;
În vērful munților,
În umbra brajilor,
20 În copitele cailor,
În córnela cîtelor.
Trage-í deochetura
Tu Moróica,
Strigóica,
- 25 Anglezóica;
Și tu muma pădurei
Nu-l spărieți,
Nu-l fărșiți, nu-l prăpădiți.
Ci să remăie (cutare) curat,
- 30 Luminat,
Ca Maica Domnului ce l'a lăsat!

DESCANTEC DE DEOCHI

Cules de Chr. N. Țapu, de la Rada Nicolae Sovălgău, din Valea cu apă—Gorj.

- Descântecul meu,
Lécul de la Dumneđeú !
De o fi (cutare) deochiat de
[voinic,
Să-î pice pěrul, să remâfe chel,
5 Să se mire lumea de el ;
De o fi deochiat de muřere
Să-î crape țitele,
Să-î curgă laptele,
Să-î móră copilul de fóme.
10 A plecat un om roșu
De la streje roșif,
Cu secure roșie,
Cu cămașa roșie,
Cu brêul roșu,
15 Cu opincele roșif,
In pădure roșie
Și a tăiat copaciul roșif,
Și a făcut o strungă roșie,
Și a făcut o gălétă roșie,
20 Și a muls în ea lapte roșif,
De la o capră roșie,
Și a închegat laptele roșif,
De la o capră roșie ;
Și a plecat cu cașu roșif,
- 25 Pe drumu roșif,
La bálciú roșif,
Și a început a striga :
— Aif, moroř cu morořcele,
Și leiř cu leořcele
30 Strigoif cu strigořcele,
Păduroiú cu pădurořcele,
Să mâncațif lapte roșu,
Și caș roșu,
De la capră roșie.
35 Cum se potolește vêntu,
Și pãmêntu,
Fete marř de joc,
Și voinicif de la petrec,
Copif micif în leagănele
40 Și boerif în plăpumele,
Așa să se potoléscă rîmna de
[la (cutare).
Și (cutare) să remâfe curat,
Luminat,
Ca lacrăma din ochif,
45 Ca roua din câmp,
Ca argintul stricorat,
Ca aurul suflat,
De Dumneđeú lăsat !

DESCANTEC DE RIMNA

Cules de Chr. N. Țapu, de la Constantina Ion Rădoi—Valea cu apă—Gorj.

- Tu morořco,
Tu strigořco,
Rîmnă din deochif,
Rîmnă cu florif,
5 Rîmnă cu arđime,
Rîmnă cu dogorime,
- Nu intinde,
Nu cuprinde,
Nu ințepa,
10 Nu săgeta,
Nu încuțita,
Nu umfla,

Nu gămfa, Iar în trupul cutăruia nu te [voiu lăsa,	Și trupul cutăruia il voiu cu- [răța. Să rămăie (cutare) curat, lu- [minat,
15 Și cu apă te voiu spăla Și iar pe apă te voiu da,	Ca Maica Precista ce l'a lăsat!

Rețetă: Se descântă în apă neincepută, cu miere.—Cu apă il spală și din mîere îi dă să mance și 'l unge pe bolnav la tîmple.

DESCANTEC DE DEOCHETE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Dina Radu Preda Marcu, din Buzesci—Vâlcea.

Deocheturî cu întălniturî, Fugî de la cutare, Din creșeriî capuluî, Din fața obrazuluî.	Să-î crape țîțele. Iar inima (cutăruia) să se plă- [mădăscă, Cum se plămădește
5 De o fi deochiat de câmp, Să-î piele rodul, Să-î cadă frunța ; De o fi deochiat de gard, Să-î cadă nuțelile,	20 Vițelul în vacă, Mânzul în iepă, Oul în găină, Varța în grădină, Fagura în stupină ;
10 Să-î curgă proptelile ; De o fi deochiat de muțere, Să-î crape țîțele, Să-î curgă laptele, Să-î mără copilul de fόμε ;	25 Și cum se plămădește Ștăua 'n cer Și roua în câmp. Iar cutare să rămăie curat, Luminat,
15 De o fi deochiat de fată mare Să-î cadă cosițele	30 Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă cu busuțoc și cracă de salcie, în apă de isvor și se sting în acea apă trei tăciuni de lemn de alun.

DESCANTEC LA NASCEREA COPILULUI

Cules de Chr. N. Țapu, de la vrăjitoarea Simina, din Gresia—Teleorman.

Maica Precista d'un genunchî [îngenuchîa, Ceasul bun îl striga. Domnul Hristos poruncîa, Pântecile (cutăreia) îi deschi-	De la vacă cu vițel, Și de la ôte cu miel, Că ele fac mai curând,
5 Pruncul îi pornîa, [dea, Că mî-a strigat de la iepă cu [mânz,	10 Ceasul ăi bun venîa. Și pe (cutare) ușura, Căci pruncu l'a născut, După ce cu unt s'a uns.

Notă.— Vorbele acestui descântec se țin pe când să mestică cu cода unei linguri niște unt alb prospăt, cu care unt în urmă se unge pântecile și pe la șale femeia, care este în muncă pentru nașterea copilului. Untul de regulă trebuie să fie puțin cald.

DESCANTEC DE DEOCHI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la d. Vasile Alexandrescu, șef de atelier tipografic. Auđit de domnia-sa când erea copilandru — acum 35 ani — de la o babă în etate de 70 ani — numită Zinca — de loc din București.

Cum se potolește vântu, Pămîntu, Potoliș patru-șeci și patru de- [ochetură Patru-șeci și patru mîncătură [de la (cutare),	Să-î curgă laptele, 20 Să remăie (cutare), Curat, Luminat, Ca maica ce a fapt; D'o fi deochiat de bărbat
5 Din fața obrazului, Din șgărciul nasului. Să rămăie (cutare) Curat, Luminat,	25 Să-î crape bóșele Să-î cure pișatul, Să remăie (cutare) Curat, Luminat,
10 Ca maica ce a fapt. D'o fi deochiat de fată mare, Să-î cadă pletele, Să remăie (cutare) Curat,	30 Ca maica ce a fapt. Să vė duceți, voi dēochetelor, [la împėratu, Că șade cu masa întinsă, Cu făcliș aprinse Cu pahare pline,
15 Luminat, Ca maica ce a fapt; D'o fi deochiat de mușere, Să-î crape țitele,	35 Că acolo vė este cina, Că acolo vė este odina.

Reșetă: Se ia un pahar cu apă ne'nceptută și se pune în el trei cărbuni aprinși, și se amestecă cu un paiu de mătură, repetându-se cuvintele descântecului.

Cu apa ast-fel descântată se unge tēemplele bolnavului deochiat. Restul din apă se aruncă pe un căine.

DESCANTECE DE SÓRE SEC

DESCANTEC DE SORE SEC

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Predi, din comuna Bărbatești—Vâlcea.

- Plécă (cutare),
Pe cale,
Pe cărare.
Se întâlne cu Maica Precista
[in cale.
- 5 El se văita,
Se olecăia,
Maici Precisti se ruga :
— Am plecat pe-un drum mare
Și m'am întâlnit cu sfintu sóre
10 Și m'a cuprins de picióre.
— Sóre, sóre,
Sfinte sóre,
Eș de la mine,
Din picióre.
- 15 Sóre sec,
Lucru vrăjmășesc,
Sóre din nou-đec și nouě de
[sorí,
Eș de la (cutare) din mădulări.
Eș din ptept,
- 20 Din spate,
Din ósele tóte ;
Din mâini,
Din plămâni,
Din urechi,
25 Din frunte,
De supt frunte
Din gogóșele ochilor.
Nu'l junghia,
Nu'l cușita,
- 30 Nu'l aprinde,
Nu'l cuprinde,
Nu'l fărși
- Nu'l năplăi.
Că sórele sec,
35 Cu lucru vrăjmășesc
In potecă pe (N) l'a 'ntampinat.
In gură, Ț-a resuflat,
Capu' Ț l'a turburat,
Sângele 'Ț l'a vėrsat,
40 Și jos pe pămint a picat.
— Tu sóre sec
Și resec,
Să nu umfli pe (N),
Să nu'l gumfi;
- 45 Să'l potolești,
Cum se potolește
Toate suflările,
La tóte călcările,
Tóte pásărelele
- 50 La tóte scorburelele
Și cai la coșeri
Și oile la tărle
Și vacile la obóre.
Așa să se potoléscă
- 55 Tótă durerea,
Tótă gréța,
Tótă céța,
Năplăiala
Și fărșiala de la (cutare),
- 60 Că tu sóre sec
Cu muma pădurii
Și cu miađa đii
Și cu miađa-nópte,
De o fi din frig,
- 65 De o fi din măncare,
De o fi din ostenélă,

Din apucate,	Că eă te-am întors
Din dătătură,	Și te-am sorocit
De la streine,	80 De la (cutare) te-am gonit,
70 De la vecine,	Pe trupină
De la surate,	Și rădăcină.
De la cumnate	Să rămăie (cutare) curat
De la mósă,	Și luminat,
De la nașe,	85 Ca o casă măturată,
75 Să te ducă și să te întorcă,	Ca o fată pfeptănată
Cum se întorce stéua'n cer,	Ca de Maica Precista lăsat.
Flóre de sóre.	

Rețetă: Se descântă la riú în marginea vadului cu nouă pietro albe. Se ocolește cu ele capul bolnavului și se aruncă câte o pietro pe rând către cele patru puncte cardinale. Cu apa din riú se stropește cel bolnav și la sfârșitul descântelului se dice și cuvintele :

— Fugă sóre sec
 Și prea sec,
 Că te 'nec !
 (Se repetă de trei ori).

DESCANTEC DE SOARE SEC

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Dumitrana Dumitru Stoica, din Rogojelu—Gorj.

Veđi un mic descăntec «din de sóre» ca variantă a acestuia, în colecția părintelui Marian, pag. 321.

Sóre roșu, alb, negru, galben,	Nu'l gâmfă,
[verde,	Nu'l umflă,
Sóre turbat,	Nu'l săgeta
Sóre veninat,	Eșă de la (cutare) și'l ușureză,
Sóre sec,	20 Ca pasărea sburătore
5 Sóre prea sec,	Ca lâna de óie.
Eșă din trupu (cutăruia),	Și dute în văl,
Din cap,	În corovăi,
Din creșeriă capuluș,	În códele mărilor,
Din sgărciul nasuluș.	25 În copitele cerbilor.
10 Tu sóre sec din sburătură,	Și pe (cutare) să'l lașă
Tu sóre sec cu muma păduriș,	Curat, luminat,
Cu moroiu,	Ca aurul strecurat
Cu moróica,	În numele tatăluș și al Maicăi
Cu strigoiu,	[Precistiș închinat !
15 Cu strigoica,	

Rețetă: Se descântă cu nouă pietre la riú și cu pelin și se dice vorbele:

Cum spală apa tóte pietrole,
 Așa să se spele dorul de la cutare.
 Cu pelinul îl împelinaș,
 Cu pietrole îl împietriș,
 De la cutare îl potoliș!

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Simina vrăjitórea din Gresia—Teleorman.

Fugí sóre sec,	Têmplesle 'ı se bătea.
Că te 'nec ;	Eü dar te-am descântat,
Că pe vântul turbat	10 Pe (cutare) l'am lăsat
Eü l'am înecat.	Curat,
5 Că peste (cutare) ai suflat;	Luminat,
Urechile îi plesniă,	Ca stéua din cer lăsat.
Ochiı 'ı se umfla,	

Reșetă : Se descântă la fântână de trei orı cu câte trei pıetre, cari se aruncă și în fântână. Descântecul se face în scăpătutul sórelui.

DESCANTEC DE 'SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Nița Udriou din Roșiorii-de-Vede.

Sóre sec	10 Eși de la (cutare),
Și prea sec,	Din creșeriı capului,
Din răsăritul sórelui,	Din sgârcıul nasului,
Din rėversatul zorilor,	Din măduva osului,
5 Din cântatul cocoșilor,	Și du-te în scăpătutul sórelui,
Din miađă di,	15 Unde cocoșu nu cântă
Din miađă-nópte,	Unde mătură nu se légă,
Din apus,	Unde căine nu latră,
Din răsărit,—	Unde om nu se simte.

Reșetă : Se descântă cu nouė pıetre în apă și cu secerea și se ıice cuvintele : «Cum taie secerea tóte paiele, tóte ıerburile și tóte gunófele, așa să se taie dorul de la cutare ; cum spală apa tóte pıetresle, tóte maulurile, așa să se spele tóte junghıurile, cuıitele de la cutare»—Se ia fie-care din cele nouė pıetre și se face cu ele cruce în fața obrazului și se repetă cuvintele de trei orı : «cum e pıetra de tare, așa să se întărăscă capul cutăruıa».

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Ilinca Găgeanu, din Petresci-de-sus — jud. Gorj.

Sóre alb,	Tu să te ieși.
Sóre negru,	15 Eă te trag,
Sóre din vânt,	Tu să te tragă.
Sóre din pământ,	Te iaă din ici,
5 Sóre de ăiuă,	Te arunc colea ;
Sóre de nópte,	Te iaă după spină de mărăcină
Sóre cu sóre ;	20 Și te arunc pe plapomă de
Nu umfla,	[mătase,
Nu săgeta,	Tu sóre să te ducă acasă.
10 Nu junghia,	Și (cutare) să rămână curat,
Nu cuăita,	23 Leac din mâna mea, de la
Nu gâmfă ;	[Maică Precista.
Că eă te iaă	

Rețetă : Se descântă la pârău cu nouă pietro și se lepădă la cele patru puncte cardinale.

DESCANTEC DE SÓARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Flórea Sărăcinóia, din Roșia—Gorj.

Fugă sóre sec,	Așa să se respândescă dorul
Că te-ajunge paă sec,	[de sóre sec de la (cutare).
Din creșerii capului,	Și să rămâie (cutare), curat, lu-
Din faă obrazului,	[minat,
5 Din nouă-ăecă și nouă de oscăóre	15 Ca Maică Precista ce l'a lăsat.
Și din cotele amëndouă.	Ca argintul stricurat,
Și te du, unde cocoș nu cântă,	Ca aurul suflat,
Unde câine nu latră,	Ca roua din câmp,
Unde popă nu tócă.	Ca stéua din cer,
10 Cum se respândește drumurile,	20 Ca în césul ce a născut,
Cum se respândește hotarele,	Ca mamă-sa ce l'a făcut.
Cum se respândește potecile,	

Rețetă : Se descântă cu nouă pietro și nouă paăe și se aruncă în pârău.—Cel bolnav se udă de treă oră cu apă, cu pietrele și cu paăele.

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Matache Ciurea, din UrdariŃ-de-Jos—Gorj.

Sórele sec,	EșŃ și du-te în gheena focului
Cu viforul,	[nestins.
Cu sburătorul,	Acolo să cînŃ,
Cu păduroŃu,	Acolo să odinŃ ;
5 Cu păduroŃca,	Acolo să faci casă,
Cu moroŃca ;	20 Acolo să faci masă.
Nu întindea,	Că acolo v'așteptă
Nu junghŃa,	Cu nouă cuptóre de pâŃne,
Nu cuŃita	Cu nouă butóŃe de vin,
10 Pîn cap,	Să mâncaŃŃ,
Pe sub cap,	25 Să ospătaŃŃ.
Pîn creșeri	Iar pe (cutare) să-l lăsaŃŃ
Pe supt creșeri,	Curat, luminat,
Pîn măsele,	Ca argintul stricurat,
15 Pe supt măsele.	Ca MaŃca Precista lăsat.

Reșetă : Se descântă cu nouă pŃetre de la riŃ și se aruncă în patru părŃi : La răsărit, la apus, la miadă-đi și miadă-nópte.

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Catrina Ióna Scurtu, din UrdariŃ-de-sus—Gorj.

FugŃ sóre sec,	Tóte cuŃitele,
Că te 'nec,	Tóte frigările,
Cu apă din lac,	15 Tóte săgetările,
Cu ȃrbă din gard,	EșŃŃ și fugiŃŃ,
5 Să trecă (cutăruŃa) dorul de cap.	Pe (cutare) 'l părăsiŃŃ
FugŃ isbitură,	Și 'l curăŃiŃŃ.
Că te-ajunge stropitură,	Și cutare să rămăŃe curat, lu-
Din creșeriŃ capuluŃ,	[minat,
Din fața obrazuluŃ,	20 Ca stéua din cer,
10 Din sgărcŃul nasuluŃ.	Ca roua din câmp,
FugŃ, isbitură,	Ca argintul strecurat,
Că te-ajunge stropitură.	Ca MaŃca Precista ce l'a lăsat.

Reșetă : Se descântă la păriŃ cu nouă pŃetre și se aruncă pŃetrile în nouă părŃi.

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu. de la Maria Nástase, din Romanești—Gorj.

Tu, sóre sec din răsărit,	Tu, sóre al sorilor,
Tu, sóre sec din prând,	Tată al surorilor,
Tu, sóre sec din amiađi,	Eșiți de la (cutare);
Tu, sóre sec din chindie,	30 Nu'l săgetați,
5 Tu, sóre din cântatul cocoșilor,	Nu'l cuțitați,
Să ieși de la (cutare),	Nu'l junghiați.
Din crieri capulu,	Ci ieșiți și mergeți în ale văi
Din bobóșele ochilor,	In scorovăi,
Din băerile inimii,—	35 Unde popă nu tócă,
10 Cu tóte junghurile,	Unde câine nu latrá,
Cu tóte cuțitele,	Om nu chiotește.
Cu tóte săgetăturile.	Acolo sint fete frumoșe,
Că tu, sóre căesc,	Plapome de mătase,
Sóre bivolesc,	40 Mese'ntinse,
15 Sóre văcesc,	Făclii aprinse,
Sóre olesc,	Buți cu vin,
Sóre căpresc,	Care cu fên.
Sóre porcesc,	Acolo să vă duceți,
Sóre cănesc,	45 Să mâncați,
20 Sóre șerpesc,	Să ospătați;
Sóre păsăresc,	Pe cutare să'l lăsați
Sóre rumănesc,	Curat; luminat,
Sóre lăteșesc,	Ca steaua din cer,
Sóre țigănesc,	50 Ca roua din câmp,
25 Sóre cătcăunesc,	Ca argintul stricorat,
Sóre turcesc,	Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă în apă cu nouă pietre și se aruncă de obicei la riu în nouă părți, repetându-se cuvintele: «Pietra a avut nouă surori; și s'a măritat în nouă cornuri de țară și nimica nu s'a ales de ele. Așa să nu se alégă de sórele sec de la cutare».

DESCANTEC DE SOARE SEC

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Dumitra Nicolae Ióna Vêduva, din Monastirent—Vâlcea.

Tu sóre din rêsărit,	Din măsele,
Din apus,	15 Din oscłorele,
Din amiađi,	Din mădulare,
Din chindie,	Din pșele,
5 De la cina boșerescă,	De supt pșele.
De la miađă-nópte,	Și să te duci,
Din revêrsatul zorilor,	20 Și să fugi,
Din glasul cântărilor,	În códele mărilor.
Să ieși de la (cutare):	Că are cu ce te cinsti;
10 Din os,	Dar (cutare)n'are cu ce te cinsti
Din os mădulos ;	Cu ce te omeni.
Din carne,	25 Și pe (cutare) să'l lași curat,
De supt carne ;	Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă cu nouă bóbe de porumb în apă de riú sau și de la fântână și după aceia se aruncă în nouă părți bóbele. Cu apa se stropește suferindul pe frunte.

DESCANTEC DE SOARE D'EL MARE

Cules de Ión Odor, de la baba Rada, din Bréza-de-sus—Prahova.

Pasêrea dē her,	Și iaș sórii dîn cap,
A făcut cuibu dē her,	Dîn fața obrazuluș,
In copaciú dē her,	Dîn zgârciu nasuluș,
Și-a făcut ouē dē her,	Și lasă'l luminat,
5 Și-a scos puí dē her.	15 Că maică-sa, care l'a făcut,
Și să vaítă,	Ca roua dē pē pămînt ;
Să olăcăește,	Să rămăte curat,
Că n'are cu ce-î imbucătări,	Luminat,
Cu ce-î sburători.	Ca Maica Precista dîn cer.
10 — Du-te la (cutare), care-î hol-	
[nav	20 Dē la mine dēscântecu,
	Dē la Maica Domnuluș lécu !

DESCANTECE DE APUCATE

DESCANTEC DE STRANS

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria M. Colțatu, Scioștea—Teleorman.

Sórele a scăpătat, Noué fete curate a plecat; — A plecat din casă 'n casă, Din masă 'n masă, 5 Din ușă în ușă, Să găsiască ușa descuiétă, Feréstra destupată. La pat trăgea Pe (cutare) il lua. 10 Sus il ridica, In suliț il sprijină, Crețeriil il turbura, Sângele il infierbânta. El chiria, 15 Și țipa. Maica Precista il audia Pe scară de aur, Din cer scobora, Pe (cutare) il întreba : 20 —Ce plângi și te chiriești (cu- [tare)?	—Plâng și mă chiriesc, Că 'ntâmpinatu m'a găsit, Intâmpinatu, Cu apucatu. 25 In sulițe m'a înțepat, Oasele mi le-a 'ncleștat, Crețeriil m'ă turburat. Maica Precista il trimetea La Maria descântătórea, 30 Cu limba il descânta, Cu mâna il trăgea, Leacu 'l da. Și 'l lăsa Curat, 35 Luminat, Ca stéua din cer, Ca roua din câmp, Ca argintul cel curat, Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

DESCANTEC DE APUCATE

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Gheorghe Toma, din Didești—Teleorman.

Aséră inserat, Dracu cu drăcóica a umblat, Din casă în casă, Din masă în masă, 5 Din ușă în ușă,	A găsit feréstra destupată, Ușa descuiétă, Focul desvălit, Așternutul așternut, 10 Și 'l lua pe cutare,

- Frêul în gură 'Ŷ arunca,
OchiŶ îŶ roșia,
CreferiŶ îŶ turbura,
OchiŶ îŶ roșia,
15 Oasele 'Ŷ le 'ncleșta.
Iar (cutare) țipa,
Și din gură se vălcăria.
MaŶca Precista îl auđia,
Pe scara de aur din cer se
[pogora,
20 Pe cutare îl întâlnea
Pe cale,
Pe cărare;
Și pe el îl întreba:
—Ce țipŶ și te olecăiești?
25 —Cum să nu țip, să nu mă o-
Că aseară inserat, [lecăiesc?
Strânsu cu apucatu a umblat,
Și de mâna dréptă m'a luat.
M'a sdrobot,
- 30 OchiŶ mi 'Ŷ-a roșit.
MaŶca Precista auđia,
De mâna dréptă pe (cutare) lua;
La altar îl ducea;
Cu toiég de aur îl atingea;
35 Carne la carne punea;
Sânge la sânge punea;
Osânză la osânză,
Rinză la rinză.
MaŶca Precista îŶ grăia:
40 — TacŶ, (cutare), nu te văita!
La Maria, descântătórea îl tri-
Cu untu îl ungea, [mitea,
Cu pŶeptenele îl descleșta,
Cu tãmãie pe apucat îl de-
45 Și din gură-'Ŷ grăia: [pãrta.
— FugŶ, strâns,
Cuprins,
Că cu untul te am uns,
Leacul (cutãruia) l'am adus.

Rețetă: Se descântă cu pŶeptenele cu tãmãie pisatã în unt și se unge cu ea pe corp. Când bolnavul e greú bolnav, atunci tãmãia se bea cu apă.

DESCANTEC DE APUCATE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Badea Voicu Știrbu, din Drãgșani — Teleorman.

- Am plecat la salcie:
— Bună diminéță, salcie.
— ȘedŶ, dacã ai venit.
— N'am venit să ședŶ,
5 Ci am venit să te întreb,
D'un strigoŶ roșu mucos,
Și de o strigóicã roșie mucósã.
Și m'am dus la rug:
— Bună dimineață, rugule.
— ȘedŶ.
10 — Nu ședŶ;
Că n'am venit să ședŶ,
Ci am venit să te întreb,
D'un strigoŶ roșu mucos.
L'am vėđut,
15 A mâncat fragl,
S'a săturat,
Și s'a culcat.
Am prins pe strigoŶ,
20 L'am trântit,
L'am crãpat,
- Inima 'Ŷ-am luat.
Am prins pe strigóicã,
O trântiŶ,
25 O plesniŶ,
Inima 'Ŷ-o luaŶ,
Tóte inimile le strânsei,
Și le adunãŶ
În inima (cutãruia) le băgaŶ
30 Și acolo le aședãŶ,
Și inima cutãruia 'Ŷ-o plãmãdiŶ.
Cum se plãmãdește aluatul în
[cãpistere
Și faguru de mŶere,
Varđa în grãdinã,
35 Ceara în stupinã, —
Așa să se plãmãdescã inima
(cutãruia)
Și să rãmãie (cutare) curat
Luminat,
Ca MaŶca sfintã Mãrie,
- 40 Leac să-'Ŷ fie!

DESCANTEC DE APUCAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Niță Udrouiu, din Roșiorii-de-Vede.

Apucătură,	Și'l striga.
Călcătură,	El tare auđia
De la mfeđul nopții,	30 Tare se scula,
Din cântarea cocoșilor,	Ușa Maicii Precistii
5 Din vėrsatul zorilor,	Și Maicii Sfintii Mării descuia.
Din rėsăritul soreluĩ.	Maica Precista
A plecat mfercan cu mfercă-	Și Maica Sfinta Măria în casă
Din casă'n casă, [nésa	35 Și pe cutăriță'l lua [intra
Din coș în coș,	Și'l spăla
10 Din ușă în ușă,	De apucăturĩ,
Din feréstră'n feréstră.	De întălniturĩ,
Pe supt prag se strecurase	De călcăturĩ.
Și în cas' intrase	40 Și trimetea apucatul
Și pe (cutăriță) il aflase	Și călcatul,
15 Adormit,	Unde popă nu tócă,
Aloșit.	Unde cocoș nu cântă,
Și'l luase	Unde fete marĩ códa nu împle-
Și'l călcase,	[tește,
Il întămpinase,	45 Unde casă nu se spofește,
20 Fălcile i le'ncleștase ;	Unde căine nu alatră,
Iar cutare se văita	Unde om nu se simte.
Tare se oligărea.	Iar pe cutare il lăsă
Maica Precista,	Curat și luminat,
Maica Sfinta Maria,	50 Ca aurul stricurat,
25 Tare auđia,	Ca roua din câmp,
Tare venia,	Ca stéua din cer,
Pe (cutare) il găsia	Ca Maica Precista cel'a lăsat.

Rețetă: Se descântă pe trupul celui bolnav, se unge cu unt-de-lemn și se ăice cuvintele:

- Cu untu de lemn te unsei,
 Oasele le descleștai,
 Sângele pe la locul lui il pornii ;
 Și pe apucatul și călcatul il trimisei
 5 La (cutare) vrăjitoare,
 Că ea are mâna ușoră
 Și léc la limbă.

DESCANTEC DE APUCATE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Marica Petrișor—Roșiorii-de-vede.

Apucă (cutare) pe cale, pe că- [rare, Cu cerbu Treține să 'ntâmpină [în cale. In córne 'l luă, In sus îl aruncă 5 Și ósele 'l le zobi, Le frământuri. (Cutare) s'a vățat, s'a olecăit, Maica Precista din cer a auđit, Scară de argint a făcut 10 Și jos din cer s'a scoborît, Și pe cutare l'a 'ntâlnit: — Tac! nu te vățta, Nu te olecăi,	Că pe Cerbu Treține l'o'g goni: 15 In munți înalți, In văi adânci, Unde cocoș nu cântă, Popă nu tócă, Fată mare costița nu 'mpletește. 20 Dumneđeũ nu se pomenește, Acolo să trăiești, Acolo să văcuiești. (Cutare) să rămâie curat și lu- [minat, Ca de Maica Precista lăsat, 25 Ca argintul cel curat, Ca vița din vie. Leac să-ı fie!

Rețetă: Se descântă pe corpul copilului, când îl trage și îl unge cu unt-de-lemn.

DESCANTEC DE APUCATE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la baba Oprica Gr. Diaconu, din Bărbătești—Vâlcea

Apucate de la țiele urite, Din coboriturı, Din întăriturı,— Eși de la (cutare) din pștept, din [spate, 5 Din ósele tóte.	Nu fărıma. Nu junghia, Nu cuțita, Nu înțepa, 10 Eși și du-te pe lemne, Pe pietre!

Rețetă: Se descântă cu tămăfe și usturoiũ și cu unt-de-lemn și cu acest amestec se unge copilul bolnav pe corp.

DESCANTEC DE APUCATE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Preda Comănescu, din Bărbătesci—Vâlcea.

Ucigă-te crucea, vrăjmașe, Pe urechi de ferestre intrași, In gura (cutăruța) te 'nfundași, In limba (cutăruța) suflași, 5 Pșteptul cu spatele 'i-l inceleșăși. (Cutare) glăsuța Și plângea. Maica Precista îl aușă Și la el că venă. 10 De mâna dréptă îl lua	Și'l hățina Pșteptul cu spatele i-l descleșta, Capul i-l disturbura, Trupul îl ușura 15 De apucături, De inceleșături. Și (cutare) remase curat, Luminat, Ca Maica Precista din cer ce [l'a dat.

Reșetă: Acest descântec se rostește, trăgându-se copilul cu unt de-lemn pe corp.

DESCANTEC DE APUCATE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Neaga Zamfir Gheorghe, din Butculesci — Teleorman.

Umblă ucigă-l crucea Din casă în casă, Din masă în masă, Din vatră în vatră. 5 Găsi ușile încuțate Ferestrele astupate, Focul învălit. Ușă o plesni, La părete o trânti, 10 In casă intră, Ferestrele destupă, La pat năzui. Pe (cutare) îl luă Și'n sus îl aruncă ; 15 Și el țipa Și se văita. Și Maica Precista auși, Se înălță în scări de argint Și făcu ochii rătă	20 Peste lumea totă, Și sări Și pe (cutare) îl prinse, Și mi-l descleștă : Din toate ósele, 25 Din toate măduvele, Din toate închețeturile. Mi-l șterse, Mi-l curăți, Mi-l duse la Neaga, 30 Cu limba îl descântă, Cu untu-de-lemn îl unse. — Indărăt, ucigașule, Ucigă-te crucile ; Descleștește ósele 35 Și aședă sângele. Și (cutare) să fie curat, Luminat, De la Dumneșeu lăsaț !

DESCANTEC DE APUCATE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Dragomira Tudor Cița, din Sfințești—Teleorman

A plecat Maica Precista din casă [în casă. A găsit'o pe (cutare) cu casa [desculătă, Cu ferestra destupată, Cu mătura deslegată, 5 Cu cenușa în vatră, Cu gura căscată, Cu limba lăsată. Pe (cutare) de fașă l'a luat, In sus l'a aruncat, 0 Nu l'a spăimântat.	Curând la Dragomira, descân- [tătorea, te-a trimes, Cu gura te-a descântat, Oasele le-a descleștat. Și pe (cutare) l'a lăsat 15 Curat, Luminat, Ca roua din câmp, Ca argintul cel curat Ca orî-ce strecurat, 20 Ca Maica Precista ce l'a dat.

Rețetă: Se descântă pe capul copilului, când îl trage și îl unge cu unt de lemn.

DESCANTEC DE STRANS

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Manea Matei, din Roșiorii-de-Vede—Teleorman

A plecat moroșu cu moroșca Strigoșu cu strigoșca, Leu cu leoșca, Deochetorul cu deochetorea, 5 Țapu cu țapoișca. Petutindenî a umblat Petutindenî a întrebat Și a găsit ușile 'ncușete, Ferestrele astupate, 10 Focurile învălitate, Focul învălit, Și pe (cutare) în pat aromit. La (cutare) a găsit Ferestre destupate, 15 Ușile desculțete, Focul desvilit, El în pat aromit.	La el a intrat cu ochiș beliș Cu dințiș rânjiș; 20 In corne l'a luat, In sus l'a ridicat, L'a trântit, l'a fărîmat, Sângele 'i l'a vîrsat. El țipa se olecăia, 25 Maica Precista 'l audșia Și la el că venșia Și cu jale'l întreba: — Ce plângș și te vașeș (cu- [tare)? — Maică Precistă, mă plâng [și mă jeluesc, 30 Că strigoiu cu strigoșca Și moroșu cu moroșca, Leul cu leoșca,

Deochetorul cu deochetórea,
 Râmñitorul cu râmñitórea,—
 35 Aũ venit, m'aũ întâmpinat,
 În córne m'a luat,
 În sus m'aũ ridicat,
 M'aũ trântit, m'aũ sfărîmat,
 Și sângele mi l-aũ vërsat.
 40 Mãica Precista așa auđia
 Cu el la Manea vräjítórea
 [mergea.
 De mâna dréptă 'l lua,

Cu mãinele il fărîma,
 Cu limba 'l descânta,
 45 Sânge la sânge'ï punea,
 Os la os împlinîa,
 Vinele 'ï le descorda,
 Fălciile 'ï le descleșta,
 Și pe (cutare) 'l vindeca.
 50 Descântecul de la mine,
 Lécul de la Dumneđeũ
 Și de la Mãica Precista !

Rețetă : Se descântă în unt-de-lemn și cu el se trage copilul mic și se rostesc cuvintele de mai sus.

DESCÂNTECE DE CUȚIȚ

DESCANTEC DE PUS CUȚITUL

Cules de Chr. N. Țapu, de la vrăjitoarea Simina, din Gresia—Teleorman.

Tu cuțite cununate,	Eû pe tine te-am mânat,
Tu cu dracu 'mî eşti frate;	10 In pânțele (cutăru) te-am
Să umbli din sat în sat,	[băgat.
Să găsești p'al d'a furat.	Din tóte ósele l'am adunat
5 Să'i trântești,	In creșeri capulu
Să'l snopești,	Cuțitul 'i l'am băgat.
Sânge pe gură să verse.	Pe cel ce a furat
Eû te sorocesc pe capul celu	15 Să'l chinuiescă,
[care a furat,	Orî să'l propădescă.

Rețetă: Acest descântec se face cu un cuțit cununat, al căruî vîrf se înmóie în sêu de boû sau de cal plesnit momentan.—Cuțitul ast-fel preparat se înfige în grindă, în pragul casei sau în pămînt.

DESCANTEC DE PUS CUȚITUL

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Bălașa Petru Săceanu din Rovinari—Gorj.

Cuțit alămat, Plăsălat, Nu te încind, Nu te aprind pe tine, 5 Ci încind Și aprind inima (cutăruia). Î umflu, Îl gămfu, Îl bolesc,	10 Îl prăpădesc. Să te vârl prin rănunchi Prin inimă, Prin ficațl. Să'l înțepi, 15 Să'l injunghi, Să'l bolești, Să'l prăpădești.

Notă: Se descântă cu cuțitul de nouă ori pe ȃi, și ȃiua și nóptea. Se ȃa cuțitul și se încinde în foc și după fie-care rostire a vorbelor de sus, se înfige în pămînt după ușă.—După ce se răcește, iarăși se bagă în foc și se încinde din nou și se repetă iarăși cuvintele de mai sus. — Când se înfige cuțitul în pămînt se ȃic vorbele:

Nu înfig cuțitul ascuțit în pămînt,
Ci îl înfig în inima cutăruia,
În plămînil lui, în cap, în picîere etc».

DESCANTEC DE LUAT CUȚITUL

Cules de Ión Odor, de la cocóna Lénca, sócra preotului Ionița—Ploesti.

Cuțit cu d'ărl rērl, Cu d'ărl din ele, Cuțit din mâncare, Din culcare, 5 Din ostenélă, Din ferbințelă ; Cuțit cu nouē-ȃecrl și nouē de [săgetăturil, Cuțit cu nouē-ȃecrl și nouē de [intâmpinăturil, Cuțit cu nouē-ȃecrl și nouē de [ceasuril rele, 10 Cuțit cu nouē-ȃecrl și nouē de [vênturil turbate,	Cuțit din bólele necuratuluil, Cuțit pus, de fermecătóre pre- [pus,— Fermecătóre n'a știut să te [căléscă, În trupu cutăruia să te nime- [réscă. 15 Îeșl, peil și rēspeil, În pămînt sail și rēsail, Cum se răspândește răspântiile, Așa să se răspândească tóte bo- [lile și cuțitu de la (cutare).

DESCANTEC DE INTORS CUȚITUL

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Tinca Bălan, din Costești—Vâlcea.

Cine a pus cuțitu ăsta la(cutare), Nesărat, Nepiperat, Neardeiat, 5 Neustoroiat ? Eū il întorc legat, Ferecat, La ușa cuī l'a dat. Dacă l'a dat c'o mână, 10 Eū il întorc cu două; Dacă l'a dat cu două Eū il întorc cu trei; etc. Dacă l'a dat cu nouă Eū il întorc cu dece. 15 Din dece Nu maī trece. Să-ī fac brēul colac, Vârcolac Să-ī trimet cuțitele în caī de [olac 20 La casa cuī le-a dat.	Hăis, bolovan bălțat, Să ducă cuțitele la care ū-a dat. Dacă o găsi-o pe drum stând, Saū la foc ședēnd, 25 La masă māncānd, Saū la vorbă stānd, Saū în pat, S'o daī supat. La foc, 30 S'o daī pe foc. Pe ea nebunia s'o găsescă, Orbia s'o găsescă, Trupul să 'ī-l necăjīască, Bóla s'o îndestulēscă, 35 Trupul (cutăruīa) să se ușu- [rīască De bóla, de cuțitele, de junghiu- [rile de lucru vrājmașese. Iar (cutare) să rămāie 40 Curat și luminat Ca Maīca Precista ce l'a lāsāt.

Rețetă : Se descântă cu o cruce, un cuțit și tămâie în apă. Se bea apa și ce rămâne se asvârlă în foc saū în apă curgētōre și se repetă cuvintele :

Nu mă spāl de gras, de frumos ;
Și m'am spālat de lucru vrājmașesc,
După trupul meū,
Picīōrele mele.

DESCANTEC DE LUAT CUȚITU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Lénca Gheorghé Rilea, din Făcăi—Vâlcea.

<p>Cuțit cununat, In nicî o slujbă nu te-am băgat; Dar acum te-am mînat Să ieși tóte durerile, 5 Junghiurile și cuțitele (de la [cutare]) Din inimă, din ficaș, Din oscióre Și mai rău de unde'l dóre. Ești cuțit și să te ducî, 10 Unde popă nu tócă Unde topor nu taie, Unde fete mari códa nu îm- [pleteste], Unde casa nu se spoiește.</p>	<p>Acolo vè sunt întinse 15 Mese cu făcliș aprinse, Cu pahare pline. Să'mî mâncaș, Să ospătaș, Pe (cutare) să'l părăsiș, 20 Să-l lăsaș, Să-l oropsiș. Cu mâna dréptă vè luaș, Cu crucea vè închinaș, Cu cuțitu vè tăiaș, 25 Și v'am trimes de la (cutare) In códele mărilor In córnelé cerbilor.</p>
--	--

Rețetă: Se descântă cu o frigare: «Cu frigare îl înțepai, cu tãmăia îl tãmăiaș, cu focul îl aprinseș și 'l depărtaș în córnelé mărilor». Se bagă frigarea repede după ușă și se scóte, și dacă e ruginită, se țice că a avut cuțit.

DESCANTEC DE LUAT CUȚITUL

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la vrăjitórea Simina, din Gresia—Teleorman.

<p>Maica Precista cu(cutare)pleca, Cu cuțitele se întálnia, Pe ele în dărăt le da, Ceasul ăl bun îl striga, 5 Lécurile le aducea, Pe (cutare) le scutura. De dureri, de junghiuri și cuțit Pe cutare 'l tãmăduia.</p>	<p>Sfintul Ión aușia, 10 Cuțitul de la (cutare) îl lua, La hotarele câmpului îl trimetea Pe noué Țiganș, pe noué Turcș [și pe noué Ovref il punea, Căci nu sînt in lege cu noi. Lécurile le striga, 15 Pe (cutare) 'l tãmăduia.</p>
---	---

Rețetă: Se descântă cu un fir de mătură în apă adunată în ólă nouă de la fântána de unde bea cel bolnav de cuțit. Cu acéstă apă, adunată în trei dimineș: Lunea, Miercurea și Vinerea, se mănjește cel bolnav peste tot corpul, și se spun cuvintele:

Fugî, cuțite,
Ascuțite,
Că cu mătura te-am măturat,
De la (cútare) te-am depărtat.

DESCANTEC DE LUAT CUȚITUL

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Bălașa P. Săcénu, din Rovinari—Gorj.

Descântecul meu, Lécul lui Dumneđeű. De o fi la (cutare) cuțit din ale [sfinte,	Pe casa ei, pe trupul ei de ađi înainte să se puie. Și pe cutare il las, curat, lu- [minat,
Să-și aducă aminte, 5 Lécul să 'l dea, Bóla să 'o șa ; De-o fi din ție greșite, De-o fi din vânt, De supt vânt,	Ca Maica Precista lăsat. 20 Cum întorce plugul tóte teile [tóte meile Așa întorc lu (cutare) cuțitele Și'l las curat luminat, Ca argintul stricurat, Ca aurul suflat,
10 De-o fi din vr'o itâlnitură, De-o fi din vr'o făcetură,— Iț făcuț brêul colac Și'l trimeseș în cai de olac, La casa cui l'o fi dat.	25 Ca de Maica Precista lăsat. Léc din mâna mea, Léc din gura mea, Léc din Sfinta Marie,
15 De-o fi mórtă în grópă, De-o fi vie,	30 Léc de la Dumneđeű să'ı fie !

Rețetă : Se descântă cu cuțitul în apă neincepută și cu busuțoc.

DESCANTEC DE INTORS CUȚITUL

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la vrăjitórea Ióna Maldăfanca, din Roșiorii-de-Vede.

Tu, cuțit cununat, Tu, cuțit alămat, Tu, cuțit plăselat, Tu, cuțit simcelat	Eű te întorc cu un cuțit ascuțit;
5 Și de dracu sângerat. Voř nouě-đeci și nouě de cuțite: De la fină, De la vecină,	15 Din crețerii capului, Din sgărciul nasului, Din ficaț, Din bojoci, Din plămăni.
10 De la drac, De la drăcócă Să ieș din trupul (cutăruă). Ei te-a pus cu un cuțit neas- [cuțit,	20 Ea te-a pus cu douě, Eű te 'ntorc cu nouě. Ea te-a pus cu nouě, Eű te'ntorc cu đece. Din đece nu mař trece.
	25 Ea te-a trimes colac, Eű te trimet vârcolac,

- In cał de olac,
La casa cuł te-a dat !
Te trimet în cał de smei,
30 In códele mărilor,
In córnele cŭtelor,
Unde popă nu tócă,
Unde cocoș nu cântă,
Unde bivol nu răcnește,
35 Unde casă nu se spoșește,
Unde fată mare cosița nu im-
[pletește.
Că cutare nu scie a te odihni,
A te prânđi
- Și a te cina.
40 Și să te ducł acolo,
Că te-a adastă,
Și te-aștéptă
Cu mese 'ntinse,
Cu făclii aprinse,
45 Cu pahare pline;
Să mâncați,
Să ospătați,
Pe cutare să'l ȳertați
Și să'l lăsați curat, luminat,
50 Ca stéua din cer,
Ca póla Maiciı Domnului!

Rețetă : Se descântă cu un cuțit cununat și se bagă în pămînt după ușă ; dacă cuțitul ruginește se ȳice că are leac cel bolnav.

Când cuțitul se înfige în pămînt după ușă, se ȳic cuvintele : Cum se alivănește și se potolește toți după ușă, așa să se potoléscă tóte cuțitele și junghĩurile de la (cutare).

DESCANTEC DE LUAT CUȚITUL

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Nicolae Șovălgău, din Valea cu apă—Gorj.

- Tu, cuțit lat
Implăselat
Și cununat,
5 Dar astă séră îți daů o slujbă
[mare,
Să scoți junghĩurile de la (cu-
[tare),
- Din mână,ı,
Din plământ,ı,
Din picłóre,
10 Din oscłóre,
Maı vėrtos de unde'l dóre.
Din creferiı capului,
Din fața obrazului,
Din sgărciul nasului,—
- 15 Cu fărșala,
Cu ameteła,
Cu gréța,
Cu neputerea,
Cu trândăvéla,
20 Cu mpoșéla.
Plinge (cutare) și se olecășește
Cu glas mare pêne 'n cer,
Cu lacrămile pêne 'n pămînt.
Maıca Domnului din cer auđi
- 25 Țipături
Și văȳtături,
Pe scară de argint se scobori :
— Ce plângi,
Ce te jăluı (cutare) ?
30 — Plâng și mă jeluıesc,
Că mı-a venit junghĩurile,
Cuțitele,
Săgețile,
Sfărșéla,
35 Gréța,
Amețeala.
— Dute la vrăjítórea (curare)
Să ți le tafe cu cuțitul.
Cu cuțitu le-a tăiat
- 40 In Marea Négră le-a aruncat,
La fântána lui Adam,
La fetele lui Fălcan,
Unde cocoș nu cântă,
Unde cărnele nu latrá,
45 Secure nu tafe.
Cum se potolia vėntul
Și pămîntul,
Copiı micı în legănele,
Boferı marı în plăpămele,

- 50 Aşa să se potolască junghiu-
[rile, cuţitele de la (cutare);
Iar cutare să rămăie curat,
Luminat,
Ca stéua-din cer,
Ca roua din câmp,
55 Ca fagul de mîiere
- Ca aluatul în căpistere,
Ca busuŃocu în grădină
Şi mîierea în stupină.
- Léc din mâna mea,
Din limba mea,
60 De la MaŃca Pecista!

Reţetă : Se descântă cu cuţit cununat, şi cu crucea în apă.

DESCANTEC DE JUNGHIU

Cules de Chr N. Ţapu, de la Anca Mozolofa, din T.-Măgurele.

- Tu cuţitule, blestematule,
NicŃ o slujbă nu Ńi-am dat;
Tu cuţitule, cununatule,
Alămatule şi plaselatule,
5 EŃ de când te-am cumpărat,
Şi de când te-am cununat,
NicŃ o slujbă nu Ńi-am dat;
Dar acum te-am ursat,
Şi la cutare te-am dat;
- 10 Te-am sorocit
Şi la el te-am pornit,
Ca să-Ń scoŃi tóte junghîurile,
Tóte durerile,
Tóte cuţitele,
15 Tóte Ńepile din (cutare),
Din inimă,
De sub inimă,
Din ficaŃi,
De sub ficaŃi,
20 Din rănunchi,
De sub rănunchi,
Din criiriŃ capuluŃ,
Din sgărcŃul nasuluŃ,
Din faţa obrazuluŃ,
25 Din măsele,
Din gingiŃ,
- Din tóte mădulărilor,
Din tóte oscłorele.
Şi pe (cutare) nu'l maŃ junghia,
30 Nu 'l maŃ cuţita,
Nu 'l maŃ inŃepa,
Şi să-l laşŃ pe (cutare)
Curat ;
Şi să te ducŃ în smărcurile
[măreŃ,
- 35 In apele DunăreŃ.
Că acolo popă nu tócă,
Căine nu latră,
Fată códa nu împleteşte,
Acolo este locul tăŃu,
40 Sorocul tăŃu,
Sălaşul tăŃu,
Acolo să junghii,
Să inŃepi,
Să cuţitezŃ ;
- 45 Iar pe cutare să 'l laşŃ
Curat, luminat,
Ca stéua din cer,
Ca roua din câmp,
Ca argintul cel curat,
50 Ca maŃcă-sa ce l'a anfapt.

Reţetă : Se descântă cu cuţitul în apă ; Ńi se dă să bea din apă şi se unge cu ea pe corp. Cuţitul trebuie să fie cununat bolnavuluŃ. Cuţitul descântat se înfige după uşă.

DESCANTEC DE ȚEAPA

Cules de Chr. N. Țapu, de la Anca Mozoloia, din T.-Magurele.

Țepă blestemată, Țepă din păduri tăietă, Cu cuțitul ascuțită, In vârful copișilor înfiptă. 5 Să ești de la (cutare), Din creșterii capului, Din sgârclul nasului, Din măduva oșelor. Și să te duci la (cutare) 10 Că aici nu este loc de înțepat, De săgetat, De cuțitat ; Și este loc sfânt, De la Domnul venit, — 15 Loc de monastire, De cruce, Și de biserică. Tu țepă cu ucigașul, Cu cornele ascuțite,	20 Cu ghiarele 'ncovoiate, Ești de la (cutare). Nu 'l săgeta, Nu 'l înțepa, Nu 'l cuțita ; 25 Ci te du în ale come a cerbilor, In copitele cūtelor, In smârcurile mărilor. Că acolo vă așteptă să cuțitați Și se înțepați pe fata lui Ler [Impărat, 30 Cea grasă și frumoasă ; Și v'asteptă cu mesele întinse Și cu făclii aprinse, Să mâncați, să ospătați ; Iar pe (cutare) să'l lăsați 35 Curat, Ca de maică-sa dat !

Rețetă : Se descântă în apă cu țepă de lemn, făcută din tufan, care se și pune la copișele de fân, și se ȃice vorbele :

— Cum, tu țepă, ai fost tăietă
Și din pădure ridicată,
Așa să îți rôte țepile și junghiurile
Și să le tai de la (cutare).

Se bea din apa descântată și se unge pe corp. O parte din apa re-masă se aruncă pe gard și se ȃice :

— Cum cade și se scurge apa după gard, așa să se scurgă totă durerea, junghiurile, țepa și durerile de la (cutare).

DESCANTEC DE CUIU

Cules de Chr. N. Țapu, de la Maria Radu Stoichița din Salcia—Teleorman.

<p>Cuțule blestematule, De oi fi din frig, Din cădut, Din întâlnit, 5 Din răcélă, Din târomélă, —Din ametélă,</p>	<p>Eșy de la (cutare), Din inimă, 10 Din bóșe, Din șeđut ; Și să se usucy ca cornul, Care nu maı face póme.</p>
---	---

Rețetă: Acest descântec se repetă de nouă ori de femeia, care trage pe cel bolnav de cuiu.

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Păuna Dumitrescu, din Peștăna-de-sus — Gorj.

<p>Luaı securea Și plecaiü La ogor de cânepă de vară, Junghiul se rupse de la (cutare); 5 Și araı ogor de cânepă de vară, Și veniı cu securea acasă, Și junghiul se rupse de la (cu- [tare];</p> <p>Și luaı sapa Și plecaiü la ogoru de cânepă, [de vară 10 Și săpaı ogoru de cânepă de [vară Și junghiul se rupse de la (cu- [tare].</p> <p>15 Junghiul serupse de la (cutare),</p>	<p>Se cöpfe cânepa de vară Și culesey cânepa de vară Și junghiul se rupse de la (cu- [tare].</p> <p>O băgăı în baltă cânepa de vară 20 Și junghiul se rupse de la (cu- [tare].</p> <p>Se mură cânepa de vară, Junghiul se rupse de la (cutare). Șpăalı cânepa de vară Și junghiul se rupse de la (cu- [tare].</p> <p>25 O detei în proțap cânepa de [vară Junghiul se rupse de la (cutare). Ođdeteı în meliță cânepa de vară</p>
--	--

Intorsei ogorul de cânepă de [vară, Junghiul se rupse de la (cutare). Și pusei cânepa de vară Junghiul se rupse dela (cutare). Pleptănași cânepa de vară 30 Junghiul se rupse dela (cutare), Torsei cânepa de vară, Junghiul se rupse dela (cutare). O copsei cânepa de vară, Junghiul se rupse dela (cutare). 35 Urșii cânepa de vară, Junghiul se rupse dela (cutare). Învălii cânepa de vară,	Junghiul se rupse de la (cutare). O guriș cânepa de vară, 40 Junghiul se rupse dela (cutare) O țesuș cânepa de vară, Junghiul se rupse de la (cutare). O înălbiș cânepa de vară, Junghiul se rupse de la (cutare). 45 Croiș cămașă de cânepă de vară, Junghiul se rupse de la (cutare). Se rupse cămașa și junghiul Și remase (cutare) curat, Luminat, 50 Ca Mașca Precista ce l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă cu călți de cânepă de vară, se face o ață de cânepă și se pune la gât și la subțioră.

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Ióna Trașcă Papuc, din comuna Valea cu apă—Gorj.

Apucaș p'un drum la vale, Mă întâlniș cu un Turc călare, Cu slugulița după el: — Slugă, slugulița mea, 5 Incetéză și ascultéză: Ce s'aude p'a vale mare, Ce s'aude d'un ramăt mare.	Nu știu șarpe din proțap, Saú mușere din bărbat? 10 — Nu e mușere din bărbat; Ci e (cutare) bolnav. —Léc să-ș fie din mâna dréptă, Din inimă curată. Staș junghi nu junghia!

Rețetă: Se descântă de trei ori, făcându-se o ață de cânepă, care se resucește pe mână fără să se înóde și se pune de gât și la subțioră.

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Flórea Stanca Slăbescu, din Nanov—Teleorman.

Plecă un boșer mare În vênătóre, Cu slugile lui, Cu copoiș lui 5 Și umblă	Și nimica nu vênă. Și auđi țipându-se, Vălcărindu-se Și oligăindu-se. 10 Și întrebă pe slugă*:

- Cine țipă și se vălcărește
 Și se oligărește?
 Pas în a ogradă mare
 Și rupse trei fire de cânepă
 [de vară
 15 Și le băgă în apă să se to-
 [pescă.
 Și să iasă de la (cutare) jun-
 [ghiurile,
 Cuțitele, săgețile, țepile, acele,
 Și să iasă din oșe în carne,
 Din carne în piele,
- 20 Din piele în vânt
 Din vânt în pământ,
 De unde a venit.
 Și cutare să rămâie curat și lu-
 [minat,
 Ca maică-sa ce l'a fapt,
 25 Ca pòla Sfintei Marie.
 Léc să-î fie,
 Descântecul meu,
 Lécul de la D-đeu!
 Lécul de la Sfânta Marie,
 30 Léc să-î fie!

Rețetă : Se descântă în apă cu un cuțit găsit.

Cu apa se udă cel bolnav de junghiū, iar restul se aruncă pe un par de gard și se đice vorbele : «Cum se risipește apa și nu stă aci în par, așa să se risipeasca junghĩurile, cuțitele de la (cutare)».

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu, de la Ionița Sandu David, Salcia—Teleorman.

- Plecă Maica Precista pe cale,
 Pe cale, pe cărare,
 Se întâlni cu (cutare) în cale.
 Și'l junghia
 5 Și'l înfiora
 Din tălpile picioarelor
 Pêne 'n creștetul capulu.
 De l'o fi pus junghĩul c'o mână,
 Eū il întorc cu două ;
 10 De l'o fi pus cu două,
 Eū il întorc cu trei etc. etc.
 De l'o fi pus cu nouă,
 Eū il întorc cu dece.
 Din dece
 15 Numai trece,
- Și dracul plesnește.
 Eșĩ junghiū de la (cutare)
 Din creeriĩ capulu,
 Din sgârcĩul nasulu,
 20 Din fața obrazulu,
 Din măduva osulu,
 Și să te duci în pământ,
 Că din pământ ai eșit,
 În pământ să intri.
 25 Și (cutare) să rămâie curat și
 [luminat,
 Ca roua din câmp,
 Ca argintul curat,
 De nouă ori stricurat,
 Ca Maica Precista ce l'a lăsaĩ

Rețetă : Se descântă cu cuțitul și cu secerea în apă.

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Ión Odor, de la moș I. Oprișanu din Valeni-de-Munte—Prahova.

—Fugi, junghiū,	Să rămâie (cutare) sănētos,
Că te 'njunghiū ;	Curat,
Te faci căne 'n patru piclōre,	Luminat,
Să latri la lună pē vale.	Ca argintu ăl curat,
5 Pțū ! ce te-ai lungit ?	15 Ca roua nescuturat,
Ce te-ai încolăcit ?	Ca pōla Maichiī Prēcistiī ne-
Din măduvă să ieși în os,	[cālcăt.
Din os în carne,	
Din carne 'n pēle,	De la mine descāntecu,
10 Din pēle să se spele ;	De la Dumneđeū lēcu !

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Ión Odor, de la Sandu Potcovaru-Valeni—Prahova.

Fugi junghiū,	5 Tēmpinatule.
Că te 'njunghiū.	Cin' te-a trimis,
Fugi spurcatule,	D'acolo să te duci !
Săgetatule,	

DESCANTEC DE JUNGHIU SAU DE MATRAGUNA

Cules de Ión Odor, de la Păuna lui Moldovēnu, din Buzēu.

— Bună diminēță, împērătēsă,	Eū iți dau ție mēre și unt,
[Dōmiă mare !	5 Tu să'mi dai lécurile și bunu-
Eū iți dau ție pâne, sare și vin,	[rile de pe pāmīnt.
Tu să'mi dai măriele, împēră-	Cum te-am luat eū din pāmīn-
[țiile și lécurile tale.	[tul, tēū,

- Din tulpina ta,
Din rădăcina ta,—
Aşa să ieşi (cutăruşa) bóla, lipi-
[tura,
10 Spărietura, bântuîéla, ameteéla.
Că cutare nu te póte purta,
Nu te póte ţinea,
Că este în apă botezat,
Şi cu mir amestecat.
15 Cutare de diminéţá s'a sculat,
Pe cale, pe cărare a apucat,
Cu o mulţime de şerpí în cale
[s'a 'ntâlnit,
Cu gurile căscate,
Cu limbile tapoete ;
20 Cu gura il muşca,
- Cu limba 'l înţepa,
Toţi şerpiş pe trupu lui se 'n-
[colăcfa.
El s'a speriat,
S'a 'nfiorat,
25 De carne, de şale, de spinare
[s'a 'ncleştat,
Puterea 'i-a luat.
El s'a văítat, s'a tânguit ;
Maíca Precista l'a auđit,
La el s'a coborit,
30 De mâna dréptă l'a luat,
In riú la Iordan l'a botezat,
L-a curăţit,
Şi cu léc mare l'a dăruit !

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Ţapu, de la Maria Nicolae Mathei din Belitorí—Teleorman.

- Cânepă de vară,
Te-aş arat,
Te-aş seménat,
Te-aş grăpat,
5 Şi mare te-aş făcut.
Stăpânul a venit şi te-a cules.
Cum aş ieşit din pămînt,
Aşa să íasă junghíul de la
[(cutare),
Din măsele,
10 De sub măsele,
Din mădulărí,
- Din subţiorí,
Din cap,
De sub cap.
15 Eşí şi te du, unde cocoş nu
[cântă,
Unde fete marí codiţa nu îm-
[pleteşte,
Unde popă nu tócă,
Unde căíne nu latrá.
Şi (cutare) să rămâie curat,
20 Luminat,
Ca Maíca Precista ce l'a dat.

Reţetă : Se descântă cu cânepă de vară, din care se face o aşă ce se resuceşte la spate, se pune după gât şi se 'nódă la subţioră.

DESCANTEC DE JUNGHIU

(VARIANTA)

A plecat (cutare), cânepă a arat.	Răutatea,
A grăpat'o,	Greutatea,
A sēmēnat'o,	Fărămătura,
A cules'o,	20 Zdrobitura,
5 A topit'o,	Fărșela,
A melițat'o,	Amețela din corpul (cutăruia).
A dărăcit'o,	Cum iese cânepa de vară
A tors'o,	Peste cea de toamnă,
A țesut'o,	25 Așa să iese junghurile,
10 A 'nălbit'o,	Cuțitele și țepile,
A trāmbit'o,	Durimile,
A croit'o,	Usturimile,
A purtat'o,	Fiorile,
A rupt'o.	30 Frigurile,
15 Așa să se rupă junghurile,	Recorile de la (cutare);
Cuțitele, durimile,	Să remăie (cutare) curat,
Usturimile,	Ca de Maica Precista dat.

Rețetă : Se ia cânepă dărăcită se face o ață lungă, se resucește repetându-se cuvintele de mai sus. Se lēgă ața de supțioră și se înodă la spate.

DESCANTEC DE RINZA

Cules de Chr. N. Țapu, de la Nicolae Mrejeru, agricultor, din Peșteana-de-ssn — Gorj.

Plecaï pe cale, pe cărare,	— Ce plângi (cutate) și te ole-
Spre sōre rēsare.	[căiești ?
Șoimanele mă 'ntâmpinară,	—Ce să nu plâng, Maică Sfintă
În brațe mă luară,	[Mariă !
5 În sus mă aruncară,	Că ađi diminēță,
Rinza 'mī resturnară ;	Plecaï pe cale, pe cărare
Intorcēndu-mē îndărăt,	15 Spre sōre rēsare.
Jeluindu-mē, olecāindu-mē,	Șoimanele mă 'ntâmpinară
Maica Sfinta Maria din cer	Și 'n brațe mă luară,
[mē auđi,	În sus m'aruncară,
10 Și către mine strigă :	Și burta 'mī turburară !

- 20 — Tacî nu mai plînge,
Că cu buciumu oî buciuma,
Şi oiû pune demn la demn,
Puterî la puterî,
Os la os,
25 Plămîni la plămîni,
Ficaţi la ficaţi.
Cum fuge vaca din strungă
Şi oîa din luncă,
Porc din cârtog,
- 30 Stomacul să'mî vie la loc.
Amin, amin,
Descântecul de la mine,
Leacul de la Maica Sînta
[Mărie!
(Cutare) să remăie curat, lu-
[minat,
- 35 Ca argintul strecurat,
Ca în ceasul ce a născut !

Reţeta: Se descântă de trei ori cu un fir de mătură, în mălai sau pâine şi în rachiū sau în apă. Se dă bolnavului să bea apă şi rachiū şi firul de mătură se pune la stomac.

DESCANTEC DE RINZA

(VARIANTA)

Cules de Ión Ionescu, de la Maria N. Turbatu-Runcu—Dîmboviţa.

- Eşi rînză sécă,
Eşi rînză rumănescă,
Eşi rînză letinescă,
Eşi rînză ovreescă,
5 Eşi rînză turcescă,
Eşi rînză porcescă,
Eşi rînză de nouă feluri de la
[(cutare).
Nu-î strica rînza,
Nu-î strica osânza.
- 10 Şi te du în lemne secî,
Şi în ale pîetre recî ;
Că eû Maria dreg rînza,
Plămădesc osânza,
Cum se plămădeşte aluatu în
[capistere
15 Şi faguri de mîere.
De la mine (cutăruia),
Léc să-î fie !

Reţeta: Se descântă în rachiū şi cêpă albă. Rachiul se bea şi cêpa se mîncă.

DESCÂNTECE DE VENINARE DE ȘERPE

DESCANTEC DE VENINARE DE ȘERPE

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Stanca Deconescu, din Săcelu—Gorj.

A se vedea un mic descântec în colecția d-lui G. D. Teodorescu, pag. 393, colóna I, unde câte-va versuri de la început se asémână.

Pasere albă, Codalbă, Sus se înalță, Jos se lasă, 5 Pe buturii de viță se puse. Buturul s'aprinse, Vița tăietă, Mestecată, Peste gard aruncată, 10 Din gură de șerpe vindecată. De șerpe, de șerpóică, . De puiú, de puľandrá, De năpărcă, de năpărcóică, De puiú, de puľandrá	De căine, de căinóică, De puiú, de puľandrá, De copoľ, de copóică, De năvăstuică, de năvăstóică, 25 De urși, de ursóică, etc. De albină, de albinóică De vïespe, de vïespóică,— Tóte mușcăturile, Tóte loviturile, 30 Tóte 'nșepăturile, Tóte se desveninară, Trupul (cutăruia) se desvenină Și se vindecă. Și remase (cutare)
15 De guștere, de gușteróică, De puiú, de puľandrá, De șopărlă, de șopărlóică, De puiú, de puľandrá, De muscă, de muscoľ 20 De puiú, de puľandrá,	35 Curat, Luminat, Ca aurul strecurat, Ca Maica Precista în cer ce [l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă cu viță verde de vie în lapte dulce și cu laptele se udă la mușcătură și se bea și din el.

DESCANTEC DE ȘERPE

Cules de Chr. N. Țapu, de la Moș Badea Coșerénu—Roșiorii-de-Vede.

Codăule, ce stăi pe ghîzdurele	5	Și un bêt de alun
[trist și măhnit ?		Și te-oî lovi în cap
Orî aî mușcat pe cine-va ?		Și tu oî muri,
Taci, proclate, de căine		Și (cutare) s'o 'nsdrăveni.
Că eû oî lua un ban de argint,		

Rețetă: Se descântă de trei orî în apă neîncepută și în olă nouă cu un ban de argint și cu un bêt de alun sau de boziu; se spală cu apa și se dă să bea.

DESCANTEC DE ȘERPE

Cules de Chr. N. Țapu de la Moș Stan Tobă, Roșiorii-de-Vede.

Veđi G. D. Theodorescu pag. 393 colóna I, primul descântec de șérpe, în care ultimele câte-va versuri se asémăna.

Apucaî prin niște prunî mă-		—Am mușcat pe (cutare).
[runți,		—Ce-î dai lécul ?
Intâlnî un șérpe necăjit,		—Fîerul și oțelul,
Măhnit și amărit.		Măsga de alun,
—De ce ești, șérpe, necăjit,	10	Și apa neîncepută.
5 Amărit și măhnit ?		

Rețetă: Se repetă de nouă orî descântecul; bêtul de alun se cojește, se pune în apă și se dă să bea bolnavului.

DESCANTEC DE ȘERPE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la Oprea Șerban, din Drăgănești—Teleorman.

A se vedea o variantă în colecția d-lui G. D. Teodorescu, pag. 393 colóna I sus și col. II jos, și pag. 396, col. I sus.

<p>A plecat (cutare) pe cale pe [cărare, S'a întâlnit cu vipera în cale. El pe viperă a călcat, Vipera s'a 'nveninat 5 Și pe el l-a mușcat. Și leacul 'l-am căutat; Și l-am aflat în nuiia de alun, În răchită de boj.</p>	<p>Să iasă junghîurile, usturimele, 10 Cuțitele, durimile de la (cutare), Din picere, din umflătură, Din mușcătură, Din veninătură. Și (cutare) să rămâie curat, lu- [minat 15 Ca de Maica Precista lăsat.</p>
--	--

Rețetă: Se descântă în lapte dulce și se bea din el și se oblojește la mușcătură cu boji fierți în lapte dulce.

DESCANTEC DE ȘERPE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la Măria Năstase, din Romanești—Gorj.

<p>Pasăre pestruie În sus sbură Pe buștén de vie pică. Buștenu s'aprinse, 5 Plóia îl stinse.</p>	<p>Buduroi gălétă, Mușcătură de șérpe De șerpóică Veninată 10 Vindecată.</p>
--	--

Rețetă: Se descântă cu viță de vie sau cu vîrf de boj în lapte; cu laptele se unge omul unde este rana de mușcătură de șarpe. Se repetă descântecul de trei ori.

DESCANTEC DE ȘERPE

(VARIANTA)

Comunicată de D-nul M. Çanianu — București.

A se compara cu cele două variante din colecția d-lui G. Dem. Theodorescu, pag. 394, col. II. Veđi și «Descânțece Marian pag. 224, 226, 227.

Tună 'n cer,	Osul să rămăie sănėtos.
Tună pe pămint.	Cine 'Ń-a adus vestea,
Prepelița pestriță,	Să-Ń befe povestea.
Se ține de peliță,	10 Căte cuvinte am uŃtat,
5 Peliță de carne,	Tóte să fie cu adevėrat.
Carnea de os,	

Rețetă : Se descântă cu crengi de alun, cu ȃrbă crescută prin gard, și cu apă neincepută. Se descântă trei țile de a rėndul, in fie-care ți cāte de trei orŃ : diminėța, la amiađi și sėra ; și la fie-care dată se spune descāntecul de trei orŃ.

DESCANTEC DE MUȘCATURA DE ȘERPE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Ţapu, de la I. Pėscaru, din cāt. Gura-Beliť.

Sfinta Troiță,	La un loc cu nașu,
Pasėre pistriță.	Nașu, alunașu.
Calcă 'n pėtră,	Mė 'nchin cu dėsčāntecu
Piėtra a trāsnit,	Și Dumneđeũ să vie cu leacu.
5 Șėrpele a plesnit,	

DESCANTEC DE MUMA PADURII

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la baba Badea Voicu Stirbu, din Drăgșani—Teleorman

Tu, muma pădurii,	Cu făclii aprinse,
Tu mîadă nópte,	Să mâncați,
Și tu mamornițo,	Să ospătați,
Voî câte trele să vĕ 'ntâlniți,	15 Pe (cutare) să'l ȳertați,
5 Și să plecați,	Și să'l lăsați curat, luminat,
Pe (cutare) s'o lăsați,	Ca Maica Precista ce l'a dat.
Să n'o maî cĳupiți,	Că eú cu descântecul te-am
Să n'o maî necăjiți,	[descântat,
Să n'o maî olecăiți.	Cu cușitul te-am tăiat,
10 Ci să vĕ duceți la copiii voștri,	20 De la cutare te-am depărtat.
Că v'adastă cu mese întinse,	

Rețetă: Se unge copilul cu usturoi și cu tămâie și să fac rĕscruć din umĕrul drept la picĳorul stîng, și din picĳorul drept in umĕrul stîng. Tămăia și cu usturoiul pisat se daú in apă și le bea copilul.

DESCANTEC DE PLANS

Culésă de Chr. N. Țapu, de la Voica Anghel Țapu—Roșiorii-de-Vede.

Tu, muma pădurii,	Să nu'l maî necăjești,
Tu colțato,	15 Să'l lași mă-sa să'l necăjĳască,
Tu strâmbo,	Mă-sa să'l amărască.
Tu scâlcĳato,	Tu să te ducĳ la colțaiți tĕi,
5 Să fugĳi,	La purceii tĕi,
Și să te ducĳ,	La căteii tĕi.
In pădurĳi,	20 Pe ei să te necăjescĳi,
In adâncurĳi,	Pe ei să te amărești.
In smârcurĳi,—	Că eú unde oi afla numele tĕú,
10 Unde popă nu tócă,	Cu toporu te-oi tăia,
Unde cocoș nu cântă,	Cu focu te-oi ardea,
Unde câine negru nu latră.	25 Cu tămăia te-oi tămăia.
Să'l lași pe cutare,	

Rețetă: Se descântă cu foc, tămăie, topor și apă. Se pune foc cu tămăie și se tămăie cămașa copilului.

Se fac rĕscruć pe cămașa copilului cu toporul începând de la picĳorul stîng la umĕrul drept și de la picĳorul drept la umĕrul stîng.— In urmă se îmbracă copilul cu cămașa.

Rețetă : Se descântă cu toporul și cu mătura în talpa casei despre sóre-scăpătă. Apoi cu tăciune de foc și cu un surcel de alun. Vrăjitoarea învâr-tește sub călcăiul ei tăciunele și rostește cuvintele de mai sus. Cu pul-bera de cărbunelui se mânjește cel suferind făcându-și în frunte și 'n o-braz semnul crucii.

DESCANTEC DE SPAIMA

Cules de Chr. N. Țapu, de la baba Nața în etate de 85 ani, din Alexandria — Teleorman.

Acest descântec este bulgăresc.

<p>Stra ut bașta, Stra ut maica, Stra ut muma pădurii, Stra ut mamornița, 5 Stra ut noști, Stra ut vic, Stra ut gâlcî, Stra ut besnic, Stra ut davnic,</p>	<p>10 Stra ut fulger, Stra ut haiducî, Stra ut ogăn,— Dă izlezî ut serțe Dă izlezî ut glava 15 Dă izlezî ut crăcă Dă izlezî ut rîțeti Seacă dihanie nă legalu Serțe (N) nă meastu.</p>
--	--

Rețetă : Se descântă în făină strânsă de la trei case primare. Des-cântecul se face în vatra focului. Se aruncă la fie-care descântec câte un pumn de făină pe perețele coșului. După figurile care se închipue pe pă-rețele înegrit al coșului, descântătórea explică spărietura bolnavului.

Se răcăie funinginea după coș, se amestecă în apă cu făina descân-tată și se dă de bea cel speriat.

DESCANTECE DE BUBA

DESCANTEC DE BUBA

Cules de Chr. N. Țapu de la Tinca Bălan, din Costesci—Vâlcea.

- Bubă albă,
Bubă neagră,
Bubă verde,
Bubă galbenă,
5 Bubă roșie,
Bubă ovreiască,
Bubă porcască,
Bubă turcăscă,
Bubă românească,
10 Bubă de nouă-șeci și nouă de
[feluri.
- Tu te tragî,
Eû să te trag,
După limba mea,
După buruiana ta,
15 După descântecul meu,
După al Maichii Precistiî.
Domolește-te,
Potolește-te,
Cum să potolește
20 Porcii prin straturî,
Omenii în paturî,
Așa să se potoliască
Buba, spurcatul,
Dalacul,
25 De la cutare,
Din inimă, din ficaș,
Din picîere,
Din mădulere,
Din oscîorele.
30 Mută-te,
- Strămută-te.
Du-te 'n văi,
Pe lemne, pe pîetre,
Acolo, unde popă nu tócă,
35 Unde secure nu răsună,
Unde topor nu taie,
Unde fete mari códa nu 'm-
(pletește,
Unde casa nu se spoiește,
Unde cocoș nu cântă,
40 Unde câine n'a lătrat,
Unde popă n'a tocat.
Acolo vè sînt paturile,
Acolo vè sînt halaturile ;
45 Mese 'ntinse,
Cu făclii aprinse.
Acolo să beî,
Acolo să mâncaî,
Acolo să vè aședaî,
50 În trupul (cutăruța) să nu mai
(staî.
Și să rămîi cât bobul de meî,
Și ala să te faci în trei,
Și din trup să piei.
Iar cutare să rămăie,
55 Curat, luminat,
Ca stéua din cer,
Roua din câmp,
Ca ferecăturile de argint,
Ca Maica Precista ce l'a făcut
(și l'a lăsat.

Rețeta : Se descântă cu o cruce, cu tămăie, ac, cușit găsit și cununat, apă, sare și rachiü.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Ioniță Neblea, din Cetățuia—R.-Vâlcea.

Bubă albă,	Eű în bute te-oű lega (băga),
Bubă négră,	15 Cu cercuri de fier te-oű lega,
Bubă turcésă,	Cercurilé or plesni,
Bubă albastră,	Buba s'o risipi,
5 Bubă cu izdat,	Și s'o duce
Bubă cu dălac,—	In códele mărilor,
Nu cuprinde,	20 In córnele cerbilor.
Nu întinde,	Eșű bubă și te du,
Nu înțepa,	Că eű cu mătura te mătur,
10 Nu cuțita,	Cu crucea te gonesc,
Nu junghia,	Cu cuțitu te taű,
Că eű ű-oű descînta űie,	25 De la cutare te pornesc.
De la mine léc oű avea.	

Rețetă : Se descântă cu crucea, cu tămăie, ac, cuțit găsit și cununat, apă, sare și rachiű.

DESCANTEC DE DALAC

Cules de Chr. N. Țapu de la Stanca Reșică, din Drăgănești — Teleorman.

Să se compare acest descântec cu cel din Colecția D-луй G. Dem. Teodorescu intitulat «De bubă rea» pag. 359, colóna I sus.

Plecat'a (cutare),	Buba armenésă,
Pe cale, pe cărare,	Bubă jidovésă,
Iar la mijloc de cale,	15 Bubă űigănésă,
Buba l'a întălnit	Bubă rumănésă,
5 Și pe el că l'a isbit, —	Bubă űigănésă, căűască, o-
Buba cu săgetătură,	[űască.
Buba cu pocitură,	(Cutare) s'a plăns și s'a văitat,
Buba cu întălnitură,	Cu lăcrămű pēně 'n pămînt,
Buba albă,	20 Cu glasu pēně 'n cer.
10 Buba vînătă,	Nimenűa nu 'l auűa,
Bubă négră,	Nimenűa nu 'l întreba,
Bubă cu nouě-űecű și nouě de	Număű Maűca Precista din cer
[junghűurű,	[űl auűa.

- Pe scară de aur se scobora,
 25 De mâna dréptă 'l lua,
 Și 'l întreba :— Ce te plângi și
     [te olecăiești ?
 Iar el plângea și suspina :
 —Plâng și mă olecăiesc
 Că de diminătă m'am sculat ;
 30 Pe cale, pe cărare am plecat ;
 Cu buba rea,
 Cu dălacu m'am întâlnit.
 Maica Precista de mâna dréptă
     [il lua,
 Și pe cărare dréptă 'l îndrepta,
- 35 La (cutare) descântătoare il
     [ducea.
 Că ea cu limba te-o descânta
 Cu mâna buba rea ț-o lua,
 Cu fum de petec te-o afuma,
 Cu tămâia te-o tămâia,
 40 Cu crucea buba ț-o depărta,
 Cu mătura buba ț-o mătura.
 Și (cutare) rămânea,
 Curat și luminat,
 Precum Domnul te-a lăsat,
 45 In ȃiua ce te-a născut.

Rețetă : Descântecul de bubă rea—ȃis și dălacul — se descântă de obicei în rachiū de drojdie, cu fir de mătură și cu crucea.

Din rachiul descântat gustă bolnavul și cu restul se stropește la bubă.

DESCANTEC DE DALAC

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Ión Matheiū, din Govora—Vâlcea.

- Fugă, dălace,
 Imbălate,
 De la inima (cutăru a).
 Nu întinde,
 5 Nu cuprinde,
 Nu umfla,
 Nu gâmfă,
 Nu ințepa,
 Nu cuțita.
 10 Nu ințepa cu acele
 Nu umfla cu nucile,
 Și ești de la (cutare),—
 Din inimă,
- De supt inimă,
 15 Din boșogă,
 De supt boșogă.
 Ești și te du,
 Unde popa nu tócă,
 Unde căine negru nu latră,
 20 Unde cloban nu chiote ;
 Și să lași pe (cutare),
 Curat,
 Luminat,
 Ca argintul stricurat,
 25 Ca de Maica Domnului lăsat.

Rețetă : Se descântă cu cuțitu, pistornicu (cruce) și fir de mătură, în apă de isvor și cu tămâie de la bobotéză. Cu apa descântată se stropește buba suferindului, și restul din apă se aruncă pe par, sau pe un căine și se repetă vorbele :

«Cum nu póte sta apa în par și se usucă,
 Așa să fugă și să se usuce junghurile,
 Cuțitele, dălacul, izdatul de la (cutare) ;
 Și cum mătura mătură gunoūl,
 Așa să se măture tótă durerea,
 Junghurile și cuțitele de la (cutare).

DESCANTEC DE BUBA

Cules de Chr. N. Țapu de la Iilca Nicolae Săceanu, Drăgșani—Teleorman.

Plecară patru-șeci de muieri Pe patru-șeci de drumuri. Ele jos a ședut, Focul l'a făcut,		Și să te duci la copiii tăi, Că ei te-adastă,
5 Buba la (cutare) a răsărit. Impărătesă albă, Impărătesă vinătă, Impărătesă galbenă, Impărătesă roșie, —	20	Cu mesele întinse, Cu paharele pline, Să mănânci, Să ospătezi. Și pe (cutare) să'l lecușești
10 Să ieși de la (cutare) din fața (obrazului, Din sgârciul nasului, Din toate mădulările, Din toate oscițorele. Și să te duci,	25	Și să'l lași Curat, Luminat, Ca stéua din cer, Ca roua din câmp,
15 Unde popă nu tócă, Unde cocoș nu cântă, Unde câine n'alatră.	30	Ca Maica Sfinta Mărie, Leac să-î fie. Descântecul al meu Și leacul lui Dumnezeu !

Rețetă : Se descântă cu cuțitul și cu fir de mătură și se ȃic la sfirșitul descântecului și vorbele :

- Cu cuțitul te tăiaș,
De la (cutare) te depărtaș,
Te goniș,
Te risipiș,
5 Cu mătura te măturaș,
Junghurile și durerile de la (cutare) le depărtaș.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Maria Preda Comănescu, din Bărbătesci—Vâlcea.

Bubă albă, Bubă négră, Bubă turchéză, Bubă albastră		Cu ucigașu, Cu dătătura, Cu legătura, Cu strigoșu,
5 Și cu lucru vrăjmășesc,	10	Cu moroșu,

- Eși din inimă și ficați,
 Din plămâni,
 Din măsele,
 Din oscforele,
 15 Din șale,
 Din picțore,
 Mai curând de unde' l dore.
 Că eu te-am sorocit cu soroc
 (de foc
 Să ieși din (cutare) tot din tot,
 20 Cu gréța,
 Cu năplăiala,
 Cu amețela,
 Cu târoméla,
 Cu moloșéla,
- 25 Cu pirotéla.
 Eă te-am descântat,
 Eă te-am mânat,
 Unde popă nu tócă,
 Unde fată mare cosiță nu îm-
 (pletește,
 30 Unde casă nu se spoșește,
 Unde popă nu cetește,
 Unde topor nu taie,
 Unde cocoș nu cântă.
 Acolo se pălătuești
 35 Pě (cutare) să' l urășți.
 Acolo să stai să prânđești,
 Să hodinești,
 38 Pě cutare să' l urășți.

Rețetă : Se descântă cu un ac, cu cuțit cununat și cu sare în apă, pe care suferindul o bea ; restul se aruncă pe gard sau pe un cârne.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Baba Oprica, din Bărbătesc—Vâlcea.

- Bubă albă,
 Bubă négră,
 Bubă vînătă,
 Bubă turchéză,
 5 Bubă cafenie,
 Bubă din patru-đec și patru de
 [némurî de bube,
 Bubă cu spurcat,
 Nu te 'ntinde ca șérpele,
 Nu înțepa ca cuțitele,
 10 Nu 'nghimpa ca acele.
 Și să picî și să respicî,
 Ca spuma de mare,
- Ca roua de sóre ;
 Și să ieși din inimă,
 15 Din măsele,
 De sub măsele,
 Din nas, de sub nas,
 Și să te duc
 În córnela cerbilor,
 20 În copitele cailor,
 În munți scunđi.
 Acolo sînt liveđi verđi,
 Cu ape reci,
 Casele vóstre de veci.

Rețetă : Se descântă cu cuțit, cu sare și cu apă. Apa rămasă se aruncă pe gard și se rostesc cuvintele :

«Cum se scură apa după gard,
 Așa să se scure și să fugă buba de la (cutare).

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Baba Stanca Deconescu, din Săcelu—Gorj.

Plecă cutare pe cale, Pe cale, pe cărare. Se 'ntâlni cu buba 'n cale : — Bubă albă,	15	Late Săncelate, Cu alamă suflate. Te-oï scóte din ficaș, din i-
5 Bubă négră, Buba bubelor, Sora cîumelor,—		[nimă, din boșog], Și să te ducî în copitele cailor,
Nu gămfă, Nu junghia,	20	În córnela cerbilor, În códele mărilor.
10 Nu înțepa, Nu făcea carnea rea Că eũ te-oï împungea Te-oï străpunge, Cu nouă cușite,		Acolo să cocî, Acolo să rescocî, Și pe (cutare) să'l laș,
	25	Curat, Luminat,
	27	Ca Maica Precista ce l'a dat.

Rețetă: Se descântă cu cușitul în mîiere. Cu mîierea se unge la bubă și se mîncă din ea.

DESCANTEC DE BUBE DULCI

Cules de Chr. N. Țapu de la Ióna Călniceanu, Costesci—Vâlcea.

Néță, Cărtănéță, Tinde masă de mătase ; Tóte bubele chemase,		De vîrf s'aplecuse Din rădăcinî secase. Să rămăte (cutare)
5 Numai pe ale dulcî nu le che- [mase.	10	Curat, Luminat, Cum Maica Precista l'a lăsat.
Ele rêu se mîniase		

Rețetă: Se descântă cu balegă de vacă, atingîndu se bubele dulcî ; apoi se usucă balega la coșul casei, țicîndu-se cuvintele : «Cum se usucă balega de sóre și de fum, așa să se usuce bubele de la (cutare)».

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Maria Preda Comănescu, din Bărbătescî — Vâlcea

- Bubă albă,
Bubă négră,
Bubă turchéză,
Bubă albastră,
5 Și cu lucru vrășmășesc ;
Cu ucigașu,
Cu dătătura
Cu legătura,
Cu strigoïu
10 Cu moroïu,—
Eșî de la (cutare),
Din inimă,
Din ficațî,
Din plămâni,
15 Din unghiî,
Din măsele,
Din gingiî,
Din limbă,
De supt limbă,
20 Din șale,
Din picióre,
Maî curând de unde 'l dóre.
Că eũ te-am sorocit cu soroc
[de foc,
Să ieșî din trupul (cutăruia)
[tot din tot.
25 Să ieșî cu gréța,
Cu céța
Cu năplăïala,
Cu ameteïa,
Cu târoméla,
- 30 Cu moleșéla
Cu pirotéla.
Eũ te-am mánat,
Unde popă nu tócă,
Unde fată mare cosița nu îm-
[pletește,
35 Unde popă nu citește,
Unde casă nu se spoeste,
Unde topor nu taie,
Unde cocoș nu cântă.
Acolo să staî
40 Să pălătuieștî,
Și pe (cutare) să'l urăștî.
Acolo sint în córnel cerbilor
Și în colțurile mărilor,—
Acolo sint făcliî aprinse,
45 Acolo sint mese întinse.
Acolo să staî să prândiștî,
Să vë hodiniștî
Și pe (cutare) să'l uriștî.
Acolo să vë opriștî,
50 Să prândiștî,
Să hodiniștî,
Să mâncaștî,
Să ospătaștî,
Și pe (cutare) să'l lăsaștî,
55 Curat,
Luminat,
Ca argintul stricorat
Ca de Maïca Sfinta Marie lăsat.

Rețetă : Se descântă cu un ac, cu cuțitul cușunat și cu sare. Sarea o bea cu apă suferindul și restul din ea se aruncă pe un câine și se dăc cuvintele : «Când o maî veni buba la acest câine, atunci să maî vie buba la (cutare), atunci, nicî atunci».

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Simina, din Gresia—Teleorman.

Bubă din culcare,	Să nu întindeți,
Bubă din sculare, —	10 Să nu cóceți,
D'o fi bubă călnescă,	Să nu căscați;
D'o fi bubă ovreiescă	Ci veninul din inima (cutăruța)
5 Să sară din pânțelele trupului.	[să'l mutați.
Nouă decți și nouă de bube,	Și cutare să rămâie curat,
Nouă-decți și nouă de dălaci,	14 Ca Maica Precista ce l'a dat.
Nouă-decți și nouă de brânci,	

Rețetă: Descântecul de bubă se face cu un cuțit pe d'asupra bubei. In urmă se dă bolnavului o ciupercă — ăisă ciuperca bubei — ciuperca pucăosă, sau o buruiană numită dovlecel, care se aplică d'asupra bubei.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Baba Neaga Zamfir Gheorghe, din Butculesci — Teleorman.

Bubă albă,	Cu nouă-decți și nouă de um-
Bubă négră,	[flăturți,
Bubă cu dălacu,	10 Cu nouă-decți și nouă de o-
Bubă cu isbitură,	[brintiturți ;
5 Bubă de nouă-decți și nouă de	Să ieși din ptele în sare,
[felurți de bube,	Din sare în pămînt.
Să ieși de la (cutare)	Tu să te topești,
Cu nouă-decți și nouă de durorți,	Și să te prăpădești,
Cu nouă-decți și nouă de fiorți,	15 Și pe (cutare) să'l lecuiești.

Rețetă: Se descântă cu sare în apă. Cu sare se atinge bubă și se lepădă jos și se rostesc vorbele:

«Cum se topește sarea în apă,
Așa să se topescă tótă durerea,
Junghurile și bubă de la (cutare).

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Ion Matheiū, din Govora — Vâlcea.

Bubă albă,	Tu să te ieși.
Bubă négră,	Cu crucea te-oși depărta,
Bubă tătărăscă,	Cu mătura te-oși mătura,
Bubă ovreiăscă,	Cu cuțitu te-oși injunghia ;
5 Bubă turcăscă,	20 De la (cutare) te-oși lua
Bubă rusăscă,	Și te-oși depărta.
Bubă românăscă,	Să eși și să te duci de la(cutare),
Bubă de nouă decă și nouă de	Unde câine negru nu latră,
[felurī de bube,—	Unde popă nu tócă,
Nu întinde,	25 Unde cîoban nur chiotește,
10 Nu cuprinde,	Unde casă nu se spoeste.
Nu umfla,	Și pe (cutare) să 'l lași
Nu gâmfă,	Curat,
Nu obrânti,	Luminat,
Nu tîromi.	30 Ca maica ce de sus l'a lăsat.
15 Eū te faū	

Rețetă : Se descântă cu cuțitul, fir de mătură și cu cruce în apă ne-
începută și cu sare și cu tămăe de la bobotéză.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Nicolae Ióna Văduva, din Monastirenă—
Vâlcea.

Bubă cu dălac,	10 Bubă de vacă,
Bubă cu izdat,	Bubă de câine,
Bubă cu brâncă,	Bubă de cal,
Bubă albă,	Bubă de porc,
5 Bubă négră,	Nouă-decă și nouă de descân-
Bubă galbenă,	[tătorī,
Bubă turchéză,	15 Tóte descântă,
Bubă cafenie,	Tóte leac aū.
Buba bubelor ;	Bubă órbă

	Bubă ovreiăscă,		Din ficațî,
	Bubă turcăscă,		30 Din ôse
20	Bubă țigănescă,		Măduvöse ;
	Bubă rusăscă,		Și te du în còdele mărilor
	Bubă din netoțî, —		Căci acolo avețî cu ce vė cinsti,
	Eșî de la (cutare)		Cu ce vė omeni.
	Din ôse,	35	Dar (cutare) n'are cu ce te cinsti
25	De supt ôse,		Nicî cu ce te omeni.
	Din ochî,		Și să lașî pe (cutare) curat,
	De supt ochî,		Și luminat,
	Din inimă,	39	Ca Mațca Precista ce l'a dat.

Rețetă : Se descântă în apă cu cuțitul și cu pistornicul (crucea). Cu apa descântată se udă cel bolnav la locul unde este buba.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Baba Nața, în etate de peste 85 ani, din Alexandria—Teleorman.

	Bubă bună,		15 Să vė ducețî în còdele mării,
	Bubă dulce,		Unde popă nu tócă,
	Bubă vinătă,		Unde fete marî còda nu im-
	Bubă mistréță,		[pletește; —
5	Bubă din somn,		Că sînt două fete
	Bubă din sculare,		Cu còda pe spete.
	Bubă din mîncare,	20	Și v'astăptă cu mese 'ntinse,
	Voî nouă-decî și nouă de bube,		Cu pahare pline,
	Nouă-decî și nouă de năjituri,		Să mâncațî,
10	Să eșîțî de la (cutare) din popu		Să ospetațî,
	[nasuluî,		Pe cutare să 'l ȳertațî,
	Din crețeriî capuluî,	25	Și să 'l lăsațî curat,
	Din sgărciul nasuluî,		Luminat,
	Din inimă,		Cum Dumnețeu l'a lăsat.
	Din ficațî ;		

Rețetă : Se descântă cu un cuțit pe locul unde este buba și se atinge cu nițică sare.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Baba Rada Șovâlgaŭ, din com. Valea-cu-apă—Gorj.

Tu, bubă de cal,	20 Pe supt buturî ;
Tu, bubă de vacă,	Unde câiniŭ n'o lătra
Tu, bubă de capră,	Și popă n'o toca,
Tu, bubă de ôŭe,	Fată mare nu s'o pŭeptăna.
5 Tu, bubă de purcea,	Cum nu pôte popa sluji sfinta
Tu, bubă de cățea,	[leturghie
Tu, bubă veninată,	25 Fără cruce și fără tămăie,
Tu, bubă de scrófă turbată,	Așa să nu te lipești de (cutare);
Tu, bubă trupescă,	Cum se potolește vântul
10 Tu, bubă netoțescă,	Și pămîntul
Tu, bubă boerescă,	Copiiŭ micŭ în legănele
Tu, bubă rudărescă,	30 Boerî marî în plăpomele,
Tu, bubă țigănescă, —	Păsărele pe la cuiburele, —
Eŭ te mut,	Așa să se potolăscă buba din
15 Tu să te muțŭ, —	[ósele (cutăruța)
Să te ducŭ la fetele luŭ Ler im-	Și cutare să rămăie curat lu-
[părat,	[minat,
Unde cocoș nu cântă,	35 Ca argintul stricurat,
Unde sēcure n'o tața.	Ca sórele răsărit,
În pădurî	Ca busuŭocul înflorit.

Rețctă : Se descântă de trei orî, repetându-se versurile de mai sus. Se descântă cu crucea, cuțit și sare în apă. Apa descântată o bea cel suferind și se unge cu ea unde este buba.

Restul din apa descântată se aruncă pe o mătă sau căine și se dic vorbele : «Când o mai scri, sau grăi, sau descânta și cățéua asta, atunci să mai vie buba la (cutare). Buba pe pămînt a venit, pe pămînt să se întórcă ; pe pămînt a venit, pe supt pămînt să se ducă.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Marica Petrișor—Roșiorii-de-Vede.

— Bubă bună	Nu ca brósca te umfla.
Și mai bună,	Și eși de la cutare,
Bubă dulce,	Cu tóte junghîurile,
Bubă de nouă feluri de bube ;	20 Cu tóte cuțitele,
5 Bubă albă,	Cu tóte durerile,
Bubă négră,	Cu tóte obrintelile
Bubă verde,	Și cu tóte răcelele ;
Bubă vinăță,	Și te du 'n fundul mării,
Bubă turchéză,	25 La rădăcina copacului,
10 Bubă roșie,	La fata 'mpăratului.
Bubă albastră ;—	Că fata 'mpăratului te-așteptă,
Nu te 'ntinde,	Cu mese 'ntinse,
Nu te prinde,	Cu făclii aprinse,
Nu ca ghimpele 'nghimpa,	30 Cu pahare pline,
15 Nu ca urzica urzica,	Să mâncați să ospetați,
Nu ca șérpele 'nvenina,	Pě (cutare) să'l ȳertăți.

Rețetă : Se descântă în cicóre saũ prune uscate și se pun pe locul unde este buba.

DESCANTEC DE HA BUBA

(VARIANTA)

Cules de Ión Odor, de la ăRțóia—Valeni—Prahova.

— Bubă albă,	Nici să te 'nmulțești,
Bubă vinăță,	Mai mult să te sfirșești,
Bubă albastră,	Afară să ȳeși,
Bubă négră,	15 Din turpină să seci.
5 Bubă mocănescă,	Te-ai mistuit,
Bubă ovreiescă,	Te-ai risipit,
Bubă veninată,	Jupănesă,
Bubă săgetată,	Impărtésă ?
Bubă rea,	20 Móiă-ți cuțitili,
10 Sor' cu ciuma rea ;—	Móiă-ți săgețili,
Nici să te lățești,	Móiă-ți tóte cusururile,

- Să sece dă la (cutare)
 Să se mistuască,
 25 Să se risipască ;
 In vânt să iese,
 Afar' să plece,
- Să se mistuască,
 La (cutare) să nu se mai găsească.
- 30 Dă la min' dăscântecu,
 De la Maica Precista lécu !

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Maria Năstase, din Romanesci—Gorj.

- Tu, bubă veninată,
 Tu, bubă bēșicată,
 Tu, bubă din bere,
 Tu, bubă din mâncare,
 5 Tu, bubă din odină,
 Tu, bubă din bătaia vântului,
 Tu bubă din bórea pământului,
 Să ieși de la (cutare)
 Din inimă,
 10 Din trupul lui,
 Din toate încheturile,
 Să ieși și să te duci,
 In vânturi mari.
 Eū te iaū și te duc
 15 In vânturi mari,
 Peste munte,
- Unde popă nu tócă,
 Unde fată mare códa nu îm-
 (pletește
 Unde câine nu latră,
 20 Unde cïoban nu chiotește,
 Unde óie nu sbïară,
 Unde secure nu e,
 Miros de tămăie.
 Acolo să lăcuiți,
 25 Să vă odiniți,
 Pe (cutare) să'l părăsiți,
 Și să'l lăsați curat,
 Luminat,
 Ca argintul stricurat,
 30 Ca Maica Precista ce l'a dat.

Rețetă : Se descântă în usturoi, rachiū, cu cașit și fir de mătură.

DESCANTEC DE BUBA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la baba Manea Mathei, în etate de 85 ani, din Roșiorii-de-Vede.

- Bubă albă,
 Bubă négră,
 Bubă roșie,
 Bubă turchéză,
 5 Bubă veninată,
 Bubă topsicată,
 Buba bubelor,
 Sora ciumelor ;
- Bubă sor cu dălacul,
 10 Bubă sor cu dălacu negru,
 Bubă sor cu dălacu vinět,
 Bubă sor cu dălacu roșu,
 Bubă cu dălacu veninat,
 Bubă cu dălacu topsicat,
 15 Bubă cu dălacu bēșicat, —
 Eși de la (cutare)

Din os în carne,
 Din carne în piele,
 Din rânză
 20 În osănză.
 Și (cutare) să rămăie,

Curat,
 Luminat,
 Ca stéua din cer;
 25 Ca roua din câmp,
 Ca Măița Precista ce l'a făcut.

Rețetă: Se descântă cu sare în apă. Apa se bea și se stropește la bubă și se ȳic cuvintele:

Cum se topește sarea 'n apă,
 Așa să se topéscă buba, dălacul de la (cutare).

DESCÂNTECE DE BRÂNCĂ

DESCANTEC DE BRANCA

Cules de Chr. N. Țapu de la Ióna Guță Stanciu, din Săcenî—Teleorman.

Brâncă négră,—	Ia-ți junghurile.
Brâncă albă,	20 Și să te duci la fata lui Lilăr
Brâncă veninată,	[împărat,
Brâncă galbenă,	C'acolo te-adastă o fată izinită
5 Brâncă bășicată	La o salcie prisădită,
Brâncă cu izdat,	Cu mese întinse,
Brâncă cu dălac,	Cu făcliș aprinse,
Brâncă sora cîumelor,	25 Cu pahare pline și scrise.
Sor cu bubă,	Așa știe să vă prânșiască
10 Sor cu dălacu,	Să vă odinșiască.
Sor cu izdatu, —	(Cutare) nu știe să vă odinșiască
Eșt de la (cutare)	Nicî să vă prânșiască ;
Din cap,	30 Și (cutare) să rămăle curat
Din ochi,	[luminat,
15 Din fălcî.	Ca stéua din cer,
Ia-ți cușitele,	Ca roua din câmp,
Ia-ți ameșiturile,	Ca argintul cel curat,
Ia-ți vërsăturile,	De Maica Precista lăsat.

Rețetă : Se descântă cu un drug (un fus mare), în rachiū, unt-de-lemn și în săpun. Cu tóte aceste amestecuri la un loc, se unge corpul suferindului. La sfârșitul descântecului se mai adaogă și cuvintele următóre :

«Cum mătură mătura gunóele,
Așa să se măture tóte junghurile, cușitele de la (cutare).
Că Maica Precista m'a învățat,
Și cu limba te-am descântat.
Cum dă druga îndărăt,
Așa să dea îndărăt durerile, junghurile de la (cutare).

DESCANTEC DE BRÂNCA

(VARIANTA)

Culésă de Ión Odor de la Sandu Potcovaru, din Valeni-de-munte—Prahova.

Brâncă négră	5 In vânt să te duc!
Brâncă fosicată,	
Brâncă veninată,	Dumneșeu cu lécu,
Brâncă din vânt ai venit,	Și eu cu descântecu!

DESCANTEC DE BRÂNCA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Stana Reșică, din Drăgănesci—Teleorman.

Să se compare acest descântec cu cel din colecția d-lui G. D. Teodorescu, pag. 366 col. I.

Cucârpa aprinsă am descântat, Brânca îndărăt de la (cutare) [a dat.	Din tóte închieturelele, Din tóte mēdulările. Să te duc, unde popă nu ci- [tește,
—Brâncă sécă, Brâncă bēșicată	Unde cïoban nu chiotește,
5 Brâncă topsicată, Brâncă înveninată, Să ieși și să fugi de la (cutare), Din creeri capului, Din sgârciul nasului,	20 Unde câine nu latră, Unde fată mare nu se pîeptănă Și (cutare) să rămăie Curat și luminat Ca'n diua ce maică-sa l'a făcut;
10 Din fața obrazului, Din măduva óselor, Din pîele, De subt pîele, Din rinichi,	25 Ca stéua din cer Ca roua din câmp.
15 Din boșogi,	Cucârpa aprinsă am descântat, Brânca îndărăt de la (cutare) [a dat.

Reșetă: Se afumă de brâncă cu cârpă aprinsă și se rostesc cuvintele de mai sus.

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Culésă de Ion Ionescu de la o bătrână din comuna Cucuteni—Dâmbovița.

<p>Cu cârpă aprinsăam descântat, Brânca îndărăt a dat. Brâncă sécă, Brâncă cu d'ăi rēi, 5 Brâncă 'nveninată, Să ieși și să fugi de la (cutare), Din creeriș capului, Din popul nasului, Din fața obrazului, 10 Din tôte încheieturelele, Din tôte mēdulăriile, Eși, fugi și te du,</p>	<p>Unde cloban nu chiuște, Unde popă nu citește, 15 Unde fată cōdă nu 'mpletește; La tōrta pămîntului, La aripa vântului. Să rămăie (cutare) curat, Luminat, 20 Ca auru stricorat, Ca stēua din cer, Ca roua din câmp, Ca Maica Precista cînd l'a făcut.</p>
--	--

Rețetă : Se descântă de trei ori, afumându-se bolnavul cu călți aprinși său cu cârpă.

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gheorghe Cârstoiu, în etate de 68 ani, din com. Facăi—Vâlcea.

<p>Tôte brâncele se înșela, Se împovăra, Brânca de la (cutare) n'avea cu [ce se înșela, Cu ce se 'mpovăra, 5 Din rădăcină seca, De la (cutare) pleca.</p>	<p>Și se ducea, unde popă nu tōcă, Unde fată mare costița nu 'm- [pletește, La ómenī lecuește. 10 Rēmănea (cutare) curat Luminat, Ca Maica Precista ce l'a lăsat.</p>
---	---

Rețetă : Se descântă cu cuțitu în sare și se presară pe locul unde este brânca. O parte din sare se înghite de cel bolnav și se repetă vorbele: «Cum se topește sarea de apă, așa să se topescă brânca de la (cutare)».

DESCANTEC DE BRANCA

VARIANTA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Ión Matheiü, din Govora—Vâlcea.

Curva brâncă încăleca, Pe furcă încăleca, La Marea Négră alerga, Bistrița trecea, 5 De la (cutare) se lua. — Brâncă brâncelor, Sora cîumelor, Și a bubelor Nu întinde, 10 Nu cuprinde, Nu umfla, Nu gâmfă, Nu înțepa, Nu cuțita. 15 Că eü cu cuțitu te-oï junghîa, Cu crucea te-oï depărta, Cu mătura te-oï mătura, Cu tãmâia te-oï tãmâia,	De la (cutare) te-oï lua, 20 În Marea Négră te-oï arunca. Eü te iaü Tu să te ieï; Eü te mut Tu să te muțî. 25 Și să ieșî de la (cutare) Din creeriî capuluï, Din fața obrazuluï, Din sgârcîul nasuluï, Din inimă, 30 De supt inimă Din boșogî, De supt boșogî Și să rêmâie (cutare) Curat, 35 Luminat, Ca Maïca Precista ce l'a lăsat.

Rețetă : Se descântă cu un cuțit, fir de mătură, cu crucea și cu tãmâie de la bobotéză în apă neîncepută.

DESCANTEC DE BRANCA

VARIANTA

Culésă de Chr. N. Țapu de la baba Oprica din Bărbătescî—Vâlcea.

— Bubă cu brâncă Bubă cu vișor, Bubă cu dălăc, Bubă cu izdat, 5 Cu vrăjmașu amestecat, — Eșî de la (cutare) din cap, Din ochî, din picîore Și maï țare de unde 'l dóre.	Eșî și dute, unde cocoș nu cântă 10 Unde popă nu tócă, Unde óia nu sbîiară, Unde boul nu rage, Unde calul nu nechéză Unde câine roșu nu latră. 15 Acolo să ședî, Să locueștî

Și să lecușești
 Unde sînt mese intinse,
 Cu făclii aprinse
 20 Și pahare pline.
 Să mâncați
 Să ospetați

Și pe (cutare) să 'l uriți,
 Să 'l părăsiți
 25 Și să 'l lăsați curat,
 Luminat,
 Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă cu lemn de alun, ca să fugă brânca, cu crucea și cu cuțit găsit sau cununat. De regulă se descântă cu tămâie în apă, sau în rachiū de drojdie și se pune și usturoiū și sare. Tote acestea se amestecă la un loc în rachiū și se dă suferindului să bea și se unge la locul unde este eșită brânca.

Ce rămâne din acea apă sau din rachiū se aruncă pe mâțe (piscic) sau câini, repetindu-se de trei ori vorbele:

«Mâța și căinele să vie,
 Dar bóla (brânca) (cutăruța) să nu vie».

Alte ori apa descântată se aruncă pe un mărăcine și se ȳice:

«Să rămăie brânca pe mărăcine
 Și îndărăt să nu mai vie».

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Maria Nița Udroiū, din Roșiorit-d e-Vede.

Brâncă négră,
 Brâncă vînetă,
 Brâncă cu orbariță,
 Brâncă din iele
 5 Brâncă din țépă,
 Brâncă cu vifor,
 Brâncă cu dălac,
 Brâncă cu izdat,
 Brânca brâncelor,
 10 Sora cîmelor,—
 Nu junghia,
 Nu cuțița,
 Pîn dinți,
 Pîn măsele,
 15 Pîn gingiș,
 Pîn fața obrazului,
 Pîn sgărciul nasului.
 Iar (cutariță) tare se văita,
 Tare se olecăia.
 20 Maica Precista,
 Maica Sfîntă Măria,

Tare auȳia,
 Tare venia,
 Pe (cutărița) il spăla,
 25 De brâncă,
 De bubă,
 De vifor,
 De dălac.
 (Cutăriță) țipa,
 30 Se văita.
 Maica Precista auȳia,
 Că ea nu scia cinat
 Și dormitat.
 Și ele venia,
 35 Și căta
 Cai de călărie.
 Cai de călărie nu găsia,
 Săbiș de tălere nu găsia.
 De ciudă, de amar,
 40 Pe furcă încăleca,
 În fundul mării se arunca.

Rețetă: Se descântă cu furca de tors și cu fus și se repetă cuvintele:

— Cocónă mare, Screme-te măi tare Și fă un cocon mare, Să umble călare.	Porcii în strat, 10 Vitele în sat, — Și (cutare) să se potoliască, Și să se liniștiască. Și să remâie curat, Luminat,
5 Să se ducă la (cutare), Și să-î potolască dorul. Cum se potolește paserile la [cuiburele,	15 Ca aurul stricorat, Ca ȕiua ce l'a dat.
Ómenii în pat,	

Se măi descântă și în balegă de bivoliță și se ȕic cuvintele:
«Cum se îmóte balega de plóye și de roue, așa să se îmóte dure-
rile din tot trupul cutăruia».

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitrana Dumitra Stoica, Rogojelu—Gorj.

A plecat, cutare, Pe cale, pe cărare ; Se 'ntâlni cu brânca în cale, Brâncă neárá, 5 Brâncă roșie, De noue-ȕeci și nouă de feluri (de brâncă, Brânca brâncelor, Sora cŕumelor. Brânca pe furcă a încălecat, 10 La Marea Négră a plecat. Brânca după furcă a alunecat, Brânca în Marea Négră s'a l'necat. Cum se topește spuma de mare Și roua de sóre, 15 Așa să se potolască Viforul, durerile, Junghurile, Țeapa, Săgetăturile, 20 Cuțitele, Fiorurile de la (cutare). Și să plece brânca,	In marí vâi, In vâi corobâi, 25 Acolo să hodinéscă, Acolo să prândiască, Și pe cutare să'l lase, Curat, luminat, Ca argintul strecurat, 30 In numele Tatálui și Fiului și [Sfintului Duch închinat. Acolo să stați, Că sînteți așteptate, Cu mese întinse, Cu pahare pline ; 35 Să mâncați, Să ospetați, Pe (cutare) să'l ȕertați. Că (cutare) nu știe a vė culca, Că (cutare) nu știe a vė scula, 40 Că (cutare) nu știe a vė prândi, Că (cutare) nu știe a vė odini, Și să'l lăsați curat, luminat, 43 In numele Tatálui și al Sfintu- [lui Duch închinat!

Rețetă: Se descântă cu furca în apă. Apa descântată se bea și se
udă partea unde e brânca.

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gherghina Dumitru Gâdea, din Saceni—Teleorman.

- Brâncă neagră,
Brâncă albă,
Brâncă turungie,
Brâncă cafenie,
5 Buba bubelor,
Muma cîumelor,
Tu, brâncă roșie,
Tu, brâncă turchéză,
Tu, brâncă albastră,
10 Tu, brâncă verde,
Tu, brâncă galbenă,
Tu, brâncă din sóre,
Tu, brâncă din ninsóre,
Tu, brâncă din mâncare,
15 Tu, brâncă din sculare,
Tu, brâncă din lovituri,
Tu, brâncă din întâlnituri,
Tu, brâncă din șoimane,
Tu, brâncă din cărare,
20 Tu, brâncă cu sóre sec,
Brâncă cu isbitură,
Brâncă cu vifor,
Brâncă cu rușită,
Brâncă cu izdat,
25 Brâncă cu cai negrii,
Brâncă cu cai albi,
Cu códele jugrăvite,
Cu córnelé poleite,
Inchideți ușele,
30 Astupați ferestrile
Și scoteți brâncele dela (cutare),
Din șale,
Din spinare,
Din ochi,
35 De supt ochi,
Din fălcă,
De supt fălcă,
Din óse,
De supt óse,
- 40 Din mădulări,
Din supțiori,
Din țite,
Din cosite.
Nu te 'ntinde,
45 Nu cuprinde,
Nu te lăți,
Nu te'nfrăți.
Ia-te după descântecul meu,
După buruțena ta,
50 După mâna mea.
Să vă duceți,
Să alergați,
Să vă 'mpecați,
Unde cocoș nu cântă,
55 Unde popă nu tócă,
Unde topor nu taie,
Unde fete mari còda nu im-
[pletește,
Unde casa nu se spoțește.
Acolo vă sînt paturile ;
60 Acolo vă sînt halaturile ;
Acolo vă sînt palaturile ;
Mesele vă sînt întinse,
Cu făclii aprinse,
Cu pahare pline
65 Să mâncați,
Să ospătați,
Să'mi prândiți,
Să mi-vé odiniți.
Iar pe (cutare) să'l părăsiți
70 Și să'l lăsați
Curat, luminat,
Ca argintul cel curat,
Ca orî-ce stricorat,
Ca Maica Precista ce l'a dat.
- Léc de mâna mea
Și de Maica Precista!

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Maria Năstase, din Romanești—Gorj.

- Plecă brâncă cu brâncoiu ei,
Amëndouî într'o cărôie.
Se întêlni cu Maica Precista
[în cale.
Maica Precista îi întrebă:
5 — Unde te duci, tu brâncă, cu
[brâncoiu în cărôie ?
—Ne ducem la (cutare) în cap,
[în creierî ;
- Să 'l săgetăm,
Să 'l junghiăm,
Să 'l cuțităm,
10 Să 'l umflăm,
Să 'l gâmfăm
Să 'l facem sânge și coptură.
—Indărăt, brâncă, cu brâncoiū
[de unde ai plecat.
Că Maica Precista vë oprește
15 Și cu glas din cer glăsuește :
— Să nu vë duceți la (cutare),
Creierii să-î dëtunați,
- Pe (cutare) să 'l săgetați,
Să-l junghiați,
20 Să-l cuțitați,
Să-l umflați,
Să-l gâmfati.
Ci, tu brâncă, să te duci în ale
[văi
In ale colobăi.
25 Brâncă îndată ce auđia
Și așa se mânia
Și veni și-și adună durerile,
Tôte umflăturile
Tôte junghiturile.
30 Și le adună
Și în sac le băgă
Și 'n gârlă se inecă.
Și pe (cutare) îl lăsă
Curat,
35 Luminat,
Ca argintul strecurat,
Ca Maica Precista ce l'a lăsat.

Rețetă: Se descântă cu furca de tors saū cu cuțit, în vin, oțet și cu usturoiū.

DESCANTEC DE BRANCA

(VARIANTA)

Cules de Ión Odor de la Păuna Moldovénca—Buzău.

- Brâncă albă,
Brâncă négră,
Brâncă roșie,
Brâncă vinetă,
5 Brâncă stacojie,
Brâncă conabie,
Brâncă din paie,
- Brâncă din gunôie,
Brâncă din rēcélă,
10 Brâncă din ferbințelă,
Brâncă cu trimes,
Brâncă cu umflătură, —
Ieși de la (cutare)
Din creerii capului,

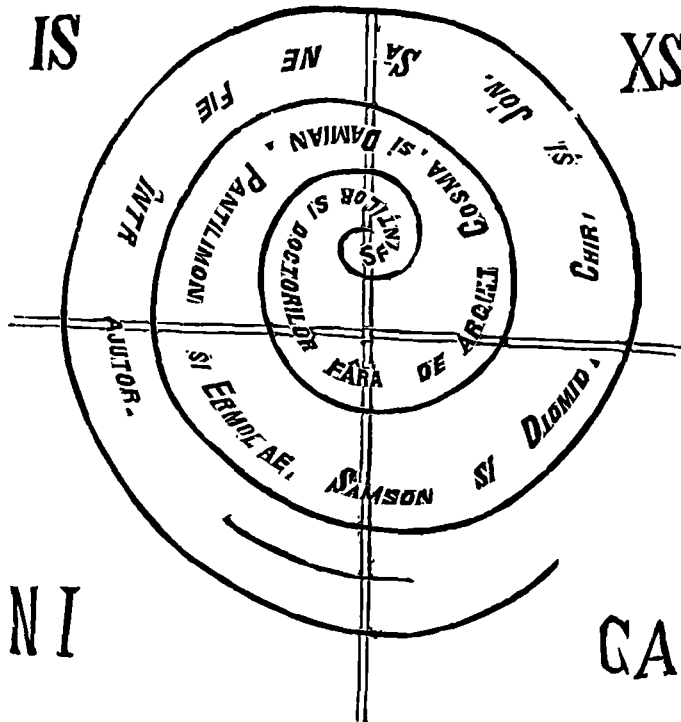
- 15 Din sgârciul nasului,
Din fața obrazului,
Din scăfărliele ochilor,
Din aușul urechilor,
Din vinele gâtului,
20 Din băerile inimei.
A plecat patru sfinți la vână-
[tore :
Sfintul Gheorghe, Sfintul Du-
[mitru, Sfintul Haralambie
Și Sfintul Mina.
La vânătoră a plecat
Și nimica n'a vânat,
25 Numa caii 'și-a 'nțepat.
Nicî nu 'i-a 'nțepat,
Nicî nu 'i-a durut,
Nicî n'a obrintit,
Nicî nu s'a spuzit,
30 Nicî n'a obrintit,
Nicî sânge n'a curs,
Nicî coptură n'a strîns.
- Așa și pē (cutare)
Nicî să nu 'l injunghie,
35 Nicî să nu se umfle,
Nicî să nu se obrintescă,
Nicî sânge să nu curgă,
Nicî coptură să nu strângă.
Sóre mare,
40 Sóre mic,
Sóre apune,
Sóre s'apune,
Sóre cu nouă-șeci și nouă dē
[zări,
Ia-ți zărili,
45 Ia-ți umflăturili,
Ia-ți junghiurili,
Durerile și
Brânca neșră de la (cutare).
Cum să řepune sórele dē pe cer,
50 Așa să se řepună tóte bólili
[de la (cutare)!
-

DESCANTEC DE BRANCA

Cules de Chr. N. Țapu dintr'o copie de la Pr. Gh. Popescu, din comuna Runcu, luată de la Pr. Sandu, decedat în etate de 93 ani în comuna Gemenea—Dâmbovița.

Veți acest descântec și figura și în cartea doctorului Ionessu Buzău : «Medicina Familiei».

(eratic) ūēt ūlubor etatănās ād enmōD

ād ās tārādñî ūircs et tārādñî ācnârB

Rețetă : Se scrie întocmai pe o bucată de hârtie, se unge cu miere peste care se pune puțin piper și foarte puțin ardei și se aplică pe partea bolnavă. În lipsă de miere se pune malaiū îmuiat în rachiū de drojdie.

DESCANTECE DE IZDAT

DESCANTEC DE IZDAT

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Anca, din comuna Măgurele—Teleorman.

— Tu, izdatule, Impăratule, Spurcatule, Săgetatule,	Nu mânca. Fugi, sângeratule,
5 Aî plecat, Ca un turbat Să ție ȃilele la (cutare). Nu le lua, Ci du-te la casa ta.	15 Spurcatule, Și du-te la casele tale. Acolo să beî, Acolo să mănâncî, Și să locuiești,
10 Acolo să beî, Acolo să mănâncî. La (cutare) nu bea,	20 Și pe (cutare) să'l lecuiești. Și să'l lași curat, Luminat, Ca roua din câmp, Ca de Maica Precista lăsat.

Rețetă: Se descântă în apă neîncepută cu fir de busuțoc, cu crucea și cu tămăie și se ȃic la sflrșitul descântecului, cuvintele:

Cu mătura te-am măturat,
Cu tămăia te-am tămăiat,
Cu crucea te-am depărtat,
Cu limba te-am descântat;
Și pe (cutare) l'am lăsat,
Curat,
Luminat,
Ca de Maica Precista lăsat.

Apa descântată se bea de cel bolnav și o parte din ea se aruncă în vîful unui par de gard și se ȃice cuvintele:

Cum se spală parul ăsta de plôie și de vînt,
Așa să se spele (cutare) de izdat.

DESCANTEC DE IZDAT

VARIANTA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Stana Reșică, din Drăgănești—Teleorman.

Tu izdate, Spurcate, Blestemate, Nu mugi ca boă, 5 Nu râma ca porcu, Nu rugea ca cânele. Tu să ieși cu durerile, Cu junghîurile, Cu cuțitele, 10 Cu durimele, Cu usturimele de la (cutare), Din mână, Din picere, Din rinichî,	15 Din mădulere, Din pleópele ochilor, Din auđul urechilor. Cum potolește vântu pămîntu, Așa să se potoléscă junghîurile 20 Icenelele, amețelele, Cuțitele, țepile, fărșelile, Greutatea, Reotatea de la (cutare). Și (cutare) să remâie curat, 25 Luminat, Ca stéua din cer, Ca roua din câmp, Cu ce măsa l'a făcut.

Rețetă: Se descântă de regulă pe corpul omului cu cuțitul și cu nițică sare.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Constantina Ion Rădoi, din Valea-cu-apă—Gorj.

— Tu izdate, Blestemate, Topsicate, Inveninate, 5 Turburate, Nu întinde, Nu cuprinde (pe cutare), Nu încindea, Nu cuțita, 10 Nu săgeta, Nu gâmfă, Nu umfla ; Că eă te voiă descânta,	Cu limbă curată, 15 Cu fața ridicată; Și te voiă curăța, Și te voiă spăla, Și în nouă-đecđ și nouă de ho- [tare te voiă arunca Și de pe trupul (cutăruia) te [voiă curăța, 20 De bóle și de dureri. Iar (cutare) să remâie curat, Luminat, Ca argintul stricurat, Ca stéua din cer lăsat.

Rețetă: Se descântă cu crucea, cu usturoi, praf de pușcă, oțet și tămâie de la bobotéză și busuoc de la stég. Se dă de băut și se unge unde-l dore pe bolnav.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Maria Năstase din Romanași—Gorj.

Mărine, nene Domn mare, Și ieși de la (cutare),— Din inima lui, Din ficații lui, 5 Din trupul lui. Și să ieși, să te duci la hăl , [de te-a mâncat, Să-î puî cap la cap, Cur la cur,	Ficați la ficați, 10 Inimă la inimă. Pe (cutare) să-l lași curat, lu- [minat, Ca stéua din cer, Ca roua din câmp, Ca argintul strecurat, 15 Ca Maica Precista ce l'a lăsat.
--	--

Rețetă: Se descântă în usturoi cu oțet, cu care se unge suferin-
dul la stomac.

DESCANTEC DE DOR DE INIMA

Cules de Chr. N. Țapu de la Ióna G. Purice din Bărbătesci—Vâlcea.

Ucigă-te crucea, vrăjmașe, De la biserică plecași, La icóne te-ai închinat Și draciî i-ai crăpat, 5 De la (cutare) i-ai luat, Cu junghurile, Cu cuțitele. Nu umfla, Nu gâmba, 10 Nu face carnea rea, Nu junghia, Nu cuțita. Și să te ei de la (cutare) ; Să plecî,	15 Să ieși : Din inimă, Din ficați, Din șale, Din măsele, 20 Din pictere, Din ósele de unde 'l dore. Eși, și du-te în munți scunși Și'n rădăcinile brașilor. Acolo să ședî, 25 Să locuiești, Pě cutare să 'l urăști, Să'l părăsești.
---	--

Rețeta: Se descântă cu sfinta cruce în apă, în care se bagă tămâie și usturoi. Din apa descântată se gustă de trei ori și se unge cu ea pe stomac.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Dumitrana Dumitru Stoica, din Rogojelu—Gorj.

Crăpți izdate, Blestemate. De la inima (cutăruia) să pleci; Și te du în codelle mărilor, 5 În copitele cîutelor. Acolo să locuiești, Acolo să vâlcărești, Acolo să hodihești, De la inima cutăruia să fugi, 10 Că eu cu crucea te-am des- [cântat Cu cuțitu te-am tăiat, De la cutare te-am duhuit Și de la inimă te-am potolit.	Cum se potolește sórele în cer, 15 Vântul pe pămînt, Focul în cuptor, Oile în stână, Așa să se potolască dorul de la (cutare) Și să se ducă în codelle mărilor. 20 În copitele cîutelor, În cónelle cerbilor, În rădăcinele brașilor. Acolo să hodruască, Acolo să prândască, 25 Pe cutare să'l părăsască.

Rețetă : Se descântă în apă cu crucea și cu cuțit cununat sau găsit.
Apa descântată se bea și se, udă cu ea.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Dumitra Răducan—Mărgoiu din Urdarii-de-jos—Gorj.

Tu izdate, Blestemate, Mută-te, Strămută-te : 5 Din cap, De la inimă, Din sgârcul nasului, Din fața obrazului, Din bășerile inimei. 10 Du-te în codelle mărilor,	Acolo să-ți faci casă, Acolo să-ți faci masă, Légăn de mătase. Acolo să te aciuezi, 15 Acolo să 'mpuiezi. (Cutare) să rămăte curat și lu- [minat, Ca argintul stricurat, Ca Maica Precista lăsat.

Rețetă : Se descântă cu fir de mătură și se dic cuvintele : «Cum se mătură cu mătura toate gunoăele, așa să se măture, să se curățască izdatul

de la cutare ; că eă izdate, blestemate, cu mătura te-am măturat, cu tã-
mãfa te-am tãmãfat și te-am trimes la Vadul lat.

Că eă izdate
Blestemate,
Cu mătura te-am măturat,
Cu tãmãia te-am tãmãfat,
Și te-am trimes la Vadul lat.
Amin, Maică Sfintă Mãrie,
Leac din mãna mea sã fie !

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Maria Marin Colțatu din Scrioștea—Teleorman.

<p>Fugă negor Din rãzor, Și tu izdate, Blestemate ; 5 Că la cutare nu e loc de mórte E loc de tãrg, De bisericã, De cruce Și de tãmãie. 10 Ce e cutãruia sã nu mãi fie !</p>	<p>Că eă cu limba te-am descãntat Cu crucea te-am depãrtat, Cu tãmãie te-am tãmãfat, Cu cuțitu te-am strãfigat, 15 De la cutare te-am depãrtat. Și (cutare) a rãmas Curat, Luminat, Ca Mãca Precista lãsat.</p>
--	---

Rețetã : Se descãntã în apã cu crucea, cu un cuțit și cu tãmãie d'a mare, de la bobotãzã. Apa descãntatã și amestecatã cu tãmãie se dã bolnavuluí de bea.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Bãlașa Petru Sãceanu din Rovinari—Gorj.

<p>Fugă izdate, Blestemate ; Cã crucea te bate, Cã nu-í loc de tine ; 5 Și e loc de cruce, De bisericã și de tãmãie. Vițã de vie tãiatã Cap de șerpe vindecat, Du-te unde cocoș n'a cântat, 10 Du-te unde popã n'a tocat,</p>	<p>Du-te unde cãine n'a lãtrat. Și ieú izdate din inimã, din fi- [caț], Tu izdate cu leóica, Cu sburãturóica, 15 Eșí și du-te în córnela cerbilor, In pãdúrí, Pe supt buturí. Acolo sã locuieștí, Acolo sã vãcuieștí,</p>
---	---

20 Și pe cutare să'l ȳerți
 Și să'l părăsești.
 Și el să rămăie curat,
 Ca de D-ȳeu lăsat.
 Și când oi afla că te-oi în-
 [tórce

Cu crucea te-oi depărta,
 25 Cu tămăia te-oi tămăia,
 Cu cuțitul te-oi cuțita,
 De la cutare te oi depărta.

Rețetă : Se descântă cu tămăia în apă, cu crucea și cu cuțit. Apa descântată o bea cel bolnav.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Simina din Gresia—Teleorman.

Tu izdate,
 Blestamate,
 Ai fost trecător din nouă sate
 [trecător.
 Dar să mergi la pas de lup,
 5 La cap de ghigean.
 Că eu cu crucea te descântam,
 Cu tămăia te tămăiam,
 De la cutare te depărtam.
 Și să te duci unde popă n'a
 [tocat,
 10 Glas de voinic nu s'a auțit,

Fata mare cosița n'a 'mpletit.
 P'o capră neagră te-am aruncat,
 Intr'un vîrf de munte te-am
 [aruncat.
 Dar sf. Ioan nouă inger tri-
 [metea,
 15 Din munte o dărâma
 Fără cuțit l'a tăiat,
 Pe izdat l'a depărtat.
 Fără sare o săra
 19 Și tóte bólele de la (cutare) le
 [depărta.

Rețetă : Se descântă cu crucea asupra celui bolnav precum și cu tămăie (de la boboteză) cu care se afumă bolnavul.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Catrina Ióna Ursu din Urdari-de-sus—Gorj.

Fugi izdate,
 Blestamate,
 Că aici nu e loc de mórte,
 Ci e al tămăi și al crucii.
 5 Și când se împreună cur de urs
 La cur de lup,
 Atunci să se maiz izdeze (cutare);
 Atunci, nici atunci.
 Și ieși necurate,

10 Blestamate:
 Din inimă,
 Din plămâni,
 Din ficați,
 Din rănunchi,
 15 Din creferii capului,
 Din sgârcul nasului,
 Din fața obrazului.
 Și te du, unde popa nu tócă,

Unde păsărică' nu ciricăie,	25 Cu pahare pline.
20 Unde vacă nu rage,	Să mâncați, să bspetați,
Unde topor nu taie,	Pe (cutare) să'l ȳertați.
Unde cocoș nu cântă.	Și să'l lăsați curat, luminat,
Că acolo v' sînt pregătite	Ca argintul din stricurat,
Mese întinse,	30 Ca Maica Precista lăsat.

Rețetă : Se descântă cu crucea, cu cuțitul și cu tămâie de la Bobotează în apă neincepută.

DESCANTEC DE IZDAT

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Maria Mataka Ciurea din Urdari-de-jos--Gorj.

Cap de găligan,	La genuchy de fier,
Gospodi po milo,	10 Gospodi po milo,
Cruce luminată,	La talpe de oțel,
Gospodi po milo,	Gospodi po milo.
3 Cruce de argint,	Descântecul de la mine
Gospodi po milo,	Și leacul de la Maica Precista.
La inimă de vidră,	
Gospodi po milo,	

Rețetă : Se descântă pe corpul celui bolnav, cu crucea și cu un cuțit găsit sau cununat.

DIFERITE DESCANTECE

DESCANTEC DE OFTICA

Cules de Chr. N. Țapu de la Maria Predi, din comuna Barbătești—Vâlcea.

- Ieși, oftică, de la cutare,
Nu întinde,
Nu cuprinde,
Nu umfla,
5 Nu gâmfă.
Ieși oftică din bere,
Din inimă rea,
Din dușmănie,
Din cértă,
10 Din așteptare,
Din dragoste,
Din cărare,
Din mâncare,
Din pișare.
15 Tu oftică cu lucru vrăjmășesc
Să ieși de la (cutare)
Din piept,
Din spate,
Din ósele tóte.
20 Tu, oftică, din nouă-decî și
[nouă de feluri de oftică,
Pe cutare la inimă de ce'l a-
[pucl ?
Și 'l-a' luat fómea
Și puterile
Și l'a' supțiat
25 Și l'a' fârșit.
Deochetura cu sóre sec,
Sórele a răsărit,
Oftica din pŕeptul cutăruia a
[pŕerit ;
Sórele a scăpătat,
30 Oftica din pŕeptul cutăruia a
[secat.
- A secat cu fărșala
Și cu năplăiala.
Ieși, oftică, că-ți tai buzele
Și 'ți tai picíóarele
35 Și 'ți tai măinele
Și 'ți tai ghiarele
Că tu ghiarele le-a' întins,
Pe cutare de inimă l'a' cuprins.
De inimă l'a' apucat,
40 L'a' fârșit,
L'a' năplăit,
l'a' luat,
Și 'l-a' furat,
Fómea și gréța
45 Și năplăiala.
Eú nu clocănesc,
Nu bocănesc,
Ci inima cutăruia 'o plămădesc
Fómea lui,
50 Setea lui
Putere,
La putere,
Sănătate,
La sănătate,
55 Virtute,
La virtute.
Cum se plămădește aluatul în
[căpisterie,
Fagurul de mŕere,
Și copilul în muŕere,
60 Varđa în grădină
Cașul la stână,
Oul în găină,
Para 'n pŕ,

Măru 'n măr,	La putere,
65 Pruna 'n prun,	Sănătate,
Aluna 'n alun,	80 La sănătate,
Vițelu 'n vacă,	Vîrtute
Mânzu 'n îapă,	La vîrtute.
Zarzăna 'n zarzăn,	Să rămăie cutare spălat,
70 Pîersica 'n pîersic,	Curat și luminat,
Vișina 'n vișin,	85 Ca roua din câmp,
Nuca 'n nuc,	Ca stéua din cer,
Strugurile în viță,	Ca argintul cel curat,
Castravetele 'n vreji,	Ca orî-ce stricurat,
75 Usturoiu în răzor. —	Ca Maîca Precista ce l'a dat.
Așa să se plămădescă inima	
[cutăruța).	90 Lécul din descântecul meü,
Putere	Și cu puterea lui Dumneđeü !

Rețetă : Se descântă cu un cuțit cununat și cu trei linguri în apă neîncepută, curată, de la isvor și se fierbe într'o ólă nouă. Apa, după ce s'a fiert, se pune într'o strachină mare (cenac). Se caută, și se ia o ólă nouă în care nu s'a fiert nimic și se pune în cenacul cu apă fierbinte cu gura în jos. Dacă óla răsturnată înghite apa, se țice că bolnavul are leac și, din contră, dacă óla răsturnată cu gura în jos nu înghite din apă, bolnavul nu mai are léc. Se ia acea ólă aburită și se pune la gura bolnavului, care trebuie să înghită de câte trei orî aburul din ólă. Se repetă acésta pêne de nouă orî. Se ia apoi apă ferbinte, se amestecă cu candel, tãmăie négră, unt-de-lemn, și se dá din acea apă amestecată ca să bea bolnavul de nouă orî câte trei linguri, — bine-înțeles la fie-care descântec câte trei linguri. După ce bolnavul a fost aburit la gură, se ia óla aburită și 'i se pune la linguréua pîeptului, unde se ține câte-va minute. Se face apoi o turtă mică de făină, și când se frămăntă se și descântă, repetându-se vorbele de mai sus. Turta făcută și cóptă se înțepă cu acul, repetându-se cuvintele următoare :

Nu înțep turta,
 Ci înțep oftica de la (cutare).
 Am înțepat'o,
 Din inima (cutăruța) am spart'o.
 5 Cóptă a fost,
 În pămînt am trîntit'o,
 Din inima (cutăruia) am mânat'o,
 Din rădăcină am secat'o,
 Din mijloc am smintit'o,
 10 Din vîrf am vestejit'o !

Se dá mijlocul păinei—mîedul—bolnavului ca să-l mănance, iar marginele și cojile turtei de păine se aruncă la câini și la porci, ca o oftică porcescă, cânescă, țigănescă și ovrefască ce este.

DESCANTEC DE FRIGURI

Cules de Chr. N. Țapu de la Cons'tantina Ioan Radoi din Valea-cu-apă—Gorj.

Frigurî rusești,	Și 'n nouă-deci și nouă de ho-
Frigurî nemțești,	[tare vă voiû mâna,
Frigurî porcești,	10 Și pe trupul (cutăruia) nu vă
Frigurî de la amiadî,	[voiû măi lăsa.
5 Frigurî de la chindie,	Și (cutare) să rămână,
Eû pe (cutare) il voiû spăla,	Curat, luminat,
Și 'l voiû curăța,	Ca stéua din cer lăsat.
Și 'n frigurî nu 'l voiû măi	
[lăsa,	

Rețetă: Se descântă cu fir de mătură în apă neincepută și în aluat amestecându-se cu bóbe de tămâie. Cu apă descântată se udă cel bolnav și firul de mătură, aluatul și tămâia se dau pe apă și se ȃic cuvintele :

«Pe apă le-am dat,
Și pe (cutare) l'am spălat».

DESCANTEC DE ISBITURA

Cules de Chr. N. Țapu de la Badea Voica Stirbu din Drăgșani—Teleorman.

Mă sculaî Joî de diminéță,	10 Pe(cutare) peste ochi'l'a plesnit.
Pe rouă, pe cétă,	Și luaî lopata și râniî
Și plecaî pe potecă neumblată,	Cu târnu il târnuîl,
Pe cétă neridicată	Cu mătura il măturaî,
5 Și mă întâlniî cu un om roș,	Și cu fulgul il limpeđiî.
Cu calu roșu,	15 Să remâie (cutare) curat
Cu frêu roșu,	Ca póla Sfintei Mărie
Cu tóte haînele luî roșiî.	
Palma bici a făcut	Leac să-î fie!

Rețetă: Se descântă cu mâneca cămășiî pe ochiul bolnavului și tot cu mâneca cămășiî il șterge la ochiul care'l dóre.

DESCANTEC DE ISBITURA

(VARIANTA)

Cules de Christu N. Țapu de la Baba Stana Reșică, Drăgănești—Teleorman.

Copită copităriță, Cal negru din picior te lepădă Pe (cutare) peste ochi il isbiși, Și leacul că Ț-l găsiți ; 5 Cu fulg negru te ricăii Cu busuțoc te limpezi, Cu fir roșu turburarea o scosei, Junghurile, cuțitele, usturimele Din vederea (cutăruia) le scosei. 10 Cu lopata toate durerile le ven- [turai	Cu mătura le măturai, In cornele cerbilor le aruncai. Cum potolește vântu Pământul, 15 Așa să se potolască durerile, Junghurile, cuțitele de la (cu- [tare) ; Iar (cutare) să rămâne curat, Luminat, Ca ziua ce l'a dat.

Rețetă : Se descântă în apă cu busuțoc și cu fir de mătură. Cu apa se stropește la ochi.

DESCANTEC DE TRANJI

Cules de Chr. N. Țapu de la Flórea Saracinóia, din Roșia—Gorj.

Descântecul meu Lécu lui Dumneđu. Cât o sta un părcălab în raiu, Atât să stea trânjii la (cutare). 5 Cât o sta un popă în raiu Atât să stea trânjii la (cutare). Cât o sta o smeóică în raiu, Atât să stea trânjii la (cutare). Cât o sta sburăturoi cu sbu- [răturoica în raiu	10 Atât să stea trânjii la (cutare) Cât o sta ovreiu cu ovreica în [raiu Atât să stea trânjii la (cutare). Cât o sta o curvă cu doi frați [în raiu, Atât să stea trânjii la (cutare). 15 Cât o sta o fermecătoare în raiu Atât să stea trânjii la (cutare).

Rețetă : Se descântă în ólă cu apă, cu boji și cu fir de păr, și toate acestea se pun la coș, unde se usucă de fum, și dacă se usucă bine se usucă și trânjii.

DESCANTEC DE TRANJI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Flórea Stancu Slăbescu, din Nanov—Teleorman.

Șoricie, buruřenă mare	Și să tămădușești.
Și mai mare	Șă-ı secı tóte vinele,
De cât tóte buruřenile,	Tóte durimile.
Nu te-am luat de vr'o bere	15 Tóte usturimile.
5 De vr'o mănăcare,	Și să remăte (cutare) curat și
Ci te-am luat să lecușești pe	[luminat
[(cutare).	Ca stéua din cer
D'o avea trănji, d'o avea trăn-	Ca roua din câmp,
[jócă,	Ca argintul stricurat,
D'o avea neg, d'o avea bubă,	20 Ca maică-sa ce l'a fapt.
D'o avea nouă-șecı și nouă de	
[felurı de bubă ;	Descântecul meü
10 Ce fel de bubă o avea,	Leacul de la Dumneșeü !
Să te milostivești,	

Reșetă : Se descântă în șoricie albă și galbenă. Se amestecă cu unt alb și se unge cel ce are trănji. Acest medicament usucă rana și buba, pêne când se face o gaură. După aceia se face o alifie care crește carnea, compusă din tămăie, unt, seü de óie și céră. Cu acéstă alifie se unge bolnavul la rană pêne când carnea crește la loc.

DESCANTEC DE BOALA COPIILOR

Cules de Chr. N. Țapu de la Ilie Cazan, din Didești—Teleorman.

Dracu cu drăcóica,	Și l'a zăpăcit,
Dıavolu cu devolóica,	Mınțile ı le-a luat ;
Cu vėntu turbat,	Dracu nu l'a lăsat,
S'a amestecat.	10 Indărăt la el s'a întors,
5 In țară a plecat,	Și la zobit,
Și pe (cutare) în cale l'a in-	Și la zăpăcit.
[tálnit,	

Reșetă : Se descântă cu ață de cânepă ; se mėsórá capul cu ea și se aruncă la un mormint saü la un hotar. Se ıa apoi céră de roı fugit și se amestecă cu unghiile omuluı ce suferă d'ășa bólă ; se mai ıa și pėru din cap, din gene, din sprăncene, din cėfă și tóte acestea se ingrópă la un hotar saü la un mormint. Se ingrópă mutește, și tot mutește vine pêne acasă cel ce le-a ingrópă și trebuie să nu vorbescă cu nimenı.

DESCANTEC DE BOALA COPIILOR

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Bălașa Petre Săceanu, din Rovinari—Gorj.

Se bagă nouă pîetre și marmură pe măduva unui os părăsit și se bagă unghiile de la mîini și de la picîore, de la bolnavul care suferă de atare bolî și se ingrîpă acel os la un hotar, în timpul nopței și se dic cuvintele :

«Cum s'a hotărit hotarul ăsta,
Așa să se hotărăscă bóla devoléscă după trupul (cutăruia),
Și cum s'a părăsit osul ăsta de tóte cîorile și de tóte hoiturile,
Așa să se părăsescă bóla după trupul (cutăruia)».

Apoi se ia din unghiile tăiate de la mîini și de la picîore și se bagă într'o nucă cu nouă feluri de mătase și se dic cuvintele :

«Când s'o mai împreuna grec cu grec,
Atunci să mai aibă (cutare) bóla devoléscă».

Se ingrîpă nuca în malul unui riú și se dic vorbele :

«Când s'o mai împreuna malul ăsta cu cel-alt,
Atunci să mai aibă (cutare) bóla devoléscă».

După aceea se ia nouă feluri de mătase și se pun în gura unei brósce și se bagă brósca cu mătasa și cu unghiile într'o ólă nouă și se ingrîpă la un hotar și se dic cuvintele :

«Când s'o mai împreuna olar cu olar,
Și o mai face tîrg de óle,
Atunci să mai vină bóla devoléscă la (cutare)».

DESCANTEC DE MATRICE

Cules de Chr. N. Țapu de la Oprea Șerban, din Drăgănești—Teleorman.

Să se compare acest descântec cu cel de «Mătrice» din Colecția D-lui G. Dem. Teodorescu, pag. 379 colóna I, sus.

Tu, mătrice, mătrăgună,
Capră roșie te făcuși,
Sus în munte te suiși,
Și cîobaniî te aflară,

5 Te luară,
Te tălară,
Fără cuțit te tălară,
Fără foc te friperă,

Fără sare te mâncară,	In córnel cerbilor te aruncaî.
10 Fără c... te c. .	Tóte junghîurile de la (cutare)
Eú cu mătura te măturaî,	[le adunaî.
Cu lopata te vënturaî,	15 Şi în Marea Négră le aruncaî.

Reţetă: Se descântă la buric cu fir de mătură şi se adaugă cuvintele: «Cum mătură astă mătură tóte gunóiele, așa să se măture durerea, mătricea, junghîurile de la (cutare).

DESCANTEC DE MATRICE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țăpu de la Badea Voicu Ştirbu, din Drăgşani—Teleorman.

Pe ăl munte mare roşu.	Mătricea mătrăguna,
Alérgă o capră roşie,	10 S'o cace (cutare),
Un cîoban roşu o prinde,	Verde ca Iedera
ŞI-o taie cu un cuţit roşu	Şi négră ca păcura ;
5 ŞI-o mănâncă fără gură, —	Şi cutare să rămâie curat,
Nesărată,	Luminat,
Nepiperată,	15 Ca Maica Sfânta Marie,
Neardeiată.	Léc să-î fie !

Reţetă: Se descântă cu cuţitul pe corpul omului şi în apă. Cu apa se udă bolnavul pe corp, bea din ea şi o parte se lepădă pe par de gard, ȃicându-se: «Cum se scurge apa în par, așa să se scurgă durerea de mătrice de la (cutare), şi cum limpeleşte apa tóte pĕtrile şi tóte mǎlurile așa să se limpeleşcă şi să se curăţescă (cutare) de mătrice».

DESCANTEC DE MATRICE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țăpu de la Anca Vrăjitoarea din comuna Măgurele—Teleorman.

Căpricică,	Fără cuţit te tăia,
Turturică,	Fără sare te săra,
In vĕrf de munte suită,	Fără gură te mnăca,
Vĕnătorîi te vedea,	Fără c... te c...
5 Fără puşcă te'mpuşca,	10 Mătrice cu bubă,

Mătrice cu dălac,	Cu sticnituŕi, —
Mătrice întâmpinată,	Eŝi de la (cutare),
Mătrice de judecată,	20 Din creŕeriŕ capuluŕ,
Lovitură cu tăŕeri,	Din sgârciul nasuluŕ,
15 Cu ŕepi,	Din faŕa obrazuluŕ,
Cu săgeŕi,	Din grumajul gâtuluŕ,
Cu vërsături,	24 Din aŕa buriculuŕ.

Reŕeta : Se descântă în apă cu sare ŝi cimbru ŝi se dă de bea ŝi se mânjeŝte la buric copilul mic. Se mai descântă la copiii mici ŝi în lapte din ŕiŕa femeiei.

DESCANTEC DE MATRICE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ŧapu de la Neaga Zamfira Gheorghe, Butculesci—Teleorman.

Mătrice albă,	10 Pe lopată te am luat,
Mătrice galbenă,	Ŧi 'n Dunăre te-am aruncat.
Nu te bate ca peŝtele,	Cu crucea te-am gonit.
Nu te 'ntinde ca ŝarpele.	De la (cutare) te-am pornit.
5 Te-aŕ întâns,	Cu cuŕitu te-am tăfat.
Pêne aŕ cuprins pe (cutare);	15 De la (cutare) te-am mutat,
Te-aŕ bătut,	Ŧi pe (cutare) să'l laŝi curat,
Pêne aŕ fârŝit pe (cutare).	Luminat,
Ŧi te-a aflat Neaga descântă-	Ca Dumneŕeu ce l'a lasat.
[tóra.	

Reŕeta : Se descântă cu sare, cuŕit, etc. La copiii mici se descântă cu piciorul peste stomacul copiluluŕ ŝi se fac rescruŕi cu piciorul.

DESCANTEC DE MATRICE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ŧapu de la Maria Marin Colŕatu, din Scrióstea—Teleorman.

Mătrice mătrăgună,	Luminat,
Capul pe (cutare) 'l adună,	Ca stéua din cer,
Inima i-o săgeta.	10 Ca roua din câmp,
Cu scuŕpatu scuŕpam,	Ca aurul suflat,
5 Cu limba te descântam,	Ca ori-ce strecurat,
Ŧi de la cutare te depărtam,	Ca Maŕca Precista lăsat.
Ŧi cutare rămânea curat,	
-

DESCANTEC DE GALCI

Cules de Ión Ionescu de la Stana D. Lungoci, Oprisor—Dâmbovița.

Să se compare acest descântec cu cel «de gălci» din colecția d-lui G. D. Theodorescu pag. 379 colóna I.

Gâlcilor, Mostofâlcilor, La bălci plecarăți, Plecă una, 5 Plecă două, Plecară trei, Plecară patru, Plecară cincî, Plecară șese, 10 Plecară șapte, Plecară opt, Plecară nouă, Plecară dece. Se întorseră nouă, 15 Se întorseră opt, Se întorseră șapte, Se întorseră șese, Se întorseră cincî, Se întorseră patru,	20 Se întorseră trei, Se întorseră două, Se întorseră una, Se întorse nici una. Și rămase copilul curat, lu- [minat, 15 Ca argintul cinat, De Maica Precista lăsat. Gâlcile, Mostofâlcile, Trei babe le pădăia. 30 Lupii veni ră Și le speriară. Una nu vedu, Una nu auđi, Una nu putu. 35 Lupii le máneară, Gâlcile din gâtul lui (cutare) [secară.

Rețetă: Femeia care descântă de gălci pune degetul pe gât—unde sunt gâlcile—și le trage, le fărâmă, ungându-le cu unt-de-lemn și repetă cuvintele de mai sus.

DESCANTEC DE GALCI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu.

Gălcă cât oul,
Gălcă cât boul,
Gălcă cât aluna,
Gâlca cât minciuna,
Să nu mai rămăie nici una.

Rețetă : Descântătorea trage vinele gâtului, ungându-le cu unt-de-lemn și repetă cuvintele de mai sus. Adesea-orî se face o pastă de aluat môle, se unge cu unt-de-lemn și se lîgă la gât ca să îmôie umflătura.

DESCANTEC DE GALCI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu.

Voî gâlcilor,
 Motâlcilor,
 Plecarăți pe câmp,
 Una orbă,
 5 Alta șchiopă,
 Una surdă,
 Alta mută.
 A orbă nu vîdu,

A șchiopă nu putu merge,
 10 A surdă nu auđi,
 Și a mută nu putu da chiot,
 Lupu veni și vî luă;
 Și (cutare) rêmase curat,
 Luminat,
 15 Ca argintul strecurat,
 Ca Maica Precista ce.l'a lăsat.

Rețetă : Descântătorea trage vinele gâtului, ungându-le cu unt-de-lemn și repetă cuvintele de mai sus. Adesea orî se face o pastă de aluat môle, se unge cu unt-de-lemn și se lîgă la gât ca să îmôie umflătura.

DESCANTEC DE GALCI

Cules de Chr. N. Țapu, de la Ióna Cálniceanu, Costești—Vâlcea.

Gâlcile,
 Motofâlcile,
 Pune-ve-ți pî sîcure,
 Să vî duceți la pădure.
 5 Sîcurea să vie,

Gâlcile să remăie ;
 Să remăie (cutare) curat,
 Luminat,
 Ca argintul de curat,
 10 Cum Maica Precista l'a lăsat.

Rețetă : Se descântă, trăgînd gâlcile cu degetele muțate în unt-de-lemn.

DESCANTEC DE OBRINTÉLA

Cules de Chr. N. Țapu, de la Preda Radu Gudină din Didești—Teleorman.

Am plecat p'un câmp negru cu doi boi negri ; c'un plug mare negru. Araș un loc de meiu negru ; făcuș niște meiu mare negru ; il secerăș cu niște seceri marș negre meiu negru ; il făcuș sнопi marș negri și niște clăi marș negre ; il puseș într'un car mare negru și'l aduseș într'o arie mare négră și 'l treierăș cu niște caș marș negri ; il vânturaș cu niște lopești marș negre ; il puseș într'un car mare negru și'l aduseș într'o arie mare négră și'l treierăș cu niște caș marș negrii ; il vânturaș cu niște lopești marș negre ; il puseș într'un car mare negru ; il duseș la o móră mare négră ; plecaș prin sate marș negre ; strigaș la mălaș negru de meiu negru de vênđare, că e bun de obrintéla.

Cine'l lua
Cîungea ;
Cine'l vedea
Orbă.

- 5 Junghîurile de la (cutare) se potolă ;
Și (cutare) rămănea
Curat,
Luminat,
Ca argintul stricorat,
10 Ca Mașca Precista ce l'a lăsat.

Observare : Obrintéla fiind o umflătură, care înegrește ptelea, o învinețește, — de aceia babele în descântecul lor întrebuinteză cuvintele : meiu negru, câmp negru, plug negru, boi negrii etc.

Rețetă : Se descântă în meiu, se amestecă cu oșet și se pune pe bubă.

DESCANTEC DE OBRINTÉLA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu, de la baba Nașa, din Alexandria—Teleorman.

A luat un topor mare negru și s'a dus la o pădure mare négră. A tăiat (cutare) un lemn mare negru, a făcut un plug mare negru, a arat un loc negru mare, a semănat grău negru mare, l'a secerat cu două seceri negre marș, l'a pus în două saci negri marș, l'a pus într'un car negru mare, l'a dus la o móră négră mare. L'a măcinat și l'a dus acasă, toate durerile și junghîurile de la (cutare) se alinară.

Rețetă : Se descântă de nouă ori acest descântec cu un dumaticat de pâine, sare și usturoi.

DESCANTEC DE OBRINTÉLA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la baba Voica Știrbu, din Drăgășani—Teleorman.

Plecară două ómenī marī negri, Cu douē securī marī negre. Merserē într'o pădure mare [négră, Să facă un plug mare negru, 5 Să are un loc mare negru, Cu douī boī marī negri, Să semene niște meī mare [negru.	Meīul negru nu e bun de mân- [care, Ci e bun de obrintélă, 10 Să'l puē (cutare) la obrintélă. Cum se seceră meīul și se [stränge Și se treieră și se vântură, Așa să se vânture și să se se- [cere și să se treiere tóte dure- [rile, obrintelile de la (cutare).

Rețetă : Se descântă în meīū, ce se încăldește într'o tigaie prăjit cu untură și se pune la buba obrintită.

DESCANTEC DE OBRINTÉLA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Oprea Șerban și Stanca Reșica, din Drăganesti—Teleorman.

A se vedea o variantă «de obrintire» în colecția «Descânțece» a d-lui S. Fl. Marian, pag. 153.

Peste o mare négră, Sbíeră o óie négră ; Peste un câmp negru Lătră un căine negru, 5 Dă un cġoban negru chiot. Tăcu óia din sbíerat, Căinele din lătrat, Cġobanul din chiotit, Să trecă (cutăruīa) de obrintit. 10 Cum potolește vântul pămīn- [tul, Cum se potolește musca în roī, Sórele în cer,	Ómeniī în sat, Și căniī din alătrat, 15 Așa să se potoléscă junghīu- [rile, Cuțitele, usturimile, Rėutatea, greutatea, Fărșala, amețéla, de la (cutare). Și (cutare) să rămāte curat, [luminat, 20 Ca Sfīnta Maria ce l'a lāsāt. Descânțecul de la mine, Leacul de la Dumneđeū.

Rețetă : Se descântă în oțet și se stropește la bubă pe locul unde e obrintit.

DESCANTEC DE NAJIT

Cules de Chr. N. Țapu de la Balașa Săceanu, Rovinari—Gorj.

A ce compara cu descântecul «de năjit», din colecția d-lui G. D. Teodorescu pag. 380.

Fugî, năjite, Vâjite (de la cutare): Din urechi, din nas, Din crieru capului, 5 Din sgârciul nasului, Din gingii, Din dinți. Nu'l săgeta pe (cutare), Nu'l fulgera, 10 Nu'l cușita, Nu'l bolnăvi, Nu'l trândăvi, Și ieși și dute în codelle mărilor, În cornele cerbilor, 15 În copitele cîutelor.	Acolo să locuiești, Acolo să bolnăvești, Acolo să trândăvești. Că (cutare) nu te pôte cina, 20 Nu te pôte culca, Nu te pôte odini, Nu te pôte prânzi, Nu te pôte bolnăvi. Și (cutare) se remâne, 25 Curat, luminat Ca argintul stricurat, Ca aurul suflat, Ca roua din câmp, Ca în ceasul născut, 30 Ca Maica Precista ce l'a făcut.

Rețetă: Se descântă în unt și se pică cu secerea încălđită în urechi.

DESCANTEC DE NAJIT

(VARIANTA)

Comunicată de M. Canianu—București.

Fugî, năjit, Precăjit. Că cu peria te-oî peria, La rădăcină îi seca, 5 La vîrf te-î usca, Și (cutare)	Remâne luminat și curat, Ca argintul strecurat, Ca Dumneđu ce l'a lăsat 10 Ca maică-sa ce l'a făcut. Ca sórele 'n senin. Ptiu! Amin.

Rețetă: Se descântă cu o perie cu care se perie cânepa. Și femeia sau bărbatul care descântă, tot dă cu peria pe locul unde se simte durerea. Se descântă numai în zile de sec: Lunî, Miercuri și Vineri, de trei orî de-arîndul și în fie-care zi de câte trei orî și la fie-care dată se spune descântecul de trei orî.

DESCANTEC DE SURDUMACI

Cules de Chr. N. Țapu de la Catrina Ióna Scurtu, din Urdarii-de-sus—Gorj.

Voï surdumacï, Turmacï, Să ieșiți, Să përiți, 5 Să muriți, Să plesniți de la (cutare): Din creșeri capuluï, Din fața obrazuluï, Din sgârçul nasuluï. 10 Și să vă duceți, Unde popă nu tócă,	Unde păsërică nu ciricăie, Unde rață nu macăie, Unde găscă nu gâgăie. 15 Pe spinï, Pe mărăcinï, V'am aruncat, Și voï surdumacï v'ați îmmuiat. Și pe (cutare) l'ați lăsat, 20 Curat, luminat, Ca argintul din strecurat Ca Maica Precista ce l'a lăsat

Rețetă: Se descântă cu óla cu linguri și cu un cuțit. Cu óla se aburește copilul în gură și la cap.

DESCANTEC DE SURDUMACI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Răducan Mărgoi, din Urdarii-de-jos—Gorj

Voï surdumacï, Vrăjmași, Căni, Păgâni, 5 Să ieșiți, Să përiți, Cum përe spuma de mare Și roua de sóre; Așa să përiți de la (cutare). 10 C'oți fi surdumacï cu trecătură, Cu isbitură, Cu râmnicură, Cu moroiu, Cu morólcă, 15 Cu strigoii, Cu strigólcă. Oți fi cu pãrerï,	Oți fi cu dureri, Oți fi cu umflătură, 20 Oți fi cu gâmfătură, Oți fi prin inimă, Pe supt inimă Și pîn cap Pe supt cap, 25 Pîn creșeri, Pe supt creșeri. Voï să ieșiți Și să vă duceți În ghenă foculuï nestins, 30 În valea adâncă, Unde cocoș nu cântă, Unde fată mare nu se plectănă, Unde urmă de secure nu e. Și (cutare) să remăie,

35 Curat, luminat,
Ca argintul strecurat,
Și ca aurul suflat.

Descântecul de la mine,
Lécul de la Maica Precista.

Rețetă : Se descântă cu óla cu apă fiertă cu șase linguri, cu pșep-tenul, făcălețul și cu cușitul. Copilul bolnav se aburesce cu óla la gură și în cap, repetându-se la fie-care aburélă descântecul de mai sus.

DESCANTEC DE MOLEȚI

Cules de Chr. N. Țapu de la Dina Petrana, din Satu Noú—Teleorman.

Moleșiți-vé, Colesiți-vé ; Voî să ieșiți de la (cutare), Cu frigurile, 5 Cu fiorurile, Cu rēcorile, Cu rēutatea, Cu greutatea, Cu fārșala 10 Cu amēțela, Cu moloșéla. Să ieșiți din creferiî capuluî, Din sgārčul nasuluî,	Din fața obrazuluî, 15 Din tóte încheșeturile, Din tóte mădulările. Că eú cu pșeptenele vé pșep- [tēnaî, Cu unt vé mușai, Cu limba vé descāntai, 20 Rādăcina v'o secaî. Pē cutare curat, luminat, il lāsai Ca stéua din cer, Ca roua din câmp, Ca mă-sa ce l'a făcut.
--	--

Rețetă : Se descântă în capul copiluluî cu pșeptene, unt și cu nouē vfermușî—moleți,—carî cresc în tārâte de făină de grâu, se omor în capul copiluluî. Se iaú și se ard pe foc, se piséză și se dá copiluluî bolnav, de-î bea în apă.

DESCANTEC DE MOLEȚI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Voica Anghel Țapu, din Roșioriî-de-Vede.— Teleorman.

Lamoste de la cocoșî, Lamoste de la cântatul coco- [șilor, Lamoste din rēvārșatul zorilor Lamoste din rēsăritul sóreluî, 5 Lamoste de la nimēđî, Lamoste din tótă điuă,	Să'l lāsai pe cutare, Să nu'l mai colesii, Să nu'l mai lāmostiți, 10 Să nu'l mai moleșiți, Ci să rēmāie curat, Luminat, 13 Ca Maica Precista ce l'a lāsai.
---	--

Rețetă : Se descântă cu vfermișori (moleți) în mólele capuluî. Se unge mólele capuluî copiluluî cu unt-de-lemn, sau cu unt topit de vacă în care se omorā vfermușii. Se pun într'o lingură cu apă și se daú de béut copiluluî.

DESCANTEC DE SPURCAT

Cules de Chr. N. Țapu de la baba Simina, din Gresia—Teleorman.

A fost un om roșu trecător, Din nouă sate viitor ; Și peste (cutare) a suflat Și toate bôlele 'i le-a dat. 5 Dar eă, spurcatule, necuratule, Uritule, colțatule, Te trimiteam în còdele șerpilor, In crăcile racilor, In țepile aricilor, 10 In fundul mărilor. Că cu vin și cu rachiū te-am [imbătat,	Cu tāmăie négră te-am tă- [māyat, Cu șar te-am însemnat, Cu piper te-am ardeiat, 15 De la (cutare) te-am alungat. La nouă cățele te-am trimis, Cățelile te-aū inghițit ; In cornele cerbilor te-am a- [runcat, In talpa iadului te-am băgat ; 20 In gura smeilor te vāram, Și de la (cutare) te gonfām.

Rețetă: Se descântă în vin amestecat cu rachiū, în care se pune și tāmăie négră și piper (bóbe), și puțintel usturoi. Se descântă în trei serī, Lunea, Miercurea și Vinerea-nòptea târđiū, pe vatra focului, uitându-se cu ochiī pîn coșul casei la o stea. Amestecul de rachiū și vin descântat se bea de cel bolnav în trei ȓile.

DESCANTEC DE INTAMPINAT

Cules de Chr. N. Țapu de la Oprea Șerban, din Drăgănești—Teleorman.

Eū fac biserică și cruce și le- [turghie, Intāmpinatu la (cutare) să nu [maī vie. Eșī dīavole de la (cutare) cu [mānie de cap, Cap de vicién, 5 Inimă de vidră. Să ieșī de la cap, Cap de vicién, De la inimă, Inimă de vidră, 10 De la picere, Cap de șérpe.	Să ieșī cu intāmpinăturile tale, Cu tālнитurile, Cu loviturile, 15 Cu frigurile, Cu fiorurile, Cu amețelile, Cu rēcòrile de la (cutare), Cu amețela, Cu zobela, 20 Cu fārāmătura, Cu fārșala. Să ieșī de la (cutare), Din creferiī capului, Din sgārciūl nasului,

- 25 Din fața obrazului,
Din toate mădulările,
Că eu cu tămâie te-am tămâiat,
Cu crucea te-am alungat,
- De la (cutare) te-am depărtat,
30 Cu apă te-am înecat.
Iar (cutare) a rămas curat,
Ca de Maica Precista lăsat.

Rețetă : Se descântă în apă cu tămâie și cruce. Apa se bea amestecată cu tămâie pisată.

DESCANTEC DE TIMPINATURA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Badea Voicu Știrbu, din Drăgșani —Teleorman

- La capul pământului,
E capul ursului ;
Și la capul ursului,
E capul lupului.
5 Cap de pară (foc),
Inimă de vidră,
Crăpî, drace,
- Ucigașe,
Că n'ăi ce face,
10 Că te-a bătut crucile.
Și cutare să rămâie curat,
Luminat,
Ca Maica Sfinta Mărie.
- Léc să-î fie!

Rețetă : Se descântă cu crucea în apă și pe corpul bolnavului.

DESCANTEC DE SFINTE

Cules de Chr. N. Țapu de la Ilianca Baranga, din Pesteana-de-sus—Gorj.

- Tu, apă mare,
Dómnă mare,
Cum ești mândră curătoare,
Să fii și limpețitoare.
5 Să limpețești pe (cutare) de bólă,
Din cele sfinte.
De o fi din cele sfinte,
Ele să 'și aducă aminte,
- Lécul să 'î-l aducă.
10 De o fi din Dumneșeș,
Dumneșeș să 'și aducă aminte,
Lécul (cutăruia) să i-l aducă.
De-o fi întâlnélă din resfinte,
Din vânturî, din dătăturî,
15 Din întâlniturî
Să iasă din trupul (cutăruia).

Rețetă : Se bea apă din locul acela, unde se întâlnesc două isvóre și se scaldă cu acea apă Marța, Joia și Dumineca.

DESCÂNTEC DE SFINTE

Cules de Chr. N. Țapu de la Rada Nicolae Șovâlgău, din Valea-cu-apă—Gorj.

- Bună ȃiua, rachiũ mare,
Domn mare,
C'a plecat (cutare),
Pe câmpu ȃl mare,
5 Spre sȃre rȃsare.
S'a intȃlnit cu sfintele in cale.
In braȃe l'a luat,
Peste cȃruȃ l'a aruncat,
Sȃngele 'i l'a sorbit,
10 Puterea 'i-a sfȃrșit.
Plȃngea și se vȃȃta (cutare),
Maȃca Precista din cer il auȃȃa,
Pe scȃrĩ de argint se pogora
Și pe (cutare) il int̃reba :
15 — Ce plȃngĩ, ce te olecȃeșȃĩ,
[(cutare) ?
Du-te la vrȃjitorȃ
Sȃ-ȃĩ fȃcȃ d'o apȃ,
Nastrapȃ,
Cu o stebȃ de busuȃoc,
20 Sȃ te spele pe trupul tot.
— Sfințelor,
Bunelor,
Sȃ veniȃ line ca apa,
Bune-ca pȃinea,
25 Dulȃ ca mȃrea
Și moĩ ca mȃtasea.
- Și lȃcul (cutȃruȃ) sȃ i-l daȃĩ,
Cu sburȃturoȃũ cu sburȃturoȃca
Cu smeul cu smeȃȃca,
30 Cu moroȃul cu moroȃca,
Sȃ eșĩȃ sȃ vȃ mutaȃĩ.
Pe pȃmĩnt aȃĩ venit,
Pe supt pȃmĩnt sȃ vȃ duceȃĩ,
Unde cocoș nu cȃntȃ,
35 Unde secure nu taie,
Unde popȃ nu tȃcȃ,
Unde fete marĩ cȃde nu 'm-
[pletește,
Unde cȃine nu latrȃ,
In pȃdurĩ,
40 Pe supt buturĩ.
Cum nu pȃte sluji popa sfința
[leturghie
Fȃrȃ cruce și tȃmȃle,
Așa sȃ nu pȃtȃ veni sburȃto-
[rul cu sburȃturoȃca
Și moroȃu cu moroȃca,
45 Și (cutare) sȃ rȃmȃie curat,
Luminat,
Ca Maȃca Domnului ce l'a lȃsat.
Descȃntecul meũ
Lȃcul de la Dumneȃeũ.

Reȃetȃ : Se descȃntȃ in rachiũ de drojdie, cu fir de mȃturȃ și cu cuȃit și se ȃic vorbele :

Tu, cuȃit mare,
Domn mare,
Cum aĩ tȃȃat tot ce ȃĩ-a eșit in cale,
Așa sȃ taĩ tȃtȃ legȃtura dupȃ (cutare).

DESCANTECUL DIN ȘOIMANE

Cules de Ión Odor, de la cocóna Lénca, sócra preotului Ioniță din Plocești, Mahalaua Tabaci.

- Nouă sfinte șoimane,
 Cu nouă lopățele,
 Cu nouă măturele,
 Cu rochiî negre 'mpodobite,
 5 Cu sălbî de galbinî gătite,
 Cu rochiile rotate,
 Cu iile riurate,
 Cu sălbili pē chept lāsate,
 Dē la apus s'a ridicat,
 10 La rēsărit a plecat,
 Cu (cutare) s'a 'ntălnit,
 Pē el l'a 'ntâmpinat,
 L'a săgetat.
 Vērsăturî,
 15 Trecăturî,
 Amețelă,
 Ferbințelă,
 În trup i-a lāsat,
 Și la cetate a plecat.
 20 La masă s'a pus,
 Lăutarî, cobzarî, cimpoșerî,
 [muscalagiî le cânta,
 (Cutare) cu genunchili plecate
 [înaintea sfințelor sē ruga :
 —Dómnelor,
 Impērăteselor,
 25 Vrednicelor și
 Harnicelor,
 Puternicelor și
 Sfințelor,
- Iertați pē (cutare),
 30 Că n'are putere sāmērgă cu voi,
 Să calce locuri curate,
 Verdețuri neumblate,
 Munți înalți și
 Văi adēncî,
 35 Că voi ape mari ați trecut,
 Și bolile în ape le-ați lāsat,
 Și multă lume și dobitóce,
 Și pē (cutare) l'ați pocit.
 Horî mari, prin liveđi, voi ați
 [făcut,
 40 Și multă lume și pē (cutare)
 voi l'ați pocit.
 De-o fi (cutare) pocit din apă,
 Din bētură,
 Din culcare,
 Din spălătură,
 45 Din scăldătură,
 Noi ne rugăm sfinteî Lunî,
 Sfinteî Mercurî și
 Sfinteî Vinerî :
 —Lăsați-vē heripili
 50 Și codili și
 Luați junghurili,
 Cuțitili,
 Umflăturili,
 Spuzelili și
 55 Tótă bóla dē la (cutare).

DESCANTEC DIN IELE

Cules de Ión Odor de la Păuna Moldovénu—Buzéu

- A plecat Dumneđeũ din nouě
[ceruĩ
Și s'a întělnit cu lipitura,
Șpărietura,
Umflătura,
5 Věrsătura,
Trecătura,
Cu spuzéla,
Cu junghĩul,
Cu cuĩtele,
10 Ieșind din marea sěcă.
Dumneđeũ a poruncit :
—Fugĩ și ieșĩ dě la (cutare)
Și te du în cõrnili cerbilor,
Și stai acolo pենě s'o isprăvi
[cerĩul și pămĩntu.
15 Teme-te de Dumneđeũ, care
[șade pe scaun de judecată,
Și te blastămă cu numele Ta-
[tăluĩ, al Fiuluĩ și al Sfĩn-
[tuluĩ Duch, amin !
Cum ptere spuma dě pě mare,
Věnturile de prin copacĩ,
- Intunerecul de pe fața pămĩn-
[tuluĩ,
20 Așa să pferă tóte junghĩurili,
Apucăturili,
Trecăturili.
Să remăfe (cutare) curat,
Luminat,
25 Că eũ în cõrnili cerbilor am
[ĩncălicat
Și în munte la cĩute m'ăm
[lăsat.
Tóte bolile mánca,
Bea și
Sě juca,
30 Numa bóla (cutărușa) nu bea,
[nu mánca, nu se juca ;
Sõrili nu rěsărșa,
Norĩ pe cerĩ mergea,
Corbĩ marĩ bóla luĩ o bea,
O mánca.
35 Și (cutare) remănea curat,
Luminat,
Ca argintu strecurat,
Cum e de la Dumneđeũ lăsat.

V R A J I

V R A J I

DESCANTEC PENTRU VERSAT COSITORUL

Cules de Chr. N. Țapu de la baba Simina, Gresia—Teleorman.

- Se sculă (N) în vĕrsatul zorilor, în cântatul cocoșilor
Și se 'ntâlni cu vĕnturile, cu vĕrtĕjele, cu spurcatu.
Ēă cu sfintele 'l am descântat,
De la (N) 'l-am depărtat,
5 De vĕrful măceșilor 'l-am atârnat,
La biserică l'am mănânat, să cađă la darurĭ cel bolnav.
Dar d'o fi, d'o fi de la femee dat,
Ea te-a sorocit mai ĩnblândit.
Eă te ĩntorc mai amărât ;
10 Ea te-a sorocit cu una, cu douĕ,
Eă te ĩntorc cu șĕpte și cu nouĕ.
Să te ducĭ ca căĭnele alătrând,
Ca bróștele orăcăĭnd și ca șĕrpiĭ dărăĭnd ;
Să te facĭ un leă para-leă,
15 Să te puĭ în beregăĭ, unde sufletu ese des.
Toĭ costărariĭ te cumpărara,
Tóte căldările, tingirile le spoiră.
Tot așa să se spele trupul lui (N).
Nouă păsĕrele venĭa,
20 Sfânta Mercurĭ le chema,
De lécurĭ le ĩntreba,
La puntea Raĭului le trimetea,
Acolo erburile să 'nverđĭéască,
Vitele să pască ; ĩar (N) să se tămĕduĭască
25 De spurcat, de sfinte, de bólă și altele.

Notă. Cositor vrăjit cu vorbele de mai sus, se topesce pe foc în o tinichea și topit se tórnă ĩntr'o strachină cu apă pusă de-asupra capuluĭ celui bolnav și dacă cositorul este prea fărâmat în apă, arată zăcere lungă și grea ; ĩar de nu este fărâmat, ci strâns la un loc, ĩs semne de ĩnsănătoșire. Se ĩa cositorul și se vără sub o proptea la gard pentru a nu călca și alĭi ómenĭ prin el, căcĭ se bolnăvesc. Dacă voesce réul unuĭ alt om, cel ce varsă cositorul, aruncă cositorul în oborul vitelor aceluia.

DESCANTECUL COSTORULUI

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Ilinca Mirtuleasa, din Roșiorii-de-Vede.

— Costor,	Din sculare,
Vostor,	Din culcare,
In tigaie te-am pus,	De-o fi din răsărit de sóre,
Pe tine te-am topit	De-o fi din fete necununate.—
5 Și ómenii 'i-aí lecuit ;	25 Cum taie secera asta burušenile,
Și te am pus la (cutare),	Rugii, bozii, verđi și uscate
Să-í scoți durorile,	Și dulci și amare,
Junghurile,	Așa să se taie de la (cutare),
Fiorurile,	Bóla, durórea, junghurile,
10 Cuțitele,	30 Cuțitele, săgețile.
Săgețile,	Și (cutare) să rămăie curat, lu-
Tároméla,	[minat,
Fárséla,	Ca argintul strecurat,
Amețéla,	Ca aurul suflat,
15 Din creștetul capului,	Ca Maica Precista ce l'a dat.
Pêně 'n deștele picierilor.	
De-o fi din călcătură	35 De la mine descântecul,
De-o fi după drum,	De la Maica Precista leacul.
Din răspântii,	Leacul să se găsiască,
20 Din mâncare,	Și (cutare) să se tãmãdușcă !

Rețeta : Se descântă cu secerea. Costorul se pune într'o tigaie mică, unde se topește pe foc și se vèrsă într'o strachină cu apă. Rugina ce rămăne după costor — în apă — este semnul că bolnavul are argint viu dat de dușmaní. După cantitatea de rugină rėmasă în vasul cu apă, vrăjitoarea recomandă bolnavului câte dramuri de argint viu trebuie să bea, ca să se însănătoșéscă.

DESCANTECUL COSTORULUI

(VARIANTA)

Culésa de Chr N. Țapu de la Oprica Șerban, din com. Dragănesci—Teleorman.

Lunii de diminéță (cutare) s'a	Pe scară de aur se pogorí,
[sculat,	La (cutare) descântătóre il tri-
Pe cale, pe cărare,	[mise.
Plecă în spre sóre rėsare,	Ca să scótă tóte frigurile,
Văitându-se,	10 Tóte fiorile și rėcorile,
5 Olecăindu-se.	Tóte durerile și amețelile,
Maica Sfintă Mărie din cer il	Greutatea și rėutatea,
[auđi,	Fărãmătura, zobéla și fãrșéla.

- Argintu viũ cu spurcatu,
 15 Cu necuratu
 Și cu visele rele.
 D'o fi (cutare) isbit din sfinte,
 Din cale, din vânt,
 D'o fi din pãmînt,
 20 Să scoți, costorule,
 Vostorule,
 Frigurile,
 Răcorile,
 Durerile,
 25 Răutatea și greutatea,
 Fărãmătura, zobéla,
 Fárséla cu améțéla,
 Argintu viũ cu necuratu,
 Cu visele rele, cu spurcatu,
 30 Cu scãldăturî,
 Cu aruncăturî,
 Cu datăturî,
 Cu făcăturî.
 Tu să'l scoți din mãmîni,
 35 Din picere,
 Din mädulare,
 Din rinichî,
 Din ficați,
- Din boșogî,
 40 Din inimă,
 Din auđul urechilor,
 Din sgãrciũl nasuluĩ,
 Din plopile ochilor,
 Din sgãrciũl nasuluĩ,
 45 Din fața obrazuluĩ,
 Din creșeriĩ capuluĩ,
 Din tóte vinile,
 Din tóte mēduvele.
 Sã'l trimeți argintul viũ cu ne-
 [curatul,
 50 In códele smeilor,
 In copitele cĩutelor,—
 Unde cocoș nu cãntă,
 Unde cãine negru nu latrã.
 Cã acolo vē este lãcașul
 55 Și olégul.
 Și pe (cutare) să'l lași,
 Curat,
 Luminat,
 Ca stéua din cer,
 60 Ca roua din cãmp,
 Ca maica ce l'a făcut.

Rețeta : Se descãntã cu secerea pe un vãtraĩ in care se incãldește costorul și când se tórnã în vasul cu apã, se đic cuvintele :

— Cum taie secerea toți boziĩ și toți rogoziĩ, tóte paiele și uscãturile așa să se taie tóte durerile, junghĩurile, cușitele, usturimele, vãpãile, aprinderile de la (cutare).

DESCANTECUL ARGINTULUI VIU

Cules de Chr. N. Țapu de la baba Oprea Șerban din Drãgãnești—Teleorman.

- Tu, argint stricorat,
 In mare ai nãscut,
 In mare ai crescut ;
 Negustoriĩ te-a aflat
 5 Și te-a luat,
 In cutie te-a bãgat.
 (Cutare) de léc te-a luat,
 Ca să'l vindecĩ
 Și să'l lecușești.
 10 Sã te bagĩ pîn mãmîni,
 Pîn picere,
 Pîn vinele gãtuluĩ,
 Pîn rãnichî,
 Pîn ficați,
 15 Pîn boșogî,
 Pîn inimă,
- Pîn tóte vinele,
 Pîn tóte mēduvele,
 Pîn tóte sgãrciurile,
 20 Pîn grumaziĩ gãtuluĩ,
 Pîn auđul urechilor,
 Pîn pleópele ochilor,
 Pîn sgãrciũ nasuluĩ,
 Pîn fața obrazuluĩ,
 25 Pîn creșeriĩ capuluĩ,
 Pîn dinți,
 Pe sub dinți,
 Pîn mãsele,
 Pe sub mãsele,
 30 Pîn fãlcĩ,
 Pē sub fãlcĩ.
 Sã te bați ca juginiĩ

- Și ca armăsariș,
Ca berbeciș,
35 Ca țapiș,
Ca curcaniș,
Ca găscaniș,
Ca rățoiș,
Ca cocoșiș,
40 Ca porciș mistrețiș,
Ca peștiș,
Ca berzele,
Ca toate jigăniile,
Ca toate lighiunile.
45 Eū te sorocesc trei ȝile
Și tu trei noptiș,
Să umbli prin tot trupul (cu-
[tăruș]);
Și să i scoți totă reutatea,
Totă greutatea,
50 Tote frigurile,
Tote florile,
Tote rēcorile,
Junghurile,
Cuțitele,
55 Durimele,
Usturimele.
Să'mi scoți argintu viū dat,
Cu necuratu,
- Dat cu spurcatu,
60 Cu visele rele.
D'o fi din sfinte,
D'o fi din cale,
D'o fi din dātaturiș,
D'o fi din făpturiș,
65 D'o fi din aruncaturiș,
Să scoți pirotela,
Gălbinarea,
Lipitura,
Bântuțela.
70 S'o scoți de la (cutare),
Din mânăș,
Din picere,
Din rinichiș,
Din ficațiș,
75 Din boșogiș,
Din crețeriș capuluș,
Din sgărciul nasuluș,
Din fața obrazuluș,
Din dințiș, etc.
80 Și să rămăie (cutare),
Curat, luminat,
Ca stēua din cer,
Ca roua din câmp,
Ca mama ce l'a făcut.

Rețetă : Se descântă argintul viū cu un fir de mătură, ȝicēndu-se la sfârșitul descânteculuș și cuvintele : Cum mătură mătura asta toate gunó-iele și paiele, așa să se măture toate junghurile și durerile de la (cutare). Argintul viū ast-fel descântat se bea de cel bolnav. I se recomandă dieta : Să nu mănānce sārāt trei ȝile, nici acrime, nici ardeiat.

DESCANTECUL ARGINTULUI VIU

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la vrăjitórea Simina, din Gresia—Teleorman.

- Fetele luș *Lei* Impērat,
Ele te-aū scuipat,
Eū te-am descāntat
Și cu scuipat te-am scuipat.
5 Nēgustoriș te-aū cumpērat,
Eū ție slujbă nu ț-am dat ;
Dar acum slujbă ț-oș da,
Să'mi slujeștiș, să'mi isbāndeștiș,
Pe (cutare) să'l tāmădueștiș,
10 Argintul viū să 'l goneștiș.
P'un Moldovén l'am aruncat,
- Pe (cutare) de argint viū l'am
[scāpat,
Din pfele,
De supt pfele,
15 Din os,
De supt os,
Din rădăcina urechilor,
Din crețeriș capuluș 'i l'am scos.
De un genunchiș (cutare) o in-
[genunchia,
20 Aiciș din naintea mea,

De-o fi de la vecină,
De-o fi de la streină,
Să te duci d'a'mbou,
Să te duci ca ou.
25 D'o fi mórta,
Să te duci în grópă.
D'o fi vie, să te duci pe tru-
[pu-î.

Că cu përu-î s'o 'nveli,
Cu sângele-î s'o griji
30 Și carnea căpătâi 'î-o fi.
Că eü te-am descântat,
Pe (cutare) l'am așurat
Și l'am dres ca p'un ou
Să se 'ngrașe ca un bou.

Rețetă : Acest descântec se face d'asupra a câte un dram de argint, în trei rânduri, și se dă de'l bea cel bolnav. Se descântă Lunea și Miercurea.

La descântecul argintului viü se întrebuițeză fir de mătură și o seceră :

Cum mătură mătura gunóiele
Așa să se măture durerile după (cutare).
Cum taie secerea toți bozii și rogozii,
Așa să se taie durerile și junghiurile de la (cutare).

După ce bolnavul a bëut argintul viü, ține trei zile dietă de nu mănăncă ardei, sărat și acru.

DESCANTECUL ARGINTULUI VIU

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Ilinca Mirtuleșa din Roșiorii-de-Vede.

—Argintule viü, tãmäduitorule,
Lecitorule,
In mare ai crescut,
In mare ai nãscut,
5 In corabie ai trecut,
La negustori în prãvălie te-a
[pus ;
Vrãjitorile te-a luat.
Nu te-a pus la bere,
Nu te-a pus la mănăcare,
10 Ci te-a pus la ómenî să lecu-
[iești,
Să intri prin dinți,
Pe supt dinți,
Pin măsele,
Pë supt măsele.
15 D'o fi din sfinte,
Ele să se milostivească
Și leacul să'l găsească.
Dar de-o fi din dat,
Din aruncat,
20 Din lovitură,
Din întâmpinătură

Din săgetătură
Din vânt,—
Vânturile să se potoléscă
25 Și el să se lecuiească.
Și să scóță patru-đeci și patru
[de junghuri,
Patru-đeci și patru de fiori,
Patru-đeci și patru de dureri,
Să le scóță din dinți,
30 De supt dinți,
Din măsele,
De supt măsele,
Din pfept,
De supt pfept,
35 Din inimă,
De supt inimă,
Din picere,
De supt picere,
Din creștetul capului,
40 Pënë'n deștele picórelor.
Să nu rămăie junghi,
Să nu rămăie fiori,
Să nu rămăie aprindere,

Să nu rămâie fârșială,
 45 Să nu rămâie ameteală,
 Să nu rămâie dureri,
 Să nu rămâie fiori.
 Fugî lipitură,
 Fugî bântuială,
 50 Fugî bôlă cu ucigașu,
 Fugî bôlă din sfinte,
 Fugî bôlă din aruncăturî.
 Că cu fusele te 'nșep,
 Cu lingurile te bat,

55 Cu cuțitul te taî,
 Cu focul te ard,
 Să fugî și să te ducî
 Pe smârcurile mărilor,
 Pe còdele smeilor ;
 60 Unde cocoș nu cîntă,
 Căine nu latră,
 Român cruce nu'șî face.
 Și (cutare) să rămâie curat,
 Curat luminat
 65 Ca Maica Precista ce l'a dat.

Rețetă: Se descîntă cu un fir de mătură. De regulă se bea câte-un dram de argint viu pentru fie-care descîntec. Se ține dieta: să nu mănânce acrime, sărat și iute.

DESCANTECUL ARGINTULUI VIU

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Ióna Maldaénca, din Roșiorii-de-Vede.

Tu, voînice,
 Peste mare crescut,
 Peste mare născut,
 Grecii afla,
 5 La tine venîa,
 In disagî te lua,
 In prăvăliî te cotea.
 (Cutărișă) afla,
 La tine venîa
 10 Și te cumpăra.
 Nu te cumpăra
 De vre o hoșie,
 De vre-o mișelie,
 De vre-o curvărâsie ;
 15 Ci te cumpăra,
 Ca tu să'l lecueștî
 Și să'l vindecî.
 Să'mî umbli
 Trei țile
 20 Și trei nopțî.
 Unde-î găsi păinjinéla,
 Unde-î găsi ameteála,
 Unde-î găsi sfârșiala,
 Acolo tu să 'mplineștî,
 25 Unde l'oî găsi inecat,
 Să'l desnecl.
 Unde-o fi junghîu,
 Tu să'l scoțî,
 Unde-î gasi rănî,
 30 Să le spellî

Și să le lecueștî.
 Pe (cutare) să'l tãmãduștî,
 Carnea să î-o grãmãdeștî.
 Cum e oul alb, gras și împlinit,
 35 Așa să se facă (cutare) roșu,
 [gras și frumos.
 Cum nu se mistuie mirosul de
 [usturoi
 Așa să nu se mistuîască tôte
 [pășurile,
 In trupul (cutăruia);
 Și pe el să'l lecuîască
 40 Și carnea să'î îngãmãdiîască.
 Și să umbli trei țile și trei
 [nopțî,
 Pîn tot trupul (cutăruia),
 Să'l spellî,
 Să'l curățestî,
 45 Să'l lecueștî
 Și să te ducî, unde cocoș nu
 [cîntă,
 Unde bivol nu rãcnește,
 Unde fată mare cosița nu 'm-
 [pletește,
 Unde om nu chioțește.
 50 Și pe (cutare) să'l lecueștî,
 Să'l hãrãnișî,
 Carnea să î-o 'ngãmãdișî,
 Și să rămâie (cutare),
 Curat,

55 Luminat,
Ca stéua din cer,
Ca roua din câmp,
Ca póla Maicei Domnului.
Descântecul lui Dumneđeú

60 Și al Maicei Domnului
Și al Sfintei Márii
Și al Ionii vrăjitórea,
Lécul (cutáruia) să fie !

Rețetă : Se descântă cu fir de mătură și se ȃic cuvintele : Cum mătura mătură gunoii din tóte colțurile, așa să se măture lipitura, bóla, junghururile, réii, datul, aruncatul de la (cutare).

Pe (cutare) să'l lecușești,
Să'l hărănești,
Carnea să i-o 'ngrămădești.

Argintul viu descântat se bea de lecuit de cel bolnav și se ține următórea dietă, — după ce s'a bėut : Bolnavul să nu mănance sárat, ardeíat, piperat și acríme în timp de trei ȃile ; în schimb póte bea rachiú și mánca bucate dulci cu totul de sare.

DESCANTECUL ARGINTULUI VIU

(VARIANTA)

Culésă de Chr N. Țapu de la baba Anca, din Măgurele—Teleorman

— Tristule,
Voinicule,
Frumosule,
Luminosule,
5 Cin'te da,
Cin'te sorocia,
Mare șarpe te făcea,
Bálaur,
Cu ochii de taur,
10 Cu córne de taur,
Cu gura găscată,
Cu limba uscată.
Te-a dat rar și afēnat,
Eú te daú plin și îndesat.
15 Să te duci în casa cui te-a dat.
Cu limbile te-am descântat,
Cu cuțitu te-am tăiat,
Cu mătura te-am măturat.

Să te duci în casa cui te-a dat.
20 Aședă-te,
Lipsă să'mplinești,
Doruri, bubele și astupătura
[să potolești.
Maica Precista așa auđia,
Din gură striga,
25 Din ochii negrii lăcrăma.
Eú cu limba te descântam
Și nu lăcrămam,
Că nici eú nu lăcrămez
Și bucurěză-te,
30 Că frumos descânt,
In ósele (cutáruia) te-arunc.
Să scoți tótă bóla,
Tótă durórea,
Tótă moloșéla,
35 Tótă târoméla.

Rețetă : Se descântă argintul viu cu cuțitul, care se pune pe o mătură. Se dá de se bea și se ține dieta de trei ȃile să nu mănance acru, sárat și ardeíat.

DESCANTEC DE INTORSURI

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Ilinca Mirtulésa, din Roșiorii-de-Vede.

Vo! patru-đec! și patru de bu- [rueni], Nu v'am pus să inffloriți, Ci să odrăsiți Și lumea s'o tãmãduiți ; 5 Sã plecați cu mirósele, Sã găsiți leacurile. D'o fi din ape, D'o fi din drumuri, D'o fi din somn, 10 D'o fi din vis, D'o fi din dragoste, D'o fi din iuțelã, D'o fi din vânturi, D'o fi din ȳele, — 15 A venit cu đece, Eũ l'am întors cu nouě ; A venit cu nouě, Eũ l'am întors cu opt ; A venit cu opt, 20 Eũ l'am întors cu șepte ; A venit cu șepte, Eũ l'am întors cu șe-e ; A venit cu șese, Eũ l'am întors cu cinc! ;	25 A venit cu cinc!, Eũ l'am întors cu patru ; A venit cu patru, Eũ l'am întors cu trei ; A venit cu trei, 30 Eũ l'am întors cu douě ; A venit cu douě, Eũ l'am întors cu una. Sã plec!, faptule, Datule, 35 Din vecini! în vecini!, Din streini! în streini!, Din cumnate În cumnate, Din nașã 40 În nașã, Din mósã În mósã. Nici atunci n'oi sta, La grópã te-oi ducea. 45 Osele le-oi scotea, Judecatã cu ele vei avea. Nici acolo nu e lasatã, Nu e pribégã, Nu e uřtatã.

Reșetã : Acest descãntec se numește al scãldãturilor. Dupã ce bolnavul a bėut argintul viũ, face scãldãturi cu burieni înflorite, dupã câmp sau din pãduri. Asemenea descãntec se face cu o para de argint.

DESCANTEC DE INTORSURI

Cules de Chr. N. Țapu de la Radu Nicolae Șovâlgău, din Valea-cu-apă—Gorj.

- Bună ziua, apă mare,
 Dómnă mare,
 Cum ai ieșit din rêuurile téle
 De ai spălat frunđa și țarba,
 5 De smólă
 Și pietroile de rugină,
 Mai vertos,
 Cu puterea lui Christos.
 In numele Tatălui
 10 Și Fiului
 Și Sfântului Duh
 Și Maica Domnului
 In împărăția cerului
 In lumina lumii.
 15 Sóre frățióre,
 Să fi martor
 C'am dat argintu viú (cutăruța);
 Și nu 'l-am dat să bolfască,
 Ci 'l-am dat să se curățiască.
 20 Și o fi blestem de nouă némuri,
 De tată, de mumă, de frate,
 De soră, de mósă,
 De nașă,
 De cumnată,
 25 De vėduvă fără bărbat,
 De fată mare fără cosiță in cap,
 De la surate,
 De la cumnate,
 De la vecine,
 30 De la streine,
 De la bătăturésă bună.
 Cine a dat cu una,
 Eú întorc cu două ;
 Cine a dat cu două,
 35 Eú întorc cu trei ;
 Cine a dat cu trei
 Eú întorc cu patru, etc. etc.
 Cine a dat cu nouă
 Eú întorc cu țece ;
 40 Că din țece
 Numai trece.
 Nicl cu tária n'ai ce'l face,
- Că l-am făcut bréul colac,
 Vărcolac
 45 Și l'am trimes in cał de olac ;
 Să mérgă din vad in vad,
 Pên'la casa cuł a dat,
 Că nu m'e pécac.
 Dar dacă-o fi din Dumneđeú,
 50 Dumneđeú ca un sfint,
 Făcu chele de argint,
 Descuțe și spălă
 Și ușură.
 Că tu argințele,
 55 Vinețele,
 Ești adus din Țaligrad,
 Pe calu alb.
 Cum ai umblat din hărtie in
 [hărtie,
 Din prăvălie in prăvălie,
 60 Așa să umbli la (cutare)
 Și să scoți argintul viú.
 Că l'o fi luat pe pâine,
 Că l'o fi luat pe carne mórtă,
 Că l'o fi luat pe carne vie,
 65 Și 'l'o fi dat in bėutură,
 Și 'l'o fi dat in mănecare,
 Și l'o fi petrecut
 Pên ce mișcă in pămint,
 Pên puținl hodorogite,
 70 Pên butóle neisprăvite.
 Tu să'l scoți
 Și să'l gonești
 Din óse
 In carne,
 75 Din carne
 In piele,
 Din piele
 In pămint,
 Acolo de unde a venit.
 80 Și (cutare) să rămăle luminat și
 [curat
 Cum Dumneđeú l'a lăsat,

Rețetă: Argintul viū se descântă cu fir de mătură, ȕicându-se și cuvintele :

Mătură mare,	10 De-o fi dat în bere,
Dómnă mare,	In mâncare,
Cum ai spălat tóte casele,	In sculare,
Tóte bătăturile, —	In culcare,
5 Așa să spelī	Să se ducă la vrăjitóre
Și să măturī de la cutare tótă	5 Și să'l spele cu apă
[bóla,	Din năstrapă
Tótă dătătura,	Și cu stebă de busuřoc
Tótă aruncătura,	Pe trupul tot.
Tótă făcătura,	

DESCANTEC DE INTORSURI

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Maria Năstase, din Romanești—Gorj.

A se vedea «descântecul de fapt, «din colecț. «descânțece poporane române» a părintelui S. Fl. Marian pag. 118.

Apă curătóre,	Eū le întorc cu cincī ;
Nu te întorc pe tine,	Le-a dat cu cincī,
Ci întorseī dătăturile,	Eū le întorc cu șése ;
Aruncăturile,	Le-a dat cu șése,
5 Cușitele,	30 Eū le întorc cu șepte ;
Uricūnile,	Le-a dat cu șepte,
Făcăturile,	Eū le întorc cu opt ;
Junghūrile,	Le-a dat cu opt,
Bólele de la (cutare).	Eū le întorc cu nouē ;
10 Dacă or fi date de móșe,	35 Le-a dat cu nouē,
De nașe,	Eū le întorc cu ȕece ;
De surate,	Din ȕece
De cumnate,	Nu mai trece.
De vecine,	Că eū le-am mânat pe códă
15 De streine,	[de vacă,
De bătăturésă bună,	40 La (cutare) să nu se mai în-
Eū le 'ntorc pe capul cui le-a dat	[tórcă ;
Și le 'ntorc după trupul (cută-	Pe viță de vie,
[ruța),	La (cūtare) să nu mai vie.
Că ea le-a dat c'o mână,	Că eū cu cușitu le-am tăfat,
20 Eū întorc cu douē,	Cu busuřocu le-am scuturat,
Le-a dat cu douē,	45 De pe trupul (cutăruța) le-am
Eū le întorc cu treī ;	[luat
Le-a dat cu treī,	Și le-am trimes la hața care
Eū le întorc cu patru ;	[le-a dat.
25 Le-a dat cu patru,	

Rețetă: Se descântă în apă cu un cușit și busuřoc saū și cu o se-cere și se spun cuvintele :

Cum taie secerea toți boziī, și rogoziī, tóte paiele, grânele, etc., așa să se taie tot datul, tot aruncatul, făcutul, uritul de la (cutare).

DESCANTEC DE JUDECATA

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Ióna Maldaianca, din Roșiorii-de-Vede.

Bat parul de topilă, Parul mișcă lacul, Parul scôte dracul. Dracul să iasă, 5 Să'mi plece, Pe cale, Pe cărare, Să se întâlnească cu (cutare) [în cale. Eü il bat parul în lac, 10 Ca să'mi scótă pe dracu. Il bat cu nuiele de alun, Să se ducă ca un nebun ; Il bat cu nuiele de nuc, Să se ducă ca un haïduc ; 15 Il bat cu nuia de sanger, Să fugă ca un inger ; Il bat cu nuia de arțar, Să fugă ca un armăsar. Săi tu, tårtane, 20 Al mare, Cu patru-șeci și patru de muș,	Cu patru-șeci și patru de orb, Cu patru-șeci și patru de [cîungă, Cu patru-șeci și patru de a- [măgiș. 25 Iute și de grab, Că mi-e mie la cap. Daș și voi pîn țigănie, Și luaș un cal de călărie, Și vă întâlniș cu (cutare), 30 Pe cale, Pe cărare, Și mi-l întâlniș, Mi-l amețiș, Mi-l talmăciș, 35 Mi-l zăpăciș, Să n'afbă gură căscată, Limbă desfăcută, D'asupra mea ridicată, Să mă vorbiască, 40 De reü să mă grăiască.

Reșetă: Se descântă de trei ori ziua și noștea la lac sau la baltă. Femeia vrăjitoare intră despuțată în lac și mănjește parul cu seü de vită întâmpinată.

Se ăice că ies cei patru-șeci și patru de tartori draci și se suie toș în vêful parului și se întreabă unul pe altul asupra (cutăru) fapt. Vrăjitoarea ia cu sine un cîurel și 'l pune de nainte, la cap, în urechi, la ochi, la gură, ca draci să n'o pótă batjocori.

Se mai întrebuințază nouă coji de ouă clocite, care servesc de nouă buș de vin, ce se dărușesc diavolului.

DESCANTEC DE JUDECATA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gheorghiu Dumitru Gâdea din Săceni—Teleorman.

- Scólă-te drăgoiū,
Sbierând tare din cimpoiū,
Iute și de grab,
Că mî-estî la cap ;
- 5 Cu toî bĕtrăniî,
Cu toî tartoriî,
Cu toî unchiî,
Cu toî mititeiî,
Cu toî mărunțeiî.
- 10 Să mergeî la judecătōri,
Pe drum cu niște călĕtori.
In pōlă să-î luaî,
Gura să le-o 'ncleștaî,
Cîbucile să le-aprindeî,
- 15 Cu fōrfecile să-î tundeî.
Să mi-î zăpăciî,
Pe mustăî să-î neteđiî:
Să mi-î orbiî,
Să mi-î ologiî.
- 20 Da'supra (cutăruîa) să-î luaî,
Că eū vē daū mălai de mân-
[care,
Cisme de 'ncălțare,
Banî de cheltuîală,
Scólă-te și tu Iōnică,
- 25 Sbierând tare din bĕșică,
Iute și de grab,
Că mî-estî la cap ;
Cu toî bĕtrăniî,
Cu toî tartoriî,
- 30 Cu toî unchiî,
Cu toî mititeiî,
Cu toî mărunțeiî.
Să mergeî la judecătōri,
Pe drum ca niște călĕtori.
- 35 In pōlă să-î luaî,
Gura să le-o 'ncleștaî,
Cîbucile să le-aprindeî.
Pĕn' la (cutare) n'o veni,
40 Dracul in eî o plesni ;
Pĕn' la (cutare) n'o pleca,
Dracul in eî o crăpa.
Să nu le fie a mânca,
Să nu le fie a bea,
- 45 Să nu le fie a odini,
Să nu le fie a prānđi.
Să vie cu gurile căscate,
Cu picîorele bĕșicate.
Pĕn' la (cutare) n'o veni,
- 50 Fierea in eî o plesni ;
Pĕn' la (cutare) n'o pleca,
Fierea in eî o crăpa.
Că eū cu cîocurile 'î-am cîocnit,
Cu aripele 'î-am plesnit,
- 55 In contra cutăruîa (vrăjmașu-
[luî) 'î-am pornit,
D'asupra (cutăruîa) 'î-am gonit
Și asupra (cutăruîa) să nu maî
[aîbă gură căscată,
Și limba ridicată,
Că să 'l vorbĕscă,
Și să 'l grăiască de reū.

Rețetă : Se descântă de trei ori pe ȕi : diminĕța, la prānđ și sĕra in ȕiua de judecată. Se ȕa o căldare, puîntel mălai (măcinat), un bănuț de 5 sau de 10 parale și o ghiată, pantof sau papuc rupt. Tōte acestea se pun supt acea căldare, și se rĕstōrnă cu gura in jos. Se bate apoi cu un lemn de alun in grinda casei, in căldare și cu picîorul se isbește pă-mîntul și se repetă descăntecul de maî sus.

DESCANTEC DE JUDECATA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Simina din Gresia—Teleorman.

- Tu, peline,
 Eă te mișc pe tine;
 Tu să mișci pământul,
 Să scoți pe diavolul ca vântul,
 5 La (cutare) judecător, și la (cu-
 [tare) tribunal să mergi,
 Slujba s'ă-mi faci,
 În pólă să le ședzi,
 Pe mustăți să-ți neteșezi
 Și totă afacerea s'ă o isprăvești.
 10 Că am să-ți dau de prând,
 Un mânz,
 De cină,
 O găină;
 De diminéță,
 15 Un boboc de rață.
 Dar slujba de nu m'ă-oi făcea,
 Eă trăsnetului și fulgerului
 [te-oi da,
 În Caraïman al mare pe Divan.
 Să eși din rimătura porcului,
- 20 Din códele Oltului.
 Că eă o să-ți dau nouă buți
 [de vin și nouă de mîere,
 Păine și sare,
 Să faci judecata măi tare.
 Să se gonéscă,
 25 Să se spargalîască,
 Să se isprăvîască.
 Tu gunoîu gunoîașe,
 De când eă te-am făcut,
 Și te-am arănit,
 30 Eă ție slujbă nu ți-am dat.
 Acum slujbă eă ți-oi da,
 Să'mi slujești, să'mi isbândești,
 Judecata (cutăruia) s'ă o poto-
 [lești.
 Că eă ți-oi da nouă gropi de
 [orz
 35 Să faci judecata cu folos.
 Ți-oi da și nouă ocne de sare,
 Să faci judecata măi tare.

Rețetă: Se descântă în o ólă cu apă în care se pune nouă bóbe de orz și nouă bóbe de sare. Vraja (descântecul) nu se face de cât nóptea târziu într'un loc unde se adună gunoîul ce se strânge, măturat din casă. Cu apă vrăjită se stropește pe furiș pragurile pe unde trec judecătorii și cei ce ău parte la o judecată.

DESCANTEC DE JUDECATA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Balașa P. Săceanu, din Rovinari—Gorj.

— Bună ȕiua apă mare, Dómnă mare. — Maĩ șeđi. — N'am venit să șeđ, 5 Ci am venit să te dărușesc cu [meũ ; Tu să dărușesci pe (cutare) cu [o sută de smeĩ. Martoriĩ luĩ să se sfrijescă, La judecătóri în divan să se [risipescă, Să nu maĩ albă gura căscată, 10 Limbă ridicată, Să nu maĩ vorbășcă, Să nu maĩ grășcă, Vorbă de răũ, Asupra capuluĩ meũ. 15 Tu pămint, Cum ești mut și surd Și hărănești lumea, Așa să amușești pe (cutare), Să nu maĩ albă gură căscată, 20 Limbă ridicată, Vorbă de răũ, Asupra capuluĩ meũ,	Să mẽ vorbășcă, Să mẽ grășcă. 25 — Bună ȕiua, alun mare, Domn mare, Ce rudă ești cu (cutare)? — Nimic. Nimic să n'alégă (cutare) la [judecătórie în Divan. 30 — Bună ȕiua, soc mare, Domn mare, Ce rudă e mă-ta cu tată-těũ ? — Nimic nu e. — Nimic să nu se alégă de (cu- [tare), la judecata în Divan. 35 Cum ține gardu cu proptu, Așa să țină (cutare) cu (cutare); Nu legaĩ aceste proptele ale [garduluĩ, Ci legaĩ gura (cutăruĩ), Să nu maĩ albă gură căscată, 40 Limbă ridicată, Vorbă de răũ, Asupra capuluĩ meũ, Să vorbășcă, Să grășcă.

Rețetă: Se descântă cu meũ și se aruncă de nouă orĩ în apă, repetindu-se descantecul. Dupě acésta se duce la un alun, la un soc (arbore) și la un gard și se spune vorbele de maĩ sus. Se ȕa apoi pĕtre din ȕiua de Sfintu Petru și cu ele se ȕic vorbele: «Cum a împĕtrit Sfintul Petru pĕtrele, așa împĕtresc eũ gura și limba (cutăruĩ)».

DESCANTEC DE POTOLIREA DUȘMANILOR

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Simina, Gresia—Teleorman.

Tu moș Apeș,	Să le potoliască,
Ai să ieși ;	10 Să le spărgăluiască.
Dar n'ai să ieși, tu,	Că dacă slujba mî-oî face-o,
Ci să iasă băieții tăi,	Eu ție ți-oî da,
5 Să iasă Archiréi tăi,	Un cal înfrênat,
Să-i faci slujitorii mei.	Cum e bun de 'ncălicat.
Să se ducă la Tribunal, la Ju-	15 Eă ție ți-oî mai da
[dicătorie,	Încă și ce mî-oî mai cere,
Tôte să le 'mblândiască,	Numa fă ce-ți stă 'n putere !

Rețetă : Se ia un ou și, după ce se lăgă cu o ață peste vîrf și mijloc, se îngropă în bălegar, unde șade îngropat trei zile.

În a treia zi, sêra, vrăjitoarea merge la locul unde este îngropat oul, îl vrăjește — spunênd vorbele de mai sus — apoi desgrópă oul și'l aruncă într'o fântână, ca ast-fel bînd lumea s'o amuțescă și să tacă.

Când se aruncă oul în fântână se mai dic și cuvintele :

Și, tu ucigașe pe (cutare) să'l amuțestî,
 Să'l tontești, să'l zăpăcești,
 Să nu mai aibă limba ridicată
 Și gura căscată asupra (cutăruia),
 Să'l vorbescă
 Și să'l grăiască de rău.

DESCANTEC DE AMUȚIREA BARBATULUI

Cules de Chr. N. Țapu de la Tinca Bălan Stoica, din Costești—Vâlcea.

— Pelin tare și mai tare,	Și gură căscată
Să-mi aduci pe lucru vrăjmă-	Și limbă ridicată.
[șesc în cale.	Să se potoliască
Ce leg și cu ochii nu vîd ?	Și să amuțiască
Gîndul (cutăruia) îl legaî;	15 Cum se potolește stêua 'n cer,
5 Il legaî,	Oîa'n staul,
Il ferecaî,	Porci'n strat,
Il amuțî,	Vitele în sat ;
Il împietriî,	Și el sê rămăie în seamă ne-
Il încremenî,	20 Ca un sac vîrgat, [băgat
10 Să nu mai aibă gînd asupra	Pe gard aruncat
[(cutăruia),	Și el la gard să fie legat.

Rețetă: Se descântă cu cânepă de vară făcându-se patru noduri la spate și legând'o la o proptea de gard. Acolo se țice că rămâne legat bărbatul său amantul cu i se face de urii.

DESCANTEC DE LEGAT OMUL

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Maria Petre Crăsnaru din Animișu—Gorj.

Femeia care voiește să'și lege bărbatul său amantul, ia bumbac netors (vată) din zăbunul bărbatului său al amantului și, în momentul când ea s'a împreunat, imoie bumbacul în sperma bărbatului și apoi și'l lăgă într'o cărpă la spatele ei. Merge apoi cu acel bumbac la un mormint și'l lăgă la crucea aceluși mort, care pörtă numele bărbatului, pe care femeia voiește să'l lege și acolo la mormint femeia rostește cuvintele : «Cum și-a uitat mortul acesta de tóte poftele și bunătățile lumei, așa să'și uite (cutare) de poftele lumești și de femei» (de 3 ori).

DESCANTEC DE DESLEGAT OAMENII

Cules de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Simina, Gresia—Teleorman.

Nucile din nuc curat cura,
 Nodurile de la pânză se deslega,
 Pȳedicile de la cai s'a sfărımat,
 (Cutare) s'a deslegat.
 5 Nouă nucı a se fferbea,
 Apa cu pușca a se impușca,
 Tóte vinele (cutăruia) a se deslega;
 Că 'ı-am deslegat mijlocul și vinele
 De la tóte streinile,
 10 Gândul și pofa, pentru a se indrepta,
 Așa cum și înainte era.

Rețetă : Se descântă cu nouă nucı și cu nouă noduri de la guritul pânzei, se imoie și se descântă în apa impușcată.

Nucile le mănă în nouă țile. Apa o bea, iar nodurile de pânză se ard se scruméză și se amestică totul cu apa descântată.

DESCANTEC DE DESLEGAT BARBATUL

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Maria Petre Crâsnaru, din Aninișu—Gorj.

Se ia nouă peștișorii mici vii și se înghit cu apă de cel legat, adică de cel neputincios. După ce se beau peștișorii vii se spun cuvintele :

Cum curge apa și peștii sînt slobodî prin ea și sînt deslegați, așa să fie (cutare) deslegat și slobod. (Se repetă de trei ori).

FACERE DE DRAGOSTE

Culésă de Chr. N. Țapu de la Voica A. Țapu, din Roșiorii-de-Vede.

— Buna séra fântână lină.	Dragostile le adună,
— Mulțumim dumitale, tînără	In astă ólă le băgă,
— Ședî. [copilă,	Cum nu póte rãbda vaca de
— Nu șed,	30 Și óia de mîel, [vițel
5 Că n'am venit să șed,	Șc rófa de purcel
Și am venit să'mî daî	Și cloșca de puî,
Cătãrile tele,	Gãasca de boboc,
Să strãng dragostile în ele,	Bobocul de gãscă,—
Să mórã tótã lumea de ele.	35 Așa să nu póta rãbda,
10 Cum nu póte rãbda de tine	Tóte fetile,
Tóte lighiónile,	Tóte nevestile,
Tóte pasërile,	Tóte priotesile,
Așa să nu póta rãbda (cutare)	Tóte miresile,
De vorba, de chipul, de ochiî	40 Toți popiî,
15 Și sprâncenile mele.	Toți protopopiî,
Tótã lumea,	Toți zapciîi,
De la mic pên' la mare,	Toți conțiliîi,
Maî vêrtos (cutare).	Toți primariî,
Mě sculaî Duminecă de dimi-	45 Toți notariî,
[néțã,	Toți judicãtoriî,
20 Pe ochi nespãlatã,	Toți întãlnitoriî,
Pe rouã nescuturatã.	Toți băițeiî,
Maîca Precista mẽ vëdu,	Toți logofeiți,
Jos din cer se scobori,	50 De la mic pên' la mare,
Pe scarã de argint	Maî vêrtos (cutare) !
25 Și la mine veni.	—Rěsaî, sóre,
Cu buciumu buciumā,	Frãțióre,

Nu răsări pe garduri uscate,
 55 Pe Țoluri vârgate ;
 Răsai pe ochii mei,
 Pe genele mele,
 Pe sprincenile mele,

Să se uite lumea cu drag la ele!
 60 Cine 'n urmă mî-o călca,
 În gură mî-o căuta ;
 Cine cu mine n'o vorbi,
 Inima 'n el o plesni !

Explicare. Fata, care vrea să-și facă de dragoste, se duce mai întâi Sămbătă seara în scăpătatul sorelui și ia apă de la fântână într'o olă sau sticlă curată. Ajunsă la fântână Țice versurile primei părți a descântecului.

Duminecă de dimineață se scoldă în revărsatul zorilor, ia apa și începe a o vrăji cu busuioc, para de argint și fir roșu. Acestă a doua parte a descântecului se face pe vatra focului. Când fata termină partea a doua a descântecului, mai adaugă și cuvintele : Cum arde vatra de foc și focul de vatră, așa să ardă inima și în mic și în mare, mai vîrtos în (cutare), și cum trage fumul la coș, așa să tragă la mine și mic și mare, mai vîrtos (cutare) !

Apoi fata iese afară și se întorce cu fața către sora răsare și rostește partea a treia a descântecului. Cu apa astfel vrăjită, se stropește fata pe frunte, se spală pe ochi, iar busuiocul cu paraua de argint le pîrtă cu sine.

DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ilianca Ilie Badea, din Vîrtopetele-de-sus—Teleorman.

— Bună seara, fântână lină.
 — Mulțumescu-ți, tinăra copilă,
 Ședî.
 — Nu ședî.
 5 N'am venit să ședî,
 Ci am venit,
 Să caut cătările tale de Țiua,
 Și eă să-ți daă pe ale mele de
 [nótea.
 Cum nu póte tóte paserile ce-
 [ruluî
 10 Și ale pămîntului fără apă,
 Așa să nu póta (cutare)
 Fără (cutare).
 Pên' la mine n'o veni,
 Să se bată a plesni.
 15 Pên' la mine n'o pleca,
 Să se bată a crăpa,
 Ca capul de om tăfat,
 Ca pește pe uscat,
 Ca untu de putineî,
 20 Ca unda de mare, —

De cuvîntul meu,
 De chipul meu,
 De sprincenile mele,
 De vorbile mele.
 25 Duminecă dimineața mă sculaî,
 Pe ochi negriî mă spălaî,
 Chica négră'mî pteptănaî,
 Cu zuvelcile în póla,
 Cu bréu în suptióra,
 30 Plângînd
 Și olecîind.
 Maîca Precista mă auđă
 Jos pe scară de argint se da,
 Cu toîagu mă atingea,
 35 La riu luî Iordan mă ducea,
 Mă'mbrăca ca 'ntr'un vîșmînt
 Negru, urit și mohorit,
 Pêné 'n pămînt.
 Mă spăla,
 40 Mă curăța,
 De fapt,

- De aruncat,
De făcătură,
De aruncătură,
45 Pe cap,
De pěr de țap ;
Pe trup,
De pěr de lup;
Pe țite,
50 De pěr de mâțe;
Pe picere,
De vorbe rele;
Pe buze,
De fapt de fomețe. *
- 55 Imî punea sórele 'n p̃ept,
Luna 'n spate,
Doi luceferi,
In doi umeri,
Intre sprincene,
60 O chită de micșunele.
In buze
Imî puse,
Doi faguri de m̃ere;
Pe póle jur, prejur,
65 Stele mărunțele,
Se uită tótă lumea cu drag la
[ele.
- Rěsaî, sóre,
Frățióre,
Nu rěsaî pe turme de oi,
70 Pe ciređi de boi,
Ci rěsaî pe chipul meú,
Pe trupul meú,
Pe haînele mele,
Pe casa mea,
75 Pe averea mea.
Tu rěsaî cu rađele mele,
Pe brațele mele.
Cum nu póte tótă lumea
Fără sóre,
- 80 Și cum nu póte nimeni
Fără mâncare.
Așa să nu póta (cutare) răbda
Fără (cutare).
Să vie călare pe nuța de alun,
85 Să fugă ca un nebun;
Să vie călare pe nuța de sânger,
Să fugă ca un inger ;
Să vie pe nuța de nuc,
Să fugă ca un haîduc ;
90 Pe nuța de arțar,
Să fugă ca un armăsar.
Să nu'i fie a bea,
Să nu'i fie a mânca,
Să nu'i fie a sta,
95 Pěn' la mine n'ó veni
Și cu mine n'ó vorbi,
Să se bată a plesni.
Cum se 'ntórce nalba după sóre
Așa să se 'ntórcă tótă lumea,
100 Și mic și mare
După (cutare).
Și cum se ține umbra după om
Așa să se țină (cutare) după
(cutare).
Cum e busuocul frumos
105 Și la tótă lumea drăgăstos,
Și cum nu póte popa intra
In biserică fără busuoc
Și fără isop,
Așa să nu póta flăcăii fără
(cutare) in joc.
110 Cum arde focul in vatră,
Așa să arđă inima (cutăruia)
[de (cutare).
Și cum nu póte lumea fără foc
Și cum se arde prigoria de sete,
Așa să se ardă inima (cutăruia)
[de (cutare).

VRAJA DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Oprea Șerban, din Drăgănești—Teleorman.

Tu, șerpe bălaur, Cu solzii de aur, Cu ciocul de aur, Cu nouă limbă împungătoare, 5 Cu nouă coți isbitore, Să țe duci la (cutare). De l'oiu afla acasă, La masă, In sat, 10 La sfat, Vorbind cu tată-său, Cu mă-sa,	Cu frati-seu, Cu ibovnica lui, 15 Cu drăgăstosa lui, Să nu-î dai pace a sta. De o fi culcat, In pat, Tu să 'l ciocnești, 20 Cu solzii să 'l plesnești, La mine să 'l pornești. Să nu 'l lași pene ce cu mine [nu s'o întâlnești, Și cu mine n'o vorbi.

Explicația: Se ia o steblă de busuțoc și se lăgă cu fir de mătase roșie. De stebla de busuțoc se lăgă și o para de argint și se descântă în apă de isvor neincepută, repetându-se vorbele de mai sus. La sfârșitul descântecului se spun și cuvintele:

— Cum trage lumea la mătase roșie, în prăvălie,
 Așa să tragă (cutare) la (cutare).
 Cum nu pôte lumea fără argint și aur,
 Și cum e aurul și argintul drăgăstos la totă lumea,
 Așa să fiu eu drăgăstosă (cutăruia).

VRAJA DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la vrăjitoarea Ióna Măldaianca, din Roșiorii-de-Vede.

Ați, sint Joî Joițele, Mai sus floriuțele. Sus fusără, Jos se lăsară, 5 In brațe mă luară, In jeț m'aședară, Gură de pâine 'mî făcură, Ochî de mir,	Sprincene de fir; 10 De mine să se mire, Și tiner, Și bătrâne, Și priotese, Și diaconese, 15 Ochî de mir, Sprincene de fir,

- Să se mire și mic și mare,
 Mai vîrtos (cutare).
 Toți popii,
 20 Toți protopopii,
 Toți tinerii,
 Toți bătrânii,
 Ca calu în erghelie,
 Ca mătasa 'n prăvălie
 25 Și baniți 'n zarafie,
 Așa să fie (cutare),
 În sémă băgat,
 Și de lume întreat.
 De tótă lumea,
 30 De tótă mulțimea,
 Să fie vędut,
 Și audit.
 De sus pêne jos măsurat,
 Și în sémă băgat.
 35 Și cele rele să fie ca niște mă-
 [turi deslegate,
 În gunóie aruncate.
 Iar eü să fiü peste fete și ne-
 [veste,
 Căpitan peste ele tóte.
- Resai sóre frățioře,
 40 Cu patru-đeci și patru de ră-
 [đișóre,
 Cu stele pe picioře,
 Sórele 'n plept,
 Luna în spate,
- Cu doi lucefereï,
 45 În doi umereï.
 Să cate tótă lumea,
 Cu drag la eï.
 Intre sprâncene imi puse,
 O chită de micșunele,
 50 Se uita lumea cu drag la ele.
 În buze
 Imi puse,
 Doi faguri de mîere,
 Se uita tótă lumea cu drag
 [la eï,
- 55 Când vorbește,
 Par'că zimbește.
 Cum alérgă copilul la țită,
 Și mă-sa la copil,
 Și cum nu póte mama mânca
 [fără copil,
 60 Așa să nu póta (cutare) fără
 (cutare).
 Cum alérgă lumea la anaforă
 Și nu póte lumea fără ana-
 [foră,
 Și cum nu póte lumea fără bi-
 [serică
 Și cum se sbuciumă și mic și
 [mare,
- 65 De vin la biserică,
 Așa să se sbuciume după (cu-
 Tótă lumea, [tare),
 Și tótă mulțimea !

Nota.— Baba Ióna Vrăjitórea Măldaianca din Roșioriï-de Vede re-
 comandă pentru acest descântec mîere cununată de trei orî, în care se
 vrăjește de trei orî. Cu mîerea se unge pe sprâncene și pe p'ěr tînerul
 saü fata, care voiesc să-și facă de dragoste. Se mai descântă și în sare,
 care se pune în ghetе și se đic și cuvintele :

Cum trage tóte vacile și tótă lumea,
 Și mic și mare la sare,
 Și cum nu póte nimeni fără sare
 Așa să nu póta nimeni fără (cutare).
 Și cum nu pot eü călca,
 Așa să nu póta călca (cutare) fără (cutare) !

DESCANTEC DE DRAGOSTE

Cules de Chr. N. Țapu de la Tinca Balan Stoica, din com. Costești — Vâlcea.

Mă suiț în curmătură, Nimenea nu m'auțiră. Numai eũ voinic frumos, Cu chica grósă, 5 Din guriță paloșind, Lumea séra sorocind, La cuvîntul meũ, La chipul meũ, La vorba mea, 10 La cinstea mea Și la dragostea mea. Unde oi pune eũ cuvîntul, Să fie uns ca untul, Dulce ca mîierea, 15 Să se lipescă ca céra. Doi lucefereĩ, In doi umereĩ.	Sórele 'n pŕept, Luna 'n spate, 20 De tótă lumea vęđut, De tótă lumea lumit. Cum se bate mătasea roșie in [prăvălie, Așa să se bată tótă lumea Și tótă mulțimea, 25 La cuvîntul meũ, La cinstea mea, La dragostea mea. Și cum nu póte mîelu de óie, Cârlanu de épă, 30 Copilu de mamă, Așa să nu póťă (cutare) fără [cuvîntul meũ.

Rețetă : Se descântă cu apă neincepută, cu o stebłă de busuțoc și mîere cununată, cu care se unge îndrăgostitul.

DESCANTEC DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Tinca Balan Stoica, din com. Costești—Vâlcea.

Mă sculaĩ, Mă spálaĩ, Mă pŕeptănaĩ, Mă spálaĩ 5 Cu apă din plaĩ, Cu apă din năstrapă, Cu o stebłă de busuțoc. Cu bućumu bućumaĩ, Dragostile le chemaĩ. 10 Și mă duseĩ la riul luĩ Iordan Și mă spálaĩ,	Mă curațaĩ, Și 'mĩ luaĩ : Dupě țite, 15 Pěr de mîțe ; Dupě cap, Pŕeĩ de țap ; Dupě picĭere, Pŕeĩ de șérpe; 20 Dupě trup, Pŕeĩ de lup. Mă spálaĩ,

Mă curățaș,
De uricîunî,
25 De legăturî,
De dătăturî,
De aruncăturî, —
De la cumnate,
De la surate,

30 De la vecine,
De la streine,
De la móșe,
De la nașe.
Și (cutare) rămase spălat,
35 Mândru și frumos,
Ca un trandafir frumos.

Rețetă : Se descântă cu apă neîncepută, cu o stebă de busuïoc și mîere cununată, cu care se unge îndrăgostitul.

DESCANTEC DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la baba Dumitra Nedelea, din Cetățuia— R.-Vâlcea.

Mă sculaș Joș de diminéță,
Pe rouě, pe neguréță,
Pe potecă necălcată,
De rouě nescuturată.
5 Cu bućumu bućumaș,
Dragostile le adunaș,
De la tóte fetele,
De la tóte neveste,
De la tóte vecinile,
10 De la tóte streinile.
In apa asta le băgaș,
Pe (cutare) le aruncaș,
De uricîunî il spălaș,
Cu dragostile il împreunaș,
15 De la tóte fetele,
De la tóte femeile.
—Ce te olecăieșți (cutare)?
—Cum să nu mă olecăiesc?
Eú ađi cu đile mă prăpădesc.
20 Maica Sfinta Maria il auđia,
Scară de céră făcea,
Jos la (cutare) pogora,
De mânia dréptă 'l lua,
La riul lui Iordan pleca,
25 De uricîunî il spála.
— Tacș, maică, nu te olecăi
Și nu te speria,
Că strănsura mea ț-oș da,

Ți-oș da guriță
30 De miriță
Și ochi de albiniță.
Cum trage tóte viespele,
Tóte furnicele,
La mîere, —
35 Așa să tragă (cutare),
La limba, cuvintul,
Chipul (cutărușa);
Cum trage matca la roi,
Așa să tragă toș voinicii,
40 Toș tinerii la (cutare),
Mai vertos scrisa (cutărușa).
Cum nu póte tótă lumea fără
[apă
Și fără vase la masă,
Cum nu póte toș domniș fără
45 Străchinș, farfurii
Și lingurș la masă, —
Așa să nu póta fără mine (cu-
[tare).
Și (cutare) să nu póta sta,
Să nu póta mânia, nič hodini;
50 Să vie cu gura căscată,
Cu picșerile crăpate,
Cu limba beșicată după scrisa
[(cutărușa)

VRAJA DE DRAGOSTE

Culésă de Chr. N. Țapu, de la Dumitrana Dumitru Stoica din Rogojelu—Gorj.

Plecă (cutare) Pe cale, pe cărare, Duminecă dimineța, Pe potecă necălcată, 5 Pe rouă nescuturată. Poteca o călca, Roua o scutura. Dragostile le adună Și pe cutare le aruncă. 10 În față 'și puse sóre cu rațele, In spate luna cu luminele; Pe póle stele mărunțele, Să se uite tótă lumea la ele; Doi lucefereși, 15 In doi umereși, Să se uite tótă lumea cu drag [la ei. Plecă (cutare) pe cale, pe cărare Se întâlni Maica Precista in [cale. De mâna dréptă 'l luă, 20 La Iordanul Maichiș Precistiș [il aruncă Și pe trup il spălă, De tóte dătăturile, De tóte aruncăturile,	De tóte făcăturile, 25 De tóte legăturile, De tóte uricșunile,— De la surate, De la cumnate, De la vecine, 30 De la streine, De la nașe, De la móșe, De la fete frumoșe, De la věduve grase. 35 Il spála, Il curășa; In față-ș puse sórele cu rațele, In spate luna cu luminele; Pe póle 40 Maș la vale, Ștele mărunțele; Și se uită tótă lumea cu drag [la ele. Cum se bate limba'n gură Și de bune și de rele, 45 Puiș pe bătătură, Așa să se bată (cutare), de [cutare).

Reșetă : Se descântă cu apă neincepută cu busușoc și se șic cu-vintele :

— Cum stă busușocul in florit in grădină,
Așa să stea (cutare) frumos,
Frumos, drăgăștos,
In sémă băgat
Și de tótă lumea întreat.

VRAJA DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Răducan Mărgo', din Urdari-de-jos—Gorj.

- Plecă (cutare)
Pe potecă necălcată,
De rouă nescuturată.
Roua o scutură,
5 Dragostile le adună
Și în olă le băgă
Și pe trup se spală,
De toate uricunile,
De toate făcăturile,
10 De toate aruncăturile
De toate lepădăturile.
Și'l ușură,
Ca pasărea când sboră,
Ca oia când se scutură.
- 15 Și-î puseî în umereî
Două lucefereî,
Să privescă lumea și țara la ei,
Mai vartos care-mî o fi drag;
Și puseî pe pôle stele mărun-
[țele,
- 20 Să privescă lumea și țara la el.
Mai vartos (cutare).
Suflu din gură,
Mură,
La toți să le fiu în gură;
25 Suflu din gură frăguță,
La toți să le fiu drăguță.
Ingenucheățî bușeni pârlițî,
Că vin brațîi înflorițî,
Cu pôlele poleite,
30 Cu vîrfurile aurite,
Totă lumea să se uite,
- Și mic și mare,
Boierî și cocóne,
Mai vartos (cutare).
35 Eú să fiú mai vędută,
Mai auđită,
Și mai luminată,
Ca o vacă albă
Intr'ó cirédă négră.
- 40 Cum se bate limba 'n gură
Și de bune și de rele,
Așa să se bată totă lumea, de
[cuvintul meu, de vorba mea.
Să nu'î dea a sta, să nu'î fie
[a mânca.
- Să nu'î fie a mânca,
45 Pân'la (cutare) n'ó pleca.
Să nu-î dea somn a somni,
Odină a odini,
Pên'la (cutare) n'ó veni.
Să treacă pin fete frumoșe
- 50 Și pin văduvî grase,
Să vie la mine, la o slabă și
[și trențurósă
Și să-î par mândră și frumósă.
Eú din gură când grăiam,
La mărgăritar chitiam.
- 55 Când pe mine mă vedea
Lumea totă mă cinstîa
Și toți la scaune mă poftîa.
- Amin, amin
Maică Sfinta Marie.
- 60 Leac din mânia mea să fie!

Rețetă : Se descântă cu busuțoc cu apă neîncepută și se ȃic cuvintele :

- «Pămînte, urite,
«Cătă lume și frunđă pe tine,
«Atăta dragoste pe mine.
«Cum e busuțocul mai frumos,
5 «Și mai cu miros,
«Așa să fiú eú mai vędut și mai auđit

De tótă lumea,
De tótă mulțimea,
In sémă băgat,
10 De toți întreat.

VRAJA DE DRAGOSTE
(VARIANTA)

Comunicată de Ilie Constantinescu—Dioști—Romanai.

Duminecă de diminéță mă [sculaĭ, Vadra 'n mână o luaĭ, La fântâniță plecaĭ, Pe potecă necălcată. 5 Pe rouă nescuturată, Cu busuľocu ăsta bućumaĭ, Dragostile adunaĭ, De la cărcumărese, De la jupănese, 10 De la flăcăĭ, De la fete marĭ, De la copĭi micĭ,— Și în apa luĭ (cutare) le băgaĭ Și pe (cutare) 'l luaĭ 15 Și 'l duseĭ la riul luĭ Iordan Și 'l spălaĭ Și 'l curățaĭ Pe trup De pěr de lup,	20 Pe cap De păr de țap, Pe țĭțe De pěr de mițe. Și 'l dăruĭ 25 Cu doĭ lucefereĭ, In doĭ umereĭ, Cu stele, Mărunțele, Pe mânecele. 30 Cu cine o vorbi (cutare), Cu cine-o tăinui, Cu mĭere l'o lipi; Să le vie a plesni, Prin gene, 35 Prin sprâncene, Maĭ ales prin ismene. Să nu-ĭ dea a sta, Să nu-ĭ dea a mânca.

Descântătorea mestecă cu un fir de busuľoc într'o sticlă cu apă, din care trebuie să bea cel căruia 'y-a descântat.

DESCANTEC DE DRAGOSTE
(VARIANTA)

Culésă de I. Odor de la Rățoica, din Valeni—Prahova.

Mě sculaĭ Marțĭ de diminéță, Pe rouă nescuturată, Pě poteca necălcată. Și m'am întâlnit in cale, 5 In cale și in cărare, Cu Maĭca Precista, Și când Maĭca Precista m'a [auđit,	Văĭtându-mě și olecăindu-mě [(tănguindu-mě), M'a întreat: 10 — De ce te vălăcăești, mă [creștine? — Muncesc și mă rog, Și nici un folos nu vėd ĭ

— Păi, eă sunt Maica Pre-
 [cista!
 — Da, milostivă, dacă eşti,
 15 Poţi şi pe mine, păcătosu, să
 [mă dărueşti!
 — Şi cu ce poftestî?
 — Voiă şi eă să hiă poftit şi
 [câştigat,
 Să am valóre, la cuvintu meă
 [cu lipiciă,
 Şi la adunare cu boierî să hiă
 [poftit!
 20 — Na cheiţele mele şi du-te
 [colo,
 Şi ia-ţi mana ta,
 Venitu teă, iubirea ta,
 Dragostea ta ;

Tótă lumea să te 'mbrăţoşeze ;
 25 Să hiă poftit şi chemat,
 La boierî şi la 'mpărat.
 Cum arde tóte paili,
 Şi tóte gunoili,
 Şi tóte gazurili,
 30 Să arđă tóte dragostili,
 Tóte iboştili, dă (cutare)...
 Să nu pótă să aibă răbdare,
 Nicî hodină la culcare,
 Stare la mănecare,
 35 Să vie în car dă olac,
 Cu dragoste mare aşedat,
 Că eşti mândru şi chemat,
 Ca să hiă cu drag şi mândru şi
 Chemat în tótă lumea, şi dă
 [mine!

VRAJA DE DRAGOSTE
 (VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Ţapu de la Ióna Gheorghe Bucăţia, din Romaneşti—Gorj.

Plecă (cutare) pe cale,
 Pe cale, pe cărare.
 Se întâlni cu dragostile în cale.
 Dragostile le-adună,
 5 Pe trupul (cutăruia) le scutură,
 În sínul (cutăruia) le aruncă;
 Pe trupul ei,
 Pe statul ei,
 Pe chipul ei,
 10 Pe sprincenile ei.
 Să fie auđită
 Şi vęđută
 De tótă lumea,
 De tótă ţera
 15 De tótă suflarea.
 Care cum o vedea
 Tot în gard se suia,
 După (cutare) se uita,
 Dragostile le-aduna.
 20 Cu bucfumu bucfumaş,
 Dragostile le adunaş,
 Pe trupul (cutăruia) le-aruncaş.
 Tóta lumea că auđia,
 Pe gard se suia,
 25 De (cutare) întreba :

— Asta este cea frumósă,
 Asta este cea drăgăstósă,
 De tótă lumea alésă ?
 În sémă băgată,
 30 De tótă lumea întrebată ?
 Cum se bate apa de tóte ma-
 [lurile,
 De tóte pĕtrile,
 De toţi bolovaniş,
 Aşa să te bată tótă lumea
 35 Tótă mulţimea,
 Tóta suflarea de (cutare).
 Cum se bate luna cu sórele,
 Aşa să se bată tótă lumea,
 Tótă mulţimea,
 40 După cuvintul
 După chipul (cutăruia) ;
 Şi cum alérgă sórele după lună,
 Aşa să alerge după (cutare)
 [toţi tineriş,
 Toţi mariş, toţi miriş, toţi flă-
 [căiş.
 45 Şi (cutare) să fie întrebată şi is-
 [pilită de tótă lumea
 Maş vartos de cutare.

Reţetă : Se descântă cu busuĭoc în apă Joia, diminéţă, Sămbătă şi Dumi

neca. Cu apa cel ce'și face de dragoste, se stropește pe frunte și pe haîne și se repetă vorbele :

Cum nu pôte tôte păsările cerului
Și tôte viețuitoarele pământului fără apă
Așa să nu pôtă trăi cutare fără cutare.

VRAJA DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Onaria Năstase din Romanai—Gorj.

Spre dragă de Duminecă mă [sculaș, Pe potecuță plecaș, Pe potecă necălcată, De rouă nescuturată, 5 La riul lui Iordan. Găsiș acolo o fată spălându-se Dichisindu-se. Eū așa dacă vėduș, Indărăt mă 'ntorseș; 10 Chirăindu-mė, Jeluindu-mė. Maica Sfinta Maria m'auđi Pe scară de argint se pogori Și de mână mă luă 15 Și cu mine că plecă. La riul lui Iordan, La fântăna lui Bogdan. Apa cu drėpta luă Și peste mine aruncă 20 Și pe mine mă spălă, De uricūnș, De dătături, De cuvinte rele, De năpăsturi rele. 25 Imș puse în pșept sórele cu [rađele. Tótă lumea se uita cu drag [la ele.	In frunte 'mș puse stėua mare, Se uita la mine cu drag lu- [mea și țara; Imș puse în umereș, 30 Douș lucefereș, Tótă lumea se uita cu drag [la eș; In spate imș puse luna cu [stele, Se uita lumea su drag la ele. Maica Precista nu mă lăsă, 35 Ci de mâna drėptă mă luă, Și cu mine plecă, In câmpul cu dorul, Unde inflore bujorul. Cu busuoc bucumă, 40 Tôte dragostile le adună, Și in ășt vas le băgă Și pe mine le aruncă. Și pe mine mă făcu frumos Și drăgăstos 45 La tótă lumea, La tótă mulțimea. Și rămăseș curat, luminat, Ca argintul stricorat, Ca Maica Precista ce m'a lăsat.

Rețetă : Se descântă de trei ori in apă neincepută, cu busuoc.

VRAJA DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Constantina Ión Rádoi din Valea-cu-apă—Gorj.

Plecă (cutare)	Maica Precista de mâna dreaptă
Pe cale, pe cărare	[il luă,
Se întâlni cu Maica Precista	In spre răsărit cu el plecă,
[in cale	Cu sórele il încinse,
Și de mână l'a luat	35 Cu luna il cuprinse;
5 Și 'n gură l'a sărutat.	Cu buciumul buciună,
In față la judecat,	Dragostile le adună,
Și cu glas l'a întrebat :	Intr'o țiră de apă le băgă ;
— Ce te vâlcărești,	Pe d'albă peliță,
Ce te olecăiești (cutare) ?	40 Pe négră cosița,
10 — Cum nu m'ași vâlcări,	Le aședă.
Cum nu m'ași olicăi ?	Îl puse in doi umerei,
Că de făcături,	Doi luceferei,
De aruncături,	Se uita lumea cu drag la ei.
De scăldături,	45 Și (cutare) să fie vădut,
15 Eă sînt mánjit	Lumit,
Și pe față înegrit.	Cunoscut
Tac (cutare), nu te vâlcări,	Și auđit,
Nu te olecăi,	De tótă lumea,
Că eă cu buciumu am bu-	50 De tótă mulțimea,
[ciumat,	De tótă țara,
20 Dragostile le-am adunat ;	De tótă suflarea.
Pe d'albă peliță,	Cum nu póte ține mama făr'
Pe négră cosița,	[de băiat
Le-am aruncat	Și óia făr' de miel
Și pe tine te-am spălat	55 Și vaca făr' de vițel,
25 De făcături,	Așa să nu póta ține lumea lu-
De scăldături,	[minată fără (cutare).
De aruncături,	Cum se bate calul in grajd
De uricunı,	Și mătasa in prăvălie,
De spurcăciunı,	Așa să se bată (cutare) de (cu-
30 De tótă bóla,	[tare.
De tótă duhórea.	

Rețetă : Se descântă in apă neincepută cu busuțoc ; in apă se sting cărbunil din vatra focului și se ȃic vorbele :

«Cum nu póte frigurosul fără foc,
 Secetosul fără apă
 Și flămândul fără mánzare,
 Așa să nu póta (cutare) fără cuvintul, chipul, dragostile (cutăruia).

DESCANTEC DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gherghina Dumitru Gâdea, din comuna Saceni—Teleorman.

- Ce plângi și te aolești (cu-
[tare] ?
— Ce să nu plâng și să nu mă
[aolesc] ?
Eă astă-ți cu țile mă prăpădesc.
5 Maica, maica m'a urit
Și fermece m'a făcut,
Maica Precista în brațe l'a luat
Și la răsărit cu (cutare) a plecat.
In brêne il infipse,
10 Pe pəriu il puse.
Pəriul curgea ;
Pe piclóre de fapt, de muțere
Pe țite [il spála.
De pěr de mâțe,
Pe trup
15 De piei de lup,
Pe cap
De piei de țap,
Pe nas
De piei de rac,
20 Pe picțere
De piei de șerpe și de bróște.
In spála
Il curățta,
De tótă dorea
25 De tótă putórea.
Maica Precista în brațe il luă
Și la răsărit cu el plecă.
Dragostile le luă,
Peste (cutare) le aruncă.
30 Pășerile cirițfaă
Și pomii înfloriăă ;
Zorile răsărise
Și pe dealuri fugise.
Nu răsări pe dealuri,
35 Nicț pe maluri,
Nicț pe monastiri,
Nicț pe zidiri ;
Și răsări pe haținele (cutăruia)
Pe averea lui,
40 Pe chipul lui,
Pe sprincenile lui,
Pe țitele lui.
Intre sprincene 'i puse
Un fagure de mțere
45 Și-o chită de micșunele,
Se uita tóte lumea
Cu drag la ele :
Tóte fetele,
Tóte nevestele,
50 Toți popii,
Toți protopopi,
Tóte prietesele,
Tóte protopopesele,
Toți mirii,
55 Toți emirii.
Cum se bate limba'n gură
Și pui pe bătătură,
Așa să se bată (cutare) după
(cutare)
Să se bată,
60 Să se rėsbată
După chipul lui,
După vorba lui,
După averea lui.
Pên'la el n'o veni,
65 Dracul în el o plesni ;
Pên'la el n'o pleca,
Dracul în el o crăpa ;
Să nu'i fie a bea,
Să nu'i fie a mânca,
70 Să vie cu gura căscată,
Cu picțerele bėșicate,
Cu limba crăpată.
Cum sbiără oile de mței
Și mței de oi,
75 Mumele de copii
Și copiii de mume,
Bivolțele de puț,
Pui de bivolițe,
Vacile de viței,

- 80 Vițeii de vaci,
 Popii de priotese,
 Priotesele de popi,
 Miresile de gineri
 Și ginerii de mirese,
 85 Protopopii de protopopese,
 Și protopopesele de protopopi,
 Diaconii de diaconese,
 Diaconesele de diaconi
 Așa să sbîere (cutare)
 90 De chipul
 De cuvîntul
 De statul,
 De avutul (cutăruța).
- Cum se bate limba'n gură
 95 Și de bune și de rele,
 Așa să se bată tótă lumea
 Și tótă mulțimea,
 Mai vîrtos (cutare)
 (Cutare) să fie de toți vîdūt,
 100 De toți auđit,
 De toți întreat
 Și'n sémă băgat —
 De tótă lumea
 De tótă mulțimea,
 105 Cine'n urma (cutăruța)
 O călca,
 Tot uritul să i'l ȳa.

Rețetă : Se descântă în apă de isvor, Duminecă dimineța, la sóre rêsare, cu o stebă de busuřoc. Din apa descântată se bea și se stropește hařnele și chipul celui indrăgostit.

DESCANTEC DE DRAGOSTE

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Gherghina Dumitru Gălea, din comuna Săcen—Teleorman.

- Tu laurule,
 Balaurule,
 Cum te beau toți băeții de fri-
 [guri,
- Tóte fetele,
 5 Tóte nevestele,
 Și mi-ř tontești,
 Și miř cănțești
 Așa să'mi tontești
 Și să'mi cănțești (pe cutare) ;
 10 Și cum plesnești
 Și te veștejești
 Și cum arđi în vetre,
 Așa să'mi arđi în pțetre
 Inima lui (cutare)
 15 —Rěsař, sóre frățłore
 Cu nouě-đeci și nouě de rě-
 [đisóre,
 Cu trei rađe fă-mi cununa,
 Să-mi strălucescă ca luna.
- Să rěsař, să nu rěsař
 20 Din deal și pêne'n plař,
 Să'mi puř cununa 'n cap,
 Să se uře tótă lumea cu drag :
 Toți popii,
 Toți protopopiř,
 25 Toți diaconiř,
 Toți călmăcaniř,
 Tóte fetele,
 Tóte nevestele,
 Tóte preotesele,
 30 Tóte protopopesele,
 Toți miriř,
 Toți emiriř;
 Să te puř, sóre, in pțept,
 Iar tu, lună, in spate.
 35 Ce'i doř luceferiř
 Să-i puř in umerei
 Să se uře tóte lumea cu drag
 [la ei.

Rețetă : Se descântă cu semințe de laur pe vatra focului, repetându-se vorbele de mai sus. Apoi se descântă în apă neincepută de la isvor cu busuřoc verde la sóre rêsare. Cu apa descântată se stropește cel ce'si face de dragoste.

INTORSURI PENTRU FACERE DE DRAGOSTE

Cules de Chr. N. Țapu de la baba Gherghina Dumitra Gâdea din Săcenî—Teleorman.

- Ce te plângi și te aolești (cu-
[tare] ?
Ce să nu plâng și să nu mă
[aolesc] ?
Eū astă-đi cu đile mă prăpă-
[desc] !
- Taica, maica m'a urit
5 Și fermea m'a făcut.
Maica Precista 'n brațe m'a
[luat
Și l'a riul lui Iordan m'a mă-
[necat,
Și m'a spălat, m'a curățat
De tóte uricūnile,
10 De tóte spurcăcūnile,
De tot datul,
De tot aruncatul,—
De la streine,
De la vecine
15 De la cumnate,
De la surate.
Cum sparge plugul brazdele
Bozi și tóte rădăcinele,
Mărăcinii,
20 Cūlinii, —
Așa să se spargă și să se taie
[tot faptul,
Tot datul,
Tot aruncatul,
Tot uritul,
25 Tot făcutul.
- Cum taie secerea asta tóte ró-
[dele
Tóte bucatele,
Și se usucă, —
Așa să se taie și să se usuce
[și să se desfacă
- 30 Tot uritul, tot făcutul,
Tot datul,
Tot aruncatul,
De la vecine,
De la streine,
35 De la cumnate,
De la surate.
Iar (cutare) să rămăie curat,
Luminat,
Ca steaua din cer,
40 Ca flórea din câmp,
Ca argintul stricorat,
Ca aurul suflat,
Ca Maica Precista
Ce l-a dat.
- 45 Și (cutare) să fie spurcat
Și în sémă nebăgat ;
Să fie scuipat de tóte
Ciorile, de tóte coțofenile
Și de tóte păsările.
- 50 Să fie ca gunoiū după ușa
Și ca la o vită o căpușă ;
Și ca un sac vėrgat,
Pe gard aruncat
Și în sémă nebăgat.

Retetă : Se descântă cu secerea și fier de plug într'o ólă cu apă. Cu apa vrăjită se scaldă cel cărui ű se întorce de dragoste. Scăldăturile se aruncă la respântii (unde se întâlnesc trei drumuri).

- 20 Să'l aducă.
Să nu-î dea a mânca,
Să nu-î dea a culca,
Să nu-î dea a dormi;
Să nu-î dea a odini,
- 25 La (cutare) l'o porni.
Să'l aducă despuiat pîn sat,
Pin cănî fără cîmag,
Să nu'l pótă potoli,
Pin' la (cutare) n'o veni.
- 30 Îți fac basmaua colac,
Să mi-l aducă în caî de olac,
La nópte 'n vis să'l visez,
- Măine aevea să mi-l vęd ;
La nópte o veni,
35 Cu mine o vorbi,
Măine l'oi isbândi,
Pe el să'l sorocesc,
Puriciî și păduchiî de la nouă
[porcăriî,
- 40 De la nouă șerpăriî,
De la nouă brutăriî,
Pe el să'l sorocească,
Să'l musce și să'l pisce
Și unde l'o cere să se ducă.

Rețetă : Se descântă cu o batistă la o stea din spre răsărit sau de la sóre prânđ. Batista cu care se descântă se pune sub cap și fata dórme pe ea. Dacă stéua nu se mișcă din loc se đice că móre ursita ; iar dacă se mișcă și jócă stéua, e bine — că cel îndrăgostit se însóră repede.

VRAJA DE SCRISA

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iliana Nicolae Lăceanu, din Drăgșanî—Teleqrman.

- Stea, steulița mea,
Tote stelele să stea.
Tu pêne 'n điuă să nu stai
Și să umbli lungiș
- 5 Și curmeđiș,
În lung și în lat.
Și la noi în sat,
Să te faci mare bălaur,
- Cu solziî de aur,
10 Și să te duci la scrisul (cută-
[ruia).
Cu ciocul să'l ciocnești,
Cu aripele să'l plesnești,
La scrisa mea să'l pornești,
Iute și mai de vêtos,
15 C'ala 'mî este de folos !

Rețetă : Se face de scrisă la stea cu betele, mărgelile sau cu un tulpan. Când tînêrul căruia Ț se face de scrisă este să se însóre — stéua, đice-se, că jócă și-și mărește rađele. Dér decă scrisul îi este mort, e semn rău și stéua Ț pîere și se crede că și acel tînêr móre.

VRAJA DE SCRISA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Voica Anghelache Țapu, din Roșiorii-de-Vede.

— Stea, stelulița mea, Tóte stelele să stea, Numa tu să nu stai, Să umbli în sus ca gândul, 5 Jos ca vântul. Să umbli Din casă În casă, Din masă 10 În masă, Pên' la ursitu (cutăruța) acasă. La masă să'l găsești,	Cu códa să'l iubești, De la masă să'l plesnești, 15 La (cutare) să'l pornești ; Să vie cu gura căscată, Cu limba beșcată. Să nu'î vie a sta, Să nu'î vie a mânca, 20 Pên' la (cutare) n'o da. În vis să'l visez Aveva să'l vęd, Mâine 'n zorî să'l cunosc Și cu el să vorbesc.

Notă : Să ȳa batista fetei care voiește să'și facă pe scrisă, se amenință cu ea la o stea mai luminósă din spre resărit. Sa face batista colac și se pune sub cap, în locul unde dórme nóptea.

VRAJA DE SCRISA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Ióna Moldáianca, vrăjitoare, din Roșiorii-de-Vede.

Stea, stelulița mea, Tóte stelele să stea. Iară tu să nu stai. Să te faci un șerpe bălaur, 5 Cu codița de aur. Să'mî umbli țara, Și 'n lung și 'n lat, Și la noi în sat,	Să'mî găsești scrisa (cutăruța). 10 Cu clocu s'o clocnești, Cu códa s'o plesnești, La (cutare) s'o pornești. În vis s'o visez, Aveva s'o vęd, 15 Mâine 'n zorî s'o cunosc Și cu ea să vorbesc.

Notă : Se vrăjește cu batista la o stea din spre resărit. Dacă stéua, în timpul când se face de scrisă, pîere, se ascunde, se crede că nu e bine de tînerul sau tînera care 'și fac pe scrisă. Dacă stéua jócă și 'și mărește rațele, seđi ce că atât tînerul cât și fata vor fi norocoși în căsătoria lor.

VRAJA DE SCRISA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Stanca Radu Modea din Scrioștea—Teleorman.

Stea, stelulița mea, Tóte stelele să stea, Numai trupul tēū să nu stea. Să te faci șerpóică, 5 Balauróică, Cu totul de aur. După scrisa (cutăruia) te so- [rocesc, Să umbli în scurt și în lat, Și la noī în sat, 10 După scrisul (cutăruia) De l'oi găsi în pat, Culcat Orī în sat la sfat,— Cu cīocul să-l cīocnești, 15 Cu aripile să 'l plesnești, La (cutare) să 'l pornești, Cu limba crăpată, Cu gura căscată, Cu buza beșicată. 20 Pên' la (cutare) n'ó veni, Să se bată a plesni,	Să nu-ī vie a sta, Să nu-ī vie a mânca, Să nu-ī vie a culca, 25 Să nu-ī vie a vorbi, Să nu-ī vie a sfătui, Pêně cu mine n'ó vorbi. Să vie trăsbind, Plesbind, 30 Din gură văpăi lăsând, Pîn fete grase și frumoșe, Ca pîn-bróște vīermănóșe; Pîn neveste grase și frumoșe, Ca pîn cățele vīermănóșe,— 35 Desculț d'un picior, Și cu capul gol, Pîn sat fără sfat, Și pîn cāini fără cīomag. In vis să 'l visez. 40 Aievea să 'l vėđ. Māine în zorī să 'l năzăresc. Și cu el să vorbesc.

Rețetă: Se descântă cu batista și cu bete la o stea din spre resărit.

DESCANTEC DE SCRISA

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Leanca Gheorghe Rêlea din Flăcăi—Vâlcea.

Stea, stea logostea, Tóte stelele să stea, Scrisa—orânda (cutăruia) să [nu stea. Să te duci din vad în vad, 5 Din sat în sat,	Pêně unde o fi scrisa și orânda (cutăruia) ursat. Acolo să gășlască, Să prândășcă, Să amieđășcă, 10 Să odinășcă.

În pat să nu'l lase.
 Să 'l scóle,
 Să 'l trimétă,
 Prin sat fără ciumag,
 15 Cu nuța de alun,
 Să umble ca un nebun;
 Cu nuța de arțar,
 Să umble ca un armăsar;
 Cu nuța de sânger,
 20 Să umble ca un înger;

Cu nuța de nuc,
 Să umble ca un haïduc.—
 La scrisa (cutăruța) să se ducă.
 În vis s'o viseze,
 25 Ațvea s'o vadă,
 În dorț de ți,
 La resăritul sórelui,
 În glasul cântătorilor,
 În revărsatul zorilor.

Rețetă : Se descântă cu nuțele de alun, nuc, sânger, arțar, cari se taie Joța diminéța, în revărsatul zorilor și, când se taie, se țice :

Mě sculaï Joï de diminéța,
 Pe rouă, pe cétă,
 Pe cărare neumblată,
 De rouă nescuturată.
 5 Roua o scuturaï
 Și scrisa o deșteptaï
 Și-o porniï în sat, etc.

Și se repetă vorbele de mai sus: Stea, stea, logostea, etc. Se descântă séra și diminéța, în spre Joï, în cântatul cocoșilor. Descântecul se face la o stea mică din spre răsărit; se ia apă neîncepută de la trei isvóre, repetându-se cuvintele :

Cum se întâlnesc isvórele,
 Așa să se întâlnească (cutare) cu (cutare).

DESCANTEC DE SCRISA CU CARBUNI

Cules de Chr. N. Țapu de la Leanca Gheorghe Rêlea, din Făcăi—Vâlcea.

Voï nouă cărbuni,
 Ca nouă gărgăuni,—
 Eū vė aprinseï,
 Și la scrisa (cutăruța) vė tri-
 [miseï;

5 Să vie la nópte 'n vis,
 Ațvea s'o vėđ,
 Măine în revărsatul zorilor,
 În glasul cântătorilor,
 Cu ea să vorbesc.

Rețetă : Se descântă cu resteu (un lemn de la jug), găsit în nóptea lui Sfintu Gheorghe și în nóptea de Ispas.

Se mai descântă cu un țeruș de la ȳeslea calului și se repetă cuvintele :

«Cum găsiï eū resteuł ăsta și cum trage calul la ȳeslea de fên, așa să se găsească scrisa (cutăruța) și s'o tragă la casa, la averea, oleabul (cutăruța).

Dacă nu se găsește resteuł, se fură și se țice :

«Cum furaï eū resteuł, așa să fur gândurile, vorbele, inima, sufletul scrisei mele. S'o pornesc, în vis s'o visez, ațvea s'o vėđ, măine în dorț de ți să vorbesc.

Resteuł și țerușul de la ȳeslea calului se bagă în foc și dacă se aprinde și arde se țice că scrisa este bogată; dacă este săracă scrisa, țerușul și resteuł se sting.

DESCANTEC DE SCRISA CU CARBUNI

(VARIANTA)

Cules de Chr. N. Țapu de la Petruța E. Niulescu, Ocnele-Marî.—Vâlcea.

Stea, stea logostea,	De-o fi zidar,
Tóte stelele să stea,	De-o fi tēmplar,
Stéua (cutăruia) să nu stea ;	De-o fi dulgher,
Să umble în lung și în lat,	15 De-o fi moșier,
5 Și la noi în sat.	De-o fi cărciumar,
În țara Turcescă,	De-o fi foționar,
Bulgărescă,	De-o fi cojocar,
Romănescă,	Să vie, în vis să 'l visez,
Moldovinescă, —	20 Aievea să 'l vëđ,
10 Să aducă scrisa (cutăruia).	Să 'l cunosc bine ales.
De-o fi cismar,	

Rețetă: Se descântă cu tulpanu ; se face covrig și se uită prin el la o stea mică din spre răsărit. Se dă apoi tulpanul fetei sau tinerului care 'ș-a-ă făcut de scrisă și 'l pun sub căpîtaiu și dórme pe el.

VRAJA DE SCRISA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Maria Năstase, Romaneșci—Gorj.

Moș, moșisorul meă,	Cu clocurile să'l clocănești,
De când te-am spălat,	Cu aripile să-l plesnești,
De când te-am pfeptēnat,	15 Cu cōda să'l pornești,
Nicī o slujbă nu ți-am dat.	Pe el, pe tată-sēu, pe mumă-sa,
5 Dar astă sēră îți dau slujbă	[pe frați și pe tóte némurile lui.
[mare,	Toți de el să stea,
Să te faci șarpe bălaur	Să vie să mă ia,
Cu solzii de aur,	De o fi în munte,
Cu două-spre-đece capete,	20 De 'o fi peste munte,
Cu două-spre-đece cōde,	De o fi aici în sat,
10 Cu două-spre-đece aripī,	Toți de el să stea,
Să mergī la scrisa mea ursată,	Și să vie să mă ia.
De la Maica Precista îndrep-	
[tată.	

Rețetă: Se descântă în moțul fetei cu un ac gălben cu gămălie. Fata care 'și face de scrisă își ia păr din moțul ei și ducându-se în vatra focului îl pâlește pe cărbunii dîcînd vorbele:

«Cum se pâlește și arde părul ăsta în vetre, așa să sfârăe și să ardă în pîetre inima (cutăruia)». (De trei ori).

Apoi cu acul se întepă perna înainte de a se culca fata și repetă vorbele:

«Nu te întep pe tine, ci întep scrisa mea. Să nu 'i fie asta, să nu 'i fie a bea, a mânca etc.

VRAJA DE SCRISA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Balașa, vrăjitoarea, din Rovinari—Gorj.

In colo spre răsărit, Mare foc se vede. Dar pe foc ce era? Treî cazane fierbătore, 5 Treî cuțite tăietore. Dar foc cine le da? Draciî mării și ai țerii. Il frigea, il ardea, Și în frigare il întorcea,— 10 Pe el, pe tată-său, Pe el, pe mumă-sa, Pe el, pe popa din sat.	Pe el cin'lo vedea, Tot de el să stea, 15 La scrisa lui să vină s'o ȳa. Tu pietroiu bălțat, Să mi-l aduci prin sat, Fără de sfat, Pin căni, fără de ciumag.— 20 Da lui ce 'i dărueshi? Un cal din munți, De unde ȳ-o plăcea, De acolo să 'l ȳa.—
--	--

Rețetă: Se crapă ușa de trei ori și la fie-care deschidetură de ușa se repetă descântecul.

Apoi se lęgă un semn din cărpa fusteî saũ rochiiei celeî ce 'și face de scrisă.

VRAJA DE SCRISA

(VARIANTA)

Culésă de I. Ionescu, abs. seminarist, de la Stana Lungoci, com. Oprisor—Mehedinți.

Cuțit, cuțitașule, De când te-am alămat Și te-am plăsălat, Și la țigan te-am lucrat 5 Și te-am cununat, Nici o slujbă nu ț-am dat.	Dar astă séră Este o séră mare; Iți daũ o slujbă tare, 10 Să umbli din deal in vale Și lungiș, Și cürmediş,
---	--

- In lung și în lat
 Și la noi în sat,
 15 După scrisa mea,
 După ursita mea,
 De ursătorii ursată,
 De Dumneșeu la mine în-
 [dreptată.
- Să vie prin sat,
 20 Fără de sfat ;
 Să vie prin câini,
 Fără de ciomag ;
 Să vie pe drum lupește,
 Să intre în casă porcește, -
- 25 Cu punga deschisă,
 Cu gura căscată.
 Eū il împung,
 Și il străpung
 Pe el, pe mamă-sa,
 30 Pe el, pe tată-seū,
 Pe el, pe frate-seū,
 Pe el, pe soru-sa,
 Pe el, pe moșul seū,
 Pe el, pe nașu-seū,
 35 Pe el, pe mahalaua lui,
 Pe și cu cin' s'o 'ntâlni,
 Că eū il bat și 'l străpung
 Și 'l bat între picîore,
 Să 'i dea în gând de insură-
 [tore.
- 40 Că eū il împung,
 Și 'l străpung
- Prin inimă,
 Pe supt inimă,
 Prin ficiți,
 45 Pe supt ficiți,
 Prin rărunchi,
 Pe supt rărunchi,
 Prin limbă,
 Pe supt limbă,
 50 Prin dinți,
 Pe supt dinți,
 Prin pîele,
 Pe supt pîele.
 Să 'i bat între picîore,
 55 Să 'i dea în gând de insură-
 [tore,
 Să vie cu portofelul descuiat,
 Cu sângele întăritat,
 La nôpte să 'l visez
 Măine aievea să 'l vîd,
 60 Cu calul furuind,
 Din bice plesnind,
 La mine venind.
 Nicî să nu măi șadă,
 Nicî să nu măi mănânce.
- 65 Inima să-i sară,
 Ochiî să-i plesnescă,
 Să nu-i dea a sta.
 Căci dacă o măi sta,
 Il-oî întâmpina.
- 70 Sângele din nas i-o pica.

Rețetă: În tot timpul descântecului, cuțitul se ține în mână, ințepând încetinel pămîntul cu el și apoi îl bate în pămînt după ușă și se ȃic cu-vintele:

La nôpte să'l visezi,
 Aievea să'l vîd etc.

VRAJA DE SCRISA

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N Țapu de la vrăjitorșă Bălașă, din Rovinari—Gorj.

- Nu incind
 Și aprind
 Ast pietroiū bălțat ;
 Și incind
 5 Și aprind inima scrisului (cu-
 tăruia),
- Incind și aprind
 Capul de căciulă,
- Căciula de cap,
 Cióreciî în cur,
 10 Curul de cióreciî,
 Cămașă de pîele,
 Pîelea de cămașă,
 Pîn rărunchi,
 Pe supt rărunchi,
 15 Pên' în plămâni,

Pe supt plămâni,
 Incind și aprind trupul (cută-
 [ruța).
 De o fi în haia țară,
 Să vină până mâine séră ;
 20 De o fi în astă țară,
 Să vină pêne diséră ;
 De-o fi peste munte
 Îi pun punte,
 Să trecă pîn fete frumóse,
 25 Prin văduve grase,
 Pên' la scrisul ei acasă.
 Pe el, pe tată-sěu,
 Pe el, pe mumă-sa,
 Pe el, pe cin' l'ó vedea,
 30 Tot de el să stea
 Și scrisa lui să vină s'ó ȳa.

Tu pĕtroiũ bǎlțat
 Sǎ mi'l aducĭ prin sat,
 Fǎrǎ de sfat
 35 Prin cǎini fǎr' de ciomag,
 Tu secere
 Cum taĭ spicele
 Și meșele
 Și grǎnele
 40 Și orzele,—
 Așa sǎ taiũ eũ tóte gǎndurile,
 Tóte făcǎturile,
 Tóte legǎturile,
 De la tóte fetele,
 45 De la tóte nevestele.
 La scrisa lui sǎ'ĭ fie
 Gǎndul de ađi înainte.

Rețetă: Se descântă cu pĕtroiũ alb în foc și cu o secere. Pĕtroiũl se arde și se cĭocnește cu secera spunĕndu-se versurile de mai sus. Pĕtroiũl se scóte din foc, se pune în pragul ușei, se pișe pe el și se đic cuvintele.

— Cum nu póte ține lumea și țara pișatul, așa sǎ nu ținǎ scrisul (ursitul) (cutǎruța) și sǎ vinǎ mai în grabǎ. Și cum nu stǎ ușa, așa sǎ nu stea scrisul (ursitul) (cutǎruța) pên' n'ó veni la (cutare).

VRAJA BOBILOR

Culésǎ de Chr. N. Țapu de la vrǎjitórea Tinca Balan, din Costești—Válcea.

— Voĭ patru-đeci de bobĭ,
 Voĭ patru-đeci de frađi,
 Cum știđi încolđi
 Și lunca și țara hǎrǎni,
 5 Așa sǎ știđi de bóla (cutǎruța).
 De-o fi din sfinte,
 Saũ din đile greșite
 Sǎ 'mĭ eșiđi pe cincĭ ;

Dar dacǎ o fi niscaĭ dǎtǎturĭ,
 10 Saũ aruncǎturĭ de la mulerĭ,
 Sǎ 'mĭ eșiđi pe nouě,
 La inimǎ douě.
 Sǎ vĕđ bine cǎ 's dǎtǎturĭ,
 Din mǎini de fomeșe,
 Nu sĭnt din sfinte, din milos-
 [tive.

VRAJA BOBILOR

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Iliana Nicolae Săceanu, din Drăgășani—Teleorman.

—Voï patru-șeci și unu de bobî,	Să vă deschideți pe nouă ;
După cum știți să răsăriți	Dacă n'oți găsi
Și să incolțiți	10 Să eșiți pe cinci ;
Și lumea albă o arâniți,	Să vă închideți în prag și în
5 Așa să știți	[temei,
Să ghiciți de (cutare).	Să ved bine că nu găsește bu-
Dacă 'l va găsi	[curi.

VRAJA CARȚILOR

Culésă de Chr. N. Țapu de la Constantina Ión Radoi, din Valea-cu-apă—Gorj.

—Voï două-șeci și patru de cărți,	Să ved bine că móre ;
Să 'mî știți,	Iar de ar avea leacul,
Să 'mî ghiciți (de cutare).	Să 'mî cadă pe roșu,să ved din
De-ar trăi, să 'mî ȳasă pe roșu,	[ce are leacul.
5 De-ar muri, să 'mî tragă pe negru,	

VRAJA CARȚILOR

(VARIANTA)

Culésă de Chr. N. Țapu de la Dumitra Nedelea, cărturărăsă și vrăjitoare, în Cetățuia, cătun lângă R.-Vâlcea.

—Voï două-șeci și patru de cărți,	Ce pás are,
După cum jugravul v'a jugrăvit	Ce greutate are,
Și tiparul v'a tipărit,	Ce supărare are.
Așa să știți,	10 Are vre-un léc ?
5 Și să ghiciți,	Dacă 'ȳ-o fi din dătături,
Ce bôlá are (cutare) ?	Sau din aruncături,

MEDICINA POPULARĂ

MEDICINA POPULARA

Medicina babeî Simina vrăjitoarea, din Gresia-Teleorman.

Pentru tămăduirea ómenilor bolnavi de trănji întrebuiţeză o buruiénă care este fórte primă-văratecă, numită în acéstă parte de loc Dediţel. Acéstă buruiénă se ferbe în o ólá, ca de o oca, cu vin, pêně ce rămâne ca o litră ; óla ferbe acoperită de a nu rěsufla. Acoperirea ólei se face cu cocă de făină. Vinul fert cu dediţel se bea ca o cěşcă pe ǎi pêně ce se isprăvesce.

•

Pentru întors la vite, ca să nu móră vitele, se întrebuiţeză o buruiénă numită în acéstă parte de loc Laba ursului. Acéstă buruiénă o tócă mă-runt şi o amestecă în tăriţe pe care le dă la animale de le mănâncă.

*

Pentru căderea pěrului (cheliie saũ plesnete în cap) întrebuiţeză o buruiénă pe care o numeşte areũ.

Buruiéna acésta numită areũ, o ferbe în apă şi se spală cel bolnav de mai multe orĩ pe cap cu apa în care s'a fferit buruiiana.

*

Pentru descuţatul vitelor cum şi al ómenilor (când nu se pot pişa), întrebuiţeză o buruiénă ce o numesce Pěrul porcului. Acéstă buruiénă o ferbe în apă în care mai tórnă şi unt-de-lemn şi o dă cãldicică de o bea vita saũ omul bolnav.

•

Pentru isbiturĩ, bóle ce vin des la copiĩ, bóle care încep cu tremurat, întrebuiţeză o buruiénă numită sândēeni. Cu acéstă buruiénă se afumă copiĩ bolnavi.

*

Pentru ómenii cari tuşesc mult (tuse din sfinte) întrebuiţeză o buruiénă numită ederă, pe care o ferbe în vin şi o bea cel bolnav. Mai întrebuiţeză tot pentru tuse rea şi o buruiénă numită iérbă mare. Rădăcina de iérbă mare se taie în bucăţele subţiri şi se pune în rachiú de drojdie ca o oca şi stă de se plămădesce trei zile. După acele trei zile bea cel bolnav câte 2—4 cesci pe fie-care şi pênă ce isprăvesce rachiul cel în care se plămădise (şeduse) iérba mare.

(Culese de Chr. N. Ţapu de la baba Simina în etate de 90 aní, din cătunul Gresia, pendinte de comuna Bălţaţi—Teleorman).

Vindecare de Lingóre sau tifos.

Să ia trei lumínări şi 'n ziua de Sfintu Sava, trei zile pênă în Sf. Nicolae, se duc la biserică şi se pun în credinţa la o iconă, fie a Sfintuluí Sava, fie a altor sfinţi; pe urmă se lasă de arde o bucată de vreme—cât ţine slujba în biserică; Dar lumínările trebuie să fie de céră curată. Pe urmă se opresc şi se légă în casă şi unde e cine-va bolnav de strigă alurea, inebuneşte, strigă a lingóre, se duce şi cere apă şi aprinde o lumínare întâiu şi pe urmă de la acéstă lumínare se aprinde şi cele lante două lumínări şi din fie-care să se pice trei picături de se fac cu totu nouă picături. Pe urmă se dá bolnavuluí să inghiţă de trei ori apă şi apoi să se şi spele, iar picăturile de céră din apă se pun sub perina de culcare.

(Culésă de I. Odor, de la Lénca Ghenovicí, din Văleni-de-Munte—Prahova).

De oftică.

Se ia sémânţa de cânepă, bine alésă de pămînt, spălată bine, pusă la foc, fiértă bine pênă dá colţu, pe urmă fiértă într'o căldare curată, şi apa (zéma) ce rămâne să dea bolnavuluí, diminéţa pe nemâncate, apoi la 12 césuri şi séra. Póte să ia pe di şi o jumătate de oca să bea. Că-nepa să fie prospătă, să nu fie veche, «că surcéua veche nu face jar».

(Idem de la Lénca Ghenovicí, din Văleni-de-Munte—Prahova).

Tuse rea (măgărăscă).

Se ia tăfălug (o buruiénă care se găseşte pe câmp), se fierbe ceaiú şi se dá de bėut bolnavuluí diminéţa şi séra. Doftoria asta omórá şi tusea măgărăscă şi o parte din oftică.

(Idem de la Lénca Ghenovicí, din Văleni-de-Munte—Prahova).

De scrofurí.

Se ia găinaţ de porc luciú-negru şi se amestecă într'o strachină cu o lingură de unt-de-lemn franţuzesc se bate bine şi se fărímă şi se pune

ca oblojélă (catapasmă), în locul, unde 's scrofurile. Dacă se urmăzeă așa înainte regulat, apoi scrofurile ies ca oul.

(Idem de la Lénca Ghenovici, din Vălenii-de-Munte).

Durere de măsele.

Să face ceaű de jaleű și să ia ca gargară.

(Idem de la Leanca Ghenoviciű—Văleni).

Bubă rea—Ha-bubă.

Să ferbe fasole fără sare, fără nimic; să bate cu lingura și să pune între cârpe de olandă ca oblojélă.

(Idem de la Leanca Ghenoviciű—Văleni).

Trânji la ochi ori la ședut.

Să ia mășgă de icre negre (ceea ce rămâne pe butoiű), apoi trei rădăcinii de praz, puțin ardeű, apoi trei gămălii de ridichii. Se face din toate acestea fum într'o őlă și acoperindu-se la gură,—de e la ochi să se afume; de e la ședut, să se așeze pe ıla cu fum.

(Idem de la Lénca Ghenoviciű—Văleni).

Pișat în pat.

Trei oue, cari să nu fie crăpate, stins varul, adică să se cócă în var. Aceste oue se dau la băiatu pișecios de le mănâncă. Doctoria asta să chémă «doftorie de slăbiciune de mijloc».

(Idem de la Leanca Ghenoviciű—Văleni).

Tot de pișat (variantă).

Se duce Lunia cu pișeciosu la un gard, care are pletere (gard cu nuele) și ia un par, pe care'l pune pe foc și pe urmă să pișe pișeciosu pe el (pe par) cu mare băgare de sémă să'l ude pêne când n'o mai fi foc pe el și pe urmă il pune iar în locul acela, unde a fost și apoi de bună sémă pișeciosu nu se mai scapă în pat.

(Idem de la Leanca Ghenoviciű—Văleni).

De încuiat de ud.

- a) Să se bea zémă de pătrénjel fiert (în cantitate puțină); sau
- b) Siminichie pisată bine, ca să nu se vađă și se amestecă în dulcétă.

(Idem de la Leanca Ghenoviciű—Văleni).

Dă năjit (dureri de urechi).

a) Să pune în ureche usturoiū bine pisat și pus într'un tulpān, sau mir se bagă în urechea a cu verme (așa se crede, că durerea provine din cauza vermeluī).

b) Mămăliguță caldă sau o măslină să se puie în ureche și bolnavul să se culce pe urechiă.

(Idem, de la Leanca Ghenoviciū—Văleni).

De durere de măsele, ori de ureche.

Să ia brâncăriță (o buruiānă galbenă și lată, care se face pe copaciī ceī mari) și se lēgă cu ea.

(Idem, de la Leanca Ghenoviciū—Văleni).

Dē urechi (durere).

Sē ia gogóșe dă pe tufă și se storce în urechiă, dacā urechea e împāslitā.

(Idem, de la Lēnca Ghenoviciū—Văleni-de-Munte).

Dē reumatism.

Sămēnță de laur, pusă în rachiū de drojdiī. Se unge cel bolnav la sóre cu el sau se ia untură de cāne (de la hingheri).

(Idem, de la Lēnca Ghenoviciū—Văleni-de-Munte).

Dē degerătură.

Se pune pe locul degerat fere de porc cu varđă acră—oblojelă.

(Idem, de la Lēnca Ghenoviciū—Văleni-de-Munte).

Dē pecingine.

Se unge cu untură din caltaboș, fert în nóptea de Paști.

(Idem, de la Lēnca Ghenoviciū—Văleni-de-Munte).

De umflătură de pantece.

Baligă de cal cu lapte acru fert și oblojit, iar ca interne (pe dină-untru) se ia ca bētură : ceaī de enupere (sămēnță de brad).

(Idem, de la Lēnca Ghenoviciū—Văleni).

De umflătură de piclóre.

Taulă da albă (înflorită) și cója de desubt se ferbe. Se ia ca băutură o lingură de masă pe ȕi.

(Idem de la Lénca Ghenoviciu—Văleni).

De negi pe mână.

Cel cu negi să se ducă la biserici și să facă cincispredece mătăni la strașina bisericii și apoi ținând mâna cu negii să pice pe ei apă de pe strașină, și toți negii se usucă.

(Idem de la Lénca Ghenoviciu—Văleni).

De stârpirea șórecilor mari.

Burete de placă, cu care șterg copiii tabla, se frige în untură, orî în jumări, dar nu dă tot și apoi se dă la șóreci, cari mănând buretele, acesta se umflă în ei și așa crapă șórecii.

(Idem de la Niță Boiangiu—Văleni).

De umflătură de gât.

Castraveți murați, tăiați felii și făcuți oblojelă.

(Idem de la Moș Niță Boiangiu—Văleni).

Durere de falcă și de urechiă.

Se ia o baligă próspătă de vacă ; se cóce bine în spuză și apoi înfășurată bine într'o cãrpă curată, se oblojește la fãlci orî la ureche.

(Idem de la Dumitru Popescu din Star—Chiojd)—Buzău.

Descântec de sperietură.

Se ia un blid (un fel de copae cu mâner) și în el se pune spuză și se pune la spatele cui suferă și apoi c'o mătură aprinsă și se dă la spate de trei sau patru orî și din gură se ȕice :

Nu ca vacili, ci ca porcii ;
Nu ca vacili, ci ca porcii !

(Idem de la Dumitru Popescu din Star—Chiojd)—Buzău.

PROVERBE

PROVERBE

ADUNATE, DE CHR. N. ȚAPU, DIN OLTENIA

Nicî din ciocoî om de frunte, nicî din salcie cerc de bute.

*

Nicî din salcie pere, nicî din răchită vișinele.

*

Nicî turc, nicî turleac : Ia un fleac.

*

Nicî tóte a doctoruluî, nicî tóte a duhovniculuî.

*

Nicî pe dracu să 'l veđî, nicî cruce să 'ŷi faci.

*

Nicî usturoiũ a mâncat, nicî gura 'ŷ-a mirosit.

*

Nicî nu ŷtiŷ de unde sare ŷepurile.

*

Nicî lelea cu bârneŷe, nicî badea cu altiŷe.

*

Nicî nu e fricã de furnicã, de Nechita nicî atãta.

*

Cum e turcul aŷa e ŷi pistolul.

*

Dã-ŷi popo pintenii, ŷi bate-ŷi ŷepta cu cãlcãele.

*

Maŷ bine de cãt la anul un boũ, maŷ bine acum un oũ.

*

Cine se amestecã în tãrãŷe, porcii il mãnãncã.

*

Miŷa, cu clopot nu prinde ŷóreci.

*

Din códã de cãrne, nu se face sitã de mãtase.

*

La cincî-șeci ani sbóră și curcanul.

*

Nu întinde mai lung picîórele, de cât e lungă plapăma.

*

Pentru un purice nu svârli plapăma pe foc.

*

Femeia nebătută, ca móra nefericită.

*

Omul cât trăește, invěțătură d'ajuns nu dobăndește.

*

Nu e pentru cine se pregătește, dar e pentru cine se nimerește.

*

De la un datornic rău, e bine să efi și un sac de pae.

*

La un car de minte, e bine să fie și un dram de noroc.

*

Ardă casa mea, dar ardă și a vecinului.

*

Ca să pierđi șóreci, nu da foc mori.

*

Ac și ață, c'a venit zapciul în sat.

*

La lauda mare, mergi cu sacul mic.

*

Nu se póte fi și cu varza unsă, și cu slănina în pod.

*

Hopa, țupa, cât ține nunta ; chiu, vai, patru-șeci de ai. .

*

Fuga 'i rușinósă, dar e sănětósă.

*

Ovreul a vrut să mérgă și el o-dată călare, și atunci s'a întemplat Sămbătă.

*

Paza bună, trece primejdia rea.

*

L'a prins cu mâna 'n sac.

*

Chelbosulu, scufie de mărgăritar îi lipsește ?

*

Apa trece, pietrele rămân.

*

Boul are limba lungă, dar nu póte vorbi.

*

Rěũ e a fi intre ciocan ŝi ilăũ.

*

De căt cłóra 'n par, maĩ bine vrabia 'n palmă.

*

Cine nu vrea să plămădĩască, cerne tótă ȓiua.

*

Cine se scólă maĩ de diminěță, maĩ departe ajunge.

*

ȓiua de diminěță se cunóște.

*

Ocĩhul stăpănului ĩngrașă calul.

*

Cine umblă după douĩ epurĩ, nu vėneză nicĩ unul.

*

Dă-mĩ, Dómne, ce n'am avut, să mẽ mĩer de ce m'a găsit.

*

Scărĩitura carului, vrednicia vătavului.

*

Vodă vrea ŝi Hãnca ba.

*

Copilul pėnė a nu plãnge nu 'l aplėcă muma-sa.

*

Căniĩ latră, vėntul bate.

*

De unde nu este foc, nu ese fum.

*

Ferește-te de cãrbunele acoperit.

*

Satului care se vede, nu-ĩ trebuie cãlăuz.

*

Cine are barbă, are ŝi pĩeptene.

*

Măĩ! S'a suit scrófa ĩn copac.

*

Bre! A prins mămăliga cójă.

*

După cum e sacul, așã e ŝi peticul.

*

Cum vrei să mẽsorĩ altuĩã, așã ȓi se mẽsóră.

*

S'a măniat văcarul pe sat.

*

Ce știe satul, nu știe bărbatul.

*

A intrat badea ca într'un sat pustiū,

*

Cel ce începe multe, nu isprăvește nimic.

*

Nu lăuda singur faptele, căci pierdî rodul.

*

În urma bătăliei, mulți voinici s'adună.

*

Maî bine cu un voinic la pagubă, de cât cu un mișel la câștig.

*

Ce țî în mână nu e mincună.

*

Sătutul, nu crede pe cel flămând.

*

Găina care codcocodește, nu face ouă.

*

Cine tot alege, dese-orî reū culege.

*

Câte capete, atâta ideî.

*

Tótă pasărea pe limba ei pîere.

*

Cum se așterne omul, așa se culcă.

*

O învoială strâmbă e maî folositoare de cât o judecată dréptă.

*

Găina bătrână face zémă bună.

*

Fetile mari după urși numai nu merg.

*

Șéde dracul în deal și restórnă carul în vale.

*

Popa nu tócă de doué orî pentru o babă surdă.

*

Dacă nu curge, măcăr se picură.

*

În țara orbilor, cel cu un ochi e împérat.

*

·Mână pe mână se spală, și améndoué spală obrazul.

*

Spală-'ți rufele în ograda-'ți și le întinde pe funia ta.

*

Orî cu capu de pîet_ră, orî cu pîet_ră de cap.

*

Cuî cu cuî se scóte.

*

Cine umblă cu mîere, își linge degetele.

*

Capuî plecat, nu-l taie sabia.

*

La b_e_rănețe s'a călugărit motanul.

*

Pisica, când nu ajunge la slănină, ȃice că pute.

*

De departe trandafir, d'aprópe niște știr.

*

Vede paul în ochiul vecinuluî, și nu vede bărna în ochiul seî.

*

Lupul, unde a măncat odată mîelul, cearcă nouă anî așî găsi hrana.

*

Nu se sperie lupul de pîlea oiî.

*

Omul blănd fugе ca racul, când dă peste huet.

*

Vrabia malaiŭ visézá și calicul praznicu.

*

Vrabia tot puî arată.

*

Schimbarea Domnilor, bucuria nebunilor.

*

Peștele de la cap se împute.

*

O mincŭna clocóyască trece în țara unгурéscă.

*

Bobe căltóre nu are s_e_rbătóre.

*

La lauda mare mergŭ cu sacul mic.

*

Nu vorbi de funie în casa spănzuratuluî.

*

Tata rus, mama rus, numai Ión moldovan.

*

Ochiul vede, inima cere, ce folos că nu-ți putere.

*

Unde o legă, și unde o dore.

*

Se poate păzi un sac de purice, o turmă de epurî, dar nu o fimee.

*

Incetul cu incetul se face oțetul.

*

Ce esă din pisică, șorecî prinde.

*

Cine nu a gustat amarul, nu știe ce e zaharul.

*

Bate fierul, cât e cald.

*

Nu pune mâna, unde nu îți fierbe óla.

*

Calul, pușca și fimeia nu se'nprumută.

*

Ursul nu jócă de bună voe.

*

Bate șaua să pricépă lépa.

* *

Râde dracu de porumbel, și nu se vede pe el.

*

Un nebun zvârlă o pletă în apă și dece înțelepți nu o pot scóte.

*

Bóla din născare, léc nu are.

*

Cum e tanda, așa e și Manda.

*

De nevoe, saî și'n patul altuia.

*

Vremea vinde lemnile, și nevoia le cumpără.

*

Lupul schimbă pèrul, dar nàravu ba.

*

Limba e și dulce și amară după fapte.

*

A trăit traful, a mâncat malaful.

*

Cine vra să șadă între două scaune, cade între ele.

*

Fimeile nemustrate, ca bucatele nesărate.

*

Muntele a fătat un șorice.

*

Calul are patru picțore și poticnește, cu atât mai mult omul că nu are de cât două.

*

A fugit ca dracul de tămâe.

*

Cine pôte ose róde, cine nu nicı carne móle.

*

De frica vrăbiilor nu sémăná malaiü.

*

Brânză bună în burduf de căine.

*

Cu peștele mic, prinđı pe cel mare.

*

Nu face din țințarı harmăsarı.

*

Omul bătrân și nebun, légă-l la gard și-ı dá fên.

*

Nu s'a vęđut cal verde și Grec cu minte.

*

Cu multe móșe, rămâne copilul cu buricul netăyat.

*

Greü a fi babă frumósă, copil cu minte, și doctorıı bune.

*

Iérba rea nu pțere.

*

Butuguróea mică restórnă carul mare.

*

La un car de óle, e destul o lovitură de măcřucă.

*

Calul de dar nu se caută în gură.

*

Bețivuluı și dracu ıı eșă cu oca ınnainte.

*

La bătrânețe place vinul vechı și fetile tinere.

*

Nu fi pentru uniı mumă, pentru alțiı cřumă.

*

Omul caută léc, unde simte că'l doare.

*

Să nu dea Domnul omului cât poate răbda.

*

Unde dă și unde crapă.

*

Cum sameni, așa și culegi.

*

Laudă-te gură, că alții nu se îndură,

*

Sabia are două tășuri, cine vrea să o întrebuințeze.

*

Ulciorul nu merge des la apă.

*

Cine are carte, are și parte.

*

Plôia din Maiu, face malaful.

*

Tôte păsările câte zboară, nu se mânâncă.

*

Fapta bună nu cere laudă.

*

Păzește singur, dacă vrei și Dumnezeu să te păzescă.

*

Cine greșăște, tot ormanul glóba plătesce.

*

Când doi se sfădesc, al triilea câștigă.

*

Paza bună, trece primejdia rea.

*

Răfuéla de a-casă, nu se potrivește cu acea din târg.

*

Cui este pica désă, să poftescă la masă.

*

Două săbiți ascuțite, nu încap într'o singură tēcă.

*

Cine 'ți zvârlă o piétră, zvârle-ți o pâine.

*

O nuntă posomorită, e ca o babă gârbovită.

*

Mortul de la grópă nu se 'ntórce.

*

Șarpele de casă mai mult venin lasă.

*

Limba nu are óse, se îndóie după gând.

Pêne la Dumneđeũ, sfinții ișŃ ȳau sufletul.

*

Cine sapă grópa altuȳa, pică într'ênsa.

*

De unde nu e, nici Dumneđeũ nu cere.

*

Fie-care ișŃ trage cenușa, sub turta luȳ.

*

VaŃ de casa omuluȳ, când dracul ișŃ viră codița.

*

Vaca care dă cu piciorul în donița, e mai bine să nu fie lăptósă.

*

Vorba bună mult adună, vorba dulce mult aduce.

*

Omul muncitor de pâine nu duce dor.

*

O scânteie e de ajuns, ca să ardă giréda întrégă.

*

Cine alérgă între pari, se 'nțépa în unul.

*

Pe unde a sărit capra, ȳedu sare și mai sus.

*

Omul picat în apă, nu'ȳ pasă de plóie.

*

După rėsboiũ, mulți viteji s'arată.

*

Nebuniȳ turbură apa, și înțeleptii păscuesc.

*

Leneșul cată lucru, dar nu dorește să'l găséscă.

*

Cârnile ce stă în bucătărie, nu e pentru vênětorie.

*

Pisica mai blândă zgărie mai rėũ.

*

Omul când e să se innece, se acață și de un paũ.

*

Obraznicul mănăncă praznicul.

*

Cu rāma mică se prinde și peștele mare.

*

Cu doué bucătărese, ese cȳorba prea sărată, ori nesărată.

*

Din orî-ce lemn, nu se face buciŭm,

*

Spinul, pêne a nu crește, nu se dizvălește.

*

Eftin la făină, și scump la tărățe.

*

Calul bătrân nu se 'nvață a merge la umblet, (buestru).

*

E grea bóla, când e punga gólă.

*

Nu umbla cu mâța în sac, că 'y se vęd unghiile.

*

Ș'a pđerdut cinstea, ca pisica la óla cu zmântână.

*

Omul bun e ca pâinea cea de grâu.

*

Pe din față te linge, pe dindos te frige.

*

Nu caut cinstea câneluț, caut a cui e câinile.

*

Cine mă vede cu un ochiŭ, eș il vęd cu doi ochi, cine nu, eŭ voŭŭ atita.

*

Nădejdea pe fugă, cetatea în tufă.

*

E deprins cu nevoile, ca țiganul cu scânteile.

*

Fie care știe, unde il strânge cizma.

*

E mai aproape cămașa, de cât sucmanu.

*

Ușor e a đice plăcintă, dar e mult pêne a se face.

*

Capul luț a mai fost la o cŭtă de răchită.

*

Cumintele fagăduesce și prostul trage nădejde.

*

Haț, cumătră, cum o fi, că cumătru nu o mai ști !

*

Tacț, bărbate, crede ce îți spun eŭ, și nu crede ce îți spun alți.

*

Fie care traje jăratice la óla luț.

*

Când ți-î gura amară, caută se o îndulcești, că apoi, când e dulce, orî cine o sărută.

*
Geaba vii, geaba te ducî, geaba rupî cele opincî

*
Dacă nu-î noroc și parte, geaba te mai scolî de nópte.

*
Nevoea te duce, pe unde nu ți-e voea.

*
Capul să fie sănătos, belezile curg gărlă.

*
Bărbatul multe ȃice, dar fimeia la dos le duce.

*
Căinile care latră, nu mușcă pe furiș.

*
Ferește-mă, Dómnne, de prietinî, căcî de dușmanî mă voi păzi eú.

*
Apa trece la matcă, și omul la țépă.

*
Sângele apă nu se face.

*
Așchia nu sare departe de trunchiú.

*
Nu-î frumos, ceia ce-î frumos, dar e frumos ceia ce e plăcut.

*
Nu-î frumósă, da-î hazósă.

*
Bate apa, să aleagă unt.

*
E sama să nu te înneclî, ca țigănul la mal.

*
Face gâtul leică, și pânticele balercă.

*
Pênă a nu te păli cu capul de pragul de sus, nu vedî pe cel de jos

*
Ia luat apa de la móră.

*
Nu mă călca pe picior, că eú știú de ce ți-î dor.

*
Nu e bine unde cântă găina iar nu cocoșul.

*
De la un datornic răú, nu vei lua nimic de cât la puntea raifului.

*

La cel bogat și dracul merge cu colac.

*

Unde omul bun a pus mâna, a pus și Dumnezeu mila.

*

Totă graba strică treba.

*

Mîncarea de diminéță, însuratu de tîner nici o dată nu strică.

*

Omul lacum e ca și calu : care cum trece drumul țar flămânțește.

*

A feștelit bêtul de amîndouă capetele.

*

La așa cap, așa căcîlă.

*

Nu da vrabia din palmă, pe cîora din par.

*

Cel tînar crede : câte cîore zbóră tóte să mînîncă.

*

Omul cade dintr'un copac și tot mai stă puțin.

*

Nu se iaú doué pîei de pe un boú.

*

Multe am tras și m'am ras ; nici d'aceste nu m'oi tunde.

*

Ferescă Dumnezeu pe om de gura satului.

*

Calul unde te trîntesce, acolo bate-l.

*

Intâi judecă-te pe tine, ș'apoí judecă pe alții.

*

Calul și fimeța să nu le daí pe mâna altuia.

*

Dacă veí ști de tóte, îmbêtrînești fără vreme.

*

Bărbatul și calul să nu'í cređi, când íți pare că merg mai bine, atunci te trîntesce.

*

Țêranul muncește tot anul, ca să capete banul.

*

'I-a mers bine omului, că 'i-a cîntat cucul în față.

*

Vai de el, când s'a sculat, pupăza 'i-a cîntat.

*

La cheltueli marí, unde merge mia, merge și suta.

*

Cine sémână vânt, culege furtună.

*

Averea strângătorului, trece în mâna cheltuitorului.

*

Apele micî, fac rîurile mari.

*

De cât slugă la cîcoi, mai bine cîoban la oi.

*

Adese-orî norocul și 'l face omul.

*

Nu e nimine cu hârzopul coborît din cer.

*

Adese-orî drumul cel mai scurt e cel mai lung.

*

S'a perdut și drumul și cărarea,

*

Sërmanul, a ajuns la sapă de lemn.

*

Bine e a se alege o-dată bobul din mazăre.

*

Ce dă mâna dréptă, nu trebuie să știe cea stângă.

*

Mai bine de cât o rudă în depărtare, mai bine un prieten în apropiere.

*

Bóla cunoscută, e pe jumătate tămăduită.

*

Trebuie să mănâncî cu cine-va un car de sare, ca să 'l poți cunoște bine.

*

Drumul drept te duce la țintă, ocolurile, cotiturile te fac să rătăcești.

*

E deprins la tîrg ca boul lui Vârnav.

*

Nu e bună códa care a mai slujit la un topor.

*

Flămândul, codrii viséză.

*

Na-ț'o bună, că ț'a dres-o.

*

Cât de blând să fie motanul, tot sgârie când se mânie.

*

Tot unul și unul, făcuți ca pe sprâncénă.

*

Cu mîere se prinde muştele.

*

Vorbă multă, sărăcia omului.

*

Fereşte-te de o fată mare bătrână, ca şi de o vacă împungătoare.

*

Un măr putred, strică o grămadă mare de mere frumoase.

*

Nu aduce anul, ce aduce césul.

*

Orî-ce trebă, lăsată pe trândelă aduce pagubă.

*

De omul hursuz, tae póla şi fugi.

*

E e mare necaz, când fómea nu 'ŝi dá răgaz.

*

Nu o ajungi la bete, dacă nu ai spete.

*

Pe călăreţul bun, îl trântesce calul.

*

Omul trebuie să ia bine séma când sburătăceşte din cuibul părintesc.

*

Omul harnic, ager, caută a aduna la bogăţie, ca furnica harnică la moşoroş.

*

Numai géba te ei la trîntă, cu pîrdalnica sórtă.

*

Aşa e róta lumei, uniŝ se sue, alŝi se cobórá.

*

Cine se frige cu borş, suflă şi în ȧurt.

*

Nu e grabă, că doar nu dau Turciŝ,

*

Sluga harnică, ce 'ŝi trece printre degete dá şi stăpânului.

*

Om fără căpătēŝ : nici căţel, nici purcel.

*

Cine a pŝerdut cinstea, dá-ŝi colac şi luminare.

*

Nu e móрте fără pricină şi nuntă fără mincŝună.

*

Omul prost, dacă nu e fudul, nu are nici un haz.

*

Fierul cât de tare tot la foc se móŝe.

*

Bucătarul cel mai bun e fόμεa.

*

Nu e dracu atât de negru, cum îl fac.

*

Judecățile adesea-orî te scot la covrigî.

*

Să mergem înainte : cum a fi têrgul și norocul.

*

Nu pôte fi negușător și vrăjitor.

*

Nevoile nu te întrebă, ce vristă ai.

*

Bună să fie găina mea, tot mai bună pare a fi a vecinului.

*

Fie pâinea cât de rea, tot mai bună e în țara mea.

*

Pisica se învață de mică, cum se prind șoreciî.

*

Un singur dușman e destul să dărâme ce a lucrat o mie de prietinî.

*

Cine cere, nu pîere, dar nici bun nume n'are.

*

Mielul blând suges la două oi.

*

Fie-care grăunță are făină, dar are și tăriță.

*

Capra sare masa, Yéda sare casa.

*

Câte bordeie, atâta obicei.

*

Mai bine trăește un sărac lipsit, de cât un bogat sgârcit.

*

Un reu nici o dată nu vine singur.

*

De ceia ce se teme omul, nu scapă.

*

Cu prea multă grabă, nu faci multă ispravă.

*

Nici prea econom, nici prea galantom.

*

Sgârcitul nici pe el nu se procopsește, nici pe altul nu folosește.

*

Spală-mî cojocul, dar nu mi-l uda.

*

Găina unde scurmă, acolo se hrănește.

*

Când sórile intră pe feréstră, doctorul ese pe uşă.

*

Cu chibzuřală dai ? A Ț.

*

Tóte lucrurile trebuie să fie la vremea lor, și zăpada e bună, când vine la vremea ei.

*

Unde nu e cap, vař de picřóre.

*

Prostul crede pe orř-care mař prost de cât dĭnsul.

*

Satul arde și baba se pĕptăná.

*

Cine nu adună pentru sine, adună pentru alřii.

*

Drăcul nu face biserică.

*

Multe floră sĭnt pe lume, dar puřine miróse.

*

Nu e sat fără căĭne.

*

Tăcerea e ca mĕrea.

*

Cine se laudă că nu e mincĭunos, trebuie cređut pe jumĕtate.

*

Pĕně se vie pofta bogatuluř, ese sufletul săraculuř.

*

E nebun cine dă pasĕrea din palmă pe cea din gard.

*

Unul nu găsește pod pe apă, altul nu găsește apă de bĕut.

*

Când norocul își schimbă pasul, nu aduce anul ce aduce cĕsul.

*

Vař, când lupul ajunge cřoban la oi !

*

Imprejurarea face pe hořii.

*

Cei ce fură, acei mař tare jură.

*

Capra e răyósă, dar tot ține códa ĭn sus.

*

S'a făcut agurida mĕre.

*

Corb la corb nu-șĭ scóte ochii.

*

Prinde hoțul, când îți vine, că te prinde el pe tine.

*

Bețivul se'nvață cu beția, ca și tâlharul cu hoția.

*

Hoțul gîură că a glumit, când vede că l'aî dovedit.

*

Rău cu rău, dar mai rău fără rău.

*

Omul prost nu vede pădurea din cauza copacilor.

*

Obrazul subțire cu cheltuială se ține.

*

Averea sgârcituî trece în mâna risipitoruluî.

*

Tot pățitul e priceput.

*

Omuluî de mult bine, îî vine a sburda.

*

Fie-care caută să albă icóna la care se închină.

*

Pe capu bun stă bine și o căciulă ruptă.

*

Tómna se numără bobociî.

*

Vroesce a lua cărbunele cu mâna altuia.

*

Frate, frate, dar brânza e pe banî.

*

Dragostea nu se face cu sila.

*

Pe lângă un lemn uscat arde țece verđî.

*

Cine știe carte, are patru ochî.

*

Omul învățat are stea în frunte.

*

Vorba de rău mai lesne se crede.

*

Dintr'o vorbă îți aprindî paie în cap.

*

Cu lingura îți dă dulcétă, și cu cóna îți scóte ochî.

*

Omul înțelept își cumpără vara sanie și ierna car.

*

Cine întrebă, nu greșește.

*

Prieten bun e acela care dă sfaturî bune, iar nu acel ce laudă nebuniile.

*

Lucrul de ađi nu'l lăsa pe măine.

*

Spune'mî cu cine te însoțești, să-ți spun cine ești.

*

La început orî-ce lucru e greú.

*

Scumpul maî mult păgubește, iar leneșul maî mult alérgă.

*

Picătura mică, sfarmă pîetra mare.

*

Ce înveți la tinerețe, aceia știî la bătrânețe.

*

La plăcinte înainte, la răsboiú înapoi.

*

Cine mult grăește, la multe se greșește.

*

Cine se ăuțește, curănd ostenește.

*

Ce ție nu-ți place, altuia nu face.

*

Omul la mânia, cade în nebunie.

*

Nerodul întâiú grăește și apoi se gândește.

*

Lenea e cucónă mare, care des nu are demâncare.

*

Strânge banî albi pentru ăile negre.

*

Dreptatea ese ca undelemnul asupra apeî.

*

Prietenul la vreme de nevoie se curóște.

*

Cine nu se rușineză de ómenî, nu are frică de Dumneđeú.

*

Să aîbă omul rușine, când face răú, iar nu când face bine.

*

Limba îndulcește, limba amărește.

*

Nu e bine să se laude cine-va prea mult.

*

E bine a sta la mijlocul mesii, și la capătul țerei.

*

S'a băgat slugă la dârlógă.

*

M'am dus să'mi vėd mórtea cu ochi.

*

Boii ară și caii mănâncă.

*

Lasă-mė în casă, lasă-mė sub pat, lasă-mė 'n pat.

*

Vino, necazule vino, dar vino singur.

*

Ai să dezlegi funia de la par.

*

Unge osiea, ca să nu scârție róta.

*

Mamă sócră, pórnă acră.

*

A intrat în sat, cu hârtiea în proțap.

*

Mare'ı Dumneđeü, dar meșter e dracu.

*

Țiganul știe ce e șofranul?

*

Năravul din fire nu are lecuire.

*

Are să ajungă a umbla ca paraua din mână în mână.

*

El ıa dat țıța întrégă, nu numai gurguıu.

*

Mı-a venit apa la móră.

*

Grădinarului nu vindı castraveı.

*

Sita nouă șade în cuı.

*

Nu e de samă, e un papă lapte.

*

Toı proorociı după Hristos sınt mincinoși.

*

Trenche, flenche, trîi lei păreche.

*

Butea plină nu se aude ; butea gólă mare vuet face.

*

Mort, copt, bea, popo, aghiazmă.

*

Nu zvârli undelemn pe foc.

*

Fă-mă, mamă, cu noroc, și mă zvârlă chîr în foc.

*

Două-spre-șepte meseri, trei-spre-șepte sărăci.

*

Îi umblă gura, ca o móră stricată.

*

Când lupul îmbătrânește, toți cățalandrii își fac ris de dînsul.

*

Nu scutura copacul să pice fructele cópte, lasă-le să pice de la sine.

*

Merge rău : s'a încurcat ițile.

*

A dat cu oștea în gard.

*

Nu'î departe cotea de iepure.

*

Gura păcătosului, adevăr grăește.

*

Nu se póte ține bine pe picîóre, nefind de ățilele tóte.

*

I-a crăpat obrazul ; dar rușinea tot nu ȳ-a perit.

*

Caută nod în papură.

*

Jidanul nu dă nimic nicî pe trecut, nicî pe viitor, ci numai pe present.

*

A ajuns cuțitul la os.

*

Fie-care sac, își găsește peticul.

*

Cum vrei să măsoři altuȳa, așa ți se măsórá.

*

S'a mâniat văcarul pe sat.

